Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

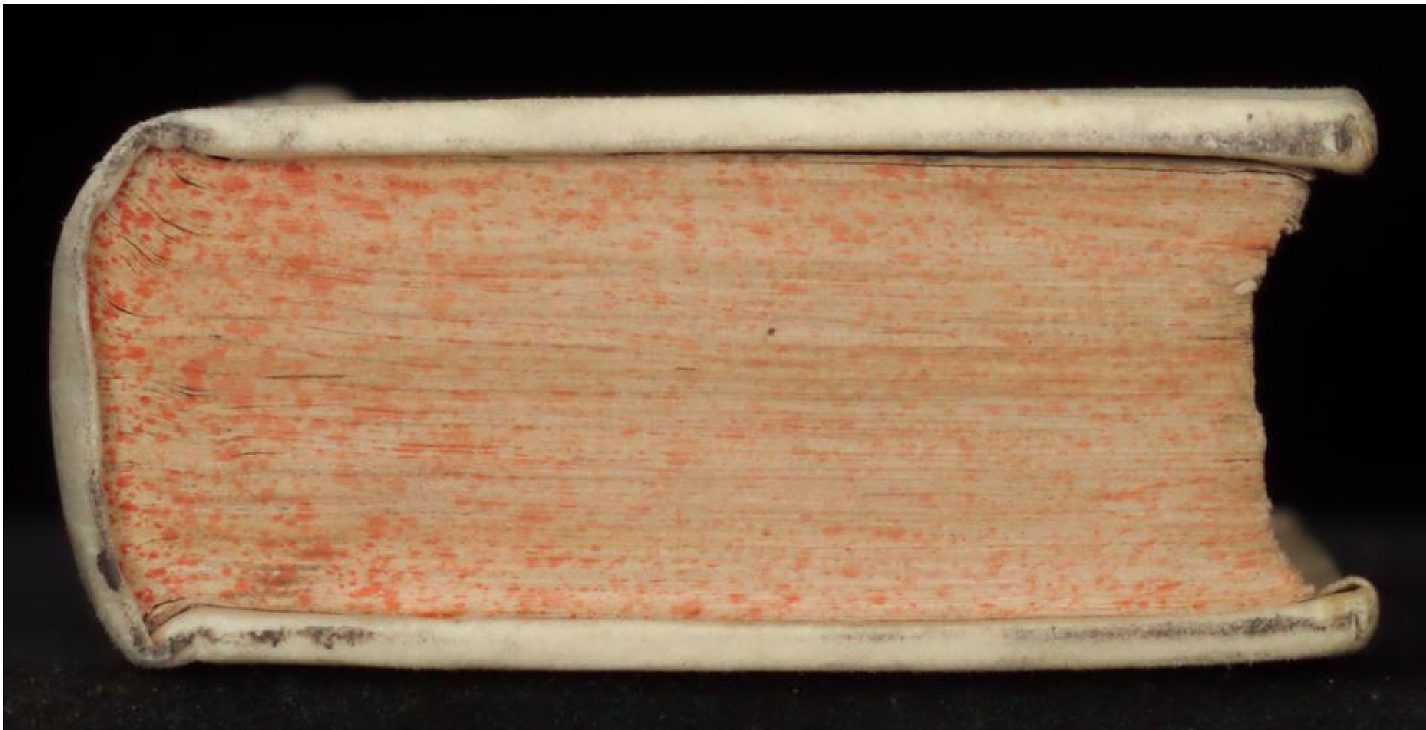

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

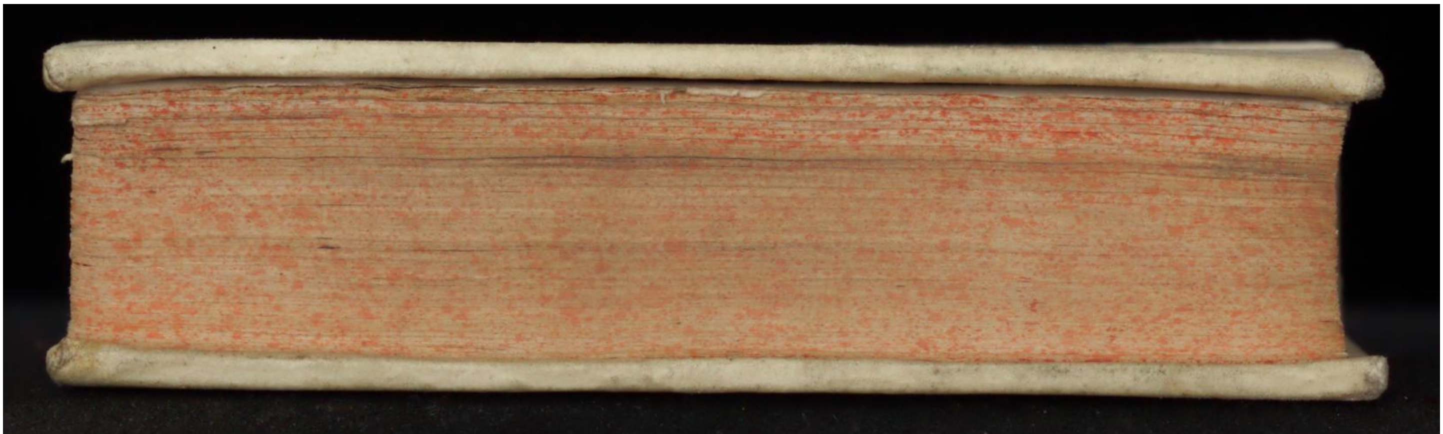
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

~~Elzeviers~~
~~B.24~~
KW 235
E 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Manuale
Græcarum vocum
N. TESTAMENTI,

cui acceſsit
Index anomalorum et difficiliorum vocabulorum, item Tractatus de Græcis N. Teſtamenti accentibus.

Auctore
GEORGIO PASORE.

LVGD: BATAVORVM,
Ex officina Elzeviriana
A°. cIↄ.Iↄc.XL.

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ILLVSTRIBVS ET
PRÆPOTENTIBVS

FRISIÆ ORDINIBVS

S. P. D.

Nobiliſſimi, Ampliſſimi & Magnificentiſſimi Viri, εὐεργέταις admodum honorandi,

L*Ibellum hunc vobis inſcribendum & dedicandum putavi, partim ut qualecunque grati animi ederem teſtimonium, partim ut eum florentiſſimæ Veſtræ juventuti non parum profuturum, Friſiacis inquam pædagogéis, ſeu* Scholis, *ut loquuntur*, trivialibus,

commendaretis. Quod ſi quis putarit, libellum hunc nimis eſſe exilem, paucos comprehendere duoderniones, & proinde VV. AA. Celſitudine dignitateque eſſe longè inferiorem, næ is NOVI TESTAMENTI *auctoritatem, dignitatem, utilitatem & neceſſitatem nondum intelligit! Nec neſcimus libros qualeſcunque non magnitudine, quæ foris apparet, neque multitudine foliorum, quam rude vulgus admirari ſolet, ſed imprimis ipſarum rerum, quas complectuntur, dignitate & utilitate eſſe metiendos. Diogenes Laërtius in vita Zenonis inter ipſius apophthegmata etiam hoc recenſet,* ὅτι οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ, ἀλλ᾽ ἐν τῷ εὖ τὸ μέγας κεῖται. *Et ſicut moneta optima judicatur, quæ in exili mole pretii habet plurimum: ita quoque hic*

libel-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

libellus, quamvis ſit parvus, tamen voces N. T. Grammaticè & exquiſitè retexit, adeo ut vix ullum verbi cujuſcunque tempus occurrere putem, quod Grammatica analyſi non ſit evolutum. Fateor non omnes additas ſignificationes, de quibus in Lexico Novi Teſtamenti, *(cujus epitome quædam eſt hoc* ἐγχειρίδιον*) uberiùs egi. Obiter tamen paſſim non ſolvi nulla dubia. v. g. Legimus Act.* 12. 14. ἑστᾶναι *pro* ἑστηκέναι *per ſyncopen & craſin: Sed legimus etiam* ἑστάναι 1 *Cor.* 10. 12. *quod non eſt præteriti, ſed præſentis temporis ab* ἕστημι *pro* ἵστημι, *de qua re aliâs Grammatica habebimus* προβλήματα. *Valete viri Nobiliſſimi, Ampliſſimi,* εὐεργέται *magnificentiſſimi, in* Jesv Christo domino et servatore nostro *unico,*

quem oro, ut totum BELGIVM, *cujus pars haud poſtrema* FRISIA *eſt, ceu exoptatiſſimum & opportuniſsimum Eccleſiæ ſuæ hoſpitium, incolume, Veſtramque libertatem, pro qua hactenus tam feliciter quàm fortiter dimicaſtis, porro & in ſempiternum, ſartam tectamque conſervare, eamque perpetuis admirabilem reddere victoriis clementer pergat. Amen.*

Scripſi Franekeræ, urbe Friſiorum & ſede Academiæ, Anno cIↃ IↃ c xxxiii.

AA. VV.

obſervantiſsimus

GEORGIVS PASOR,
G. L. ibid. Profeſſor.

LECTO-

LECTORI
BENEVOLO
S.

LExicographi Gręci duplici ferè methodo Lexica ſua adornarunt; vel Vocabula omnia ordine Alphabetico diſponendo, ut *Suidas*, *Heſychius*, *R. Conſtantinus*, *Hadr. Iunius*, *Portus*, &c. vel Derivativa & Compoſita ad Thema ſuum ſimplex revocando, ut ex recentioribus *Henricus Stephanus*, *Scapula*, &c. Poſteriori modo concinnatum eſt *Lexicon*, priori verò *Manuale* hoc Nov. Teſtamenti. Scilicet Pater b. m. nihil magis in votis habuit, quàm ut Scholæ Chriſtianorum Novi Teſtamenti Græci lectione ubique perſonarent, &, ne juventus difficultatem ullam cauſari poſſet, laborem tironi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

bus minuere omni ſtudio annixus eſt.
Poſtremam hanc Manualis editio-
nem quod attinet, omnia à capite ad
calcem recognovi, hinc inde nonnul-
la addidi vel ſuſtuli, inprimis autem
locorum N. T. citatione vocum ex-
plicationem paſſim illuſtrare ſtudui.
Vale, & hunc Chriſtianam juventu-
tem juvandi conatum æqui boniq;ue
conſule.

Groningæ Eid. Sept. MDCXXXIX.

MATTHIAS PASOR.

AB

Α Β   Α Γ.

Ἀβαρὴς έος ὁ ἡ non onerosus, *2 Cor. 11.9. compoſ. ex α priv.* & βάρος εος τὸ, onus. *Them.* βαρὺς εῖα ὺ gravis, e.

Ἀββᾶ ὁ *nomen Syriacum,* ἄκλιτον, pater, *Rom. 8.15. ab Hebr.* אַב.

Ἄβυσσος ου ἡ infinitæ profunditatis vorago, *comp. ex α priv.* & βυσσὸς οῦ ὁ *Ionicè (pro* βυθὸς ὁ*) fundum, pars ima,* gehenna, *Luc. 8.31.*

Ἀγαθὸς ἡ ὸν bonus a um, *Matth. 19.17. compar.* κρείσσων, *Atticè,* κρείττων, *Dor.* κρέσσων & κάῤῥων. *item* βελτίων, *melior. ſuperl.* κράτιστος, βέλτιστος, ἄριστος, *optimus.*

Ἀγαθοεργὸς & *contractè* ἀγαθουργὸς οῦ ὁ benefi-cus. *compoſ. ex* ἀγαθὸς *bonus,* & ἔργον *opus.*

Ἀγαθοεργέω ῶ benefacio, beneficentia proſe-quor, *1 Tim. 6.18. F.* ήσω. *P.* ἠγαθοέργηκα.

Ἀγαθοποιέω ῶ beneficio afficio. *item* rectè ago. *F.* ἀγαθοποιήσω. *a. 1.* ἠγαθοποίησα. *cum Accuſ. Luc. 6.33.*

Ἀγαθοποιΐα ας ἡ benefactum, *1 Pet. 4.19.*

Ἀγαθοποιὸς οῦ ὁ ἡ rectè agens, beneficus a.

Ἀγαθωσύνη ης ἡ *propriè* bonitas. *item* ſtudium & *cupiditas* benefaciendi omnibus, *Gal. 5.22.*

Ἀγαλλιάω ῶ exulto. F. άσω. P. ἠγαλλίακα. a. 1.
ἠγαλλίασα. *præſ. med.* ἀγαλλιάομαι ῶμαι exul-
to. *a. 1. med.* ἠγαλλιασάμην ω ατο. *exultavi*
a. 1. paſſ. ἠγαλλιάθην ης η *idem. videtur di-*
ctum ab Hebræo גיל, *vel ut aliis placet, ab*
ἄγαν ἄλλομαι *valde ſalio.*

Ἀγαλλίασις εως ἡ exultatio, *Luc. 1. 14.*

Ἀγάλλω *ſign.* orno, oblecto.

Ἄγαμος ου ὁ ἡ cælebs *ex α priv. &* γάμος ου
nuptiæ, 1 Cor. 7. 32, 34.

Ἀγανακτέω ῶ indignor. F. ήσω. P. ἠγανάκτηκα.
a. 1. ἠγανάκτησα, *Matth. 20. 24.*

Ἀγανάκτησις εως ἡ indignatio, *2 Cor. 7. 11.*

Ἀγαπάω ῶ diligo. F. ἀγαπήσω. P. ἠγάπηκα. a. 1
ἠγάπησα. *præſ. paſſ.* ἀγαπάομαι ῶμαι diligor
P. *paſſ.* ἠγάπημαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* ἠγα-
πημένος η ον dilectus a um. *Act.* ἠγαπηκὼ
qui dilexit, *2 Tim. 4. 8.*

Ἀγάπη ης ἡ charitas, amor. ἀγάπαι ῶν αἱ *ve-*
terum Chriſtianorum convivia, ágapæ
Iud. ℣ſ. 11.

Ἀγαπητὸς ἡ ὸν dilectus a um, *Matth. 3. 17.*

Ἄγγαρος ου ὁ tabellarius regius. *vox Perſica.* ἀ-
γγαρεύω angario, *per ſyn. ſpeciei,* cogo. F. ἀ-
γγαρεύσω. P. ἠγγάρευκα. *a. 1.* ἠγγάρευσα, *Mat*
27. 32.

Ἀγγέλλω nuntio. F. ἀγγελῶ. P. ἤγγελκα. *a. 1.* ἤγγειλ
præt. paſſ. ἤγγελμαι. *p. med.* ἤγγελα, *unde e*

Ἄγγελος ου ὁ ἡ nuntius, angelus.

Ἀγγελία ας ἡ denuntiatio, *1 Ioh. 3. 11.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἄγγος, εος, τὸ vas quodlibet. ἀγγεῖον, ου, τὸ vas, Matth. 25. 4.

Ἄγε adv. age, ab α. 2. act. imperat. ἄγε, Iac. 5. 1.

Ἀγέλη, ης, ἡ grex, Matth. 8. 30.

Ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ, ἡ ſine genere, cujus generis origo reddi aut inveniri nequit. ex α priv. & γενεαλογητὸς quod eſt à 3. præt. paſſ. γεγενεαλόγηται) verbi γενεαλογέω, ῶ generis ſeriem deduco, à nomine γενεαλόγος, ου, ὁ genealogiæ ſcriptor, ex γενεὰ, ᾶς, ἡ progenies, & λόγος, quod eſt à λέγω dico, Heb. 7. 3.

Ἀγενὴς, έος, ὁ, ἡ cujus genus eſt obſcurum, ignobilis. ex α priv. & γένος, εος, τὸ genus, 1 Corinth. 1. 28.

Ἁγιάζω ſanctifico. F. ἁγιάσω. P. ἡγίακα, aor. 1. ἡγίασα. P. paſſ. ἡγίασμαι. a. 1. paſſ. ἡγιάσθην. fut. 1. paſſ. ἁγιασθήσομαι.

Ἁγιασμὸς, οῦ, ὁ ſanctificatio, 1 Theſſ. 4. 3.

Ἅγιον, ου, τὸ ſanctuarium, Heb. 9. 1. ἅγιον ἁγίων Sanctum Sanctorum, Exod. 33. 36.

Ἅγια, ων, τὰ tabernaculum primum, Heb. 9. 2. item ſecundum, Heb. 9. 25. item cœlum tertium, cujus typus erat. Heb. 9. 12. ἅγια ἁγίων, ſanctum ſanctorum. Hebraiſmus, hoc eſt, ſacrarium ſacratiſſimum.

Ἅγιος, ία, ιον ſanctus a um.

Ἁγιότης, ητος, ἡ ſanctitas.

Ἁγιωσύνη, ης, ἡ ſanctimonia, 1 Theſſ. 3. 13.

Ἀγκὴ, ῆς, ἡ ulna, ἀγκάλη, ης, ἡ idem, Luc. 2. 28. δέχεσθαι εἰς ἀγκάλας, accipere in ulnas, ulnis ample-

amplecti, amplexari. una voce ἐναγκαλίζεσθαι, Gall. *embraſſer.*

Ἄγκιστρον ου τὸ hamus, *Matth. 17. 27.*

Ἄγκυρα ας ἡ anchora, *per metaph.* præſidium, *Hebr. 6. 19.*

Ἄγναφος ου ὁ ἡ impexus a, *Matth. 9. 16. ex* α *priv.* & γνάπτω *vel* κνάπτω *vel* γνάφω *carmino, quod proprium eſt fullonum.* γναφεὺς έως ὁ *fullo*, ein knabb.

Ἁγνεία ας ἡ caſtitas, *ab* ἁγνεύω *caſtus ſum.*

Ἁγνίζω purifico, expio. F. ἁγνίσω. P. ἥγνικα. *a.* 1. ἥγνισα. P. *paſſ.* ἥγνισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἡγνίσθην. *part. præt. act.* ἡγνικὼς ότος ὁ, 1 *Pet.* 1. 22.

Ἁγνισμὸς οῦ ὁ purificatio, *Act. 21. 26.*

Ἀγνοέω ῶ ignoro. *imperf.* ἠγνόεον ουν. F. ἀγνοήσω. P. ἠγνόηκα. *a.* 1. ἠγνόησα. *ex* α *priv.* & νοέω ῶ *intelligo, quod eſt à* νόος οος, όου οῦ ὁ, mens, *per epentheſin* τοῦ γάμμα.

Ἀγνόημα τος τὸ erratum, *Heb. 9. 7.*

Ἄγνοια ας ἡ ignorantia, error, *Act. 3. 7.*

Ἁγνὸς ἡ ὸν caſtos, purus, a, um.

Ἁγνότης ητος ἡ caſtitas, 2 *Cor. 6. 6.*

Ἀγνωσία ας ἡ ignorantia. *ex* α *priv.* & γνῶσις εως ἡ *notitia. Th.* γινώσκω *noſco*, 1 *Cor. 15. 34.*

Ἄγνωστος ου ὁ ἡ ignotus a. *ex* α *priv.* & γνωστὸς ἡ ὸν *notus a um. Th.* γινώσκω, *Act. 17. 23.*

Ἀγορὰ ᾶς ἡ (*ab* ἀγείρω *congrego. præt. med.* ἤγορα.) *propriè locus ubi congregatur populus Latinè* forũ *à ferendo. item Locus, ubi exercentur judicia,* forum judiciale, *Act. 16. 19*

Locu

Locus in quo res venales exponuntur. item mercatus, *nundina*, Ezech. 27.12.

Ἀγοράζω emo. F. άσω. P. ἠγόρακα. a. 1. ἠγόρασα. *ſubj. a.* 1. ἀγοράσω. P. *paſſ.* ἠγόρασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἠγοράσθην, 1 *Cor.* 6. 20.

Ἀγοραῖος ου ὁ ἡ circumforaneus a. *vilis. ex fæce plebis, ex ſentina Reip. Act.* 17. 5. *item* forenſis. ἀγοραῖοι ων οἱ (*ſubaudi* συναθροισμοί.) conventus forenſes, *Act.* 19. 38.

Ἀγράμματος ου ὁ ἡ indoctus, illiteratus. *ex* α & γράμμα τος τὸ litera. *Th.* γράφω, *Act.* 4. 13.

Ἄγρα ας ἡ captura, venatio, *Luc.* 5. 4.

Ἀγρεύω capto, venor. F. ἀγρεύσω. P. ἤγρευκα. *a.* 1. ἤγρευσα, *Marc.* 12. 13.

Ἀγραυλέω ῶ ruri cubo, ἐν ἀγρῷ αὐλίζομαι *in agris pernocto.* F. ήσω. P. ἠγραύληκα. *ex* ἀγρὸς ου ὁ *ager* & αὐλὴ ῆς ἡ *caula*, *Luc.* 2. 8.

Ἄγριος ία ιον agreſtis, *ruſticus. item* ferus, ſylveſtris, *Iud.* ℣ſ. 13.

Ἀγριέλαιος ου ἡ oleaſter, *ex* ἄγριος & ἐλαία ας ἡ *olea*, *Rom.* 11. 17, 24.

Ἀγρὸς ου ager, campus, *Matth.* 13. 38.

Ἄγρυπνος *pro* ἄϋπνος *per epentheſin literarum* γρ. *vigil, inſomnis.* ἀγρυπνία ας ἡ vigilia, 2 *Cor.* 11. 27.

Ἀγρυπνέω ῶ vigilo, non dormio. F. ήσω. P. ἠγρύπνηκα, *Eph.* 6. 18.

Ἄγω duco *item* proficiſcor *item* adduco, *Matt.* 21. 2. *Iohan.* 9. 13. dego, *Luc.* 24. 21. F. ἄξω. *part. fut.* 1. *act.* ἄξων *adducturus*, *Act.* 22. 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

*a.*1. ἦξα. P. ἦχα *Atticè* ἄγηχα & *per epentheſin τοῦ ο μικροῦ* ἀγήοχα. *a.* 2. ἦγον *Atticè* ἤγαγον. *a.*2.*imperat.* ἄγαγε, ἀγάγετε. *ſubj.a.*2. ἀγάγω ῃς ῃ. 3.*pl.* ἀγάγωσιν.*infin.a.*2.ἀγαγεῖν.*part. a.*2.ἀγαγών.*prat.paſſ.* ἦγμαι. *a.*1.*paſſ.* ἤχθην. *a.*1.*paſſ. infin.* ἀχθῆναι, *Act.*5.21.*fut.*1.*paſſ.* ἀχθήσομαι, *Matth.*10.18.

Ἀγωγὴ ῆς ἡ vitæ ratio, educatio, 2 *Tim.* 3. 10.

Ἀγὼν ῶνος ὁ certamen, 1 *Tim.* 6.12. *item* ſtadium, *ſive locus in quo curritur*, *Heb.*12.1.

Ἀγωνία ας ἡ angor, anxietas, *Luc.* 22. 44.

Ἀγωνίζομαι certo, enitor, *Luc.* 13.24. *imperf.* ἠγωνιζόμην ου ετο. *F.* 1. *med.* ἀγωνίσομαι. *P.paſſ.* ἠγώνισμαι *certavi.*

Ἀδελφὸς οῦ ὁ frater (*ex* α *quod eſt ex* ἅμα *ſimul*, & δελφὺς ύος ἡ *uterus*) cognatus, conſanguineus, *Matth.*12.46. Chriſtianus, proximus, popularis, *hoc eſt, ejuſdem populi membrum. & opponitur peregrino*, *Luc.* 17. 3.

Ἀδελφὴ ῆς ἡ ſoror, Chriſtiana, uxor, cognata, 1 *Cor.* 9. 5.

Ἀδελφότης ητος ἡ fraternitas, 1 *Pet.* 2. 17.

Ἄδηλος ου ὁ ἡ non apparens, incertus. *ex* α *priv.* & δῆλος η ον *manifeſtus*, 1 *Cor.* 14. 8.

Ἀδήλως *adv. propriè* obſcurè. *non manifeſtè*, *item* in incertum, 1 *Cor.* 9. 26.

Ἀδηλότης ητος ἡ incertitudo, 1 *Tim.* 6. 17.

Ἀδημονέω ῶ graviſſimè angor, penè exanimor. *F.* ήσω. *P.* ἠδημόνηκα. *a.*1. ἠδημόνησα, *Matth.* 26. 37.

Ἅδης ȣ ὁ orcus, ſepulchrum, Satanas, *Matth.* 16 18. *pro* ἀίδης ȣ ὁ (*qua voce poëtæ utuntur*) *ab* ἀιδὴς έος ὁ ἡ *obſcurus, ex α priv. &* ἰδεῖν. *a.* 2. *act. infin. videre. Th.* εἴδω.

Ἀδιάκριτος ȣ ὁ ἡ non dubitans, certus, *ex α priv. &* διακρίνομαι *hæſito, dubito, diſcepto, Iac.* 3. 17.

Ἀδιάλειπτος ȣ ὁ ἡ *non intermiſſus*, indeſinens, *perpetuus a, Rom.* 9. 2.

Ἀδιαλείπτως *adv.* indeſinenter. *Them.* λείπω, 1 *Theſſ.* 5. 17.

Ἀδιαφθορία ας ἡ integritas, *à nomine* ἀδιάφθορος ȣ ὁ ἡ *incorruptus. th.* φθείρω, *Tit.* 2. 17.

Ἄδικος ȣ ὁ ἡ injuſtus. *ex α priv. &* δίκη *jus, Luc.* 16. 10.

Ἀδικία ας ἡ injuſtitia, *Ioh.* 7. 18.

Ἀδίκως *adv.* injuſte.

Ἀδικέω ῶ injuria afficio *cum accuſ. item* lædo, *Luc.* 10. 19. *F.* ἀδικήσω. *P.* ἠδίκηκα. *a.* 1. ἠδίκησα. *præſ. paſſ.* ἀδικέομαι ȣ̃μαι injuriam patior. *P. paſſ.* ἠδίκημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἠδικήθην.

Ἀδίκημα τος τὸ injuria, *Actor.* 24. 20.

Ἀδόκιμος ȣ ὁ ἡ judicii expers, reprobus, rejectaneus, ineptus. *ex α priv. &* δόκιμος ȣ ὁ ἡ *probus. Th.* δοκέω ῶ *videor,* cenſeo. *item ſum in aliqua exiſtimatione, Rom.* 1. 28.

Ἄδολος ȣ̃ ὁ ἡ ſincerus. *ex α &* δόλος ȣ ὁ *fraus,* 1 *Pet.* 2. 2.

Ἁδρότης ητος ἡ abundantia. *Th.* ἁδρὸς ὰ ὸν *abundans,* 2 *Cor.* 8. 20.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἀδύνατος ου ὁ ἡ impotens (*ex α priv. & δυνατὸς ἡ ὸν potens*) æger, rudis. *Th.* δύναμαι *poſſum. Matth. 19. 26.*

Ἀδύνατον impoſſibile, *Heb. 6. 18.*

Ἀδύνατον ου τὸ impotentia, *Rom. 8. 3.*

Ἀδυνατέω ῶ impoſſibilis ſum, *Luc.* 1. 37. impotens ſum, *Iob* 4. 4. nequeo, faceſſo negotium *cum Acc. Dan.* 4. 6. F. ήσω. *a.* 1. ἠδυνάτησα. *Deut.* 17. 18.

Ἄδω cano *contractè pro* ἀείδω F. 1. ᾄσω. P. ᾖκα. *a.* 1. ᾖσα. P. *paſſ.* ᾖσμαι. *hinc* ᾆσμα τος τὸ *canticum, Apoc.* 5. 9.

Ἀετὸς οῦ ὁ aquila, *Luc.* 17. 37.

Ἀεὶ *adv.* ſemper.

Ἄζυμα ων τὰ azyma. *Th.* ζύμη ης ἡ *fermentum, Marc.* 14. 1.

Ἄζυμος ου ὁ ἡ infermentatus. 1 *Cor.* 5. 7.

Ἀὴρ ἀέρος ὁ aër *ab* ἄω *vel* ἄημι *flo, ſpiro. Ap.* 9. 2.

Ἀθάνατος ου ὁ ἡ immortalis. *ex* α *priv.* & θάνατος ου ὁ *mors. pro* ἄθνητος *quod eſt inuſitatum.*

Ἀθανασία ας ἡ immortalitas, 1 *Tim.* 6. 16.

Ἀθέμιτον ου τὸ nefas, *Act.* 10. 28.

Ἀθέμιτος ου ὁ ἡ nefarius a. *ex* α *priv.* & θεμιτὸς *idem quod* θεμιστὸς ὁ *legibus conſentaneus. Th.* θέμις ιστος ἡ *fas,* 1 *Pet.* 4. 3.

Ἄθεος ου ὁ ἡ Dei expers. *ex* α *priv.* & θεός. *Eph.* 2. 12.

Ἄθεσμος ου ὁ ἡ (*ex* α *priv.* & θεσμὸς οῦ ὁ *lex. q. d.* τεθεὶς νόμος) nefarius, 2 *Pet.* 2. 7.

Ἀθετέω ῶ *abrogo, propriè dicitur de legibus, quæ*

abro-

abrogantur, quæ dicuntur τεθῶναι. *per* metaph. *de quavis alia re, quæ reſpuitur.* aboleo, ſperno. F. ἀθετήσω. a. 1. ἠθέτησα. P. ἠθέτηκα. *à nomine* ἄθετος ου ὁ ἡ *irritus ex* α *priv.* & θετὸς ἡ ὂν *poſitus. Th.* τίθημι *pono, Luc.* 10. 16.

Ἀθέτησις εως ἡ abolitio, abrogatio, *Heb.* 7. 18.

Ἀθλέω ῶ certo, 2 *Tim.* 2. 5. F. ἀθλήσω. a. 1. ἤθλησα. *P.* ἤθληκα. *Th.* ἄεθλος ου ὁ & *contractè* ἆθλος ου ὁ certamen. ἆθλον ου τὸ præmium certaminis.

Ἄθλησις εως ἡ certamen, *Heb.* 10. 32.

Ἀθυμέω ῶ animum deſpondeo. F. ἀθυμήσω. P. ἠθύμηκα, *ex* ἄθυμος ου ὁ ἡ *non animoſus. Th.* θυμὸς οῦ ὁ *animus, Col.* 3. 21.

Ἀθῷος ου ὁ ἡ innocens, *ex* α *priv.* & θωὴ ῆς ἡ *mulcta, Matth.* 27. 24.

Αἰδὼς όος οῦς ἡ pudor, 1 *Tim.* 2. 9. αἰδέσιμος ου ὁ reverendus. αἰδέομαι οῦμαι. F. έσομαι *vel* ήσομαι. P. paſſ. ᾔδεσμαι *veneror, revereor, cum Acc.*

Αἴγειος ου ὁ ἡ caprínus, hircínus. *Th.* αἴξ αἰγὸς ὁ ἡ *caper a, Heb.* 11. 37.

Αἰγιαλὸς οῦ ὁ litus, *ora maris. ex* ἄγω *frango* & ἅλς ἁλὸς ἡ *mare, Matth.* 13. 2.

Ἀΐδιος ου ὁ ἡ ſempiternus a. *ex* ἀεὶ *ſemper, Rom.* 1. 20.

Αἰθίοψ πος ὁ ἡ niger a. *item Æthiops, Act.* 8. 27. *ex* αἴθω *uro, ardeo,* & ὄψις εως ἡ *aſpectus. Th.* ὄπτομαι *video. q. d.* αἴθων ἤτοι κεκαυμένος τὴν ὄψιν, *uſtus facie.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Αἷμα τος τὸ ſanguis: cædes, Matth. 27. 24.

Αἱματεκχυσία ας ἡ ſanguinis effuſio. ex αἷμα τος τὸ ſanguis & ἔκχυσις εως ἡ effuſio, ἐκχύω effundo. Th. χύω, Heb. 9. 22.

Αἱμοῤῥοέω ῶ ſanguinis profluvio laboro. quod Lucas c. 8. expreſſit εἶναι ἐν ῥύσει αἵματος. F. ήσω. P. ᾑμοῤῥόηκα. ab adjectivo αἱμόῤῥοος ους ἡ mulier quæ menſtrua patitur. compoſ. ex αἷμα τος τὸ ſanguis, & ῥόος οῦς, όου οῦ ὁ fluxus. à ῥέω ῥεύσω fluo.

Αἱμοῤῥοοῦσα ης ἡ ſanguinis profluvio laborans. part. præſ. g. f. à verbo αἱμοῤῥοέω ῶ. vide paulò ante, Matth. 9. 20.

Αἰνέω ῶ laudo. F. αἰνέσω. P. ᾔνεκα. P. paſſ. ᾔνεμαι, Luc. 2. 5. Them. αἶνος ου ὁ laus.

Αἴνεσις εως ἡ laus, Heb. 13. 15.

Αἴνιγμα τος τὸ ænigma, obſcurus ſermo, à verbo αἰνίσσομαι vel Atticè αἰνίττομαι obſcurè ſignifico. F. αἰνίξομαι. P. ᾔνιγμαι, 1 Cor. 13. 12.

Αἱρέω ῶ eligo, capio. F. αἱρήσω. P. ᾕρηκα. a. 2. εἷλον, F. 2. act. ἑλῶ. præſ. med. αἱρέομαι. a. 2. ἑλόμην ου ετο, 2 Theſſ. 2. 3. P. paſſ. ᾕρημαι σαι ται.

Αἵρεσις εως ἡ propriè, electio. item hæreſis, ſecta, 1 Cor. 11. 19.

Αἱρετικὸς οῦ ὁ hæreticus, ab αἱρετὸς ἡ ὸν q. d. eligibilis, optabilis. Th. αἱρέω. hæreticus dictus ab eligendo, quòd dogmata cum fundamento ſalutis pugnantia eligat, amplectatur, foveat, eaque mordicus defendat. opponitur τῷ ὀρθοδόξῳ, Tit. 3. 10.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Αἱρετίζω eligo. F. αἱρετίσω. a. 1. ᾑρέτισα. P. ᾑρέτικα, *Matth.* 12. 18.

Αἴρω tollo. *item*, ſuſpendo, in dubio relinquo, *Ioh.* 10. 24. ſublatum fero, porto, bajulo, *Ioh.* 1. 29. *confer cum Ioh.* 19. 17. F. ἀρῶ. P. ἦρκα. *a.* 1. ἦρα. 2. *pl.* ἤρατε *ſuſtuliſtis, Luc.* 11. 52. *a.* 1. *act. imperat.* ἆρον, *Iohan.* 19. 14. *a.* 1. *act. ſubj.* ἄρω ῃς ῃ. *part. a.* 1. *act.* ἄρας αντος ὁ. P. *paſſ.* ἦρμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἤρθην. *a.* 1. *imperat. paſſ.* ἄρθητι ήτω. F. 1. *paſſ.* ἀρθήσομαι.

Αἰσθάνομαι ſentio. F. αἰσθήσομαι. P. ἤσθημαι. *a.* 2. *med.* ᾐσθόμην. *a.* 2. *med. ſubj.* αἴσθωμαι. *a.* 2. *med. infinit.* αἰσθέσθαι, *Luc.* 9. 45.

Αἴσθησις εως ἡ ſenſus, *Phil.* 1. 9.

Αἰσθητήριον ου τὸ *ſenſorium organum, ſenſus. Per metaph.* facultas intelligendi *ac* dijudicandi, *Heb.* 5. 14.

Αἶσχος εος τὸ *turpitudo, (ex* α *&* ἴσχω *cohibeo)* αἰσχύνη ης ἡ pudor, *Luc.* 14. 9.

Αἰσχύνω *pudefacio.* F. 1. αἰσχυνῶ. P. ᾔσχυγκα. *præſ. paſſ.* αἰσχύνομαι pudeſio. P. *paſſ.* ᾔσχυμμαι. *a.* 1. *paſſ.* ᾐσχύνθην. *fut.* 1. *paſſ.* αἰσχυνθήσομαι, *Phil.* 1. 20.

Αἰσχρὸς ὰ ὸν turpis e. *Th.* αἶσχος εος τὸ, 1 *Cor.* 11. 6.

Αἰσχρότης ητος ἡ obſcœnitas, *Eph.* 5. 4.

Αἰσχροκερδὴς έος ὁ ἡ deditus turpi lucro. *ex* αἰσχρὸς *turpis &* κέρδος εος τὸ *lucrum*, 1 *Timoth.* 3. 3.

Αἰσχροκερδῶς *adverb.* turpiter affectato lucro, 1 *Pet.* 5. 2.

Αἰσχρο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Αἰσχρολογία ας ἡ turpiloquium, à *nom.* αἰσχρολόγος ȣ ὁ *turpiloquus. ex* αἰσχρὸς *turpis &* λόγος ȣ ὁ *ſermo. Th.* λέγω, *Col. 3. 8.*

Αἰτέω ῶ peto, *Matth. 7. 7. F.* ήσω. *P.* ᾔτηκα. *a. 1.* ᾔτησα. *præſ. med.* αἰτέομαι ȣ̃μαι peto, rogo. *imperf.* ᾐτεόμην ȣ́μην, έȣ ȣ̃, έετο εἶτο. *F.* αἰτήσομαι. *P. paſſ.* ᾔτημαι. *a. 1. med.* ᾐτησάμην ω ατο.

Αἴτημα τος τὸ petitio, *Luc. 23. 24. Genus eſt. Species indicantur, Philip. 4. 6. 1 Tim. 2. 1. quæ ſunt* δέησις *deprecatio malorum,* ἔντευξις *interceſſio,* προσευχὴ *petitio bonorum, &* εὐχαριστία *gratiarum actio.*

Αἴτιος ȣ ὁ author, *Heb. 5. 9.* αἰτία ας ἡ crimen, culpa, cauſa. αἴτιον ȣ τὸ noxa, cauſa. *Actor. 28. 18.* αἰτία θανάτȣ, crimen capitale. *Ad verbum, cauſa mortis.*

Αἰτίαμα τος τὸ criminatio, *Act. 25. 7.* à *verbo* αἰτιάομαι ῶμαι *cauſam attribuo, acceptum fero, cum Acc. F.* αἰτιάσομαι. *P.* ᾐτίαμαι.

Αἰφνίδιος ȣ ὁ ἡ repentinus, *Luc. 21. 34. ab adv.* αἴφνης ſubitò, repentè, *quod eſt ex adv.* ἄφνω *per ſyncopen* τȣ̃ α *& apocopen* τȣ̃ σ *pro* ἀφανῶς *q. d. ex occulto, ex improviſo, ab adj.* ἀφανὴς έος ὁ ἡ *obſcurus, qui diſparuit. quod eſt ex* α *priv. & Th.* φαίνω *in lucem profero. P. med.* πέφαγα, à φαίνομαι *luceo, appareo.*

Αἰφνιδίως *adv.* repentè.

Αἰχμάλωτος ȣ ὁ ἡ captivus. *q. d.* τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς (*quod eſt ab* ἁλίσκω) *mucrone captus. Luc. 4. 18.*

Αἰχμα-

Αἰχμαλωσία ας ἡ captivitas, *Eph. 4. 8.*

Αἰχμαλωτεύω captivum duco. F. εύσω. P. ᾐχμαλώτευκα. α. 1. ᾐχμαλώτευσα.

Αἰχμαλωτίζω captivum abduco, 2 *Cor. 10. 5.* *prop. bello captum abduco, in ſervitutem abduco.* F. ίσω. P. ᾐχμαλώτικα. P. *paſſ.* ᾐχμαλώτισμαι α. 1. *paſſ.* ᾐχμαλωτίσθην. *fut.* 1. *paſſ.* αἰχμαλωτισθήσομαι.

Αἰὼν ῶνος ὁ ævum, ſeculum, mundus cónditus. *Luc.* 1. 70. æternitas, *Act.* 15. 18. αἰῶνες ων οἱ ſecula, *item* mundus *per enallagē numeri Hebraïcam pro* αἰών. *Hebræum enim* עולם *utrumque denotat,* Heb. 1. 2. & 11. 3.

Αἰώνιος ου ὁ ἡ æternus a, *Matth. 18. 8.*

Ἀκαθαρσία ας ἡ immundities, impuritas, *ex* α & κάθαρσις εως ἡ *purgatio. Th.* καθαίρω *purgo,* Col. 3. 5.

Ἀκάθαρτος ου ὁ ἡ impurus a. *ex* α *priv.* & καθαρτὸς *purgatus, Matth.* 10. 1.

Ἀκαθάρτης ητος ἡ (*per ſyncopen pro* ἀκαθαρότης ητος) impuritas, *Apoc.* 17. 4.

Ἀκαιρέομαι οῦμαι, opportunitate temporis deſtituor. *imperf.* ἠκαιρεόμην οὔμην, έου οῦ, έετο εῖτο. F. ήσομαι. P. *paſſ.* ἠκαίρημαι, *à nomine* ἄκαιρος ου ὁ ἡ *intempeſtivus. Th.* καιρὸς, Phil. 4. 10.

Ἀκαίρως *adv.* intempeſtivè, 2 *Tim.* 4. 2.

Ἄκακος ου ὁ ἡ innocens. *ex* α *priv.* & κακὸς *malus,* Heb. 7. 26.

Ἄκανθα ης ἡ ſpina, *Matth.* 7. 16.

Ἀκάνθινος η ον ſpineus a um, *Marc.* 15. 17.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἄκαρπος ου ὁ ἡ ſterilis. *ex α priv. & καρπὸς fructus, Matth. 13. 22.*

Ἀκατάγνωστος ου ὁ ἡ qui damnari nequit. *ex α priv. & καταγινώσκω decerno contra aliquem, condemno, Tit. 2. 8.*

Ἀκατακάλυπτος ου ὁ ἡ non velatus, non tectus, *ex α priv. & κατακαλύπτω tego, operio, 1 Cor. 11. 5.*

Ἀκατάκριτος ου ὁ ἡ cui indicta cauſa pœna infligitur, *ex α priv. & κατάκριτος damnatus, quod eſt à κατακρίνω judico adverſus aliquem, Act. 22. 25.*

Ἀκατάλυτος ου ὁ ἡ indiſſolubilis, *ex α priv. & κατάλυτος, quod eſt à καταλύω, Heb. 7. 16.*

Ἀκατάπαυστος ου ὁ ἡ ceſſare neſcius, *qui cohiberi nequit, ex α priv. & καταπαύω cohibeo, coërceo. item requieſco. Th. παύω, 2 Pet. 2. 14.*

Ἀκαταστασία ας ἡ ſeditio. *ex α priv. & κατάστασις εως ἡ collocatio cujuſque rei in ſedem ſuam. à καθίστημι colloco, conſtituo, Luc. 21. 9.*

Ἀκατάστατος ου ὁ ἡ inconſtans, *Iac. 1. 8.*

Ἀκατάσχετος ου ὁ ἡ qui *vel* quæ coërceri nequit, *Iac. 3. 8. ex α priv. & κατάσχετος ου ὁ ἡ qui tenetur. κατάσχεσις εως ἡ poſſeſſio, à κατέχω retineo. F. καθέξω & κατασχήσω. P. κατέσχηκα.*

Ἀκέραιος ου ὁ ἡ innocens *q. d. cornibus non feriens. ex α priv. & κέρας ατος τὸ cornu.* ſimplex, ſincerus, *Rom. 16. 19. vel ut alii malunt, ex α priv. & verbo κεράννυμι miſceo.*

Ἀκλινὴς έος ὁ ἡ non vacillans, *ex α priv. & κλίνω flecto, Heb. 10. 23.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἀκμάζω floreo, matureſco. *F.* άσω. *P.* ἤκμακα. *a.* 1. ἤκμασα, *Apoc.* 14. 18.

Ἀκμὴν *adv.* adhuc, *à nomine* ἀκμὴ ῆς ἡ cuſpis, acies, *per metaph.* vigor ætatis, *Matt.* 15. 16.

Ἀκοὴ ῆς ἡ auditus, fama, aures, ſermo.

Ἀκούω audio, auſculto, obedio. *imperf.* ἤκουον. *F.* 1. *med.* ἀκούσομαι ῃ εται *audiam*, *Act.* 25. 22. *P.* ἤκουκα. *a.* 1. ἤκουσα. *P. med.* ἤκοα *&* *Atticè* ἀκήκοα. *P. paſſ.* ἤκουσμαι. *a.* 1, ἠκούσθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἀκουσθήσομαι.

Ἀκολουθέω ῶ ſequor *cum Dat. imperf.* ἠκολούθεον ουν. *F.* ήσω. *P.* ἠκολούθηκα. *aor.* 1. ἠκολούθησα. *Matth.* 4. 20. *Th.* ἀκόλουθος ου ὁ ἡ comes, pediſſequus. *Plato in Cratylo tradit, dici* ἀκόλουθον *pro* ὁμοκέλευθον, *ex* α *congregativo, &* κέλευθος ου ἡ *via.*

Ἀκρασία ας ἡ *propriè* intemperies. *item* intemperantia, *Matth.* 23. 25. *ex* α *priv. &* κρᾶσις εως ἡ *mixtio, temperamentum. à Th.* κεράννυμι. *vide infrà.*

Ἀκρατὴς έος ὁ ἡ intemperans, incontinens, 2 *Tim.* 3. 3.

Ἄκρατον ου τὸ merum. *non miſtum, non dilútum, ex* α *priv. &* κεράννυμι, *Apoc.* 14. 10.

Ἀκρίβεια ας ἡ accurata diligentia, *Act.* 22. 3.

Ἀκριβὴς έος ὁ ἡ exquiſitus, accuratus. *comparat.* ἀκριβέστερος. *ſuperl.* ἀκριβέστατος. παρὰ τὸ εἰς ἄκρον βαίνειν, *ab imo ad ſummum aſcendere. quo etymo notatur exquiſitio & diligentia perfectio.*

Ἀκρι-

Ἀκριβόω ῶ exquiro. F. ἀκριβώσω. P. ἠκρίβωκα. a. 1. ἠκρίβωσα, *Matth.* 2. 7.

Ἀκριβῶς *adv.* exquiſite, accuratè, *Matth.* 2. 8.

Ἀκρὶς ίδος ἡ locuſta, διὰ τὸ κατατρώγειν τὰ ἄκρα τῶν φυτῶν, *quòd depaſcatur extremitates plantarum, Matth.* 3. 4.

Ἄκρος α ον ſummus, extremus, *Luc.* 16. 24.

Ἀκροατήριον ου τὸ auditorium, *Act.* 25. 23.

Ἀκροατὴς οῦ ὁ auditor. *à verbo* ἀκροάομαι ῶμαι audio. F. άσομαι. P. *paſſ.* ἠκρόαμαι, *Rom.* 2. 13.

Ἀκροβυστία ας ἡ præputium. *ex* ἄκρος *extremus & βύω tego,* ὅτι τὸ ἄκρον βύει, *quòd extremam pudendi partem tegat, Rom.* 2. 25.

Ἀκρογωνιαῖος αία αῖον, angularis, imus. *ex* ἄκρος *extremus, &* γωνία ας ἡ *angulus. q. d.* ἐν ἄκρᾳ γωνίᾳ τεθεὶς, *Eph.* 2. 20.

Ἀκροθίνια ων τὰ primitiæ, *item* ſpoliorum decimæ. *quaſi* τὰ ἄκρα θινὸς *ſummitates acervi, quod primitiæ ex ſummitate acervi excerperentur. à ſingul.* ἀκροθίνιον ου τὸ, *ex* ἄκρον *extremitas, &* θὶν *vel* θὶς θινὸς ὁ ἡ *acervus, metaph.* ein hauffen, *Heb.* 7. 4.

Ἀκυρόω ῶ antiquo, irritum reddo, authoritate ſpolio. F. ώσω. P. ἠκύρωκα. *a.* 1. ἠκύρωσα, *ab* ἄκυρος ου ὁ ἡ *authoritate privatus. ex* α *priv. &* κῦρος εος τὸ *authoritas, Matth.* 15. 6.

Ἀκωλύτως *adv* nullo vetante, ſine obſtaculo. *ab adj.* ἀκώλυτος ου ὁ ἡ *qui non impeditur. ex* α *priv &* κωλυτὸς *qui prohiberi poteſt, à Th.* κωλύω *impedio, veto, cohibeo. Act.* 28. 31.

Ἀλάβα-

Ἀλάβαστρον ου τὸ alabaſter. *ex α & λαβὴ ῆς ἡ anſa, quòd vas illud unguentarium eſſet ſine anſis, Matth. 26. 7.*

Ἀλαζονεία ας ἡ faſtus, oſtentatio. *à verbo ἀλαζονεύομαι, me jacto, glorior, 1 Ioh. 2. 16.*

Ἀλαζὼν όνος ὁ glorioſus, oſtentator, *jactabundus. q. d. ἐν ἄλῃ ζῶν in errore vivens, Rom. 1. 30.*

Ἀλαλάζω tinnio, ejulo. F. άσω. P. ἠλάλακα. *derivatur ab ἀλαλὴ ῆς ἡ vox inarticulata, quæ à militibus ante pugnam edi ſolebat: quæ ſic κατ' ὀνοματοποιΐαν reddita fuit. 1 Cor. 13. 1.*

Ἀλάλητος ου ὁ ἡ inenarrabilis. *ex α priv. & λαλητὸς dictus. Th. λαλέω ῶ loquor. Rom. 8. 26.*

Ἄλαλος ου ὁ ἡ mutus a. *ex α priv. & λάλος ου ὁ ἡ vocalis, Marc. 9. 17.*

Ἅλας ατος τὸ ſal, *Matth. 5. 13.*

Ἀλείφω ungo, *Matth. 6. 17.* F. ἀλείψω. P. ἤλειφα. *a. 1. act.* ἤλειψα. *part. a. 1. act.* ἀλείψας ασα αν. *aor. 2.* ἤλιφον.

Ἀλέκτωρ ορος ὁ gallus. *ex α priv. & λέγω cubo, quod ſuo cantu homines excitet ex ſuo cubili, Matth. 26. 34.*

Ἀλεκτροφωνία ας ἡ gallicinium. *q. d. φωνὴ ἀλέκτρος, Marc. 13. 35.*

Ἄλευρον ου τὸ farina, *Matth 13. 33.* (συνώνυμον *ejus eſt* ἄλφιτον ου τὸ) *Th. ἀλέω molo. F. έσω. P. ἤλεκα Atticè ἀλήλεκα. item, vito, caveo.*

Ἀλήθεια ας ἡ veritas, *Ioh. 14. 6. ex α priv. & λήθω (pro quo uſitatum λανθάνω) Doricè λάθω lateo,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

lateo, quod veritas ſit notitia rei certæ, qu *fit ut non lateat natura ejus.* Sinceritas *3 Ioh. v. 1.*

Ἀληθεύω, vera loquor. F. εύσω. P. ἠλήθευκα *Gal. 4. 16.*

Ἀληθὴς έος ὁ ἡ verax, verus, ſincerus, *Matth. 22. 16.*

Ἀληθινὸς ἡ ὸν verus a um, *Ioh. 1. 9.*

Ἀληθῶς *adv.* vere, *Matth. 27. 54.*

Ἀλήθω molo. F. ἀλήσω. P. ἤλικα. *Matth. 24. 41*

Ἁλιεὺς έος ὁ piſcator. *ab* ἅλς ἁλὸς ἡ *mare* *Matth. 4. 19.*

Ἁλιεύω piſcor. F. ἁλιεύσω. P. ἡλίευκα, *Ioh. 21. 3*

Ἁλίζω ſale condio, conſpergo. F. ἁλίσω. P. ἥλικα. *præſ. paſſ.* ἁλίζομαι *ſalior.* P. *paſſ.* ἥλισμαι. *aor. 1. paſſ.* ἡλίσθην. *fut. 1. paſſ.* ἁλισθήσομαι. *Matth. 5. 13.*

Ἀλίσγημα τος τὸ pollutio, *ab* ἀλισγέω ῶ *contamino.* F. ήσω P. ἠλίσγηκα, *Act. 15. 20.*

Ἁλίσκω capio. F. ἁλώσω. P. ἥλωκα, *&* *Atticè* ἑάλωκα. *a. 2.* ἥλων *& Atticè* ἑάλων *captus fui.* P. *paſſ.* ἥλωμαι σαι ται, *unde* ἁλωτὸς *captus.*

Ἀλλάττω *Atticè: communiter* ἀλλάσσω muto. F. ἀλλάξω. P. ἤλλαχα. *a. 1.* ἤλλαξα, *Rom. 1. 23.* *a. 2.* ἤλλαγον. *præt. paſſ.* ἤλλαγμαι. *a. 1. paſſ.* ἠλλάχθην. *a. 2. paſſ.* ἠλλάγην. *fut. 2. paſſ.* ἀλλαγήσομαι.

Ἅλλομαι ſalio. *imperf.* ἡλλόμην ου ετο. *Act. 14. 10.* F. ἁλοῦμαι. *a. 1. med.* ἡλάμην ω ατο.

Ἀλλὰ *conjunctio* ſed, igitur, *Galat. 2. 14.* niſi,

Marc.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

*Marc.9.8.*eò quod, *Act.5.13.*imò, *Ioh.16.2.*
ἀλλὰ καὶ nimirum, *Rom.6.5. aliâs* ſed etiam,
1 *Theſſ.*1.8.

Ἀλλάγε at certè, ſed tamen, 1 *Cor.9.6.*

Ἄλλος η ο alius alia aliud.

Ἄλλως *adv.* aliter, 1 *Tim.5.25.*

Ἀλλαχόθεν *adv.* aliunde, *Ioh.10.1.*

Ἀλληγορέμθμα ων τὰ per quæ aliud præfiguratur. *à verbo* ἀλληγορέω *ex* ἄλλος *alius, &* ἀγορέω, *pro quo uſitatum eſt extra compoſitionem* ἀγορεύω *loquor, Gal.4.24.*

Ἀλληλέϊα *Allelu-jah h.e. laudate* DOMINUM. *ex* הַלְלוּ *halelu pro hallelú, quia dageſch forte ex litera ſchevata excidit, eſtque 2.pl.g.m. imperat. pihel.* יָהּ jah *eſt nomen Dei. contractum ex* יהוה *ut nonnulli volunt, Ap.19.1,3.*

Ἀλλήλων *eſt genit.pl.caret nominativo,in* Dat. ἀλλήλοις αις οις. *Acc.* ἀλλήλους ας α. per invicem, mutuò, alius alium, *Latinè exponitur. Gal.6.2.* ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, *alii aliorum ferte onera. nec non Græcè* 1 *Theſſ.5.11.* οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα *ædificet alius alium.* Latiniſmus. *pro* οἰκοδομεῖτε ἀλλήλους.

Ἀλλογενὴς ἐος ὁ ἡ alienigena. *q.d.* ἐξ ἄλλου γένους *ex alia gente ortus, Luc.17.18.*

Ἀλλότριος α ον alienus a um. *Th.* ἄλλος η ο *alius. Luc.16.12.*

Ἀλλοτριοεπίσκοπος ου ὁ curioſus hoſpes alienæ domi. *q.d.* ἀλλοτρίων πραγμάτων ἐπίσκοπος *alienarum rerum viſitator, hoc eſt, qui non*

ſata-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ſatagit rerum ſuarum. Græci vocant quoq; πολυπραγμονα, *1 Pet. 4. 15. Th.* σκέπτομαι *reſpicio.*

Ἀλλόφυλος ου ὁ ἡ alienigena, *h. e.* ἐξ ἄλλου φύλου *ex alia gente.* φῦλον ου τὸ gens, *Act. 10. 28.*

Ἄλογος ου ὁ ἡ *rationis expers q. d.* ἄνευ λόγου, *2 Pet. 2. 12.*

Ἀλόη ης ἡ áloe, *Ioh. 19. 39.*

Ἀλοάω ῶ tritúro. *præſ. part.* ἀλοάων ῶν *tritúrans. G.* ἀλοάοντος ῶντος, *1 Cor. 9. 9. F.* ἀλοήσω. *P.* ἠλόηκα.

Ἅλς ἁλὸς ὁ ſal, ſalz.

Ἅλς ἁλὸς ἡ mare.

Ἁλυκὸς ἡ ὸν ſalſus a um, *Iac. 3. v. 12. Th.* ἅλς ἁλὸς ὁ ſal.

Ἄλυπος ου ὁ ἡ dolorum expers. *comp.* ἀλυπότερος, *ex α priv. &* λύπη ης ἡ *dolor, Phil. 2. 28.*

Ἀλυσιτελὴς έος ὁ ἡ inutilis. *q. d.* ὁ μὴ λύων τὰ τέλη *qui non ſolvit vectigalia, Heb. 13. 17.*

Ἅλυσις εως ἡ catena *q.* ἄλυτος. *Th.* λύω *ſolvo, 2 Tim. 1. 16.*

Ἅλων ωνος ἡ area, in qua trituratur frumentum. *Th.* ἅλως ω ἡ *idem, Matth. 3. 12.*

Ἀλώπηξ εκος ἡ vulpes, *per metaph.* veterator, *Luc. 13. 32.*

Ἅλωσις εως ἡ captura, *2 Pet. 2. 12. Th.* ἁλίσκω *vide ſuprà.*

Ἅμα *adv.* ſimul *cum Dat. differt ab* ὁμοῦ ſimul, *quòd* ἅμα *ſit* adverbium temporis, ὁμοῦ *vero* loci.

Ἀμα-

Ἀμαθὴς έ☉ ὁ ἡ rudis, indoctus, *2 Pet. 3.16.*

Ἀμαράντιν☉ ου ὁ ἡ non marceſcens, *1 Pet. 5.4.*

Ἀμάραντος ου ὁ ἡ idem, *1 Petr. 1.4.* ἀ μαραίνω. *fut.* μαρανῶ. *P.* μεμάραγκα. *P. paſſ.* μεμάραμμαι ναι νται *Atticè* μεμάρασμαι, *unde* μαρασμὸς οῦ ὁ marcor, tabefactio. *Sic maraſmus ſenilis, eſt talis ætatis ratio, qua indies homo decreſcit & deficit, unde ipſa ſenectus, morbus dicitur.*

Ἁμαρτάνω *propriè*, aberro. *item quocunque modo* pecco, *Matth. 18.15. F.* ἁμαρτήσω. *P.* ἡμάρτηκα. *a. 2.* ἥμαρτον. *ex α priv. &* ὁμαρτέω *ſequor. vel potiùs ex α priv. &* μάρπτω *aſſequor, attingo ſcopum.*

Ἁμάρτημα τ☉ τὸ peccatum, *Rom. 3.25.*

Ἁμαρτία ας ἡ idem. *item* victima *pro* peccato, *Lev. 4.34.*

Ἁμαρτωλὸς οῦ ὁ ἡ peccator, peccatrix, *Luc. 7.37.*

Ἀμάρτυρ☉ ου ὁ ἡ teſtimonii expers, *Act. 14.17.*

Ἄμαχος ου ὁ ἡ alienus à pugna. μάχη ης ἡ *conflictus, prælium, 1 Tim. 3.3.*

Ἀμάω ῶ meto. *F.* ἀμήσω. *a. 1. act.* ἤμησα meſſui, *Iacob. 5.4.*

Ἀμέθυστος ου ὁ *nomen gemmæ* amethyſtus, *ex α priv. &* μεθυστὸς; *unde* μεθυστικὸς *inebriandi vim habens. Th.* μεθύω *ebrius ſum, Ap. 21.20.*

Ἀμελέω ῶ negligo. *F.* ἀμελήσω. *P.* ἠμέληκα. *a. 1.* ἠμέλησα. *cum Genit. Th.* μέλει *curæ eſt, 1 Tim. 4.14.*

Ἄμεμπτος ου ὁ ἡ inculpatus a. *Th.* μέμφομαι

que-

queror. expoſtulo. F. μέμψομαι. *a.* 1. *med.* ἐμεμψάμην, *Phil.* 2.15.

Ἀμέμπτως *adv.* inculpatè, 1 *Theſſ.* 5.23.

• Ἀμέριμνος ου ὁ ἡ ſecurus a. *Th.* μέριμνα ης ἡ *cura,* 1 *Cor.* 7.32.

Ἀμετάθετος ου ὁ ἡ immutabilis, *Heb.* 6.18. ἀμετάθετον ου τὸ immutabilitas, *Heb.* 6.17. μετατίθημι *tranſpono.*

Ἀμετακίνητος ου ὁ ἡ immotus, *à Them.* κινέω *moveo,* 1 *Cor.* 15.58.

. Ἀμεταμέλητος ου ὁ ἡ cujus nos *non* pœnitet, μεταμέλομαι, *pœnitentia ducor, Rom.* 11.19.

Ἀμετανόητος ου ὁ ἡ *reſipiſcere neſciens.* μετανοέω *reſipiſco. Th.* νόος οῦ ὁ *mens, Rom.* 2.5.

Ἄμετρον ου τὸ *immenſum.* μέτρον ου τὸ *menſura,* 2 *Cor.* 10.13.

Ἀμὴν *nomen Hebr.* veritas, ἀλήθεια. (*à R.* אמן *in kal* alere, *in niphal* veracem eſſe, *in hiphil ſeq. dativo* credere, fidem habere, *ſequente præpoſitione* ב *quæ Græce redditur per* εἰς *plus ſignificat, & vertitur* inniti, confidere, fiduciam in aliquo ponere.) *Eſaiæ* 65.16. ὀμοῦνται τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν. *Hebraicè* יִשָּׁבַע בֵּאלֹהֵי אָמֵן *jurabit per Deum veritatis h.e. per Deum verum. Sic* Filius Dei *vocatur* ὁ ἀμὴν, *Apoc.* 3.14. *h.e.* ἡ ἀλήθεια *veritas, prout ſe nominat ipſe, Ioh.* 14.6. *ubi ait,* ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ, *ego ſum illa via, veritas & vita.* Adverbialiter *frequentiſſimè accipitur, & eſt adverb.* affir-

mandi

mandi, aſſeverãdi, & *vertitur* ἀληθῶς verè, *ut patet ex collatione Luc. 9. 27. cum Matth. 16. v. 28. & Marc. 9. 1. Nam Matthæus & Marcus habent* ἀμὴν λέγω ὑμῖν, *Lucas verò* ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, *eandem deſcribentes hiſtoriam. Apoſtolus* ἀμὴν & ναὶ *ponit* ὡς ἰσοδυναμοῦντα, *2 Cor. 1. 10. Iohannes* ἀμὴν ἀμὴν *ſolet ingeminare, quæ repetitio eſt emphatica q. d.* veriſſimè. *Idem Euangelii hiſtoriam à ſe cõſcriptam concludit hac voculâ* ἀμὴν *q. d. Verè hæc ita geſta ſunt, prout hactenus commemoravi. Hac vocula teſtamur* aſſenſum *noſtrum, 1 Cor. 14. 16. Nec ſolùm aſſenſum, ſed etiam* promiſſum, *ubi nos obſtringimus ad obedientiam Deo præſtandam, Deut. 27. 15. Oratio Dominica hac vocula concluditur Matth. 6. 13. ubi eſt adv.* optandi.

Ἀμήτωρ ορος ὁ qui caret matre, *ex* α & μήτηρ, *Heb. 7. 3.*

Ἀμίαντος ου ὁ ἡ impollutus a. à μιαίνω *polluo, Heb. 7. 26.*

Ἄμμος ου ἡ & ψάμμος ου ἡ arena. *Matth. 7. 26.*

Ἀμνὸς οῦ ὁ agnus. *ex* α *privat.* & μένος εος τὸ *robur. vel ex* α *pro* ἅμα & μνόος οῦς, όου οῦ ὁ *tenerrima & molliſſima lana, Ioh. 1. 29.*

Ἀμοιβὴ ῆς ἡ retributio. *Th.* ἀμείβω *commúto. F.* ψω. *P.* ἤμειφα. *præt. med.* ἤμοιβα, *unde eſt* ἀμοιβὴ, *1 Tim. 5. 4.*

Ἄμπελος ου ἡ vitis. *ab* ἅμα *unà, cum,* & πηλὸς οῦ ὁ *Ionicè pro* οἶνος *vinum, Ioh. 15. 1.*

Ἀμπελȣργὸς ȣ̃ ὁ vinitor, *ex* ἄμπελος *vitis &* ἔργον *opus*, ὃς περὶ τὴν ἄμπελον ἐργάζεται. *Luc.* 13. 7.

Ἀμπελὼν ῶνος ὁ vinea. *Nomina in* ὼν ῶνος ὁ *notant locum, Matth.* 20. 1.

Ἀμύνομαι propugno, tueor. *F.* ἀμυνȣ̃μαι. *a.* 1. *med.* ἠμυνάμην ω ατο. *Act.* 7. 24.

Ἀμφίβληστρον ȣ τὸ rete piſcatorium, *ab* ἀμφιβάλλω *utrinq; jacio*, verriculum, *Matt.* 4. 18.

Ἀμφιέννυμι veſtio, *Matt.* 6. 30. *F.* ἀμφιέσω. *præſ. paſſ.* ἀμφιέννυμαι veſtior. *P. paſſ.* ἠμφίεσμαι *veſtitus ſui. ex* ἀμφὶ *&* ἕννυμι. *F.* ἕσω. *a.* 1. εἷσα. *a.* 1. *med.* εἱσάμην ω ατο *& poëticè* ἑσσάμην ω ατο.

Ἄμφοδον ȣ τὸ bivium. *q. d.* ἄμφω ὁδοὶ, *ambæ viæ, Marc.* 11. 4.

Ἀμφότερος α ον utérque, utraque, utrúmque. *Th.* ἄμφω *ambo, Matth.* 13. 30.

Ἀμώμητος ȣ ὁ ἡ inculpatus, *tutus à momi morſibus. ex* α *priv. &* μωμητὸς *vituperabilis.* à *verbo* μωμέομαι ȣ̃μαι *vitupero. Th.* μῶμος ȣ ὁ labes, dedecus. *item irriſor, Phil.* 2. 15.

Ἄμωμος ȣ ὁ ἡ maculæ expers, *Eph.* 1. 4.

Ἀνὰ *præpoſ. regit Acc.* per, *Marc.* 8. *v.* 31. ἀνὰ μέσον inter, *Gen.* 9. 13. *ſic* 1 *Cor.* 6. *v.* 5. ἀνὰ μέσον ἀδελφȣ̃ αὐτȣ̃. *pro* ἀδελφῶν αὐτȣ̃. *Singularis numerus irrepſit pro plurali, pro* ἀνὰ μέσον *ad formam Hebræi* בְּתוֹךְ, *dicunt Græci* μεταξύ. Redundat, *Apoc.* 21. *v.* 21. *Significat etiam numerum diſtributivum, ut* ἀνὰ

δύ-

δύο bini. Luc. 9. 3. Matth. 20. 9. in compoſitione valet ἄνω ſurſum. *item* denuo, rurſus, re, de.

Ἂν *Vocula potentialis. Act. 10. 17.* τί ἂν εἴη *quidnã eſſet, h. e. quidnam ſignificaret. conſtruitur etiam cum indicat. Luc. 10. 13. vide* ἐάν.

Ἀναβαθμὸς οῦ ὁ gradus. *Act. 21. 40. pro* ἀναβαμὸς, θ εὐφωνίας ἕνεκα *interſeritur. ab* ἀναβαίνω *aſcendo. Sic* σταθμὸς οῦ ὁ *ſtabulum ab* ἵστημι.

Ἀναβαίνω aſcendo. *Ioh. 20. 17.* F. ἀναβήσομαι. P. ἀναβέβηκα. *a. 2.* ἀνέβην. *a. 2. act. imper.* ἀνάβα *(pro* ἀνάβηθι*) aſcende.*

Ἀναβάλλω procraſtino, differo. F. ἀναβαλῶ. P. ἀναβέβληκα. *a. 2.* ἀνέβαλον. *P. paſſ.* ἀναβέβλημαι. *a. 2. med.* ἀνεβαλόμην & εὸ *diſtuli, in aliud tempus rejeci, ampliavi. Act. 24. 22. prœt. med.* ἀναβέβολα.

Ἀναβολὴ ῆς ἡ dilatio. *Act. 25. 17.*

Ἀναβιβάζω aſcendere facio, impono, ſubduco. F. ἀναβιβάσω. P. ἀναβεβίβακα. *a. 1.* ἀνεβίβασα. *part. aor. 1.* ἀναβιβάσαντες αὐτὸ ὁ. *Matth. 13. 48.*

Ἀναβλέπω oculos attollo, *Matth. 14. 19.* viſum recipio, *Matth. 11. 5.* F. ψω. P. ἀναβέβλεφα. *a. 1.* ἀνέβλεψα.

Ἀνάβλεψις εως ἡ viſus recuperatio. *Luc. 4. 18.*

Ἀναβοάω ῶ exclamo. F. ήσω. P. ἀναβεβόηκα. *a. 1. act.* ἀνεβόησα. *Luc. 9. 38. Th.* βοὴ ῆς ἡ *clamor, unde eſt* βοάω *clamo.*

Ἀναγγέλλω renuntio. *Marc. 5. 19.* F. ἀναγγελῶ.

P. ἀνήγγελκα. P. *paſſ.* ἀνήγγελμαι. *a.* 1. ἀνήγγειλα, *a.* 2. *act.* ἀνήγγελον. *a.* 2. *paſſ.* ἀνηγγέλην ης η.

Ἀναγεννάω ῶ regenero. F. ήσω. P. ἀναγεγέννηκα. P. *paſſ.* ἀναγεγέννημαι, 1 *Pet.* 1. 23.

Ἀναγινώσκω lego, *Act.* 8. 28. F. 1. *med.* ἀναγνώσομαι. P. *act.* ἀνέγνωκα. *a.* 2. *act.* ἀνέγνων. P. *paſſ.* ἀνέγνωσμαι. *a.* 1. *paſſ* ἀνεγνώσθην. ἀναγνώστης ου ὁ *lector.*

Ἀνάγνωσις εως ἡ lectio, *Act.* 13. 5.

Ἀναγνωρίζω iterum cognoſco. F. ἀναγνωρίσω. P. ἀνεγνώρικα. *a.* 1. ἀνεγνώρισα. P. *paſſ.* ἀνεγνώρισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀνεγνωρίσθην, *Act.* 7. 13.

Ἀνάγκη ης η neceſſitas, afflictio, 2 *Cor.* 7. 26.

Ἀναγκαῖος αία αῖον neceſſarius a um. *item* amicus, *Act.* 10. 24.

Ἀναγκάζω cogo. *imperf.* ἠνάγκαζον. F. άσω. P. ἠνάγκακα. *a.* 1. ἠνάγκασα. *prat.* *paſſ.* ἠνάγκασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἠναγκάσθην, *Gal.* 2. 23.

Ἀναγκαστὸς ὴ ὸν *coactus a um.* ἀναγκαστῶς *adv.* coactè, 1 *Pet.* 5. 2.

Ἀνάγω ſubduco. F. ἀνάξω. P. ἀνῆχα. *a.* 2. ἀνήγαγον *Atticè* (*pro* ἀνῆγον.) P. *paſſ.* ἀνῆγμαι. *a.* *paſſ.* ἀνήχθην. *part.* *a.* 1. *paſſ.* ἀναχθεὶς έντος ὁ *provectus.* *Act.* 13. 13.

Ἀναδείκνυμι oſtendo. F. ἀναδείξω. P. ἀναδέδειχα. *a.* 1. *act.* ἀνέδειξα, *Luc.* 10. 1. P. *paſſ.* ἀναδέδειγμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀνεδείχθην. *a.* 1. *med.* ἀνεδειξάμην.

Ἀνάδειξις εως ἡ oſtenſio. *Th.* δείκνυμι, *Luc.* 1. *v.* 80.

Ἀναδέ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἀναδέχομαι excipio. F. ἀναδέξομαι. P. ἀναδέδεγμαι. a. 1. *med.* ἀνεδεξάμην *excepi, Heb.* 11. 17.

Ἀναδίδωμι reddo. F. ἀναδώσω. P. ἀναδέδωκα. *aor.* 2. *act.* ἀνέδων ως ω. *part. a.* 2. ἀναδοὺς όντος, *Act.* 23. 33.

Ἀναζάω ῶ reviviſco. F. ἀναζήσω. P. ἀνέζηκα. a. 1. ἀνέζησα, *Luc.* 15. 24.

Ἀναζητέω ῶ requiro, *Luc.* 2. 44. F. ήσω. P. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα.

Ἀναζώννυμι ſuccingo. F. ώσω. P. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 1. *med.* ἀνεζωσάμην ω ατο *ſuccinctus fui. part. a.* 1. *med.* ἀναζωσάμενος, 1 *Pet.* 1. 13.

Ἀναζωπυρέω ῶ exſuſcito, 2 *Timoth.* 1. 6. F. ήσω. P. ἀνεζωπύρηκα. *comp. ex* ἀνὰ & ζωπυρέω ῶ *ignem ſopitum, & carbones cineribus obrutos ſuſcito ſeu accendo. à nomine* ζώπυρον ου τὸ *reliquiæ ignis ſopiti, item* follis, *ignis ſuſcitabulum. ex* ζάω ῶ vivo & πῦρ ρὸς τὸ *ignis.*

Ἀναθάλλω revireſco. F. ἀναθαλῶ. P. ἀνατέθαλκα. a. 2. *act.* ἀνέθαλον, *Phil.* 4. 10.

Ἀνάθεμα τος τὸ anáthema, exitio æterno deſtinatus. *ab* ἀνατίθημι *ſepono, ſeorſum pono,* 1 *Cor.* 16. 21.

Ἀναθεματίζω exſecror, diris devoveo, anathema eſſe declaro, *Marc.* 14. 71. F. ίσω. P. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. P. *paſſ.* ἀνατεθεμάτισμαι.

Ἀναθεωρέω ῶ contemplor. F. ήσω. P. ἀνατεθεώρηκα. *Th.* θεωρὸς οῦ ὁ *contemplator, Heb.* 13. 7.

Ἀνάθημα τος τὸ donarium, *ab* ἀνατίθημι *q. d.*

ἄνω τίθημι *ſurſum pono, ex parietibus vel columnis ſuſpendo. Luc.* 21. 5.

Ἀναίδεια ας ἡ *propriè impudentia.* Et *per metonym. effic.* importunitas. *ab* ἀναιδὴς έος ὁ ἡ *impudens. quod eſt ex* α *priv.* & αἰδὼς όος οῦς ὁ *pudor, Luc.* 11, 8.

Ἀναιρέω ῶ tollo, aboleo. F. ήσω. P. ἀνῄρηκα. *a.* 2. *act.* ἀνεῖλον ες ε. *a.* 2. *ſubj.* ἀνέλω ῃς ῃ. 3. *pl.* ἀνέλωσι. *a.* 2. *infinit.* ἀνελεῖν. *a.* 2 *med.* ἀνειλόμην ου ετο. *a.* 1. *paſſ.* ἀνῃρέθην. *a.* 1. *paſſ. infinit.* ἀναιρεθῆναι, *Act.* 13. 28. *interimi.*

Ἀναίρεσις εως ἡ cædes. *Act.* 8. 1.

Ἀναίτιος ου ὁ ἡ inſons *ex* α *priv.* & αἰτία ας ἡ *crimen. Matth.* 12. 5.

Ἀνακαθίζω reſideo. F. ίσω. P. ἀνακεκάθικα. *a.* 1. *act.* ἀνεκάθισα. *Th.* ἵζω. *Luc.* 7. 15.

Ἀνακαινίζω. *Heb.* 6. 6. renovo. F. ίσω. *a.* 1. *act.* ἀνεκαίνισα. *præt. act.* ἀνακεκαίνικα.

Ἀνακαινόω ῶ idem. F. ώσω. P. ἀνακεκαίνωκα. *a.* 1. ἀνεκαίνωσα. *præſ paſſ.* ἀνακαινόομαι οῦμαι renovor. *Col.* 3. 10.

Ἀνακαλύπτω détego. F. ἀνακαλύψω. P. ἀνακεκάλυφα. P. *paſſ.* ἀνακεκάλυμμαι. 2 *Cor.* 3. 18.

Ἀνακάμπτω *propriè, reflecto. item* revertor. F. ψω. *a.* 1. *act.* ἀνέκαμψα. *infin. a.* 1. ἀνακάμψαι. *Heb.* 11. 15. P. ἀνακέκαμφα.

Ἀνάκειμαι diſcumbo. *Th.* κεῖμαι *jaceo. Matth.* 26. 20.

Ἀνακεφαλαιόω, capita *ſeu* ſummas repeto, *ſummatim repeto.* F. ώσω. P. ἀνακεκεφαλαίωκα.

κα. præſ.paſſ. ἀνακεφαλαιόομαι ῦμαι ſummatim comprehendor. *Rom.* 13. 9. *item eſt etiam verbum medium, & vertitur* ſub unum caput reduco. recolligo, ſummatim repeto. *F.* ώσομαι. *a.* 1. *med.* ἀνεκεφαλαιωσάμην. *a.* 1. *med. infin.* ἀνακεφαλαιώσασθαι. *Eph.* 1. 10. *recolligere, in unum corpus conjungere, atq; ita ſub unum caput reducere.*

Ἀνακλίνω repono, facio diſcumbere. *F.* ἀνακλινῶ. *P.* ἀνακέκλικα. *a.* 1. ἀνέκλινα. *a.* 1. *paſſ.* ἀνεκλίθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἀνακλιθήσομαι *diſcumbam. Matth.* 8. 11.

Ἀνακόπτω inhibeo, interpello. *F.* ἀνακόψω. *P.* ἀνακέκοφα. *a.* 1. ἀνέκοψα. *Gal.* 5. 7.

Ἀνακράζω exclamo. *F.* ἀνακράξω. *P. med.* ἀνακέκραγα *exclamavi. aor.* 1. *act.* ἀνέκραξα. *Marc.* 1. 23.

Ἀνακρίνω quæſtionem habeo, ſcrutor, dijudico. *F.* ἀνακρινῶ. *P.* ἀνακέκρικα. *a.* 1. ἀνέκρινα. *præſ.paſſ.* ἀνακρίνομαι dijudicor, 1 *Cor.* 14. 24. *P.paſſ.* ἀνακέκριμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀνεκρίθην.

Ἀνάκρισις εως ἡ inquiſitio. *Act.* 25. 26.

Ἀνακύπτω erigo, ſurrigo. *oculos & caput attollo, ut aves bibentes faciunt. ex* ἀνὰ *pro* ἄνω *ſurſum, &* κύπτω *flecto. F.* ἀνακύψω. *P.* ἀνακέκυφα. *a.* 1. ἀνέκυψα. *Ioh.* 8. 10.

Ἀναλαμβάνω recipio. *F.* ἀναλήψομαι. *P.* ἀνείληφα. *a.* 2. ἀνέλαβον. *a.* 1. *paſſ.* ἀνελήφθην *ſurſum receptus ſum. Marc.* 16. 9.

Ἀνάληψις εως ἡ ſurſum receptio. *Luc.* 9. 51.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἀναλίσκω conſumo, deſtruo. *Fut.* ἀναλώσω, 2 *Theſſ.* 2. 8. *P.* ἀνήλωκα. *a.* 1. ἀνήλωσα.

Ἀναλογία ας ἡ proportio, *Rom.* 12. 6.

Ἄναλος ου ὁ ἡ inſulſus. *ex α priv. &* ἅλς ἁλὸς ὁ *ſal. Marc.* 9. 50.

Ἀναλύω *reſolvo : item* revertor. *F.* ἀναλύσω, *Luc.* 12. 36. *a.* 1. ἀνέλυσα. *P.* ἀναλέλυκα.

Ἀνάλυσις εως ἡ reſolutio. *item* remigratio. 1 *Timoth.* 4. 6.

Ἀναμάρτητος ου ὁ ἡ *peccati expers. per ſyn. gen.* immunis ab adulterio. *Iohan.* 8. 7.

Ἀναμένω exſpecto. *F.* ἀναμενῶ. *P.* ἀναμεμένηκα. *a.* 1. ἀνέμεινα, 1 *Theſſ.* 1. 10.

Ἀναμιμνήσκω in mentem revoco. *F.* ἀναμνήσω. *P.* ἀναμέμνηκα. *præſ. paſſ.* ἀναμιμνήσκομαι recordor. *P. paſſ.* ἀναμέμνημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀνεμνήσθην, *Marc.* 14. 72.

Ἀνάμνησις εως ἡ recordatio, *Luc.* 22. 19.

Ἀνανεόω ῶ *renovo.* *F.* ἀνανεώσω. *P.* ἀνανενέωκα. *præſ. paſſ.* ἀνανεόομαι οῦμαι renovor, *Eph.* 4. 23. Th. νέος α ον *novus a um.*

Ἀνανήφω mentis ſanitatem recipio. *F.* ψω. 2 *Timoth.* 2. 26. *P.* ἀνανένηφα. *aor* 1. ἀνένηψα.

Ἀναντίῤῥητος ου ὁ ἡ cui contradici nequit, *Act.* 14. 36. *ex α priv. &* ἀντίῤῥητος. λόγος ἀντίῤῥητος *oratio cui contradicitur. verbum* ἀντιῤῥέω *contradico non eſt in uſu.*

Ἀναντιῤῥήτως *adv.* ſine contradictione, *Act.* 10. 29.

Ἀνά-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἀνάξιος ου ὁ ἡ indignus *cum Genit. ex α priv.* & ἄξιος *dignus*, 1 *Cor*. 6.2.

Ἀναξίως indignè *adv*. 1 *Cor*. 11.27, 29.

Ἀναπαίζω illudo *cum Dat. F*. ἀναπαίξω. *P*. ἀναπέπαιχα. *a*. 1. *act*. ἀνέπαιξα, *Marc*. 15. 20.

Ἀναπαύω reficio, refocillo. *Fut*. ἀναπαύσω, *Matth*. 11.28. *P*. ἀναπέπαυκα. *praeſ. paſſ*. ἀναπαύομαι *quieſco, tanquam refocillatus. P. paſſ*. ἀναπέπαυμαι. *a*. 1. *act*. ἀνέπαυσα. *a*. 1. *med*. ἀνεπαυσάμην.

Ἀνάπαυσις εως ἡ refocillatio, requies. *Matth*. 11.29.

Ἀναπείθω perſuadeo. *F*. ἀναπείσω. *P*. ἀναπέπεικα, *Act*. 18.13.

Ἀναπέμπω remitto. *F*. ἀναπέμψω. *P*. ἀναπέπεμφα. *a*. 1. *act*. ἀνέπεμψα, *Luc*. 23. 7.

Ἀνάπηρος ου ὁ ἡ mutilus a. *Th*. πηρὸς οῦ ὁ mancus. *Luc*. 14. 13.

Ἀναπίπτω diſcumbo, recumbo. *F*. ἀναπεσοῦμαι. *a*. 1. ἀνέπεσα. *aor* 2. ἀνέπεσον. *a*. 1. *med*. ἀνεπεσάμην ω αὐτὸ, *Luc*. 17. 7. ἀνάπεσαι (2. *ſing. a*. 1. *med. imperat*.) *accumbe*.

Ἀναπληρόω ῶ compleo. *F*. ώσω. *P*. ἀναπεπλήρωκα. *a*. 1. *act*. ἀνεπλήρωσα, *Gal*. 6. 2.

Ἀναπολόγητος ου ὁ ἡ inexcuſabilis. *ex α priv*. & ἀπολογέομαι οῦμαι, *pro defenſione loquor. vide infrà. Rom*. 1. 20.

Ἀνάπτω accendo. *P*. ἀνάψω. *P*. ἀνῆφα. *a*. 1. ἀνῆψα. *a*. 1. *paſſ*. ἀνήφθην. *vide* ἅπτω, *Luc*. 12. 49.

Ἀναπτύσσω explico. *F*. ἀναπτύξω. *P*. ἀναπέπτυχα.

aor. 1. *act.* ἀνέπτυξα.)(πτύσσω *complico.* *Luc.* 4. 17.

Ἀναρίθμητος ου ὁ ἡ innumerabilis. *ex* α *priv.* & ἀριθμητὸς *numerabilis. Th.* ἀριθμὸς ου ὁ *numerus. Heb.* 11. 7.

Ἀνασείω concito. *F.* ἀνασείσω. *P.* ἀνασέσεικα. *a.* 1. ἀνέσεισα. *Marc.* 15. 11.

Ἀνασκευάζω labefacto, deſtruo. *F.* άσω. *P.* ἀνεσκεύακα. *Th.* σκεῦος εος τὸ *vas. Act.* 15. 24.

Ἀνασπάω ſurſum traho, retraho. *F.* άσω. *Luc.* 14. 5. *P.* ἀνέσπακα. *a.* 1. *paſſ.* ἀνεσπάσθην.

Ἀνάστασις εως ἡ reſurrectio ex mortuis. *item* liberatio ex præſentiſſima morte, *Heb.* 15. 35. *ab* ἀνίστημι.

Ἀναστατόω ῶ ſtatum ſubverto, adſeditionem concito. *F.* ώσω. *P.* ἀνεστάτωκα. *a.* 1. ἀνεστάτωσα, *Act.* 17. 6. *ab* ἀνάστατος ου ὁ ἡ *everſus.* *quòd eſt ab* ἀνίστημι.

Ἀνασταυρόω ῶ de novo crucifigo. *F.* ώσω. *P.* ἀνεσταύρωκα. *Heb.* 6. 6.

Ἀναστενάζω altè ingemiſco. *ex* ἀνὰ *h. e.* ἄνω *ſurſum,* & στενάζω *gemo, ſuſpiro. q. d. ſurſum ſpiro. F.* ἀναστενάξω. *P.* ἀνεστέναχα. *a.* 1. *act.* ἀνεστέναξα. *Th.* στενὸς *anguſtus, quia in mœrore cor contrahitur & ab ejus compreſſione ſeu anguſtia fit gemitus. Marc.* 8. 12.

Ἀναστρέφω revertor, ſubverto, converſor. *F.* ψω. *P.* ἀνέστρεφα. *a.* 1. ἀνέστρεψα. *a.* 2. *act.* ἀνέστραφον. *P. paſſ.* ἀνέστραμμαι. *a.* 2. *paſſ.* ἀνεστράφην, 2 *Cor.* 1. 12. converſatus fui. *P. m.* ἀνέστροφα.

Ἀναστρο-

Ἀναςροφὴ ῆς ἡ converſatio. *Eph.* 4. 22.

Ἀνατάσσομαι compono. *F.* τάξομαι. *P.* ἀνατέταγμαι. *a.* 1. *med.* ἀνεταξάμην. *Luc.* 1. 1.

Ἀνατέλλω facio oriri, exorior. *F.* ἀνατελῶ. *P.* ἀνατέταλκα. *a.* 1. *act.* ἀνέτειλα. *Iac.* 1. 11. *a.* 1. *act. ſubj.* ἀνατείλω ῃς ῃ. 2 *Pet.* 1. 19. *P. med.* ἀνατέτολα.

Ἀνατολὴ ῆς ἡ oriens. *Matth.* 2. 2.

Ἀνατίθεμαι repono, expono. *a.* 2. *med.* ἀνεθέμην σο το. *Gal.* 2. 2.

Ἀνατρέπω ſubverto. 2 *Tim.* 2. 18. *F.* ψω. *P.* ἀνατέτροφα.

Ἀνατρέφω nutrio, alo. *F.* ἀναθρέψω. *a.* 1. *act.* ἀνέθρεψα. *a.* 2. ἀνέτραφον. *P.* ἀνατέτροφα. *P. paſſ.* ἀνατέθραμμαι *educatus fui. a.* 2. *paſſ.* ἀνετράφην *nutritus fui. a.* 1. *med.* ἀνεθρεψάμην ω ατο alui. *Act.* 7. 21.

Ἀναφαίνω *oſtendo. F.* ἀναφανῶ. *P.* ἀναπέφαγκα. *præſ. paſſ.* ἀναφαίνομαι appareo. *P. paſſ.* ἀναπέφαμμαι. *aor.* 2. *paſſ.* ἀνεφάνην, apparui. *Act.* 21. 3.

Ἀναφέρω offero, ſubduco. *F.* ἀνοίσω. *a.* 1. ἀνήνεγκα obtuli. *part. a.* 1. *act.* ἀνενέγκας. *a.* 1. *act. infin.* ἀνενέγκαι. *a.* 2. *act.* ἀνήνεγκον ſurſum tuli. 1 *Pet.* 2. 24. *a.* 2. *act. infin.* ἀνενεγκεῖν attollere. *Heb.* 9. 28. *præſ. paſſ.* ἀναφέρομαι ſurſum feror. *Luc.* 24. 51.

Ἀναφωνέω ῶ exclamo. *F.* ήσω. *P.* ἀναπεφώνηκα. *a.* 1. *act.* ἀνεφώνησα. *Luc.* 1. 42.

Ἀνάχυσις εως ἡ profuſio. 1 *Pet.* 4. 4.

Ἀναχωρέω ῶ ſecedo, regredior. F. ήσω. P. ἀνακεχώρηκα. a. 1. ἀνεχώρησα. *Matth.* 9. 24.

Ἀναψύχω refrigero, recreo. *F.* ἀναψύξω. *P.* ἀνέψυχα. *a.* 1. ἀνέψυξα. 2 *Tim.* 1. 16.

Ἀνδράποδον ου τὸ *hominis pes*, mancipium. *ex* ἀνὴρ ἀνδρὸς ὁ *vir, & ποὺς ποδὸς ὁ pes.*

Ἀνδραποδιστὴς οῦ ὁ plagiarius, 1 *Tim.* 1. 10. *à verbo* ἀνδραποδίζω *mancipo, in captivitatem abduco. F.* ίσω. *Præt.* ἠνδραπόδικα. *Præt. paſſ.* ἠνδραπόδισμαι.

Ἀνδρίζομαι maſculè me gero, 1 *Cor.* 16. 13. F. ἀνδρίσομαι. P. *paſſ* ἤνδρισμαι.

Ἀνδροφόνος ου ὁ ἡ homicída, 1 *Tim.* 1. 9. *ex* ἀνὴρ *vir, &* φένω *occido. in p. med.* πέφονα. *unde eſt* φόνος ου ὁ *cædes.*

Ἀνέγκλητος ου ὁ ἡ *propriè qui propter manifeſtum ſcelus aliquod in jus vocari nequit.* inculpatus. καλέω *voco,* ἐγκαλέω ῶ *in jus voco, accuſo, ex* α *priv. &* ἔγκλητος *accuſatus. Tit.* 1. 6.

Ἀνεῖλεν *vide* ἀναιρέω.

Ἀνεκδιήγητος ου ὁ ἡ inenarrabilis, 2 *Cor.* 9. 15. ἡγέομαι *duco.* διηγέομαι *explico.*

Ἀνεκλάλητος ου ὁ ἡ ineffabilis, 1 *Pet.* 1. 8. λαλέω ῶ *loquor.*

Ἀνέκλειπτος ου ὁ ἡ *non ceſſans, nunquam deficiens, perpetuus, Luc.* 12. 33.

Ἀνεκτότερον tolerabilius *Adj. g. n. comparativi gradus, à poſitivo* ἀνεκτὸς ἡ ὸν *tolerabilis, à verbo* ἀνέχομαι *tolero. Matth.* 10. 15.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἀνελεήμων ονος ὁ ἡ immiſericors. *ex α priv.* & ἐλεήμων ονος ὁ ἡ *miſericors, ab* ἐλεέω ῶ *miſereor, miſeret me. formatur à 1. perſ. præt. paſſ.* ἠλέημαι, *miſericordiam ſum conſecutus. Rom.* 1. 31.

Ἄνεμος ου ὁ ventus. *Matth.* 14. 24.

Ἀνεμίζω ventis agito. F. ίσω. P. ἠνέμικα. *part. præſ. paſſ.* ἀνεμιζόμενος ventis agitatus, *Iac.* 1. 6.

Ἀνένδεκτον ου τὸ, quod fieri nequit, *idem quod* ἀδύνατον. ἐνδέχεται *fieri poteſt. Th.* δέχομαι. *Luc.* 17. 1.

Ἀνεξερεύνητος ου ὁ ἡ imperſcrutabilis, *Rom.* 11. 33. *ex α priv.* & ἐξερεύνητος *indagatus. à verbo* ἐξερευνάω ῶ *perſcrutor.* F. ήσω. P. ἐξηρεύνηκα. P. *paſſ.* ἐξηρεύνημαι. *Th.* ἐρευνάω.

Ἀνεξίκακος ου ὁ ἡ tolerans malorum, 2 *Tim.* 2. 24. *ex* ἀνέχομαι. F. ἀνέξομαι. *tolero,* & κακὸν *malum.*

Ἀνεξιχνίαστος ου ὁ ἡ imperveſtigabilis, *Rom* 11. 33. *ex α priv.* & ἐξιχνίαστος *perveſtigabilis, à verbo* ἐξιχνιάζω *inveſtigo.* F. άσω. P. ἐξιχνίακα. *Th.* ἴχνος εος τὸ *veſtigium.*

Ἀνεπαίσχυντος ου ὁ ἡ inverecundus, impudens. 2 *Tim.* 2. 15. *compoſ. ex α privativo,* & ἐπαίσχυντος, *quod non eſt uſitatum, à verbo* ἐπαισχύνομαι *erubeſco.*

Ἀνεπίληπτος ου ὁ ἡ inculpatus, irreprehenſus, 1 *Tim.* 3. 2. *ex α priv.* & ἐπίληπτος *reprehenſus. item morbo comitiali correptus: ab* ἐπιλαμβάνομαι *apprehendo. item reprehendo, emendo.*

Ἀνέξ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἀνέρχομαι ſubeo. *Ioh.* 6. 3. redeo. F. ἀνελεύσομαι. *a.* 2. ἀνῆλθον.

Ἄνεσις εως ἡ relaxatio. 2 *Cor.* 8. 13. *à verbo* ἀνίημι *remitto.* F. ἥσω. P. ἀνεῖκα. *a.* 1. *act.* ἀνῆκα. P. *paſſ.* ἀνεῖμαι σαι ται. *Derivatur à* 2. *perſ.* ἀνεῖσαι *ſublato jota & mutato* αι *in* ις, *ſicut ab* ἀφεῖσαι ἄφεσις.

Ἀνετάζω inquiro, quæſtioni ſubjicio, *Act.* 22. 29. F. άσω. P. ἀνήτακα. *ex* ἀνὰ & ἐτάζω *examino.*

Ἄνευ *adv.* ſinè, abſque, *regit Genit.*

Ἀνεύθετος ου ὁ ἡ non appoſitus a, *Act.* 27. 12. *ex* α *priv.* & εὔθετος *bene poſitus. ex* εὖ *bene &* θετὸς *poſitus. Th.* τίθημι.

Ἀνευρίσκω invenio. F. ἀνευρήσω. P. ἀνεύρηκα. *a.* 2. ἀνεῦρον ες ε *invéni. Luc.* 2. 16.

Ἀνέχομαι tolero. *imperf.* ἀνειχόμην ου ετο. 2 *Corinth.* 11. 1. & *cum gemino augmento* ἠνειχόμην ου ετο. 2 *Cor.* 11. 4. F. ἀνέξομαι. *Marc.* 9. 19. *a.* 2. *med.* ἠνεσχόμην ου ετο. *Act.* 18. 14. *toleravi.*

Ἀνεψιὸς ου ὁ conſobrinus, patruelis. *Col.* 4. 15. ἀνεψιὰ ᾶς ἡ *conſobrina. fortè ab* ἐψία ας ἡ *colloquium, quod eſt ab* ἕπω, *quòd patrueles inter ſeſe ſint familiares.*

Ἄνηθον ου anéthum, *herbæ genus. Matth.* 23. 23

Ἀνήκω convenio. F. ἀνήξω. P. ἀνῆκα. *Col* 3. 18.

Ἀνήμερος ου ὁ ἡ immitis, *ex* α *priv.* & ἥμερος *mitis.* 2 *Tim.* 3. 3.

Ἀνὴρ ὁ vir. ἀνδρὸς ἀνδρὶ ἄνδρα ὦ ἄνερ. *pl.* ἄνδρες ἀνδρῶν ἀνδράσι ἄνδρας.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἀνθίστημι reſiſto. F. ἀντιστήσω. P. ἀνθέστηκα. Rom. 9.19. *a.*1. ἀντέστησα. *a.*2. ἀντέστην. *Gal.*2.11. *præſ. med.* ἀνθίσταμαι reſiſto. *imperf.* ἀνθιστάμην ασο ατο. *Act.*13.18. *cum Dat. ex* ἀντὶ & ἵστημι.

Ἄνθος εος τὸ flos, παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῷ αὐξάνεσθαι, *quod ſurſum tendat, dum creſcit, Iac.*1.10, 11.

Ἀνθομολογέομαι οῦμαι viciſſim confiteor, *ex* ἀντὶ & ὁμολογέω. *imperf.* ἀνθωμολογεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο. F. ἀνθομολογήσομαι. P. ἀνθωμολόγημαι. *Luc.* 2. 38.

Ἄνθραξ ἄνθρακος ὁ carbo. *Rom.* 12. 20.

Ἀνθρακιὰ ᾶς ἡ acervus prunarum. *pruna eſt carbo ardens. Ioh.* 18. 18.

Ἄνθρωπος ου ὁ ἡ homo. *q. d.* ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε *attentè conſiderans, quæ vidit.* ἀναθρέω *eſt ex* ἀνὰ & ἀθρέω *conſidero.* ὄπωπα *eſt præt. med. Atticum pro* ὦπα *ab* ὄπτομαι *video. vel q.* ἄνω τρέπων ὦπα *ſurſum vertens faciem.* ὤψ ὠπὸς ὁ *vultus. per Hebraiſmum vertitur* aliquis, quidam. *Marc.* 14. 13. unuſquiſque. 1 *Cor.* 11. 27.

Ἀνθρώπινος η ον humanus a um. *Rom.* 6. 19.

Ἀνθρωπάρεσκος ου ὁ ἡ *qui vel quæ auram popularem captat. ad verb.* homini placens. ἀρέσκω *placeo. Col.* 3. 22.

Ἀνθρωποκτόνος ου ὁ ἡ homicîda. κτείνω *occido, in præt. med.* ἔκτονα. *Ioh.* 8. 44.

Ἀνθύπατος ου ὁ proconſul, proprætor. *Act.*13.7.

ex

ex ἀντὶ pro, vice, & ὕπατος ου ὁ conſul. Dicitur ὕπατος pro ὑπέρτατος hoc eſt, ſummus, per ſyncopen trium literarum ε ρ τ. Th. ὑπέρ.

Ἀνθυπατεύω proconſul ſum. F. εύσω. P. ἀνθυπάτευκα.

Ἀνθ' ὧν quapropter ex ἀντὶ & ὃ, Luc. 12. 3.

Ἀνίημι relaxo, remitto. F. ἀνήσω. P. ἀνῆκα. a. 2. act. ἀνῆν. ſub. a. 2. act. ἀνῶ deſeram, Heb. 13. 5. part. præſ. ἀνιεὶς ἔντος ὁ. part. a. 2. ἀνεὶς ἔντος ὁ. a. 1. paſſ. ἀνέθην ης η laxatus fui.

Ἀνίλεως ω ὁ ἡ immiſericors, Iac. 2. 13. ex α priv. & ἵλαος ου ὁ ἡ propitius, Atticè ἵλεως ω ὁ ἡ, idem. Th. ἱλάω vel ἵλημι ſum propitius.

Ἄνιπτος ου ὁ ἡ illotus, Matth. 15. 20. ex α priv. & νίπτω lavo.

Ἀνίστημι excito ex ἀνὰ rurſus vel ſurſum, & ἵστημι facio ſtare. F. ἀναστήσω reſuſcitabo, excitabo, Matth. 22. 24. P. ἀνέστηκα. a. 1. act. ἀνέστησα excitavi. a. 2. act. ἀνέστην reſurrexi. aor. 2 imperat. ἀνάστα & ἀνάστηθι ſine apocope, reſurge. a. 2. ſubj. ἀναστῶ. a. 2. infin. ἀναστῆναι. part. a. 2. ἀναστὰς, ᾶσα, ὰν. præſ. med. ἀνίσταμαι reſurgo, Heb. 7. v. 11, 15. F. 1. med. ἀναστήσομαι reſurgam, Matth. 20. 19.

Ἄνοια ας ἡ amentia, ab adj. ἄνοος ου ὁ ἡ amens. ex α priv. & νόος ου mens, 2 Tim. 3. 9.

Ἀνόητος ου ὁ ἡ demens, Gal. 3. 1. ex α priv. & νοητὸς ἡ ὸν ſub intelligentiam cadens. νοητικὸς vi intelligendi præditus. à verbo νέω ῶ mente agito.

Ἀνοίγω

Ἀνοίγω aperio. F. ἀνοίξω. P. *act.* ἀνέῳχα. *Atticè* (*pro* ἀνῷχα.) *a.* 1. *act.* ἀνέῳξα *&* ἤνοιξα. *a.* 1. *act. infin.* ἀνοῖξαι. P. *paſſ.* ἀνέῳγμαι *&* ἠνέῳγμαι *duplici augmento.* (*confer ſupra* ἀνέχομαι.) *a.* 1. *paſſ.* ἀνεῴχθην, *Actor.* 16. 26. 3. *pl. aor.* 1. *paſſ.* ἀνεῴχθησαν, *Matth.* 27. 52. ἠνεῴχθην. *Apoc.* 20. *v.* 12. *aor.* 2. *paſſ.* ἠνοίγην, *Apoc.* 15. 5. *fut.* 2. *paſſ.* ἀνοιγήσομαι. *præt med.* ἀνέῳγα. *part. præt. med.* ἀνεῳγὼς ότος ὁ *apertus*, *Iohan.* 1. 52.

Ἀνοικοδομέω ῶ reſtauro. F. ήσω. *Actor.* 15. 16. P. ἀνῳκοδόμηκα.

Ἀνομία ας ἡ *proprie* diſcrepantia à lege. *iniquitas*, 1 *Ioh.* 3. 4.

Ἄνομος ου ὁ ἡ iniquus a, ſceleratus. *ex* α *priv. &* νόμος ου ὁ *lex*, *q. d. exlex*, *Marc.* 15. 28.

Ἀνόμως *adv.* ſine lege. *Rom.* 2. 12.

Ἀνορθόω ῶ ſurrigo, *quaſi ſurſum erigo.* rurſus erigo. F. ἀνορθώσω. P. ἀνώρθωκα. *a.* 1. *act.* ἀνώρθωσα. *a.* 1. *imper act.* ἀνόρθωσον άτω. *a.* 1. *paſſ.* ἀνωρθώθην. *ex* ἀνὰ *pro* ἄνω *ſurſum*, *&* ὀρθόω ῶ *erigo. vide infra* ὀρθὸς. *Luc.* 13. 13.

Ἀνόσιος ου ὁ ἡ, *propriè, non ſanctus, item ſceleſtus. comp.* ἀνοσιώτερος *ſuperl.* ἀνοσιώτατος, 2 *Macch.* 8. 32. nefarius a. *ex* α *priv. &* ὅσιος *ſanctus.*

Ἀνοχὴ ῆς ἡ tolerantia *ab* ἀνέχομαι, *Rom.* 2. 4.

Ἀνταγωνίζομαι decerto, *propriè, in certamine me alii oppono, repugno.* F. ίσομαι. P. ἀντηγώνισμαι. *a.* 1. *med.* ἀντηγωνισάμην, *Heb.* 12. 4.

Ἀντάλ-

Ἀντάλλαγμα τος τὸ compenſatio, *Mat.* 16. 26. *Them.* ἀλλάττω.

Ἀνταναπληρόω ῶ viciſſim expleo. *Col.* 1. 24. *F.* ώσω. *P.* ἀνταναπεπλήρωκα.

Ἀνταποδίδωμι retribuo, viciſſim reddo. *F.* ἀνταποδώσω. *P.* ἀνταποδέδωκα. *a.* 2. ἀνταπέδων. *a.* 2. *act. infin.* ἀνταποδοῦναι. *præſ. paſſ.* ἀνταποδίδομαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀνταπεδόθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἀνταποδοθήσομαι. *Rom.* 1. 35.

Ἀνταπόδομα τος τὸ retributio. *Luc.* 14. 14.

Ἀνταπόδοσις εως ἡ merces. *Col.* 3. 24.

Ἀνταποκρίνομαι óbloquor, reſponſo. *item* ex adverſo reſpondeo. *Luc.* 14. 6. *a.* 1. *paſſ.* ἀνταπεκρίθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἀνταποκριθήσομαι. *a.* 1. *paſſ. infin.* ἀνταποκριθῆναι.

Ἀντειπεῖν. *Luc.* 21. 15. *a.* 2. *infin. act.* contradicere. *à verbo* ἀντέπω. *a.* 2. ἀντεῖπον. *a.* 1. ἀντεῖπα. *Th.* ἔπω.

Ἀντέχομαι adhæreo, ſublevo. *cum Genit.* 1 *Theſſ.* 5. 14. *imperf.* ἀντειχόμην. *F.* ἀνθέξομαι ῃ εται. adhærebo. *Matth.* 6. 24.

Ἀντὶ pro, vice. *præpoſ. cum Genit.* ἀνθ᾽ ὧν *propterea quod. plura lege in Lexico* N. T.

Ἀντιβάλλω *propriè, viciſſim jacio. ut quum duo pilâ luſitant. item per metaph.* ſermonem cum aliquo cædo, confero. *ubi alter alteri objicere ſolet ſua dubia, ſcrupulos ſuos. &* *proinde* ἀντιβάλλειν λόγους, *Luc.* 24. *v.* 17. *idem eſt quod* συζητεῖν. *F.* ἀντιβαλῶ. *P.* ἀντιβέβληκα.

Ἀντιδιατιθέμενος ου ὁ contrario animo affectus.

part.

part. præſ. paſſ. à *verbo* ἀντιδιατίθημι *ex* ἀντὶ *&* διατίθημι *diſpono. q. d. contrariè diſpoſitus. 2 Tim. 2. 25.*

Ἀντίδικος ου ὁ adverſarius. *Th.* δίκη, *jus. 1 Pet. 5. 8.*

Ἀντίθεσις εως ἡ oppoſitio *à verbo* ἀντιτίθημι *oppono. F.* ἀντιθήσω. *P.* ἀντιτέθεικα. *1 Tim. 6. 20.*

Ἀντικαθίστημι reſiſto *verbum decompoſitum ex* ἀντὶ *hoc eſt contra,* κατὰ, *&* ἵστημι. *Heb. 12. 4.*

Ἀντικαλέω ῶ viciſſim invito. *F.* ἀντικαλέσω. *Luc. 14. 13 P.* ἀντικέκληκα. *a. 1.* ἀντεκάλεσα.

Ἀντίκειμαι opponor. *F.* ἀντικείσομαι, *caret præt. præſ. inf.* ἀντικεῖσθαι. *part. præſ.* ἀντικείμενος ου ὁ (*1 Timoth. 5. 14.*) adverſarius. *ex* ἀντὶ *in compoſitis plerumque* contra, *&* κεῖμαι *jaceo, poſitus ſum.*

Ἀντικρὺ, ἄντικρυς, è regione. *cum Genit. Adv. Th.* ἀντὶ. *Act. 20. 15.*

Ἀντιλαμβάνω *viciſſim accipio.* ἀντιλαμβάνομαι ſuſcipio, *propriè lapſum, proſtratum aut ruiturum erigo, libero, juvo. cum Genit. Luc. 1. v. 54.* opitulor. *Act. 20. 35. a. 2. med.* ἀντελαβόμην.

Ἀντίληψις εως ἡ opitulatio, ſubſidium. *1 Corinth. 12. 28.*

Ἀντιλέγω contradico, *imperf.* ἀντέλεγον. *F.* ἀντιλέξω. *P.* ἀντιλέλεχα. *præt. med.* ἀντιλέλογα. *cum Dat. præſ. med.* ἀντιλέγομαι *mihi contradicitur. Act. 28. 22. Luc. 2. 34.*

Ἀντιλογία ας ἡ contradictio. *Heb. 6. 16.*

Ἀντιλοιδορέω ῶ convicium regero, *imperf.* ἀντε-

λοιδόρεον

λοιδόρεον ουν. F. ήσω. P. ἀντιλελοιδόρημαι. Th. λο-
δορος ου ὁ ἡ conviciator. 1 Pet. 2. 23.

Ἀντίλυτρον ου ὁ redemptionis pretium. idem
quod λύτρον ου τὸ à Th. λύω ſolvo.

Ἀντιμετρέω ῶ viciſſim metior, rependo. F. ήσω.
P. ἀντιμεμέτρηκα. a. 1. act. ἀντεμέτρησα. præ.
paſſ. ἀντιμετρέομαι οῦμαι viciſſim menſuror.
F. 1. paſſ. ἀντιμετρηθήσομαι, Luc. 6. 38. Th.
μέτρον ου τὸ menſura.

Ἀντιμισθία ας ἡ compenſatio, remuneratio,
merces meritis reſpondens. μισθὸς οῦ ὁ mer-
ces. Rom. 1. 27.

Ἀντιπαρέρχομαι ex adverſo prætereo. Fut. ἀν-
τιπαρελεύσομαι aor. 2. act. ἀντιπαρῆλθον
Luc. 10. 31.

Ἀντιπέραν adv. è regione cum Genit. q. d. ex op-
poſita ripa. ex ἀντὶ & πέραν ultra, Luc. 8. 26.

Ἀντιπίπτω obnitor. F. ἀντιπτώσω. P. ἀντιπέπτω-
κα, Act. 7. 51.

Ἀντιστρατεύομαι repugno. F. ἀντιστρατεύσομαι. P.
ἀντεστράτευμαι, Rom. 7. 33.

Ἀντιτάσσομαι verb. med. proprie ordini me op-
pono, obedire recuſo. item reſiſto tanquam
miles militi in acie inſtructa. cum Dat. F.
άξομαι. P. ἀντιτέταγμαι. Rom. 13. 2.

Ἀντίτυπον ου τὸ typus alii typo reſpondens,
1 Pet. 3. 21.

Ἀντίχριστος ου ὁ Antichriſtus, CHRISTI ad-
verſarius, qui ſe Chriſto è regione opponit,
1 Ioh. 2. 18.

Ἀντλέω

Ἀντλέω ῶ haurio. F. ἀντλήσω. P. ἤντληκα. *a.* 1. ἤντλησα. *a.* 1. *imperat.* ἄντλησον ἀτω. *aor.* 1. *infin.* ἀντλῆσαι. *Them.* ἄντλος ου ὁ *ſentina. Ioh.* 2. 8.

Ἄντλημα τος τὸ hauſtrum. *vas ad hauriendum aptum, Ioh.* 4. 11.

Ἀντοφθαλμέω ῶ *cum Dat.* obnitor, obluctor. *F.* ήσω. *P.* ἀντωφθάλμηκα, *Act.* 27. 15.

Ἄνυδρος ου ὁ ἡ aridus, aqua carens. *q. d.* ἄνευ ὕδατος *ſine aqua. ex* α *priv.* & ὕδωρ ατος τὸ *aqua, Matth.* 12. 43.

Ἀνυπόκριτος ου ὁ ἡ minimè ſimulatus, non fucatus, *Rom.* 12. 9. *ex* α *priv.* & ὑπόκριτος *quod non eſt uſitatum, à verbo* ὑποκρίνομαι *ſimulo,* ὑποκριτὴς οῦ ὁ *ſimulator.*

Ἀνυπότακτος ου ὁ ἡ refractarius, 1 *Timoth.* 1. 9. *ex* α *priv.* & ὑπότακτος ου ὁ ἡ *ſubjectus, ab* ὑποτάσσω *ſubjicio.*

Ἄνω ſurſum *adv.* ὁ ἄνω *ſcil.* ὢν ſupernus. ἡ ἄνω *ſcil.* οὖσα ſuperna. τὰ ἄνω *ſcil.* ὄντα *quæ ſurſum ſunt. compar.* ἀνώτερον ſuperiùs, altiùs.

Ἄνωθεν *adv. propriè* ſupernè, *item* è cœlo, *Iohan.* 3. 31. denuò *Ioh* 3. 3. ἐκ τῶν ἄνωθεν (*ſcil.* μερῶν) *à ſummo. Matt.* 27. 51, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, *à ſummo uſque ad imum. Act.* 26. 5. *jam inde à majoribus. Gal.* 4. 9, πάλιν ἄνωθεν ad ſuperiora regreſſi.

Ἀνώγεον ου τὸ cænaculum & *Atticè* ἀνώγεων ω τὸ *ſcribitur etiam* ἀνώγαιον, *q. d.* ἄνω τῆς γῆς *ſupra terram, Marc.* 14. 15.

Ἀνωτε-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἀνωτερικὸς ἡ ὸν ſuperior us. *ex* ἄνω *eſt* ἀνώτε-ρος, *& hinc* ἀνωτερικὸς. *Act.* 19. 1.

Ἀνωφελὴς ἑος ὁ ἡ inutilis. *Tit.* 3. 9. *ex* α *priv.* *&* ὄφελος εος τὸ *utilitas, quod eſt ab* ὀφέλλω *augeo.*

Ἀξίνη ης ἡ ſecuris. *Matth.* 3. 10. *Germanicè* **ein ax, ein beil.** *ab* ἄγω ἄγνυμι τὸ κλάω *frango. fut.* ἄξω.

·Ἄξιος α ον dignus a um. *cum Genit.* παρὰ τὸ ἄγειν. *propriè dicitur de eo, quod æqualis eſt ponderis & momenti. Quæ enim præponderant, lancem attrahunt.* par, *Rom.* 8. 18.

·Ἀξίως digne, *Adv. cum Genit.* Eph. 4. 1.

Ἀξιόω, ῶ dignor. *cum Genit.* 2 *Theſſ.* 1. 11. æquum cenſeo, *Act.* 15. 38. *imperf.* ἠξίοον ουν. *F.* ἀξιώσω. *P.* ἠξίωκα. *a.* 1. *act.* ἠξίωσα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἀξιώσω ῃς ῃ. *præſ. paſſ.* ἀξιόομαι οῦμαι dignus cenſeor. 1 Tim. 6. *v.* 17. διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν (3. *pl. præſ. paſſ. imperat.*) *duplici honore digni cenſentor. præt. paſſ.* ἠξίωμαι, *Heb.* 3. 3. *a.* 1. *paſſ.* ἠξιώθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἀξιωθήσομαι. *Heb.* 10. 29.

Ἀόρατος ου ὁ ἡ inviſibilis, 1 *Timoth.* 1. 17. *ex* α *priv. &* ὁρατὸς ἡ ὸν *viſibilis. Th.* ὁράω ῶ.

Ἀπαγγέλλω renuntio. *F.* ἀπαγγελῶ. *aor.* 1. *act.* ἀπήγγειλα. *a.* 1. *act. imperat.* ἀπάγγειλον άτω. 2. *pl.* ἀπαγγείλατε *renuntiate. Luc.* 7. 22. *a.* 1. *infin.* ἀπαγγεῖλαι.

·Ἀπάγχω *ſtrangulo, ſuffoco, fauces conſtringo.* F. ἀπάγξω. P. ἀπῆγχα. *præſ. paſſ.* ἀπάγχομαι

ſtran-

ſtrangulor, *vel* ſtrangulo me. *fut. 1. med.* ἀπάγξομαι. *aor. 1. med.* ἀπηγξάμην ω ατο, *Matth. 27. 5. Them.* ἄγχω *ſtrangulo. Fut.* ἄγξω. P. ἦγχα. *a. 1.* ἦγξα.

Ἀπάγω abduco, duco, *Matth. 7. 14.* F. ἀπάξω. P. ἀπῆχα. *a 2.* ἀπῆγον & *Atticè* ἀπήγαγον. *a. 2. imperat.* ἀπάγαγε. *part. a. 2.* ἀπαγαγὼν όντος ὁ *præſ. paſſ.* ἀπάγομαι abripior. 1 *Cor. 12. 2.* P. *paſſ.* ἀπῆγμαι ἀπῆξαι ἀπῆκται. *a. 1. paſſ.* ἀπήχθην. *Act. 12. 19.* ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι (*a. 1. paſſ infin.*) *juſſit eos ad ſupplicium rapi.*

Ἀπαίδευτος ου ὁ ἡ ineruditus, illiteratus, 2 *Timoth. 2. 23. ex α priv.* & παιδευτὸς *eruditus, à verbo* παιδεύω *erudio.*

Ἀπαίρω *tollo.* F. ἀπαρῶ. P. ἀπῆρκα. *aor. 1. act.* ἀπῆρα. *a. 1. act. imperat.* ἀπᾶρον ἄτω. *a. 1. infin.* ἀπᾶραι. *præſ. paſſ.* ἀπαίρομαι. tollor. *præt. paſſ.* ἀπῆρμαι. *a. 1. paſſ.* ἀπήρθην. *a. 1. ſubj.* ἀπαρθῶ ῇς ῇ ablatus fuero, *Matth. 9. 15. ex* ἀπὸ & αἴρω *tollo.*

Ἀπαιτέω ῶ requiro, repeto. F. ήσω. P. ἀπήτηκα. *Luc. 6. 30.* Μὴ ἀπαίτει (*2. ſing. præſ. act. imperat.*) *ne repétito.*

Ἀπαλγέω ῶ dedoleo. occalleſco. F. ἀπαλγήσω. P. ἀπήλγηκα. ἄλγος εος τὸ *dolor.* ἀλγέω *doleo. vide ſuprà. Eph. 4. 19.*

Ἀπαλλάσσω *vel Atticè* ἀπαλλάττω *dimitto, abire jubeo. item* libero. F. άξω. P. ἀπήλλαχα. *a. 1.* ἀπήλλαξα, *Heb. 2. 15.* καὶ ἀπαλλάξῃ (*3. ſing. a. 1. act. ſubj.*) & *liberos redderet. præſ. paſſ.*

ἀπαλ-

ἀπαλλάσσομαι liberor, *Act.19.12. præt.paſſ.* ἀπήλλαγμαι. *Luc.12.58,* ἀπηλλάχθαι (*præt. paſſ.infinit.*) ἀπ' αὐτοῦ, *ut libereris ab eo.*

Ἀπαλλοτριόω ῶ abaliéno. *Fut.* ώσω. *P.* ἀπηλλοτρίωκα. *præſ.paſſ* ἀπαλλοτριόομαι οῦμαι abaliénor. *P.paſſ.* ἀπηλλοτρίωμαι. *part.præt.paſſ.* ἀπηλλοτριωμένος abalienatus, *Eph.2.12. e.* ἀπὸ & ἀλλοτριόω *aliéno. quod eſt ex* ἀλλότριος *alienus. Th.* ἄλλος *alius.*

Ἁπαλὸς ἡ ὸν tener, mollis, *Matth.24.32. delicatus a um. q.* ἁφαλὸς *à nomine* ἁφὴ. *q. a tactui cedens, mutato* φ *in* π *vel pro* ἀμαλὸς *μ & π ſunt literæ ejuſdem organi.*

· Ἀπαντάω ῶ occurro. *F.* ήσω. *P.* ἀπήντηκα. *ex* ἀπὸ & ἀντάω. *Th.* ἄντα, *coram. Matth.28.9.*

· Ἀπάντησις εως ἡ occurſus, 1 *Theſſ.4.17.*

Ἅπαξ *adv.* ſemel, certo, prorſus, *Iudæ v.5.*

Ἀπαράβατος ου ὁ ἡ non tranſitorius, perpetuus a, *Heb.7.24.* ἀπαράβατος ἱερωσύνη, *ſacerdotium perpetuum, quod morte ſacerdotis non interrumpitur. ex α priv. &* παραβατὸς *inuſitato, à verbo* παραβαίνω *transgredior vide ſuo loco.*

Ἀπαρασκεύαστος ου ὁ ἡ imparatus a, 2 *Cor.9.4. à* παρασκευάζω *præparo. F.* άσω. *P.* παρεσκεύακα. *præt.paſſ.* παρεσκεύασμαι. παρασκευὴ ῆς ἡ *apparatus. Th.* σκεῦος εος τὸ *vas.*

· Ἀπαρνέομαι οῦμαι abnego. *F.* ἀπαρνήσομαι. *P.* ἀπήρνημαι. *a.1.med* ἀπηρνησάμην. *a.1.med. imperat.* ἀπάρνησαι ἑαυτόν, *Luc.9.23. fut.1. paſſ.*

paſſ. ἀπαρνηθήσομαι abnegabor, *Luc.* 12. 9. *ex* ἀπὸ *&* ἀρνέομαι οῦμαι *nego.*

Ἀπάρτι *adv. temporis* ab hoc tempore, *ex* ἀπὸ *&* ἄρτι *nunc, modò, q.d.* ἀπὸ τοῦ ἄρτι *ſcil.* χρόνου, *Apoc.* 14. 13.

Ἀπαρτισμὸς οῦ ὁ perfectio, abſolutio, *Luc.* 14. 28. *ab* ἀπαρτίζω *perficio, perfectum reddo. F.* ίσω. *P.* ἀπήρτικα. *P. paſſ.* ἀπήρτισμαι. *Th.* ἄρτιος *perfectus, unde eſt* ἀρτίζω *perficio.*

Ἀπαρχὴ ῆς ἡ primitiæ, 1 *Cor.* 15. 23. *q. d.* ἀπ᾽ ἀρχῆς *ſcil.* γεννημάτων τῆς γῆς, *de principio frugum. h.e. de primis frugibus, quas Deus ſibi ceu autori & largitori omnium bonorum voluit conſecrari.*

Ἅπας ἅπασα ἅπαν omnis e. *ex* α *quod eſt ex* ἅμα *ſimul, unà, &* πᾶς *omnis. in Genit.* ἅπαντος ἁπάσης ἅπαντος, *&c.*

Ἀπάτη ης ἡ impoſtura, fallacia, 2 *Theſſ.* 2. 10. *ex* α *priv. &* πάτος ου ὁ *ſemita, unde eſt*

Ἀπατάω ῶ decipio, fallo. ἀπὸ τοῦ πάτου ἀπάγω, *à via abduco. F.* ἀπατήσω. *P.* ἠπάτηκα. *a.* 1. *paſſ* ἠπατήθην, 1 *Tim.* 2. 14. *part. a.* 1. *paſſ.* ἀπατηθεὶς εῖσα έν.

Ἀπάτωρ ορος ὁ ἡ ſine patre, *ex* α *priv. &* πατὴρ, *Heb.* 7. 3.

Ἀπαύγασμα τος τὸ *Hebr.* 1. *v.* 3. effulgentia, ſplendor, *ab* ἀπαυγάζω *reſplendeo. Th.* αὐγὴ ῆς ἡ *ſplendor.*

Ἀπείδω video. *F.* εἴσομαι. *a.* 2. *act.* ἀπεῖδον ες ε. *a.* 2. *act. ſubj.* ἀπίδω ῃς ῃ, *Philip.* 2. 23.

Ἀπείθεια

Ἀπείθεια ας ἡ contumacia, inobedientia. C
loſ.3.6.

·Ἀπειθὴς έος ὁ ἡ contumax, inobediens. *ex*
priv. & πείθω *perſuadeo, cui viam virtu*
non poſſumus perſuadere. Rom. 1.30. γονεῦ
ἀπειθεῖς, *parentibus non obtemperantes.*

Ἀπειθέω ῶ non pareo, incredulus ſum, nō
credo. F. ήσω. *P.* ἠπείθηκα. *aor.* 1. ἠπείθησ
)(πιστεύω. *Iohan.* 3.36.

Ἀπειλὴ ῆς ἡ minæ. *Act.* 4.17.

Ἀπειλέω ῶ minitor, intérminor. *imperf.* ἠπε
λεον ουν. F. ἀπειλήσω. P. ἠπείληκα. *a.* 1. ἠπείλ
σα. *præſ. paſſ.* ἀπειλέομαι οῦμαι. *intermino*
a. 1. *med.* ἠπειλησάμην ω ατο. *a.* 1. *med. ſub*
ἀπειλήσωμαι ῃ ηται. 1. *pl.* ἀπειλησώμεθα *in*
terminemur. Act. 4.17.

Ἄπειμι abſum, *ex* ἀπὸ *&* εἰμὶ *ſum. Col.* 2.
imperf. ἄπην aberam, *item aor.* 2. *abfu*
Fut. ἀπέσομαι. *præſ. infin.* ἀπεῖναι. *part. præ*
ἀπὼν οῦσα ὂν *abſens.*

Ἄπειμι *vel* ἀπίημι abeo, *ex* ἀπὸ *&* εἶμι *v*
ἴημι *eo. F.* ἀπείσω. *a.* 2. ἄπιον. *aor.* 1. *act.* ἀπε
σα *& Atticè* ἀπήεσαν. *Act.* 17.10. ἀπήεσα
(3. *pl. a.* 1. *act. indic.*) *abiverunt.*

Ἀπειπάμην ω ατο abdicavi. *aor.* 1. *med. indi*
2 *Cor.* 4.2. ἀπειπάμεθα (1. *pl. a.* 1. *med. in*
dic.) τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, *abdicavimu*
turpitudinis tegumenta. à verbo ἀπέπω
Th. ἔπω.

Ἀπείραστος ου ὁ ἡ *intentatus*, qui tentari nequit

Ia

Iac. 1. 13. *ex α priv.* & πειρασὸς *tentatus. à verbo* πειράζω *tento.*

Ἄπειρος ου ὁ ἡ rudis, imperitus. *Heb.* 5. 13. *cum Genit. ex α priv.* & πεῖρα ας ἡ *experientia.*

Ἀπεκδέχομαι exſpecto. *Rom.* 7. 9. *F.* ἀπεκδέξομαι. *P.* ἀπεκδέδεγμαι. *a.* 1. *med.* ἀπεξεδεξάμην.

Ἀπεκδύομαι exuo. *F.* ἀπεκδύσομαι. *aor.* 1. *med.* ἀπεξεδυσάμην. *part. a.* 1. *med.* ἀπεκδυσάμενος ου ὁ *exutus. Col.* 3. 9.

Ἀπέκδυσις εως ἡ *exutio, ſi ita liceret loqui.* ipſe exuendi actus. *Col.* 2. 11.

Ἀπελαύνω abigo, expello, arceo. *Fut.* ἀπελάσω.. *a.* 1. *act.* ἀπήλασα. *Act.* 18. 16. *P.* ἀπήλακα. *ex* ἀπὸ & ἐλαύνω *agito.*

Ἀπελεγμὸς οῦ ὁ *refutatio, redargutio,* probrum. *Act.* 19. 27. *ab* ἀπελέγχω *redarguo. F.* γξω. *P.* ἀπήλεγχα. *prat. paſſ.* ἀπήλεγμαι. *ex* ἀπὸ & ἐλέγχω *arguo. F.* γξω. *P.* ἤλεγχα. *aor.* 1. ἤλεγξα.

Ἀπελεύθερος ου ὁ ἡ libertus, *libertate donatus, liber factus. ex* ἀπὸ & ἐλεύθερος ου ὁ *liber,* **frey.** 1 *Cor.* 7. 22.

Ἀπελπίζω inde ſpero. *Luc.* 6. 35. *item deſpero. Fut.* ίσω. *P.* ἀπήλπικα. *a.* 1. ἀπήλπισα. *ex* ἀπὸ & ἐλπίζω. *Th.* ἐλπὶς *ſpes.*

Ἀπέναντι coram, è regione. *cum Genit. item* contra. *Actor.* 17. 7. *ex* ἀπὸ & ἔναντι *coram, quod eſt ex* ἐν & ἀντί.

Ἀπέραντος ου ὁ ἡ infinitus. 1 *Timoth.* 1. 4. *ex α priv.* & περαντὸς *finitus, quod tamen non*

eſt uſitatum, à verbo περαίνω *finio. F.* περαν-
P. πεπέραγκα. *P. paſſ.* πεπέραμμαι *& Atti*-
πεπέρασμαι. *Th.* πέρας τος τὸ *terminus, fin*-

Ἀπερισπάστως, abſque ulla diſtractione. 1 Co-
7.35. Adverb. ab adjectivo ἀπερίσπαστος
ὁ ἡ *qui vel quæ diſtrahi nequit, inconcuſſu*-
ex α *privat. & inuſitato* περίσπαστος, *qu*-
eſt à περισπάω *diſtraho. Fut.* άσω. *P.* περι-
σπακα. *P. paſſ.* περιέσπασμαι. *ex* περὶ *&*
σπάω *traho.*

Ἀπερίτμητος ου ὁ ἡ incircumciſus. *Act. 7.71.*
α *priv. &* περίτμητος *circumciſus, quod*
à περιτέμνω *circumcido.*

Ἀπέρχομαι abeo, exeo, diſcedo. *F.* ἀπελεύσο-
μαι. *Roman. 15. 28. a. 2. act.* ἀπῆλθον ες
abivi. a. 2. ſubj. ἀπέλθω ῃς ῃ. *aor. 2. infi*-
ἀπελθεῖν. *part. a. 2. act.* ἀπελθὼν οῦσα όν. *Iu*-
v. 7. ἀπελθοῦσαι ὀπίσω ſectantes. *præt. me*-
ἀπελήλυθα. *Iacob. 1. 24.*

Ἀπέχω refero, abſum, recipio. *Marc. 14. 4*-
ἀπέχει *ſufficit. F.* ἀφέξω. *P.* ἀπέσχηκα. *aor.*
ἀπέσχον. *cum Accuſ. Præſ med.* ἀπέχομαι ab-
ſtineo. *cum Genit.*

Ἀπίημι *vide* ἄπειμι.

Ἀπιστέω ῶ diffido, non credo. *imperf.* ἠπίστε-
ουν. *Luc. 24. 11. F.* ἀπιστήσω. *P.* ἠπίστηκα *a.*
ἠπίστησα. *Rom. 3. 3.*

Ἀπιστία ας ἡ incredulitas. *item* infirma fide
Marc. 9. 24.

Ἄπιστος ου ὁ ἡ incredulus, infidelis, infidu-

Mar-

Marc. 9. verſ. 19. ἄπιστον ου τὸ incredibile. *Actor.* 26. 8.

ἁπλόος ους ὁ. ἁπλόη ῆ ἡ. ἁπλόον οῦν τὸ ſimplex. *Matth.* 6. *v.* 22. *comp.* ἁπλούστερος. *ſuperl.* ἁπλούστατος.

ἁπλῶς *adv.* ſimpliter, benignè. *Iac.* 1. 5.

ἁπλότης ητος ἡ ſimplicitas. *opponitur* τῇ προσωποληψίᾳ. *Rom.* 12. 8. candor. *Coloſſ.* 3. 22.

ἀπὸ *præp. regit ſolum genitivum* à ab. *Col.* 1. 2 poſt, *Luc.* 20. *v.* 30. ante *per Hebraiſmum*, *Apoc.* 17. *verſ.* 8. *ad formam* τοῦ מן. *confer Prov.* 8. *v.* 22, 23. *Eſaiæ* 43. 13. præ *vel* propter, *Act.* 12. 14. per, *Luc.* 12. 57. *ponitur pro* ὑπὸ poſt verba paſſiva, *quamvis rariſſimè*, *Marc.* 8. 51. & *Luc.* 11. *v.* 50. 51. *in una periodo triplicem habet ſignificationem.* Redundat, *Luc.* 15. 16. *Inſervit* periphraſi. *Ioh.* 21. 2. Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ *ſcil.* ὢν, *h. e.* Καναῖος *Canenſis. Sic Hebr.* 13. οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, *ſcil.* ὄντες, Itali.

ἀποβαίνω deſcendo, cedo. F. ἀποβήσομαι. *Luc.* 21. *v.* 13. *P.* ἀποβέβηκα. *aor.* 2. ἀπέβην ης η. *Iohan.* 21. 9. ἀπέβησαν. (3. *pl. a.* 2. *act. indic.*) *part. a.* 2. ἀποβὰς άντος ὁ.

ἀποβάλλω abjicio. F. ἀποβαλῶ. P. ἀποβέβληκα. *a.* 2. ἀπέβαλον. *a.* 2. *ſubj.* ἀποβάλω *abjecero. Hebr.* 10. 35. *P. paſſ.* ἀποβέβλημαι. *P. med.* ἀποβέβολα.

ἀπόβλητος ου ὁ ἡ *abjiciendus.* ἀπόβλητον ου τὸ *abiiciendum.* 1 *Tim.* 4. 4. καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον

(g.n.) μετ᾽ εὐχαριστίας λαμβανόμενον, *nec quic*
quam rejiciendum, ſi cum gratiarum actio
ne ſumatur.

Ἀποβολὴ ῆς ἡ jactura. *Act.* 27.22.

Ἀποβλέπω intueor, reſpicio. *F.* ψω. *P.* ἀποβέ
βλεφα. *a.* 1. ἀπέβλεψα. *Heb.* 11.26.

Ἀπογίνομαι *abſum, decedo. item* morior. *F.* ἀπο
γενήσομαι. *P.* ἀπογεγένημαι. *a.* 2. *med.* ἀπεγενό
μην. *part. a.* 2. *med.* ἀπογενόμενος ὁ *mor*
tuus. 1 *Pet.* 2.24.

Ἀπογραφὴ ἡ deſcriptio, conſcriptio. *Luc.* 2.2

Ἀπογράφω *in tabulas refero. F.* ψω. *P. act.*
med. ἀπογέγραφα. *præſ. paſſ.* ἀπογράφομαι
deſcribor, *cenſeor. item* nomen profiteor
ut in tabulas referatur. *Xenoph. pæd.* 2. *Præt*
paſſ. ἀπογέγραμμαι conſcriptus fui. *a.* 1. *med*
ἀπεγραψάμην. *Luc.* 2. *v.* 5. ἀπογράψασθαι
(*a.* 1. *med. infinit.*) *ut deſcriberetur.*

Ἀποδείκνυμι, demonſtro, probo. *part. præſ*
ἀποδεικνὺς ύντος ὁ *præ ſe ferens.* 2 *Theſſ.* 2. 4
præt. paſſ. ἀποδέδειγμαι. *part. præt. paſſ.* ἀπο
δεδειγμένος. *Act.* 2.22. ἄνδρα ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀπο
δεδειγμένον *virum à Deo approbatum. h. e*
quem virum Meſſiam eſſe Deus demonſtra
vit. a. 1. *act.* ἀπέδειξα. *Act.* 25.7. ἃ οὐκ ἴσχυο
ἀποδεῖξαι (*a.* 1. *act. infinit.*) *quas crimina*
tiones non poterant demonſtrare, h. e. certi
& indubitatis argumentis confirmare.

Ἀπόδειξις εως ἡ demonſtratio. 1 *Cor.* 2. 4.

Ἀποδεκατόω ῶ decimo. *F.* ώσω. *P.* ἀποδεδεκάτω-
κα. *Matth.* 23.23.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἀποδέχομαι excipio, *ſemel* agnoſco. *Act.* 24. 3. F. ἀποδέξομαι. P. ἀποδέδεγμαι. *a.* 1. *med.* ἀπεδεξάμην. *Act.* 18. 27. ἀποδέξασθαι (*a.* 1. *med. infin.*) αὐτὸν, *ut exciperent eum. a.* 1. *paſſ.* ἀπεδέχθην. *Act.* 15. 4. ἀπεδέχθησαν (3. *pl a.* 1. *paſſ. indic.*) ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, *excepti ſunt ab Eccleſia.*

Ἀποδεκτὸς ὁ *dignus qui admittatur, acceptus, gratus, idem quod* ἐπαινετὸς ἡ ὀν. 1 *Tim.* 2. 3. τοῦτο καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν, *hoc bonum eſt & acceptum.*

Ἀποδοχὴ ῆς ἡ receptio. 1 *Tim.* 1. 15.

Ἀποδημέω ῶ peregre proficiſcor. F. ήσω. P. ἀποδεδήμηκα. *a.* 1. ἀπεδήμησα. *Luc.* 15. 13.

Ἀπόδημος ου ὁ ἡ *peregre agens, abſens à patria. ex* ἀπὸ *à ab, &* δῆμος ου ὁ *populus. Marc.* 13. 34.

Ἀποδίδωμι reddo, ſolvo, do. 2 *Tim.* 4 *v.* 8. ἀποδώσει *dabit. Luc.* 19. 8. *præſ. imperat.* ἀποδιδότω. 1 *Cor.* 7. 3. *præſ. infin.* ἀποδιδοῦν ἐν. *Ap.* 22. 2. *pro* ἀποδιδόναι, *quod legitur* 1 *Tim.* 5. 4. ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις, *vicem rependere parentibus. idem quod* ἀντιπελαργεῖν. *part. præſ.* ἀποδιδοὺς όντος ὁ. *Rom.* 12. 17. μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. *imperf. Act.* 4. 33. ἀπεδίδουν (3. *pl. pro* ἀπεδίδοσαν) *reddebant.* F. ἀποδώσω. *Matth.* 18. 29. P. ἀποδέδωκα. *a.* 1. ἀπέδωσα. *a.* 2. ἀπέδων ως ω. *a.* 2. *imper.* ἀπόδος ſolve. *Matt.* 20. 8. 2. *pl.* ἀπόδοτε *reddite. a.* 2. *opt.* ἀποδῴην ης η *Atticè.* 2 *Tim.* 4. 14. *a.* 2. *ſubj.* ἀποδῶ ῷς ῷ. *a.* 2. *infin.* ἀποδοῦναι.

part. a. 2. ἀποδοὺς όντος ὁ. *præt. paſſ.* ἀποδέδο
μαι *a. 1. paſſ.* ἀπεδόθην. *a. 1. paſſ. infin.* ἀπο
δοθῆναι *venundari. a. 2. med.* ἀπεδόμην ου ε
vendidi. *Act. 7. 9.*

Ἀποδιορίζω ſegrego. F. ίσω. P. ἀποδιώρικα. e.
ἀπὸ διὰ & ὁρίζω. *Th.* ὅρος ου ὁ *terminu*
Iud. v. 19.

Ἀποδοκιμάζω reprobo. F. άσω. P. ἀποδεδοκίμα
κα. *a. 1.* ἀπεδοκίμασα. *præt. paſſ.* ἀποδεδοκι
μασμαι. *1 Pet. 2. 4. a. 1. paſſ.* ἀπεδοκιμάσθην
a. 1. infin. ἀποδοκιμασθῆναι *reprobari.*

Ἀπόθεσις εως ἡ depoſitio. *à verb.* ἀποτίθημι *de*
pono. 2 Pet. 1. 14.

Ἀποθήκη ης ἡ horreum. ἀποθῆκαι ῶν αἱ horrea
ab ἀποτίθημι, *in aor. 1. act.* ἀπέθηκα *depoſui*
quod in horreo deponantur & recondantu
fruges. Matth. 6. 26.

Ἀποθησαυρίζω recondo, congero pro theſau
ro. F. ίσω. P. ἀποτεθησαύρικα. 2 *Tim.* 6. 19.

Ἀποθλίβω opprimo. *F.* ίψω. *P.* ἀποτέθλιφα
Luc. 8. 45.

Ἀποθνήσκω morior. F. 2. *med.* ἀποθανοῦμαι. *Ioh*
8. 81. *P. act.* ἀποτέθνηκα. *a. 2. act.* ἀπέθανον
a. 2. ſubj. ἀποθάνω ῃς ῃ. *a. 2. infin.* ἀποθανεῖν
part. a. 2. ἀποθανὼν οῦσα όν.

Ἀποκαθίστημι & ἀποκαθιστάω ῶ. *Marc. 9. 12.* &
ἀποκαθιστάνω. *Act.* 1. 6. reſtituo. F. ἀποκατα
στήσω. P. ἀποκατέστηκα. *a. 1. act.* ἀποκατέστησα
a. 1. paſſ. ἀποκατεστάθην *reſtitutus fui. a. 1*
ſubj. ἀποκατασταθῶ *reſtituar. compoſ. ex* ἀπ
&

& καθίστημι *conſtituo, quod eſt ex* κατὰ & ἵστημι.

Ἀποκατάστασις εως ἡ reſtitutio. *Act.* 3. 21.

Ἀποκαλύπτω détego, revélo, rétego. F. ἀποκαλύψω. P. ἀποκεκάλυφα. *a.* 1. ἀπεκάλυψα. *a.* 1. *act. infin.* ἀποκαλύψαι *revelare. Gal.* 1. 16. *præſ. paſſ.* ἀποκαλύπτομαι rétegor. *P. paſſ.* ἀποκεκάλυμμαι. *a.* 1. ἀπεκαλύφθην *patefactus fui. a.* 1. *paſſ. ſubj.* ἀποκαλυφθῶ revelatus fuero. *a.* 1. *paſſ. infin.* ἀποκαλυφθῆναι *revelari. fut.* 1. *paſſ.* ἀποκαλυφθήσομαι *revelabor.*

Ἀποκάλυψις εως ἡ revelatio, patefactio. *Luc.* 2. *v.* 32.

Ἀποκαραδοκία ας ἡ attenta exſpectatio. *ex* ἀπὸ & καραδοκία. *quod eſt à* καραδοκέω, *quod Suida interprete, eſt* τῇ κάρᾳ δοκεύω *exerto capite exſpecto.* κάρα τὸ *indeclinabile,* caput. δοκάω, δοκάζω, δοκεύω exſpecto. *Rom.* 8. 19.

Ἀποκαταλλάττω reconcilio, *Eph.* 2. 16. F. ξω. P. ἀποκατήλλαχα. *a.* 1. *act.* ἀποκατήλλαξα. *ex* ἀπὸ & καταλλάττω *reconcilio.* καταλλάττομαι *reconcilior, redeo in gratiam. ex* κατὰ & ἀλλάσσω, *Atticè* ἀλλάττω *muto.*

Ἀπόκειμαι σαι ται ſeponer. *Luc.* 19. *v.* 20. reponor. 2 *Tim.* 4. *v.* 8. ἀπόκειται ſtatutum eſt. *Heb.* 9. *v.* 27. *part. præſ.* ἀποκείμενος ένη ενον *ſepoſitus a um. Fut.* ἀποκείσομαι. *imperf.* ἀπεκείμην σο το. *præſ. infin.* ἀποκεῖσθαι.

Ἀποκεφαλίζω amputo caput, decollo. F. ίσω. P. ἀποκεκεφάλικα. *a.* 1. ἀπεκεφάλισα. *Luc.* 9. 9.

Ἀποκλείω occludo. F. ἀποκλείσω. P. ἀποκέκλεικα. a. 1. ἀπέκλεισα. a. 1. act. ſubj. ἀποκλείσω ῃς ῃ. Luc. 13. 25.

Ἀποκόπτω abſcindo. F. ἀποκόψω. P. ἀποκέκοφα. a. 1. ἀπέκοψα. fut. 1. med. ἀποκόψομαι abſcindar. Gal. 5. 12.

Ἀποκρίνομαι reſpondeo. præt. paſſ. ἀποκέκριμαι. aor. 1. paſſ. ἀπεκρίθην ης η reſpondi. ſemel compellavi, Apoc. 7. v. 13. a. 1. paſſ. imper ἀποκρίθητι ήτω. reſponde. Marc. 11. 29. ἀποκρίθητε (2. pl. a. 1. paſſ. imperat.) μοι reſpondete mihi. part. a. 1. paſſ. ἀποκριθεὶς εῖσα ὲν reſpondens. fut. 1. paſſ. ἀποκριθήσομαι reſpondebo. a. 1. med. ἀπεκρινάμην ω ατο reſpondi, Iohan. 5. 12. dixi, Act. 3. 12.

Ἀπόκριμα ατος τὸ reſponſum, reſponſio, decretum. 2 Cor. 1. 9.

Ἀπόκρισις εως ἡ reſponſio. ἀπόκρισιν διδόναι reſponſum dare. Iohan. 1. 22.

Ἀποκρύπτω abſcondo. F. ἀποκρύψω. P. ἀποκέκρυφα. a. 1. ἀπέκρυψα. præt. paſſ. ἀποκέκρυμμαι. 1 Cor. 2. 7.

Ἀπόκρυφος ου ὁ ἡ abſconditus a. Coloſſ. 2. 3. θησαυροὶ ἀπόκρυφοι theſauri abſconditi.

Ἀποκτείνω occído, trucído, item per mortem tollo, aboleo. Eph. 2. 16. F. ἀποκτενῶ. P. act. ἀπέκταγκα. 2 Sam. 4. v. 11. unde eſt præt. paſſ. ἀπέκταμμαι ἀπέκτανσαι ἀπέκτανται. a. 1. act. ἀπέκτεινα occidi. a. 1. ſubj. ἀποκτείνω ῃς ῃ. Marc. 12. v. 7. a. 1. infin. ἀποκτεῖναι occidere.

part.

part. a. 1. ἀποκτείνας αντος ὁ. 1 *Theſſ.* 2. 15. *a.* 2. *act.* ἀπέκτανον. *præt. med.* ἀπέκτονα. *a.* 1. *paſſ.* ἀπεκτάνθην *occiſus fui. a.* 1. *ſubj.* ἀποκτανθῶ ῇς ῇ. *Apoc.* 13. 15. *a.* 1. *paſſ. infin.* ἀποκτανθῆναι *occidi. Apoc.* 11. 1. *compoſitum ex* ἀπὸ & κτείνω interficio.

Ἀποκύω pario. F. ύσω. *Atticè verò,*

Ἀποκυέω ῶ gigno. *Iac.* 1. 15. F. ήσω. P. ἀποκεκύηκα. *a.* 1. *act.* ἀπεκύησα *progenui, ex* ἀπὸ & κυέω ῶ *ſum gravida, quod idem eſt cum* κύω *ſum prægnans, in utero geſto. item concipio. item oſculor.*

Ἀποκυλίω devolvo, volvendo amolior, amoveo. F. ίσω. P. ἀποκεκύλικα. *a.* 1. ἀπεκύλισα. *Matth.* 28. 2. *præt. paſſ.* ἀποκεκύλισμαι.

Ἀπολαμβάνω recipio. F. ἀπολήψομαι. *a.* 2. ἀπέλαβον. *a.* 2. *ſubj.* ἀπολάβω ῃς ῃ. P. ἀπολέληφα & *Atticè* ἀπείληφα. *a.* 2. *med.* ἀπελαβόμην ου ετο abduci. *Marc.* 7. 33.

Ἀπόλαυσις εως ἡ fruitio. *Heb.* 11. 25. *ab* ἀπολαύω fruor *cum Genit. ex* ἀπὸ & λαύω *pro* λάω *per* ἐπένθεσιν τοῦ υ ψιλοῦ, *video. item fruor.*

Ἀπολείπω *derelinquo. item* relinquo. F. ἀπολείψω. P. ἀπολέλοιφα. *a.* 2. ἀπέλιπον. 2 *Tim.* 4. 13. *part. a.* 2. *act.* ἀπολιπὼν όντος ὁ. *præſ. paſſ.* ἀπολείπομαι ῃ εται reliquus ſum.

Ἀπολείχω *delingo, lambẽdo aufero. item* lingo. *Luc.* 16. 21. *imperf.* ἀπέλειχον ες ε *lingebam.* F. ἀπολείξω. P. ἀπολέλειχα. *a.* 1. ἀπέλειξα.

Ἀπολλύω *vel* ἀπόλλυμι perdo. *compoſitũ ex* ἀπὸ

& ὄλλυμι perdo. *part. præſ. act.* ἀπολλύων οντος ὁ vaſtator. *Apoc. 9. 11. fut. 1.* ἀπολέσω. *fut. 2.* ἀπολῶ. *a. 1. act* ἀπώλεσα perdidi. *Luc. 15. 9. præt. act.* ἀπώλεκα, *Atticè* ἀπολώλεκα. *Eſaiæ 46. 12. præſ. paſſ.* ἀπόλλυμαι pereo, perdor. *fut. 2. med.* ἀπολοῦμαι *peribo. a. 2 med.* ἀπωλόμην ου ετο *perii. a. 2. med. ſubj.* ἀπόλωμαι ῃ ηται. *a. 2. med. infin.* ἀπολέσθαι *perire. part. a. 2.* ἀπολόμενος. *præt. med.* ἀπόλωλα *Atticè, pro* ἄπωλα. *part. præt. med.* ἀπολωλὼς υῖα ός.

Ἀπολογία ας ἡ defenſio quæ fit verbis. *ſermo pro alicujus defenſione. 1 Cor. 9. 3.*

Ἀπολογέομαι οῦμαι *propriè* defendo *ſermone*, loquor pro alicujus defenſione. *imp.* ἀπελογεόμην οῦμην, έου οῦ, έετο εῖτο. *Act. 26. 1. F.* ήσομαι. *P.* ἀπολελόγημαι. *aor. 1. med.* ἀπελογησάμην. *a. 1. med. ſubj.* ἀπολογήσωμαι. *Luc. 12. v. 11. a. 1. paſſ.* ἀπελογήθην.

Ἀπολούω abluo. *F.* ἀπολούσω. *P.* ἀπολέλουκα. *a. 1.* ἀπέλουσα. *a. 1. med.* ἀπελουσάμην *ablutus fui. Actor. 22. 16.* ἀπόλουσαι (*2. ſing. aor. 1. med. imp.*) *abluitor.*

Ἀπολύτρωσις εως ἡ *propriè* redemptio *captivi ab hoſtibus detenti. Luc. 21. 18. ab* ἀπολυτρόω ῶ *quod eſt ex* ἀπὸ & λυτρόω ῶ *redimo. vide ſuo loco.*

• Ἀπολύω dimitto, abſolvo, libero. *imperf.* ἀπέλυον ες ε. *F.* ύσω. *P.* ἀπολέλυκα. *a. 1.* ἀπέλυσα. *a. 1. imper.* ἀπόλυσον *dimitte. a. 1. ſubj.* ἀπολύσω ῃς. *a. 1. infinit.* ἀπολῦσαι. *part. a. 1.* ἀπο-

λύσας

λύσεως αἴτιος ὁ. *præſ. paſſ.* ἀπολύομαι *dimittor. imperf.* ἀπελυόμην ου ετο. *Act.* 28.25. ἀπελύοντο (3.*pl.imperf.*) digreſſi ſunt, *diſceſſerunt. præt. paſſ.* ἀπολέλυμαι. *Luc.* 13.12. ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου, *liberata es ab infirmitate tua. cum Genit. vi præpoſitionis. præt. paſſ. infin.* ἀπολελύσθαι *dimitti. Act.* 26.32. *part. præt. paſſ.* ἀπολελυμένος ένη ένον *dimiſſus a um. a.* 1. *paſſ.* ἀπελύθην ης η. *Act.* 15.33. ἀπελύθησαν (3.*pl. a.* 1. *paſſ. indic.*) μετ᾽ εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν, *dimiſſi fuerunt cum pace à fratribus. a.* 1. *paſſ. ſubj.* ἀπολυθῶ ῇς ῇ. *Act.* 16.36. ἵνα ἀπολυθῆτε (2.*pl.a.*1.*paſſ.ſubj.*) *ut dimittamini. part. a.*1.*paſſ.* ἀπολυθεὶς εῖσα έν. *Act.* 4.23. ἀπολυθέντες ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, *dimiſſi venerunt ad ſuos.*

Ἀπομάσσομαι abſtergo. *Luc.* 10.11. F. ἀπομάξομαι. *ex* ἀπὸ *&* μάσσω *vel Atticè* μάττω *abſtergo.* F. μάξω. P. μέμαχα. *a.* 1. ἔμαξα.

Ἀπονέμω tribuo. F. ἀπονεμῶ. P. ἀπονενέμηκα. 1 *Pet.* 3.7.

Ἀποπίπτω décido. F. ἀποπτώσω. P. ἀποπέπτωκα. *a.* 2. ἀπέπεσον. *Act.* 9.18. *vide* πίπτω.

Ἀποπλανάω ῶ ſeduco. F. ήσω. P. ἀποπεπλάνηκα. *præſ. paſſ.* ἀποπλανάομαι ῶμαι aberro. *præt. paſſ.* ἀποπεπλάνημαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ἀπεπλανήθην *erravi.* 1 *Tim.* 6.10.

Ἀποπλέω abnavigo, navi diſcedo, ſolvo. F. ἀποπλεύσω. P. ἀποπέπλευκα. *a.* 1. ἀπέπλευσα. *Act.* 13.4.

Ἀπο-

Ἀποπλύνω abluo. F. ἀποπλυνῶ. P. ἀποπέπλυκα. a. 1. ἀπέπλυνα. *Luc.* 5. 2.

·Ἀποπνίγω ſuffóco. F. ἀποπνίξω. P. ἀποπέπνιχα. *a.* 1. ἀπέπνιξα. *a.* 2. ἀπέπνιγον. *præſ. paſſ.* ἀποπνίγομαι ſuffócor. *P. paſſ.* ἀποπέπνιγμαι. *a.* 2. *paſſ.* ἀπεπνίγην ης η. *Luc.* 8. 33.

Ἀπορία ας ἡ inopia conſilii, *ab adj.* ἄπορος ου ὁ ἡ *invius. q. d.* ἄνευ πόρου *ſine via.* ἄτραπος στενὴ καὶ ἄπορος *via anguſta, per quam non patet tranſitus. item* hebes, inops conſilii, perplexus, pauper. *Eſt compoſitum ex* α *priv. &* πόρος ου ὁ *meatus, tranſitus, item commeatus. à præt. med.* πέπορα *tranſivi, verbi* πείρω *tranſeo, penetro. Qui dubitat, ei non patet via, per quam tranſeat ad id, quod intendit. Luc.* 21. 25.

Ἀπορέομαι οῦμαι dubito, hæſito, perplexus ſum. 2*Cor.* 4. 8. F. ἀπορήσομαι. P. ἠπόρημαι.

Ἀποῤῥίπτω abjicio. F. ἀποῤῥίψω. P. ἀπέῤῥιφα. *a.* 2. ἀπέῤῥιπον. *a.* 1. ἀπέῤῥιψα. *part. a.* 1. ἀποῤῥίψας αντος ὁ. *Act.* 27. 43.

Ἀπορφανίζω orphanum reddo. F. ίσω. F. ἀπωρφάνικα. *a.* 1. ἀπωρφάνισα. *præt. paſſ.* ἀπωρφάνισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἀπωρφανίσθην. *part. a.* 1. *paſſ.* ἀπορφανισθεὶς έντος ὁ. 1 *Theſſ.* 2. 17.

Ἀποσκευάζομαι *propriè,* vaſa aufero, removeo. *Suidas* ἀποσκευάσασθαι *vertit* ἀποῤῥίψαι τὰ σκεύη, *quod tempore belli in fuga fieri ſolet vel etiam in naufragiis.)(At Act.* 21. 15. colligo ſarcinas. *ſcil. quod faciunt* οἱ μεταναζόμενοι.

ζόμενοι h.e. in alium locum demigrantes, qui auferendo colligunt, atque ita utrumque faciunt. F. 1. med. άσομαι. P. paſſ. ἀπεσκεύασμαι. a. 1. med. ἀπεσκευασάμην.

Ἀποσκίασμα τος τὸ obumbratio. à verbo ἀποσκιάζω obumbro. F. άσω. P. ἀπεσκίακα. P. paſſ. ἀπεσκίασμαι. Iac. 1. 17.

Ἀποσπάω ῶ abſtraho, edúco, avello. F. άσω. P. ἀπέσπακα. a. 1. ἀπέσπασα. Matth. 26. 51. præt. paſſ. ἀπέσπασμαι. a. 1. paſſ. ἀπεσπάσθην. part. a. 1. paſſ. ἀποσπασθεὶς εῖσα έν.

Ἀποστασία ας ἡ defectio. à verbo ἀφίστημι. 2 Theſſ. 2. 3.

Ἀποστάσιον ου τὸ repudium, diſceſſio, libellus repudii. à verbo ἀφίστημι facio abſiſtere, diſſocio. præſ. paſſ. ἀφίσταμαι abſcedo, deficio. Matth. 5. 31. βιβλίον ἀποστασίου. Matth. 19. 7. libellus repudii, Heb. liber abſciſſionis. Deuter. 24. 1.

Ἀποστεγάζω propriè tectum removeo, detego. F. άσω. P. ἀπεστέγακα. a. 1. ἀπεστέγασα. Marc. 2. 4. à στέγη ης ἡ tectum. Th. στέγω tego.

Ἀποστέλλω ablégo, mitto. F. ἀποστελῶ. P. ἀπέσταλκα. 1 Ioh. 4. 9. a. 1. ἀπέστειλα. a. 2. act. ἀπέσταλον. P. paſſ. ἀπέσταλμαι. a. 2. paſſ. ἀπεστάλην. a. 2. paſſ. ſubj. ἀποσταλῶ. part. a. 2. paſſ. ἀποσταλεὶς έντος ό. præt. med. ἀπέστολα, unde eſt

Ἀπόστολος ου ὁ legatus, apoſtolus. Eph. 4. 11.

Ἀποστολὴ ῆς ἡ apoſtolatus. 1 Cor. 9. 2.

Ἀποστερέω ῶ damno afficio, privo. F. ἀποστερήσω.

P. ἀπε-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

P. ἀπεστέρηκα. a. 1. act. ἀπεστέρησα. a. 1. ſubj. ἀποστερήσω ῃς ῃ. Marc. 10. 19. P. paſſ. ἀπεστέρημαι. part. præt. paſſ. ἀπεστερημένος privatus 1 Tim. 6. 5. & Iacob. 5. 4. μισθὸς ἀπεστερημένος merces interverſa.

Ἀποστοματίζω propriè memoriter recito. q. d. ἀπὸ στόματος λέγω, ἄνευ γραμμάτων. item Luc. 11. 53. allicio ad loquendum. F. ίσω P. ἀπεστομάτικα. a. 1. ἀπεστομάτισα.

Ἀποστρέφω averto, refero. F. ἀποστρέψω. P. ἀπέστρεφα. a. 1. ἀπέστρεψα. a. 1. imperat. ἀπόστρεψον averte. a. 2. ἀπέστραφον. præſ. med. ἀποστρέφομαι averſor. a. 2. paſſ. ἀπεστράφην averti me ab aliquo, deſerui. 2 Tim. 1. 15. ἀπεστράφησάν με πάντες, omnes ſe à me averterunt. a. 2. paſſ. ſubj. ἀποστραφῶ. Matt. 5. 42. μὴ ἀποστραφῇς ne averſéris.

· Ἀποστυγέω ῶ adhorreo, averſor. Rom. 12. 9. cum Accuſ. ex ἀπὸ & στυγέω odio proſequor. Fut. στύξω tanquam à στύγω. Thema στὺξ στυγὸς ἡ Styx.

Ἀποσυνάγωγος ου ὁ ἡ ſynagogâ motus a. ex α priv. & συναγωγὴ ῆς ἡ conventus, ſynagoga. Hanc vocem vide infrà ſuo loco. eſt verò Iohan. 9. 22. ἀποσυνάγωγον γένεσθαι, idem, quod nobis excommunicari.

Ἀποτάσσομαι vel Atticè ἀποτάττομαι propriè dimitto cum mandatis. item, renuncio iis, cum quibus mihi nihil commercii eſſe volo. Luc. 14. 33. ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσι,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ἄρχουσι, valedicit omnibus bonis ſuis, h.e. ea pro derelicto habet; ſeu ea, ſi auferantur, non curat. cum Dat. item valedico. Act. 18. 21. F. άξομαι. P. ἀποτέταγμαι. a. 1. med. ἀπεταξάμην valedixi. a. 1. med. infin. ἀποτάξασθαι valedicere. Luc 9. 61. part. a. 1. med. ἀποταξάμενος ου ὁ valedicens.

Ἀποτελέω perficio. Fut. έσω. Præt. ἀποτετέλεκα. præſ. paſſ ἀποτελέομαι οῦμαι perficior. præt. paſſ. ἀποτετέλεσμαι. a. 1. paſſ. ἀπετελέσθην. part. a. 1. paſſ. ἀποτελεσθεὶς εῖσα έν, conſummatus a um. Iac. 1. 15.

Ἀποτίθημι depono. Fut. ἀποθήσω. P. ἀποτέθεικα. a. 2. ἀπέθην. præſ med. ἀποτίθεμαι depono. a. 2. med. ἀπεθέμην εσο ετο depoſui. a. 2. med. imperat. ἀπόθεσο έσθω. 2. pl. ἀπόθεσθε deponite. a. 2. med. infin. ἀποθέσθαι deponere. part. a. 2. ἀποθέμενος η ον deponens. Eph. 4. 25.

Ἀποτινάσσω excutio, decutio. F. άξω. P. ἀποτετίναχα. a. 1. ἀπετίναξα. a. 1. imperat. ἀποτίναξον άτω. Luc. 9. 5. part. aor. 1. act. ἀποτινάξας αντος ὁ. Th. τινάσσω quatio, concutio.

Ἀποτίνω dependo. F. ἀποτίσω. Philem. v. 19. P. ἀποτέτικα. a. 1. ἀπέτισα. ex ἀπὸ & τίνω pro τίω perſolvo, luo. item punio, honoro.

Ἀποτολμάω ῶ audacia utor, Rom. 10. 12. F. ήσω. P. ἀποτετόλμηκα. Thema τόλμα ης ἡ audacia.

Ἀποτομία ας ἡ ſeveritas. Rom. 11. 22. ab adj. ἀπότομος ου ὁ ἡ abruptus a. præruptus. Sic

πέτρα

πέτρα ἀπότομος, *rupes prærupta, conſcen*
difficilis. per metaphoram *ſeverus, duru*
quem precibus flectere nequimus. Th. τέμν
ſeco. vide ſuo loco.

Ἀποτόμως ſeverè, præciſè. *adv. 2 Cor. 13. 10.*

Ἀποτρέπω *averto, dehortor. F.* ψω. *P.* ἀποτέτρ
φα. *a. 1.* ἀπέτρεψα. *a. 2.* ἀπέτραπον. *præ*
med. ἀποτρέπομαι averſor, rejicio, repudio
cum Accuſ. 2 Tim. 3. 5.

Ἀπουσία ας ἡ abſentia. *à part.* ἀπὼν οὖσα ὂν ab
ſens, *verbi* ἄπειμι *abſum. Phil. 2. 12.*

Ἀποφέρω abduco, aſporto. F. ἀποίσω. *a.* 1
ἀπήνεγκα. *Marc. 15. 1. a 2.* ἀπήνεγκον. 1 Cor
16. 3. a. 1. paſſ. ἀπηνέχθην. *a. 1. paſſ. infini*
ἀπενεχθῆναι, aſportari. ἀπενεγκεῖν. *a. 2. ac*
infinit. perferre.

Ἀποφορτίζομαι *exonero*, onus expono. *ex* ἀπ
& φορτίζω *onero. F.* ίσω. *P.* πεφόρτικα. à φόρ
τος ου ὁ *navis onus, pro quo uſitatius dimi*
nutivum φορτίον ου τὸ. *onus, ſarcina, propri*
quæ humeris fertur. item quæ navi impo
nitur. Act. 21. 3.

Ἀποφεύγω effugio. F. ἀποφεύξομαι. *a. 2.* ἀπέ
φυγον. *part. a. 2.* ἀποφυγὼν όντος ὁ. 2 Pet. 1. 4

Ἀποφθέγγομαι eloquor. F. ξομαι. *a. 1. med.* ἀπ
εφθεγξάμην ω ατο. *Act. 26. 25,* ἀληθείας ῥή
ματα ἀποφθέγγομαι *vera verba eloquor. Act*
2. 14, ἀπεφθέγξατο *(3. ſing. a. 1. med. indic.)*
αὐτοῖς, affatus *eſt eos.*

Ἀπόχρησις εως ἡ *propriè conſumptio rei per*

uſum.

uſum. item uſus. *Col. 2. 22. à verbo* ἀποχράομαι ῶμαι *abutor. item* utendo conſumo. F. ήσομαι. P. ἀποκέχρημαι.

Ἀποχωρέω ῶ diſcedo. *Matth. 7. 23.* F. ήσω. P. ἀποκεχώρηκα. *a. 1.* ἀπεχώρησα. *part. a. 1.* ἀποχωρήσας αντος ὁ. *ex* ἀπὸ *&* χωρέω *cedo.*

Ἀποχωρίζω *idem quod* χωρίζω *ſeparo. ab adv.* χωρὶς *ſine.* F. ίσω. P. ἀποκεχώρικα. *præſ. med.* ἀποχωρίζομαι diſcedo. *a. 1. paſſ.* ἀπεχωρίσθην *diſceſſi. Ap. 6. 14,* ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη, *cœlum diſceſſit. a. 1. paſſ. infin.* ἀποχωρισθῆναι *diſcedere* abſcheiden. *Act. 15. 39.*

Ἀποψύχω exanimor, *exſpiro, animo cóncido.* F. ξω. P. ἀπέψυχα. *a. 1.* ἀπέψυξα. *Luc. 21. 26.*

Ἀπρόσιτος ου ὁ ἡ inacceſſus a. *ex* α *priv. &* προσιτὸς οῦ ὁ *acceſſu facilis, à verbo* πρόσειμι *adeo, accedo, cum Dat. quod eſt ex* πρὸς *&* εἶμι *eo. 1 Tim. 6. 16.*

Ἀπρόσκοπος ου ὁ ἡ ſine offendiculo. *ex* α *priv. &* προσκοπὴ ῆς ἡ *offendiculum, ſcandalum. à verbo* προσκόπτω *offendo, impingo.* F. ψω. P. *act.* προσκέκοφα. *præt. med.* προσκέκοπα; *hinc eſt* προσκοπή. *Act. 24. 16.*

Ἀπροσωπολήπτως *adv.* ſine *faciei* reſpectu, *1 Pet. 1. 17. ab adject.* ἀπροσωπόληπτος ου ὁ ἡ *quod eſt inuſitatum.* προσωπολήπτης ου ὁ *faciei acceptor. vide infrà.*

Ἄπταιστος ου ὁ ἡ immunis à lapſu, peccato, *Iud. v. 24. ex* α *priv. &* πταιστὸς *quod eſt* ἄχρηστον, *à verbo* πταίω *impingo, offendo. vide infrà.*

Ἄπτω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἅπτω accendo. F. ἅψω. P. ἧφα. a. 1. ἧψα. part. a. 1. ἅψας αντος ὁ cum *Accuſ. Luc.* 8. 16.

Ἅπτομαι tango. *cum Genit. imperf.* ἡπτόμην ου ετο. *Marc.* 6. 56. F. ἅψομαι. *a.* 1. *med.* ἡψάμην ω ατο *tetigi. Matth.* 8. *v.* 3. *a.* 1. *med. ſubj.* ἅψωμαι ῃ ηται *tetigero. part. a.* 1. *med.* ἁψάμενος η ον.

Ἀπωθέομαι οῦμαι repello, abjicio. *Rom.* 13. 12. ἀπωθώμεθα (1. *pl. præſ. ſubj. med.*) *pro* ἀπωθεώμεθα *abjiciamus.* F. ἀπώσομαι. *a.* 1. *med.* ἀπωσάμην ω ατο *repuli, rejeci. Act.* 7. 27. *ex* ἀπὸ & ὠθέω *trudo, pello.* F. ὤσω. P. ὦκα.

Ἀπώλεια ας ἡ exitium. 2 *Theſſ.* 2. 9. *tanquam ab adject.* ἀπώλης εος ὁ ἡ *ad formam* τοῦ ἐξώλης εος ὁ ἡ *planè perditus, deploratus, exitialis, unde eſt* ἐξώλεια ας ἡ *internecio, exitium. à verbo* ἀπόλλυμι *perdo* (*ex* ἀπὸ & ὄλλυμι) *vide ſuprà.*

Ἀρὰ ᾶς ἡ *preces. item* diræ. *Rom.* 3. 14. *affine Hebræo* ארר. *Hinc eſt* ἀράομαι ῶμαι *cum Dat. precor. item imprecor mala.*

Ἆρα *Adv. interrogandi* utrum, an.

Ἄρα *Conj.* ergo. *Matth.* 19. 25. nempe, *Rom.* 7. 25. τί ἄρα quidnam? *Act.* 12. 18. *Luc.* 1. 66. utique, *Matth.* 12. *v.* 28. ἐπεὶ ἄρα alioquin, 1 *Cor.* 7. 11.

Ἄραγε nempe. *Actor.* 11. *v.* 18. fortè, *Actor.* 17. *v.* 27.

Ἀργέω ῶ otior. F. ήσω. P. ἤργηκα. *a.* 1. ἤργησα. 2 *Pet.* 2. 3.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἀργὸς οῦ ὁ ἡ otioſus, *contractè pro* ἀεργὸς. *ex* α *priv.* & ἔργον ου τὸ *opus. Matth.* 20. 3.

Ἄργυρος ου ὁ argentum, *ſic dicitur à candore.* ἀργὸς ἡ ὸν albus. moneta argentea, *Matth.* 10. *v.* 9.

Ἀργύριον ου τὸ pecunia nummi argentei, *Mat.* 25. *v.* 27.

Ἀργύρεος *contractè* ἀργυροῦς. *in f. g.* ἀργυρέη *contractè* ἀργυρῆ. *in n. g.* ἀργύρεον *contractè* ἀργυροῦν. argenteus a um. *in nom. pl.* ἀργύρεα *contractè* ἀργυρᾶ. 2 *Tim.* 2. 20. *in accuſ. pl.* ἀργυρέους *contractè* ἀργυροῦς. *Act.* 19. 23.

Ἀργυροκόπος ου ὁ ἡ argentarius, argenti ſignator. *Act.* 19. 24. *ex* ἄργυρος ου τὸ *argentum,* & κόπος ου ὁ *labor, contuſio, quod eſt à præt. med.* κέκοπα *tútudi, percuſſi, quia circa argentum elaborandum verſatur. à* κόπτω *ſcindo.*

Ἀρέσκω placeo. *imperf.* ἤρεσκον. *præſ. imperat.* ἄρεσκε έτω. *part. præſ.* ἀρέσκων οντος ὁ. F. ἀρέσω. (P. ἤρεκα.) *a.* 1. ἤρεσα. *a.* 1. *infinit.* ἀρέσαι. *Rom.* 8. 8. *part. aor.* 1. ἀρέσας αντος ὁ, *in f. g.* ἀρέσασα ἀρεσάσης ἡ.

Ἀρέσκεια ας ἡ placitum, *ab* ἄρεσκος ου ὁ *blandus.* ἀρεσκεύομαι *blandior. Col.* 1. 10.

Ἀρεστὸς ἡ ὸν gratus a um. *Iohan.* 8 *v.* 22 ἀρεστόν ἐστιν *æquum eſt. Actor.* 6. *v.* 2. *derivatur à præt. paſſ.* ἤρεσμαι ἤρεσαι ἤρεσται. ἀρεστὰ ὢν τὰ *placita.*

Ἀρετὴ ῆς ἡ virtus. *Phil.* 4. 8.

Ἀριθμὸς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἀριθμὸς οῦ ὁ numerus. *Ioh.* 6. 19, τὸν ἀριθμὸν *ubi deficit* κατὰ, *pro* κατὰ τὸν ἀριθμὸν, *numero*

Ἀριθμέω ῶ numero. F. ήσω. P. ἠρίθμηκα. *a.* 1 ἠρίθμησα. *a.* 1. *infinit.* ἀριθμῆσαι. *præt. paſſ.* ἠρίθμημαι σαι ται *in* 3. *pl.* ἠρίθμηνται. *part. præt. paſſ.* ἠριθμημένος η ον *numeratus. Matth.* 10. 30.

Ἀριστερὸς ὰ ὸν ſiniſter a um. *vide infrà.* εὐώνυμος. *Matth.* 6. 3.

Ἄριστον οῦ τὸ (*q.d.* ἀόριστον) prandium, *Matt.* 22. 4.

Ἀριστάω ῶ prandeo. F. ήσω. P. ἠρίστηκα. *a.* 1. ἠρίστησα. *a.* 1. *imperat.* ἀρίστησον άτω. *Ioh.* 21. 12.

Ἀρκέω ſufficio, *arceo.* 2 *Cor.* 12. 9. *Fut.* ἀρκέσω. P. ἤρκεκα. *præſ. paſſ.* ἀρκέομαι οῦμαι acquieſco. P. *paſſ.* ἤρκεσμαι. *a.* 1. ἠρκέσθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἀρκεσθήσομαι. *cum Dat.*

Ἀρκετὸς ὴ ὸν ſufficiens. *Matth.* 6. 34.

Ἄρκτος οῦ ὁ ἡ urſus a. *Apoc.* 13. 2.

Ἅρμα τος τὸ currus. *ab* ἄρω *apto. Act.* 8. 28.

Ἁρμὸς οῦ ὁ commiſſura, compages. *Heb.* 4. 12.

Ἁρμόζω apto. F. ἁρμόσω. P. ἥρμοκα. *a.* 1. *med.* ἡρμοσάμην. 2 *Cor.* 11. 2.

Ἀρνέομαι οῦμαι nego, abnego. *imperf.* ἠρνεόμην οὔμην *negabam. Marc.* 14. *v.* 70. F. ἀρνήσομαι. P. ἤρνημαι *negavi.* 1 *Tim.* 5. *v.* 8. *a.* 1. *med.* ἠρνησάμην, ἠρνήσω *negaſti, Apoc.* 2. 13. ἠρνήσατο *negavit, Ioh.* 1. *v.* 20. renuit, *Heb.* 11. 24. 1. *pl.* ἠρνησάμεθα. 2. *pl.* ἠρνήσασθε abnegaſtis, *Act.* 3. *v.* 13. 3. *pl.* ἠρνήσαντο *abnegaverant. a.* 1. *med. ſubj.* ἀρνήσωμαι ῃ ηται. *a.* 1. *med.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

med. infin. ἀρνήσασθαι. *part. a.* 1. ἀρνησάμενος, η, ον. *Luc.* 12.9.

Ἀρνίον ου τὸ agnus, agnellus. *diminutivum ab* ἀρς ἀρνὸς ὁ ἡ *agnus a. Ioh.* 21. 15.

Ἀροτριάω ῶ aro. F. άσω. P. ἠροτρίακα. 1 *Cor.* 9.10.

Ἄροτρον ου τὸ aratrum, *à Th.* ἀρόω *aro.* F. ἀρόσω. P. ἤροκα. *a.* 1. ἤροσα. *prat. paſſ.* ἤρομαι σαι ται. *unde eſt* ἀροτὴρ ῆρος ὁ *arator & ἄροτρον ου τὸ aratrum. Luc.* 9. 62.

Ἁρπάζω rapio. F. ἁρπάσω. *Ioh.* 10. 28. *& Doricè* ἁρπάξω. P. ἥρπακα. *a.* 1. ἥρπασα. P. *paſſ.* ἥρπασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἡρπάσθην. *a.* 2. *paſſ.* ἡρπάγην. P. *med.* ἥρπαγα.

Ἁρπαγὴ ῆς ἡ rapina. *Luc.* 11. 39.

Ἁρπαγμὸς ου ὁ, *Philip.* 2. 6. idem.

Ἅρπαξ ἅρπαγος ὁ rapax. *Matth.* 7. 15.

Ἀῤῥαβὼν ῶνος ὁ árrhabo, arrha. *vox origine Hebræa. Latine* pignus. 2 *Cor.* 1. 22.

Ἄῤῥαφος ου ὁ ἡ inſutilis. *Iohan.* 19. 23. *ex α privat. &* ῥαφὴ ῆς ἡ *ſutura. q. d. ſine ſutura. à Th.* ῥάπτω *ſuo, conſuo.* F. ψω. P. ἔῤῥαφα. *a.* 1. ἔῤῥαψα.

Ἄῤῥην ενος ὁ mas. *Apoc.* 12. 5.

Ἄῤῥητος ου ὁ ἡ ineffabilis. 2 *Cor.* 12. 4. *ex α priv. &* ῥητὸς *dictus.* ῥῶ *duplicatur* εὐφωνίας ἕνεκα. *Th.* ῥέω *dico.*

Ἄῤῥωστος ου ὁ ἡ ægrotus a. *ex α priv. &* ῥωστὸς *roboratus. Th.* ῥώννυμι, *roboro.* 1 *Cor.* 11. 30.

Ἀρς ἀρνὸς ὁ ἡ agnus a. *Luc.* 10. 3.

Ἄρσην ενος ὁ ἡ *&* ἄρσενος τὸ mas. *Marc.* 10. 6.

ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς, *marem & fœminam fecit eos.*

Ἀρσενοκοίτης ου ὁ cinædus. *ex* ἄρσεν ενος τὸ *ma* & κοίτη ης ἡ *cubile, concubitus.* 1 *Cor.* 6. 9.

Ἀρτέμων ονος ὁ ártemo. *h.e. velum navis maximum. Act.* 27. 40.

Ἄρτι nunc, modò, adhuc *adv.* 1 *Ioh.* 2. 9, ἕω ἄρτι *hucuſque.* 1 *Cor.* 4. 11, ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας *ad hoc uſque tempus. Iohan.* 1. 52, ἀπ' ἄρ *vel* ἀπάρτι *ex hoc tempore. & Iohan.* 13. 19 ἀπ' ἄρτι *jam nunc.* nuper, 1 *Theſſ.* 3. 6.

Ἀρτιγέννητος ου ὁ ἡ recens genitus, modò natus *ex* ἄρτι *nunc, &* γεννητὸς *generatus.* 1 *Pet.* 2. 2.

Ἄρτιος α ον perfectus a um. 2 *Tim.* 3. 17.

Ἄρτος ου ὁ panis, cibus. *Matth.* 6. 11.

Ἀρτύω condio. *F.* ἀρτύσω. *P.* ἤρτυκα. *a.* 1. ἤρτυσα. *P. paſſ.* ἤρτυμαι. *part. præt. paſſ.* ἠρτυμένος *conditus. Col.* 4. 6.

Ἀρχάγγελος ου ὁ archangelus. *q. d.* ἄρχων ἀγγέλων, *princeps angelorum. componitur ex* ἀρχ *&* ἄγγελος. ἀρχι *idem eſt quod* ἄρχων *princeps, ſed extra compoſitionem non eſt uſitatum; Nominibus verò, cum quibus componitur, præponi ſolet. Iud. v.* 9.

Ἀρχαῖος αία αῖον antiquus a um. *Act.* 15. 7, ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων, *jampridem.*

Ἀρχὴ ῆς ἡ principium, principatus, imperium. *extremum ſeu extrema pars, Act.* 10. 11.

Ἀρχηγὸς οῦ ὁ princeps. *Act.* 3. 15. *ex* ἄρχων *&* ἡγέομαι *duco.*

Ἀρχιερα-

ἀρχιερατικὸς ἡ ὸν pontificius. *Act.* 4. 6.

ἀρχιερεὺς έως & *Atticè* έως ὁ pontifex. *q. d.* ἄρχων τῶν ἱερέων *princeps ſacerdotum. Heb.* 7. 26.

ἀρχιποίμην ενος ὁ paſtorum princeps. *q. d.* ἄρχων τῶν ποιμένων. 1 *Pet.* 5. 4.

ἀρχισυνάγωγος ου ὁ rector ſynagogæ. *Act.* 18. 8.

ἀρχιτέκτων ονος ὁ architectus, fabrorum princeps. 1 *Cor.* 3. 10.

ἀρχιτελώνης ου ὁ. *q. d.* ἄρχων τῶν τελωνῶν, magiſter publicanorum. *Luc.* 19. 2.

ἀρχιτρίκλινος ου ὁ architriclinus, ſympoſiarcha, der hoffmeiſter. *Ioh.* 2. 9.

ἄρχω impero. *cum Genit. F.* ἄρξω. *P.* ἦρχα. *præſ. med.* ἄρχομαι incipio. *imperf.* ἠρχόμην ου ετο. *Marc.* 2. 13. *F. med.* ἄρξομαι ῃ εται. *a.* 1. *med.* ἠρξάμην ω ατο. *a.* 1. *med ſubj.* ἄρξωμαι ῃ ηται. *a.* 1. *med. infinit.* ἄρξασθαι. *part. a.* 1. *med.* ἀρξάμενος ένη ενον.

ἄρχων οντος ὁ princeps, *Apoc.* 1. 5. ἀρχόμενος. *ſubditus.*

Ἄρωμα τος τὸ *aróma.* ἀρώματα ων τὰ aromata. *Marc.* 16. 1.

Ἀσάλευτος ου ὁ ἡ inconcuſſus a. *Heb.* 12. 18. *ex* α *priv.* & σαλευτὸς *agitatus*, à σαλεύω *agito. Th.* σάλος ου ὁ *ſalum, mare.*

Ἄσβεστος ου ὁ ἡ inextinguibilis. *Marc.* 9. 43. *ex* α *priv.* & σβεστὸς, *quod eſt à* σβέννυμι *vel* σβεννύω *extinguo. de quo infrà.*

Ἀσεβὴς έος ὁ ἡ impius a. *ex* α *priv.* & σέβω *colo. vide infrà.* 1 *Pet.* 4. 18.

Ἀσέβεια

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

· Ἀσέβεια ας ἡ impietas. *Rom.* 1. 18.
Ἀσεβέω ῶ impiè ago. *F.* ἀσεβήσω. *P.* ἠσέβηκ
a. 1. ἠσέβησα. *Iudæ v.* 15.
· Ἀσέλγεια ας ἡ laſcivia, *obſcœnitas.* 2 *Cor.* 12. 2
ab ἀσελγὴς έος ὁ ἡ *laſcivus a.* ἀσελγαίνω *li-*
bidinor, laſcivio. Demoſthene interprete i
oratione κατὰ Μειδίου, ἀσελγὴς *ex* α *privati-*
vo & Σέλγη ης ἡ *nomen urbis, cujus civ*
probi erant.
Ἄσημος ου ὁ ἡ obſcurus, ignobilis. *Act.* 21. 35
ex α *priv. &* σῆμα τος τὸ *ſignum.*
· Ἀσθενὴς έος ὁ ἡ infirmus, ægrotus. *ex* α *priv.*
& σθένος εος τὸ *robur. Matth.* 26. 41.
· Ἀσθένεια ας ἡ infirmitas. 2 *Cor.* 12. 9.
· Ἀσθενέω ῶ ægroto, infirmus ſum *h. e. rudis. iten*
infirmor. *Rom.* 14. 21. *imperf.* ἠσθένεον ουν. *Ioh*
11. 3. *F.* ἀσθενήσω. *P.* ἠσθένηκα. *a.* 1. ἠσθένησα
2 *Cor.* 11. 21. *part. præſ.* ἀσθενέων ῶν, έοντος
οῦντος ὁ ægrotus, rudis *in doctrina de liberta-*
te Chriſtianorum. 2 *Tim.* 4. 20 *Dat. pl.* ἀσθε-
νέουσιν οῦσιν, 1 *Cor.* 8. 9, *infirmis fide.* ἀσθενέουσα
οῦσα ης ἡ infirma. 1 *Cor.* 8. 12. *part. a.* 1. *act.*
ἀσθενήσας αντος ὁ. *Rom.* 4. 19. ἀσθενήσασα
ης ἡ. *Act.* 9. 37.
Ἀσθένημα τος τὸ imbecillitas. *Rom.* 15. 1.
Ἄσιτος ου ὁ ἡ jejunus a. *ex* α *priv. &* σῖτος ου ὁ
cibus. Act. 27. 33.
Ἀσιτία ας ἡ inedia. *Act.* 27. 21.
Ἀσιάρχης ου ὁ *Aſiæ princeps, quaſi dicas* ἄρχων
τῆς Ἀσίας. *Act.* 19. 31.

Ἀσκέω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἀσκέω ῶ exerceo. *Act. 24.16. F.* ήσω. *P.* ἤσκηκα. *aor. 1.* ἤσκησα.

Ἀσκὸς οῦ ὁ uter, utris. *Matth. 9.17.*

Ἀσμένως libenter, cum gaudio. *Actor. 2. 41. adv. derivatur ab* ἄσμενος ου ὁ *gaudens, libens. Etym.* ἄσμενος *pro* ἥσμενος *à præt. paſſ.* ἦσμαι *verbi* ἥδω *oblecto. In comparativo* ἀσμενέστερος, *ſuperl.* ἀσμενέστατος.

Ἄσοφος ου ὁ ἡ inſipiens. *Eph. 5.15. ex* α *priv. &* σοφὸς *ſapiens.*

Ἀσπάζομαι ſaluto : complector : amplector. *Hebr. 11. 13. imperf.* ἠσπαζόμην. *F.* ἀσπάσομαι. *a.1. med.* ἠσπασάμην ω ατο. *a. 1. med. imperat.* ἄσπασαι άσθω. *a.1. med. ſubj.* ἀσπάσωμαι η ηται. *part. a. 1. med.* ἀσπασάμενος. *compoſitum ex* α *quod eſt ab* ἅμα *ſimul, &* σπάω *traho, ubi ſalutandum attrahimus & in ejus amplexum ruimus. Sic Luc. 15. v.20.* δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. *ubi* τὸ ἀσπάζεσθαι *(ſcil. quomodo præſentem amicum excipiamus) deſcribitur.*

Ἀσπασμὸς οῦ ὁ ſalutatio. *Matth. 23.7.*

Ἄσπιλος ου ὁ ἡ immaculatus, *ex* α *priv. &* σπῖλος ου ὁ *macula, labes. Iac. 1.27.*

Ἀσπὶς ίδος *clypeus. item* genus ſerpentis, aſpis. *Rom. 3.13.* ὑπερασπίζω *defendo.* ὑπερασπιστὴς οῦ ὁ *protector.*

Ἄσπονδος ου ὁ ἡ implacabilis, fedifragus. *Roman. 1.31. ex* α *priv. &* σπονδὴ ῆς ἡ *libatio,*

item fedus, à σπένδω *libo. qui nobiſcum f[...] dus inire non vult. F.* σπείσω. *Fut. med.* σπε[...] σομαι. *aor. 1. med.* ἐσπεισάμην. *præt. me[...]* ἔσπονδα, *unde eſt* σπονδὴ ῆς ἡ libatio. *ite[...]* fedus.

Ἀσσάριον ου τὸ aſſarius, *obolus Italicus, à Lat[...] na voce* as aſſis. *Matth. 10. 29.*

Ἆσσον *Adv.* propè. *idem quod* ἐγγὺς, πλησίο[...] *cum Dat. & Genit.* ἆσσον *etiam vertitu[...]* propius Ἰλ. ζ *& v.* ἆσσον ἴθ' *propius acced[...]* Ἰλ. χ. τείχεος ἆσσον *prope mœnia. ab* ἐγγὺς, *i[...] comparat.* ἐγγίων *&* ἔσσων. *pro* ἔσσων *dicitu[...]* ἄσσων. *unde eſt neutrum* ἆσσον. *ſic* θᾶσσον *c[...] tius pro* τάχιον, ταχύτερον, θᾶττον. *Act. 27. 1[...]*

Ἀστατέω ῶ incertis ſedibus vagor. *Fut.* ήσω. *I[...]* ἠστάτηκα. *a. 1.* ἠστάτησα. *ab* ἄστατος ου ὁ ἡ *inſta[...] bilis, quod eſt ex* α *priv. &* στατὸς ου ὁ *qui ſta[...] Sic* στατὸν ὕδωρ *aqua ſtagnans, reſes. Them[...]* ἵστημι. *1 Cor. 4. 11.*

Ἀστεῖος εία εῖον venuſtus a um. *ab* ἄστυ εος *[...] urbs. Act. 7. 20.*

Ἀστήρικτος ου ὁ ἡ inſtabilis. *2 Pet. 3. 16. ex [...] priv. &* στηρικτὸς *confirmatus. à Th.* στηρίζω *F.* ξω. *P.* ἐστήριχα. *ſtabilio.*

Ἀστὴρ ἀστέρος ὁ ſtella. *ab* αὔω *ſplendeo. 1 Co[...] rinth. 15. 41.*

Ἄστοργος ου ὁ ἡ charitatis expers, *in quo* στοργ[...] *h. e. naturalis amor planè extinctus eſt. Th[...]* στέργω *diligo. F.* στέρξω. *P.* ἔστερχα. *P. med.* ἔστοργα, *unde eſt* στοργὴ ῆς ἡ. *2 Tim. 3. 3.*

Ἀστοχέ[...]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἀστοχέω ῶ à ſcopo aberro. F. ἀστοχήσω. P. ἠστόχηκα. a. 1. ἠστόχησα. 1 Tim. 1. 6. ex α & στοχάζομαι collimo ich zihle.

Ἀστραπὴ ῆς ἡ fulgur, Matth. 24. 27.

Ἀστράπτω fulguro. Luc. 17. 24. F. ἀστράψω. P. ἤστραφα. præt. med. ἤστραπα. unde ἀστραπὴ ῆς ἡ fulgur.

Ἄστρον ου τὸ ſidus, aſtrum, ζώδιον multas complectens ſtellas. Heb. 11. 12.

Ἀσύμφωνος ου ὁ ἡ abſonus, diſcors. Act. 28. 25. ex α priv. & σύμφωνος ου ὁ ἡ conſonus. vide infrà.

Ἀσύνετος ου ὁ ἡ deſipiens, amens, Rom. 1. 21. 31. ex α priv. & συνετὸς οῦ ὁ perſpicax, intelligens. à συνίημι intelligo.

Ἀσύνθετος ου ὁ ἡ fedífragus a. Rom. 1. 31. q. οὐ σύνθετος qui non ſtat pactis. συντίθημι compono, paciſcor. ἀσυνθεσία ας ἡ violatio federis.

Ἀσφάλεια ας ἡ ſecuritas, veritas, 1 Theſſ. 5. 3.

Ἀσφαλὴς έος ὁ ἡ certus, minimè lubricus, tutus à lapſu. Heb. 6. 19. ex α priv. & σφάλλω ſupplanto, labefacto, everto. F. σφαλῶ. P. ἔσφαλκα. P. paſſ. ἔσφαλμαι. hinc σφάλμα τος τὸ lapſus, erratum.

Ἀσφαλῶς adv. tutò, certè, Act. 16. 13.

Ἀσφαλίζω munio. F. ίσω. P. ἠσφάλικα. P. paſſ. ἠσφάλισμαι. a. 1. paſſ. ἠσφαλίσθην. a. 1. med. ἠσφαλισάμην ω ατο. Act. 16. 24. adſtrinxit. ἠσφαλίσαντο muniverunt. ἀσφαλίσασθε 2. pl. a. 1. med. imperat. munite. Matth. 27. 65.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἀσχήμων ονος ὁ ἡ indecorus a. *propriè ubi no*
adhibentur boni geſtus, ex α priv. & σχῆμ
τος τὸ habitus, geſtus, figura. Them. ἔχ
vide infrà. 1 Cor. 12. 23.

Ἀσχημονέω ῶ indecorè ago. *1 Cor. 7. 36.* F. ήσ
P. ἠσχημόνηκα.

• Ἀσχημοσύνη ης ἡ fœda actio, *cum turpiſſim*
conjuncta geſtibus. σχῆμα *enim inter alia ſi*
gnificat geſtum. Rom. 1. 27.

Ἀσωτία ας ἡ profuſio, luxus, luxuria, vita di
ſoluta. *ab* ἄσωτος ου ὁ ἡ luxurioſus a. *ex*
priv. & σωτὸς *quod eſt à* σώζω *conſervo. q.*
non ſervatus. ſcil. per metony. ſubj. ponitu
poſſeſſor pro re poſſeſſa. Et is dicitur ſerva
(ſaltem temporaliter) cujus patrimoniu
& facultates ſervantur. Eph. 5. 18.

Ἀσώτως profuſè, luxurioſè *adv. Luc. 15. 13.*

Ἄτακτος ου ὁ ἡ inordinatus, *confuſione gauden*
ex α priv. & τακτὸς *ordinatus. à Th.* τάσ
vel Atticè τάττω *ordino. 1 Theſſ. 5. 14.*

Ἀτάκτως *adv.* inordinatè. *2 Theſſ. 3. 6.*

Ἀτακτέω ῶ inordinatè me gero. *Fut.* ἀτακτή
σω. *Prat.* ἠτάκτηκα. *aor. 1.* ἠτάκτησα. *2 The*
ſal. 3. v. 7.

Ἄτεκνος ου ὁ ἡ liberis carens. *ex α privat.* &
τέκνον ου τὸ *proles. Them.* τίκτω. *vide infra*
Luc. 20. 28.

Ἀτενίζω oculos in aliquem defigo. ἀτενίζειν εἰ
τὸν οὐρανὸν *oculos in cœlum defigere. F.* ἀτενίσω
P. ἠτένικα. *a. 1,* ἠτένισα. *aor. 1. infin.* ἀτενίσαι

2 Co

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

2 *Cor.3.v.7. part. a. 1. act.* ἀτενίσας αὐτὸς ὁ. *Act. 23. 1. cum Dat. ab* ἀτενὴς έος ὁ ἡ *intentus a. ubi* α *non eſt privativum ſed intenſivum, ab* ἄγαν *valde. Th.* τείνω.

Ἄτερ abſque *adv. cum Gen. Luc. 22. v. 6, 36.* ἄτερ ὄχλου *ſine turba.*

Ἀτιμία ας ἡ dedecus, ignominia. 2 *Tim. 2. 20.*

Ἄτιμος ου ὁ ἡ inhonoratus. *ex* α *priv.* & τιμὴ ῆς ἡ *honor. Th.* τίω. *Matth. 13. 57.*

Ἀτιμάζω contumelia afficio. *Iohan. 8. 49. F.* άσω. *P.* ἠτίμακα. *P. paſſ.* ἠτίμασμαι. *a. 1.* ἠτιμάσθην. *a. 1. paſſ. infin.* ἀτιμασθῆναι. *Act. 5. v. 41.* ἀτιμάζομαι fœdo. *Rom. 1. 24. in media forma.*

Ἀτιμόω ῶ dedécoro. *Fut.* ώσω. *P.* ἠτίμωκα. *P. paſſ.* ἠτίμωμαι. *part. præt. paſſ.* ἠτιμωμένος. *Marc. 12. 4.*

Ἀτμὶς ίδος ἡ vapor. *Iac. 4. 14.*

Ἄτοπος ου ὁ ἡ inſolens, non conveniens. *Luc.* 23. 41. protervus. 2 *Theſſ. 3. 2. ex* α *priv.* & τόπος ου ὁ *locus.*

Ἄτομος ου ὁ ἡ *inſectilis, individuus. ex* α *priv.* & τόμος ου ὁ *pars reſecta. Th.* τέμνω *ſeco.* 1 *Corinth. 15. 51.* ἐν ἀτόμῳ (*dat. ſing. g. n.*) in momento *ponitur adverbialiter, q. d.* illicò. *Notatur tempus minimum.* Favorinus. ἄτομον οὖν τὸ, λέγεται τὸ μὴ τεμνόμενον, ὡς ἡ στιγμὴ, τὸ νῦν, καὶ ἡ μονάς. οἱ ἄτομοι *ab Epicuro dicebantur minutiſſimi illi pulviſculi ſeu corpuſcula individua, quæ infuſis per*

feneſtram ſolis radiis, in inani videmus volitare.

Αὐγὴ ῆς ἡ ſplendor, diluculum. *Act.* 20. 11.

Αὐγάζω illuceſco. 2 *Cor.* 4. 4. F. άσω. P. ηὔγακα. *aor.* 1. ηὔγασα. *præt. paſſ.* ηὔγασμαι. αὔγασμα τος τὸ *ſplendor.*

Αὐθάδης εος ὁ ἡ *q. d.* ἑαυτῷ ἁδῶν ſibi placens, *qui ſeipſum admiratur, aliiſque ſe anteponit. ex* αὐτὸς *ipſe &* ἁδέω ῶ *placeo.* F. ήσω. P. ἥδηκα. τ *mutatur in* θ *ob ſequentem vocalem aſpiratam. Tit.* 1. 7.

Αὐθαίρετος ου ὁ ἡ voluntarius. *ex* αὐτὸς *ipſe, &* αἱρετὸς *eligendus, ab* αἱρέομαι οῦμαι *eligo.* 2 *Cor.* 8. 3.

Αὐθεντέω ῶ autoritatem uſurpo in aliquem. *cum Genit.* 1 *Timoth.* 2. 12. *Fut.* ήσω. *Præt.* ηὐθέντηκα. *à nomine* αὐθέντης ου ὁ *q.* αὐτοέντης *idem quod* αὐτοφόνος *qui ſua manu perimit, cædem infert. autor cædis. per ſyn. ſpeciei* autor quilibet. *ex* αὐτὸς *ipſe &* ἔντεα η τὰ *arma.*

Αὐλὴ ῆς ἡ *locus ſubdialis, apertus, ante magnatum ædes. Luc.* 22. 55. atrium, aula, palatium. *item* ſtabulum ſubdiale, *qualia ſunt ovium ſepta. Iohan.* 10. 1.

,Αὐλίζομαι diverſor. *imperf.* ηὐλιζόμην ου εσο. *item* pernocto. F. ίσομαι. P. ηὔλισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ηὐλίσθην. *Matth.* 21. 17.

Αὐλὸς οῦ ὁ tibia. *affine verbo* ἄω *vel* ἄημι *flo, ſpiro.* 1 *Cor.* 14. 7.

Αὐλέω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Αὐλέω ῶ tibia cano. *F.* αὐλήσω. *P.* ηὔληκα. *a.* 1. ηὔλησα. *Luc.* 7. 32.

Αὐλητὴς ȣ ὁ tibicen. *Matth.* 9. 23.

Αὐξάνω augeo. 1 *Cor.* 3. 7. creſco. *Matth.* 6. 28. *Act.* 7. 17. *F.* αὐξήσω. *P.* ηὔξηκα. *a.* 1. ηὔξησα. *a.* 2. ηὔξανον. *præt. paſſ.* ηὔξημαι. *a.* 1. *paſſ.* ηὐξήθην. *Gen.* 25. 27. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* αὐξηθῶ. 1 *Pet.* 2. 2. *Semel* (*Eph.* 2. 21.) *legitur* αὔξει *ab* αὔξω εις ει *pro* αὐξάνω.

Αὔξησις εως ἡ incrementum, augmentum. *Coloſſ.* 2. 19.

Αὔριον *adv.* cras, *Matth.* 6. 34.

Αὐςηρὸς ὰ ὸν auſterus a um. *Luc.* 19. 21.

Αὐτάρκης εος ὁ ἡ contentus. *ex* αὐτὸς *ipſe &* ἀρκέω *ſufficio. vide ſuprà. Phil.* 4. 1.

Αὐτάρκεια ας ἡ ſufficientia, id quod ſufficit. 1 *Tim.* 6. 6.

Αὐτοκατάκριτος ȣ ὁ ἡ ſuopte judicio condemnatus. *ex* αὐτὸς *ipſe, &* κατάκριτος *damnatus. vide* κατακρίνω. *Tit.* 3. 11.

Αὐτόματος η ον ſponte agens, ſpontaneus. *videtur ortum ex* αὐτὸς *&* μάω *deſidero, cupio. Act.* 12 10.

Αὐτόπτης ȣ ὁ teſtis oculatus, *qui ipſe vidit.* ὄπτω *pro quo uſitatum eſt* ὀπτάνω *video. Luc.* 1. 2.

Αὐτόφωρον ȣ τὸ *ipſum furtum. & per ſynecdochen ſpeciei* ipſum flagrans facinus. φὼρ φωρὸς ὁ *fur.* (φῶρος ȣ ὁ *ſpeculator, explorator.*) φωρὰ ᾶς ἡ *furtum,* παρὰ τὸ φέρειν *ab auferendo. Ioh.* 8. 4.

Αὐτὸς ἢ ὸν ipſe a um.

Αὐτȣ͂ *adv.* ibi, hic. *Matth.* 26. 36.

Αὐτόχειρ ος ὁ ἡ *qui vel quæ ſua ipſius manu aliquid facit. Act.* 27. 29. αὐτόχειρες ἐῤῥίψαμεν *ipſi manibus noſtris abjecimus. per ſyn. ſpeciei, qui ſe ipſe manu ſua interficit.*

Αὐχμηρὸς ὰ ὸν obſcurus, ſqualidus a um. *ab* αὐχμὸς ȣ͂ ὁ *ſqualor. item ſiccitas ex æſtu. ab* αὔω *ſicco, epénthesi literæ* χ.

· Ἀφαιρέω ῶ aufero, adimo. *Fut.* ἀφαιρήσω. *P.* ἀφήρηκα. *a.* 2. ἀφεῖλον. *præſ. med.* ἀφαιρέομαι ȣ͂μαι auferor. *P. paſſ.* ἀφήρημαι. *aor.* 1. ἀφηρέθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἀφαιρεθήσομαι. *Luc.* 10. 42. *a.* 2. *med.* ἀφειλόμην ȣ ετο. *a.* 2. *med. ſubj.* ἀφέλωμαι ῃ ηται. *Rom.* 11. 27.

Ἀφανὴς έος ὁ ἡ obſcurus a. *non manifeſtus, non conſpicuus. ex* α *privat. &* φαίνω *in lucem profero. item* ἀμεταβάτως, *luceo. vide infra. Heb.* 4. 13.

Ἀφανίζω *propriè, ab aſpectu removeo, tollo, aufero. item* aboleo, *nativum colorem vitio,* obſcuro, depravo. *F.* ίσω. *P.* ἠφάνικα. *a.* 1. ἠφάνισα. *præſ. paſſ.* ἀφανίζομαι evaneſco. *præt. paſſ.* ἠφάνισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἠφανίσθην, *evanui. Act.* 13. 41.

Ἀφανισμὸς ȣ͂ ὁ evaneſcentia. *Heb.* 8. 13.

Ἄφαντος ȣ ὁ ἡ non conſpicuus a. non apparens. *Th.* φαίνω. *Luc.* 24. 31.

Ἀφεδρὼν ῶνος ὁ latrina *q. lavatrina, ut Varroni placet, Græcè à ſeorſim ſedendo ex* ἀπὸ *&* ἕδρα

ἕδρα ας ἡ ſella. ἄφεδρος ου ἡ menſtrua mulierum purgatio. Nomina locorum deſinunt in εῖον vel ὼν ῶνος. Alii tamen per ἀφεδρῶνα intelligunt rectum inteſtinum. Matth. 15.17.

Ἀφειδία ας ἡ non parcere, ab ἀφειδὴς έος ὁ ἡ non parcens, ex α priv. & φείδομαι parco. cum Genit. vide infrà. Col. 2.23.

Ἀφελότης ητος ἡ ſimplicitas. idem quod ἀφέλεια ας ἡ. ab ἀφελὴς έος ὁ ἡ ſimplex, tenuis. affine τῷ a. 2. ἀφελεῖν à verbo ἀφαιρέω. Act. 2.46.

Ἀφὴ ῆς ἡ commiſſura. à præt. med. ἧφα verbi ἅπτομαι. Eph. 4.16.

Ἀφθαρσία ας ἡ immortalitas. propriè, incorruptibilitas. ex α priv. & φθάρσις εως ἡ corruptio. Th. φθείρω. 1 Cor. 15. 42.

Ἄφθαρτος ου ὁ ἡ immortalis, ex α priv. & φθαρτὸς corruptibilis. Rom. 1.23.

Ἀφίημι remitto, ſino, dimitto, relinquo, emitto, permitto, omitto. præſ. imperat. ἀφιέθι ἑτω. 1 Cor. 7.12. ἀφίετε (2. pl. præſ. act. imperat.) remittite. præſ. infin. ἀφιέναι omittere. Luc. 11.42. F. ἀφήσω a. 1. ἀφῆκα. a. 2. ἀφῆν ῆς ῆ. a. 2. imperat. ἄφες έτω remitte, ſine. 2. pl. ἄφετε ſinite: a. 2. ſubj. ἀφῶ ῇς ῇ. Marc. 11.25. Ioh. 11.48. part. a. 2. ἀφεὶς έντος ὁ. Marc. 15:37. item a. 2. à themate ἀφιέω, ἤφιον ες ε. Marc. 1.34. præſ. paſſ ἀφίεμαι σαι ται (1 Ioh. 2.12) remittor, relinquor. præt. paſſ. ἀφεῖμαι ad formam τέθειμαι 3. pl. ἀφεῖνται & Atticè ἀφέωνται. pro jota ſublato ω interponitur. Mat. 9.2.

a. 1. *paſſ.* ἀφέθην ης η. *a.* 1. *paſſ.ſubj.* ἀφεθῶ ῇς ῇ. *fut.* 1. *paſſ.* ἀφεθήσομαι. *Luc.* 12. 10.

Ἄφεσις εως ἡ remiſſio. *Matth.* 26. 28.

Ἀφικνέομαι οῦμαι pervenio. F. ἀφίξομαι. P. ἀφῖγμαι. *a.* 2. *med.* ἀφικόμην ου ετο. *Rom.* 16. 19.

Ἄφιξις εως ἡ diſceſſus. *Act.* 20. 29.

Ἀφιλάγαθος ου ὁ ἡ minimè amans bonos. *ex α priv.* & φιλάγαθος ου ὁ ἡ *amans bonorum.* 2 *Tim.* 3. 3.

Ἀφιλάργυρος ου ὁ ἡ alienus ab avaritia. *Hebr.* 13. *v.* 5.

Ἀφίστημι diſcedo, deficio. F. ἀποστήσω. P. ἀφέστηκα. *a.*2. ἀπέστην, *Act.*5.37. *a.*2. *imp.* ἀπόστηθι ήτω. ἀπόστητε (2. *pl. a.*2. *imper.*) *Luc.*13.27. *a.*2. *ſubj.* ἀποστῶ ῇς ῇ. 2 *Cor.* 12. 8. *a.* 2. *infin.* ἀποστῆναι. *Heb.* 3. 12. *part. a.* 2. ἀποστὰς ἄντος ὁ. *Act.*15.38. *præſ. med.* ἀφίσταμαι σαι ται. 3. *pl.* ἀφίστανται. *Luc.*8.13. *deficiunt. Præſ. imper. med.* ἀφίστασο (1 *Tim.* 1. 6.) ἀπὸ τῶν τοιούτων, *abſcede ab iis.* F. 1. *med.* ἀποστήσομαι (1 *Tim.* 4. 1.) *deficiam, deſciſcam.*

Ἄφνω *adv.* repentè. *pro* ἀφανῶς *per ſyncopen τοῦ α & apocopen τοῦ σ. Act.* 2. 2.

Ἀφόβως *adv.* ſine metu, intrepidè. ab ἄφοβος ου ὁ *metu vacuus, ex α priv.* & φόβος ου ὁ *metus. Luc.* 1. 74.

Ἀφοράω ῶ intueor. F. άσω. P. ἀφεώρακα (*Atticè pro* ἀφώρακα) *ex* ἀπὸ & ὁράω *video. Heb.* 12. 2.

Ἀφορίζω ſéparo. *imperf.* ἀφώριζον. *Gal.* 2. *v.* 12.

F. ἀφο-

F. ἀφορίσω & *Atticè* ἀφοριῶ. P. ἀφώρικα. *aor.* 1. ἀφώρισα. *a.* 1. *imp.* ἀφόρισον ισάτω. *a.* 1. *ſubj.* ἀφορίσω ῃς ῃ. ἀφορίσωσι excommunicaverint, *ex ſynagoga ejecerint. Luc.* 6. *v.* 22. *part. a.* 1. ἀφορίσας αντος ὁ. *præt. paſſ.* ἀφώρισμαι. *part. præt. paſſ.* ἀφωρισμένος η ον *ſeparatus. a.* 1. *paſſ.* ἀφωρίσθην. 2 *Cor.* 6. 17. ἀφορίσθητε (2. *pl. a.* 1. *paſſ. imperat.*) *ſeparamini.*

Ἀφορμὴ ῆς ἡ occaſio. *ex* ἀπὸ & ὁρμὴ ῆς ἡ *impetus.* 1 *Tim.* 5. 14.

Ἀφρὸς οῦ ὁ ſpuma. *Luc.* 9. 39.

Ἀφρίζω ſpumo, ſpumam excito. F. ίσω. P. ἤφρικα. *a.* 1. ἤφρισα. *Marc.* 9. 18.

Ἀφροσύνη ης ἡ dementia. *Marc.* 7. 22.

Ἄφρων ονος ὁ ἡ amens. *ex* α *priv.* & φρὴν ενὸς ἡ *mens. Luc.* 11. 40.

Ἀφυπνόω ῶ ſopior, obdormiſco. F. ώσω. P. ἀφύπνωκα. *a.* 1. ἀφύπνωσα. *Luc.* 8. 23. *ex* ἀπὸ & ὑπνόω. *Th.* ὕπνος ου ὁ *ſomnus.*

Ἀφομοιόω ῶ *ſimilem reddo, aſſimilo. Fut.* ώσω. *Præt.* ἀφωμοίωκα. *præt. paſſ.* ἀφωμοίωμαι. *part. præt. paſſ.* ἀφωμοιωμένος aſſimilatus. *Heb.* 7. 3.

Ἄφωνος ου ὁ ἡ mutus. *ex* α *privat.* & φωνὴ ῆς ἡ *vox. Act.* 8. 32.

Ἀχάριστος ου ὁ ἡ ingratus a. *Luc.* 6. 35. *ex* α *priv.* & χαριστὸς *quod extra compoſitionem non legitur.* ἀχαρίζομαι *gratificor. Fut.* χαρίσομαι. P. κεχάρισμαι σαι ται, ἀχαριστία ας ἡ

ingra-

ingratitudo. ἀχαριστέω ῶ *ingratus ſum, ſequ.* πρὸς *cum Accuſ.*

Ἀχειροποίητος ου ὁ ἡ non manu factus. 2 *Cor.* 5. 1. *ex* α *priv. &* χειροποίητος *artificio humano ſtructus. & hoc ex* χὲιρ χειρὸς ἡ *manus &* ποιητὸς *factus. à Th.* ποιέω ῶ *facio.*

Ἀχλὺς ύος ἡ caligo. *Act.* 13. 11. ἀχλύω *obtenebror.*

Ἀχρεῖος εία εῖον inutilis e. *ex* α *priv. &* χρεία ας ἡ *uſus, utilitas, commodum. Luc.* 17. 10.

Ἀχρειόω ῶ inutilem reddo. *Fut.* ώσω. *P.* ἠχρείωκα. *P. paſſ.* ἠχρείωμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἠχρειώθην. *Rom.* 3. 12. ἠχρειώθησαν. (3. *pl. a.* 1. *paſſ. indic.*) *inutiles facti ſunt.*

Ἄχρηστος ου ὁ ἡ inutilis, *ex* α *priv. &* χρηστὸς ἡ ὸν utilis e, *quaſi dicas utibilis. à verbo* χράομαι ῶμαι *utor. Philem. v.* 11.

Ἄχρι *vel* ἄχρις uſque, *adv. cum Genit. item* intra. *Act.* 20. 6.

Ἄχυρον ου τὸ palea, ſtramentum, *ex* α *&* ἐχυρὸν *firmum. ſeu potiùs ex* α *priv. &* ἔχω *habeo, quod triticum ſeu gramen non ampliùs habeat. Matth.* 3. 12.

Ἀψευδὴς έος ὁ ἡ mentiri neſcius, *ex* α *priv. &* ψεῦδος εος τὸ *mendacium. Tit.* 1. 2.

Ἄψινθος ου ὁ abſinthium, *nomen herbæ amariſſimæ. Apoc.* 8. 11.

Ἄψυχος ου ὁ ἡ καὶ τὸ ἄψυχον anima carens. *ex* α *privat. &* ψυχὴ ῆς ἡ *anima.* inanimus. 1 *Cor.* 14. 2.

B A.

BΑθμὸς ου ὁ gradus. 1 *Tim* 3. 13. *Th.* βαίνω *eo, incedo. à* 1. *perſ. præt. paſſ.* βέβημαι, *Doricè* βέβαμαι. *mutato* αι in ος, *abjecto utroque augmento, & interpoſito* θ *εὐφωνίας ἕνεκα. idem fit in* κλαυθμὸς *fletus,* σταθμὸς *ſtatera,* καυθμὸς *uredo, &c.*

Βαθὺς εῖα ὺ profundus a um. *in Genit.* βαθέος έιας έος. *Dat.* βαθέι εῖ, βαθέιᾳ. *Ioh.* 4. 11.

Βάθος εος τὸ profunditas. *Rom.* 11. 33.

Βαθύνω éxcavo. *Fut.* βαθυνῶ. *aor.* 1. ἐβάθυνα. *Luc.* 6. 48.

Βαίνω *eo, incedo. vide* βῆμα.

Βαΐον ου τὸ ramus, virgultum. *Ioh.* 12. 14.

Βαλάντιον ου τὸ cruména, διὰ τὸ βάλλεσθαι εἰς αὐτὸ ἀργύριον. *quod in eam conjiciatur pecunia. Luc.* 10. 4.

Βάλλω jacio. *immitto, Iac.* 3. 3. *imp.* ἔβαλλον ῥαπίσμασι cædebant. *Marc.* 14. 65. *F.* βαλῶ. *Apoc.* 4. 10. βαλοῦσι *(3. pl. fut. act.) pro* ἔβαλλον, *abjiciebant. Enallage temporis Hebraica. a. 2. act.* ἔβαλον conjeci, impegi. *a. 2. imperat.* βάλε projice, reconde. *a. 2. ſubj.* βάλω ῃς ῃ. P. βέβληκα immiſi. βάλλομαι abjicior. *præt. paſſ.* βέβλημαι projectus ſum. *pluſq. perf.* ἐβεβλήμην σο το. *Luc.* 16. 20. *a.* 1. *paſſ.* ἐβλήθην abjectus ſum. *a. 1. paſſ. imper.* βλήθητι *projicitor. Marc.* 11. 23. βληθῆναι ejici. *Matth.* 5. 13.

Βαπτίζω baptizo, mergo, lavo. F. ίσω. P. βεβάπτικα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

πτικα. *a.*1. ἐβάπτισα. *præſ.paſſ.* βαπτίζομαι. *imperf.* ἐβαπτιζόμην ου εἶ. *præt.paſſ.* βεβάπτισμαι. *Act.*8.16.*a.*1.*paſſ.* ἐβαπτίσθην *baptizatus fui. fut.* 1. *paſſ.* βαπτισθήσομαι, *baptizabor.a.*1.*med.* ἐβαπτισάμην.*a.*1.*med.imperat* βάπτισαι. *Act.* 22. 16. *a.* 1. *med. ſubj.* βαπτίσωμαι *lotus fuero. Marc.*7.4.

Βάπτισμα τος τὸ baptiſma. *Eph.*4.5.

Βαπτισμὸς οῦ ὁ lotio. *Marc.*7.4.

Βαπτιστὴς οῦ ὁ baptiſta. *Matth.* 14.2.

Βάπτω intingo. F. βάψω. *a.*1. ἔβαψα. *a.*1.*ſubj.* βάψω ῃς ῃ. P. βέβαφα. *præt.paſſ.* βέβαμμαι. *Apoc.*19.13.

Βάρβαρος ου ὁ ἡ barbarus, non Græcus a. *Rom.* 1.14.

·Βάρος εος τὸ pondus. 2 *Cor.* 4.17.

-Βαρὺς εῖα ὺ gravis. *comparat.* βαρύτερος. *ſuperl.* βαρύτατος. *Act.* 20.29.

Βαρέως *adv.* graviter, moleſtè. *Matth.*13.15.

•Βαρέω ῶ gravo, *dégravo, onero.* F. ήσω. P. βεβάρηκα. *a.* 1. ἐβάρησα. *præſ. paſſ.* βαρέομαι οῦμαι gravor. *præſ.paſſ. imp.* μὴ βαρείσθω *ne gravetur.* 1 *Tim.*5.16. P.*paſſ.* βεβάρημαι. *part. præt. paſſ.* βεβαρημένος η ον *gravatus a um. aor.* 1. *paſſ.* ἐβαρήθην. 2 *Cor.* 1.8.

Βαρύνω gravo, premo. F. βαρυνῶ. P. βεβάρυγκα. *aor.* 1. *paſſ.* ἐβαρύνθην. *ſubj.* βαρυνθῶ. *Luc.*21.34.

•Βαρύτιμος ου ὁ ἡ gravis pretii, *ex* βαρὺς εῖα ὺ *&* τιμὴ ῆς ἡ *pretium. Matth.*26.7.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Βάσανος ου ἡ *lapis lydius item* tormentum. *Alio nomine vocatur* στρέβλη ης ἡ. *Luc.* 16.23.

Βασανίζω torqueo, excrucio. *Fut.* ίσω. P. βεβασάνικα. *aor.* 1. ἐβασάνισα. *a.* 1. *act. ſubj.* βασανίσω ῃς ῃ. *a.* 1. *act. infin.* βασανίσαι *torquere. aor.* 1. *paſſ.* ἐβασανίσθην. βασανισθῶσι 3. *pl. ſubj. a.* 1. *paſſ. Apoc.* 9.5. Fut. 1. *paſſ.* βασανισθήσομαι.

Βασανισμὸς οῦ ὁ cruciatus, *derivatur à* 1. *perſ. præt. paſſ.* βεβασάνισμαι. *Apoc.* 9.5.

Βασανιστὴς ου ὁ tortor. *Matt.* 18.34.

Βασιλεία ας ἡ regnum, *à* βασιλεύω *regno. Matth.* 3.2.

Βασίλειος ὁ ἡ regalis. 1 *Pet.* 2.9.

Βασίλειον ου τὸ *ſcil.* δῶμα. regia. *pl.* βασίλεια ων τὰ *ſubintellige* δώματα, *regũ palatia. Luc.* 7.25.

Βασιλεὺς έος *& Atticè* έως ὁ rex. *compoſitum ex* βάσις εως ἡ *fundamentum, baſis, &* λαὸς *populus, q. d.* βάσις τοῦ λαοῦ, *baſis populi.* 1 Pet. 2. *v.* 7.

Βασιλεύω regno, ſum rex, regem me declaro. *Apoc.* 11. 17. regnum adipiſcor. 1 *Cor.* 4. 8. *Semel tranſitivè accipitur.* 1 *Sam.* 15.35. *pro* facio regnare, regem conſtituo. *& in hac ſignificatione conſtruitur cum Acc.* F. εύσω. P. βεβασίλευκα. *a.* 1. ἐβασίλευσα. *a.* 1. *infin.* βασιλεῦσαι. *Luc.* 19.27.

Βασιλικὸς ἡ ὸν regius a um. *Ioh.* 4.46.

Βασίλισσα ης ἡ regina. *Matth.* 12.42.

Βάσις εως ἡ baſis. *item per ſyn. gen.* planta pedis.

Act.

Act. 3. 7. *derivatur à* 2. *præt. paſſ.* βέβησα[...] *verbi* βαίνω, *mutato* αι *in* ις, *abjecto utroqu*[...] *augmento, & mutato* η *in* α *breve.*

Βασκαίνω *q.d.* φάεσι *luminibus h.e. oculis* καίνω occido, fáſcino. *F.* βασκανῶ. *a.* 1. *act.* ἐβάσκηνα[...] *& a.* 2. *act.* ἐβάσκανον. *Gal.* 3. 1.

Βαστάζω porto, bajulo. *F.* άσω. (*& Doricè* άξω. *P.* βεβάστακα. *a.* 1. ἐβάστασα. *a.* 1. *act. infin*[...] βαστάσαι. *Act.* 9. 15. *part. a.* 1. *act.* βαστάσα[...] αὐτὸς ὁ.

Βάτος ȣ ἡ rubus, ſentis. *ſic videtur dicta qua*[...] ἄβατος *inacceſſa, quod ſit frutex undequa*[...] *que virgulis aculeatis & minitantibus ar*[...]*matus, quibus adeuntes deterret. Actor.* 7 *v*: 30. 35.

Βάτος ȣ ὁ batus, *nomen menſuræ. Luc.* 16. 6. *a*[...] *Heb.* בַּת. βατὸς *vero, pervius, eſt à* βαίνω.

Βάτραχος & βότραχος ȣ ὁ rana, *ſic dicta Græce* παρὰ τὸ ἔχειν τὴν βοὴν τραχεῖαν *quòd eju*[...] *vox ſit aſpera, inſuavis, incondita, inconcinna & moleſta. Apoc.* 16. 13.

Βαττολογέω ῶ loquax, verboſus ſum, nugor. F[...] ήσω. P. βεβαττολόγηκα. *aor.* 1. ἐβαττολόγησα[...] *Matth.* 6. *v.* 7. μὴ βαττολογήσητε (2. *pl. a.* 1. *act. ſubj.*) Βάττος ȣ ὁ *nomen poëtæ garruli, qui inani ſua* παλιλλογίᾳ *aliorum obtundebat aures.*

Βδελύσσομαι abominor, execror. *Rom.* 2. 22. *F.* ξομαι. *P.* ἐβδέλυγμαι. *Th.* βδέω *pedo, flatum ventris emitto.*

Βδέλυγμα

Βδέλυγμα τος τὸ abominatio. *Matth.* 24. 15.

Βδελυκτὸς ἡ ὸν abominabilis e. *Tit.* 1. 16.

Βέβαιος αία αιον firmus a um. 2 *Cor.* 1. 7.

Βεβαιόω ῶ confirmo. *F.* ώσω. *P.* βεβεβαίωκα. *aor.* 1. ἐβεβαίωσα. *præſ. paſſ.* βεβαιόομαι οῦμαι *confirmor. præſ. infinit.* βεβαιόεσθαι οῦσθαι. *Heb.* 13. *v.* 9. *P. paſſ.* βεβεβαίωμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐβεβαιώθην. 1 *Cor.* 1. *v.* 6.

Βεβαίωσις εως ἡ confirmatio. *Heb.* 6. 16.

Βέβηλος ου ὁ ἡ profanus a. *Heb.* 12. 16.

Βεβηλόω ῶ profano. *F.* ώσω. *P.* βεβεβήλωκα. *a.* 1. ἐβεβήλωσα. *Act.* 24. 6.

Βέλος εος τὸ jaculum. *Eph.* 6. 16.

Βέλτιον melius, *adv. vide* ἀγαθός. 2 *Tim.* 1. 18.

Βῆμα τος τὸ *propriè*, paſſus **ein ſchꝛit.** *item* veſtigium *ſeu tantillum ſpatium, ubi quis pedem poſſit figere,* **fuß bꝛeit.** *Act.* 7. 5. *Hebræo textu hanc expoſitionem requirente.* tribúnal. *Th.* βαίνω *eo, incedo. F.* βήσομαι. *P.* βέβηκα. *a.* 1. ἔβην ης η. *præt. paſſ.* βέβημαι.

Βία ας ἡ vis, μετὰ βίας *vi. Act.* 5. 26.

Βιάζω *vim affero. F.* βιάσω. *P.* βεβίακα. *præſ. paſſ. & med.* βιάζομαι, vis mihi affertur. *Matth.* 11. 12. *item* vi perrumpo. *Luc.* 16. 16.

Βίαιος αία αιον, & βίαιος ου ὁ ἡ violentus, a um. *Act.* 2. 2.

Βιαστὴς ου ὁ violentus. *Matth.* 11. 12.

Βιβλίον ου τὸ liber, ſcheda. *Matth.* 19. 7. ὰ βίβλος ου ἡ. βιβλία ων τὰ *Biblia orum. Sic vulgo ſacræ literæ nominantur,* κατ' ἐξοχήν.

Βιβλα-

Βιβλαρίδιον ου τὸ libellulus. *Apoc.* 10. 8.

Βίβλος ου ἡ libellus, liber. recenſio, enumeratio. *Matth.* 1. 1.

Βίος ου ὁ vita, victus, facultates. *Marc.* 12. 44.

Βίωσις εως ἡ *propriè ipſa vivendi actio.* vita anteacta. *idem quod* βίος βεβιωμένος.

Βιόω *vivo.* F. βιώσω. *Prov.* 7. 3. & βιώσωμαι a. 1. ἐβίωσα. P. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων. P. *paſſ* βεβίωμαι.

Βιωτικὸς ἡ ὸν ad hujus vitæ uſum pertinens. 1 *Cor.* 6. 3, 4.

Βλαβερός ὰ ὸν noxius a um. 1 *Tim.* 9. 6.

Βλάπτω noceo, lædo. *cum Accuſ.* F. βλάψω *Marc.* 16. 18. P. βέβλαφα. a. 1. ἔβλαψα. *præt med.* βέβλαβα. *Hinc* βλάβη ης ἡ *damnum.*

Βλαστάνω germino. F. βλαστήσω. P. βεβλάστηκα. a. 1. ἐβλάστησα. *Matth.* 13. 26.

Βλασφημέω ῶ blaſphémo, impiè loquor, maledictis inceſſo. *imperfect.* ἐβλασφήμεον ουν. *Marc.* 15. v. 29. F. βλασφημήσω. a 1. ἐβλασφήμησα. P. βεβλασφήμηκα. *præſ. paſſ.* βλασφημέομαι οῦμαι blaſphémor. *fut.* 1. *paſſ.* βλασφημηθήσομαι.

Βλασφημία ας ἡ blaſphemia. *Col.* 3. 8.

Βλάσφημος ου ὁ ἡ blaſphemus. *q. d.* βλάπτων τὴν φήμην, *famam lædens. Act.* 6. 13. βλάσφημα ῥήματα λαλῶν, *verba blaſphema loquens.*

Βλέπω aſpicio, video, caveo, reſpicio. *imperf.* ἔβλεπον. *Iohan.* 13. 21. F. βλέψω. *Act.* 28. 26. P. βέβλεφα. a. 1. ἔβλεψα. *Act.* 3. 4. *Apoc.* 22. 8.

præſ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

præſ. paſſ. βλέπομαι *videor.* 2 *Cor.* 4. 18. τὰ βλεπόμενα πρόσκαιρα, *quæ videntur ſunt temporia.*

Βλέμμα τος τὸ aſpectus. 2 *Pet.* 2. 8.

Βοανεργὲς *verba hæc ſunt* Syriaca. *Marc.* 3. 17. *Græce* υἱοὶ βροντῆς, filii tonitrui. *Sic Iohannes & Iacobus fuerunt dicti.* .

Βοὴ ῆς ἡ clamor. *Iac.* 5. 4.

Βοάω ῶ clamo, *imperf.* ἐβόαον ων. F. βοήσω. P. βεβόηκα. *a.* 1. ἐβόησα. *a.* 1. *imperat.* βόησον άτω *vociferare. Gal.* 4. 27.

Βοήθεια ας ἡ adjumentum, auxilium. *Heb.* 4. 16.

Βοηθέω ῶ auxilior, ſuccurro. *q. d.* ἐπὶ τὴν βοὴν θέω, *ad clamorem curro.* F. ήσω. P. βεβοήθηκα. *a.* 1. ἐβοήθησα. *a.* 1. *imper.* βοήθησον άτω. *Matt.* 15. *v.* 25. Κύριε βοήθει μοι, *Domine ſuccurre mihi.* βοήθει *contractè pro* βοήθεε. 2. *ſing. præſ. imper. act.*

Βοηθὸς ου ὁ ἡ auxiliator, *Heb.* 13. 6. Κύριος ἐμοὶ βοηθός.

Βόθυνος ου ὁ fovea. *Luc.* 6. 39.

Βολὴ ῆς ἡ jactus *à præt. med.* βέβολα jeci *verbi* βάλλω. *Luc.* 22. 41.

Βολὶς ίδος ἡ jaculum. *item* funis *alligato plumbo, quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Heb.* 12. 20.

Βολίζω bolidem demitto. F. ίσω. P. βεβόλικα. *a.* 1. ἐβόλισα. *part. aor.* 1. βολίσας αντος ὁ. *Act.* 27. 28.

Βόρβορος ου ὁ cœnum. 2 *Pet.* 2. 22.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Βοῤῥᾶς ᾶ ὁ boreas. *Luc.* 13. 29. ἀπὸ βοῤῥᾶ καὶ νό-
του, *à borea & auſtro.*

Βόσκω paſco. *Ioh.* 21. 15. *F.* βοσκήσω. *P.* βεβόσκη-
κα. *aor.* 1. ἐβόσκησα.

Βοτάνη ης ἡ herba. *Heb.* 6. 7.

Βότρυς, υος ὁ botrus, uva. *Apoc.* 14. 18.

Βουλὴ ῆς ἡ conſilium. *Luc.* 7. 30.

Βουλεύω conſulto. *F.* εύσω. *P.* βεβούλευκα. *a.* 1
ἐβούλευσα. *præſ. med.* βουλεύομαι. *aor.* 1. *med.*
ἐβουλευσάμην ω ατο. *Act.* 27. 39.

Βουλευτὴς ου ὁ ſenator. *Marc.* 15. 43.

Βούλημα τος τὸ *voluntas. Rom.* 9. 19. *delibe-
ratio. Act.* 27. 43.

Βούλομαι volo. βούλει *vis (pro* βούλη.) *Luc.* 22. 42
præſ. opt. βουλοίμην οιο οιτο. *part. præſ.* βουλό-
μενος. *imperf. med.* ἐβουλόμην ου ετο. *Philem.* 13
F. βουλήσομαι. *P.* βεβούλημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐβουλήθην
volui. & Atticè ἠβουλήθην. 2 *Iohan. v.* 13.

Βουνὸς οῦ ὁ collis. *Luc.* 3. 5.

Βοῦς βοὸς ὁ ἡ bos, vacca. 1 *Corinth.* 9. 9. αἱ βόες
vaccæ. Dat. pl. βουσί.

Βραβεῖον είου τὸ præmium victoriæ. *Phil.* 3. 14

Βραβεύω *præmium do certaminis. item* impe-
ro. *Coloſſ.* 3. 15. ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ βραβευέτω (3
ſing. præſ. imp. act.) ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.
pax Dei ſit gubernatrix in cordibus veſtris.
F. εύσω. *P.* βεβράβευκα. *a.* 1. ἐβράβευσα. *Th.*
βραβεὺς έως ὁ *qui dat præmium certaminis,*
ὁ ἀγωνοθέτης.

Βραδὺς εῖα ὺ tardus a um. *Iac.* 1. 19.

Βρα-

Βραδύνω tardo. 1 *Tim.* 3. 15. F. βραδυνῶ. *a.* 1. ἐβράδυνα.

Βραδυπλοέω ῶ tardè navigo (*verbum compoſitum ex* βραδὺς *tardus, &* πλόος ου ὁ *navigatio*) F. ήσω. P. βεβραδυπλόηκα. *Act.* 27. 7.

Βραδυτὴς ῆτος ἡ tarditas, *ſegnities.* 2 *Pet.* 3. 9.

Βραχίων ονος ὁ brachium. *Ioh.* 12. 38.

Βραχὺς εῖα ὺ brevis e. *Luc.* 22. 58. μετὰ βραχὺ *paulò poſt. Iohan.* 6. 7. βραχύ τι *paululum. Heb.* 13. 22. διὰ βραχέων *paucis.*

Βρέφος εος τὸ embryo, infans, puer. *Luc.* 1. 41.

Βρέχω pluo, rigo, humecto. F. βρέξω. P. βέβρεχα. *a.* 1. ἔβρεξα. *a.* 1. *infin.* βρέξαι *pluere. Luc.* 7. 38. βρέχειν τοὺς πόδας δάκρυσιν, *rigare pedes lacrymis.* P. *med.* βέβροχα.

Βροντὴ ῆς ἡ tonitru. *Apoc.* 16. 18. βροντάω ῶ *tono.* F. ήσω. P. βεβρόντηκα.

Βροχὴ ῆς ἡ pluvia vehemens, *pluvia procelloſa,* nimbus. *Matth.* 7. 25.

Βρόχος ου ὁ laqueus, reſtis, à βρόγχος ου ὁ *guttur, extrito* γ, *quod reſtis circa guttur ſuſpendendis circumponi ſoleat.* 1 *Cor.* 7. 35.

Βρύχω ſtrido. *imperf.* ἔβρυχον. *Act.* 7. 54. F. βρύξω. P. βέβρυχα. P. *paſſ.* βέβρυγμαι.

Βρυγμὸς οῦ ὁ ſtridor. *Matth.* 22. 13.

Βρύω mano, fundo, ſcateo. *Iac.* 3. 11. F. βρύσω. P. βέβρυκα. *a.* 1. ἔβρυσα.

Βρώσκω *pro quo etiam dicitur* βιβρώσκω cómedo. F. βρώσω. P. βέβρωκα. *Iohan.* 6. 13. *prat. paſſ.* βέβρωμαι.

Βρῶμα

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Βρῶμα τος τὸ eſca. *Ioh. 4. 34.*
Βρῶσις εως ἡ cibus, eroſio. *Matth. 6. 19.*
Βρώσιμος ου ὁ ἡ eſculentus a. *Luc. 24. 41.*
Βυθὸς οῦ ὁ profunditas maris, altum pélagus
2 *Cor. 11. 25.*
Βυθίζω mergo. *Fut.* βυθίσω. *P.* βεβύθικα. *a. 1.* ἐβύθισα. *inf. paſſ.* βυθίζεσθαι. *Luc. 5. 7.*
Βύσσος ου ἡ *lini pretioſiſſimi genus*; byſſus
Luc. 16. 19.
Βύσσινος η ον byſſinus. *Apoc. 19. 14.*
Βυρσοὺς έως & *Atticè* έως. *Actor. 10. 32.* ὁ. coriarius, *à ſubſt.* βύρσα ης ἡ *corium pellis.*
Βωμὸς οῦ ὁ ara idoli. (*altare vero* Deo *ſacrum dicitur* θυσιαστήριον ου τὸ.) *eſt ab Hebræa voce* בָּמָה *excelſum. Act. 27. 23.*

Γ A.

ΓΑγγραινα ης ἡ gangræna, 2 *Timoth. 2. 17.* *à Th.* γράω *vel* γραίνω (*Heſych*) *depaſcor, quòd proxima quæque ſubitò depaſcatur. Eſt partis mortificatio, orta ab inflammatione. Germanicè* der kalte brand. *Hæc interdum curabilis eſt. Extremus verò hujus morbi gradus dicitur alia voce* σφάκελος ου *ὁ, qui prorſus eſt incurabilis, & proinde membrum hoc morbo affectum*

Enſe reſcindendum, ne pars ſincera trahatur.

Γάζα ης ἡ gaza. *vox origine Perſica. Suidas* θησαυρὸν, *alii* πλοῦτον opes *interpretantur.*

Γαζο-

Γαζοφυλάκιον ου τὸ ærarium eccleſiaſticum, *ponitur pro loco, ubi erat ærarium. Ioh. 8. 20. comp. ex* γάζα ης ἡ, *&* φυλακὴ ῆς ἡ *cuſtodia.*

Γάλα γάλακτος τὸ lac. *item per metaph.* rudis inſtitutio. *Heb. 5. 12.*

Γαλήνη ης ἡ tranquilitas maris, malacia, *Mat. 8. 26.* γαληνὸς οῦ ὁ *ſerenus, tranquillus.*

Γάμος ου ὁ nuptiæ, locus nuptiis celebrandis deſtinatus. *Matt. 22. 10.* conjugium. *Hebr. 13. 4.* ſolenne convivium. *Luc. 14. 8.*

Γαμέω ῶ uxorem duco. *item 1 Tim. 5. 11.* nubo. *1 Cor. 7. v. 9. F.* γαμήσω. *P.* γεγάμηκα. *a. 1.* ἐγάμησα *& per ſyncopen nec non metatheſin* ἔγημα. *præſ. paſſ.* γαμέομαι οῦμαι nubo. *a. 1. paſſ.* ἐγαμήθην.

Γαμίσκω *nuptum do.* (γαμίσκομαι nuptui collocor, nubo. *Marc. 12. 25.*) *idem quod* γαμίζω. *F.* ίσω. *P.* γεγάμικα. *a. 1.* ἐγάμισα. τὸ γαμίζειν *eſt parentum, ſponſus dicitur* γαμῆσαι, *ſponſa verò* γαμηθῆναι.

Γὰρ enim, nam. *conjunct. cauſalis. ſemper poſtponitur.*

Γαστὴρ ἡ venter, uterus. *in Genit.* γαστέρος *& contractè* γαστρός. *D.* γαστρί. *Acc.* γαστέρα. *Vocat.* γάστερ. *mulier dicitur* ἐν γαστρὶ ἔχειν *gravida eſſe. Nom. pl.* γαστέρες. *Tit. 1. 12.* γαστέρες ἀργαὶ *ventres pigri h. e.* ignavi fuci, *fruges conſumere nati.*

Γε *dictio enclitica, ſeparatim vix legitur.* ὄφελόν γε utinā ſane, *1 Cor. 4. 8.* καίγε & quidem.

Act.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Act. 2.18. & ſaltem. *Luc.* 19.42, διάγε ta men *propter*. *Luc* 18.5, ἀλλάγε tamen, at cer tè. 1 *Cor.* 9.2, καίτοιγε etſi. *Ioh.* 4.2, μενοῦνγε imò verò. εἰ δὲ μήγε alioquin, *Matth.* 9.17 ſin minus, *Luc.* 13.9. ὅσγε qui quidem, *Rom.* 8.32. μήτιγε nedum, 1 *Cor.* 6.3.

Γείτων ονος ὁ ἡ vicinus a. *Luc.* 15.6, 9.

Γέεννα ης ἡ gehenna, orcus. *vox Hebræa compoſita, & vertitur* vallis Hinnomi: *ubi olim Iſraëlitæ ſuperſtitionibus vicinarum gentium addicti filios ſuos idolo Molecho adolebant, inaudita quadam immanitate. Si ergo locus damnatorum dictus fuit per metaphoram. Matth.* 23.33.

Γελάω ῶ rideo. F. γελάσω. *Luc.* 6.21. P. γεγέλακα. *a.* 1. ἐγέλασα. P. *paſſ.* γεγέλασμαι. *a.* 1 ἐγελάσθην.

Γέλως ωτος ὁ riſus. *poëticè* γέλως ω ὁ. *Iac.* 4.9

Γέμω plenus ſum. *Matth.* 23.25, 27. *in part* γέμων γέμουσα γέμον. *præt. med.* γέγομα.

Γεμίζω impleo. F. ίσω P. γεγέμικα. *a.* 1. ἐγέμισα *præſ. paſſ.* γεμίζομαι, impleor. *P. paſſ.* γεγέμισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐγεμίσθην. *Luc.* 14.23.

Γενεὰ ᾶς ἡ generatio. *Matth.* 1. *verſ.* 19. ætas. *Luc.* 1.50. εἰς γενεὰς γενεῶν *in omnes ætates.* gens, *Heb.* 3. *v.* 10. γενεὰ σκολιὰ *natio prava, Actor.* 2.40.

Γενεαλογία ας ἡ genealogia, *generis recenſio* 1 *Timoth.* 1.4. ὁ γενεαλόγος ου ὁ *genealogiæ ſcriptor.*

Γενεα-

Γενεαλογέω ῶ *generis ſeriem deduco, natales progenitorum inveſtigo. Fut.* ήσω. *P.* γεγενεαλόγηκα. *a.* 1. ἐγενεαλόγησα. *præſ. paſſ.* γενεαλογέομαι οῦμαι *annumeror in proſopia aliqua.* γενεαλογούμενος. *part. præſ. paſſ.* qui in genere alicujus annumeratur. *Heb.* 7.6. *Activum conſtruitur cum Acc. Plut.* γενεαλογοῦσι τὸν Λυκοῦργον, *Lycurgi genus recenſent, majores ordine commemorant.*

Γενέσια ων τὰ natalitia. *convivium ſolenne in memoriam diei natalitii. Matth.* 14. 6.

Γένεσις εως ἡ generatio. *Matth.* 1. *v.* 1. *ubi videtur numerus ſingularis poni pro plurali. confer. Gen.* 6. *v.* 9. *Vel eſt Metonym. adj. nempe generatio ponitur pro generatis.* nativitas. *Iacob.* 3. 6. *curriculum vitæ inde à nativitate noſtra. formatur à* γεγένησαι. 2. *ſingul. præt. paſſ. verbi* γίνομαι.

Γενετὴ ῆς ἡ nativitas, ortus. *idem quod* γενέθλη ης ἡ. *Iohan.* 9. *v.* 1. *à verbo* γίνομαι. *F.* γενήσομαι. *præt. paſſ.* γεγένημαι σαι ται. *formatur à* 3. *ſing.* γεγένηται. *unde* γενετὴρ ῆρος ὁ *genitor.* γενέτειρα ας ἡ *genitrix, &* γενετὴ ῆς ἡ *ortus.*

Γεννάω gigno, pario. *F.* ήσω. *P.* γεγέννηκα. *aor.* 1. ἐγέννησα. *præſ. paſſ.* γεννάομαι ῶμαι *gignor. P. paſſ.* γεγέννημαι *natus ſum. Iohan.* 3. 9. *a.* 1. *paſſ.* ἐγεννήθην.

Γέννημα τος τὸ progenies, fructus. *Matth.* 3. 7.

Γέννησις εως ἡ (*idem quod* γένεσις.) generatio. *Matth.* 1. 18.

Γεννητὸς ἡ ὸν natus a um. γεννητοὶ γυναικῶν, *nati mulieribus h. e. homines. Hebraiſmus. Matth.* 11. 11.

Γένος εος τὸ genus, familia, *Philip.* 3. 5. ordo, *Act.* 4. 6. natio, *Act.* 4. 36. ſpecies, 1 *Cor.* 12. 10. cœtus, *Marc.* 9. 29.

Γερουσία ας ἡ ſenatus, *à* γερούσιος α ον *ad ſenes pertinens. Act.* 5. 21.

Γέρων οντος ὁ ſenex. *q. d.* γέαν (*ſeu* γῆν) ὁρῶν *terram intuens. Ioh.* 3. 4.

Γεύω *guſtare facio, guſtum præbeo.* F. γεύσω. P. γέγευκα. *præſ. paſſ.* γεύομαι guſto; *& ex idiotiſmo Hebraico* edo. *regit Genit.* F. γεύσομαι. *Luc.* 14. *verſ.* 24, γεύσεταί μου τοῦ δείπνου, *guſtabit cœnam meam. a.* 1. *med.* ἐγευσάμην ω ατο guſtavi. *Iohan.* 2. 9. μηδενὸς γεύσασθαι (*a.* 1. *med. infin.*) *nihil velle guſtare h. e.* edere. *item* γεύσασθαι *videtur eſſe* prandere. *Actor.* 10. 10. *Hinc Euſtathius:* τὸ ἄριστόν ἐστι τὸ κοινῶς λεγόμενον γεῦμα. *At Galli cibum, quem à prandio ſumunt, vel merendam, vocant* le gouſter. *Act* 23. 14. *Non guſtaverint mortem. guſtare mortem eſt* mori. *Luc.* 9. 27. *Attice cum Accuſ. Heb.* 6. 5.

Γεωργέω ῶ *terram colo, agriculturã exerceo.* F. ήσω. P. γεγεώργηκα. *præſ. paſſ* γεωργέομαι οῦμαι excolor. *Heb.* 6. 7. *ex* γέα γῆ *terra &* ἐργάω *pro quo uſitatum eſt* ἐργάζομαι *operor.*

Γεώργιον ου τὸ arvum, ager aratus. 1 *Cor*, 3. 9.

Γεωργὸς οῦ ὁ agricola, vinitor. *Ioh.* 15. 1.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Γῆ (*ex* γέα) ῆς ἡ terra. *Matth.* 13. 8. regio, territorium.

Γῆρας τὸ ſenectus. *in Genit.* γήρατος γήραος *& contractè* γήρως. *Dat.* γήρατι γήραϊ γήρᾳ. *Luc.* 1. 36.

Γηράσκω conſeneſco. *Ioh.* 21. 18. F. γηράσω. *a.* 1. ἐγήρασα. *a.* 1. *ſubj.* γηράσω ῃς ῃ. P. γεγήρακα.

Γίνομαι fio, ſum. *Actor.* 21. 11. γίνεσθαι ἐν ἑαυτῷ *ad ſe reverti.* F. 1. *paſſ.* γενήσομαι. *Præt. paſſ.* γεγένημαι *natus fui. a.* 1. *paſſ.* ἐγενήθην. *a.* 2. *med.* ἐγενόμην ου ετο *fui, factus ſum. a.* 2. *imperat.* γενοῦ έσθω. *aor.* 2. *opt.* γενοίμην οιο οιτο. (*Rom.* 3. 31. μὴ γένοιτο abſit: *contrà,* γένοιτο ſit ita) *a.* 2. *ſubj.* γένωμαι ῃ ηται. *a.* 2. *infin.* γενέσθαι. *part. a.* 2. γενόμενος ένη ενον. *præt. med.* γέγονα. *pluſq. perf.* ἐγεγόνειν. *Act.* 4. 22. *Præt. med. infinit.* γεγονέναι. 2 *Tim.* 2. 18. *part præt. med.* γεγονὼς υῖα ός.

Γινώσκω cognoſco. F. γνώσομαι. P. ἔγνωκα. *Ioh.* 5. 42. *pluſq. perf.* ἐγνώκειν. *Ioh.* 14. 7. *a.* 2. ἔγνων ως ω. 3. *pl.* ἔγνωσαν *cognoviſſent.* 1 *Cor.* 2. 8. *a.* 2. *imperat.* γνῶθι *cognoſce. a.* 2. *ſubj.* γνῶ ῷς ῷ. 2 *Cor.* 2. 9. *a.* 2. *infin.* γνῶναι. *Act.* 1. 7. *part. a.* 2. γνοὺς όντος. *præſ. paſſ.* γινώσκομαι *cognoſcor, diligor. præt. paſſ.* ἔγνωσμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐγνώσθην. *fut.* 1. *paſſ.* γνωσθήσομαι.

Γλεῦκος εος τὸ muſtum. *Act.* 2. 13. *dicitur autem* muſtum *Lat. quaſi miſtum fæcibus, vel potiùs q. novum. Nam Plauto muſtus a um*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

idem eſt quod recens ſeu novus a um. Sic virgo dicitur muſta *& opponitur viduæ, & juventus muſta* die friſche jugend. *Græcè à dulcedine.*

Γλυκὺς εῖα ὺ dulcis e. *Iac.* 3. 11. *in Genit.* γλυκέος είας έος. *comp.* γλυκότερος.

Γλῶσσα *vel Atticè* Γλῶττα ης ἡ lingua, *Marc.* 7. *v.* 33. ſermo, *Act.* 2. 4. ſermo peregrinus, 1 *Cor.* 14. 14. γλῶσσαι ῶν αἱ ſermones peregrini, *Act.* 19. 6.

Γλωσσόκομον ου τὸ *propriè eſt theca lingulis tibiarum recondendis idonea. item* marſupium *ab externa forma. ex* γλῶσσα *&* κομέω *vel* κομίζω *fero. Ioh.* 12. 6.

Γναφεὺς έος fullo. *Marc.* 9. 3. *vide ſuprà* ἄγναφος.

Γνήσιος ου ὁ ἡ *q. d.* γενήσιος genuinus a. 2 *Corinth.* 8. 8.

Γνησίως *adv.* genuinè, germanè. *Phil.* 2. 20.

Γνόφος ου ὁ *caligo, tenebræ*, turbo. *Euſtath. à* νέφος *nubes, nebula, quaſi* νόφος. *& aſſumpto* γ *ex Æolica dialecto,* γνόφος. *Heb.* 12. 18.

Γνωρίζω notum facio, ſcio. *Philip.* 1. 22. οὐ γνωρίζω *ignoro. (à nomine* γνώριμος ου ὁ ἡ *notus a.* γνωριμώτερος *notior. Hinc pro* γνωριμίζω *eſt* γνωρίζω. γνώριμος *verò dicitur pro* γνώσιμος *ex* γινώσκω*) F.* γνωρίσω *& Atticè* γνωριῶ. *Coloſſ.* 4. 9. *P.* ἐγνώρικα. *a.* 1. ἐγνώρισα. *a.* 1. *act. infin.* γνωρίσαι *notum facere. part. a.* 1. γνωρίσας αντος ὁ *qui notum fecit.*

fecit. præſ. paſſ. γνωρίζομαι innoteſco. *Philip. 4. 6,* τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω (*3. ſing. præſ. paſſ. imper.*) πρὸς τὸν θεὸν, *petitiones veſtræ innoteſcant apud Deum. præt. paſſ.* ἐγνώρισμαι. *a. 1. paſſ.* ἐγνωρίσθην *innotui. a. 1. paſſ. ſubj.* γνωρισθῶ ῇς ῇ.

Γνώμη ης ἡ ſententia, *Act.* 20. *v.* 3. *Apoc.* 17. *verſ.* 13. conſilium, 1*Cor.* 7. *v.* 7. permiſſio, *Philem. v.* 14.

Γνῶσις εως ἡ cognitio. *Col.* 2. 3.

Γνώστης ου ὁ gnarus. *Act.* 26. 3.

Γνωστὸς ὴ ὸν notus a um. *Act.* 15. 8.

·Γογγύζω murmuro. *imperf.* ἐγόγγυζον. *Luc.* 5. 30. ἐγόγγυζον αὐτῶν (*pro* κατ᾽ αὐτῶν) *obmurmurabant eis. Simplex pro compoſito* καταγογγύζω. *præſ. imperat.* γόγγυζε. *Iohan.* 6. *v.* 43. μὴ γογγύζετε *ne murmurate. F.* ύσω. *P.* γεγόγγυκα. *a. 1.* ἐγόγγυσα.

Γογγυσμὸς οῦ ὁ murmur. *Act.* 6. 1.

Γογγυστὴς οῦ ὁ murmurator. *Iud. v.* 6.

Γόης ητος ὁ impoſtor, *propriè, incantator, præſtigiator, à verbo* γοάω *gemo.* 2 *Tim.* 3. 13.

Γόμος ου ὁ onus navis, *Act.* 21. 3. merces, *Apoc.* 18. 11. *à præt. med.* γέγομα *quod eſt à* γέμω. *vide ſuprà.*

·Γονεὺς έως ὁ parens. *à* γονὴ ῆς ἡ *generatio. quod eſt à præt. med.* γέγονα. 2 *Cor.* 12. 14.

Γ νυ γόνατος τὸ genu. *Phil.* 2. 10.

·Γονυπετέω ῶ ad genua áccido. *F.* ήσω. *P.* γεγονυπέτηκα. *aor.* 1. ἐγονυπέτησα. *cum Dat. &*

 Accuſ.

Accuſ. Matth. 17. *v.* 14. *Marc.* 1. *v.* 40.

Γράμματος τὸ litera, *Luc.* 33. 38. *tabula*, *ſeu* chirographum, *Luc.* 16. 6. γράμματα ων τὰ *ſcripta*, liber, *Iohan.* 5. *v.* 47. epiſtola, *Act.* 28. 21. literæ, eruditio, *Act.* 26. 24.

Γραμματεὺς έος ὁ ſcriba. *Matth.* 2. 4.

Γραφὴ ῆς ἡ ſcriptura, dictum ſcripturæ. *Ioh.* 19. 37. γραφαὶ ῶν αἱ ſcripturæ, divinæ literæ. *Matth.* 22. 29.

Γράφω, ſcribo. 1 *Ioh.* 2. 13. deſcribo, pingo F. γράψω. P. γέγραφα. *præt. paſſ.* γέγραμμαι.

Γραπτὸς ἡ ὸν ſcriptus a um. *Rom.* 2. 15.

Γραώδης εος ὁ ἡ anilis, *derivatur à ſubſt.* γραῦς αὸς ἡ *anus, vetula.* 1 *Tim.* 4. 7.

Γρηγορέω ῶ vigilo. *Matth.* 26. 41. F. ήσω. P. γεγρηγόρηκα. *a.* 1. ἐγρηγόρησα. *Dicitur* γρηγορέω ῶ *per aphæreſin pro* ἐγρηγορέω ῶ *vigilo. Derivatur à verbo* ἐγείρω *excito.* F. ἐγερῶ. P. ἤγερκα. P. *paſſ.* ἤγερμαι. *præt. med.* ἤγορα & *Atticè* ἐγήγορα, & *cum epentheſi literæ* ρῶ, ἐγρήγορα. *unde part. præt. med.* ἐγρηγορὼς ότος ὁ *vigilans, legitur apud Plat.* & *Xenoph. Hinc* ἐγρήγορος ου ὁ *vigil.* & *verbum* ἐγρηγορέω *vigilo.*

Γυμνὸς ἡ ὸν *ſic dictus q.* γυῖα μόνα ἔχων *h. e. ſolam cutem ſeu membra habens ſine veſte*, nudus a um. *Matth.* 25. 26.

Γυμνάζω *propriè, me nudum in palæſtra exerceo.* exerceo. F. άσω. P. γεγύμνακα. *a.* 1. ἐγύμνασα. *præt. paſſ.* γεγύμνασμαι. *Heb.* 5. 14.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Γυμνασία ας ἡ exercitatio. 1 *Tim.* 4. 8.

Γυμνητεύω *propriè, ſum miles levis armaturæ,* nudus ſum. 1 *Cor.* 4. 11. *F.* εύσω. *P.* γεγυμνήτευκα. *a.* 1. ἐγυμνήτευσα. à γυμνῆς ῆτος ὁ *vel* γυμνήτης ου ὁ *miles levioris armaturæ, non cataphractus.*

Γυμνότης ητος ἡ nuditas.

Γυνὴ ἡ *q. d.* γονὴ à γέγονα *natus ſum.* mulier, uxor. *Matth.* 19. 9. virgo. *Gen.* γυναικὸς *tanquam* à γύναιξ. *Dat.* γυναικὶ. *Acc.* γυναῖκα. *Voc.* γύναι. *Nom. pl.* γυναῖκες. *Gen.* γυναικῶν. *Dat.* γυναιξὶ. *Acc.* γυναῖκας.

Γυναικάριον ου τὸ *muliercula.* 2 *Tim.* 3. 6.

Γυναικεῖος εία εῖον muliebris, *ad mulieres pertinens.* 1 *Pet.* 3. 7. γυναικεῖον ου τὸ *ſcil.* δῶμα, *gynæcéum, conclave mulierũ,* ein frawenzimmer.

Γωνία ας ἡ angulus *ſcil. ubi deſinunt plateæ in angulum, ubi ſunt bivia aut trivia. Matt.* 6. *v.* 7. *Germanicè* ein ecke. *item* angiportus, *hoc eſt, vicus anguſtus & non pervius. item* anguſtum ſpatium *inter duas ædes, per quod via planè non patet. Germanicè* ein winckel. ἐν γωνίᾳ *in angulo, h. e.* occultè, clam. *Act.* 26. 26.

Δ Α.

ΔΑίμων ονος ὁ ἡ dæmon, *q.* δαήμων ονος ὁ ἡ *ſciens. ex* δαίω. *ſcio, diſco.* malus ſpiritus. *Marc.* 5. 12.

Δαιμόνιον ου τὸ dæmonium, *derivatur ab Adject.* δαιμόνιος ὁ ἡ *divinus.* δαιμόνια τὰ dii *Act.* 17. *v.* 18.

Δαιμονίζομεναι à dæmonio vexor. *part. præſ.* δαιμονιζόμενος ου ὁ dæmoniacus. *P.* δεδαιμόνισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐδαιμονίσθην. *part. a.* 1. δαιμονισθεὶς *à dæmonio vexatus. Luc.* 8. 36.

Δαιμονιώδης εος ὁ ἡ dæmoniacus a. *Iac.* 2. 15.

Δάκνω mordeo. *Gal.* 5. 15. *F.* δήξομαι. *a.* 2. ἔδακον. *aor.* 1. ἔδηξα. *P.* δέδηχα. *P. paſſ.* δέδηγμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐδήχθην. *a.* 2. *paſſ.* ἐδάκην.

Δάκρυ υος τὸ lacrima. *Luc.* 7. 44.

Δάκρυον ου τὸ lacryma. *Apoc.* 21. 4.

Δακρύω lacrymor. *F.* ύσω. *P.* δεδάκρυκε. *a.* 1. ἐδάκρυσε. *Ioh.* 11. 35.

Δάκτυλος ου ὁ digitus. *Marc.* 7. 33. potentia, virtus. *Luc.* 11. 20.

Δακτύλιος ου ὁ annulus. *Luc.* 15. 22.

Δαμάζω domo. *F.* δαμάσω. *a.* 1. ἐδάμασα. *a.* 1. *infin.* δαμάσαι. *P.* δεδάμακα. *domui. P. paſſ.* δεδάμασμαι. *Iacob.* 3. 7.

Δάμαλις εως ἡ juvenca. *Heb.* 9. 13.

Δάνειον ου τὸ mutuum. *q. d. quod de* meo *fit* tuum. *Th.* δάνος εος τὸ *munus, mutuum. Eccl.* 29. *v.* 4.

Δανείζω mutuum do. *Fut.* δανείσω. *P.* δεδάνεικα. *a.* 1. ἐδάνεισα. *præſ. med.* δανείζομαι mutuum accipio. *a.* 1. *med.* ἐδανεισάμην ω ατο. *Matth.* 5. 42. δανείσασθαι. (*a.* 1. *med. infin.*) *mutuò accipere.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Δανειστὴς οῦ ὁ creditor. *Luc.* 7. 41.

Δαπάνη ης ἡ ſumptus. *Luc.* 14. 28. ψηφίζει τὴν δαπάνην, *cómputat ſumptus.*

Δαπανάω ῶ impendo, ſumptus facio. *F.* ήσω. *P.* δεδαπάνηκα. *a.* 1. ἐδαπάνησα. *a.* 1. *act. imper.* δαπάνησον αὐτῶ. *Act.* 21. 24. *adde ſumptus.*

Δὲ *conjunct. diſcret.* verò, autem. *item* igitur, tamen, ſanè, enim. *Vide Lexicon* N. *Teſt.*

Δέησις εως ἡ deprecatio. *Them.* δέομαι *oro.* *Eph.* 6. 18.

Δεῖ oportet. *cum Accuſ. in præſ. ſubj.* δέῃ. *imperf.* ἔδει *oportebat.* *F.* δεήσει *oportebit. aor.* 1. ἐδέησε *oportuit. infinit.* δεῖν *oportere. part. præſ.* δέον ἐστὶ *neceſſarium eſt. Act.* 29. 39. λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα, *garrientes quæ non oportet.* 1 *Tim.* 5. 13.

Δεικνύω *vel* δείκνυμι oſtendo, índico. *F.* δείξω. *a.* 1. ἔδειξα. *a.* 1. *imperat.* δεῖξον αὐτῶ *oſtende. a.* 1. *ſubj.* δείξω ῃς ῃ. *Act.* 7. 3. *a.* 1. *infin.* δεῖξαι. *Apoc.* 22. 6. *præt. paſſ.* δέδειγμαι. *a.* 1. *paſſ* ἐδείχθην. *part. a.* 1. δειχθεὶς έντος. *Heb.* 8. 5.

Δεῖγμα τος τὸ exemplum. *Iud. v.* 7.

Δειγματίζω palàm traduco. *F.* ίσω. *P.* δεδειγμάτικα. *a.* 1. ἐδειγμάτισα. *Col.* 2. 15.

Δειλὸς ἡ ὸν timidus. *Matth.* 8. 26. malus, improbus. *aſſine verbo* δείδω *timeo. F.* δείσω & δείσομαι. *P. med.* δέδοικα *pro* δέδιδα, *ne trium* τῶν δέλτα *concurſus eſſet* κακόφωνος. *pro* δέδοικα *Iones* δέδια & *poetæ* δείδια.

Δειλία ας ἡ timiditas. 2 *Tim.* 1. 7.

Δειλιάω ῶ formido, *ob ignaviam & timiditatem refugio. F.* άσω. *P.* δεδειλίακα. *a.* 1. ἐδειλίασα. *Ioh.* 14. 27. μηδὲ δειλιάτω (*3. ſing. præſ. activ. imperativi.*)

Δεῖνα ὁ ἡ. *Matth.* 26. 18. πρὸς τὸν δεῖνα, ad quendam. *Sic loquuntur Græci quum certum hominem notare volunt, nec tamen nominare. Hebræi dicunt*, פְּלֹנִי אַלְמֹנִי, *Rut.* 4. *v.* 1. *Genit.* δεινὸς. *Dat.* δεινὶ. *Accuſ.* τὸν καὶ τὴν καὶ τὸ δεῖνα.

Δεινῶς vehementer *adv. Th.* δεινὸς ἡ ὸν *formidabilis, gravis. Matth.* 8. 6.

Δεῖπνον ου τὸ, παρὰ τὸ δεῖν παύειν τὸν πόνον, *quia tum homines à labore ceſſant.* cæna, *q. cædina à cædo. item* convivium. *Matth.* 13. 6. *Marc.* 6. 21.

Δειπνέω ῶ cæno. *Fut.* ήσω. *P.* δεδείπνηκα. *aor.* 1. ἐδείπνησα. 1 *Cor.* 11. *v.* 25. μετὰ τὸ δειπνῆσαι (*aor. 1. act. infin.*) *poſt cænaviſſe h. e. poſtquam cænaſſent.*

Δεισιδαίμων, ονος ὁ ἡ ſuperſtitioſus. *comp. ex* δείδω *timeo,* (*F.* δείσω. *præt. act.* δέδεικα, *pro quo uſitatum eſt præt. med.* δέδοικα *pro* δέδοιδα. *unde abjectis* ο *κ fit* δέδια ας ε *timui. poëticè* δείδια. *præt. paſſ.* δέδειμαι σαι ται. *hinc eſt* δεῖσις εως ἡ *metus, timor*) & δαίμων ονος ὁ *numen, dæmon. comp.* δεισιδαιμονέστερος α ον *propriè, numinis metuentior,* religioſior. *Act.* 17. 22.

Δεισιδαιμονία ας ἡ ſuperſtitio. *Act.* 25. 19.

Δέκα

Δέκα *pluralis numeri tantùm g. o. indeclinabile* decem. οἱ δέκα *decem reliqui. Matth. 20. verſ. 24.*

Δεκαδύο g. o. ἄκλιτον, duodecim. *dicitur etiam* δυοκαίδεκα, δώδεκα. *Act. 24. 11.*

Δεκαπέντε g. o. ἄκλιτον, quindecim. *Ioh. 11 8.*

Δεκατέσσαρες ων οἱ αἱ, καὶ δεκατέσσαρα ων τὰ quatuordecim. *Matth. 1. 17.*

Δέκατος δεκάτη δέκατον decimus a um. *Iohan. 1. 40.*

Δεκάτη ης ἡ decima, *decima pars.* δεκάται ῶν αἱ decimæ. *Heb. 7. 2. 8.*

Δεκατόω ῶ decimas accipio. F. ώσω. P. δεδεκάτωκα. *Heb. 7. 6. præſ. paſſ.* δεκατόομαι οῦμαι decimor. P. *paſſ.* δεδεκάτωμαι.

Δεκτὸς ἡ ὸν acceptus a um. *Th.* δέχομαι *capio. Phil. 4. 18.*

Δελεάζω ineſco, eſcâ capio. (*à nomine* δέλεαρ δελέατος τὸ *eſca quâ animalia capiuntur, quaſi* δόλεαρ ἀπὸ τοῦ δόλου.) *Fut.* δελεάσω. *P.* δεδελέακα. *a. 1.* ἐδελέασα. *præſ paſſ.* δελεάζομαι ineſcor. *Iac. 1. 14.*

Δένδρον ου τὸ arbor. *Matth. 7. 17.*

Δεξιὸς ιὰ ιὸν dexter a um. παρὰ τὸ δέξασθαι *à capiendo.* ἐκ δεξιῶν, *ſubaudi* μερῶν, *à dextris. Luc. 23. 33. confer Iohan. 21. 6.*

Δεξιὰ ᾶς ἡ *ſcil.* χεὶρ dextra manus, *prout additur Matth. 5. v. 30. per metaph.* potentia. *Act. 2. v. 3.*

Δεξιολάβος ου ὁ ſatelles, ſtipator, *Act. 23. 23. viden-*

videntur ſatellites ſic dicti παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τοῦ βασιλέως δεξιὰν, *quòd ſint proximi à rege. vel* διὰ τὸ δεξιοὺς εἶναι, *quod ſint dextri. vocantur etiam* δορυφόροι *haſtati.*

• Δέομαι oro. *cum Genit. imperf.* ἐδεόμην έου έετο rogabam. *aor.* 1. *paſſ* ἐδεήθην *precatus ſum. Luc.* 22. ἐδεήθην περὶ σοῦ, *oravi pro te. a.* 1. *paſſ. imperat* δεήθητι *ora.* δεήθητε (2. *pl.*) *orate. Act.* 8. 22, 24.

• Δέρω *propriè, excorio, pellem detraho.* 2 *Chron.* 29. 34. *item* verbero, cædo. F. 1. δερῶ. *præt. act.* δέδερκα. *præt. paſſ.* δέδερμαι. *a.* 1. ἔδειρα *cecidi. a.* 2. ἔδαρον. *aor.* 2. *paſſ.* ἐδάρην ης η. *fut.* 2. δαρῶ. *fut.* 2. *paſſ.* δαρήσομαι *vapulabo, cædar. Luc.* 12. 48.

Δέρμα τος τὸ pellis. *Heb.* 11. 37.

• Δερμάτινος η ον coriaceus a um. *Matth.* 3. 4.

Δεσμὸς οῦ ὁ vinculum. *Col.* 4. 18. *Th.* δέω *vincio.* F. δήσω. P. δέδεκα.

Δέσμη ης ἡ faſciculus. *Matth.* 13. *v.* 30.

Δεσμέω ῶ vincio. F. ήσω. P. δεδέσμηκα. *præſ. paſſ.* δεσμέομαι οῦμαι *vincior. imperf.* ἐδεσμεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο *Luc.* 8. 29.

ʼ Δεσμεύω ligo. F. εύσω. P. δεδέσμευκα. *a.* 1. ἐδέσμευσα. *à* δεσμὸς οῦ ὁ *vinculum. Matth.* 23. 4.

. Δέσμιος ου ὁ vinctus. *Heb.* 13. 3.

Δεσμώτης ου ὁ captivus. *Act.* 27. 1, 42. *à* δεσμόω ῶ *in carcerem conjicio. Fut.* ώσω. P. δεδέσμωκα. P. *paſſ.* δεδέσμωμαι.

Δεσμωτήριον ου τὸ carcer. *Matth.* 11. 2.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Δεσμοφύλαξ (*pro* δεσμιοφύλαξ) ακ⊙ ὁ commentarienſis, *vinctorum cuſtos, Act.*16.27.

Δεσπότης ου ὁ dominus, *propriè reſpectu ſervi. in Voc.* δέσποτα. *Luc.*2.29.

Δεῦρο huc, adeſdum, prodi. *Iohan.*9.43. δεῦτε adeſte, venite. *ſunt duo adverbia.* ἄχρι τοῦ δεῦρο *hucuſque. Rom.*1.13.

Δεύτερος α ον ſecundus a um. *Tit.*3.10.

Δεύτερον *adv.* ſecundò. τὸ δεύτερον *idem.* 2 *Corinth.*13.2. ἐκ δευτέρου ſecunda vice. *Matth.* 26. *v.*42. *Act.*10.15. *&* 11.9.

Δευτερόπρωτος ου ὁ à ſecundo primus. *Luc.*6.1.

Δευτεραῖος αία αῖον ſecundarius, ſecunda die aliquid faciens, *Act.* 28.13.

Δέχομαι, recipio, accipio. *F.*1.*med.* δέξομαι. *P. paſſ.* δέδεγμαι. *Act.* 8.14. δέδεκται τὸν λόγον τοῦ θεοῦ *recepit verbum Dei. a.*1.*med.* ἐδεξάμην ω ατο *recepi, excepi. a.*1.*med.imperat.* δέξαι *accipe. a.*1.*med.ſubj.* δέξωμαι ῃ ηται.*pl.* δεξώμεθα ησθε ωνται.*a.*1.*med.infinitivi* δέξασθαι. *part. a.*1. *med.* δεξάμενος ένη ενον. *præt.med.* δέδοχα, *unde eſt* δοχή. *vide infrà.*

Δέω ligo, vincio. *F.* δήσω *&* δέσω. *aor.* 1. ἔδησα. *aor.* 1. *imperat.* δῆσον άτω. δήσατε *ligate. a.*1. *ſubj.* δήσω ῃς ῃ. *part. aor.*1. *act.* δήσας αντος ὁ. *præt.paſſ.* δέδεμαι *vinctus fui. præt. paſſ. infinit.* δεδέσθαι. *Marc.*5.4.*part.præt. paſſ.* δεδεμένος η ον *vinctus. a.*1. *paſſ.* ἐδέθην ης η. *fut.* 1. δεθήσομαι. *a.*1 *paſſ. infin.* δεθῆναι *vinciri. Act.*21.33.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Δὴ *in proſa ſemper poſtponitur & vertitur* ſanè. *2 Cor. 12. 1.* videlicet, *Matt. 13. 23.* igitur, *1 Cor. 6. 20. Redundat, Act. 13. 2.*

Δήπου utique. *Heb. 2. 16.*

Δήποτε *poſt artic. ſubj. vertitur* cunque. *Ioh. 5. 4.* ᾧ δήποτε νοσήματι, *quocunque morbo.*

Δῆλος δήλη δῆλον manifeſtus a um. *Matth. 26. v. 73.*

Δηλόω ῶ declaro, *imperf.* ἐδήλοουν ουν, οες ους, οε ου. F. δηλώσω. P. δεδήλωκα. *a. 1.* ἐδήλωσα. *a. 1. paſſ.* ἐδηλώθην. *1 Cor. 1. 11.*

Δημηγορέω ῶ orationem ad populum habeo. *imperf.* ἐδημηγόρεον ουν. *Actor. 12. 21.* F. ήσω. P. δεδημηγόρηκα. *a. 1.* ἐδημηγόρησα. à δημηγόρος ου ὁ *orator. ex* δῆμος ου ὁ *populus, &* ἀγορέω *loquor, quod tantùm in compoſitis eſt uſitatum.*

Δημιουργὸς οῦ ὁ cónditor. *Heb. 11. 10. ex* δήμιος ου ὁ ἡ *publicus &* ἔργον *opus. qui publicè operatur, publicus opifex.*

Δῆμος δήμου ὁ populus. *Act. 12. 22.*

Δημόσιος α ον publicus a um. *Act. 5. 18.*

Δημοσίᾳ *adv.* publicè. *Act. 20. 20.* δημοσίᾳ *publicè, &* κατ' οἴκους *domatim, opponuntur.*

Δηνάριον ου τὸ denarius. *genus numiſmatis Romani, valentis aſſes ſemunciales decem. Luc. 2. 24.*

Διὰ *præpoſ. cum Gen.* per. *notat intervallum temporis. Matth. 26. 61. cum Acc.* propter. *in compoſitione intendit ſignificationem, uti*

apud

apud Latinos per. *item vertitur* trans, dis. *Reliqua vide in Lexico* N. T.

Διαβαίνω tranſeo. F. διαβήσομαι. P. διαβέβηκα. *a.* 2. διέβην. *a.* 2 *infin.* διαβῆναι *tranſire. part. aor.* 2. διαβὰς ἄντος ὁ *trajiciens. Act.* 16. 9.

Διαβάλλω *propriè trajicio*, **ich werffe durch.** *item calumnior, invidiam alicui conflo, defero.* F. διαβαλῶ. P. διαβέβληκα. *a.* 2. διέβαλον. P. *paſſ.* διαβέβλημαι. *a.* 1. *paſſ.* διεβλήθην delatus fui. *Luc.* 16. 1. P. *med.* διαβέβολα.

Διαβεβαιόομαι οῦμαι aſſevéro. 1 *Tim.* 1. 7. F. ώσομαι. P. διαβεβεβαίωμαι. *ex* διὰ *per, ſignificationem intendente, &* βεβαιόω ῶ *ſtabilio.*

Διαβλέπω diſpicio. F. ψω. *Matth.* 7. 5. P. διαβέβλεφα.

Διάβολος ου ὁ ἡ calumniator trix. *κατ᾽ ἐξοχὴν ſic dicitur princeps angelorum apoſtatarum. vide infrà nomina propria. Tit.* 2. 3.

Διαβολὴ ῆς ἡ *calumnia.*

Διάγε tamen propter. *ex* διὰ *prępoſitione &* γε. *vide ſuprà* γε. *Luc.* 11. *v.* 8.

Διαγγέλλω annuntio. *Luc.* 9. 60. F. διαγγελῶ. *a.* 1. διήγγειλα. P. διήγγελκα.

Διαγίνομαι *interſum, abſolvor.* F. διαγενήσομαι. P. διαγεγένημαι. *a.* 2. *med.* διεγενόμην. *part. a.* 2. διαγενόμενος ου ὁ exactus, *interlapſus. Marc.* 16. 1.

Διαγινώσκω *propriè, pernoſco, h. e.* plenè cognoſco,

ſco. F. διαγνώσομαι. *Act.* 24.22. P. διέγνωκα. a. 2. διέγνων. P. *paſſ.* διέγνωσμαι.

Διάγνωσις εως ἡ cognitio, *plenior dijudicatio. Actor.* 25. 21.

Διαγνωρίζω divulgo. F. ίσω. P. διεγνώρικα. a. 1. διεγνώρισα. *Luc.* 2.17.

Διαγογγύζω obmurmuro. *imperf.* διεγόγγυζον. *Luc.* 15. 2. F. ύσω. P. διαγεγόγγυκα. a. 1. διεγόγγυσα.

Διαγρηγορέω ῶ evigilo. F. ήσω. a. 1. διεγρηγόρησα. P. διεγρηγόρηκα. *Luc.* 9. 32.

Διάγω dego. F. διάξω. P. διῆχα. a. 2. διῆγον, *Atticè* διήγαγον. βίον διάγειν *vitam degere.* 1 *Timoth.* 2. 2.

Διαδέχομαι accipio per alium. accipio per manus traditum. *Fut.* ξομαι. P. διαδέδεγμαι. a. 1. *med.* διεδεξάμην ω ατο. *part. aor.* 1. *med.* διαδεξάμενος. *Act.* 7. 45.

Διάδημα τος τὸ diadéma, corona. *Act.* 12.3.

Διαδίδωμι trado per manus. *Fut.* διαδώσω, & διαδιδώσω. *à verbo* διαδιδόω ῶ. P. διαδέδωκα. a. 2. διέδων. a. 2. *act. imperat.* διάδος ότε *distribue. præſ. paſſ.* διαδίδομαι *imperf. paſſ.* διεδιδόμην σο το. *Act.* 4. 35.

Διάδοχος ου ὁ ἡ ſucceſſor. *Act.* 24. 28. *à præt. med.* διαδέδοχα. *verbi* διαδέχομαι, *propriè accipio per alium. vertitur, excipio, ſuccedo.* διαδοχὴ ῆς ἡ *ſucceſſio.*

Διαζώννυμι præcingo, ſuccingo. *cum Accuſ. Fut.* διαζώσω. a. 1. διέζωσα. *Ioh.* 13. 4. P. διέ-

ζωκα.

ζωκα. præt. paſſ. διέζωσμαι. a. 1. med. διεζωσάμην ω ατο.

Διαθήκη ης ἡ fedus, teſtamentum. à διατίθημι *diſpono*. διατίθεμαι *teſtor*. *Apoc.* 11. 19. ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης *arca federis*. 2 *Cor*. 3. 14. ἡ παλαιὰ διαθήκη *vetus fedus*. 1 *Cor*. 11. 25. ἡ καινὴ διαθήκη *novum fedus*.

Διαιρέω ῶ divido *præſ. part.* διαιρέων ῶν, έουσα οῦσα, διαιρέον οῦν *dividens*. 1 *Cor*. 12. 11. F. διαιρήσω. P. διῄρηκα. *a.* 2. *act.* διεῖλον ες ε *diviſi*.

Διαίρεσις εως ἡ *diviſio*, diſcrimen. 1 *Cor*. 12. 4.

Διακαθαρίζω perpurgo. *Fut.* διακαθαρίσω & *Atticè* διακαθαριῶ. *Matth*. 3. 12. P. διακεκαθάρικα. *a.* 1. διεκαθάρισα.

Διακατελέγχομαι magis ac magis redarguo. *imperf. med.* διακατηλεγχόμην ου ετο. *Act*. 18. 28. F. διακατελέγξομαι. P. διακατήλεγμαι.

Διακονέω ῶ *propriè* valde feſtino. διὰ *enim in compoſitione ſignificationem intendit*. miniſtro, *famulor, miniſtrum ago. cum Dat. imperf.* διηκόνεον ουν. F. διακονήσω. P. διηκόνηκα. *aor.* 1. διηκόνησα. *præſ. paſſ.* διακονέομαι οῦμαι alii mihi inſerviunt. *Matth*. 20. *verſ*. 28. P. *paſſ.* διηκόνημαι *aoriſt.* 1. *paſſ.* διηκονήθην. 2 *Cor*. 3. 3. ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ διακονηθεῖσα (*part. a.* 1. *paſſ.*) ὑφ᾽ ὑμῶν, *quia eſtis epiſtola ſubminiſtrata à nobis*.

Διακονία ας ἡ miniſterium. *Act*. 6. 4. διακονία τοῦ λόγου *miniſterium verbi*. ſubminiſtratio. *Act*. 11. 29. officium. 1 *Cor*. 12. 5.

Διά-

Διάκονος, ου ὁ ἡ miniſter a. *ex* διὰ *quod in compoſitione ſignificationem intendit, &* κονέω *feſtino q.d. præfeſtinãs, expeditus. comp.* διακονέστερος *expeditior. Tribuitur magiſtratui,* Rom. 13. 4. *iis qui præerant ærario Eccleſiaſtico & eleemoſynas in pauperes erogabant, unde dicebantur* διακονεῖν τραπέζαις, *Act.* 6.2. *itemque illis qui docebant Euangelium,* 1 *Cor.* 3. *v.* 5. *paſcentes ſcil. animam.*

Διακόσιοι αι α ducenti æ a. *Marc.* 6. 37.

Διακούομαι *plenè audio q. d. peraudio.* F. 1. *med.* διακούσομαι pergam audire. *Act.* 23. 25. *a.* 1. *med.* διηκουσάμην ω ατο.

Διακρίνω diſcerno. *ſeligo, alii præfero. imperf.* διέκρινον *dijudicabam.* F. διακρινῶ. P. διακέκρικα. *a.* 1. διέκρινα *diſcrevi. præſ. med.* διακρίνομαι *judicio in diverſas quaſi partes propendeo, modò ſcil. in affirmationem, modo in negationẽ.* dubito, ambigo. *item* diverſum ſentio, certo. *item* habeo delectum, *Iud. v.* 22. *præt. imperf.* διεκρινόμην ου ετο. *Act.* 11. 2, *altercabar.* P. *paſſ* διακέκριμαι. *a.* 1. *paſſ.* διεκρίθην *dubitavi.*

Διάκρισις εως ἡ diſcretio, dijudicatio. 1 *Cor.* 12. *v.* 10. certamen. *Rom.* 14. 1.

Διακωλύω obnixè prohibeo. *imperf.* διεκώλυον. *Matth.* 3. 14. F. ύσω. P. διακεκώλυκα. *aor.* 1. διεκώλυσα.

Διαλαλέω ῶ divulgo. *imperf.* διελάλεον ουν. F. ήσω. P. διαλελάληκα. *præſ. paſſ.* διαλαλέομαι

οῦμαι

οῦμαι divulgor. imperfect. διελαλεόμην οὔμην, έου οῦ, έετο εῖτο. Luc. 1. 65.

Διαλλάσσω & Atticè διαλλάττω reconcilio, litem dirimo. F. διαλλάξω. P. διήλλαχα. aor. 1. διήλλαξα. a. 2. διήλλαγον. P. paſſ. διήλλαγμαι. a. 1. paſſ. διηλλάχθην. a. 2. paſſ. διηλλάγην. a. 2. paſſ. imperat. διαλλάγηθι ήτω. reconciliator. Matth. 5. 24.

Διάλεκτος ου ἡ modus loquendi, idioma linguæ, ſermo unicuique genti peculiaris, lingua. à διαλέγομαι colloquor. Act. 26. 8.

Διαλογίζομαι colloquor, cogito, ratiocinor, diſcepto. imperf. διελογιζόμην ου ετο. Matth. 21. v. 25. διαλογίσομαι. a. 1. med. διελογισάμην ω ατο. P. paſſ. διαλελόγισμαι, unde eſt

Διαλογισμὸς οῦ ὁ cogitatio. item dubitatio, quæ eſt diſceptatio inteſtina in ipſo mentis noſtræ ſinu. 1 Tim. 2. 8.

Διαλέγομαι diſſero, colloquor. cum Dat. imperf. διελεγόμην ου ετο. Act. 20. 7. διελέγετο αὐτοῖς diſſerebat cum eis. diſcepto. Iudæ v. 9. P. paſſ διαλέλεγμαι. a. 1. paſſ. διελέχθην. cum Dat. collocutus ſum. Act. 18. 19. vel ſeq. præp. πρὸς. Marc. 9. 34. πρὸς ἀλλήλους διελέχθησαν (3. pl. a. 1. paſſ. indic.) alii adversùs alios diſceptaverant.

Διαλύω diſſolvo, diluo. F. ύσω. P. διαλέλυκα. a. 1. διέλυσα. præſ. paſſ. διαλύομαι diſſolvor. P. διαλέλυμαι. aor. 1. paſſ. διελύθην diſperſus fui. Act. 5. 36.

Διαμαρ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Διαμαρτύρομαι etiam atque etiam obteſtor. (*ex* διὰ *&* μαρτύρομαι *teſtor.* διὰ *auget ſignificationem. item* teſtificor, cum teſtificatione denuntio. *Th.* μάρτυς ος ὁ *teſtis.*) F. διαμαρτυροῦμαι. *aor.* 1. *med.* διεμαρτυράμην ω ατο. *aor.*1.*med.ſubj.* διαμαρτύρωμαι ῃ ηται. *Luc.*16.28. *a.*1.*med.infin.* διαμαρτύρασθαι. *Actor*.10. 42. *part. a.* 1. *med.* διαμαρτυράμενος. *Act.* 8. 25.

Διαμάχομαι depugno, acriter pugno. *imperf.* διεμαχόμην ου ετο. *Act.* 23. 19. F. διαμαχήσομαι. P. διαμεμάχημαι. *Th.* μάχομαι *pugno.*

Διαμένω permaneo. F. διαμενῶ. P. διαμεμένηκα. *Luc.* 22. 28. διαμεμενηκότες (*part.præt. act.*) μετ᾽ ἐμοῦ *qui permanſiſtis mecum. a.* 1. διέμεινα. *a.*1.*ſubj* διαμείνω ῃς ῃ. *a.*2.*act. vel imperf.* διέμενον *permanſi. Luc.* 1. 22.

· Διαμερίζω partior, diſtribuo. (*ex* διὰ *&* μερίζω *ſeparo, divido. quod eſt à* μερὶς ἴδος ἡ *pars. Th.* μείρω. *divido.*) *imp.* διεμέριζον. F. ίσω. P. διαμεμέρικα. *a.*1. διεμέρισα. *a.*1.*imp.* διαμέρισον άτω.*præſ.paſſ.* διαμερίζομαι dividor. *Act.*2.3.*P.paſſ.* διαμεμέρισμαι.*a.*1.*paſſ.* διεμερίσθην diſſedi. *Luc.* 11. 18. εἰ σατανᾶς ἐφ᾽ ἑαυτὸν διεμερίσθη *ſi Satanas adverſus ſe ipſum diſſedit.* F. 1 *paſſ.* διαμερισθήσομαι.*Luc.*12.53. *a.* 1. *med.* διεμερισάμην ω ατο.

Διαμερισμὸς οῦ ὁ diſſidium. *Luc.* 12. 51.

Διανέμω *divido. Fut.* διανεμῶ. *P.* διανενέμηκα. διανέμομαι ſerpo. *præt.paſſ.* διανενέμημαι.

A. 1.

α. 1. paſſ. διενεμήθην ης. *α. 1. paſſ. ſubj.* διανεμηθῶ ῇς ῇ. *Act.* 4. 17.

Διανεύω innuo. (*ex* διὰ *&* νεύω *annuo, nutu ſignifico*) *Luc.* 1. 22. F. εύσω. P. διανένευκα. *a.* 1. διένευσα.

Διανόημα τος τὸ cogitatio. *Luc.* 11. 17.

Διάνοια ας ἡ *agitatio mentis*, cogitatio. *ex* διὰ *&* νοέω *cogito. Th.* νόος ου ὁ *mens. Mat.* 28. 37.

Διανοίγω adaperio. (*ex* διὰ *&* ἀνοίγω, *& hoc rurſus ex* ἀνὰ *&* οἴγω *aperio*) *præſ. part.* διανοίγων διανοίγουσα διανοῖγον. *Luc.* 2. 23. *imperf.* διήνοιγον. F. διανοίξω. *a.* 1. διήνοιξα. *a.* 1. *paſſ.* διηνοίχθην ης η *apertus fui. Luc.* 24. 31. διηνοίχθησαν (3. *pl. a.* 1. *paſſ. indic.*) οἱ ὀφθαλμοὶ *aperti fuerunt oculi. a.* 1. *paſſ. imperat.* διανοίχθητι aperîtor.

Διανυκτερεύω pernocto. *Luc.* 6. 12. (*ex* διὰ *&* νυκτερεύω *noctem tranſigo*, à νύκτερος ου ὁ ἡ *nocturnus. Th.* νὺξ νυκτὸς ἡ *nox.*) F. εύσω. P. διανενυκτέρευκα. *a.* 1. διενυκτέρευσα.

Διανύω *propriè, iter abſolvo. item* perficio (*ex* διὰ *&* ἀνύω *perficio.*) F. ύσω. P. διήνυκα. *a.* 1. διήνυσα. *Act.* 21. 7.

Διαπαντὸς ſemper. *Legitur ut vox una. Act.* 24. 16. *&* διὰ παντὸς *ſcil.* χρόνου. *adverb. per omne tempus. Matth.* 18. 10.

Διαπεράω ῶ trajicio. *Act.* 21. 2. (*ex* διὰ *per &* περάω *tranſeo*) F. άσω. P. διαπεπέρακα. *a.* 1. διεπέρασα. *Th.* πέρα *vel* πέραν *ultra.*

Διαπλέω pernavigo. F. εύσω. *aor.* 1. διέπλευσα.

part.

part. a. 1. διαπλεύσας αὐτοῦ ὁ. *Actor.* 27. 5

Διαπονέω ῶ & διαπονέομαι οῦμαι *propriè* idem *quod* ἐξεργάζομαι, *elabóro, conficio. item* operam do, *ſequenti præpoſ.* περὶ *cum Accuſ. item* exerceo *in activa forma. item in media forma* moleſtè, ægrè fero. *a.* 1. *paſſ.* διεπονήθην. *part. a.* 1. διαπονηθεὶς *moleſtè ferens. Act.* 16. 18.

Διαπορέω ῶ hæſito, ambigo. (*vide ſuprà* ἀπορία) *imperf.* διηπόρεον οῦν. *Luc.* 9. 7. διηπόρει (3. *ſing. imp. act.*) *hæſitabat, perplexus erat.* F. ήσω. P. διαπεπόρηκα. *præſ. med.* διαπορέομαι οῦμαι *planè hæſito, perplexus ſum.*

Διαπορεύομαι *propriè, pertranſeo*, prætereo. *Luc.* 6. 1. *imperf.* διεπορευόμην. P. διαπεπόρευμαι. *aor.* 1. διεπορεύθην.

Διαπραγματεύομαι negotior. F. εύσομαι. *a.* 1. *med.* διεπραγματευσάμην ω ατο. *Luc.* 19. 15 *ex* διὰ & πραγματεύω *negotiis diſtineo.* πραγματεύομαι *negotior.* à πρᾶγμα τος τὸ *negotium. Th.* πράσσω *vel Atticè* πράττω *ago, facio.*

Διαπρίω *propriè, ſerra diſſeco.* F. ίσω. P. διαπέπρικα. *a.* 1. διέπρισα. διαπρίομαι *ſerra diffindor. & metaph.* frendeo. *imperf.* διεπριόμην ου ετο. *Act.* 5. 33. *a.* 1. διεπρίσθην. πρίων ονος ὁ *ſerra.*

Διαῤῥήγνυμι *vel* διαῤῥήσσω dirumpo, diffringo. *Luc.* 8. *v.* 29. διαῤῥήσσων τὰ δεσμὰ *dirumpens vincula.* F. διαῤῥήξω. P. διέῤῥηχα. *a.* 1. διέῤ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

διέῤῥηξα. *part. a.* 1. διαῤῥήξας αὐτὸς ὁ. *præſ. paſſ.* διαῤῥήγνυμαι. *imperf.* διεῤῥηγνύμην σο το. *vide infrà* ῥήγνυμι.

Διαρπάζω diripio *Fut.* άσω. *P.* διήρπακα. *a.* 1. διήρπασα. *a.* 1. *infin* διαρπάσαι *Marc.* 3. 27. *ex* διὰ & ἁρπάζω *rapio.*

Διασαφέω ῶ ſignifico, planum facio. *F.* ήσω. *P.* διασεσάφηκα. *a.* 1. διεσάφησα. *Matth.* 18. 31. *ex* διὰ & σαφέω *declaro. Th.* σαφὴς έος ὁ ἡ *perſpicuus a.*

Διασείω concutio. *F.* διασείσω. *P.* διασέσεικα. *a.* 1. διέσεισα. *a.* 1. *ſubj.* διασείσω ῃς ῃ. *Luc.* 3. 14. μηδένα διασείσητε (2. *pl. a.* 1. *act. ſubj.*) *neminem concutite.*

Διασκορπίζω diſpergo, disjicio, diſſipo. *F.* ίσω. *P.* διεσκόρπικα. *præt. paſſ.* διεσκόρπισμαι. *a.* 1. διεσκορπίσθην. *fut.* 1. *paſſ.* διασκορπισθήσομαι. *Matth.* 26. 31. *ex* διὰ & *Them.* σκορπίζω *ſpargo.*

Διασπάω ῶ diſcerpo. *F.* άσω. *P.* διέσπακα. *a.* 1. διέσπασα. *præt. paſſ.* διέσπασμαι. *præt. paſſ. infin.* διεσπᾶσθαι. *Marc.* 5. 4. *a.* 1. *paſſ.* διεσπάσθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* διασπασθῶ.

Διασπείρω *diſſemino*, diſpergo. *F.* 1. διασπερῶ. *fut.* 2. διασπαρῶ. *P.* διέσπαρκα. *a.* 1. *act.* διέσπειρα. *a.* 2. διέσπαρον. *aor.* 2. *paſſ.* διεσπάρην diſperſus fui. *Act.* 8. 1. *part. a.* 2. διασπαρεὶς έντος ὁ diſperſus. *præt. med.* διέσπορα. *unde eſt*

Διασπορὰ ᾶς ἡ diſperſio. *Iac.* 1. 1.

Διαστέλλω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

• Διαστέλλω propriè, mando dimiſſis hinc inde nuntiis, edico. F. διαστελῶ. P. διέσταλκα. a. 2. διέσταλον. præſ. med. διαστέλλομαι mando. Act. 15. 24.)(interdico. Marc. 7. 36. Imperf. διεστελλόμην ου ετο. a. 1. med. διεστειλάμην ω ατο. P. med. διέστολα.

Διάστημα τος τὸ intervallum. à διΐστημι diſto. Act. 5. 7.

• Διαστολὴ ῆς ἡ diſtinctio, differentia. Rom. 10. 12.

• Διαστρέφω perverto. F. διαστρέψω. P. διέστρεφα. a. 1. διέστρεψα. Act. 13. 8. a. 1. infin. διαστρέψαι avertere. præt. paſſ. διέστραμμαι. part. præt. paſſ. διεστραμμένος ένη ένον perverſus a um.

• Διασώζω ſervo. F. διασώσω. P. διασέσωκα. a. 1. διέσωσα. a. 1. ſubj. διασώσω ῃς ῃ. aor. 1. infin. διασῶσαι ſervare. aor. 1. paſſ. διεσώθην ης η. ſanatus fui. Matth. 14. 36. part. a. 1. paſſ. διασωθεὶς έντος ὁ ſervatus.

Διαταγὴ ῆς ἡ ordinatio. Rom. 13. 2.

Διάταγμα τος τὸ edictum. Heb. 11. 23.

• Διατάσσω præcipio. F. ξω P. διατέταχα. Actor. 18. 2. a. 1. διέταξα. a. 2. act. διέταγον. præſ. med. διατάσσομαι diſpono. fut. med. διατάξομαι ordinabo. P. paſſ. διατέταγμαι edixi. Actor. 20. 13. οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος, pro οὕτω γὰρ διετέτακτο, ſic enim edixerat. edictus fui, Act. 23. 31, κατὰ τὸ διατεταγμένον, ſicut edictum erat. a. 1. paſſ. διετάχθην edictus fui. τὰ διαταχθέντα demandata. a. 1. med. διεταξάμην ω ατο ordinavi.

Διαταράσσω vel ττω perturbo. F. ξω. P. διατετάραχα. aor.1. διετάραξα. P. paſſ. διατετάραγμαι. aor.1. paſſ. διεταράχθην perturbatus fui. Luc.1.29.

Διατελέω ῶ permaneo. F. έσω. P. διατετέλεκα. Act.27.33.

Διατερέω ῶ conſervo. imperf. διετήρεον ουν, εες εις, εε ει. Luc.2.51. F. ήσω. P. διατετήρηκα.

Διατί quare? adv. interrogandi. ex διὰ propter & τί quid? Matth.9.14.

Διατίθημι diſpono. Fut. διαθήσω. P. διατέθεικα. a.2. διέθην. præſ. med. διατίθεμαι paciſcor. F.1. med. διαθήσομαι, Heb.8.10. a.2. med. διεθέμην σο το.

Διατρίβω commoror, verſor, dego. imperf. διέτριβον. F. ψω. P. διατέτριφα. aor.1. διέτριψα. a.2. διέτριβον contrivi. Actor.15.35. imperf. act. & a.2. act. hîc coincidunt.

Διατροφὴ ῆς ἡ alimentum. 1 Tim.6.8. à διατρέφω nutrio, alo. F. διαθρέψω. P. διατέτρεφα. P. med. διατέτροφα.

Διαυγάζω illuceſco. 2 Pet.1. verſ.19. F. άσω. P. διηύγακα. a.1. διηύγασα. a.1. ſubjunct. διαυγάσω ῃς ῃ.

Διαφανὴς έος ὁ ἡ perlucidus, qui tranſlucet, ſeu tranſparet. Apoc.21.21. A διαφαίνω oſtendo, eluceo. F. διαφανῶ. P. διαπέφαγκα. præt. paſſ. διαπέφαμμαι. P. med. διαπέφανα.

Διαφέρω differo, antecello, deporto. Rom.2.18. δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα exploras eximia. alii

 diſcre-

diſcrepantia. F. διοίσω. a. 1. διήνεγκα. a. 2. διή-
νεγκον. *Marc.* 11. 16. ἵνα τις διενέγκῃ (3. *ſing.*
a. 2. act. ſubj.) *Cum Genit. Matt.* 10. 31. στρου-
θίων διαφέρετε *paſſerculis antecellitis. Aliter*
Gal. 6. 6. οὐδέν μοι διαφέρει *nihil mea* refert.
Præſ. paſſ. διαφέρομαι diſſeminor, *propágor*
Act. 13. 49. *item*, hinc inde jactor *in mari*
Actor. 27. *v.* 47.

Διάφορος ου ὁ ἡ ϗ τὸ διάφορον diverſus a um
Rom. 12. 6. χαρίσματα διάφορα *diverſa do*
na. Heb. 9. 10. διάφοροι βαπτισμοὶ *diverſ*
lotiones. excellens, *Heb.* 1. 4. *comp.* διαφορώ-
τερος α ον *excellentior.*

Διαφθείρω corrumpo. *Luc.* 12. 33. F. 1. δια-
φθερῶ. *fut.* 2. διαφθαρῶ. P. διέφθαρκα. *aor.* 1
διέφθειρα. *a.* 1. *inf.* διαφθεῖραι. *a.* 2. *act.* διέ
φθαρον. *præſ. paſſ.* διαφθείρομαι *corrumpo*
P. *paſſ.* διέφθαρμαι. *part. præt. paſſ.* διεφθαρ
μένος *corruptus. a. 2. paſſ.* διεφθάρην. P. *me*
διέφθορα, *unde eſt*

Διαφθορὰ ᾶς ἡ corruptio, ſepulcrum. *Act.* 13. 3

Διαφημέω ῶ ſpargo famam. F. ήσω. P. διαπ
φήμηκα. *a.* 1. διεφήμησα. *Matth.* 9. 31.

Διαφημίζω divulgo, in vulgus ſpargo, diſſ
mino. F. ίσω. P. διαπεφήμικα. *a.* 1. διεφήμισ
a. 1. *paſſ.* διεφημίσθην. *Matth.* 28. 15.

Διαφεύγω effugio. F. *med.* διαφεύξομαι. *a.*
διέφυγον. *aor.* 2. *opt.* διαφύγοιμι οις οι. *Acto*
27. *v.* 42. *præt. med.* διαπέφευγα effúgi (*p*
διαπέφυγα.)

Διαχ

Διαχειρίζω propriè, manibus conficio. item interficio. F. ίσω. P. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. præſ. med. διαχειρίζομαι occido. F. διαχειρίσομαι. a. 1. med. διεχειρισάμην ω ατο occidi. aor. 1. med. infin. διαχειρίσασθαι. Act. 26. 21.

Διαχωρίζω ſeparo. F. ίσω. P. διακεχώρικα. a. 1. διεχώρισα. (ex διὰ & χωρίζω. Th. χωρὶς adv. ſeparatim, ſeorſum. At διαχωρέω ῶ pervado. Th. χῶρος ȣ ὁ locus.) præſ. med. διαχωρίζομαι diſcedo. Luc. 9. 33.

Διδακτὸς ὴ ὸν doctus a um. à διδάσκω doceo. idem quod δεδιδαγμένος. Ioh. 6. 45.

Διδακτικὸς ὴ ὸν peritus docendi, aptus ad docendum. 1 Tim. 3. 2.

Διδάσκω doceo. imperf. ἐδίδασκον. præſ. imper. δίδασκε. præſ. ſubj. διδάσκω ῃς ῃ. F. διδάξω. P. δεδίδαχα. a. 1. ἐδίδαξα ας ε. a. 1. imp. δίδαξον doce. a. 1. ſub. διδάξω ῃς ῃ. a. 1. infin. διδάξαι. Act. 11. 26. P. paſſ. δεδίδαγμαι. a. 1. paſſ. ἐδιδάχθην ης η edoctus ſum. 2 Theſſ. 2. 15. ἃς ἐδιδάχθητε (2. pl. a. 1. paſſ.) quas edocti eſtis, quas didiciſtis.

Διδασκαλία ας ἡ doctrina. διδασκαλία ὑγιαινȣ́σα ſana doctrina. 1 Tim. 1. 10.

Διδάσκαλος ȣ ὁ ἡ magiſter a. Matth. 10. 24. οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον. doctor. Eph. 4. 11.

Διδαχὴ ῆς ἡ doctrina. διδαχὴ καινὴ, nova doctrina. actio docendi, Marc. 4. 2.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Δίδραχμον ου τὸ didrachmum, *nummus q*
duas drachmas continet. ex δι, *quod eſt à* δ
bis, & δράχμη ης ἡ *drachma.* δίδραχμος ου
ἡ, καὶ δίδραχμον ου τὸ *eſt adjectivum. In n.*
verò ſubſtantivè capitur, & ſubintelligitu
νόμισμα. *Matth. 17. 27.*

Δίδωμι δίδως δίδωσι do, tribuo, conſtituo. *præ*
imperat. δίδου (*pro* δίδοσο) *ad formam* τοῦ χε
σοεου, *à verbo* διδόω ῶ. δίδοε ου. *2. pl.* δίδοτε *d*
te, Eph. *4. 27. præſ. infin.* διδόναι *dare. par*
præſ. act. διδοὺς όντος ὁ *dans. imperf.* ἐδίδων ο
ω. *vel* ἐδίδουν ους ου, *à* διδόω. *Sic Marc. 15. 2*
ἐδίδουν (*3. pl. imperf.*) *pro* ἐδίδοσαν *dabant.*
δώσω. *aor. 1. ſubj. act.* δώσω ῃς ῃ. *Iohan. 17.*
Apoc. 13. 16. P. δέδωκα. *P. pluſq. perf.* δεδώκ
pro ἐδεδώκειν, *Iohan. 11. 57. aor. 1.* ἔδωκα ας
Eph. *1. 22. conſtitui. a. 2.* ἔδων ως ω. *a. 2. im*
perat. δὸς ὁδω. δότε *date. a. 2. ſubj.* δῶ ῷς
1 Cor. 9. 12. a. 2. opt. δοίην *& Atticè* δώην ης
a. 2. infin. δοῦναι *dare. part. a. 2. act.* δοὺς όντος
qui dedit. præſ. paſſ. δίδομαι. *imperf.* ἐδιδόμη
σο το. *P. paſſ.* δέδομαι σαι ται. *a. 1. paſſ.* ἐδόθη
ης η. *a. 1. paſſ. opt.* δοθείην ης η. *Eph. 6. 19. a.*
paſſ. ſubj. δοθῶ ῇς ῇ. *a. 1. paſſ. infinit.* δοθῆνα
dari. part. a. 1. paſſ. δοθεὶς εῖσα έν. *Fut. 1. paſ*
δοθήσομαι ῃ εται.

Διεγείρω expergefacio, excito. (*ex* διὰ *&* ἐγεί
ρω.) F. διεγερῶ. P. διήγερκα. *a. 1. act.* διήγειρα
præſ. paſſ. διεγείρομαι *expergefio. imperf.* διη
γειρόμην ου ετο. *Iohan. 6. 18. a. 1. paſſ.* διηγέρ
θη

θῶ ῃς ῃ. *part. a. 1. paſſ.* διεγερθεὶς έντος ὁ *excitatus. Matth. 1. 24.*

Διέξοδος ου ἡ compitum. *ex* δὶς *bis &* ἔξοδος ου ἡ *via qua exitur. item, exitus. compitum ubi plures viæ coëunt, aut ubi duæ viæ ſe iterſecant. Matth. 22. 9.*

Διερμηνεύω interpretor. *imperf.* διηρμήνευον ες ε. *Luc. 24. 27. præſ. imperat.* διερμηνευέτω. *præſ. ſubj.* διερμηνεύω ῃς ῃ. *Fut.* διερμηνεύσω. *Præt.* διηρμήνευκα. *ex* διὰ *&* ἑρμηνεύω. *Th.* ἑρμηνεὺς έος ὁ *interpres.*

Διερμηνευτὴς οῦ ὁ interpres. *1 Cor. 14. 28.*

Διέρχομαι tranſeo. *imperf.* διηρχόμην ου ετο. *F.* διελεύσομαι *trajiciam. a. 2.* διῆλθον ες ε *perváſi. a. 2. ſubj.* διέλθω ῃς ῃ. *Marc. 4. 35. a. 2. infin.* διελθεῖν. *part. aor. 2.* διελθὼν όντος ὁ *qui peragravit. præter. med.* διελήλυθα *penetravi.*

Διερωτάω ῶ (*ex* διὰ *&* ἐρωτάω *quæro*) percontor. *F.* ήσω. *P.* διηρώτηκα. *a. 1.* διηρώτησα. *part. a. 1. act.* διερωτήσας αντος ὁ. *Act. 10. 17.*

Διετὴς έος ὁ ἡ bimulus a. *biennis. ex* δι *pro* δὶς *bis &* ἔτος εος τὸ *annus. Matth. 2. 16.*

Διετία ας ἡ biennium. *Act. 28. 30.*

Διηγέομαι οῦμαι (*ex* διὰ *&* ἡγέομαι *duco*) narro. *præſ. imperat. med.* διηγέου οῦ *narra. Luc. 8. 39. F. med.* διηγήσομαι. *P. paſſ.* διήγημαι. *a. 1. med.* διηγησάμην ω ατο. *a. 1. med. ſubj.* διηγήσωμαι ῃ ηται. *Marc. 9. 9.*

Διήγησις εως ἡ narratio. *Luc. 1. 1.*

Διηνεκὴς έος ὁ ἡ. διηνεκὲς έος τὸ perpetuus
um, ex Διὰ & Th. ἠνεκὴς έος ὁ ἡ continuus
perpetuus. εἰς τὸ διηνεκὲς in perpetuum, Heb
3. v. 3.

Διθάλασσος ου ὁ ἡ bimaris, à θάλασσα ης ἡ ma
re. Actor. 27. 41. τόπος διθάλασσος, locu
bímaris. h. e. qui utrimque mari alluitur
una voce vocatur iſthmus, eſtque terra an
guſta inter duo maria.

Διϊκνέομαι οῦμαι pertingo. (ex Διὰ & ἱκνέομαι
venio.) Fut. διΐξομαι. P. διῖγμαι. a. 2. med
διϊκόμην ου ετο. Part. διϊκνούμενος. Heb. 14. 12

Διΐστημι diſto, interpono. F. διαστήσω. P. διέστη
κα. a. 1. διέστησα. part. a. 1. διαστήσας αντος
progreſſus, Act. 27. 28. a. 2. διέστην ης η dis
junctus fui.

Διϊσχυρίζομαι affirmo, aſſevéro. imperf. med
διϊσχυριζόμην ου ετο, Luc. 22. 59. ex Διὰ &
ἰσχυρίζομαι cum dat. nitor. ab ἰσχυρὸς robu
ſtus. Th. ἰσχὺς ύος ἡ robur.

Δικαιοκρισία ας ἡ juſtum judicium. q. d. δι
καία κρίσις. Rom. 2. 5.

Δίκαιος αία αιον juſtus a um, verè juſtus, 1 Io
han. 3. 7. Marc. 2. 17. innocens, Matth
23. 35. probus, Matth. 1. 9. ſincerus, Luc
20. 20. Th. δίκη jus.

Δικαιοσύνη ης ἡ juſtitia. Rom. 3. 22

Δικαιόω ῶ juſtifico, h. e. juſtum pronuntio, pr
juſto habeo. præſ. infin. δικαιόειν οῦν, Luc. 10
v. 29. part. præſ. δικαιόων ῶν, όοντος οῦντος

F. ώσω

F.ώσω. P.δεδικαίωκα. a.1.ἐδικαίωσα ut juſtum celebravi, Luc.7.v.29. Præſ.paſſ. δικαιόομαι οῦμαι juſtificor, Galat.2.16. 2.pl. δικαιόεσθε οῦσθε, Gal.5.4. Præſ. infin. δικαιοῦσθαι (pro δικαιόεσθαι) Rom.3.28. P.paſſ.δεδικαίωμαι juſtificatus ſum, 1Cor.4.4. liberatus ſum, Rom. 6.7. part.præt.paſſ.δεδικαιωμένος, Luc.18.14. a.1.paſſ.ἐδικαιώθην ης η juſtificatus fui, Rom. 4.2. juſtus prædicatus, Matth.11.19. 1Tim. 3.16, juſtus declaratus fui. a.1.paſſ.imperat. δικαιωθήτω. Apoc.22.11. in juſtitia faciat progreſſum. a.1.paſſ.ſubj. δικαιωθῶ ῇς ῇ. Gal. 2.16. ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν, ut ex fide juſtificaremur. a.1.paſſ.infin. δικαιωθῆναι juſtificari. Gal.2.17. part. a.1. paſſ. δικαιωθεὶς ἔντος ὁ. Tit.3.7. fut.1.paſſ. δικαιωθήσομαι ῃ εται. Gal.2.16.

Δικαίωμα τος τὸ ſententia abſolutoria. Rom.5. v.16. juſtitia, Rom.5.v.18. juſtificatio, Rom. 8.v.4. lex naturæ, Rom.1.v.32.

Δικαιώματα ων τὰ mandata Dei de externis ceremoniis & ritibus. Luc.1.6. Heb.9.v.1. item mandata legis moralis. Rom.2.26.

Δικαίωσις εως ἡ juſtificatio. Rom.5.18.

Δικαίως adv. juſtè. Tit.2.12.

Δικαστὴς οῦ ὁ judex. Luc.12.14. à δικάζω jus dico. F. άσω. P.δεδίκακα. P.paſſ. δεδίκασμαι.

Δίκη ης ἡ jus. item pœna, ultio, damnatio. Iud.v.7.

Δίκτυον ου τὸ rete. Th. δίκω jacio. Matth.4.12.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Δίλογος ου ὁ ἡ bilinguis, (*ex* δι *pro* δὶς *bis &* λόγος ου ὁ *ſermo) qui aliud ſedens, aliud ſtans loquitur: qui aliud linguâ profert, aliud verò mente clauſum gerit: cujus verba ſunt butyrina, cor verò anguinum.* 1 *Tim.* 3. 8.

Διὸ quapropter, *ex* διὰ *propter &* ὃ *quod. Matth.* 27. 8.

Διόπερ idem, *ex* διὰ *propter, &* ὅπερ *quod.* 1 *Cor.* 8. 13.

Διοπετὲς έος τὸ *ſubintelligitur* ἄγαλμα τος τὸ *ſimulacrum, ſtatua, ab* ἀγάλλω *orno, à* διοπετὴς έος ὁ ἡ *à Iove delapſus. compoſitum ex* Διὸς, *quod nomen eſt à* ζεὺς *Iupiter, & verbo obſoleto* πέτω *cado, pro quo nunc uſitatum eſt* πίπτω. *Act.* 19. 35. *vide infrà nomina propria.*

Διοδεύω iter facio per aliquem locum. *imperf.* διώδευον. *Luc.* 8. 1. *Fut.* εύσω. *aor.* 1. διώδευσα. *Præt.* διώδευκα. *Ex* διὰ *per, &* ὁδεύω *iter facio. Them.* ὁδὸς οῦ ἡ *via. hinc* δίοδος ου ἡ *tranſitus.*

Διότι quoniam, *conjunct. ex* διὰ *propter &* ὅ,τι *quod.*

Διόρθωσις εως ἡ directio. *Heb.* 9. 10. *à* διορθόω ῶ *emendo, corrigo. F.* ώσω. *P.* διώρθωκα. *P. paſſ.* διώρθωμαι. *Th.* ὀρθὸς *rectus.*

Διορύσσω perfodio. *Matth.* 6. 19. *F.* διορύξω. *P.* διώρυχα. *a.* 1. διώρυξα. *aor.* 2. διώρυγον. *P. paſſ.* διώρυγμαι. *a.* 2. *paſſ.* διωρύγην ης η. *a.* 2. *paſſ. infin.* διορυγῆναι, *pérfodi.*

Διόσκου-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Διόσκουροι ων οἱ *vide infrà nomina propria.*

Διπλόος οῦς, όη ῆ, όον οῦν duplex, 1 *Tim.* 5. 17.

Διπλόω ῶ duplico. F. ώσω. *a.* 1. ἐδίπλωσα. *a.* 1. *imperat.* δίπλωσον άτω. *Apoc.* 18.6. διπλώσατε. (2. *pl. a.* 1. *imperat.*) αὐτῇ διπλᾶ. P. δεδίπλωκα. P. *paſſ* δεδίπλωμαι.

Δὶς bis. *Hinc eſt* δι, (*ſicut bi à Latino bis,*) *quod in compoſitione rem geminam ſemper ſignificat.* planè, *Iudæ v.* 12.

Διστάζω dubito. F. άσω. (*vel* άξω.) P. δεδίστακα. (*vel* δεδίσταχα.) *a.* 1. ἐδίστασα. *Matth.* 14. 31.

Δίστομος ου ὁ ἡ anceps. *ex* δι *pro* δὶς *bis,* & στόμα τος τὸ *os. q. d. duorum orium quia enſis utrinque mordet,* **zwenſchneidig.** *Heb.* 4. *v.* 12.

Δισχίλιοι αι α bis mille. *Marc.* 5. 51.

Διϋλίζω percólo, percolum transfundo. (*ex* διὰ & ὑλίζω *deſæco.* ὕλη ης ἡ *materia, ligna, item fæces, ſordes.*) *Fut.* διυλίσω. *Præt.* διύλικα. *Matth.* 23. 24.

Διχάζω diſſidere facio. F. άσω. *a.* 1. ἐδίχασα. *a.* 1. *infin.* διχάσαι. *Matth.* 10. 35. P. δεδίχακα.

Διχοστασία ας ἡ diſſenſio *propriè, quum in duas partes factiones ſecedunt,* & *ſuum quæque locum ſeorſim habent, adeo, ut quorum animi inter ſe diſſident, eorum corpora quoque ſint disjuncta. ex* δίχα *dupliciter, bifariam, abſque, ſeparatim, quod eſt à* δὶς *bis,* & στάσις εως ἡ *ſtatus, item factio. Them.* ἵστημι. *Rom.* 16. 17.

Διχοτομέω ῶ *in duas partes ſeco. item* ſéparo. *F.* *ήσω. Matth.* 24.51. *P.* δεδιχοτόμηκα. *a.* 1. ἐδιχοτόμησα.

·Διψάω ῶ ſitio. *per metaph. ſynecdochicam* vehementer expeto. *F.* διψήσω. *a.* 1. ἐδίψησα. *Matth.* 25.42. *P.* δεδίψηκα.

Δίψος εος τὸ ſitis, *idem quod Th.* δίψα ης ἡ. 2 *Cor.* 11.27.

Δίψυχος ου ὁ ἡ (*ex* δὶς *&* ψυχὴ) animo duplex. *Iac.* 1. 8. *claudicans in utrumque latus, ut legimus* 1 *Reg.* 18. *v.* 21. *cor habens diviſum, partim Deo, partim mundo deditum. Seu, qui alium animum linguâ & geſtibus præ ſe fert, alium verò intus habet. hoc eſt, qui eſt hypocrita.*

·Διώκω perſequor. *de re dictum, ſignificat ſingulare ſtudium ejus obtinendæ, & vertitur* ſector: *at de perſona, notat nocendi cupiditatem. imperf.* ἐδίωκον ες ε. *Iohan.* 5.16. *præſ. imperat.* δίωκε έτω. *F.* διώξω. *a.*1. ἐδίωξα *a.*1. *act. imperat.* δίωξον άτω. *aor.*1.*ſubj.* διώξω ῃς ῃ. *præſ. paſſ* διώκομαι perſecutione premor. *præt.paſſ.* δεδίωγμαι. *a.*1.*paſſ.* ἐδιώχθην. *Fut.* 1.*paſſ.* διωχθήσομαι.

·Διωγμὸς οῦ ὁ perſecutio, *Rom.* 8. 33.

Διώκτης ου ὁ perſecutor. 1 *Tim.* 1.13.

Δόγμα τος τὸ edictum. *Luc.* 2. 1. *à* δοκεῖ *videtur, quod ita viſum fuerit.* δόγματα ων τὰ ritus. *Thema* δοκέω.

Δογματίζω *ritibus onero. F.* ίσω. *P.* δεδογμάτικα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

τικα. *præſ. paſſ.* δογματίζομαι ritibus oneror. *Col.* 2. 20.

Δοκέω ῶ puto, videor. *Luc.* 17. 9. οὐ δοκῶ *non puto.* δοκεῖ videtur. *Matth.* 17. 25. τί σοι δοκεῖ; *quid tibi videtur? Præſ. part.* δοκέων ῶν. *in n. g.* δοκέον οῦν. *Heb.* 12. 10. κατὰ τὸ δοκοῦν *prout ipſis videbatur.* οἱ δοκοῦντες qui cenſentur. *Marc.* 10. 42. *item* qui ſunt in aliqua exiſtimatione, *Gal.* 2. 6. τοῖς δοκοῦσι (*dat. pl.*) *Gal.* 2. 2. *iis qui authoritate valent. imperf.* ἐδόκεον ουν *putabam. Iohan.* 13. 29. *F.* δόξω. *a.* 1. ἔδοξα *putavi. a.* 1. *ſubj.* δόξω ῃς ῃ. *P. paſſ.* δέδογμαι *viſus fui.*

Δοκιμάζω probo, exploro. 2 *Cor.* 13. 5. probatum reddo. 2 *Cor.* 8. 8. *Gal.* 6. *v.* 4. *item* approbo, tanquam probum amplector. *Rom.* 14. 22. *F.* δοκιμάσω. *P.* δεδοκίμακα. *P. paſſ.* δεδοκίμασμαι. *a.* 1. ἐδοκίμασα *viſum mihi fuit. Rom.* 1. 28.

Δοκιμὴ ῆς ἡ experientia. *Rom.* 5. 4.

Δοκίμιον ου τὸ exploratio. 1. *Pet.* 1. 7.

Δόκιμος ου ὁ ἡ *probus a.* probatus, acceptus. *Rom.* 14. 18.

Δοκὸς οῦ ἡ trabs, *ſic dicta* παρὰ τὸ δέχεσθαι τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη, *quòd onera, quæ ſibi imponuntur, recipiat. Matth.* 7. 3.

Δόλιος ία ιον doloſus a um. 2 *Cor.* 11. 13.

Δολιόω ῶ dolo utor. *F.* ώσω. *P.* δεδολίωκα. *Rom.* 3. 13. ἐδολιοῦσαν (*Bœoticè*) *pro* ἐδολίουν. 3. *pl. imperf. act. indic.*

· Δόλος ου ὁ dolus, fraus. 1 *Pet.* 2. 22.

Δολόω ῶ falſo, adultero, depravo. F. *όσω*. *P.* δεδόλωκα. 2 *Cor.* 4. 2.

Δόμα τος τὸ donum, *à præt. paſſ.* δέδομαι *verbi* δίδωμι. *Matth.* 7. 11.

Δόξα ης ἡ *propriè* opinio, *à* δοκέω ῶ *videor, puto.* δοκεῖ *videtur. item* gloria. *Actor.* 7. *v.* 2, θεὸς τῆς δόξης *Deus gloriæ, h. e. Deus glorioſus.* 2 *Tim.* 2. 10, δόξα αἰώνιος, *æterna gloria.* *Luc.* 2. 9, δόξα Κυρίου *fulgor cœleſtis.* δόξαι ῶν αἱ dignitates, *h. e. principes in dignitate conſtituti. Iudæ v.* 8.

Δοξάζω glorifico. *imperf.* ἐδόξαζον. *Fut.* δοξάσω. *aor.* 1. ἐδόξασα *glorificavi. item* ad gloriam *ſeu* majeſtatem evexi. *Act.* 3. 13. *a.* 1. *imperat.* δόξασον άτω. *a.* 1. *ſubj.* δοξάσω ῃς ῃ. *a.* 1. *infin.* δοξάσαι. *præt.* δεδόξακα. *præſ. paſſ.* δοξάζομαι *glorificor, laudor, honoror. præt. paſſ.* δεδόξασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐδοξάσθην. *a.* 1. *ſubj. paſſ.* δοξασθῶ ῇς ῇ.

Δόσις εως ἡ donum, *à* 2. *perſ. præt. paſſ.* δέδοσαι *verbi* δίδωμι. *Iac.* 1. 17.

Δότης ου ὁ dator *à* δέδοται. 2 *Cor.* 9. 7.

Δουλαγωγέω ῶ in ſervitutem redigo. *cum Accuſ. à* δουλαγωγὸς οῦ ὁ *ſervorum ductor. ex* δοῦλος ου ὁ *ſervus, &* ἀγωγὸς οῦ ὁ ἡ *dux viæ.* 1 *Cor.* 9. 27.

Δουλεύω ſervio, *ſum ſervus, Matth.* 6. 24. F. δουλεύσω. *aor.* 1. ἐδούλευσα. *P.* δεδούλευκα.

Δουλεία ας ἡ ſervitus. *Rom.* 8. 15.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Δοῦλος ου ὁ ſervus. δούλη ης ἡ ancilla. *Adjectivè etiam capitur Rom. 6. v. 9.* τὰ μέλη δοῦλα *membra ſerva.*

Δουλόω ῶ ſervum facio, in ſervitutem redigo. *Fut.* ώσω. *P.* δεδούλωκα. *aor.* 1. ἐδούλωσα, *præſ. paſſ.* δουλόομαι οῦμαι ſervus fio. *P. paſſ.* δεδούλωμαι. *part. præt. paſſ.* δεδουλωμένος *in ſervitutem redactus*, mancipatus. *aor. 1. paſſ.* ἐδουλώθην. *part. aor. 1. paſſ.* δουλωθεὶς έντος ὁ. *Rom. 6. verſ. 22.* δουλωθέντες τῷ θεῷ, *ſervi facti Deo.*

Δοχὴ ῆς ἡ epulum, convivium. ἀ δέχομαι *recipio, excipio. Luc. 14. 13.*

Δράκων οντος ὁ draco, *ſerpentis ſpecies.* δέρκω *video. Fut.* δέρξω. *a. 2.* ἔδαρκον *& per metatheſin* ἔδρακον *vidi. part. aor. 2.* δρακὼν όντος ὁ. *Accẽtus mutatur differentiæ cauſa. Et hinc (ab acumine viſus) hoc monſtrum dictum eſſe volunt. Apoc. 12. 3.*

Δράσσομαι vel *Atticè* δράττομαι carpo. *cum accuſ. 1 Cor. 2.* apprehendo *cum deſiderio, cum genit. F.* δράξομαι. *aor. 1.* ἐδραξάμην. *Pſalm. 2. 13.* δράξασθε *(2. pl. a. 1. med. imperat.)* παιδείας. *P. paſſ.* δέδραγμαι. δράγμα τος τὸ *manipulus. Deut. 24. 19.*

Δραχμὴ ῆς ἡ drachma. *Luc. 15. 8.* ἀ δράττομαι *prehendo, unde* δρὰξ ακὸς ὁ *pugillus, id eſt, quantum pugno comprehendi poteſt. Idem quod* δηνάριον ου τὸ, *vide ſuprà.*

Δρέπανον ου τὸ falx. *& per metonymiam* meſſor.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Marc. 4.29. *à* δρέπω *decerpo. F.* ψω. *verb. med.* δρέπομαι *idem.*

Δρόμος ου ὁ curſus. *à præt. med.* δέδρομα *cucurri, verbi* δρέχω. 2 *Tim.* 4.7.

Δύναμαι σαι ται poſſum, *ad formam* ἵσαμαι σαι ται. *præſ. ſubj.* δύνωμαι ῃ ηται. *præt. imperf.* ἠδυνάμην ω ατο *Atticè pro* ἐδυνάμην. *Marc.* 6.5. οὐκ ἠδύνατο nolebat. *ad verbum*, non poterat (*ſcil. obſtante ingratitudine Capernaitarum. Dictum* κατά τι. *Synecd. generis.*) 1 *Cor.* 3.2. οὔπω γὰρ ἠδύνασθε, *nondum eratis robuſti. confer. Rom.* 15. *v.* 1. *F.* δυνήσομαι ῃ εται *potero. a.* 1. *paſſ.* ἠδυνήθην ης η *Atticè, potui. pro* ἐδυνήθην. *a* 1. *paſſ. ſubj.* δυνηθῶ ῇς ῇ. *Eph.* 6.13. *legitur etiam aor.* 1. *paſſ.* ἐδυνάσθην *prævalui. Gen.* 30. 8.

Δύναμις εως ἡ potentia, vis, facultas. *item* miraculum, *Marc.* 9. *v.* 39. δυνάμεις εις αἱ miracula, virtutes, *Marc.* 6. *v.* 25. 1 *Cor.* 12.10. poteſtates, *Rom.* 8.38. exercitus ϛρατιαὶ *per Hebraiſmum, Matth.* 24.39.

Δυναμόω ῶ *confirmo*, roboro. *F.* ώσω. *P.* δεδυνάμωκα. *a.* 1. ἐδυναμώσα. *præſ. paſſ.* δυναμόομαι οῦμαι *corroboror. part. præſ. paſſ.* δυναμοόμενος ούμενος corroboratus. *Col.* 1. 11.

Δυνάϛης ου ὁ dynaſta. *Luc.* 1.52.

Δυνατὸς ὴ ὸν potens. *Luc.* 1.49. ὁ δυνατὸς *potens ille, nempe Deus. idem quod* ὁ παντοκράτωρ. δυνατός εἰμι *idem quod* δύναμαι *poſſum.* οἱ δυνατοὶ *potentes,* 1 *Cor.* 1. 26. τὸ δυνατὸν

idem

idem quod δύναμις, *Rom* 9. 22. δυνατὸν *quod fieri poteſt, quod poſſibile eſt, ſicut dicimus* ἐξὸν *quod licet.*

Δυνατέω ῶ potens ſum. *F.* ήσω. *P.* δεδυνάτηκα. 2 *Cor.* 13. 3.

Δύνω *vel* δύω *vel* δῦμι óccido. *Luc.* 4. *v.* 40. δύνοντος τοῦ ἡλίου, *occidente Sole. item* mergor. F. δύσω. *a.* 1. ἔδυσα *óccidi. a.* 2. *act.* ἔδυν υς υ. *Marc.* 1. 32. ἔδυ ὁ ἥλιος, *Sol óccidit. a* 2. *act. infin.* δῦναι. *præt. act.* δέδυκα.

Δύο *vel Atticè* δύω duo. (*Gen.* δυοῖν *duorum.* δυεῖν *duarum. quæ in N. Teſt. non leguntur.*) Dat. δυσὶ *duobus, duabus.* δύο δύο bini. *Marc.* 6. 7. *Luc.* 9. 19. δύο ἰχθύες *duo piſces. Matth.* 20. 24, περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν, *de duobus fratribus. Actor.* 21. 33, ἁλύσεσι δυσὶ *duabus catenis. Luc.* 16. 13, δυσὶ κυρίοις *duobus dominis. Matth.* 26. 37, τοὺς δύο υἱοὺς *duos filios. Marc.* 15. 38, ἐσχίσθη εἰς δύο, **iſt entzwey geriſſen.**

Δυσβάστακτος ου ὁ ἡ difficilis portatu. *Luc.* 11. 46. φορτία δυσβάστακτα, *onera portatu difficilia. ex* δυς, *quæ particula difficultatem ſignificare ſolet in compoſitis, &* βαστακτὸς *portabilis, à* βαστάζω. *vide ſuprà.*

Δυσερμήνευτος ου ὁ ἡ explicatu difficilis. *Heb.* 5. 11.

Δυσεντερία ας ἡ dyſenteria. *Act.* 28. 8. *ex* δυς *&* ἔντερον ου τὸ *inteſtinum.* τὰ ἔντερα *viſcera. eſt morbus viſcerum.*

Δύσκο-

Δύσκολος ου ὁ ἡ. *ex* δυς *&* κόλον ου τὸ *cibus. propriè notat eum, qui faſtidioſo eſt ſtomacho & difficilis in ſumendo cibo. per ſyn. ſpeciei* difficilis. *Marc.* 10. 44.

Δυσκόλως *adv.* difficulter. *Matth.* 19. 23.

Δυσμὴ ῆς ἡ *propriè* Solis occaſus. *Matth.* 8. 11. *vide* Δύνω.

Δυσνόητος ου ὁ ἡ difficilis intellectu. *ex* δυς *&* νοητὸς *intelligibilis, à* νοέω ῶ *cogito.* 2 *Pet.* 3. 16.

Δυσφημία ας ἡ convicium, probrum. 2 *Cor.* 7. *v.* 8. *à* δύσφημος ου ὁ ἡ *maledicus a. item, infauſtus. ex* δυς *&* φήμη ης ἡ *fama.*

Δώδεκα οἱ αἱ τὰ. *pl.* ἄκλιτον, duodecim. *idem quod* δεκαδύο.

Δωδέκατος η ον duodecimus. *Apoc.* 21. 10.

Δωδεκάφυλον ου τὸ duodecim tribus. *q. d.* δώδεκα φυλαί. *Actor.* 26. 7.

Δῶμα τος τὸ tectum, ſuperior pars domus. ἐπὶ τοῦ δώματος **vf dem dach**. *Matth.* 24. 17. *contractè pro* δόμημα τος τὸ. *à* δομέω ῶ *extruo, ædifico. Th.* δέμω *in præt. med.* δέδομα *ædificavi, unde eſt* δομὴ ῆς ἡ *ædificium,* δόμος ου ὁ *domus. &* δομέω ῶ *ſtruo.*

Δῶρον ου τὰ munus, donum. δῶρα ων τὰ *oblata à ſacerdotibus. Heb.* 9. 3. εἰς τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ *h. e. in gazophylacion. Luc.* 21. *v.* 4.

Δωρεὰ ᾶς ἡ donum, *Eph.* 3. 7.

Δωρεὰν *adv.* gratis, immeritò, fruſtra. *Matth.* 10. *v.* 8.

Δωρέομαι οῦμαι dono, *largior. Fut.* δωρήσομαι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

P. paſſ. δεδώρημαι σαι ται *donavi. a. 1. med.* ἐδωρησάμην ω ατο *idem. Marc. 15. 43.*

Δώρημα τος τὸ donum, beneficium. *Iac. 1. 17.*

δωρηματικὸς ἡ ὸν *munificus.*

Ε Α

Ἔα vah. *adv. querentis.* ἔα *pro* ἔαε *ſine, fac me miſſum, à verbo* ἐάω *ſino. Marc. 1. 24.*

Ἐὰν *conjunctio connexiva* ſi, *conſtruitur cum ſubj. & opt. ſemel cum indic. 1 Ioh. 5. v. 15.*

ἂν *pro* ἐὰν *per aphæreſin* τοῦ ε ψιλοῦ ſi, *Iohan. 20. verſ. 23.*

Ἐάνπερ *conjunct.* ſi modò. *Heb. 3. 6.*

Ἐὰν *&* ἂν *ſæpe ſunt* μόρια δυνητικὰ particulæ potentiales. *& modò poſtponuntur. Iohan. 14. v. 2,* εἶπον ἂν *dixiſſem, ſeu dicere potuiſſem. quandoque deeſt. Rom. 9. v. 2,* ηὐχόμην *(deeſt* ἂν*) optarim. 1 Ioh. 2. 19,* μεμενήκεισαν ἂν *manſiſſent utique. modò, ſed rariùs, præponuntur. Luc. 10. 13,* πάλαι ἂν μετενόησαν *olim reſipuiſſent.* ὃς ἐὰν quicunque, *Luc. 10. v. 22. & 17. 33.* ὃ ἐὰν quodcunque, *Matth. 13. 5. 1 Ioh. 3. 22.* ὅ,τι ἂν, quidquid, *Luc. 10. 35.* ἐάν τις, ſiquis, *Ioh. 22. 26.* ἐὰν μὴ niſi. *item idem quod* ἀλλὰ ſed, *Galat. 2. 16. itemque quod* non, *ubi* ἐὰν *redundat. Matth. 11. 6.*

Ἑαυτοῦ ἧς οῦ *& contractè* αὑτοῦ ἧς οῦ ſui ipſius. *caret nominativo. compoſitum ex* ἕο *(pro* οὗ *ſui) &* αὐτοῦ. *in ſingulari numero eſt 3. perſ. nec non ſecundæ. Iohan. 18. 34.* ἀφ᾽ ἑαυτοῦ *à te.*

Rom.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Rom. 13. *v.* 9. *Gal.* 5. 14, ὡς ἑαυτὸν *tanquam te ipſum. Matth.* 23. 37, πρὸς αὐτὴν *ad te. In plurali numero eſt trium perſonarum* ἑαυτῶν *noſtri, veſtri & ſui ipſorum.* 1 *Cor.* 6. *v.* 19, οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν *non eſtis veſtri ipſorum. Iohan.* 12. 8, μεθ' ἑαυτῶν *vobiſcum.* 2 *Cor.* 1. 9. ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐν ἑαυτοῖς, *ne confideremus nobis ipſis. Iohan.* 20. *v.* 10, πρὸς ἑαυτοὺς *domum ſuam. Luc.* 18. *v.* 11, πρὸς ἑαυτὸν *ſeorſim.*

Ἐάω ῶ ſino, permitto. *imperf.* εἴαον ων. *Luc.* 4. 41. οὐκ εἴα (*pro* εἴαε) *non ſinebat.* F. ἐάσω. *a.* 1. εἴασα *ſivi. a.* 1. *imperat.* ἔασον άτω *ſine.* 2. *pl.* ἐάσατε *ſinite. part. a.* 1. ἐάσας αντος ὁ. *qui* reliquit. *Act.* 23. 32. P. εἴακα.

Ἕβδομος η ον ſeptimus. *Th.* ἑπτά. ἡμέρα ἑβδόμη *ſeptimus dies. Heb.* 4. 4.

Ἑβδομήκοντα οἱ αἱ τὰ ſeptuaginta. *pl. tantùm,* ἄκλιτον. *Luc.* 10. 1.

Ἑβδομηκονταέξ *legitur tanquam vox compoſita. Act.* 27. 37. *ſeptuaginta ſex.*

Ἑβδομηκοντάκις *adv.* ſeptuagies. *Matth.* 18. 22

Ἑβραῖος αία αῖον *vide infrà in nominibus propriis* Ἕβερ.

Ἐγγίζω appropinquo, inſto, immineo, accedo *cum Dat. item cum Acc. ſequente* εἰς, ἐπὶ *imperf.* ἤγγιζον ες ε. F. ἐγγίσω *Atticè* ἐγγιῶ. P ἤγγικα. *Luc.* 20. 8. *a.* 1. ἤγγισα. *Th.* ἐγγὺς prope

Ἐγγράφω inſcribo. F. ψω. P. ἐγγέγραφα. *aor.* 1 ἐνέγραψα. *præſ. paſſ.* ἐγγράφομαι inſcribor

præ

præt. paſſ. ἐγγέγραμμαι. part. præt. paſſ. ἐγγε-
γραμμένος η ον inſcriptus. 2 Cor. 3. 3.
Ἔγγυος ου ὁ præs, ſponſor, fidejuſſor. Heb. 7. 22.
idem quod ἐγγυητὴς οῦ ὁ. compoſ. ex ἐν & γυῖον ου
τὸ membrum, manus. ich gehe in die hand.
ἐγγυάω ῶ. F. ήσω. P. ἐγγεγύηκα ſpondeo, q. d.
ἐγχειρίζω. Th. ἐγγύη ης ἡ fidejuſſio.
Ἐγγὺς adv. prope. cum Genit. frequentiſſimè.
ſemel cum Dativo. Act 27. 8. ſæpe abſolutè.
Philip. 4. 5. ὁ Κύριος ἐγγύς. comparat. ἐγγύτε-
ρον propiùs. Rom. 13. 11.
Ἐγείρω excito. Fut. ἐγερῶ. P. ἤγερκα & Atticè
ἐγήγερκα. a. 1. ἤγειρα. aor. 1. act. infin. ἐγεῖραι.
Matth. 3. 9. excitare. præſ. paſſ. ἐγείρομαι re-
ſurgo, excitor. præt. paſſ. ἤγερμαι & Atticè
ἐγήγερμαι σαι ται. Matth. 11. 11. οὐκ ἐγήγερται
non ſurrexit a 1. paſſ. ἠγέρθην ης η. aor. 1. paſſ.
imper. ἐγέρθητι. a. . paſſ. infin. ἐγερθῆναι. part.
a. 1. paſſ. ἐγερθεὶς έντος ὁ. fut. 1 paſſ. ἐγερθήσομαι
ſurgam. a 1. med. ἠγειράμην ω ατο. a. 1. med.
imperat. ἔγειραι άσθω ſurge. Marc. 2. 11.
Ἔγερσις εως ἡ reſurrectio. Matth. 27. 53.
Ἐγρηγορέω ῶ vigilo. vide γρηγορέω ῶ.
Ἐγκάθετος ου ὁ ἡ inſidiator, ſúbdolus. Luc. 20.
20. ab ἐγκαθίημι immitto. verbum decom-
poſitum ex ἐν & καθίημι ſubmitto. (καθιέναι
λόχον inſidias collocare.) ex κατὰ & ἵημι mitto.
Ἐγκαίνια ων τὰ encænia, dedicatio cujuſque rei.
q. d. initialia, feſtivitas dedicationis. ex ἐν
& καινὸς novus. Ioh. 10. 12.

Ἐγκαι-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἐγκαινίζω dédico. F. ίσω. P. ἐγκεκαίνικα. a. 1. ἐνεκαίνισα. præt. paſſ. ἐγκεκαίνισμαι. Heb. 9. 18.

Ἐγκαλέω ῶ in jus voco, accuſo. *cum Dat. Actor. 23. 28. imperf.* ἐνεκάλεον ουν. F. ἐγκαλέσω. *aor. 1.* ἐνεκάλεσα. P. ἐγκέκληκα. *præſ. paſſ.* ἐγκαλέομαι οῦμαι *in ius vocor, accuſor. P. paſſ.* ἐγκέκλημαι.

Ἐγκαταλείπω deſero. *Fut.* ψω. P. ἐγκαταλέλειφα. *aor. 2.* ἐγκατέλιπον ες ε. ſuperſtitem relinquo. *Rom. 9. verſ. 29. a. 2. ſubj.* ἐγκαταλίπω ῃς ῃ.

Ἐγκατοικέω ῶ habito, incola ſum. *2 Pet. 2. 8.* F. ήσω. P. ἐγκατῴκηκα. *compoſitum ex* ἐν *&* κατοικέω ῶ, ἀ κάτοικος ου ὁ ἡ *incola.* ἔνοικος ου ὁ ἡ *idem.* ἔξοικος ου ὁ ἡ *exul.* πάροικος ου ὁ ἡ *áccola. ex* κατὰ *&* οἶκος ου ὁ *domus.*

Ἐγκεντρίζω inſero. F. ίσω. P. ἐγκεκέντρικα. *a. 1.* ἐνεκέντρισα. *a. 1. infin. act.* ἐγκεντρίσαι *inſerere. Rom. 11. 23. a. 1. paſſ.* ἐνεκεντρίσθην *inſitus fui. fut. 1. paſſ.* ἐγκεντρισθήσομαι *inſerar. ex* ἐν *in, &* κεντρίζω *pungo.* ἀ κέντρον ου τὸ *ſtimulus, item media pars, circuli punctum. Th.* κεντέω *pungo. Scilicet in inſitione arborem findendo, ſurculumque infigendo, eam pungimus.*

Ἔγκλημα τος τὸ crimen, *id de quo quis accuſatur, ab* ἐγκαλέω. *Act. 23. 28.*

Ἐγκομβόομαι οῦμαι intus me veſtio. *Fut.* ώσομαι. *aor. 1. med.* ἐνεκομβωσάμην. *a. 1. imp.* ἐγκόμβωσαι άσθω. *2. pl.* ἐγκομβώσασθε *intus ornate vos,* ſchmücket euch inwendig.

1 Pet. 5. 5. *Th.* κομβόομαι οῦμαι *veſte me orno.* κόμβωμα τος τὸ, *veſtitus elegans* **der geſchmuck.**

Ἐγκόπτω interpello, impedio. F. ἐγκόψω. *a.* 1. ἐνέκοψα. P. *act.* ἐγκέκοφα. *præſ. paſſ.* ἐγκόπτομαι *impedior. imperf. paſſ.* ἐνεκοπτόμην *impediebar. Rom.* 15. *verſ.* 22. P. *med.* ἐγκέκοπα. *unde eſt*

Ἐγκοπὴ ῆς ἡ obſtaculum. *1 Cor.* 9. 12.

Ἐγκράτεια ας ἡ temperantia. *Gal.* 5. 23.

Ἐγκρατεύομαι contineo me, *ſum continens.* 1 *Cor.* 7. 9. F. εύσομαι. P. ἐγκεκράτευμαι.

Ἐγκρατὴς έος ὁ ἡ continens. *Tit.* 1. 8. *ex* ἐν & κράτος εος τὸ *robur. verè fortis eſt, qui ſe ipſum poteſt continere.*

Ἐγκρίνω *admitto, adopto, állego,* adjungo. F. ἐγκρινῶ. P. ἐγκέκρικα. *aor.* 1. *act.* ἐνέκρινα. *aor.* 1. *act. infin.* ἐγκρῖναι *adjungere.* 2 *Corinth.* 10. 12.

Ἐγκρύπτω cóndo, íntego. F. ψω. P. ἐγκέκρυφα. *a.* 1. *act.* ἐνέκρυψα. *Matth.* 13. 33.

Ἔγκυος ου ἡ prægnans, gravida. *ex* ἐν & κύω *gravida ſum, in utero geſto. Luc.* 2. 5.

Ἐγχρίω inungo (*ex* ἐν & χρίω.) F. ίσω. P. ἐγκέχρικα. *aor.* 1. ἐνέχρισα. *a.* 1. *imperat.* ἔγχρισον άτω *inunge. Apoc.* 3. 18.

Ἐγὼ *Atticè* ἔγωγε ego, *pronomen g. o.*

Ἔδαφος εος τὸ ſolum, *pavimentum. Actor.* 22. 7. *Them.* ἕζω *ſedere facio.* ἕζομαι *ſedeo.* F. ἑδοῦμαι.

Ἐδαφίζω ſolo adæquo, *pavio.* F. ἐδαφίσω &
Atticè ἐδαφιῶ. 3. *pl.* ἐδαφιοῦσι. *Luc.* 19. 44.
P. ἠδάφικα.

Ἑδραῖος αία αῖον *ſtabilis, firmus.* 1 *Cor.* 7. 37.
ab ἕδρα ας ἡ *ſella. item baſis. Th.* ἕζω.

Ἑδραίωματος τὸ ſtabilimentum, *fundamen-*
tum, ab ἑδραιόω ῶ *ſtabilio.* F. ώσω. P. ἡδραίω-
κα. P. *paſſ.* ἡδραίωμαι. 1 *Tim.* 3. 15.

Ἐθελοθρησκεία ας ἡ *cultus Dei ab homine confi-*
ctus, religio ex humano cerebro excogitata
ex ἐθέλω *volo, &* θρησκεία *religio. Col.* 2. 23

Ἐθέλω volo. *imperf.* ἤθελον. *Luc.* 15. 28. *vid*
θέλω *infrà.*

Ἐθίζω *aſſuefacio.* F. ἐθίσω. *a.* 1. εἴθισα. P. εἴθικα
præſ. paſſ. ἐθίζομαι *aſſuefio.* P. *paſſ.* εἴθισμαι
Luc. 2. 27. κατὰ τὸ εἰθισμένον (*part. præt. paſſ*
g. n.) τοῦ νόμου, *quod ſecundum legem fieri con*
ſueverat. Xenoph. ἐθιστέον τὸ σῶμα ὑπηρετεῖ
τῇ γνώμῃ, *corpus eſt aſſuefaciendum, ut ani*
mo ſerviat.

Ἔθω *ex conſuetudine facio, ſoleo. Hinc præteri*
tum med. εἴωθα (*pro* εἶθα *per epentheſin* τοῦ
μεγάλου) conſuevi, ſolitus ſum. *pluſq. perf*
εἰώθειν *conſueveram. part. præt. med.* εἰωθώς
υῖα ός. *Luc.* 4. 16. κατὰ τὸ εἰωθὸς *pro more.*

Ἐθνάρχης ου ὁ gentis præfectus. 2 *Cor.* 11. 32. *e*
ἔθνος εος τὸ *gens, &* ἀρχὸς οῦ ὁ *princeps, pr*
quo uſitatiùs dicimus ἄρχων οντος. *Sic* μο
νάρχης ου ὁ *&* μόναρχος ου ὁ ἡ, *monarcha, pen*
quem ſolum eſt ſumma poteſtas.

Ἐθνικ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ε'θνικὸς ȣ̃ ὁ propriè, ad gentem pertinens, gentilis. *item* ethnicus. *Matth.* 18. 17.

Ε'θνικῶς *adv.* ethnicè, gentiliter. *Gal.* 2. 14.

Ε'́θνος εος τὸ gens, natio, *Luc.* 7. 5. populus, *Iohan.* 10. 48, 50. *pl.* ἔθνεα η τὰ *populi ab Eccleſia alieni, Matth.* 10. *v.* 5. *quorum deſcriptionem lege* Eph. 2. *v.* 11, 12. 1 *Corinth.* 12. 13. Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, *Matth.* 4. 15. *Hebraiſmus. Galilæa populorum, h. e. populoſiſſima.*

Ε'́θος εος τὸ mos, ritus. *Heb.* 10. 29.

Εἰ ſi *conjunctio connexiva, cum indic. conſtruitur. Matth.* 11. 14. *rarò cum optativo. Act.* 17. 11. *&* 29. 19. *Accipitur etiam aliter, & vertitur* an, utrùm. *Luc* 6. 7. *&* 22. 49. num, *Actor.* 22. 25. quandoquidem, *Actor.* 4. 9. etiamſi, 2 *Cor.* 2. 5. quòd, *Act.* 26. 23.

Εἴγε ſi quidèm, ſi modò. *conjunct. cum indic.* 2 *Cor.* 5. 3. *Eph.* 3. 2.

Εἰ δὲ μὴ alioquin. *Iohan.* 14. *v.* 2.

Εἴτε ſive. *conjunct. ex* εἰ *&* τὲ. 1 *Cor.* 3. *v.* 22.

Εἰδέω *vel* εἴδημι ſcio. *præſ. ſubj.* εἰδῶ ῇς ῇ. 1. *pl.* εἰδῶμεν. 1 *Cor.* 2. *v.* 12. F. εἰδήσω. P. εἴδηκα. *pluſq. perf.* εἰδήκειν. *& per ſync.* εἶδα, εἴδειν. *Atticè verò* ᾔδειν εις ει, ειμεν ειτε εισαν, *noveram, Marc.* 1. 34. *præt. perf. infin.* εἰδηκέναι, *pro quo per ſyncopen literarum* η κ *uſitatum eſt* εἰδέναι, *niſi malimus derivare ab* εἴδημι, *ad formam* τȣ̃ τιθέναι à τίθημι. *præt. act. part.* εἰδὼς (*pro* εἰδηκὼς) ότος ὁ. *inf. g.* εἰδυῖα ύας ἡ.

Ma-

Marc. 5.33. *in n. g.* εἰδὼς ότος τὸ. *præt. med.* οἶδα ας ε novi.

Εἶδος εος τὸ ſpecies. *Luc.* 3.22. *ab* εἴδω *video.*

Εἴδω *video.* F. εἴσομαι. *aor.* 2. εἶδον & ἴδον ες ε *vidi. aor.* 2. *imperat.* ἴδε. *vel Atticè* ἰδέ. *a.* 2. *ſubjunct.* ἴδω ῃς ῃ. *aor.* 2. *infin.* ἰδεῖν *videre. Matth.* 11. 9. quærere, *Luc.* 8.20. *part. a.* 2. ἰδὼν ὅσα ὀν, *videns.*

Εἴδωλον ου τὸ idólum. 1 *Cor.* 8. 4. ſimulácrum. 1 *Cor.* 12. 1. 1 *Iohan.* 5. 21. *ab* εἶδος εος τὸ *ſpecies.*

Εἰδωλεῖον είου τὸ idolíum, delubrum. 1 *Cor.* 8.10.

Εἰδωλόθυτον ου τὸ, *quod idolo immolatur.* θύω *macto, immolo.* 1 *Cor.* 8. 1.

Εἰδωλολάτρης ου ὁ idolólatra, *ex* λάτρις ιος ὁ ἡ *ſervus a.* & εἴδωλον *idolum, q. d. idolo ſerviens, ſeu* idoli ſervus. 1 *Cor.* 6. 9.

Εἰδωλολατρεία ας ἡ idoli cultus. *Gal.* 5. 20.

Εἰ καὶ etiamſi. *conjunct. diſcretiva. cum indic. Matth.* 26. 33.

Εἰκῆ fruſtra, temere, ſine cauſa. *Matth.* 5.22. *Adv. ab* εἴκω *cedo, qui in agendo cedit pravis affectibus, ab iiſque vincitur.*

Εἴκοσι οἱ αἱ τὰ *viginti. pl. tantùm* & ἄκλιτον.

Εἴκω cedo. F. εἴξω. *a.* 1. εἶξα. *Gal.* 2. 5.

Εἴκω *ſimilis ſum. præt. med.* ἔοικα ας ε ſimilis ſum, *vel* fui. *cum Dat. Iac.* 1. 6.

Εἰκὼν όνος ἡ imago. *q. d. imitago. Matth.* 22. *v.* 20.

Εἰλέω (*vide paulò infrà* εἰλιοσόμενος) volvo.

Εἰλι-

Εἰλικρινὴς έος ὁ ἡ ſincerus, *non fucatus, purus. ex εἵλη ης vel ἕλη ης ἡ ſplendor ſolis, & κρίνω diſcerno. qui candore animi ipſius ſolis imitatur ſplendorem. Phil.* 1. 10.

Εἰλικρίνεια ας ἡ ſinceritas. 2 *Cor.* 1. 12.

Εἰλισσόμενος η ον convolutus a um. *Apoc.* 6. *v.* 14. *part. præſ. paſſ. à verbo* εἱλίσσω *vel* εἱλίττω *circumvolvo, pro pro etiam dicitur* ἑλίττω. *F.* ἵξω. *Heb.* 1. *v.* 12. *P.* εἵλιχα. *præt. paſſ.* εἵλιγμαι, *unde eſt* εἵλιγμα τος τὸ *involutio.* ἑλιγμὸς ȣ ὁ *vortex, gyrus.* εἵλιξ *vel* ἕλιξ ικος ἡ *involucrum. item ſpecies hederæ, quæ arboribus circumvolvitur. urſa major Aſtronomis dicitur* ἑλίκη ης ἡ, παρὰ τὸ ἑλίσσεσθαι περὶ τ̃ πόλον, *quòd volvatur circa polum.*

Εἰμὶ ſum, εἶ es. *imp.* ἦν eram, ἦς eras, & *Æolicè* ἦσθα. *Matt.* 26. 69. ἦ erat. *a.* 2. ἦν fui. *Iohan.* 11. 21. *Iohan.* 9. 5. ὅταν ὦ. (1. *perſ. ſing. aor.* 2. *ſubj.* quum fuero. *pluſq. perf.* ἤμην ἦσο ἦτο *fueram*, eram. *Act.* 10. 30. *Gal.* 1. 10. *Fut.* ἔσομαι η εται. *ero. pro* ἔσεται *per ſyncopen* τȣ̃ ε ψιλȣ̃, ἔςαι. *Rom.* 9. 9. *præſ. imperat.* ἴσθι (*pro* ἔσο) *Matth.* 2. 13. ἤτω *Atticè pro* ἔςω eſto. 1 *Cor.* 16. 22. *præſ. opt.* εἴην ης η. *Luc.* 22. 23. *præſ. ſubj.* ὦ ᾖς ᾖ ſim ſis ſit. *Iacob.* 1. 4. *fut. ſubj.* ἔσωμαι ῃ ηται. *Eph.* 6. *v.* 3. ἵνα ἔσῃ ut ſis. *præſ. infin.* εἶναι eſſe. *Luc.* 9. 18. *fut. infin.* ἔσεσθαι. *Actor.* 23. 30. *part. præſ.* ὢν ȣ̃σα ὂν. *Iohan.* 3. *v.* 4. *Apoc.* 1. ἀπὸ ȣ̃ ὁ ὤν. *Sic*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Exod. 4. ὁ ὢν ἀπέστειλέ με, ENS *miſit me.*

Εἰ μὴ niſi. *conjunct. Rom.* 7. 7. *item pro* ἀλλὰ
ſed. *Gal.* 2. *v.* 16. *per Hebraiſmum.* אִם לֹא
enim eodem modo accipitur.

Εἵνεκεν *vide* ἕνεκα.

Εἴπερ ſiquidem *conjunct. Rom.* 8. *verſ.* 9. ſi
1 *Cor.* 15. 15.

Εἴπως ſi quo modo. *Act.* 27. 12.

Εἰρήνη ης ἡ pax, παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρειν (*à conne*
ctendo) *ſicut* πόλεμος παρὰ τὸ πολεῖν (*à*
verſando.) *Quæ pax ſtruit, bellum deſtruit*
2 *Theſſ.* 3. 16.

Εἰρηνεύω pacem colo. *Fut.* εύσω. *P.* εἰρήνευκα
ει *eſt diphthongus immutabilis, & proind*
hic nullum eſt augmentum. Rom. 12. 18.

Εἰρηνικὸς ἡ ὸν tranquillus, pacificus a um
Heb. 12. 11.

Εἰρηνοποιέω ῶ reconcilio. *F.* ήσω. *P.* εἰρηνοπεποίη
κα. *ex* εἰρήνη *pax, &* ποιέω *facio. Col.* 1. 20

Εἰρηνοποιὸς οῦ ὁ ἡ pacis ſtudioſus. *Matth.* 5. 9.

Εἴρω *propriè* necto. *& per ſynecdochen gener*
dico. Ὀδυσ. λ. *v.* 136. τάδε τοι νημερτέα εἴρω
hæc tibi vera dico. *F.* ἐρῶ dicam. *Luc.* 15. 18
2 *Cor.* 12. 6. ἐρεῖς *dices. Act.* 23. 5. ἄρχοντα
λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς, *principi populi tu*
non maledices. ἐρεῖ *dicet. Luc.* 20. *v.* 5. ἐροῦμεν
dicemus. Rom. 6. 1. ἐρεῖτε *dicetis. Luc.* 4. 2
ἐροῦσι *dicent. Luc.* 17. 23. *pro* ἐρῶ *poëtica dia*
lyſi dicitur etiam ἐρέω inquam. *Phil.* 4. *v.*
A futuro ἐρῶ *eſt* ἐρέω dico, *interrogo, iden*
quo

quod ῥέω. F. ἤσω. *Scilicet* à quibuſdam futuris formantur verba nova. *Sic ab* ἄγω F. ἄξω *eſt verbum* ἄξω. *in præſ. imperativi* ἀξέτω. *ab* ὄρω *concito Fut.* ὀρῶ *&* *Æolicè* ὄρσω *eſt verbum* ὄρσω. *præſ. paſſ.* ὄρσομαι. *imperf. paſſ.* ὠρσόμην ου ετο, *&c.*

Εἰς in *prepoſ. regit Acc. & ſignificat* motum *ad locum. Marc.* 16. 19. *Dicitur de* tempore. *Luc.* 12. 19. *de* perſona. *Ioh.* 5. 45. *ſæpe ponitur pro* ἐν, *&* quietem *notat. Matth.* 2. *v.* 23. *item vertitur* inter, 1 *Theſſ.* 1. 5. apud, *Luc.* 24. 47. pro, 1 *Cor.* 4. 3. per, 1 *Cor.* 10. 2. ad, *Matth.* 15. 24. uſque ad, *Iohan.* 13. 1. de, *Eph* 5. 32. adverſus, *Luc.* 12. 10. εἰς τί quorſum *Matth* 25 8 *Sæpe per Hebraiſmum* Dativum *indicat. Matth.* 24. 9. *Iohan.* 8. 26. *Eleganter* infinitivo *præponitur, ad indicandum finem, ſeu cauſam finalem Matth.* 5. 1. εἰς τὸ θεαθῆναι, *ut ſpectentur.*

Εἷς μία ἓν unus a um. *item* quidam *Luc.* 5. 17. *Gen.* ἑνὸς μιᾶς ἑνός. *Luc.* 14. 18. ἀπὸ μιᾶς, *ſcil.* φωνῆς. *Dat.* ἑνὶ μιᾷ ἑνί. *Marc.* 16. 2. τῇ μιᾷ σαββάτων, *primo die hebdomadæ; ſicut ibidem v.* 9. *Hebraiſmus ille explicatur,* τῇ πρώτῃ σαββάτου. *Acc.* ἕνα μίαν ἕν. *Ioh.* 8. 9. εἷς καθ' εἷς *alius poſt alium. vel* κάθ' *pro* κατ', *&* κάθ' *pro* καὶ εἶτα. *Iohan.* 21. 25, καθ' ἓν *ſingula. Eph.* 5. 33, οἱ καθ' ἕνα *ſinguli.*

Εἰσάγω introduco. F. ξω. P. εἰσῆχα. *a.* 2. εἰσήγαγον, *& Atticè* εἰσήγαγον. *a.* 2. *imper.* εἰσάγαγε ἔτω.

*Luc.*14.21. *introduc. a.2. ſubj.* εἰσαγάγω ῃς
Heb. 1. 6. *a.* 2. *infin.* εἰσαγαγεῖν. *Luc.* 2. 2
præſ. paſſ. εἰσάγομαι. *Act.*21.37. μέλλων εἰσα-
γέσθαι *introducendus.*

Εἰσακούω exaudio. F σω. P. εἰσήκουκα. *a.* 1. εἰσή-
κουσα *a.* 1. *paſſ.* εἰσηκούσθην *exauditus fui. par.*
a. 1. *paſſ.* εἰσακουσθεὶς εἶτος ό. *fut.* 1. *paſſ.* εἰσα-
κουσθήσομαι. *Matth.* 6. 7. *Fut.* 1. *med.* εἰσα-
κούσομαι *audiam, cum Genit.*

Εἰσδέχομαι intrò admitto. 2 *Cor.* 6. *v.* 17. κἀγ
εἰσδέξομαι (1. *ſing. fut.* 1. *med.*) ὑμᾶς. & eg
vos intrò admittam, ſcil. in communionem
illam cum Deo, maximè myſticam.

Εἴσειμι vel εἰσίημι intro, ingredior. *ex* εἰς *in,* &
εἶμι *item* ἴημι *eo. Heb.* 9. 6. εἰσίασιν. 3. *pl. præ*
indic. Ionicè pro εἰσεῖσι. *Sic pro* τιθεῖσι *Ionic*
τιθέασι. *Act.* 3. 3. εἰσιέναι *intrare, ad forman*
τιθέναι *ponere. præſ. infin. Act.* 21. *v.* 18. εἰσή
(3. *ſing. pluſq. perf. med.*) *introivit. ponitu*
pluſquamperf. med. pro præterito.

Εἰσέρχομαι ingredior. & *ſemel* regredior. *Lu*
17. 7. *Præſ. imp.* εἰσερχέσθω. *Luc.*21.21. εἰσ-
ερχέσθωσαν. 3. *pl. præſ. imper. Fut.* εἰσελεύσομαι
a. 2. εἰσῆλθον ες ε. *a.* 2. *imperat.* εἴσελθε έτω. *a.* 2
ſubj. εἰσέλθω ῃς ῃ. *a.* 2. *infin.* εἰσελθεῖν. *part*
a. 2. εἰσελθὼν οῦσα όν. *præt. med.* εἰσελήλυθα *in-*
troivi, Iohan. 4. 38. pervéni, *Iacob.* 5. 4.

Εἰσκαλέω *intro voco.* εἰσκαλέομαι οῦμαι *idem*
a. 1. *med.* εἰσεκαλεσάμην ω ατο intrò vocavi
part. a. 1. *med.* εἰσκαλεσάμενος. *Act.* 10. 23

Εἴσο-

Εἴσοδος ου ἡ introitus, *ex* εἰς & ὁδὸς ου ἡ *via*, 2 *Pet.* 1. 11. adventus, *Act.* 13. 24.

Εἰσπηδάω ῶ inſilio, *ex* εἰς *in* & πηδάω *ſalio, ſalto. Fut.* ήσω. *aor.* 1. εἰσεπήδησα. *Act.* 14. 14. *Præt.* εἰσπεπήδηκα.

Εἰσπορεύομαι ingredior, *ſequente* εἰς *in cum Acc. part. præſ.* εἰσπορευόμενος. *Matth.* 15. 17. *imperf.* εἰσεπορευόμην ου ετο *intrabam. Fut.* εύσομαι. P. εἰσπεπόρευμαι.

Εἰστρέχω *intrò curro.* F. εἰσθρέξω. P. εἰστέτρεχα. *a.* 2. εἰσέδραμον *intrò cucurri. part. a.* 2. *act.* εἰσδραμὼν οῦσα ὀν. *Act.* 12. *v.* 14.

Εἰσφέρω ingero. F. εἰσοίσω. *a.* 1. εἰσήνεγκα intuli. 1 *Tim.* 6. 7. *a.* 2. εἰσήνεγκον ες ε induxi. *a.* 2. *ſubj.* εἰσενέγκω ῃς ῃ. *Matth.* 6. 13. 3. *pl. a.* 2. *ſubj.* εἰσενέγκωσιν *inferrent, Luc.* 5. 19. *a.* 2. *infinit.* εἰσενεγκεῖν *inferre. præſ. paſſ.* εἰσφέρομαι ῃ εται *inferor. Heb.* 13. 11.

Εἶτα *adv.* deinde. *Iacob.* 1. *v.* 15. *itane? Heb.* 12. *v.* 9.

Εἴτε ſive. *conjunct. compoſita ex* εἰ *ſi* & τε *que. item* &, 1 *Cor.* 15. 11. *Coloſſ.* 1. 20.

Εἴωθα conſuevi. *vide* ἔθω.

Ἕκαστος η ον quiſque, unuſquiſque, ſinguli. *Gal.* 6. 5. ἕκαστος τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει *ſuum quiſque onus feret.* καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν *quotidie. Heb.* 3. 13.

Ἑκάστοτε *adverb.* ſubinde. 2 *Pet.* 1. 15.

Ἑκατὸν οἱ αἱ τὰ centum. ἄκλιτον. *Luc.* 15. 4.

Ἑκατονταέτης ου ὁ *centenarius*, qui vixit centum annos,

annos. *Rom.* 4. 13. *ex* ἑκατὸν *centum &* ἔτ[…]
ε@ τὸ *annus.*

Ἑκατονταπλασίων ονος ὁ ἡ centuplex. *Matt[…]*
19. 29.

Ἑκατοντάρχης ου ὁ *&* ἑκατόνταρχος ου ὁ ἡ centuri[…]
ex ἑκατὸν *&* ἀρχὸς οῦ ὁ. *pro quo uſitatiùs dic[…]*
mus ἄρχων οντος ὁ *princeps, præfectus. q.* […]
ἄρχων τῶν ἑκατὸν. *Act.* 10. 1.

Ἐκβάλλω ejicio. F. ἐκβαλῶ expellam. *P.* ἐκβ[…]
βληκα *expuli. pluſq. perf.* ἐκβεβλήκειν *pro* ἐ[…]
κβεβλήκειν *ejeceram. Marc.* 16. 9. *a.* 2. ἐξέβα[…]
λον profligavi. *a.* 2. *imperat.* ἔκβαλε dimitt[…]
Gal. 4. 30. *a.* 2. *ſubj.* ἐκβάλω ῃς ῃ. *Luc.* 6. 2[…]
ἐκβάλωσι (*3. pl. a. 2. ſubj.*) τὸ ὄνομα ὑμῶ[…]
abjecerint nomen veſtrum, h. e. vos pr[…]
ſcripſerint, *tanquam nequiſſimos, uſu[…]*
huius lucis indignos. præſ. paſſ. ἐκβάλλομ[…]
ejicior. præt. paſſ. ἐκβέβλημαι. *aor. 1. pa[…]*
ἐξεβλήθην *ejectus fui. fut. 1. paſſ.* ἐκβληθήσ[…]
μαι *ejiciar.*

Ἔκβασις εως ἡ exitus, evaſio, *ab* ἐκβαίνω *ev[…]*
do. 1 *Cor.* 10. 13.

Ἐκβολὴ ῆς ἡ jactura. *ab* ἐκβάλλω. *Act.* 27. 1[…]

Ἐκγαμίζω, nuptum do, *filiam éloco. Matt[…]*
22. 30. F. ίσω. *P.* ἐκγεγάμικα. *imperf. pa[…]*
ἐξεγαμιζόμην ου ετο *nuptum dabar. Th.* γ[…]
μος ου ὁ *nuptiæ.*

Ἐκγαμίσκομαι nuptui collocor. *Luc.* 20. 34[…]

Ἔκγονα ων τὰ *poſteri*, nepotes, *ex* ἐκ *&* γονὴ
ἡ *proles.* 1 *Tim.* 5. 4.

Ἐκδ[…]

Ἐκδαπανάω ῶ expendo. F. ήσω. P. ἐκδεδαπάνηκα. fut. 1. paſſ. ἐκδαπανηθήσομαι. 2 Cor. 12. 15. expendar. Th. δαπάνη ης ἡ ſumptus.

Ἐκδέχομαι exſpecto. Iohan. 5. 3. imperf. ἐξεδεχόμην ου ετο. exſpectabam. Fut. ἐκδέξομαι. P. ἐκδέδεγμαι.

Ἔκδηλος ου ὁ ἡ evidens. ex ἐκ & δῆλος, manifeſtus. 2 Tim. 3. 9.

Ἐκδημέω ῶ peregre abſum. 2 Cor. 5. 6. ex ἐκ & δῆμος ου ὁ populus. q. d. à populo meo abſum. F. ήσω. P. ἐκδεδήμηκα.

Ἐκδίδωμι éloco. ἐκδίδομαι idem. F. ἐκδώσομαι. Matth. 21. 41. a. 2. med. ἐξεδόμην σο το elocavi. Luc. 20. 9. Th. δίδωμι do.

Ἐκδιηγέομαι οῦμαι enarro. Act. 13. 41. ἐκδιηγῆται. 3. ſing. præſ. med. ſubj. ex ἐκ & διηγέομαι recenſeo, quod eſt ex διὰ & ἡγέομαι duco.

Ἐκδικέω ῶ vindico. Rom. 12. 19. F. ήσω. a. 1. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον άτω. a. 1. infin. ἐκδικῆσαι. P. ἐκδεδίκηκα. cum Accuſ.

Ἐκδίκησις εως ἡ ultio, vindicta. ποιεῖν ἐκδίκησίν τινι. ulciſci injuriam alicujus. Act. 7. 24.

Ἔκδικος ου ὁ ἡ ultor. Rom. 13. 4. ex ἐκ & δίκη ης ἡ ultio, pœna.

Ἐκδιώκω expello. F. ἐκδιώξω. Luc. 11. 49. a. 1. ἐξεδίωξα. part. a. 1. ἐκδιώξας αντος ὁ.

Ἔκδοτος ου ὁ ἡ deditus, traditus. Act. 2. 23.

Ἐκδοχὴ ῆς ἡ exſpectatio. Heb. 10. 27.

Ἐκδύω exuo. F. ἐκδύσω. a. 1. act. ἐξέδυσα exui. a. 1. med. ἐξεδυσάμην ω ατο exutus fui. a. 1.

med. infin. ἐκδύσασθαι exui. *2 Cor. 5. v. 4*

Ἐκεῖ illic, *ibi*, illuc. *Iohan. 9. 8. adv. loci.*

Ἐκεῖθεν illinc *adv. è loco. Luc. 9. 4.*

Ἐκεῖνος η ον ille, a, ud.

Ἐκεῖσε illic *adv. Act. 21. 3. & 22. 5.*

Ἐκζητέω ῶ requiro, exquiro. F. ήσω. *a. 1.* ἐξεζήτησα, *1 Pet. 1. 10. exquiſivi. a. 1. ſubj.* ἐκζητήσω ῃς ῃ, *Act. 15. 17. part. a. 1.* ἐκζητήσας αὐτὴν, *Heb. 12. 17. P. act.* ἐξεζήτηκα. *P. paſſ.* ἐξεζήτημαι. *a. 1. paſſ.* ἐξεζητήθην ης η, *Luc. 11. 50* ἵνα ἐκζητηθῇ *(3. ſing. a. 1. paſſ. ſubj.)* τὸ αἷμα: *ut repoſcatur ſanguis.*

Ἐκθαμβέομαι οῦμαι expaveſco, *attonitus ſum, admiratione & metu percellor. a. 1. paſſ.* ἐξεθαμβήθην. *Marc. 9. 15. Th.* θάμβος εος τὸ *ſtupor, attonita admiratio, pavor.*

Ἔκθαμβος ου ὁ ἡ expavefactus a, attonitus a. *Act. 3. 11.*

Ἔκθετος ου ὁ ἡ expoſitus. *Act. 7. 19.* τὸ ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, *exponere infantes. ab* ἐκ *&* θετὸς *poſitus. Th.* τίθημι *pono.*

Ἐκκαθαίρω expurgo. F. ἐκκαθαρῶ. *a. 1.* ἐξεκάθαρα. *a. 1. imperat.* ἐκκάθαρον άτω. *1 Cor. 5. 7.* ἐκκαθάρατε *(3. pl. a. 1. act. imperat.) expurgate. a. 1. act. ſubj.* ἐκκαθάρω ῃς ῃ *expurgem.*

• Ἐκκαίω *exuro, accendo.* F. ἐκκαύσω. *a. 1.* ἐξέκαυσα. *P.* ἐκκέκαυκα. *P. paſſ.* ἐκκέκαυμαι. *a. 1. paſſ.* ἐξεκαύθην ης η exarſi. *Rom. 1. 27.*

Ἐκκακέω ῶ *q. d.* γίνομαι κακὸς *piger evado*, ſegneſco, *à malis expugnor, malis ſuccumbo,* *ani-*

animum deſpondeo, deficio, (κακὸς *malus ignavus, timidus*) F. ήσω. P. ἐκκεκάκηκα. *a.* 1. ἐξεκάκησα. 2 *Theſſ.* 3. 13. μὴ ἐκκακήσητε (2. *pl. a.* 1. *act. ſubj. ne ſegnes ſitis.*

Ἐκκεντέω ῶ transfigo. *tranſverbero. Fut.* ήσω. *a.* 1. ἐξεκέντησα. *Ioh.* 19. 37. P. ἐκκεκέντηκα *ex* ἐκ & κεντέω *pungo.*

Ἐκκλείω excludo. P. είσω. P. ἐκκέκλεικα. *a.* 1. *act.* ἐξέκλεισα. *a.* 1. *infin.* ἐκκλεῖσαι *excludere.* P. *paſſ.* ἐκκέκλεισμαι σαι σται. *aor.* 1. *paſſ.* ἐξεκλείσθην *excluſus ſum. Rom.* 3. 27.

Ἐκκλάω ῶ *defringo* (*ab* ἐκ & κλάω *frango.*) F. ἐκκλάσω. P. ἐκκέκλακα. P. *paſſ.* ἐκκέκλασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξεκλάσθην. *Rom.* 11. 19. 20.

Ἐκκλησία ας ἡ cœtus quicunque. *Act.* 19. 32. concio. *Heb.* 12. 23. *communiſſimè verò* cœtus *ex perdita hominum multitudine evocatus, externè voce miniſtrorum verbi, internè tractu Spiritus ſancti, qui vocatur* Ecclesia. *à verbo* ἐκκαλέω ῶ *evoco.* F. έσω. P. ἐκκέκληκα. *Præt. paſſ.* ἐκκέκλημαι σαι,

Ἐκκλίνω deflecto. F. ἐκκλινῶ. *a.* 1. ἐξέκλινα *deflexi, Rom.* 3. 12. *a.* 1. *imperat.* ἔκκλινον άτω. 2. *pl.* ἐκκλίνατε. P. *act.* ἐκκέκλικα. *ex* ἐκ & κλίνω *inclino.*

Ἐκκολυμβάω ῶ enato. F. ήσω. P. ἐκκεκολύμβηκα. *a.* 1. ἐξεκολύμβησα. *part. aor.* 1. *act.* ἐκκολυμβήσας αὐτὸς ὁ. *Act.* 27. 42.

Ἐκκομίζω *effero, exporto. Fut.* ίσω. P. ἐκκεκόμικα. *aor.* 1. ἐξεκόμισα. *præſ. paſſ.* ἐκκομίζομαι

 efferor,

efferor. *imperf. paſſ.* ἐξεκομιζόμην ου ετο. *Luc.* 7. 12. κομίζω *fero.*

·Ἐκκόπτω excído, *exſcindo, amputo. F.* ἐκκόψω. *P.* ἐκκέκοφα. *P. paſſ.* ἐκκέκομμαι. *P. med.* ἐκκέκοπα. *a. 1. act.* ἐξέκοψα. *a. 1. act. imperat.* ἔκκοψον άτω. *a. 1. act. ſubj.* ἐκκόψω *abſcindam, amputem. aor. 2. act.* ἐξέκοπον. *præſ. paſſ.* ἐκκόπτομαι excídor. *item* interrumpor. 1 *Pet.* 37. *a. 2. paſſ.* ἐξεκόπην ης η. *fut. 2. paſſ.* ἐκκοπήσομαι ῃ εται. *Rom.* 11. 22.

Ἐκκρέμαμαι σαι ται pendeo *ab aliquo, dependeo. vi præpoſitionis regit genitivum. Luc.* 19. 48. ἐξεκρέματο (3. *ſing. imperf. med.*) αὐτοῦ *pendebat ab eo. vide* κρεμάω.

Ἐκλαλέω ῶ effutio. *F.* ήσω. *P.* ἐκλελάληκα. *a. 1.* ἐξελάλησα. *aor. 1. infin* ἐκλαλῆσαι *effutire. Act.* 23. 22.

Ἐκλανθάνω *oblivionem induco, obliviſci facio. F.* ἐκλήσω. *a. 2.* ἐξέλαθον. *præſ. med* ἐκλανθάνομαι obliviſcor. *F.* ἐκλήσομαι. *P.* ἐκλέλησμαι *oblitus fui. Heb.* 12. 5.

·Ἐκλάμπω effulgeo. *F.* ἐκλάμψω. *Matth.* 13. 43. *a. 1.* ἐξέλαμψα. *vide* λάμπω.

Ἐκλέγομαι *verb. med.* eligo. *imperf.* ἐξελεγόμην ου ετο. *Luc.* 14. 7. *F.* ἐκλέξομαι. *aor. 1. med.* ἐξελεξάμην ω ατο *elégi. Act.* 1. *v.* 24. ὃν ἐξελέξω, *quem elegeris. P. paſſ.* ἐκλέλεγμαι. *P. med.* ἐκλέλογα.

Ἐκλεκτὸς ὴ ὸν electus a um. *Matth.* 20. 16.

Ἐκλογὴ ῆς ἡ electio. *Act.* 9. 15.

Ἐκλείπω

Ἐκλείπω deficio. *Luc. 22.32.* ἵνα μὴ ἐκλείπῃ. (*3. ſing. præſ. act. ſubj.*) *ne deficiat. F.* ἐκλείψω. *P.* ἐκλέλειφα. *aor. 2.* ἐξέλιπον. *Luc. 16 9.* ὅταν ἐκλίπητε (*2. pl. aor. 2. act. ſubj.*) *quum defeceritis.*

Ἐκλύω *dirimo, diſſipo. P.* ἐκλύσω. *P.* ἐκλέλυκα. *præſ. paſſ.* ἐκλύομαι frangor animo, remiſſus fio. *Heb. 12.5. Gal. 6.9 præt. paſſ.* ἐκλέλυμαι. *part. præt. paſſ.* ἐκλελυμένος diſſipatus. *a. 1. paſſ.* ἐξελύθην ης η. *fut. 1. paſſ.* ἐκλυθήσομαι *deficiam, enervabor, debilitabor.*

Ἐκμάσσω *extergo.* abſtergo. *imperf.* ἐξέμασσον. *Luc. 7.38. F.* ἐκμάξω. *a. 1.* ἐξέμαξα. *Luc. 7.44. part. a. 1. act.* ἐκμάξας ασα αν. *Iohan. 11. 2.*

Ἐκμυκτηρίζω irrideo, ſannis excipio. *imperf.* ἐξεμυκτήριζον ες ε. *Luc. 16.14. F.* ίσω. *P.* ἐκμεμυκτήρικα. *ex* ἐκ *&* μυκτηρίζω *ſubſanno, naſo ſuſpendo. Them.* μυκτὴρ ῆρος ὁ *naris, naſus.*

Ἐκνεύω *pro* ἐκνέω *propriè enato. per metaph.* clam evado, elabor. *F.* ἐκνεύσω. *a. 1.* ἐξένευσα *emerſi. Ioh. 5. 13. P.* ἐκνένευκα.

Ἐκνήφω evigilo. *F.* ἐκνήψω. *a. 1.* ἐξένηψα. *a. 1. imperat.* ἔκνηψον άτω. *1 Corinth. 15. v. 34. P.* ἐκνένηφα.

Ἑκούσιος ου ὁ ἡ ſpontaneus. *Thema.* ἑκὼν όντος ὁ *voluntarius, Philemon. v. 14.* κατὰ ἑκούσιον *ſponte.*

Ἑκουσίως *adverb.* ultro)(ἀναγκαστῶς *coactè. 1 Pet. 5. 2.*

Ἔκπαλαι *adv.* jam olim. *πάλαι olim. 2 Pet* 2. *v.* 3.

Ἐκπειράζω tento. 1*Cor.*10.9. *μηδὲ ἐκπειράζωμεν (1.pl.præſ.act.ſubj.) τὸν Χριστὸν neque tentemus Chriſtum.* F. ἐκπειράσω. P. ἐκπεπείρακα. *a.* 1. ἐξεπείρασα.

Ἐκπέμπω emitto. F. ψω. *a.*1. ἐξέπεμψα. P. ἐκπέπεμφα. P. *paſſ.* ἐκπέπεμμαι ψαι πται. *a.* 1 *paſſ.* ἐξεπέμφθην. *Act.*13.4, ἐκπεμφθέντες (*part. a.*1.*paſſ.*) ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου *emiſſi à Spiritu ſancto.*

• Ἐκπετάννυμι expando. F. ἐκπετάσω. *a.*1. ἐξεπέτασα. *cum Accuſ. Rom.* 10. 21.

Ἐκπίπτω éxcido. *Fut.* ἐκπτώσω. P. ἐκπέπτωκα. *a.*1. ἐξέπεσα. *a.* 2. ἐξέπεσον. *aor.*2.*ſubj.* ἐκπέσω ῃς ῃ. 3.*pl.* ἐκπέσωσι. *aor.*2.*infin.* ἐκπεσεῖν. *Act.* 27. 26.

Ἐκπλέω enávigo. *imperfect.* ἐξέπλεον ουν, εες εις, εε ει. F. ἐκπλεύσω. *a.*1. ἐξέπλευσα. *a.*1. *infin.* ἐκπλεῦσαι. *Act.* 15. 39.

Ἐκπληρόω ῶ impleo. F. ώσω. P. ἐκπεπλήρωκα. *Act.*13. 32. P. *paſſ.* ἐκπεπλήρωμαι.

Ἐκπλήρωσις εως ἡ expletio. *Act.* 21. 26.

• Ἐκπλήσσω *vel Atticè* ἐκπλήττω *percello.* F. ξω. *aor.*2.*act.* ἐξέπλαγον. P.*act.* ἐκπέπληχα. *præſ. paſſ.* ἐκπλήττομαι percellor. *imperf.* ἐξεπλησσόμην ου ετο. *Matth.*22.33, ἐξεπλήσσοντο (3.*pl. imperf.*) ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, *percellebantur ſuper ejus doctrinâ. a.*2.*paſſ.* ἐξεπλάγην ης η *perculſus fui.*

Ἐκπνέω

Ἐκπνέω exſpiro. *F.* ἐκπνεύσω. *P.* ἐκπέπνευκα. *a.* 1. ἐξέπνευσα. *Marc.* 15. 37.

Ἐκπορεύομαι egredior. *imperf.* ἐξεπορευόμην ου ετο. F. ἐκπορεύσομαι. P. ἐκπεπόρευμαι. *Eph.* 4. *v.* 29. ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω (3. *ſing. præſ. imperat.*) λόγος σαπρὸς, *putris ſermo ex ore veſtro ne egreditor.*

Ἐκπορνεύω effuſè ſcortor. F. εύσω. P. ἐκπεπόρνευκα. *aor.* 1. ἐξεπόρνευσα. *part. aor.* 1. ἐκπορνεύσας ασα αν. *Iud. v.* 7.

Ἐκπτύω reſpuo, *abhorreo.* F. ύσω. *a.* 1. ἐξέπτυσα. *Gal.* 4. 14. *P.* ἐκπέπτυκα.

Ἐκριζόω ῶ eradico. F. ώσω. P. ἐξερρίζωκα. *a.* 1. ἐξερρίζωσα. *a.* 1. *ſubj.* ἐκριζώσω ῃς ῃ. *a.* 1. *paſſ.* ἐξερριζώθην. *a.* 1. *paſſ. imperat.* ἐκριζώθητι ήτω. *Luc.* 17. 6. *part. aor.* 1. *paſſ.* ἐκριζωθεὶς έντος ό. *fut.* 1. *paſſ.* ἐκριζωθήσομαι *eradicabor.*

Ἔκστασις εως ἡ *ſtupor,* admiratio. *item* exceſſus mentis, *quum mens extra ſe rapitur, à verbo* ἐξίστημι. *Luc.* 5. 26.

Ἐκστρέφω *everto.* F. ψω. P. ἐξέστρεφα. P. *paſſ.* ἐξέστραμμαι ψαι πται, everſus fui. *Tit.* 3. 11.

Ἐκταράσσω perturbo. *Act.* 16. 20. F. ξω. P. ἐκτετάραχα. *a.* 1. *act.* ἐξετάραξα.

Ἐκτείνω extendo. *F.* ἐκτενῶ. *P.* ἐκτέτακα. *aor.* 1. ἐξέτεινα. *aor.* 1. *imperat.* ἔκτεινον άτω *extende. part. a.* 1. *act.* ἐκτείνας αντος ό. *Matth.* 8. 3.

Ἐκτελέω perficio. F. έσω. P. ἐκτετέλεκα. *a.* 1. ἐξετέλεσα. *infin.* ἐκτελέσαι. *Luc.* 14. 29.

Ἐκτενὴς έος ὁ ἡ intentus, aſſiduus. *Act.* 12. 5.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἐκτενῶς impensè, vehementer, *adv. in comparat.* ἐκτενέστερον intentiùs. *Luc. 22. 44.*

Ἐκτένεια ας ἡ *perpetuitas.* ἐν ἐκτενείᾳ perpetuo. *Hebraiſmus, pro* ἐκτενῶς. *Act. 26. 7.*

Ἐκτίθεμαι expono. *imperf.* ἐξετιθέμην σο το. *a. 2. med.* ἐξεθέμην σο το *expoſui. Actor. 18. 26.* ἐξέθεντο (*3. pl. a. 2. med. indic.*) τὴν τοῦ θεοῦ ὁδόν. *expoſuerunt viam* Dei.

Ἐκτινάσσω excutio. *Fut.* ξω. *a. 1.* ἐξετίναξα. *a. 1. imperat. act.* ἐκτίναξον άτω. *2. pl.* ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν *excutite pulverem. Matth. 10. 14. a. 1. med.* ἐξετιναξάμην *excuſſi. part. a. 1. med.* ἐκτιναξάμενος, *Actor. 13. 51. & 18. 6. Them.* τινάσσω *quatio.*

Ἕκτος η ον ſextus a um.

Ἐκτὸς *adv.* extra. *Act. 26. 22. cum Genit.* excepto. *1 Cor. 14. v. 5. Redundat 1 Cor. 15. v. 2. Thema* ἐκ.

Ἐκτρέπομαι averſor. *cum Acc. a. 2. paſſ.* ἐξετράπην ης η deflexi. *a. 2. paſſ. ſubj.* ἐκτραπῶ ῇς ῇ *deflectam.* luxer. *Hebr. 12. 13.* ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, *ne id quod claudum eſt ampliùs luxetur. fut. 2. paſſ.* ἐκτραπήσομαι *divertam, deflectam.*

Ἐκτρέφω enutrio. *Eph. 5. 29. F.* ἐκθρέψω. *P.* ἐκτέτροφα. *a. 2.* ἐξέθρεψα. *præt. paſſ.* ἐκτέθραμμαι.

Ἔκτρωμα τος τὸ abortus. *1 Cor. 15. 8. ab* ἐκτιτρώσκω. *F.* ἐκτρώσω. *P.* ἐκτέτρωκα. *P. paſſ.* ἐκτέτρωμαι. *unde eſt* ἔκτρωμα. *Th.* τιτρώσκω *vulnero.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἐκφέρω promo, effero, profero. F. ἐξοίσω. a. 1. act. ἐξήνεγκα. aor. 1. act. imperat. ἐξενεγκάτω. Luc. 15. 2. part. aor. 1. act. ἐξενέγκας αντος ὁ. a. 2. act. ἐξήνεγκον. a. 2. infin. ἐξενεγκεῖν efferre.

Ἐκφεύγω effugio. F. ἐκφεύξομαι ῃ εται. aor. 2. ἐξέφυγον. 2 Cor 11. 33. ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ, effúgi manus ejus. a. 2. ſubj. ἐκφύγω ῃς ῃ. aor. 2. infin ἐκφυγεῖν. præt. med. ἐκπέφευγα, effúgi. Act. 16. 27. vide Φεύγω.

Ἐκφοβέω ῶ terrefacio. 2Cor. 10. 9. F. ήσω. P. ἐκπεφόβηκα.

Ἔκφοβος ου ὁ ἡ exterritus, conſternatus, qui præ metu apud ſe non eſt. Heb. 12. 21.

Ἐκφύω enaſcor, germino. Matth. 24. 32. F. ύσω. P. ἐκπέφυκα. a. 2. act. ἐξέφυν υς υ.

Ἐκχέω effundo. Fut. 1. ἐκχεύσω fut. 2. ἐκχεῶ. Act. 2. 17. a. 1. act. ἐξέχευσα. pro quo ἐξέχευα & in proſa ἐξέχεα ας ε. Tit. 3. v. 6. a. 1. imper. ἔκχεον άτω. 2. pl. ἐκχέατε effundite. Apoc. 16. 1. aor. 1. infin. act. ἐκχέαι effundere. Rom. 3. 15. præſ. paſſ. ἐκχέομαι οῦμαι effundere. Marc. 2. 22. imperf. ἐξεχεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο. Act. 22. 20.

Ἐκχύω vel ἐκχύνω effundo.. Fut. ἐκχύσω. P. ἐκκέχυκα. aor. 1. ἐξέχυσα. præſ. paſſ. ἐκχυνόμαι. part. præſ. paſſ. ἐκχυνόμενος η ον. præt. paſſ. ἐκκέχυμαι σαι ται. aor. 1. paſſ. ἐξεχύθην ης η. Actor. 1. 18. fut. 1. paſſ. ἐκχυθήσομαι ῃ εται effundar. Luc. 5. 37.

Ἐκχω-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἐκχωρέω ῶ excedo. *Luc. 21. v. 21.* ἐκχωρείτωσαν (*3. pl. præſ. act. imperat.*) *excedant.* F. ήσω. P. ἐκκεχώρηκα. *aor. 1.* ἐξεχώρησα.

Ἐκψύχω animam efflo. F. ἐκψύξω. P. ἐξέψυχα. *aor. 1.* ἐξέψυξα. *Actor. 5. 5. Componitur ex præpoſ.* ἐκ *&* ψύχω *ſpiro, unde eſt* ψυχὴ ῆς *anima.*

Ἑκὼν όντος ὁ. *in f. g.* ἑκοῦσα ης ἡ volens. *Rom. 8. 20. 1 Cor. 9. 17.*

Ἐλαία ας ἡ olea. *Rom. 11. 17.*

Ἔλαιον ου τὸ oleum. ἀλείφειν ἐλαίῳ *oleo ungere. Marc. 6. 13.*

Ἐλαιὼν ῶνος ὁ olivetum. *Act. 1. 12.*

Ἐλάσσων *vel Atticè* ἐλάττων ονος ὁ ἡ minor, *à poſitivo* ἐλαχὺς *parvus. Ioh. 2. 10,* τὸ ἐλάσσω *Accuſ. contractus pro* ἐλάσσονα οσα ω.

Ἐλαττονέω ῶ minus habeo. *F.* ήσω. *aor. 1. act.* ἠλαττόνησα. *2 Cor. 8. 15.*

Ἐλαττόω ῶ minuo. *F.* ώσω. *aor. 1. act.* ἠλάττωσα. P. ἠλάττωκα. *præſ. paſſ.* ἐλαττόομαι οῦμαι minuor. *Iohan. 3. 30,* ἐλαττοῦσθαι minui, *præſ. paſſ. infin.*

Ἐλαφρὸς ὰ ὸν levis e. *Matth. 11. 30.* τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν, *onus meum leve eſt.*

Ἐλαφρία ας ἡ levitas. τὸ ἐλαφρὸν *idem. 2 Corinth. 4. 17.*

Ἐλαύνω *propriè* navem ago in altum, *quod eſt nautarum. item* cum impetu impello, agito, proveho. *F.* ἐλάσω. *P.* ἤλακα, *& Atticè* ἐλήλακα. *Iohan. 6. v. 19,* ἐληλακότες (*part. præt.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

præt. act.) provecti. præſ paſſ. ἐλαύνομαι agitor, *Iacob. 3. 4. imperf.* ἠλαυνόμην ἐξ *agitabar, Luc. 8. 29.*

Ἐλάχιςος η ον minimus a um. *ſuperl. ab* ἐλαχύς. *uſitatum eſt adject.* μικρὸς *parvus. Hinc formatur novus comp.* ἐλαχιςότερος *q. d. minimo minor. Eph. 3. 8.*

Ἐλέγχω arguo, *reprehendo. F.* ἐλέγξω. *Ioh. 18. 8. aor. 1.* ἤλεγξα. *aor. 1. imperat.* ἔλεγξον άτω. *Matth. 18. 5,* ἔλεγξον αὐτὸν *argue eum. F. act.* ἤλεγχα. *præſ. paſſ.* ἐλέγχομαι *argueor, reprehendor, redarguor. part. præſ. paſſ.* ἐλεγχόμενος η ον. *præt. paſſ.* ἤλεγμαι ξαι κται. *a 1. paſſ.* ἠλέγχθην. *Ioh. 3. 20,* ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ (*3. ſing. a. 1. paſſ. ſubjunct.*) τὰ ἔργα αὐτοῦ, *ne arguantur opera ipſius.*

Ἔλεγξις εως ἡ redargutio. *2 Pet. 2. 16.*

Ἔλεγχος ου ὁ idem. *2 Tim. 3. 16.*

Ἐλεέω ῶ miſereor, *cum Accuſ. F.* ἐλεήσω *miſerebor, Rom. 9. 15. a. 1. act.* ἠλέησα *miſertus ſum. a. 1. imper.* ἐλέησον άτω, *Matth. 20. 30. a. 1. ſubj* ἐλεήσω ῃς, *Rom. 11. 32. a. 1. infin.* ἐλεῆσαι *miſeréri, Matth. 18 33. præt. act.* ἠλέηκα. *præt. paſſ.* ἠλέημαι. *part. præt. paſſ.* ἠλεημένος, *1 Pet. 2. 10. a. 1. paſſ.* ἠλεήθην *miſericordiam ſum conſecutus, 1 Tim. 1. 13. a. 1. paſſ. ſubj.* ἐλεηθῶ ῇς ῇ, *Rom. 11. 31.*

Ἐλεεινὸς ὴ ὸν miſerabilis. *comp.* ἐλεεινότερος. *1 Cor. 15. 19.*

Ἐλεήμων ονος ὁ ἡ miſericors. *Matth. 5. 7.*

Ἐλεη-

Ἐλεημοσύνη ης ἡ *miſericordia: per metony. cauſa effic. donum quod erogatur in pauperes* eleemóſyna. *Luc.* 11. *v.* 41.

Ἔλεος εος τὸ & ἔλεος ου ὁ miſericordia. *Matth.* 9. *v.* 13. ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν, *miſericordiam volo & non ſacrificium.*

Ἐλευθερία ας ἡ libertas. 1 *Cor.* 10. 29.

Ἐλεύθερος α ον liber a um. *Ioh.* 8. 33.

Ἐλευθερόω ῶ libero. *Fut.* ώσω. *Iohan.* 8. 32. *a.* 1. ἠλευθέρωσε *Rom.* 8. 2. *a.* 1. *ſubj.* ἐλευθερώσῃ ης ῃ. *Iohan.* 8. 36. *P. act.* ἠλευθέρωκα. *P. paſſ.* ἠλευθέρωμαι *a.* 1. *paſſ.* ἠλευθερώθην. *part. a.* 1. *paſſ.* ἐλευθερωθεὶς έντος ὁ *liberatus. fut.* 1. *paſſ.* ἐλευθερωθήσομαι *liberabor.*

Ἔλευσις εως ἡ adventus, *ab obſoleto* ἐλεύθω (*unde eſt* κέλευθος ου ἡ *via*) *pro quo uſitatum eſt* ἔρχομαι *venio. Act.* 7 *v.* 52.

Ἐλεφάντινος η ον eburneus. *Apoc.* 18. 12.

Ἑλίσσω circumvolvo. *vide ſuprà* εἱλισσόμενος.

Ἕλκος εος τὸ ulcus *ab* ἕλκω *traho. quòd vitioſum attrahat ſanguinem. Luc.* 16. 21.

Ἑλκόω ῶ *exulcero.* F. ώσω. P. ἥλκωκα. *præſ. paſſ.* ἑλκόομαι οῦμαι ſum ulceroſus. *præt. paſſ.* ἥλκωμαι, *unde eſt part. præt. paſſ.* ἡλκωμένος. *Luc.* 16. 20.

Ἑλκύω traho. F. ἑλκύσω. *aor.* 1. εἵλκυσα *ſtrinxi. Iohan.* 18. 10. *a.* 1. *act. infin.* ἑλκύσαι *trahere. Iohan.* 21. 6.

Ἕλκω traho. *Iacob.* 2. 6. F. ἕλξω. *imperf.* εἷλκον ες ε. *Act.* 21. 30.

Ἑλλάς

Ἑλλὰς ἁδος ἡ Græcia. *Act. 20. 2.*

Ἕλλην ληνος ὁ Græcus *propriè dictus. Gal. 2. 3. Deinde opponitur Iudæo q. d.* non Græcus, *qualiſcunque ſit, ſive Latinus, ſive Ægyptius, ſive Teuto. Roman. 1. 16. opponitur* Chriſtiano, *& idem eſt quod Ethnicus, ſeu homo ab Eccleſia alienus. 1 Cor. 1. 22.*

Ἑλληνὶς ίδος ἡ Græca. *Marc. 7. 26.*

Ἑλληνιστὶ *adv.* Græcè. *Ioh. 19. 20.*

Ἑλληνικὸς ἡ ὸν Græcus a um. *item* Græcanicus. *Act. 6. 1. qui Biblia V. T. legere ſolebat in tranſlatione Græca.*

Ἑλληνίζω *cum Græcis facio, Græcos imitor, Græcè loquor. F.* ίσω. *P.* ἡλλήνικα. *P. paſſ.* ἡλλήνισμαι, *unde eſt* ἑλληνισμὸς οῦ ὁ *Græciſmus.*

Ἑλληνιστὴς οῦ ὁ Græcanicus. *Act. 6. 1.*

Ἐλλογέω ῶ imputo. *cum Dat. Philem. verſ. 18.* τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει, *hoc mihi imputato. F.* ἐλλογήσω. *a. 1.* ἐνελόγησα. *ab adject.* ἔλλογος ου ὁ ἡ *rationis particeps. ex* ἐν *&* λόγος. *vide infrà. vel ex* ἐν *& verbo inuſitato* λογέω, *pro quo dicitur* λογίζομαι *reputo.*

Ἐλπὶς ίδος ἡ ſpes. *1 Tim. 1. 1.*

Ἐλπίζω ſpero. *imperf.* ἤλπιζον. *F.* ἐλπίζω *Atticè* ἐλπιῶ. *P.* ἤλπικα. *part. præt. act.* ἠλπικὼς ότος ὁ. *a. 1. act.* ἤλπισα. *2 Cor. 8. 5.*

Ἐλωὶ *Syriacè. Marc. 15. v. 34. Hebraicè* ἠλὶ. *Matth. 27. 46. h. e.* Θεέ μου, *prout ipſe euangeliſta verba illa Servatoris Syriacè prolata expoſuit.*

Ἐμαυτοῦ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἐμαυτοῦ (*ex* ἐμοῦ αὐτοῦ) mei ipſius, *caret nominativo ſing. & numero duali nec non plurali. Quoties verò* πληθυντικῶς *pluraliter effertur, id fit diviſè, ut Rom.* 8.23, ἡμεῖς αὐτοὶ *nos ipſi. Sic* ἐγὼ αὐτὸς *ego ipſe, Rom.* 9. 3. σὺ αὐτὸς *tu ipſe*, ὑμεῖς αὐτοὶ *vos ipſi*, 1 *Cor.* 11. 13. ἀπ᾽ ἐμαυτοῦ *ſponte mea, Ioh.* 10. 18. οὐδὲν ἐμαυτῷ σύνοιδα, *nullius ſceleris mihi ſum conſcius*, 1 *Cor.* 4. 4. *item in pl. utimur* ἑαυτῶν, *ut ſuprà dixi.* 2 *Cor.* 10. 4. οὐκ ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς, *non extendimus nos ipſos ultra, quàm fas eſt.*

• Ἐμβαίνω ingredior. *F.* ἐμβήσομαι. *P.* ἐμβέβηκα. *aor.* 2. ἐνέβην. *part. aor.* 2. ἐμβὰς αὐτὸς ὁ. *Matth.* 9. 1.

• Ἐμβάπτω intingo. *F.* ἐμβάψω. *a.* 1. ἐνέβαψα. *part. a.* 1. ἐμβάψας αὐτὸς ὁ. *Matth.* 26. 23. *P.* ἐμβέβαφα.

Ἐμβατεύω *propriè, faſtuosè incedo, item* invado, ingero me, *Col.* 2. 18. *Fut.* εύσω. *P.* ἐμβεβάτευκα. *a.* 1. ἐνεβάτευσα.

Ἐμβιβάζω, *facio ut inſcendat. F.* άσω. *a.* 1. ἐνεβίβασα. *Act.* 27. 6.

Ἐμβλέπω *cum Dat.* intueor. *imperf.* ἐνέβλεπον *Act.* 22. 11. *F.* ἐμβλέψω. *aor* 1. *act.* ἐνέβλεψα. *Luc.* 22. 61. Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ, *Dominus intuitus eſt Petrum.*

• Ἐμβριμάομαι ῶμαι *propriè, fremo, infremo, & per metonymiam effecti*, graviter interminor, *cum Dat. imperf.* ἐνεβριμώμην ώμην.

F. ήσο-

F. ἤσομαι. a. I. med. ἐνεβριμήσατο μὲν ὡς αὐτῷ graviter interminatus eſt, Matt. 9. 30. fremuit, Iohan. 11. v. 33. Thema eſt βρέμω fremo.

Ἐμέω ῶ vomo. F. ἐμέσω. P. act. ἤμεκα, & per Atticam reduplicationem ἐμήμεκα vomui a. I. act. ἤμεσα. a. I. act. imperat. ἔμεσον αὐτῶ, Eccl. 31. 23. Apoc. 3. 16, μέλλω σε ἐμέσαι (a. I. act. infin.) volo te evomere.

Ἐμμαίνομαι (ex ἐν & μαίνομαι furo) furo, adverſus aliquem inſanio, cum Dat. Fut. ἐμμανοῦμαι. Part. ἐμμαινόμενος. Act. 26. 11.

Ἐμμένω (ex ἐν & μένω maneo, mutato ν in μ, εὐφωνίας ἕνεκα) permaneo, perſevéro, perſiſto. F. ἐμμενῶ. P. ἐμμεμένηκα. a. I. act. ἐνέμεινα. ἐμμένειν τῇ πίστει & ἐν πίστει, permanere in fide, Act. 14. 22.

Ἐμὸς ἡ ὸν meus a um. Latinum hinc, facta metatheſi, ortum eſt, ſicut & à Dorico τεὸς tuus & ab ἑὸς ſuus. mutato ε ψιλῷ in u. quæ eſt terminatio Latina.

Ἐμπαίζω illudo (ex ἐν & παίζω pro παιδίζω puerorum more luſito) cum Dat. imperf. ἐνέπαιζον illudebam. F. ἐμπαίξω. P. ἐμπέπαιχα. a. I. ἐνέπαιξα illuſi. a. I. infin. ἐμπαῖξαι illudere. part. aor. I. ἐμπαίξας αντος ὁ. præſ. paſſ. ἐμπαίζομαι illudor. præt. paſſ. ἐμπέπαιγμαι. a. I. paſſ. ἐνεπαίχθην, Matth. 2. 16. fut. I. paſſ. ἐμπαιχθήσομαι.

Ἐμπαιγμὸς οῦ ὁ ludibrium. Heb. 11. 36.

Ἐμπαίκτης ου ὁ irriſor. 2 Pet. 3. 3.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἐμπεριπατέω ῶ inambulo (*ex* ἐν *&* περιπατέω *ambulo, & hoc ex* περὶ *&* πατέω *calco, conculco.*) *Fut.* ἐμπεριπατήσω. 2 *Cor.* 6.16. *Præt.* ἐμπεριπεπάτηκα.

Ἐμπιμπλάω *ſeu* ἐμπίμπλημι. *item* ἐμπιπλάω ῶ impleo, *ex* ἐν *&* πίμπλημι, *quod cum* πλήθω *ejuſdem eſt originis & ſignificationis. Act.* 14. 17. F. ἐμπλήσω. P. ἐμπέπληκα. *Th.* πλέος *plenus.*

Ἐμπίπτω incido. *Fut.* ἐμπτώσω. P. ἐμπέπτωκα. *a.*1. ἐνέπεσα. *a.*2. ἐνέπεσον. *fut. med.* ἐμπεσοῦμαι. *Luc.* 14. 4. εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, *in puteum incidet.*

Ἐμπλέκω *implico, irretio.* F. ἐμπλέξω. P. ἐμπέπλεχα. *a.* 1. *act.* ἐνέπλεξα. *a.*2 *act.* ἐνέπλακον. *præſ. paſſ.* ἐμπλέκομαι implicor. *cum Dat. ita irretior, ut me extricare nequeam. præt. paſſ.* ἐμπέπλεγμαι. *a.*2 *paſſ* ἐνεπλάκην. *part. aor.* 2. *paſſ.* ἐμπλακεὶς έντος ὁ *implicatus.* 2 *Pet* 2. 20. *præt. med.* ἐμπέπλοκα. *unde eſt*

Ἐμπλοκὴ ῆς ἡ nodus, *implicatio. Th.* πλέκω *connecto. vide infrà.* 1 *Pet.* 3. 3.

Ἐμπλήθω (*ex* ἐν *&* πλήθω *repleo*) impleo. *Fut.* ἐμπλήσω. P. ἐμπέπληκα. *a.*1. ἐνέπλησα. *Luc.* 1. 53. πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, *famelicos implevit bonis. præſ. paſſ.* ἐμπλήθομαι. *impleor. præt. paſſ.* ἐμπέπλησμαι impletus fui. *aor.* 1. *paſſ.* ἐνεπλήσθην *ſaturatus fui. aor.* 1. *paſſ. ſubj.* ἐμπλησθῶ.

Ἐμπνέω, *propriè inſpiro, item* ſpiro. *conſtruitur*

tur cum Genit. more verborum deſiderii. Actor. 9. v. 1.

Ἐμπορεύομαι *nundinor, mercor,* negotior. F. ἐμπορεύσομαι. 2 *Pet.* 2. 3. πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται, *fictis verbis vos negotiabuntur. a.* 1 *med.* ἐνεπορευσάμην ω ατο. *a.* 1. *med. ſub.* ἐμπορεύσωμαι.

Ἔμπορος ου ὁ ἡ (*q. d.* ὁ ἐν πόρῳ ὢν *qui eſt in via*) mercator. *Matth.* 13. 45. *Th.* πείρω *tranſeo, trajicio.* F. περῶ. *a.* 1. ἔπειρα. *præt. med.* πέπορα, *unde eſt* πόρος ου ὁ *tranſitus, via.*

Ἐμπορία ας ἡ mercatura. *Matth.* 22. 5.

Ἐμπόριον ου τὸ *forum nundinarium*, mercatus. *Ioh.* 2. 16.

Ἐμπρήθω incendo. F. ήσω. *a.* 1. ἐνέπρησα *incendi. Matth.* 22. 7. *Præt.* ἐμπέπρηκα. *Th.* πρήθω.

Ἔμπροσθεν coram, πρόσθεν *idem adv. cum Genit. Th.* πρὸ, *quod cum Genit. inter alia* coram *ſignificat. Matth.* 5. 16.

Ἐμπτύω inſpuo, *ex* ἐν & πτύω *ſpuo.* F. ἐμπτύσω. P. ἐμπέπτυκα. *a.* 1 *act.* ἐνέπτυσα *inſpui. cum Dat. vel ſeq.* εἰς. *Matth.* 26. 67. *præſ. paſſ.* ἐμπτύομαι conſpuor. P *paſſ.* ἐμπέπτυσμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐνεπτύσθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἐμπτυσθήσομαι.

Ἐμφανὴς έος ὁ ἡ conſpicuus. *Rom.* 10. *v.* 20. *qui eſt in propatulo, manifeſtus, apertus. ab* ἐμφαίνω *oſtendo, repræſento.* F. ἐμφανῶ. P. ἐμπέφαγκα. *præt. paſſ.* ἐμπέφαμμαι. *præt. med.* ἐμπέφανα.

Ἐμφανίζω *conſpicuum me exhibeo, indico, o-
ſtendo, ante oculos pono. F.* ἐμφανίσω *conſpi-
ciendum me exhibebo. a.* 1. ἐνεφάνισα *compa-
rui. item declaravi, Act.* 24. 1. *a.* 1. *imperat.*
ἐμφάνισον ἄτω. 2. *pl.* ἐμφανίσατε *comparete
cum Dat. aor.* 1. *paſſ.* ἐνεφανίσθην *apparui
Hebr.* 9. 24. *a.* 1. *infinit.* ἐμφανισθῆναι *pro*
ἐμφανισθῆναι ἕνεκα, *ut appareat.*

Ἔμφοβος ου ὁ ἡ *expavefactus, perterritus, me-
tu perculſus, Act.* 10. 4. *ex* ἐν & φόβος ου
metus. Th. φοβέομαι *timeo. P. med.* πέφοβα.

Ἐμφυσάω ῶ (*ex* ἐν & φυσάω ῶ *flo*) afflo. *Fu-
tur.* ἐμφυσήσω. *a.* 1. *act.* ἐνεφύσησα, *Ioh.* 20. 22.
præt. act. ἐμπεφύσηκα.

Ἔμφυτος ου ὁ ἡ *innatus, nativus. ex* ἐν & φυτὸν
natus. Th. φύω. *vide infrà. Iac.* 1. 21.

Ἐν in *præpoſ. regit Dat. & ſignificat* quietem
pro ἐν *poëtæ* ἐνὶ, ἔνι *verò pro* ἔνεστι. *Sæpe ex He-
braiſmo redundat in dativis inſtrumenti,
Rom.* 15. 6. *Vertitur etiam* per, *Heb.* 1. 1. 1 *Cor.*
11. 11. cum, *idque per Hebraiſmum,* 1 *Cor.* 2. 3.
ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ *h. e.* μετὰ φόβου καὶ τρόμου. *qui
Helleniſmus legitur* 2 *Cor.* 7. *v.* 15. inter,
Matth. 20. 26. ἐν ὑμῖν *inter vos. qui Helle-
niſmus etiam Ciceroni arriſit, ubi dixit,* in
oratoribus, *pro inter oratores.* propter, *ex
Hebraiſmo, Matth.* 6. 7. ad, *Luc.* 8. 7. de, *Rom.*
11. 2. apud, *Rom.* 9. 25. pro, *Rom.* 11. 17. erga,
2 *Cor.* 8. 7. *inſervit formulæ* jurãdi, *Rom.* 9. 1.
Dativum *notat, Marc.* 1. 15. infinitivo *tan-
quam*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

quam nomini præponitur. Luc. 14. 1. ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν, *quum veniſſet.* Adverbia *notat more Hebræorum. Iohan.* 17. 19. ἐν ἀληθείᾳ *pro* ἀληθῶς *verè.*

Ἔναντι coram, *ante, cum Genit. ex* ἐν & ἀντί. *Luc.* 1. 8.

Ἐναντίος α ον contrarius a um. *Matth.* 14. 24. *qui eſt è regione noſtra,* ἔναντι ἡμῶν, *qui nobis eſt oppoſitus.* ἐξ ἐναντίας *ſcil.* χώρας *ex adverſa parte, ex adverſo,* è regione, *ex diametro.*

Ἐναντίον *idem quod* ἔναντι. *adv.* coram. *cum Genit. Act.* 7. 10.

Ἐνάλιος ου ὁ ἡ marinus, *maritimus. q. d.* ἐν ἁλὶ *ſcil.* ὤν. ἅλς ἁλὸς ἡ *mare. Iac.* 3. 7.

Ἐνάρχομαι *incipio. F.* ἐνάρξομαι. *a.* 1. *med.* ἐνηρξάμην ω ατο cœpi. *part. a.* 1. *med.* ἐναρξάμενος. *Phil.* 1. 6.

Ἐναγκαλίζομαι in ulnas recipio, *amplector, Gallicè embraſſer. Fut.* ίσομαι. *aor.* 1. *med.* ἐνηγκαλισάμην ω ατο. *part. a.* 1. *med.* ἐναγκαλισάμενος. *à nomine* ἀγκάλη ης ἡ *ulna. Marc.* 9. 36.

Ἐνδεὴς έος ὁ ἡ *indigus, qui eget,* egenus. *Act.* 4. 34.)(ἀνενδεὴς έος ὁ ἡ *qui non eget. Thema eſt* δέω (δέομαι egeo.) *unde eſt* δεῖ *opus eſt, oportet. vide ſuprà.*

Ἐνδείκνυμι *indico. præſ. med.* ἐνδείκνυμαι σαι ται oſtendo. 3. *pl.* ἐνδείκνυνται *oſtendunt. præſ. med. infin.* ἐνδείκνυσθαι *oſtendere. F.* 1. ἐνδεί-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ξομαι. *prat. paſſ.* ἐνδέδειγμαι. *a 1. med* ἐνεδει-
ξάμην ω ατο *demonſtravi, Heb. 6. 10. exhibui*
2 Tim. 4. 14. a. 1. med. imperat. ἔνδειξαι ἀσθω
2. pl. ἐνδείξασθε *édite, oſtendite. aor. 1. med*
ſubj. ἐνδείξωμαι ῃ ηται..

Ἔνδειγμα τος τὸ manifeſtum indicium. *2 Theſſ*
1. v. 5.

·Ἔνδειξις εως ἡ demonſtratio, indicium. *Ro-*
man. 3. 25.

Ἕνδεκα οἱ αἱ τὰ ἄκλιτον, undecim. *ex* ἓν *&* δέκα.

Ἑνδέκατος η ον undecimus a um. *Apoc. 21. 20*

Ἐνδέχομαι *admitto, recipio. Futur.* ἐνδέξομαι
Prat. ἐνδέδεγμαι. ἐνδέχεται *eſt imperſonale*
& redditur fieri poteſt. οὐκ ἐνδέχεται *fieri*
non poteſt, ſeu non contingit, *Luc. 13. 33.*
τὸ ἐνδεχόμενον *contingens.*

Ἐνδημέω ῶ incolo, *apud populum meum ma-*
neo. 2 Cor. 5. 6. F. ήσω. *P.* ἐνδεδήμηκα, *ab* ἔνδη-
μος ου ὁ ἡ *manens cum populo ſuo, qui non it*
peregre. ex ἐν *&* δῆμος ου ὁ *populus.*

Ἐνδιδύσκομαι induor. *cum Accuſ. imperf.* ἐνε-
διδυσκόμην ου ετο *induebar, eſt frequentati-*
vum verbi ἐνδύομαι *induor, quo luxus di-*
vitis illius heluonis arguitur. Non *tamen*
tam hoc quàm nominibus, quæ adduntur,
πορφύραν καὶ βύσσον. *Luc. 16. 19.*

·Ἔνδικος ου ὁ ἡ juſtus a, *ex* ἐν *&* δίκη ης ἡ
jus.

Ἐνδόμησις εως ἡ pila, *prima longa.* moles *ſeu*
ſtructura erecta ad mœnia fulcienda. *ab in-*
uſitato

uſitato ἐνδομέω. Thema eſt δέμω ædifico. Apoc. 21.18.

Ἔνδοξος ου ὁ ἡ glorioſus, ſplendidus. ἔνδοξα ων τὰ *ſcil.* πράγματα *res glorioſæ. Luc. 13.17.*

Ἐνδοξάζω glorifico. *F.* άσω. *P.* ἐνδεδόξακα. *P. paſſ.* ἐνδεδόξασμαι. *a.1.paſſ.* ἐνεδοξάσθην ης η. *a.1.paſſ.ſubj.* ἐνδοξασθῶ *glorificer. a.1.paſſ. infin.* ἐνδοξασθῆναι *glorificari. 2 Theſſ. 1.10.*

Ἐνδυναμόω ῶ corroboro. *F.* ώσω. *P.* ἐνδεδυνάμωκα. *a.1.* ἐνεδυνάμωσα. *præſ.paſſ.* ἐνδυναμόομαι οῦμαι corroboror. *imperf.* ἐνεδυναμόμην ούμην, όυ οῦ όετο οῦτο, *Act. 9.22. a.1. paſſ.* ἐνεδυναμώθην. *Ex* ἐν *&* δυναμόω ῶ *roboro. Th.* δύναμαι *poſſum.*

Ἐνδύω induo *regit dupl. Accuſat. Futur.* ύσω. *aor.1.* ἐνέδυσα. *P.* ἐνδέδυκα. *præt.paſſ.* ἐνδέδυμαι. *aor.1.med.* ἐνεδυσάμην ω ατο *indutus fui. ex* ἐν *&* δύω *induo. ſignificatio eſt reciproca.aor.1.med.imperat.* ἐνδυσαιάσθω *2.pl.* ἐνδύσασθε *induimini, Rom.13.v.14. aor.1. med.ſubj* ἐνδύσωμαι ῃ ηται ώμεθα, *Rom. 13. v.12.* ἐνδύσησθε, *Luc 24.49.*

Ἔνδυμα τος τὸ veſtimentum. *Luc. 12.23.*

Ἔνδυσις ἡ amictus. *1 Pet. 3.3.*

Ἐνδύνω irrépo (*ex* ἐν *&* δύνω, *pro quo etiam dicitur* δύω, *item* δῦμι, *ſubeo.*) *F.*ἐνδύσω.*aor.2.* ἐνέδυν υς υ. *2 Tim.3.6.*

Ἐνέδρα ας ἡ inſidiæ. *ex* ἐν *&* ἕδρα ας ἡ. *Thema* ἕζω. *Act. 25.3.*

Ἔνεδρον ου τὸ inſidiæ. *Act. 23.16.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἐνεδρεύω inſidior. *cum Accuſ. Actor.* 23. 21. F. εύσω. P. ἐνέδρευκα.

Ἔνειμι *ipſum.* ἔνεστι *& per apocopen Ionicam* ἔνι. *ponitur pro* ἐστὶ eſt. *Coloſſ.* 3. *v.* 11. *Iacob.* 1. *v.* 17. τὰ ἐνόντα (*præſ. part.*) *quæ penes vos ſunt. Luc.* 11. 41.

Ἐνειλέω involvo. *F.* ήσω. *aor.* 1. ἐνείλησα. P. ἐνείληκα. *ex* ἐν *&* εἱλέω *cum ſpiritu aſpero, involvo, circumvolvo.* εἰλέω *enim cum tenui ſpiritu eſt, coarcto, cogo. Marc.* 15. 46. ἐνείλησε τῇ σινδόνι, *cum dativo vi præpoſitionis* ἐν. Non *eſt augmentum, quia* ει *eſt diphthongus immutabilis.*

Ἕνεκα, ἕνεκεν propter, cauſa. *Adv. regit Genit. Rom.* 8. 36. ἕνεκά σου *tua cauſa. Act.* 19. 31. τίνος ἕνεκεν, *quam ob cauſam:* εἵνεκεν reſpectu. 2 *Cor.* 7. 12.

Ἐνεργέω ῶ operor, intus efficio, *ago, vim exſero. F.* ήσω. *a.* 1. ἐνήργησα *efficax fui. P.* ἐνήργηκα. *præſ. med.* ἐνεργέομαι οῦμαι *efficax ſum,* ago. *imperf.* ἐνηργεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο. *vim exſerebam. à nomine* ἐνεργὴς έος ὁ ἡ *efficax. Th.* ἔργον *opus.* 1 *Theſſ.* 2. 13.

Ἐνέργεια ας ἡ efficacitas. 2 *Theſſ.* 2. 11.

Ἐνέργημα τος τὸ facultas. 1 *Cor.* 12. 6.

Ἐνεργὴς έος ὁ ἡ efficax. *Them.* ἔργον ου τὸ *opus. Heb.* 4. 12.

Ἐνευλογέω ῶ benedico. *ex* ἐν *&* εὐλογέω *q. d. intus benedico.* F. ήσω. P. ἐνευλόγηκα. *fut.* 1. *paſſ.* ἐνευλογηθήσομαι. *Gal.* 3. 8.

Ἐνέχω

Ἐνέχω immineo. *cum Dat. Fut.* ἐνέξω. *imperf.* ἐνεῖχον ες ε. *item* inſidior. *Gen.* 49.23. *præſ. paſſ.* ἐνέχομαι implicor. *Gen.* 5.1.

Ἐνθάδε hîc, illic. *Actor.* 10. *v.* 18. *adv. Them.* ἔνθα *hîc, ibi.*

Ἐνθυμέομαι οῦμαι cogito, *mente agito, in animo verſo, volúto. Matth.* 9.4. F. ἐνθυμήσομαι. P. ἐντεθύμημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐνεθυμήθην ης η *cogitavi. à nomine* ἔνθυμος ου ὁ ἡ *qui eſt animi compos, qui eſt animo præſenti. Th.* θυμὸς οῦ ὁ *animus.*

Ἐνθύμησις εως ἡ cogitatio. *Matth.* 9.4.

Ἔνι *pro* ἐστὶ eſt, *vide paulò ante in* ἔνειμι.

Ἐνιαυτὸς οῦ ὁ annus. *Sic dictus* παρὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν ἰέναι, *quod in ſeſe recurrat & redeat tanquam annulus.* κατ' ἐνιαυτὸν *quotannis. Heb.* 10.1.

Ἐνίστημι inſto, *impendeo, immineo.* F. ἐνστήσω. P. ἐνέστηκα. *part. præt. act.* ἐνεστηκὼς ότος ὁ *& per craſin* ἐνεστὼς ῶτος ὁ. *in f. g.* ἐνεστῶσα ης ἡ *in nominat. pl.* τὰ ἐνεστῶτα *præſentia. a.* 2. *act.* ἐνέστην. *fut.* 1. *med.* ἐνστήσομαι. 2 *Tim.* 3.1. ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποὶ, *inſtabunt tempora difficilia.*

Ἐνισχύω corroboro. *Luc.* 22.43. *Fut.* ύσω. P. ἐνίσχυκα. *aor.* 1. *act.* ἐνίσχυσα *corroboratus fui. vel recepi vires ex* ἐν *&* ἰσχύω *robuſtus ſum, poſſum. Th.* ἰσχὺς ύος ἡ *robur.*

Ἔνατος η ον nonus a um. *Matth.* 20.5.

Ἐννέα οἱ αἱ τὰ novem, ἄκλιτον. *Luc.* 17.17.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἐννενήκοντα οἱ αἱ τὰ nonaginta. ἄκλιτον. *Th.* ἐννέα *novem.* ήκοντα *vel* άκοντα *eſt terminatio numerorum creſcentium per decem, ut in lingua Latina* ginta. *Sic* κόσιοι *eſt terminatio eorum, quæ creſcunt per centum, &c.*

Ἐννεὸς οῦ ὁ attonitus. *idem quod* ἔμφοβος, ἔκθαμβος. *q.* ἐναυὸς, *ex* ἐν *&* αὔω *clamo, in quo vox præ metu & ſtupore ſuppreſſa eſt. Act. 9. 7.*

Ἐννεύω innuo, *nutu ſignifico. imperf.* ἐνένευον. F. ἐννεύσω. P. ἐνένευκα. *a.* 1 ἐνένευσα.

Ἔννοια ας ἡ cogitatio, *ab* ἔννοος ους ὁ ἡ *mente præditus, cordatus. ex* ἐν *&* νόος οῦς ὁ *mens, Heb. 4. 12.*

Ἔννομος ου ὁ ἡ legitimus, ſubjectus legi. *Act. 19. v. 38.* ἔννομος ἐκκλησία *legitima concio. concio à conciére.* ein rechtmeſſige verſamlung.)(σύστασις, στάσις, συστροφή.

Ἔννυχον *adv. noctu*, multa nocte, *ab adject.* ἔννυχος ου ὁ ἡ *nocturnus a. ex* ἐν *&* νὺξ νυκτὸς ἡ *nox. Marc. 1. 35.*

Ἐνοικέω inhabito (*ex* ἐν *&* οἰκέω *habito. Th.* οἶκος *domus.*) F. ήσω. P. ἐνῴκηκα. *a. 1. act.* ἐνῴκησα, *2 Tim. 1. 5. part. præſ. act.* ἐνοικέων ῶν, έουσα οῦσα, έον οῦν.

Ἑνότης ητος ἡ unitas, *ab* εἷς ἑνὸς *unus. Eph. 4. 3.*

Ἐνοχλέω ῶ obturbo, *obtundo, interpello. Heb. 12. 15.* F. ήσω. P. ἐνώχληκα. *præſ. paſſ.* ἐνοχλοῦμαι *moleſtia afficior. ex* ἐν *&* ὀχλέω *turbo. Them.* ὄχλος ου ὁ *turba.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἔνοχος ου ὁ ἡ *obnoxius, reus*, qui tenetur, (*ab ἐνέχομαι implicor.*) *conſtruitur cum Dativ. Matth. 5. 21. item cum Genit. 1 Corinth. 11. v. 27.*

Ἐνταφιάζω funero, *ad ſepulturam corpus compono, & ornamentis, ut ita loquar, ſepulcralibus orno. Matth. 26. 12.* F. άσω. P. ἐντεταφίακα. P. *paſſ.* ἐντεταφίασμαι. ταφὴ ῆς ἡ *ſepultura, à Them.* θάπτω *ſepelio.*

Ἐνταφιασμὸς οῦ ὁ funeratio. *Marc. 14. 8.* ἐνταφιαστὴς οῦ ὁ *funerator.*

Ἐντέλλομαι mando, jubeo, *cum Dat.* F. ἐντελοῦμαι, *Luc. 4. 10. præt. paſſ.* ἐντέταλμαι *mandavi, Act. 13. 47. a. 1. med.* ἐνετειλάμην ω ατο. *præt. med.* ἐντέτολα.

Ἔνταλμα τος τὸ mandatum. *Matth. 15. 9.*

Ἐντεῦθεν hinc illinc. *adv. loci. Iohan. 19. 18.* ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, *hinc atque illinc.*

Ἔντευξις εως ἡ interpellatio **fürbitt.** *1 Tim. 2. 1. à verbo* ἐντυγχάνω *intercedo.* δέησις εως ἡ *petitio, quâ petimus, quibus egemus.* δέομαι *egeo, item precor.* **bitt.** προσευχὴ *votum ad Deum directum, quo aliquid optamus,* **gebätt.** *ſingula vide ſuo loco.*

Ἔντιμος ου ὁ ἡ pretioſus (*alii ſcribunt precioſus tanquam à prece*) *Luc. 7. v. 2. comparat.* ἐντιμότερος *dignior, honoratior, ex* ἐν & τιμὴ ῆς ἡ *pretium.*

Ἐντολὴ ῆς ἡ mandatum *ab* ἐντέλλομαι. *Thema* τέλλω, ἄχρηστον. *Matth. 22. 36.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἐντόπιος, ου, ὁ, ἡ inquilínus, *ejus loci incola. q. d.* ὁ ἐν τόπῳ ὤν. *Act.* 21. 12.

Ἐντὸς intra *adv. cum Genit. Th.* ἐν. *Matth* 23. *v.* 36.

Ἐντρέπω pudefacio, *pudore ſuffundo.* 1 *Cor.* 4. 14 *Fut.* ἐντρέψω. *P.* ἐντέτρεφα. *aor.* 2. ἐνέτραφον. *præſ. med.* ἐντρέπομαι *revereor. imperf.* ἐνετρεπόμην, ου, ετο. *Hebo.* 12. 9. *a.* 2. *paſſ.* ἐνετράπην *erubui.* 2 *Theſſ.* 3. 14. ἵνα ἐντραπῇ (3. *ſing. a.* 2. *paſſ. ſubj.*) *ut erubeſcat. fut.* 2. *paſſ.* ἐντραπήσομαι *reverebor. Marc.* 12. 6. ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου, *reverebuntur filium meum. Scil.* ἐντρέπεσθαι *eſt propriè, ſeſe in ſe ipſum convertere. h. e. ut Horatius loquitur, in ſe ipſum deſcendere, & agnitâ culpâ ſuâ, pudefieri. Th.* τρέπω *verto.*

Ἐντρέφω *innutrio. Fut.* ἐνθρέψω. *P.* ἐντέτρεφα. *præſ. paſſ.* ἐντρέφομαι. *part. præt. paſſ.* ἐντρεφόμενος innutritus, *cum Dat. vi præpoſitionis* ἐν. *idem quod* ἐντεθραμμένος.

Ἐντρυφάω ῶ oblecto me. 2 *Pet.* 2. 13. *F.* ήσω. *P.* ἐντετρύφηκα. *ex* ἐν & τρυφὴ ῆς ἡ *deliciæ, mollities. Th.* θρύπτω *frango.*

Ἔντρομος, ου, ὁ, ἡ tremefactus. *Heb.* 12. 21. *ex* ἐν & τρόμος, ου, ὁ *tremor. à* τρέμω, *in præt. med.* τέτρομα. *Th.* τρέω *tremo.*

Ἐντροπὴ ῆς ἡ verecundia, *pudor. à præt. med.* ἐντέτροπα, *verbi* ἐντρέπομαι. 1 *Cor.* 15. 34.

Ἐντυγχάνω *propriè, occurro alicui, adeo aliquem precandi cauſa,* interpello. *Rom.* 8. *v.* 34.

Fut.

Fut. ἐντεύξομαι. *a. 2.* ἐνέτυχον. *Th.* τυγχάνω.

Ἐντυλίττω involvo. *F.* ἐντυλίξω. *P.* ἐντετύλιχα. *a. 1. act.* ἐνετύλιξα. *Luc. 23. 53. prat. paſſ.* ἐντετύλιγμαι. τυλίττω *eſt propriè*, in modum culcitræ involvo. ἀ τύλη ης ἡ *culcitra. vel, ut alii malunt ſcribere*, culcita ſive r, *ſtragulum.*

Ἐντυπόω *imprimo, inſculpo, incido. F.* ώσω. *P.* ἐντετύπωκα. *prat. paſſ.* ἐντετύπωμαι. *part. prat. paſſ.* ἐντετυπωμένος, *inſculptus, inciſus. 2 Corinth. 3. 7. ex* ἐν *&* τύπος.

Ἐνυβρίζω contumelia afficio. *Fut.* ίσω. *P.* ἐνύβρικα. *a. 1. act.* ἐνύβρισα. *part.* ἐνυβρίσας. *Heb. 10. 29.*

Ἐνύπνιον ου τὸ ſomnium. *q. d.* ἐν ὕπνῳ *in ſomno. Act. 2. 17.*

Ἐνυπνιάζω ſomnio. *F.* άσω. *P.* ἐνυπνίακα. *præſ. med.* ἐνυπνιάζομαι *idem.*

Ἐνώπιον *adv.* in conſpectu, coram. *q. d.* ἐν ὦπι.

Ἐνωτίζομαι auribus percipio. *ex* ἐν *&* οὖς ὠτὸς τὸ *auris q. d. inaurire, factum ad imitationem Hebræi* הֶאֱזִין *heesin. F.* ἐνωτίσομαι. *a. 1. med.* ἐνωτισάμην. *Act. 2. 14.*

Ἐξ ex *præpoſ. regit Genit. ſcribitur* ἐκ *ſequente c nſona,* ἐξ *verò ſeq. vocali. in compoſitione intendit ſignificationem.*

Ἓξ οἱ αἱ τὰ ſex, ἄκλιτον.

Ἐξαγγέλλω *prædico. F.* ἐξαγγελῶ. *aor. 1.* ἐξήγγειλα. *a. 1. act. ſubj.* ἐξαγγείλω ης η. *1 Pet. 2. v. 9. P.* ἐξήγγελκα.

Ἐξαγοράζω redimo. F. άσω. a. 1. act. ἐξηγόρασα. a. 1. ſubj. ἐξαγοράσω ῃς ῃ. P. ἐξηγόρακα. præſ. med. idem, Eph. 5. 6. ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, redimentes opportunitatem.

Ἐξάγω edúco. F. ἐξάξω. P. ἐξῆχα. a. 2. act. ἐξῆγον & Atticè ἐξήγαγον eduxi. a. 2. imperat. ἐξάγαγε έτω. 3. pl. έτωσαν, Act. 16. 37. a. 2. infin. ἐξαγαγεῖν educere. part. a. 2. act. ἐξαγαγὼν όντος ὁ qui eduxit.

Ἐξαίρω tollo. F. ἐξαρῶ. 2. pl. ἐξαρεῖτε. 1 Cor. 5. 13. P. ἐξῆρκα. præt. paſſ. ἐξῆρμαι. a. 1. paſſ. ἐξήρθην. aor. 1. paſſ. ſubj. ἐξαρθῶ ῇς ῇ tollatur. 1 Cor. 5. 2.

Ἐξαιρέω ῶ tollo, evello, eximo. Fut. ἐξαιρήσω. P. ἐξῄρηκα. a. 2. act. ἐξεῖλον. a. 2. act. imperat. ἔξελε. a. 2. med. ἐξειλόμην ου ετο eripui, exemi, Actor. 7. 10. a. 2. med. ſubj. ἐξέλωμαι. a. 2. med. infin. ἐξελέσθαι eripere, eruere, liberare.

Ἐξαιτέομαι οῦμαι expeto. F. ήσομαι. a. 1. med. ἐξητησάμην ω ατο. Luc. 22. 31.

Ἐξαίφνης repentè adv. αἴφνης ſubitò, ex ἄφνω. vide ſuprà αἰφνίδιος. Act. 9. 3.

Ἐξακολουθέω ῶ ſequor. cum Dat. F. ήσω. 2 Pet. 2. 2. P. ἐξηκολούθηκα.

Ἑξακόσιοι αι α ſexcenti æ a. Apoc. 13. 18.

Ἐξαλείφω propriè, deungo, unguentum abſtergo, & per ſyn. ſpeciei deleo, oblitero. F. ψω. P. ἐξήλειφα. a 1. act. ἐξήλειψα. a. 1. paſſ. ἐξηλείφθην. aor. 1. paſſ. infin. ἐξαλειφθῆναι peni-

penitus deleri, prorſus aboleri. Actor. 3. 19.

Ἐξάλλομαι exſilio. *Actor.* 3.8. F. ἐξαλοῦμαι. *a.* 1. *med.* ἐξηλάμην ω αϛ.

Ἐξανάστασις εως ἡ reſurrectio. *Phil.* 3. 11.

Ἐξανατέλλω exorior. F. ἐξανατελῶ. *aor.* 1. *act.* ἐξανέτειλα. *Matth.* 13. 5.

Ἐξανίστημι excito. *Fut.* ἐξαναστήσω. *aor.* 1. *act.* ἐξανέστησα. *aor.* 2. *act.* ἐξανέστην ης η ſurrexi. *Act.* 5. *v.* 7.

Ἐξαπατάω ῶ ſeduco, *decipio. præſ. imper.* ἐξαπάταε α, αέτω άτω. *Fut.* ήσω. *a.* 1. ἐξηπάτησα. *aor.* 1. *act. ſubj.* ἐξαπατήσω ῃς ῃ. 2 *Theſſ.* 2. 3. *vide* ἀπάτη.

Ἐξάπινα repentè *adv. Dicitur etiam* ἐξαπίνης, *pro* ἐξαίφνης. *ſcilicet mutato* φ *in* π, *& facta metatheſi duarum literarum* ιπ. *vide paulò ante* ἐξαίφνης. *Marc.* 9. 8.

Ἐξαπορέομαι οῦμαι prorſus hæreo, *ad eas redactus ſum anguſtias, ut quò me vertam, ignorem.* F. ήσομαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξηπορήθην. *unde aor.* 1. *infin.* ἐξαπορηθῆναι. 2 *Cor.* 1. 8. *vide ſuprà* ἀπορέομαι.

Ἐξαποστέλλω ablégo, emitto. *F.* ἐξαποστελῶ. *a.* 1. *act.* ἐξαπέστειλα, *Luc.* 1. 53. *præt.* ἐξαπέσταλκα.

Ἐξαρτίζω *planè perficio,* abſolvo, *præparo.* F. ἐξαρτίσω. *a.* 1. *act.* ἐξήρτισα. *infin. a.* 1. *act.* ἐξαρτίσαι *expleviſſe. Act.* 21. 5. *P.* ἐξήρτικα. *Item* perfectè inſtruo. *præt. paſſ.* ἐξήρτισμαι. *part. præt. paſſ.* ἐξηρτισμένος *perfectè inſtructus.* 2 *Tim.* 3. 17.

Ἐξαστρά-

Ἐξαστράπτω *émico*, refulgeo, *reſplendeo. Luc.* 9. 29. F. ψω. P. ἐξήστραφα.

Ἐξ αὐτῆς *ſcil.* στιγμῆς, *eodem temporis puncto.* eodem momēto. *Quidam habent pro voce compoſita. Act.* 10. 33. *&* 21. 32. ἐξ αὐτῆς. *ubi alii ſubaudiunt* ὥρας. στιγμὴ *enim per ſe non notat tempus, ſed quum additur nomen* χρόνος. *Luc.* 4. *v.* 5. ἐν στιγμῇ χρόνου, *in temporis puncto, hoc eſt, in momento.*

Ἐξεγείρω excito, ſuſcito. F. ἐξεγερῶ. P. ἐξήγερκα. *a.* 1. *act.* ἐξήγειρα. *Rom.* 9. 17.

Ἔξειμι *vel* ἐξίημι exeo, *egredior. ex* ἐξ *&* εἶμι *vel* ἵημι *eo. ab hoc eſt præſ. infin.* ἐξιέναι *exire. aor.* 2. *act.* ἔξιον ες ε. *part. a.* 2. ἐξιὼν όντος ὁ. *a.* 1. *act. Atticus* ἐξήεσαν *egreſſus ſum. Act.* 17. *v.* 15. *confer ſuprà* ἄπειμι *abeo.*

Ἐξελέγχω redarguo. *F.* γξω. *P.* ἐξήλεγχα. *a.* 1. *act.* ἐξήλεγξα. *a.* 1. *infin.* ἐξελέγξαι. *Iudæ v.* 15.

Ἐξέλκω *abſtraho. imperf.* ἐξεῖλκον. *Fut.* ἐξέλξω. *præſ. paſſ.* ἐξέλκομαι. *part. præſ. paſſ.* ἐξελκόμενος *abſtractus. Iac.* 1. 14.

Ἐξέραμα τος τὸ vomitus. 2 *Pet.* 2. 22. *ab* ἐξεράω *evacuo.* F. άσω. P. ἐξήρακα. *a.* 1. *act.* ἐξήρασα. *a.* 1. *act. infin.* ἐξεράσαι *deplere, evacuare, vomere. Th.* ἔρα ας ἡ *terra.*

Ἐξερευνάω ῶ penitus ſcrutor. F. ήσω. P. ἐξηρεύνηκα. *aor.* 1. ἐξηρεύνησα. 1 *Pet.* 1. 10.

Ἐξέρχομαι exeo, egredior. *imp.* ἐξηρχόμην ου ετο. *P.* ἐξελεύσομαι *prodibo. Matth.* 13. 49. *a.* 2. *act.* ἐξῆλθον ες ε. *a.* 2. *imperat.* ἔξελθε έτω. *Luc.* 5. 8. *diſcede.*

diſcede. a. 2. ſubj. ἐξέλθω ης η. *aor. 2. infin.* ἐξελθεῖν. *part. a. 2.* ἐξελθὼν οῦσα όν. *Marc. 5. 13. præt. med.* ἐξελήλυθα *dimanavi, exivi. pluſq. perf.* ἐξεληλύθειν εις ει *exiveram.*

Ἔξεστι licet. *Matth. 12. 2. tantùm in 3. perſona uſitatum, ab* ἔξειμι *inuſitato, quod eſt ex* ἐξ & εἰμὶ *ſum. Fut.* ἐξέσται *pro* ἐξέσεται. *Matth. 12. v. 4.* οὐκ ἐξὸν *(part. præſ. g. n.)* ἦν φαγεῖν, *non licebat edere.*

Ἐξετάζω exquiro. *F.* άσω. *P.* ἐξήτακα. *a. 1. act.* ἐξήτασα. *aor. 1. act. imperat.* ἐξέτασον άτω. *Matth. 2. 8. a. 1. act. infin.* ἐξετάσαι. *Th.* ἐτάζω *examino.*

Ἐξηγέομαι οῦμαι expono. *imperf.* ἐξηγεόμην οὔμην, έου οῦ, έετο εῖτο. *Actor. 21. 19. F.* ἐξηγήσομαι. *aor. 1. med.* ἐξηγησάμην ω ατο. *part. a. 1. med.* ἐξηγησάμενος.

Ἑξήκοντα οἱ αἱ τὰ ſexaginta.

Ἑξῆς deinceps, conſequenter. *adv.* ὁ ἑξῆς ordine ſequens. ἡ ἑξῆς *ſcil.* ἡμέρα *ſequens dies. Quidam derivant ab* ἔχω ἕξει. *q.d. cohærens.*

Ἐξηχέομαι οῦμαι perſono. *Fut.* ήσομαι. *præt. paſſ.* ἐξήχημαι σαι ται *perſonui. 1 Theſſ. 1. 8. ab* ἐξ & ἠχέω *ſono. Th.* ἦχος ου ὁ *ſonus.*

Ἕξις εως ἡ habitus. *Th.* ἔχω *habeo. Heb. 5. 14.*

Ἐξίστημι & ἐξιστάω ῶ. *Act. 8. 9.* obſtupefacio. *F.* ἐκστήσω. *a. 1.* ἐξέστησα. *Luc. 24. 22. perculi. a. 2.* ἐξέστην ης η *perculſus fui. præſ. med.* ἐξίσταμαι σαι ται *obſtupeſco. Marc. 2. 12. imperf. med.* ἐξιστάμην σο το *percellebar.*

Ἐξισχύω

Ἐξισχύω valeo, poſſum. *F.* ύσω. *P.* ἐξίσχυκα. *a.* 1. *act.* ἐξίσχυσα. *a.* 1. *ſubj.* ἐξισχύσω ῃς ῃ. *Eph.* 3. 18.

Ἔξοδος ου ἡ exitus. *item* mors. *Luc.* 9. *v.* 31. 2 *Pet.* 1. 14. *Ex* ἐξ & ὁδὸς οῦ ἡ *via.*

Ἐξολοθρεύω *funditus perdo, deleo.* F. εύσω. P. ἐξωλόθρευκα *præſ paſſ.* ἐξολοθρεύομαι diſperdor, *penitus exſcindor, deleor. præt. paſſ.* ἐξωλόθρευμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξωλοθρεύθην. *fut.* 1. *paſſ.* ἐξολοθρευθήσομαι, *Act.* 3. 23. *Ex* ἐξ & ὀλοθρεύω *perdo (pro* ὀλεθρεύω*) à nomine* ὄλεθρος ου ὁ *exitium. Th.* ὀλλύω *vel* ὄλλυμι *perdo.*

Ἐξομολογέομαι οῦμαι confiteor, *item* glorifico. *Luc.* 10. 21. *cum Dat.* F. ἐξομολογήσομαι. *a.* 1. *med.* ἐξωμολογησάμην ω ατο. *a.* 1. *med. ſubj.* ἐξομολογήσωμαι ῃ ηται *profiteor. vide* ὁμολογέω ῶ *confiteor.*

Ἐξορκίζω adjuro. *Matth.* 26. 63. F. ίσω. P. ἐξώρκικα. *a.* 1. ἐξώρκισα. (*ex* ἐξ & ὁρκίζω.) *præt. paſſ.* ἐξώρκισμαι. *Th.* ὅρκος ου ὁ *jusjurandum.*

Ἐξορκιστὴς οῦ ὁ exorciſta. *Act.* 19. 13.

Ἐξορύττω perfodio. F. ἐξορύξω. *a* 1. *act.* ἐξώρυξα. *part. a.* 1. *act.* ἐξορύξας αντος ὁ. *Gal.* 4. 15.

Ἐξουδενόω ῶ *nihili facio*, pro nihilo habeo. F. ώσω. P. ἐξουδένωκα. *præt. paſſ.* ἐξουδένωμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐξουδενώθην. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* ἐξουδενωθῶ, *Marc.* 9. 12. *part. aor.* 1. *paſſ.* ἐξουδενωθεὶς έντος ὁ. *ex* ἐξ & οὐδενόω ῶ *ab* οὐδεὶς ενὸς ὁ. *Th.* εἷς *unus.*

Ἐξουθενέω ῶ nihili facio, *pro nihilo duco. aſpernor.* (*ex* ἐξ & οὐθεὶς ενὸς ὁ *nullus, idem quod* οὐδείς.

οὐδείς. οὐδεὶς eſt ex οὐδὲ & εἷς: οὐθεὶς vero ex οὔτε neque & εἷς unus, ubi τ propter ſequentem aſpiratam mutatur in θ.) F. ήσω. P. ἐξουθένηκα. aor. 1. ἐξουθένησα ſprevi, *Luc.* 23. 11. Regit Accuſ. a. 1. act. ſubj. ἐξουθενήσω ῃς ῃ. præt. paſſ. ἐξουθένημαι. part. præt. paſſ. ἐξουθενημένος η ον. pro nihilo habitus. 1 *Cor.* 1. 28.

Ἐξουσία ας ἡ licentia, 1 *Cor.* 8. 9. & 9. *v.* 4. 5. poteſtas, *Mat.* 28. 18. authoritas, *Marc.* 1. 22. juriſdictio, *Luc.* 23. 7. dignitas, *Iohan.* 1. 12. ἐξουσίαι ῶν αἱ poteſtates, magiſtratus, *Luc.* 12. *v.* 11. ab ἔξεστι licet.

Ἐξουσιάζω poteſtatem habeo, *jus habeo, poteſtatem exerceo in aliquem, dominor, in poteſtate habeo, cum Gen.* F. άσω. P. ἐξουσίακα. *fut. 1. paſſ.* ἐξουσιασθήσομαι *redigar ſub poteſtatem.* 1 *Cor.* 6. 12.

Ἐξοχὴ ῆς ἡ eminentia. *ab* ἐξέχω *excello. Actor.* 25. *v.* 25.

Ἐξυπνίζω è ſomno excito. F. ίσω. P. ἐξύπνικα. *a. 1. act.* ἐξύπνισα. *a. 1. act. ſubj.* ἐξυπνίσω ῃς ῃ. *Ioh.* 11. 11.

Ἔξυπνος ου ὁ ἡ expergefactus, *qui vel quæ evigilavit. ex* ἐξ & ὕπνος ου ὁ *ſomnus. Act.* 16. *v.* 27.

Ἔξω foras, *Matth.* 5. 13. foris, *Luc.* 1. 10. *item cum Genit.* 1 *Cor.* 5. 13. τοὺς δὲ ἔξω. *ſcil.* ἐκκλησίας. *Sic, Apoc.* 14. 20. ἔξω τῆς πόλεως *extra civitatem.* ὁ ἔξω *ſcil.* ὤν, exterior, 2 *Cor.* 4. 16. extraneus, 1 *Cor.* 5. 12.

Ἐξώτε-

Ἐξώτερος ου ὁ exterior, extimus. *Matth.* 25.30.

Ἔξωθεν extrinſecus, *foris, extra. adv. cum Genit. & abſolutè ſine caſu. Matth.* 23. 25, 27.

Ἐξωθέω ῶ expello, extrudo. F. ἐξώσω. P. ἐξῶκα. *a.* 1. ἐξῶσα. *a.* 1. *act. infin.* ἐξῶσαι *extrudere. Act.* 27. 39.

· Ἑορτὴ ῆς ἡ feſtum. *Matth.* 6. 25.

· Ἑορτάζω feſtum agito, *celebro, ferior.* 1*Cor.* 5. 8. P. άσω. P. ἑώρτακα & εἰόρτακα.

· Ἐπαγγελία ας ἡ promiſſio. *Rom.* 8. 9.

Ἐπαγγέλλω indico, denuntio. F. ἐπαγγελῶ. P. ἐπήγγελκα. *a.* 1. *act.* ἐπήγγειλα. *præſ. med.* ἐπαγγέλλομαι polliceor. *item* præ me fero *ſeu* profiteor. 1*Tim.* 6. 21. & 1 *Tim.* 2. *v.* 10. ſpondeo. *præt. paſſ.* ἐπήγγελμαι *promiſi. Rom.* 4. 21. *paſſivè accipitur Gal.* 3. 19. *aor.* 1. *med.* ἐπηγγειλάμην ω ατο. *pollicitus ſum.*

Ἐπάγγελμα τος τὸ promiſſum. 2 *Pet.* 1. 4.

Ἐπάγω induco. 2 *Pet.* 2. 1. F. ἐπάξω. *a.* 1. *act.* ἐπῆξα. *part. a.* 1. *act.* ἐπάξας αντος ὁ. *a.* 2. *act.* ἐπήγαγον. *Vide* Ἄγω.

Ἐπαγωνίζομαι decerto. *Iud. v.* 3. F. ίσομαι. P. ἐπηγώνισμαι. ἀγὼν ῶνος ὁ *certamen.*

Ἐπαθροίζω *congreg.* (*ex* ἐπὶ & ἀθροίζω *cogo. Them.* ἀθρόος ου ὁ *confertus, univerſus.*) F. ίσω. P. ἐπήθροικα. *præſ. paſſ.* ἐπαθροίζομαι congregor. *Lue.* 11. 29.

· Ἔπαινος ου ὁ laus, *ex* ἐπὶ & αἶνος ου ὁ *laus. Rom.* 2. 29.

Ἐπαινέω ῶ laudo. F. έσω. P. ἐπῄνεκα. *a.* 1. ἐπῄνεσα.

σαι. *Luc.* 16. 8. *aor.* 1. *imperat.* ἐπαίνεσον άτω. 2. *pl.* ἐπαινέσατε *laudate.*

Ἐπαίρω attollo, elevo, erigo. F. ἐπαρῶ. P. ἐπῆρκα. *a.* 1. *act.* ἐπῆρα. *ubi* ἰῶτα *ſubſcribitur. a.* 1. *imperat.* ἐπᾶρον άτω. *a.* 1. *infin.* ἐπᾶραι. *part. a.* 1. ἐπάρας αντος ὁ, ἐπάρασα ης ἡ. *præſ. paſſ.* ἐπαίρομαι *efferor, ſuperbio. aor.* 1. *paſſ.* ἐπήρθην *ſublatus fui, ſeu ſurſum evectus fui. Actor.* 1. 9.

Ἐπαισχύνομαι pudet me, *erubeſco. cum Accuſ. aor.* 1. *paſſ.* ἐπῃσχύνθην ης η. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* ἐπαισχυνθῶ ῇς ῇ. *fut.* 1. *paſſ.* ἐπαισχυνθήσομαι ῃ εται. *Marc.* 8. 38.

Ἐπαιτέω ῶ mendico, *ſtipem peto. Luc.* 16. 3. *Fut.* ήσω. P. ἐπῄτηκα.

Ἐπακολουθέω ῶ ſubſequor. F. ήσω. P. ἐπηκολούθηκα. *a.* 1. *act.* ἐπηκολούθησα. 1 *Tim.* 5. 10. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐπακολουθήσω ῃς ῃ.

Ἐπακούω exaudio. F. ούσω. P. ἐπήκουκα. *a.* 1. *act.* ἐπήκουσα. 2 *Cor.* 6. 2. *præt. paſſ.* ἐπήκουσμαι. *præt. med.* ἐπήκοα *& Atticè* ἐπακήκοα.

Ἐπακροάομαι ῶμαι exaudio. *imperf.* ἐπηκροαόμην ώμην, άου, ῶ, άετο ᾶτο. 3. *pl.* ἐπηκροάοντο ῶντο. *Act.* 16. 25.

Ἐπὰν poſtquam, *conjunct. ex* ἐπὶ *&* ἂν. *Matth.* 2. 8. *vide* Ἐὰν.

Ἐπάναγκες neceſſe, neceſſariò. *adv.* τὰ ἐπάναγκες *ſcil.* ὄντα *neceſſaria. Act.* 15 28.

Ἐπανάγω redeo. F. άξω. *a.* 2. ἐπανήγαγον. *a.* 2. *act. imperat.* ἐπανάγαγε *provehe, Luc.* 5. 4.

Ἐπανα-

Ἐπαναμιμνήσκω commonefacio. *Rom. 15. 1*[5]. *cum Accuſ. F.* ήσω. *P.* ἐπαναμέμνηκα.

Ἐπαναπαύομαι acquieſco. *cum Dat. item* requieſco. *F.* αύσομαι, *Luc. 10. 6. præt. paſ*[s]. ἐπαναπέπαυμαι *requievi. a. 1. med.* ἐπαναπαυσάμην ω ατο.

Ἐπανέρχομαι redeo, *Luc. 10. 35. Fut.* ἐπανελεύσομαι. *aor. 2.* ἐπανῆλθον.

Ἐπανίστημι. *Fut.* ἐπαναστήσω. *P.* ἐπανέστηκα. *præ*[t]. *med.* ἐπανίσταμαι inſurgo. *F.* ἐπαναστήσομαι. *Matth. 10. 21.*

Ἐπανόρθωσις εως ἡ correctio. 2 *Tim. 3. 16.*

Ἐπαντάω ῶ occurro. *F.* ήσω. *P.* ἐπήντηκα. *a. 1.* ἐπήντησα. *Luc. 8. 27.*

Ἐπάνω ſupra *adv. cum Genit. ex* ἐπὶ & ἄνω.

Ἐπαρκέω ῶ ſubvenio, *cum Dat. F.* ἐπαρκέσω. *aor. 1. act.* ἐπήρκεσα. 1 *Timoth. 5. v. 10. P.* ἐπήρκεκα.

Ἐπαρχία ας ἡ provincia. *Act. 23. 34. ab* ἔπαρχος ου ὁ *præſes, præfectus.*

Ἔπαυλις εως ἡ commoratio. *Act. 1. 20. vid.* Αὐλή.

Ἐπαύριον cras, *adv.* ἡ ἐπαύριον *ſcil.* ἡμέρα *poſterus dies. Iohan. 12. 12.*

Ἐπαυτοφώρῳ *in flagranti delicto, in ipſo facto. Ioh. 8. 4. ex* ἐπὶ, *in, &* αὐτόφωρον ου τὸ.

Ἐπαφρίζω deſpumo. *F.* ίσω. *P.* ἐπήφρικα. *Thema* ἀφρὸς οῦ ὁ *ſpuma. Iudæ v. 13.*

Ἐπεγείρω excito. *Fut.* ἐπεγερῶ. *aor. 1.* ἐπήγειρα. *Act. 13. 50. P.* ἐπήγερκα.

Ἐπέκει-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἐπεὶ (*ex* ἐπὶ *&* εἰ) quoniam, *conjunct. cum indic.*

Ἐπείπερ idem. *conjunct. cum ind. Rom.* 3. 29.

Ἐπειδὴ poſtquam, quoniam. *conjunct. cum indic. Matth.* 21. 46.

Ἐπειδήπερ quandoquidem. *cum indic. Luc.* 1. *verſ.* 1.

Ἐπείδω intueor. *fut.* ἐπείσομαι *&* ἐπείσω. *a.* 2. ἐπεῖδον ες ε. *Luc.* 1. 25. ἔπιδε *reſpice.*

Ἔπειμι *ſuccedo. ex* ἐπὶ *ſub &* εἶμι *eo. a.* 2. ἔπιον ες ε. *part. aor.* 2. *act.* ἐπιὼν οῦσα ὂν *ſuccedens,* ſequens. ἡ ἐπιοῦσα *ſcil.* ἡμέρα *ſequens dies. Act.* 7. 26. ἐπιούσιος ου ὁ ἡ *jugis.*

Ἐπείδω reſpicio, intueor. *F.* ἐπείσω. *a* 2. ἐπεῖδον. *Luc.* 1. 25. *a.* 2. *imperat.* ἔπιδε *reſpice.*

Ἔπειτα (*ex* ἐπὶ *&* εἶτα *deinde*) deinde. *adverb. ordinis.*

Ἐπεισαγωγὴ ῆς ἡ ſuperintroductio. *Heb.* 7. 19.

Ἐπέκεινα trans. *Act.* 7. 43. *Adv. cum Genit. pro* ἐπὶ ἐκεῖνα. *ad illa uſque ſcil.* διαστήματα *ſpatia*) (ἐπίταδε *citra, cis.*

Ἐπεκτείνομαι contendo, enitor. *Phil.* 3. *v.* 13. *F.* ἐπεκτενοῦμαι. *a.* 1. *med.* ἐπεξετεινάμην ω ατο. *cum Dat.*

Ἐπενδύω ſuperinduo. *F.* ύσω. *P.* ἐπενδέδυκα. *præſ. med.* ἐπενδύομαι ſuperinduo *vel* ſuperinduor. *a* 1. *med.* ἐπενεδυσάμην ω ατο. *a.* 1. *med. infin.* ἐπενδύσασθαι. 2 *Cor.* 5. 4.

Ἐπενδύτης ου ὁ amiculum, *induſium. Ioh.* 21. *verſ.* 7.

Ἐπέρχομαι ſupervenio. F. ἐπελεύσομαι. Luc 1.35. *a.* 2. ἐπῆλθον, *ſeq. præpoſ.* ἐπὶ *cum Acc.*

Ἐπερωτάω ῶ interrogo. *imperf.* ἐπηρώταον ων, αες ας, αε α. F. ήσω. P. ἐπηρώτηκα. *a.* 1. ἐπηρώτησα. *Matth.* 16. 1. *a.* 1. *imperat.* ἐπερώτησον *cum Accuſ. interroga. ex* ἐπὶ *&* *Th.* ἐρωτάω.

Ἐπερώτημα τος τὸ interrogatio. 1 *Pet.* 3. 21.

Ἐπέστησαν *vide* Ἐφίστημι.

Ἐπέχω *propriè, inhibeo. item* recipio, diſto *item* attendo. *imperf.* ἐπεῖχον ες ε *cum Dat* *Fut.* ἐφέξω *vel* ἐπισχήσω. P. ἐπέσχηκα. *aor.* 2 ἐπέσχον ες ε. *Act.* 19. 23. *ſubſtiti. propriè, inhibui me ne irem.*

Ἐπηρεάζω infeſto, *offendo, vexo, damno afficio, hoſtiliter invado. Matth.* 5. 44. *cum Acc.* F. άσω. P. ἠπηρέακα. *ex* ἐπὶ *&* ἄρης εος *& poëtice* ἄρηος ὁ *mars, bellum.*

Ἐπὶ *præpoſitio cum Genitivo ſignificat* in, ad, ſupra, ſuper. *item* coram. 1 *Tim.* 6. *v.* 13. *cum Dativo* in, propter, coram. *cum Accuſ.* ſuper, adverſus, per. *Luc.* 18. *v.* 4. ἐπὶ χρόνον *pro* ἐπὶ πολὺν χρόνον *per multum tempus, diu, &c.*

Ἐπιβαίνω conſcendo. *F.* ἐπιβήσομαι. *P.* ἐπιβέβηκα inſedi. *a.* 2. ἐπέβην. *part. a.* 2. ἐπιβὰς άντος ὁ ingreſſus. *Act.* 27. 2.

Ἐπιβάλλω injicio, immitto. *imperf.* ἐπέβαλλον *erumpebam. Marc.* 4. 37. F. ἐπιβαλῶ. *aor.* 2. ἐπέβαλον *injeci. part. aor.* 2. ἐπιβαλὼν όντος ὁ. *Marc.* 14. 72. *quum ſe proripuiſſet.*

prat.

præt. act. ἐπιβέβληκα. Præt. paſſ. ἐπιβέβλημαι.

Ἐπιβαρέω ῶ aggravo. F. ήσω. P. ἐπιβεβάρηκα. a. 1. act. ἐπεβάρησα. a. 1. act. infin. ἐπιβαρῆσαι. 1 Theſſ 2. 9.

Ἐπιβιβάζω impono. facio aſcendere. Fut. άσω. a. 1. ἐπεβίβασα. Luc. 19. 35.

Ἐπιβλέπω reſpicio. F. ἐπιβλέψω. a. 1. ἐπέβλεψα. Luc. 1. 48. P. ἐπιβέβλεφα.

Ἐπίβλημα τος τὸ. q. d. additamentum, panniculus. ab ἐπιβάλλω adjicio. Matth. 9. 16.

Ἐπιβοάω ῶ vociferor. Fut. ήσω. P. ἐπιβεβόηκα. Act. 25. 24.

Ἐπιβουλὴ ῆς ἡ propriè, conſilium adverſus aliquem, ex ἐπὶ adverſus, & βουλὴ ῆς ἡ conſilium, inſidiæ. Act. 9. 24.

Ἐπιγαμβρεύω affinitatis jure duco. (γαμβρὸς οῦ ὁ gener.) Fut. εύσω. Matth. 22. 24. Præt. ἐπιγεγαμβρευκα. aor. 1. act. ἐπεγάμβρευσα. aor. 1. med. ἐπεγαμβρευσάμην.

Ἐπίγειος ου ὁ ἡ terreſtris. τὰ ἐπίγεια terrena. Phil. 3. 19. ex ἐπὶ & γέα ας ἡ terra, pro qua voce, uſitata eſt contracta γῆ.

Ἐπιγίνομαι ſupervenio. Act. 28. 13. F. ἐπιγενήσομαι. aor. 2. ἐπεγενόμην.

Ἐπιγινώσκω agnoſco. F. ἐπιγνώσομαι. a. 1. ἐπέγνωσα. a. 2. ἐπέγνων ως ω. a. 2. imp. ἐπίγνωθι. a. 2. ſubj. ἐπιγνῶ ῷς ῷ. a. 2. infin. ἐπιγνῶναι. part. a. 2. ἐπιγνοὺς όντος ὁ. Rom. 1. 32. præt. act. ἐπέγνωκα. præt. paſſ. ἐπέγνωσμαι. aor. 1. paſſ. ἐπεγνώσθην.

Ἐπιγνω-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

• Ἐπίγνωσις εως ἡ agnitio. 1 *Tim.* 2. 4.

Ἐπιγραφὴ ῆς ἡ inſcriptio. *Matth.* 22. 20.

Ἐπιγράφω inſcribo. F. ψω. P. ἐπιγέγραφα. *præ*
paſſ. ἐπιγέγραμμαι. *pluſq. perf.* ἐπεγεγράμμην
ψο πτο. *Act.* 17. 23.

• Ἐπιδείκνυμι oſtendo. *part. præſ.* ἐπιδεικνὺς ύντος
ό. F. είξω. P. ἐπιδέδειχα. *aor.* 1. ἐπέδειξα. *aor.*
imperat. ἐπίδειξον άτω. 2. *pl.* ἐπιδείξατε *oſten-*
dite, *Luc.* 20. 24. *aor.* 1. *infin.* ἐπιδεῖξαι. *præ*
med. ἐπιδείκνυμαι *oſtendo. part. med. præ*
ἐπιδεικνύμενος η ον *oſtendens.*

Ἐπιδέχομαι excipio. 3 *Ioh.* 9. *imperf.* ἐπεδεχόμην
ου ετο. F. ξομαι. P. ἐπιδέδεγμαι.

Ἐπιδημέω ῶ advena ſum. *Act.* 2. 10. *Fut.* ήσω
Præt ἐπιδεδήμηκα.

Ἐπιδιατάσσομαι. *Gal.* 3. 13 *propriè* inſuper man-
do, inſuper conſtituo, *vel* diſpono. *unde*
Novellæ Cæſarum conſtitutiones dicuntur
αἱ νεαραὶ διατάξεις. *item* inſuper addo. F.
ξομαι. *aor.* 1. ἐπιδιεταξάμην ω ατο.

Ἐπιδίδωμι *inſuper do*, do, *Luc.* 24. 10. ἐπεδίδου
pro ἐπεδίδω (3. *ſing. imperf. act.*) F. ἐπιδώσω.
P. ἐπιδέδωκα. *a.* 2. ἐπέδων. *a.* 1. ἐπέδωκα, *Act.*
15. 30. *a.* 1. *paſſ.* ἐπεδόθην ης η.

Ἐπιδιορθόω ῶ corrigo. F. ώσω. P. ἐπιδιώρθωκα.
a. 1 *act.* ἐπιδιώρθωσα. *a.* 1. *ſubj.* ἐπιδιορθώσω
ῃς ῃ. ἐπιδιορθόομαι οῦμαι *verbum med. a.* 1
med. ſubj. ἐπιδιορθώσωμαι ῃ ηται. *Tit.* 1. 5.

Ἐπιδύω óccido, demergor. *Fut.* ύσω. *aor.* 2.
ἐπέδυν υς υ. *Eph.* 4. 26.

Ἐπιει-

'πιεικὴς έος ὁ ἡ *qui de jure ſuo remittit*, æquus. (*ab εἴκω cedo*,) ἐπιεικὲς έος τὸ moderatio, *Phil.* 4. 5.

'πιέικεια ας ἡ æquitas. *Act.* 24. 4.

'πιζητέω ῶ requiro. *F.* ήσω. *P.* ἐπεζήτηκα. *a.* 1. ἐπεζήτησα. *Act.* 13. 7.

'πιθανάτιος ου ὁ ἡ morti deſtinatus a. 1 *Corinth.* 4. 9.

'πίθεσις εως ἡ impoſitio. *ab* ἐπιτίθημι *impono.* 1 *Tim.* 4. 14.

'πιθυμέω concupiſco, *deſidero. imperf.* ἐπεθύμεον ουν, εες εις, εε ει. *F.* ήσω. *P.* ἐπιτεθύμηκα. *a.* 1. *act.* ἐπεθύμησα *a.* 1. *act infin.* ἐπιθυμῆσαι, *Matth.* 5. 28. θυμὸς οῦ ὁ *animus.*

'πιθυμία ας ἡ concupiſcentia. *Rom.* 7. 7.

'πικαθίζω colloco. *Fut.* ίσω. *aor.* 1. ἐπεκάθισα, *Matth.* 21. 7. *P.* ἐπικεκάθικα.

'πικαλέομαι οῦμαι invoco. *item* cognominor, *Act.* 10. 5. *F.* έσομαι. *P. paſſ.* ἐπικέκλημαι *appellavi. item. invocatus fui pluſq. perf.* ἐπεκεκλήμην σο το. *a.* 1. *med.* ἐπεκαλεσάμην ω ατο. *a.* 1. *med ſubj.* ἐπικαλέσωμαι ῃ ηται. *a.* 1. *paſſ.* ἐπικλήθην *cognominatus fui. part. a.* 1. *paſſ.* ἐπικληθεὶς εῖσα έν.

'πικάλυμμα τος τὸ velamen. καλύπτω *tego.* 1 *Pet.* 2. 6.

'πικατάρατος ου ὁ ἡ exſecrabilis. *vide ſuprà* ἀρὰ ᾶς ἡ. *Gal.* 3. 6.

'πίκειμαι incumbo. *item* inſto, urgeo. *præſ. infin.* ἐπικεῖσθαι. *imperf.* ἐπεκείμην σο το.

F, ἐπι-

F. ἐπικείσομαι. *part. præſ.* ἐπικείμενος η ον *impoſitus a um, incumbens, imminens. Act.* 27. *v.* 20.

Ἐπικουρία ας ἡ auxilium. *Actor.* 26. *v.* 22. *ab* ἐπίκουρος ου ὁ ἡ *auxiliator.* βοηθὸς. *ex* ἐπὶ *ad,* & κοῦρος *pro* κόρος ου ὁ *juvenis. videtur propriè vox militaris,* ὅτε οἱ κοῦροι ἐπὶ συμμαχίαν στέλλονται, *quum juvenes ad commilitium mittuntur.* Sic juvenis *Latinè à* juvando *dictus, qui ob ætatis & animi robur ad arma ferenda aptiſſimus :* ſenex *verò quaſi* ſeminex.

Ἐπικρίνω judico. *Fut.* ἐπικρινῶ. *P.* ἐπικέκρικα. *a.* 1. *act.* ἐπέκρινα ας ε. *Luc.* 23. 24.

Ἐπιλαμβάνομαι prehendo *cum Genit. F. med.* ἐπιλήψομαι. *a.* 2. *med.* ἐπελαβόμην ου ετο. *a.* 2. *med. imp.* ἐπιλαβοῦ. 1 *Tim.* 6. 12. *apprehende. a.* 2. *ſubj.* ἐπιλάβωμαι ῃ ηται. *a.* 2. *med. infin.* ἐπιλαβέσθαι *carpere. cum* Genit. (*quia fit cum deſiderio*) *part. aor.* 2. ἐπιλαβόμενος.

Ἐπιλανθάνομαι obliviſcor. F. ἐπιλήσομαι. *præt. paſſ.* ἐπιλέλησμαι *oblivioni ſum traditus. a.* 2. *med.* ἐπελαθόμην ου ετο *oblitus fui. a.* 2. *med. infin.* ἐπιλαθέσθαι. *regit* Genit. *ſemel Accuſ. Philip.* 3. 14.

Ἐπιλέγομαι *nominor,* dicor. *Ioh.* 5. 2. *F.* ἐπιλέξομαι. *a.* 1. *med.* ἐπελεξάμην ω ατο allégi.

Ἐπιλείπω deficio. *Fut.* ἐπιλείψω. *Heb.* 11. 32. *P.* ἐπιλέλειφα. *a.* 2. ἐπέλιπον.

Ἐπιλησμονὴ ῆς ἡ oblivio. *Iac.* 1. 25.

Ἐπιλύω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἐπιλύω explico. *F.* ύσω. *P.* ἐπιλέλυκα. *a.2.* ἐπέλυον. *præt.paſſ.* ἐπιλέλυμαι. *a.1.paſſ.* ἐπελύθην. *fut.1.paſſ.* ἐπιλυθήσομαι. *Act.* 20. 39.

Ἐπίλυσις εως ἡ explicatio. 2 *Pet.* 1. 20.

Ἐπιμαρτυρέω ῶ teſtificor. *Fut.* ήσω. *Præt.* ἐπιμεμαρτύρηκα. 1 *Pet.* 5. 12.

Ἐπιμέλεια ας ἡ cura, *diligentia, ſtudium. ab adject.* ἐπιμελὴς έος ὁ ἡ *diligens. Th.* μέλει *curæ eſt. Act.* 27. 3.

Ἐπιμελῶς *ſollicitè,* accuratè. *Luc.* 15. 8.

Ἐπιμελέομαι οῦμαι curam gero, curo. *cum Gen.* F. ἐπιμελήσομαι *curabo. a.* 1. *paſſ.* ἐπεμελήθην ης η *curavi, Luc.* 10. 34. *a.* 1. *paſſ. imperat.* ἐπιμελήθητι.

Ἐπιμένω permaneo, *præſ. imperat.* ἐπίμενε αὐτοῖς *permane in iſtis,* 1 *Tim.* 4. 16. *imperf.* ἐπέμενον. F. ἐπιμενῶ. *a.* 1. *act.* ἐπέμεινα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐπιμείνω ῃς ῃ. *a.* 1. *act. infin.* ἐπιμεῖναι. *præt. act.* ἐπιμεμένηκα.

Ἐπινεύω annuo. F. εύσω. *a.* 1. ἐπένευσα, *Act.* 18. *v.* 20. P. ἐπινένευκα.

Ἐπίνοια ας ἡ cogitatio, *Act.* 8. 22. ἐπινοέω ῶ *excogito, comminiſcor.*

Ἐπίορκος ου ὁ ἡ perjurus a, *ex* ἐπὶ *contra &* ὅρκος ου ὁ *jusjurandum.* 1 *Tim.* 1. 10.

Ἐπιορκέω ῶ péjero. *F.* ήσω, *Matth.* 5. *v.* 33. *P.* ἐπιώρκηκα.

Ἐπιούσιος ου ὁ ἡ *ad eſſentiam ſuſtentandam pertinens. vulgò* quotidianus, *Matth.* 6. *v.* 11. *ſcil. quo quotidie egemus. intelligitur panis*

frugalis & cibarius qui naturam reficiat, non opprimat. Eſt enim natura paucis contenta. ex ἐπὶ *ad, &* οὐσία ας ἡ *eſſentia. Vide &* Ἔπειμι.

Ἐπιπίπτω irruo. *cum Dat. F.* ἐπιπτώσω. *P.* ἐπιπέπτωκα. *a.2.* ἐπέπεσον ες ε. *ſequente* ἐπὶ *cum Acc. incidi, illapſus ſum. part. a.2.* ἐπιπεσὼν όντος ὁ *incumbens. Ioh.* 13.25.

Ἐπιπλήττω *vel* σσω increpo. *cum Dat. F.* ξω. *P.* ἐπιπέπληχα. *a.1. act.* ἐπέπληξα. *aor.1. act. ſubj.* ἐπιπλήξω ῃς ῃ. 1 *Tim.* 5.1.

Ἐπιπνίγω ſuffóco. *F.* ίξω. *P.* ἐπιπέπνιχα. *a.1. act.* ἐπέπνιξα. *Luc.* 8.7.

·Ἐπιποθέω ῶ expeto, deſidero. *item* intime amo. *Phil.*1.8. *F.* ήσω. *P.* ἐπιπεπόθηκα. *a.1. act.* ἐπεπόθησα. *a.1. act. imperat.* ἐπιπόθησον άτω. *ex* ἐπὶ & ποθέω ῶ *deſidero. Them.* πόθος ου ὁ *deſiderium.*

Ἐπιπόθησις εως ἡ deſiderium. 2 *Cor.*7.7.

Ἐπιπόθητος ου ὁ ἡ exoptatus a. *Phil.* 4.1.

Ἐπιποθία ας ἡ deſiderium. *Rom.* 15.23.

Ἐπιπορεύομαι proficiſcor, péragro. *Luc.* 8.4. *F.* εύσομαι. *P.* ἐπιπεπόρευμαι.

Ἐπιῤῥάπτω inſuo. *Marc.*2.41. *F.* ψω. *P.* ἐπέῤῥαφα.

Ἐπιῤῥίπτω injicio. *Luc.*19.35. conjicio, 1 *Pet.*5.7. *ſeq.* ἐπὶ *cum Accuſ. F.* ψω. *P.* ἐπέῤῥιφα. *a.1. act.* ἐπέῤῥιψα. *part. a.1. act.* ἐπιῤῥίψας αντος ὁ.

·Ἐπίσημος ου ὁ ἡ inſignis. *ex* ἐπὶ & σῆμα τος τὸ *ſignum. Rom.*16.7.

Ἐπισιτισμὸς οῦ ὁ cibaria, *cibus, victus. Luc.*9.12.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ab ἐπισιτίζω *cibaria præbeo. Fut.* ίσω. *P. act.* ἐπισεσίτικα. *P. paſſ.* ἐπισεσίτισμαι.

-Ἐπισκέπτομαι inviſo, *viſito. Fut.* ψομαι. *P. paſſ.* ἐπέσκεμμαι *recensitus ſum. a.* 2. *paſſ.* ἐπεσκέπτην ης η *luſtratus fui. a.* 1. *med.* ἐπεσκεψάμην ω ατο *inviſi. a.* 1. *med. imperat.* ἐπίσκεψαι άσθω. 2. *pl.* ἐπισκέψασθε *deligite, diſpicite. a.* 1. *med. ſub.* ἐπισκέψωμαι η ηται. 1. *pl.* ἐπισκεψώμεθα *inviſamus. Act.* 15. 36.

Ἐπισκηνόω ῶ in tabernaculo habito. *Fut.* ώσω. *P.* ἐπεσκήνωκα. *aor.* 1. *act.* ἐπεσκήνωσα. *a.* 1. *act. ſubj.* ἐπισκηνώσω ης η. 2 *Cor.* 12. 9.

·Ἐπισκιάζω inumbro. *cum Dat. F.* άσω. *Luc.* 1. 35. *P.* ἐπεσκίακα. *a.* 1. *act.* ἐπεσκίασα. *aor.* 1. *act. ſubj.* ἐπισκιάσω ης η.

Ἐπισκοπὴ ῆς ἡ viſitatio, epiſcopatus. 1 *Pet.* 2. 12.

Ἐπισκοπέω ῶ viſitationi vaco. 1 *Pet.* 5. 2. *item* proſpicio. *F.* ήσω. *P.* ἐπεσκόπηκα.

Ἐπίσκοπος ου ὁ *viſitator.* (*alii inſpector.*) epiſcopus. *Act.* 20. 25.

Ἐπισπάομαι ῶμαι attraho. 1 *Cor.* 7. 18, μὴ ἐπισπάσθω (3. *ſing. præſ. med. imperat.*) *F.* άσομαι. *a.* 1. *med.* ἐπεσπασάμην ω ατο.

Ἐπίσταμαι σαι ται peritus ſum, ſcio. (*ex* ἐπὶ *&* ἵσταμαι *facta epentheſi literæ* τ.) *imperf.* ἠπιστάμην *in ſecunda perſona* ἠπίστω, *Deut.* 28. 65. *pro* ἠπίστασο *contractè ad formam* ἱστάμην ἵστασο *&c. F.* ἐπιστήσομαι.

Ἐπιστάτης ου ὁ magiſter, *qui præfectus eſt aliis, à verbo* ἐφίστημι *præficio. Luc.* 5. 5.

Ἐπιστήμων ονος ὁ ἡ ſcientia præditus, gnarus. *Iac.* 1. 13.

Ἐπιστέλλω mitto. *F.* ἐπιστελῶ. *P.* ἐπέσταλκα. *a.* 1. ἐπέστειλα *miſi, item ſcripſi,* Heb. 13. 22. *aor.* 1. *act. infin.* ἐπιστεῖλαι *ſcribere,* *Act.* 15. *v.* 20. P. *med.* ἐπέστολα, *unde eſt*

Ἐπιστολὴ ῆς ἡ epiſtola, *Gall. une miſſive.*

Ἐπιστηρίζω confirmo, *Act.* 14. 22. *F.* ίξω. *P.* ἐπεστήριχα. *a.* 1. ἐπεστήριξα.

Ἐπιστομίζω *os obthúro, Tit.* 1. 11. *F.* ίσω. *P.* ἐπεστόμικα. Στόμα τος τὸ *os, oris.*

Ἐπιστρέφω converto, *Luc.* 1. 16. *item* converto me. F. ἐπιστρέψω convertam. *item* (*pro* ὑποστρέψω) redibo, *Matth.* 12. 44. *P.* ἐπέστρεφα. *a.* 1. *act.* ἐπέστρεψα. *a.* 1. *imperat. act.* ἐπίστρεψον άτω. *a.* 1. *ſubj.* ἐπιστρέψω ῃς ῃ. *a.* 1. *infin.* ἐπιστρέψαι. *part. a.* 1. ἐπιστρέψας αντος ὁ. *a.* 2. *paſſ.* ἐπεστράφην ης η converti *me. a.* 2. *paſſ imperat.* ἐπιστράφηθι ήτω. *aor.* 2. *ſubj.* ἐπιστραφῶ, *Ioh.* 12. 40. *part. a.* 2. *paſſ.* ἐπιστραφεὶς έντος ὁ converſus. *præt. med.* ἐπέστροφα, *unde eſt*

Ἐπιστροφὴ ῆς ἡ converſio. *Act.* 15. 3.

Ἐπισυνάγω cogo, congrego. *Fut.* ἐπισυνάξω. *P. act.* ἐπισυνῆχα. *a.* 1. ἐπισυνῆξα. *a.* 1. *infin.* ἐπισυνάξαι *a.* 2. *act.* ἐπισυνήγαγον. *a.* 2. *infin.* ἐπισυναγαγεῖν, *Matth.* 23. 37. *præt. paſſ.* ἐπισυνῆγμαι. *part. præt. paſſ.* ἐπισυνηγμένος ον. *a.* 1. *paſſ.* ἐπισυνήχθην. *part. a.* 1. *paſſ.* ἐπισυναχθεὶς εῖσα έν.

Ἐπισυναγωγὴ ῆς ἡ congregatio. *Heb.* 10. 25.

Ἐπισύ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἐπισύστασις εως ἡ coitio, agmen. *ex ἐπὶ & συνίστημι, conflo. Act. 24. 12.*

Ἐπισυντρέχω ſimul occurro. *vide infrà Συντρέχω. Marc. 9. 25.*

Ἐπισφαλὴς έος ὁ ἡ periculoſus a. σφάλλω *ſupplanto. Act. 27. 9.*

Ἐπισχύω invaleſco, magis ac magis urgeo. ἐπείγω. *imperf.* ἐπίσχυον ες ε, *Luc. 23. 5. F.* ύσω. *P.* ἐπίσχυκα. *a. 1. act.* ἐπίσχυσα. Ἰσχὺς ύος ἡ *robur.*

Ἐπισωρεύω coacervo. *F.* εύσω, *2 Timoth. 4. 3. P.* ἐπισεσώρευκα. *Vide* Σωρεύω.

Ἐπιτάττω *vel* σσω. impero. *cum Dat. Fut.* άξω. *P.* ἐπιτέταχα. *a. 1. act.* ἐπέταξα, *Marc. 6. 27. P. med.* ἐπιτέταγα, *unde eſt*

Ἐπιταγὴ ῆς ἡ imperium, præceptum, *Roman. 16. v. 26.*

Ἐπιτελέω ῶ perago, exſequor, *Luc. 13. 32. F.* ἐπιτελέσω. *a. 1.* ἐπετέλεσα *abſolvi, finivi. præſ. paſſ.* ἐπιτελέομαι οῦμαι *perficior.*

Ἐπιτήδειος ου ὁ ἡ aptus, idoneus a. *Iac. 2. 16.*

Ἐπιτίθημι & *præſ. med.* ἐπιτίθεμαι impono. *F.* ἐπιθήσω. *1 Tim. 5. v. 22,* ἐπιτίθει *pro* ἐπιτίθη *tanquam ab* ἐπιτιθέω. *P.* ἐπιτέθεικα. *a. 1.* ἐπέθηκα. *a. 2.* ἐπέθην. *a. 2. imperat.* ἐπίθες έτω. *a. 1. paſſ.* ἐπετέθην. *a. 1. paſſ. ſubj.* ἐπιτεθῶ ῇς ῇ. *F. 1. med.* ἐπιθήσομαι ῃ εται. *Act. 18. 10,* ἐπιθήσεταί σοι. *ſcil.* χεῖρας. *h. e. te invadet. a. 2. med.* ἐπιθέμην ου το. *impoſui. Act. 28. 10.*

Ἐπιτιμάω ῶ objurgo, *cum Dat. imperf.* ἐπετίμαον ων. *F.* ήσω. *P.* ἐπιτετίμηκα. *a. 1. act.* ἐπετίμησα,

μῆσαι. *Matth.* 12. 16. *a.* 1. *imperat.* ἐπιτίμησον άτω. *a.* 1. *act. opt.* ἐπιτιμήσαιμι αις αι.

Ἐπιτιμία ας ἡ increpatio. 2 *Cor.* 2. 6.

Ἐπιταυτὸ ſimul, *Act.* 3. 1. eodem loci, *Actor.* 2. 44. *ſcribitur ut tres voces Act.* 4. 26.

Ἐπιτρέπω permitto. F. ψω P. ἐπιτέτροφα. *a.* 1. *act.* ἐπέτρεψα. *aor.* 1. *imperat.* ἐπίτρεψον άτω *permitte. præſ. paſſ.* ἐπιτρέπομαι *permittor, Act.* 26. 1. *præt. paſſ.* ἐπιτέτραμμαι ψαι πται, 1 *Cor.* 14. 34. *a.* 2 *paſſ.* ἐπετράπην ης η. P. *med.* ἐπιτέτροπα, *unde ſunt*

Ἐπιτροπὴ ῆς ἡ procuratio. *Act.* 26. 12.

Ἐπίτροπος ου ὁ procurator. *Gal.* 4. 2.

Ἐπιτυγχάνω aſſequor. *aor.* 2. ἐπέτυχον ες ε. *Roman.* 11. 7.

Ἐπιφαίνω & ομαι appareo. F. ἐπιφανῶ. P. ἐπιπέφαγκα. *a.* 1. ἐπέφηνα. *aor.* 1. *infin.* ἐπιφᾶναι. *Luc.* 1. 79. *a.* 2. *paſſ.* ἐπεφάνην ης η.

Ἐπιφανὴς έος ὁ ἡ illuſtris e. *Act.* 2. 20.

Ἐπιφάνεια ας ἡ apparitio. 2 *Theſſ.* 2. 8.

Ἐπιφαύω illuceſco. F. ἐπιφαύσω. *Eph.* 5. 14. & ἐπιφαύσομαι. φαύω *Æolicè pro* φάω *luceo.*

Ἐπιφέρω infero, objicio. *imperf.* ἐπέφερον ες. *Act.* 25. 18. *Fut.* ἐποίσω. *aor.* 2. ἐπήνεγκον. *aor.* 2. *infin.* ἐπενεγκεῖν.

Ἐπιφωνέω ῶ acclamo. *imperf.* ἐπεφώνεον ουν, εες εις, εε ει. *Act.* 12. 22. *Fut.* ήσω. *Præt.* ἐπιπεφώνηκα. *præt. paſſ.* ἐπιπεφώνημαι. *unde eſt* ἐπιφώνημα τος τὸ *exclamatio.*

Ἐπιφώσκω illuceſco. *Matth.* 28. *v.* 1. *imperf.*

ἐπέφω-

ἐπέφωσκον ες ε. *Th. eſt* φάω *luceo. unde* φάος, *& contractè* φῶς.

Ἐπιχειρέω ῶ aggredior. *imperf.* ἐπεχείρεον ουν *conabar. Fut.* ήσω. *Præt.* ἐπικεχείρηκα. *aor.* 1. ἐπεχείρησα. *Luc.* 1. 1.

Ἐπιχέω infundo. *Luc.* 10. 34. *vide ſuprà* ἐκχέω.

Ἐπιχορηγέω ῶ ſuppedito, ſubminiſtro. 2 *Cor.* 9. 10. (*ex* ἐπὶ *&* χορηγέω ῶ *ſum dux chori. à* χορηγὸς οῦ ὁ *dux chori, præſultor.*) *Fut.* ήσω. *P.* ἐπικεχορήγηκα. *a.* 1. *act.* ἐπεχορήγησα.

Ἐπιχορηγία ας ἡ ſuppeditatio. *Eph.* 4. 16.

Ἐπιχρίω illino. *Fut.* ίσω. *P.* ἐπικέχρικα. *aor.* 1. ἐπέχρισα. *Ioh.* 9. 6.

Ἐποικοδομέω ῶ ſuperſtruo. 1 *Cor.* 3. 10. *F.* ήσω. *P.* ἐπῳκοδόμηκα. *a.* 1. ἐπῳκοδόμησα. *a.* 1. *paſſ.* ἐπῳκοδομήθην. *ex* ἐπὶ *&* οἰκοδομέω ῶ *ædifico.*

Ἐποκέλλω impingo, allido. *F.* ἐποκελῶ. *a.* 1. ἐπώκειλα, *Act.* 27. 41. *P.* ἐπώκελκα. *Them.* κέλλω. *F.* κέλσω. *pervenio in portum. unde eſt* ὀκέλλω *appello is ere, per* πρόσθεσιν τοῦ ο μικροῦ. *Et hinc eſt* ἐποκέλλω.

Ἐπονομάζω *cognomino. F.* άσω. *P.* ἐπωνόμακα. *præſ. paſſ.* ἐπονομάζομαι ῃ εται cognominor. *Rom.* 2. 17.

Ἐπόπτης ου ὁ teſtis oculatus. *ab* ἐπόπτομαι *aſpicio. ex* ἐπὶ *&* ὄπτομαι *video.* 2 *Pet.* 1. 16.

Ἐποπτεύω ſpecto. *Fut.* εύσω. *P.* ἐπώπτευκα. *a.* 1. ἐπώπτευσα. 1 *Pet.* 2. 12.

Ἔπος εος τὸ verbum. 1 *Pet.* 2. 12. *carmen.* ἔπω *dico.*

Ἐπουράνιος ου ὁ ἡ cœleſtis, ex ἐπὶ & οὐρανὸς οῦ ὁ cœlum. *Heb.* 12. 12 *inf. g.*

Ἐπουράνια ων τὰ *ſcil.* δώματα cœlum. *Eph.* 1. 3.

Ἑπτὰ οἱ αἱ τὰ ſeptem.

Ἑπτάκις *adv.* ſepties. *Matth.* 18. 21.

Ἔπω dico. *aor.* 1. εἶπα, *Iohan.* 10. 34. *a.* 1. *imperat.* εἶπον άτω. 3. *pl.* εἰπάτωσαν, *Actor.* 24. 20. *aor.* 2. εἶπον, *caret fut. & præt. aor.* 2. *imperat.* εἰπὲ, *ubi augmentum manet in omnibus modis. Luc.* 7. *v.* 7, εἰπὲ λόγῳ, jube verbo, *ſcil. ut convaleſcat famulus meus. a.* 2. *opt.* εἴποιμι οις οι. *a.* 2. *ſubj.* εἴπω ῃς ῃ. *a.* 2. *infin.* εἰπεῖν. *part. aor.* 2. *act.* εἰπὼν όντος ὁ. εἰποῦσα ούσης ἡ. *Iohan.* 11. *v.* 28.

Ἔργον ου τὸ opus, officium. 1 *Tim.* 3. 1.

Ἐργάζομαι operor, laboro, lucror. *imperf.* εἰργαζόμην ου ετο. *F.* ἐργάσομαι, ἐργᾷ *Bœoticè pro* ἐργάσῃ. *a.* 1. εἰργασάμην ω ατο exercui, *Hebr.* 11. 33. *Matth.* 26. 10. *Præt. paſſ.* εἴργασμαι.

Ἐργασία ας ἡ opera, lucrum, quæſtus. *Act.* 19. *v.* 24.

Ἐργάτης ου ὁ operarius. *Matth.* 10. 10.

Ἐρεθίζω provoco. *F.* ίσω. *a.* 1. ἠρέθισα, 2 *Cor.* 2. 2. *P.* ἠρέθικα.

Ἐρείδω figo, *firmiter fulcio. F.* ἐρείσω. *P.* ἤρεικα. *a.* 1. *act.* ἤρεισα. *part. a.* 1. *act.* ἐρείσας, ασα, αν. *Act.* 27. 21.

Ἐρεύγομαι *propriè* eructo. *item per metaph. dico, pleno ore profero. à* LXX. *hoc verbo redditur Hebræum* נבע. *Eſt ergo Hebraica phra-*

ſis.

ſis. F. ἐρεύξομαι, *Matth.* 3.25. P. ἤρευγμαι.

Ἐρευνάω ῶ *propriè, indago, inveſtigo. ab* ἐρέω *interrogo, quæro, item, inquiro,* ſcrutor, *Ioh.* 5.39. F. ήσω. *a.*1. ἠρεύνησα. *a.*1.*imperat.* ἐρεύνησον άτω. P. ἠρεύνηκα.

·Ἐρέω ῶ dico, inquam. *Philip.* 4. *v.* 4.

Ἐρημία ας ἡ deſertum. *Heb.* 11.38.

·Ἔρημος ου ὁ ἡ *deſertus a. Matth.* 23.28.

·Ἔρημος ου ἡ (*ſcilicet* χώρα) *deſertum, ſolitudo,* erêmus. *Matth.* 3.1.

·Ἐρημόω ῶ vaſto. F. ώσω. P. ἠρήμωκα. *a.*1. ἠρήμωσα. *præt.paſſ.* ἠρήμωμαι. *part.præt.paſſ.* ἠρημωμένος η ον *vaſtatus, a, um, Apoc.*17.16. *a.* 1. *paſſ.* ἠρημώθην ης η.

·Ἐρήμωσις εως ἡ vaſtatio. *Matth.* 24.13.

·Ἐρίζω litigo. F. ἐρίσω, *Matth.*12.29. P. ἤρικα. *a.* 1. ἤρισα.

Ἐρίθεια ας ἡ contentio, *Iac.* 3.14. *ab* ἔριθος ου ὁ ἡ *qui vel quæ lanificium exercet. item* μισθαρνία ας ἡ *acceptio mercedis, unde oritur rixa, & per ſyn. ſpec.* quævis rixa. ἐριθεία ας ἡ contentio, *Gal.* 5.20. *à verbo* ἐριθεύω *litigo pro* ἐριδεύω, *ex* ἔρις ἔριδος ἡ *lis. differunt itaque* ἐρίθεια *&* ἐριθεία, *non ſignificatione ſed origine, prout accentus indicat.*

Ἔριον ου τὸ lana. *ab* εἶρος ου τὸ *idem. Hebr.* 9. *v.* 19.

·Ἔρις ιδος ἡ lis. *in Accuſ* ἔριδα *&* ἔριν. *nom. pl.* ἔριδες *&* ἔρεις. 1 *Corinth.* 1.11. *&* 2 *Cor.* 12. *v.* 20.

Ἐριστὴς οῦ ὁ litigator.

·Ἔριφος ου ὁ *hœdus. Luc.*15.29.

Ἐρίφιον ου τὸ hœdus. *Matth.*25.33.

Ἑρμηνεία ας ἡ interpretatio. 1 *Cor.*12.10.

Ἑρμηνεύω *interpretor. Fut.* εύσω. *P.* ἡρμήνευκα. *præſ.paſſ.* ἑρμηνεύομαι explicor. *Ioh.*1.42. *ab* ἑρμηνεὺς έως ὁ *interpres, quod eſt ab* Ἑρμῆς οῦ ὁ *Mercurius. ab* εἴρω *nuntio, q.d.* εἰρέας *& per epenthesin* τοῦ μῦ. *& per ſynæreſin* ἑρμῆς. *pro* ἑρμέας ου ὁ *&* εἰρμέας ου ὁ, *quæ ipſa poëtis ſunt uſitata.*

·Ἑρπετὸν οῦ τὸ reptile. *ab* ἕρπω *repo. F.* ἕρψω. *a.*1. εἷρψα ας ε. *Pſalm.*105.29.

Ἔρχομαι venio. *ſubj.* ἔρχωμαι, *Ebr.*13.23. *imperf.* ἠρχόμην ου ετο. F. ἐλεύσομαι. *a.* 2. ἤλυθον (*ab* ἐλεύθω) *per ſyncopen* τοῦ υ ἦλθον ες ε. *a.* 2. *imperat.* ἐλθὲ έτω. *a* 2. *ſubj.* ἔλθω ῃς ῃ. *a.*2. *infin.* ἐλθεῖν. *part. a.*2. ἐλθὼν οῦσα ὸν, *Luc.*12. *v.* 37. *præt.med.* ἐλήλυθα. *pluſq.perf.* ἐληλύθειν εις ει.

Ἐρωτάω ῶ interrogo. *Ioh.*17.9. *F.* ήσω. *P.* ἠρώτηκα. *aor.* 1. *act.* ἠρώτησα.

Ἐσθὴς ῆτος ἡ veſtis. *Iac.*2.2.

Ἔσθησις εως ἡ veſtitus. *Luc.*24.4.

·Ἐσθίω edo. *præſ.imperat.* ἔσθιε έτω, 2 *Theſſ.*3.10. *præſ. ſubj.* ἐσθίω ῃς ῃ. 3. *pl.* ἐσθίωσι. *imperf.* ἤσθιον ες ε. F. ἐσθίσω *vel* μέλλω ἐσθίειν. P. ἤσθικα.

Ἔσοπτρον ου τὸ ſpeculum, *ab* ἐσόπτομαι *inſpicio. Iac.*1.23.

Ἑσπέρα ας ἡ veſpera. *Luc.*24.29.

·Ἑστήκω ſto, *ortum à præt.* ἕστηκα *verbi* ἵστημι. *in præt.*

præt.med. εἵστηκα & ἕστηκα. pluſq.perf. εἱστήκειν, Ioh.7.37. Luc.23.10. ἑστήκεσαν, Att. Ap.7.11.

Ἔσχατος η ον extremus, ultimus a um. poſterior. 1 Cor. 15. 45. opponitur τῷ πρώτῳ.

Ἐσχάτως adv. in extremum, extremè. Marc. 5 v.23.

Ἔσχατον adv. ultimò. 1 Cor. 15. 8.

Ἔσχατον ου τὸ extremitas. Act. 13. 47.

Ἔσω intra adv. cum Genit. Eph. 3.16.

Ἔσωθεν adv. intrinſecus. Matth. 23. 25, 27.

Ἐσώτερος α ον interior ius, intimus.

Ἑταῖρος ου ὁ ſocius, amicus. Matth. 26. 50.

Ἕτερος α ον alter propriè de duobus: ſic ἄλλος de multis. item alius a ud. ἕτεραι γλῶσσαι, peregrinæ linguæ, Act. 2. 4.

ἐν Ἑτέρῳ ſcil. τόπῳ alibi. Act.13.35. confer ſuprà ἐν ἀτόμῳ in momento.

Ἑτέρως aliter, adv. Phil. 3. 15.

Ἑτεροδιδασκαλέω ῶ, diverſam doctrinam doceo. F. ήσω. 1 Tim. 1. 3.

Ἑτεροζυγέω ῶ alteram jugi partem traho. 2 Corinth. 6. 14. ex ἕτερος alius, & ζυγὸς οῦ ὁ idem quod ζεῦγος εος τὸ jugum.

Ἑτερόγλωσσος ου ὁ ἡ qui diverſæ linguæ eſt, qui peregrino utitur ſermone. 1 Cor. 14. 21.

Ἔτι adhuc, inſuper. Heb. 11. 36. adv.

Ἑτοιμάζω paro. F. άσω. P. ἡτοίμακα. a.1. ἡτοίμασα. a.1. act. infin. ἑτοιμάσαι. Luc. 9. 52. parare, ſcil. hoſpitium. præt.paſſ. ἡτοίμασμαι. part.præt.paſſ. ἡτοιμασμένος η ον.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἑτοιμασία ας ἡ præparatio. *Eph. 6. 15.*

Ἕτοιμος η ον paratus a um, *2 Cor. 9. 5.* & ἕτοιμος ου ὁ ἡ *Atticè. Matth. 25. v. 10.*

Ἑτοίμως *adverb.* expeditè, ἑτοίμως ἔχειν *paratum eſſe. Act. 21. 13.*

Ἔτος εος τὸ annus. *Luc. 15. 29.*

Εὖ bene *adv. ab* εὺς ἐέος (*poëticè* ἐῆος) *bonus.* euge. *Matth. 25. 21.*

Εὐαγγελίζω *læta annuntio*, euangelizo. *Fut.* εὐαγγελίσω *Atticè* εὐαγγελιῶ. *præt. act.* εὐηγγέλικα. *a. 1. act.* εὐηγγέλισα. *a 1. act. infin.* εὐαγγελίσαι. *præſ. paſſ.* εὐαγγελίζομαι *euangelizor, Luc. 16. 16. præt. paſſ.* εὐηγγέλισμαι. *a. 1. paſſ.* εὐηγγελίσθην ης η *part. a. 1. paſſ.* εὐαγγελισθεὶς. *præſ. med.* εὐαγγελίζομαι *euangelizo, Luc 2. 10. imperf. med.* εὐηγγελιζόμην ου ετο. *fut. 1. med.* εὐαγγελίσομαι. *a. 1. med.* εὐηγγελισάμην ω ατο. *Act. 8. 25,* πολλάς τε κώμας (*pro* πολλαῖς τε κώμαις *Helleniſmus*) Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο. *item cum caſu tertio, Rom. 1. 15,* καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι (*a 1. med. infinit.*) *part.* εὐαγγελισάμενος. *1 Pet. 1. 12.*

Εὐαγγέλιον ου τὸ *fauſtus & lætus nuntius*, euangelium. (*ex* εὖ & ἀγγελία ας ἡ *nuntius.*) *doctrina de* CHRISTO *exhibito. Act. 20. 14.*

Εὐαγγελιστὴς οῦ ὁ *euangelii præco*, euangeliſta. *Eph. 4. 11.*

Εὐάρεστος ου ὁ ἡ acceptus a. *ex* εὖ *bene &* ἀρεστὸς *placitus, gratus, ab* ἀρέσκω *placeo. Roman. 12. 1.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Εὐαρέστως *adverb.* ad placitum. *h. e. ita ut placeamus Heb. 12. 28.*

Εὐαρεστέω ῶ placeo. F. ήσω. P. εὐηρέστηκα. *a. 1. act.* εὐηρέστησα. *a. 1. act. infin.* εὐαρεστῆσαι, *Heb. 11. 6. præſ. paſſ.* εὐαρεστέομαι οῦμαι *delector.*

Εὐγενὴς έος ὁ ἡ *bono genere natus, a.* nobilis. *comp.* εὐγενέστερος α *nobilior. Act. 17. 11.*

Εὐδία ας ἡ ſerenitas diei. *ex* εὖ *&* διὸς, *à nominativo* ζεὺς, *quæ vox etiam aërem quandóque ſignificat. q. d. bona aëris conſtitutio. Matth. 16. 12.*

Εὐδοκέω ῶ acquieſco, volo. (*ex* εὖ *bene &* δοκέω ῶ *ſentio.*) F. ήσω. P. εὐδόκηκα. *a 1 act.* εὐδόκησα *& Atticè* ηὐδόκησα. *Iac. 3. 22.*

Εὐδοκία ας ἡ beneplacitum, *propenſa voluntas. Luc. 2. 14.*

Εὐεργεσία ας ἡ beneficium. *Act. 4. 9.*

Εὐεργέτης ου ὁ beneficus, clemens. *Luc. 22. 25.*

Εὐεργετέω ῶ benefacio. F. ήσω. P. εὐηργέτηκα. *a. 1. act.* εὐηργέτησα. *Pſalm. 116. 7.*

Εὔθετος ου ὁ ἡ appoſitus a. aptus a. *ex* εὖ *bene &* θετὸς *poſitus. Th.* τίθημι *pono. Luc. 9. 22.*

Εὐθὺς εῖα ὺ rectus a um. *Matth. 3. 3.*

Εὐθέως *adv.* ſtatim εὐθὺς *idem Matth. 3. 16.*

Εὐθύτης ητος ἡ rectitudo. *Heb. 1. 8.*

Εὐθυδρομέω ῶ rectum curſum teneo. (*ab* εὐθύδρομος ου ὁ *qui recto curſu pergit, quod ex* εὖ *&* δρόμος ου ὁ *curſus à verbo* δραμέω. *pro quo in præſenti tempore uſitatum eſt* τρέχω *curro. a. 2.* ἔδραμον. *præt. med.* δέδρομα *cucur-*

cucurri.) F. ήσω. *a.* 1. *act.* εὐθυδρόμησα. *Act.* 16. 11. P. εὐθυδρόμηκα.

Εὔθυμος ου ὁ ἡ qui eſt bono & hilari animo. *Act.* 27. 36.

Εὐθύμως *adv. alacriter. comparat.* εὐθυμότερον alacriùs, *meliore animo. Act.* 24. 10.

Εὐθυμέω ῶ bono animo ſum. F. ήσω. P. εὐθύμηκα. *a.* 1. *act.* εὐθύμησα. *Iac.* 5. 13.

Εὐθύνω complano, *dirigo: item rectus ſum. Futur.* εὐθυνῶ. *aor.* 1. εὔθυνα. *aor.* 1. *imperat.* εὔθυνον άτω. 2. *pl.* εὐθύνατε. *Præt. act.* εὔθυγκα. *aor.* 1. *paſſ.* ηὐθύνθην ης η *Atticè pro* εὐθύνθην, 1 *Reg.* 18. 20. *part. act. præſ.* εὐθύνων οντος ὁ gubernator. *Iacob.* 3. 4.

Εὐκαιρία ας ἡ opportunitas. *Luc.* 22. 6.

Εὔκαιρος ου ὁ ἡ opportunus. *Heb.* 4. 16.

Εὐκαίρως opportunè. 2 *Tim.* 4. 2.

Εὐκαιρέω ῶ opportunitatem nanciſcor, vacat mihi. *imperf.* ηὐκαίρεον ουν *Atticè pro* εὐκαίρεον ουν. F. ήσω. *aor.* 1. εὐκαίρησα, *Atticè* ηὐκαίρησα. *a.* 1. *act. ſubjunct.* εὐκαιρήσω ῃς ῃ. 1 *Cor.* 16. 12.

Εὔκοπος ου ὁ ἡ *facilis, (ex* εὖ & κόπος ου ὁ *labor. à* κόπτω *findo, ſeco. Fut.* ψω. P. κέκοφα. *P. med.* κέκοπα) *in gradu comp.* εὐκοπώτερος α ον facilior ius. *Marc.* 10. 25.

Εὐλάβεια ας ἡ metus, reverentia. *Heb.* 12. 28.

Εὐλαβὴς έος ὁ ἡ *propriè, qui bonam anſam habet, ex* εὖ & λαβὴ ῆς ἡ *anſa, capulus, à* λαμβάνω. *aor.* 2. ἔλαβον. *præt. med.* λέλαβα *acce-*

pi; quia anſam apprehendimus; vel qui bene (h.e. cautè & circumſpectè) capit. & ſic non habitũ ſed actionem notat. Demoſthen. εὐλαβῶς ἅπτεται *cautè tangit.* Religioſus, *qui in cautus & circumſpectus circa ea, quæ ad cultum divinum ſpectant. Luc. 2. 25. item timidus, cautus.*

Εὐλαβέομαι οῦμαι vereor. *Exod. 3. 6.* ηὐλαβεῖτο (*3. ſing. imperf. med.*) *metuebat. F.* ήσομαι *pr. paſſ.* εὐλάβημαι. *a. 1. paſſ.* εὐλαβήθην *vel Atticè* ηὐλαβήθην ης η *timui. part. 1. paſſ.* εὐλαβηθεὶς έντος ὁ *veritus. Act. 23. 10.*

Εὐλογία ας ἡ benedictio, *item* gratiarum actio, *item* eleemóſyna. *nempe per metonymiam efficientis Hebraicam, quatenus per* εὐλογίαν *h.e. benedictionem, intelligitur beneficentia Dei, bona homini largientis, unde poſſit dare eleemoſynam. 1 Corinth. 9. 6.* ἐπ' εὐλογίαις benignè.

Εὐλογέω ῶ benedico. *cum Accuſ. fauſta & felicia precor, exopto, præſto. item ex idiotiſmo Hebraïco* celebro, laudo, *Luc. 2. 28.* gratias ago, *Marc. 14. 22. F.* ήσω. *a. 1.* εὐλόγησα *& Atticè* ηὐλόγησα. *præt. act.* εὐλόγηκα. *præt. paſſ.* εὐλόγημαι. *part. præt. paſſ.* εὐλογημένος η ον *benedictus.*

Εὐλογητὸς ἡ ὸν benedictus a um. *Rom. 9. 5.*

Εὐμετάδοτος ου ὁ ἡ *propriè* δύναμιν ποιητικὴν *habet, ſed 1 Tim. 6. 18. ponitur pro* μεταδοτικὸς *& vertitur* facilis ad impertiendum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ex εὖ & μεταδίδωμι *impertior, dono partem.*

Εὔνοια ας ἡ benevolentia. *ab* εὔνο(ο)ς ȣς ὁ ἡ *benevolus a. ex* εὖ & νό(ο)ς ȣ ὁ *animus.* 1 *Cor.* 7. 3, εὔνοια ὀφειλομένη complexus conjugalis, *Eph.* 6. 7, μετ' εὐνοίας ultro, ſponte.

Εὐνοέω ῶ benevolus, *bene affectus* ſum. F. ήσω. *P.* εὐνόηκα. *Matth.* 5. 25

Εὐνȣ̃χ(ο)ς ȣ ὁ eunuchus *ex* εὐνη ης ἡ *lectus, cubile, &* ἔχω *habea, ſervo, teneo, quod gynæcéis regum cuſtodiendis adhiberetur. q.d. cubicularius. item* dynaſta.

• Εὐνȣχίζω caſtro. *F.* ίσω. *P.* εὐνȣ́χικα. *a.* 1. *act.* εὐνȣ́χισα. *præt. paſſ.* εὐνȣ́χισμαι. *a.* 1. *paſſ.* εὐνȣχίσθην *caſtratus fui. Matth.* 19. 12.

• Εὐοδόω ῶ *proſperum iter præbeo.* F. ώσω. *P.* εὐώδωκα. *præſ paſſ.* εὐοδόομαι ȣ̃μαι proſperum iter habeo, proſperor. *præt paſſ.* εὐώδωμαι. *a.* 1. *paſſ.* εὐωδώθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* εὐοδωθήσομαι, *Rom.* 1. 10. *Ab* εὔοδ(ο)ς ȣ ὁ ἡ *iter expeditum habens. ex* εὖ & ὁδὸς *via.*

Εὐπειθὴς ἡ(ο)ς ὁ ἡ obſequens. *ex* εὖ & πείθω *perſuadeo, cui facilè perſuademus. vel* πείθομαι *obſequor pareo. Iac* 3. 17.

Εὐπερίστατ(ο)ς ȣ ὁ ἡ ad circumcingendum proclivis. *ex* εὖ & περιίσταμαι *circumſto, erumpo, invado, tango. Heb.* 12. *v* 1.

Εὐποιΐα ας ἡ beneficentia. *Heb.* 13. 16.

Εὐπορία ας ἡ divitiæ, *opes. ab* εὔπορ(ο)ς ȣ ὁ ἡ *pervius, dives. vide ſuprà* Ἀπορία. *Actor.* 19. *v.* 25.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Εὐπορέω ῶ *abunde poſſum, eſt mihi facultas. item ſuppetit mihi.* F. ήσω. P. εὐπόρηκα. *præſ. med* εὐπορέομαι οῦμαι ſuppetit mihi. *Act.* 11. 29, καθὼς ηὐπορεῖτό (3. *ſing. imperſ. Attici*) τις, *prout cuique ſuppetebat.*

Εὐπρέπεια ας ἡ decor eximius, *Iac.* 1. 11. *ab* εὐπρεπὴς έος ὁ ἡ *decore eximius. ex* εὖ & πρέπω *convenio, doceo.*

Εὐπρόσδεκτος ου ὁ ἡ acceptus a. προσδέχομαι *ſuſcipio, probo.* 1 *Pet.* 2. 5.

Εὐπρόσεδρος ου ὁ ἡ aptè adhæreſcens. *ex* εὖ & πρόσεδρος ου ὁ ἡ *aſſiduus in re quapiam. ex* πρὸς & ἕδρα ας ἡ *ſella.* 1 *Cor.* 7. 35.

Εὐπροσωπέω ῶ ſpecioſus appareo. *Gal.* 6. 12.

Εὑρίσκω invenio, comperio, deprehendo. *Act.* 10. 27, εὑρίσκει *pro* εὕρηκε *invênit* Enallage *temporis. Imperf.* εὕρισκον. F. εὑρήσω. P. εὕρηκα. *præt. act. infin.* εὑρηκέναι, *Rom.* 4. 1. *a* 1. εὕρησα. *a.* 2. εὗρον *invéni,* nactus ſum. *a.* 2. *opt.* εὕροιμι οις οι. *a.* 2. *ſubj.* εὕρω ῃς ῃ. *a.* 2. *infin.* εὑρεῖν. *part. a.* 2. εὑρὼν όντος ὁ. *præt. paſſ.* εὕρημαι. *aor.* 1. *paſſ.* εὑρέθην ης η inventus ſum. *fut.* 1. *paſſ.* εὑρεθήσομαι. *a.* 1. *med.* εὑράμην ω ατο (*per ſyncopen pro* εὑρησάμην) acquiſivi.

Εὐροκλύδων ωνος ὁ euroaquilo, *Act.* 27. 14. *ex* εὖρος ου ὁ *eurus, nomen venti* oſtwind/ & κλύδων ωνος ὁ *fluctus, unda.* à κλύζω *lavo, eluo.*

Εὐρύχωρος ου ὁ ἡ latus a. *ex* εὐρὺς εῖα ὺ *latus a um.* & χώρα ας ἡ *regio, ſpatium. Matth.* 7. 13.

Εὔπη-

Εὔσημος ου ὁ ἡ bene ſignificans. *ex* εὖ & σή-
μα τος τὸ *ſignum*, σημαίνω *ſignifico*. 1 Co-
rinth. 14. 9.

Εὔσπλαγχνος ου ὁ ἡ miſericors. *Eph*. 4. 32. e
εὖ & σπλάγχνον ου τὸ *viſcus*, σπλάγχνα ω
τὰ *viſcera*, *ubi per ſynecdochen gen. intelli*-
gitur cor, *quod eſt ſedes amoris*.

Εὐσέβεια ας ἡ pietas. εὐσέβειαι ῶν αἱ pietat
officia. 2 *Pet*. 3. 11.

Εὐσεβὴς έος ὁ ἡ pius a, *ex* εὖ & σέβω *col*
Act. 10. 2.

Εὐσεβῶς pie *adv*. *Tit*. 2. 12.

Εὐσεβέω ῶ colo. *cum Acc*. *Act*. 17. 23. *item* i
pietate inſtituo, infirmo. 1 *Tim*. 5. 4. F
ήσω. P. εὐσέβηκα. *a*. 1. εὐσέβησα.

Εὐσχήμων ονος ὁ ἡ decens. *ſpectabilis*. *honora*-
tus a. ſtatlich. *Marc*. 15. 43. *Act*. 13. 50. e
εὖ & σχῆμα τος τὸ *geſtus*, *habitus*, *figura*.

Εὐσχημόνως *adv*. honeſtè, decenter. 1 Co
14. *v*. 40.

Εὐσχημοσύνη ης ἡ decor. 1 *Cor*. 12. 23.

Εὐτόνως *adv*. *acriter*, *vehementer*. magna con-
tentione, *Luc*. 23. 10. *ab* εὔτονος ου ὁ ἡ *in*-
tenſus.)(ἄτονος ου ὁ ἡ *laxus*, *remiſſus*. *Th*
τείνω *tendo*.

Εὐτραπελία ας ἡ *urbanitas*. *Sed in* N. T. *in ma*-
lam partem ſcurrilitas, *Eph*. 5. 4. *ab* εὐτρά-
πελος ου ὁ ἡ *lepidus*, *urbanus*. *Them*. τρέπ
verto, *flecto*. *a*. 2. ἔτραπον.

Εὐφημία ας ἡ *bona fama*, laus. 2 *Cor*. 6. 8.

Εὔφη

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Εὔφημος ου ὁ ἡ boni nominis, *bonæ famæ. ex* εὖ *&* φήμη ης ἡ *fama. Phil.* 4. 8.

Εὐφορέω ῶ exubero, *fertilis & ferax ſum.* F. ήσω. P. εὐφόρηκα. *aor.* 1. εὐφόρησα. *Luc.* 12. 16. *ab adject.* εὔφορος ου ὁ ἡ *ferax. Th.* φέρω.

Εὐφραίνω exhilaro, oblecto. F. εὐφρανῶ. P. εὔφραγκα. *a.* 1. *act.* εὔφρανα *exhilaravi. præſ. paſſ.* εὐφραίνομαι lætor, gaudeo, genio indulgeo, *Luc.* 12. 19. *a.* 1. *paſſ.* εὐφράνθην ης η gaviſus ſum. *aor.* 1. *paſſ. imperat.* εὐφράνθητι lætare. *fut.* 1. *paſſ.* εὐφρανθήσομαι lætabor.

Εὐφροσύνη ης ἡ lætitia, *Actor.* 2. 28. *ab* εὔφρων ονος ὁ ἡ *lætus, cujus mens eſt hilaris. ex* εὖ *bene &* φρὴν ενὸς ἡ *mens.*

Εὐχαριστία ας ἡ gratiarum actio. 1 *Tim.* 4. 4.

Εὐχάριστος ου ὁ ἡ *gratus, ex* εὖ *& inuſitato* χαριστὸς; *quod eſt à.* 3. *præt. paſſ.* κεχάρισται *gratificatus eſt, verbi* χαρίζομαι *gratificor. Th.* χάρις ιτος *gratia. Col.* 3. 15.

Εὐχαριστέω ῶ gratias ago. F. ήσω. P. εὐχαρίστηκα. *a.* 1. εὐχαρίστησα. *cum Dat. præſ. paſſ.* εὐχαριστέομαι οῦμαι *gratiarum actione celebror. a.* 1. *paſſ.* εὐχαριστήθην ης η. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* εὐχαριστηθῶ ῇς ῇ. 2 *Cor.* 1. 11.

Εὐχὴ ῆς ἡ votum. *Act.* 18. 18.

Εὔχομαι opto, oro, *imperf.* ηὐχόμην ου ετο. *Rom.* 9. 3. *Atticè pro* εὐχόμην. F. εὔξομαι. *a.* 1. *med.* εὐξάμην ω ατο. *a.* 1. *med. opt.* εὐξαίμην αιο αιτο.

Εὔχρηστος ου ὁ ἡ utilis, *valde utilis. Philem. v.* 11.

Εὐψυ-

Εὐψυχέω ῶ bono ſum animo. *Fut.* ήσω. *P.* εὐψύχηκα. *Phil.* 2. 19.

Εὐωδία ας ἡ bona fragrantia, 2 *Cor.* 2. 15. *ab* εὐώδης εος ὁ ἡ *bene olens. ex* εὖ *&* ὀδωδὴ ῆς ἡ *odor. Th.* ὄζω *oleo. F.* ὀζήσω. *P.* ὤζηκα. *præt. med.* ὦδα *& Atticè* ὄδωδα *olui.*

- **Εὐώνυμος ου ὁ ἡ**, *ex* εὖ *&* ὄνομα τος τὸ *(pro quo etiam* ὤνυμα*) nomen. q.d. fauſti nominis & ominis. Fortè ex gentili de ſiniſtris auſpiciis opinione*, ſiniſter a, *Matth.* 25. 48. Eodem *ſenſu ſiniſtra manus dicitur* ἀριστερὰ ᾶς ἡ *q.d. optima, ex* ἄριστος.

Ἐφάπαξ ſemel *adverb. ex* ἐπὶ *&* ἅπαξ. *Roman.* 6. 10.

Ἐφάλλομαι inſilio. *imperf.* ἐφηλλόμην ου ετο. *Fut.* ἐφαλοῦμαι. *a.* 1. *med.* ἐφηλάμην ω ατο. *Act.* 19. *v.* 16.

·**Ἐφευρετὴς οῦ ὁ** inventor. *Rom.* 1. 30.

Ἐφημερία ας ἡ ſeries, claſſis. *Luc.* 1. 5.

Ἐφήμερος ου ὁ ἡ quotidianus a. *ex* ἐπὶ *&* ἡμέρα *ας ἡ dies. Iac.* 2. 15.

Ἐφικνέομαι οῦμαι pervenio. *F.* ἐφίξομαι. *aor.* 2. *med.* ἐφικόμην ου ετο. *aor.* 2. *infin.* ἐφικέσθαι. 2 *Cor.* 10. 13.

Ἐφίστημι inſto. *Fut.* ἐπιστήσω. *P.* ἐφέστηκα. *part. præterit.* ἐφεστηκὼς ότος ὁ, *& per ſyncopen* τοῦ κ, *nec non craſin* ἐφεστὼς. *Act.* 22. 20, ἤμην ἐφεστὼς *aſtabam. Act.* 28. 2, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα *propter imbrem urgentem. a.* 2. *act.* ἐπέστην ης η, *ſuperveni. cum, Dat. a.* 2. *imperat.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

rat. ἐπίστηθι ἤτω inſta. a.2. ſubj. ἐπιστῶ ῇς ῇ ſuperveniam. part. a.2. ἐπιστὰς ἀντος ὁ adortus. Act. 17.5 adſtans. ἐπιστᾶσα ης ἡ ſuperveniens, Luc. 2. v. 38. & 10. 40. præſ. med. ἐφίσταμαι immineo, impendeo.

Ἔφφαθα Syriacum verbum, vertitur aperitor. Marc. 7. 37.

Ἔχιδνα ης ἡ vipera. quod vipariat, vel q. vivipara, παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν γονὴν μέχρι θανάτου. Matth. 3. 8.

Ἔχθρα ας ἡ inimicitia. Eph. 2. 14.

Ἐχθρὸς ὰ ὸν inimicus a um, Matth. 5. 44. ab ἔχθος εος τὸ odium. ἔχθω odio proſequor. ἐχθαίρω idem.

Ἔχω habeo, & per Helleniſmum poſſum, Ioh. 8.6. item ago, Ioh. 11.17. impetro, 1 Ioh. 5.15. præſ. opt. ἔχοιμι. 3. pl. ἔχοιεν, Act. 24. 19. imperf. εἶχον ες ε habebam. item habui, Heb. 12. 9. F. ἕξω & σχήσω. P. ἔσχηκα. (ab obſoleto σχέω.) a.2. ἔσχον ες ε habui. Ex hujus imp σχὲ compoſita extant, παράσχε, κατάσχε. A.2. ſubj. σχῶ ῇς ῇ. præſ. paſſ. ἔχομαι cohæreo, ſum contiguus.

Ἐχομένη ης ἡ dies perendinus. q.d. cohærens, ſcil. qui craſtino proximè cohæret. τῇ ἐχομένῃ perendie, mit übermorgen. Luc. 13. 33.

Ἕως οὗ & Atticè ἕως ὅτου donec. Luc. 13. v. 8, 21. ἕως πότε; quouſque? Iohan. 10. 24.

Ἕως uſque ad, adv. cum Genit. item ſine caſu Act. 21. 5, ἕως ἔξω τῆς πόλεως extra urbem uſque. Iohan. 2. verſ. 7, ἕως ἄνω, uſque ad ſum-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ſummum, Iohan. 2. *v.* 10. & 5. *v.* 7. ἕω[ς]
ἄρτι *hucuſque pro* ἕως τοῦ ἄρτι χρόνου, *Iohan*
9. *v.* 4. ἕως ἡμέρα ἐστὶ, *donec dies eſt, pro* ἕω[ς]
ὅτου, *ibid. v.* 18.

Z A.

ZΆω ῶ vivo, revivíſco, *Apoc.* 20. 4. valeo,
Ioh. 4. 53. lætus ſum, 1 *Theſſ.* 3. 8. vivo in
æternum, *Luc.* 10. 28. me gero, *Gal.* 2. 14.
imperf. ἔζαον ων. *F.* ζήσω. *frequentiùs in media forma* ζήσομαι ῃ εται. *a.* 1. *act.* ἔζησα ας ε.
aor. 1. *act. ſubj.* ζήσω ῃς ῃ. *part. præſ. act.*
ζάων ῶν, ζάουσα ζῶσα, ζάον ζῶν *vivens.* θυσία
ζῶσα *ſacrificium vivens, Rom.* 12. 1. *part.*
a. 1. *act.* ζήσας ασα αν. Tranſitivè *accipitur,*
& *idem ſignificat quod* ζωοποιέω ῶ. *Iohan.*
6. 51, ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, *ego ſum ille panis vivificus.*

Ζεστὸς ἡ ὸν fervidus a um. *Apoc.* 3. 15, 16.

Ζέω ferveo. *F.* ζέσω. *P.* ἔζεκα. *aor.* 1. *act.* ἔζεσα.
Act. 18. 25.

Ζεῦγος εος τὸ jugum, *Luc.* 14. 19. par, *Luc.* 2. 24.
A ζευγνύω *vel* ζεύγνυμι. *Fut.* ζεύξω. *aor.* 1.
ἔζευξα. *P.* ἔζευχα. *jungo, copulo.*

Ζευκτηρία ας ἡ vinculum. *Act.* 27. 40.

Ζεὺς *vide nomina propria.*

Ζῆλος ου ὁ zelus, *Iohan.* 2. 17. *æmulatio, item*
livor, invidia, ardor.

Ζηλόω ῶ æmulor, *ſtudioſè ſector, item* ambio,
invideo. *item* depereo, *Gal.* 4. 17. *cum Ac-*
cuſ.

cuſ. F. ζηλώσω. a. 1. ἐζήλωσα. præt. act. ἐζήλωκα. cum Dativo per Hebr. quum pro alio æmulamur, Num. 25. 13. præſ. paſſ. ζηλόομαι οῦμαι affector.

Ζηλωτὴς οῦ ὁ zelótes, accenſus zelo. Tit. 2. 14. ζηλωτὴς καλῶν ἔργων, ſtudioſus bonorum operum, 1 Cor. 14. 12, ζηλωταὶ πνευμάτων, ſtudioſi ſpirituum h. e. ſpiritualium donorum. item qui rivalem ferre nequit, Exod. 20. 4.

Ζημία ας ἡ damnum, jactura. Phil. 3. 7, mulcta, pœna.

Ζημιόω ῶ mulcto. Fut. ώσω. P. ἐζημίωκα. aor. 1. ἐζημίωσα. præſ paſſ. ζημιόομαι οῦμαι mulctor. jacturam facio. a. 1. paſſ. ἐζημιώθην cum Acc. a. 1. paſſ. ſubj. ζημιωθῶ ῇς ῇ. fut. 1. paſſ. ζημιωθήσομαι ῃ εται. 1 Cor. 3. 15.

Ζητέω ῶ quæro, ſtudeo, requiro. ζητεῖν τὴν ψυχὴν vitæ inſidias ſtruere, Matth. 2. 20. imperf. ἐζήτουν. F. ζητήσω. P. ἐζήτηκα. aor. 1. act. ἐζήτησα. præſ. paſſ. ζητέομαι οῦμαι, quæror. imperf. ἐζητεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο.

Ζήτημα τος τὸ. de quo quæritur, quæſtio. Act. 15. v. 2.

Ζήτησις εως ἡ quæſtio. 1 Tim. 1. 4.

Ζιζάνιον ου τὸ zizanium brandkorn. in N. T. legitur tantùm plur. num. ζιζάνια ων τὰ. Matth. 13. 25.

Ζόφος ου ὁ caligo. 2 Pet. 2. 4.

Ζυγὸς οῦ ὁ jugum. in pl. num. ζυγοὶ & ζυγά. ſtatéra, Apoc. 6. 5.

Ζύμη

Ζύμη ης ἡ fermentum. *Matth.* 13. 33.

·Ζυμόω ῶ fermento, 1 *Cor.* 5. 6. *F.* ώσω. *P.* ἐζύμωκα. *a.* 1. *act.* ἐζύμωσα.

·Ζωγρέω ῶ *q.d.* ζωὸν ἀγρεύω vivum capio, *Luc.* 5.10. *F.* ήσω. *P.* ἐζώγρηκα. *præt.paſſ.* ἐζώγρημαι. *part.præt.paſſ.* ἐζωγρημένος *captivus factus, vel qui captus tenetur.*

Ζωὴ ῆς ἡ vita. *Ioh.* 14. 6.

Ζώνη ης ἡ cingulum, *zona. item* pera. *Matth.* 10. *verſ.* 9.

Ζωννύω *vel* ζώννυμι cingo. *imperf.* ἐζώννυον ες ε. *F.* ζώσω, *Iohan.* 21. *v.* 18. *P.* ἔζωκα. *a.* 1. *act.* ἔζωσα. *præt.paſſ.* ἔζωσμαι. *a.* 1. *med.* ἐζωσάμην ω ατο.

Ζωογονέω ῶ vivifico. *F.* ήσω. *Luc.* 17. 33. *P.* ἐζωογόνηκα. *à* ζωογόνος ου ὁ ἡ *vitalis, prolificus. ex* ζωὴ ῆς ἡ *vita, &* γόνος ου ὁ *generatio. Th.* γίνομαι.

Ζῶον ου τὸ animal. 2 *Pet.* 2. 12.

Ζωοποιέω ῶ vivifico. (*quaſi* ζωὸν ποιέω *vivum facio.*) *F.* ήσω. *Rom.* 8. 11. *P.* ἐζωοποίηκα. *a.* 1. *act.* ἐζωοποίησα. ζωοποιέομαι οῦμαι vivificor, *vitæ reſtituor. a.* 1. *paſſ.* ἐζωοποιήθην. *part. a.* 1. *paſſ.* ζωοποιηθεὶς *vivificatus. fut.* 1. *paſſ.* ζωοποιηθήσομαι.

H.

Ἢ *vel* ἤτοι *vel* ἤπερ *conjunctio diſcretiva,* vel, aut, *Rom.* 6. 16. an? *Rom.* 6. 3. *in comparatione* quàm, *Ioh.* 12, 43. an, 1 *Cor.* 14. 36.

neque

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

neque, *Rom.* 1. *v.* 20. *Eleganter ponitur poſt* πρὶν, *& poſt* ἀλλά. *Per Hebraiſmum idem eſt quod* non. *ut Luc.* 18. 14. *confer Pſalm.* 118. *v.* 8.

Ἡγεμὼν όνος ὁ præſes, dux. 1 *Pet.* 2. 14. *à Th.* ἡγέομαι οῦμαι *duco.*

Ἡγεμονία ας ἡ imperium. *Luc.* 3. 1.

Ἡγεμονεύω ſum procurator. *Luc.* 2. 2. *Fut.* εύσω. *P.* ἡγεμόνευκα.

Ἡγέομαι οῦμαι duco, arbitror. 1 *Tim.* 6. *v.* 1. ἡγείσθωσαν. (3.*pl.præſ.med.imperat.*) F. ἡγήσομαι. *præt.paſſ.* ἥγημαι. *Phil.* 3. 7. *a.* 1. *med.* ἡγησάμην ω ατο. *aor.* 1. *med. imperat.* ἥγησαι άσθω. *part. a.* 1. *med.* ἡγησάμενος.

Ἡγούμενος ου ὁ dux, præfectus. *part. præſ. med. accipitur ſubſtantivè Act.* 7. 10.

Ἡδέως libenter, *adverb.* (*ab* ἡδὺς έος ὁ *ſuavis.*) *compar.* ἥδιον *libentiùs. ſuperl.* ἥδιστα *libentiſſimè.* 2 *Cor.* 12. 9, 15.

Ἤδη jam *adv. Matth.* 3. 10.

Ἡδονὴ ῆς ἡ voluptas. *ab* ἥδω *delecto. Fut.* ἥσω. *Luc.* 8. 14.

Ἡδύοσμον ου τὸ mentha. *q.d. ſuaviter olens, herba odorata. ex* ἡδὺς *ſuavis, &* ὀσμὴ ῆς ἡ *odor. Matth.* 23. 23.

Ἦθος εος τὸ *indoles, domicilium, locus conſuetus, item* mores. ἤθεα η, έων ῶν τὰ mores. 1 *Cor.* 15. 33.

Ἥκω venio. *imperf.* ἧκον ες ε. *Act.* 28. 23. *F.* ἥξω, *Rom.* 11. 26. *præt. act.* ἧκα ας ε, *Gen.* 41. *v.* 7.

a. 1. *act.* ἥξα. *a.* 1. *ſubj.* ἥξω ῃς ῃ. *Luc.* 13. 35. ἕως ἂν ἥξῃ *ſcil.* ὁ χρόνος. 3. *pl.* ἥξωσι *veniant.* *Apoc* 3. *v.* 9.

Ἠλὶ אֵלִי *vox Hebraica* ; *Latinè* Deus mi. *Matth.* 27. 26.

Ἡλίκος η ον quantus a um. *Col.* 2. 1.

Ἡλικία ας ἡ ſtatura, ætas. *Matth.* 6. 27.

Ἥλιος ου ὁ ſol. *Matth.* 5. 45.

Ἧλος ου ὁ clavus. *Ioh.* 20. 25.

Ἡμέρα ας ἡ dies, tempus. *per ſyn. ſpeciei. q.* ἅμ' ἠοῖ ῥέουσα *cum aurora fluens.* ἠὼς ἠόος, οῦς, ἠοῖ ἠοῖ ἡ *aurora. vel ab adj.* ἥμερος ου ὁ ἡ *manſuetus, quod omnia faciat* ἥμερα. καθ' ἡμέραν *quotidie.* ἡμέρα κυριακὴ *dies dominicus.* *Apoc.* 1. 10.

Ἦ μὴν certè *adv. Heb.* 6. 14.

Ἡμέτερος α ον noſter a um. *ab* ἐγὼ *ego. in pl. num.* ἡμεῖς *nos.* 1 *Cor.* 15. 31.

Ἡμιθανὴς έος ὁ ἡ *ſeminex*, ſemimortuus a. *Luc.* 10. 30. (*ex* ἡμι *ſemi, quod præfigi ſolet aliis nominibus, eaque dimidiare, ut ſemihora* ἡμιώριον ου τὸ **ein halbe ſtund.** *ſemita q. d. ſemiiter* ἡμιόδιον. *Latinum ſemi eſt à Græco, ubi ſpiritus aſper mutatur in* σ. *Græcum verò ab adj.* ἥμισυς. θανὴς *eſt ab aor.* 2. ἔθανον *mortuus fui. verbi* θνήσκω *morior.*)

Ἥμισυς εος ὁ, ἡμίσεια είας ἡ, ἥμισυ εος τὸ dimidius a um. *Apoc.* 11. 9. ἥμισυ dimidium. *Marc.* 6. 23. ἕως ἡμίσους (*pro* ἡμίσεος *genitivus ſingul. contractus*) *uſque ad dimidium.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

dium. Luc. 19. 8. τὰ ἡμίση (*pro* ἡμίσεα) *nominat. pl. g. n.*

Ἡμιώριον ου τὸ ſemihora. *Apoc.* 8. 1.

Ἡνίκα, quando, quum. *in interrogatione* πηλίκα *quando? Sicut* ὅτε πότε. *adverb.* 2 *Corinth.* 3. 15.

Ἤπερ aut *conjunct. disjunct. Iohan.* 12. *v.* 43.

Ἤπιος ου ὁ ἡ placidus a. 1 *Theſſ.* 2. 7.

Ἤρεμος ου ὁ *idem quod* ἥμερος tranquillus. 1 *Timoth.* 2. 2.

Ἡσυχία ας ἡ tranquillitas, ſilentium. *ab* ἥσυχος ου ὁ ἡ. *q.* ἧσιν ἔχων. (*Gall. qui eſt à ſon aiſe.*) *quietus, ſedatus, placidus.* 2 *Theſſal.* 3. 12. Ἥδω, *delecto.* ἧσις *voluptas.*

Ἡσύχιος ου ὁ ἡ *idem quod* ἥσυχος, *quietus.* 1 *Timoth.* 2. 2.

Ἡσυχάζω quieſco. *F.* άσω. *P.* ἡσύχακα. *a.* 1. *act.* ἡσύχασα tacui. *Luc.* 14. 4.

Ἤτοι vel, aut. *vide ſuprà* ἤ. *Rom.* 6. 16.

Ἡττάομαι ῶμαι ſuperor, *inferior evado.* (*à comparativo* ἥττων ονος ὁ ἡ *minor, inferior.* μικρὸς *parvus.*) *præt. paſſ.* ἥττημαι *victus ſum. aor.* 1. *paſſ.* ἡττήθην ης η. 2 *Cor.* 12. 13. ἧσσα *vel* ἧττα ης ἡ *clades.*

·Ἥττημα τος τὸ diminutio, defectus. *Romanor.* 11. 12.

Ἧττον ονος τὸ *minus, item* damnum. εἰς τὸ ἧττον *cum detrimento,* 1 *Cor.* 11. 17. μικρὸς *parvus,* ἥττων *minor,* ἐλάχιστος *minimus.*

Ἦχος ου ὁ ſonus. *item per ſyn. gen.* rumor.

Luc. 4.37. ἠχὼ όος οῦς ἡ *echo, ſonus reciprocus, repercuſſus.*

Ἠχέω ῶ reſono. *F.* ήσω. *P.* ἤχηκα *ſonui. aor.* 1. ἤχησα. *Luc.* 21. 25. 1 *Cor.* 13. 1.

Θ A.

Θάλασσα vel *Atticè* θάλαττα ης ἡ mare, lacus. *Matth.* 4. 18.

Θάλπω foveo *propriè de gallina fovente ova, quibus incubat.* Eph. 5. 29. F. θάλψω. P. τέθαλφα. *a.* 1. *act.* ἔθαλψα.

Θάμβος εος τὸ ſtupor, *attonita admiratio. Act.* 3. 10.

Θαμβέω ῶ *obſtupefacio. item* expaveſco. *Act.* 9. 6. F. ήσω. P. τεθάμβηκα. *aor.* 1. ἐθάμβησα. 2 Reg. 22. 5. *præſ. paſſ.* θαμβέομαι οῦμαι expaveſco, *obſtupeſco, obſtupeſio. imperf. paſſ.* ἐθαμβεόμην ούμην. 3. *pl.* ἐθαμβέοντο οῦντο. *a.* 1. *paſſ.* ἐθαμβήθην ης η *expavi.*

Θανάσιμος ου ὁ ἡ letalis. *mortifer. Marc.* 16. 18.

Θάνατος ου ὁ mors, letum, peſtis, *Apoc.* 6. *v.* 8. perſecutio, 2 *Cor.* 1. 10.

Θανατόω ῶ occído. *F.* ώσω. *P.* τεθανάτωκα. *a.* 1. *act.* ἐθανάτωσα. *a.* 1. *act. ſubj.* θανατώσω ῃς ῃ. *a.* 1. *infin.* θανατῶσαι. *præſ. paſſ* θανατόομαι οῦμαι *occîdor. a.* 1. *paſſ.* ἐθανατώθην ης η. *part. aor.* 1. *paſſ.* θανατωθεὶς έντος ὁ *mortificaius.* 1 *Pet.* 3. 18.

Θανατηφόρος ου ὁ ἡ letifer a. *Iac.* 3. 8.

Θάπτω ſepelio. *F.* θάψω. *P.* τέθαφα. *aor.* 1. *act.* ἔθαψα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ἔθαψα. a. 1. act. infin. θάψαι. aor. 2. act. ἔταφον. a. 2. paſſ. ἐτάφην ης η ſepultus fui, 1 Corinth. 15. 4. a. 2. paſſ. infinitivi, ταφῆναι. fut. 2. paſſ. ταφήσομαι. præt. med. τέθηπα.

Θαῤῥέω ῶ confido, *bono ſum animo.* 2 Cor. 7. 16. *Fut.* ήσω. P. τεθάῤῥηκα. *a.* 1. *act.* ἐθάῤῥησα. ὁ θάῤῥος εος τὸ *fiducia.*

Θάρσος εος τό. *Act.* 28. 15. ὁ θάῤῥος εος τὸ fiducia. θράσος εος *verò in malam partem accipitur pro* temeraria confidentia.

Θαρσέω ῶ confido. *ſum bono animo. præſ. imperat. act.* θάρσει ει *confide. Matth.* 9. 2. F. ήσω. P. τεθάρσηκα. *a.* 1. *act.* ἐθάρσησα.

Θαῦμα τος τὸ admiratio. *Apoc.* 17. 6.

Θαυμάζω admiror, *Gal.* 1. 6. *imperf.* ἐθαύμαζον ες ε. F. άσω. *a.* 1. *act.* ἐθαύμασα. *a.* 1. *ſubj.* θαυμάσω ῃς ῃ. *præt. paſſ.* τεθαύμασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐθαυμάσθην ης η. *a.* 1. *paſſ. infin.* θαυμασθῆναι admirationi eſſe. F. 1. *med.* θαυμάσομαι ῃ εται.

Θαυμαστὸς ἡ ὸν admirabilis. 2 *Cor.* 11. 14, οὐ θαυμαστὸν *non eſt mirum.*

Θαυμάσιος α ον admiratione dignus a um. *Matth.* 21. 15.

Θεὰ ᾶς ἡ dea, *dea fictitia* Diana, *idolum ethnicorum. Act.* 19. 35.

Θεάομαι ῶμαι ſpecto, conſpicio. *Fut.* 1. *med.* θεάσομαι. *præt. paſſ.* τεθέαμαι vidi. *a.* 1. *med.* ἐθεασάμην ω ατο. *a.* 1. *med. infin.* θεάσασθαι ſpectare, *Rom.* 15. 24. *part. a.* 1. *med.* θεασάμε-

νῷ ηεν. a.1. paſſ. ἐθεάθlω ης η conſpectus fui. a.1. paſſ. infin. θεαθlῶαι, ſpectari.

Θέατρον ȣ τὸ theatrum, *ſpectaculum*. 1 *Corinth*. 4.9.

Θεατρίζω *in theatrum omnibus ſpectandum produco*. F. ίσω. P. τεθεάτρικα. *præſ. paſſ.* θεατρίζομαι, in theatrum producor ignominiæ cauſa. *Heb*. 10 33. *præt. paſſ.* τεθεάτρισμαι.

Θεῖῷ εία εῖον divinus a um. 2 *Pet*. 1.4. τὸ θεῖον, numen. *Act*. 17.29.

Θειότης ητῷ ἡ divinitas, divina majeſtas. *Roman*. 1. v. 20.

Θεῖον ȣ τὸ ſulphur. *Luc*. 17.29.

Θειώδης εῷ ὁ ἡ ſulphureus a. *Apoc*. 9.17.

Θέλω & ἐθέλω volo, delector, *Matth*. 27.43, εἰ θέλει αὐτὸν, *ſi vult eum, h. e. ſi* delectatur *eo*. opto, *Marc*. 10.35. τί ἂν θέλοι, (3. *ſing. præſ. act. opt.*) *Luc*. 1.62. *Act*. 17.18. *Imperf.* ἤθελον ες ε. & *pro hoc*, lῶ γὰ θέλων *cupiebat enim*, *Luc*. 23.8. F. θελήσω. *præt. act.* τεθέληκα. *a*.1. *act.* ἐθέλησα ας ες & ἠθέλησα *Atticè*. *volui*, *Act*. 16.3. *item* cupivi, *Luc*. 10.24. *a*. 1. *act. ſubj.* θελήσω ης η. 1 *Cor*. 4.19. ἐὰν Κύριῷ θελήσῃ, *ſi Dominus voluerit*.

Θέλημα τῷ τὸ voluntas, libido, 1 *Petr*. 4.3. θελήματα ων τὰ voluntates, *Act*. 13.22.

Θέλησις εως ἡ voluntas. *Heb*. 2.4.

Θεμέλιῷ ȣ ὁ fundamentum. 1 *Cor*. 3.11.

Θεμελιόω ῶ fundo, *fundamentum jacio*. *Fut.* ώσω. P. τεθεμελίωκα. *aor*. 1. *act.* ἐθεμελίωσα.

aor. 1.

aor. 1. act. opt. θεμελιώσαιμι αις αι. *præt. paſſ.* τεθεμελίωμαι. *pluſq perf.* ἐτεθεμελιώμην ωσο ωτο. *Matth. 7. 27,* τεθεμελίωτο (*3. ſing. pluſq. perf. paſſ.*) *fundata fuerat: ubi augmentum ſuperveniens* ε *abjicitur, quod non tantùm poëtæ & Iones faciunt, ſed etiam Attici.*

Θεὸς ȣ͂ ὁ Deus *ab antiquo verbo* θέω (*pro* τίθημι) *pono, quod Deus ſit ὁ* θεὶς τὰ πάντα, qui *omnia fecit, &* poſuit, *uti voluit. Vel* παρὰ τὸ θεᾶσθαι, *quod omnia ipſius oculis ſint* τετραχηλισμένα. *h. e.* reſupina *& aperta. 2 Tim. 3. 16,* ἄνθρωπος θεȣ͂, *homo Dei h. e. miniſter verbi divini. Hebraiſmus. Voc.* ὦ θεὲ, *& Atticè* ὁ θεὸς. *Luc. 18. 13. Marc. 15. 34.* Catachreſis metaphorica *eſt, quando idolum, aut Satanas, aut venter* deus *dicitur, ſcil.* κατὰ δόξαν *ex opinione (ſeu cultu) impiorum,* ȣ̓ κατ' ἀλήθειαν *non verè aut re ipſa. Tribuitur in pl. num.* magiſtratibus, *Ioh. 10. v. 34. qui* dii *ſunt, non naturâ, ſed* ratione officii, *quod divinum eſt. Ait enim Deus,* vindicta mea eſt. *Rom. 12. v. 19.*

Θεοδίδακτος ȣ ὁ ἡ à Deo doctus. 1 *Theſſ. 4. 9. q. d.* διδακτὸς τȣ͂ θεȣ͂. *Iohan. 6. 45.*

Θεολόγος ȣ ὁ ἡ *q. d.* λέγων περὶ τȣ͂ θεȣ͂, *diſſerens de* Deo, Theólogus. *Tribuitur Iohanni Euangeliſtæ* κατ' ἐξοχὴν.

Θεομαχέω Deo repugno. *F.* ήσω. *P.* τεθεομάχηκα. *Act. 23. 9.*

Θεομάχος ου ὁ ἡ Deo repugnans. *ex μάχη ης ἡ pugna, & θεὸς Deus. Act. 5. 39.*

Θεόπνευστος ου ὁ ἡ, divinitus inſpiratus a. *πνευστὸς inſpiratus, eſt à πνέω ſpiro. 2 Tim. 3. 16.*

Θεοσέβεια ας ἡ cultus Dei. *1 Tim. 2. 10.*

Θεοσεβὴς έος ὁ ἡ Dei cultor, trix. *ex σέβομαι colo, veneror, & θεὸς, Deus. Ioh. 9. 31.*

Θεοστυγὴς έος ὁ ἡ Dei oſor. *ex στυγέω odi & θεός. vide ſuprà ἀποστυγέω. Rom. 1. 30.*

Θεότης ητος ἡ Deitas. *Col. 2. 9.*

Θεραπεία ας ἡ ſanatio, *Luc. 9. 11. famulitium, Matth. 24. 45. ſanitas, Apoc. 22. 2.*

Θεραπεύω *propriè, famulor, ſervio. de ingenuis dicitur operam ſuam prompta quadam voluntate aliis navantibus. Per ſyn. gen.* curo, ſano. *cum Accuſ. Imperf.* ἐθεράπευον ες ε. *F.* εύσω. *præt. act.* τεσεράπευκα. *a. 1. act.* ἐθεράπευσα. *a. 1. imperat.* θεράπευσον άτω *cura. præt. paſſ.* θεραπεύομαι ſanor, *ſemel* color, *Actor. 17. 25. imperf. paſſ.* ἐθεραπευόμην ου ετο, *Act. 5. v. 16. præt. paſſ.* τεσεράπευμαι. *part. præt. paſſ.* τεθεραπευμένος η ον. *a. 1. paſſ.* ἐθεραπεύθην ης η *ſanatus fui.*

Θεράπων οντος ὁ miniſter, famulus, *Heb. 3. 5.* θεράπαινα ης ἡ *famula.*

Θερίζω meto. *cum Accuſ. ſæpe abſolutè ponitur. Matth. 6. 26. F.* ίσω. *P.* τεθέρικα. *a. 1.* ἐθέρισα *meſſui. part. a. 1.* θερίσας αντος ὁ. *præt. paſſ.* τεθέρισμαι. *aor. 1.* ἐθερίσθην.

Θερισμὸς οῦ ὁ meſſis. *Matth. 9. 37.*

Θερι-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Θεριστὴς οῦ ὁ meſſor. *Matth.* 13.39.

Θερμαίνω *calefacio.* F. θερμανῶ. *aor.* 1. ἐθέρμανα. *præt. act.* τεθέρμαγκα. *præſ. paſſ.* θερμαίνομαι calefio & *reciprocè* calefacio me. *imperf. paſſ.* ἐθερμαινόμην ου ετο. *Ioh.* 18.18. *præt. paſſ.* τεθέρμαμμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐθερμάνθην.

Θέρμη ης ἡ calor, *Act.* 28.3. à θερμὸς ἡ ὸν calidus a um.

Θέρος εος τὸ æſtas. *Matth.* 24.32.

Θεωρέω ῶ ſpecto, video, *Ioh.* 16.16. *imperf.* ἐθεώρεον ουν, εες εις, εε ει. *Fut.* ήσω. P. τεθεώρηκα. *aor.* 1. ἐθεώρησα. *a.* 1. *ſubj.* θεωρήσω ῃς ῃ. *aor.* 1. *act. infin.* θεωρῆσαι. *Th.* θεωρὸς οῦ ὁ *contemplator,* à θεάομαι ῶμαι *ſpecto. vel ex* θέα ας ἡ *ſpectatio* & ὤρα ας ἡ *cura.*

Θεωρία ας ἡ ſpectaculum. *Luc.* 23.48.

Θήκη vagîna. *ab aor.* 1. ἔθηκα *verbi* τίθημι. *Iohan.* 18.11.

Θηλάζω lacto. *lac præbeo. part. præſ. act.* θηλάζουσα ης ἡ *lactans.* F. άσω. *a.* 1. ἐθήλασα lactavi, *Luc.* 23.19. ſuxi, *Luc.* 11.27. *præt. act.* τεθήλακα. *Th.* θήλη ης ἡ *uberis apex, mamma.*

Θῆλυς εια υ *fœmineus a um.* θήλεια ας ἡ fœmina. θῆλυ εος τὸ idem. *Matth.* 19.4.

Θήρα ας ἡ *venatio. item* tendicula, *Rom.* 11.9. *hinc* θηράω ῶ *venor.*

Θηρεύω *propriè, venor, feras capio, ubi opus eſt, inſidiis, laqueis, retibus, canibus, armis.* Gen. 27.4. (à *Th.* θὴρ θηρὸς ὁ *fera.*) *Per metaph. Luc.* 11. *v.* 54. *alios homines* inſidiosè

obſervo, capto. *Fut.* εύσω. *aor.* 1. ἐθήρευσα. *P.* τεθήρευκα.

Θηρίον ου τὸ beſtia. *Apoc.* 11.7. *dim. à Th.* θὴρ θηρὸς ὁ, *quod Æol.* φὴρ φηρὸς ὁ *fera.* ἡ φήρα, θήρα.

Θηριομαχέω ῶ cum belluis pugno. F. ήσω. P. τεθηριομάχηκα. *aor.* 1. *act.* ἐθηριομάχησα ας ε. 1 *Cor.* 15. 32. *à nomine* θηριομάχος ου ὁ ἡ *qui cum fera ſeu feris pugnat. compoſ. ex* θηρίον ου τὸ *fera &* μάχη ης ἡ *pugna.*

Θησαυρὸς οῦ ὁ theſaurus, ὃς τίθεται εἰς τὴν αὔριον, *quicquid eſt pretioſum, quod reponimus in craſtinum h.e. in futuros uſus.* theca *in qua eſt aurum, per meton. adj. Matth.* 2. 11.

Θησαυρίζω *theſauros extruo, congero,* theſaurizo. *Rom.* 2. 7. F. ίσω. *a.* 1. *act.* ἐθησαύρισα. P. τεθησαύρικα. *præt. paſſ.* τεθησαύρισμαι *repoſitus ſum in futurum.*

Θίγω tango, *attingo, contracto.* F. θίξω. P. τέθιχα. *a.* 1. *act.* ἔθιξα. *cum Genit.* θίγῃς, *Col.* 2. 21.

Θλίβω *cum Accuſ. Marc.* 3. 9. premo, affligo. F. θλίψω. *aor.* 1. ἔθλιψα. *præt. act.* τέθλιφα. *præſ. paſſ.* θλίβομαι *affligor. præt. paſſ.* τέθλιμμαι. *part. præt. paſſ.* τεθλιμμένος η ον *preſſus, arctus, anguſtus.*

Θλίψις εως ἡ *propriè compreſſio. item* afflictio, anxietas. *Act.* 14. 22.

Θνήσκω morior. F. 1. *paſſ.* θνήξομαι ῃ εται *moriar.* F. 2 *med.* θανοῦμαι. P. τέθνηκα. *part præt. act.* τεθνηκὼς ότος ὁ, *Iohan.* 11. 41, 44. *pluſq. perf.* ἐτεθνήκειν εις ει. *a.* 2. *act.* ἔθανον ες ε. *præt. med.*

med. τέθνηκα (ἀ θνάω *ſicut* ἕστηκα ἀ στάω.) τεθνᾶ-
ναι. (*præt. med. inf. contractũ pro* τεθνακέναι.)
τεθνάναι *præſ. act. infin. Act.* 14.19.

Θνητὸς ἡ ὸν mortalis e. *Rom.* 6.12.

·Θόρυβος ου ὁ tumultus. *Matth.* 26.15.

·Θορυβέω ῶ *tumultuor. item* perturbo. *imperf.*
ἐθορύβεον ουν, *Act.* 17.5. F. ήσω. P. τεθορύβηκα.

Θραύω frango. F. θραύσω. P. τέθραυκα. *præt. paſſ.*
τέθραυσμαι, *confractus ſum. part:* τεθραυσμέ-
νος. *Luc.* 4.18.

Θρέμματος τὸ (*pro* θράμμα) pecus, *Ioh.* 4.12.
ἀ τρέφω *alo.* F. θρέψω. P. τέτρεφα. *præt. paſſ.*
τέθραμμαι.

Θρῆνος εος τὸ & ου ὁ lamentatio. *Matth.* 2.18.
Quidam derivant à θραύω *frango, quod lu-
ctus animum frangat.*

·Θρηνέω ῶ lamentor, odas lugubres cano. *im-
perf.* ἐθρήνεον ουν. F. ήσω. P. τεθρήνηκα. *a.* 1. *act.*
ἐθρήνησα ας ε, *Matth.* 11.17. *a.* 1. *imperat.*
θρήνησον άτω *plange.*

Θρῆσκος ου ὁ religioſus. *Iac.* 1.26. *Derivatur à*
Θρᾷξ, *Ionicè* Θρὴξ Θρηκὸς ὁ ἡ, *nomen gentile*
Thrax, *quòd apud Thraces Orpheus* (*ut
Plutarchus ſcribit*) *cultum deorum inve-
nerit, quo poſtea uſi ſint Græcorum plerique.*

Θρησκεία ας ἡ religio, *Iac.* 1.27. *à verbo* θρη-
σκεύω *religiosè colo, veneror.*

Θριαμβεύω *triumpho de aliquo, cum Acc. item*
triumphare facio. F. εύσω. *a.* 1. ἐθριάμβευσα
aliquem in triumpho duxi captivum. *part.*

a. 1. act. θριαμβεύσας αὐτ῀ ὁ. Col. 2. 15.

· Θρὶξ τριχὸς ἡ pilus. dat. pl. θριξὶ. Luc. 7. 44.

· Θροέω ῶ turbo. (à nomine θρό῀ ὁ clamor tumultuantium quod à præt. med. τέθροα verbi θρέω vel potiùs θρέομαι tumultuando vociferor.) F. ήσω. P. τεθρόηκα. præſ. paſſ. θροέομαι οῦμαι clamore tumultuantium terreſio, turbor. Matth. 24. 6.

Θρόμβ῀ ȣ ὁ grumus. Luc. 22. 44.

Θρόν῀ ȣ ὁ thronus, ſolium, à θράω ſedeo, Luc. 1. 32. per meton. adj. regnum. præt. med. τέθροα unde θρό῀ & per epentheſin τοῦ νῦ θρόν῀.

Θυγάτηρ ἡ filia, in Genit. θυγατέρ῀ contractè θυγατρός. Dat. θυγατέρι θυγατρί. Acc. θυγατέρα θύγατρα. Voc. ὦ θύγατερ, Matth. 9. 22. pl. nom. θυγατέρες. Gen. pl. θυγατέρων. Dat. θυγατράσι. Acc. θυγατέρας. Pro quibus etiam contracti caſus uſitati ſunt θύγατρες, θυγατρῶν, θύγατρας.

Θυγάτριον ȣ τὸ filiola. Marc. 5. 23.

Θύελλα ης ἡ procella. Heb. 12. 18.

Θύϊν῀ η ον. Apoc. 16. 12. thyinus. à θύα thya, arbor quædam odôra.

· Θυμιάζω ſuffitum facio, odores incendo. F. άσω. aor. 1. ἐθυμίασα. aor. 1. act. infin. θυμιάσαι, Luc. 1. 9. P. τεθυμίακα. præt. paſſ. τεθυμίαμαι σαι ται.

Θυμίαμα τ῀ τὸ ſuffitus. Luc. 1. 10.

Θυμιατήριον ȣ τὸ thuribulum, acerra. item altare ſuffitus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Θυμὸς οῦ ὁ *animus. item* ira præceps, excandeſcentia. *Luc. 4. 28.*

Θυμομαχέω ῶ infenſo animo bellum gero. *cum Dat. F.* ήσω. *P.* τεθυμομάχηκα. *Act. 12. 20.*

Θυμόω ῶ *ad iram provoco, concito, irrito. Fut.* ώσω. *P.* τεθύμωκα. *Præſ. paſſ.* θυμόομαι οῦμαι *ad iram concitor*, excandeſco. *præt. paſſ.* τεθύμωμαι. *a. 1. paſſ.* ἐθυμώθην ης η *excandui. Matth. 2. 16.*

Θύρα ας ἡ oſtium. *Act. 5. 23.* πρὸ τῶν θυρῶν, *ante fores.*

Θυρεὸς ου ὁ *janua. item* ſcutum. *Eph. 6. 16.*

Θυρὶς ίδος ἡ *oſtiolum. item* feneſtra. *Act. 20. 9.*

Θυρωρὸς οῦ ὁ ἡ januæ cuſtos, *Ioh. 18. 17. janitor, oſtiarius a. pro* θυρουρὸς, *prout dicimus* κηπουρὸς οῦ ὁ ἡ *hortulanus. ex* οὖρος ου ὁ *cuſtos (vel ab* ὤρα ας ἡ *cura)* & θύρα ας ἡ *janua.* Dores ου *mutant in* ω.

Θυσία ας ἡ victima. *Matth. 9. 13.*

Θυσιαστήριον ου τὸ altare. *1 Cor. 10. 18.*

Θύω ſacrifico, immolo, macto. *imperf.* ἔθυον ες ε. *F.* θύσω. *a. 1. act.* ἔθυσα. *a. 1. imperat.* θῦσον άτω. *P.* τέθυκα *præſ. paſſ.* θύομαι. *præt. paſſ.* τέθυμαι. *a. 1. paſſ.* ἐθύθην ης η *ſacrificatus ſui. 1 Cor. 5. 7.*

Θώραξ ακος ὁ *pectus. item veſtis & armatura, quæ illam corporis partem ambit, lorica,* thorax harniſch. *Eph. 6. 14.*

Ι Α.

Ἰάομαι ῶμαι ſano, medeor, curo. *cum Accuſ. imperf.* ἰαόμην ώμην, άου ῶ, άετο ᾶτο. *F.* ἰάσομαι. *præt. paſſ.* ἴαμαι σαι ται. *a. 1. paſſ.* ἰάθην ης η *ſanatus fui. fut. 1. paſſ.* ἰαθήσομαι *ſanabor, Luc. 7. 7. a. 1. med.* ἰασάμην ω ατο *curavi, ſanavi. a. 1. med. ſubj.* ἰάσωμαι ῃ ηται.

Ἴαμα τος τὸ ſanatio. *1 Cor. 12. 9. Item* remedium. *Galen.* τὰ ἐναντία ἐναντίων ἰάματα, *Contraria ſunt contrariorum remedia.*

Ἴασις ἡ εως ſanatio. *Luc. 13. 32.*

Ἰατρὸς οῦ ὁ medicus. *Luc. 4. 23.*

Ἴασπις ιδος ἡ jaſpis, *nomen gemmæ. Apoc. 4. 3.*

Ἴδε. *aor. 2. act. imperat. ab* εἴδω *video (Atticè* ἰδὲ.) *capitur adverbialiter pro* ecce, *Iohan. 1. 29.*

Ἰδέα ας ἡ viſus, *Matth. 28. 3. item ſpecies, forma. Plato ſtatuit* ἰδέας *id eſt ſpecies abſtractas. Th.* εἴδω.

Ἴδιος α ον proprius a um. *Marc. 4. v. 34,* κατ᾽ ἰδίαν *privatim. Sæpe ponitur pro* ἑαυτοῦ ῆς οῦ. *Gal. 2. v. 6,* τὸ ἴδιον φορτίον, *pro* τὸ ἑαυτοῦ. *Iohan. 8. 44,* ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ. *h. e.* ἀφ᾽ ἑαυτοῦ *à ſe ipſo (quæ phraſis legitur Iohan. 11. 51.) loquitur. Interdum utrumque conjungitur. 2 Pet. 3. v 3.* κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας. Οἱ ἴδιοι *familiares. Act. 24. 23.* εἰς τὰ ἴδια, *ſcil.* δώματα, *domum* nach haus *Gall. à la maiſon. Act. 21. 6.* Ἰδιότης ητος ἡ *proprietas.*

Ἰδιώ-

Ἰδιώτης ȣ ὁ idióta, *privatus, plebeius, imperitus, Act. 4. 13. ab* ἰδιόομαι ȣ̃μαι *mihi véndico.*

Ἰδȣ̀ ecce *adv.*

Ἱδρὼς ῶτος ὁ ſudor. ἱδρόω ῶ, *ſudo. Luc. 22. 44.*

Ἱερὸς ὰ ὸν ſacer a um. τὰ ἱερὰ *res ſacræ.* ἱερὸν ȣ̃ τὸ *(ſcil.* δῶμα*) templum, ſacra ædes. Matth. 21. v. 12.*

Ἱερεὺς έως *(vel Atticè* έως*)* ὁ ſacerdos. *Heb. 5. 6.*

Ἱερατεία ας ἡ, functio ſacerdotalis. *Luc. 1. 9.*

Ἱερατεύω ſacerdotio fungor. *F.* εύσω. *P.* ἱεράτευκα. *Luc. 1. 8.*

Ἱεράτευμα τος τὸ, ſacerdotium. *1 Pet. 2. 5.*

Ἱεροπρεπὴς έος ὁ ἡ, ſanctimoniam decens. *ex* ἱερὸς *ſanctus, &* πρέπω *convenio. Tit. 2. 3.*

Ἱερόσυλος ȣ ὁ ἡ ſacrilegus a. *Actor. 19. v. 37. comp. ex* ἱερὸν *ſacrum, &* συλάω ῶ *ſpolio, deprædor.*

Ἱεροσυλέω ῶ ſacrilegium committo. *Rom. 22. 2. Fut.* ήσω. *P.* ἱεροσύληκα.

Ἱερȣργέω ῶ *ſacra obeo, celebro,* ſanctè operor. *cum Acc. Rom. 15. 6. F.* ήσω. *P.* ἱερȣ́ργηκα.

Ἱερωσύνη ης ἡ ſacerdotium. *Heb. 7. 12.*

Ἵημι *mitto. imperf.* ἵην ης η, *vel* ἵεον ȣν, εες εις. *F.* ἥσω. *P.* εἶκα *a. 1. act.* ἧκα. *a. 2. act.* ἧν ἧς ἧ. *præſ. paſſ.* ἵεμαι *mittor. imperf.* ἱέμην σο το. *præt. paſſ.* εἷμαι. *a. 1. paſſ.* ἕθην ης η. *præſ. med.* ἵεμαι *deſidero, cupio. a. 2.* ἕμην ἕσο ἕτο. *part. a. 2.* ἕμενος. *compoſita leguntur in* N. T.

Ἱκανὸς ὴ ὸν ſufficiens, *2 Cor. 2. 6. Luc. 22. v. 38.* ἱκανόν ἐστι *ſatis eſt.* dignus, *1 Cor. 15. 9.* mul-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

tus, *Luc.23.v.9.* magnus, *Actor.20.v.37.* & *22. 6.* aptus, *2 Tim. 2. 2. Luc.23.v.8,* ἐξ ἱκανοῦ *ſcil.* χρόνου *à multo tempore. Actor.20. v. 11,* ἐφ᾽ ἱκανὸν *diu. Act.17.9,* λαβεῖν τὸ ἱκανὸν ſatis-accipere, *phraſis juridica, cujus relat.* ſatis-dare.

Ἱκανότης ητος ἡ *idoneitas*, quod idonei ſumus. *2 Cor. 3. 5.*

Ἱκανόω ῶ idoneum reddo. *F.* ώσω. *P.* ἱκάνωκα. *a. 1.* ἱκάνωσα. *2 Cor. 3. 6.*

Ἱκετηρία ας ἡ ſupplicatio. *ab* ἱκέτης ου ὁ *ſupplex. Heb. 5. 7.*

Ἰκμὰς άδος ἡ humor. *Luc. 8. 6.*

Ἱλαρὸς ὰ ὸν hilaris. *2. Cor. 9. 7.*

• Ἱλαρότης ητος ἡ hilaritas. *Rom. 12. 8.*

Ἵλεως ω ὁ ἡ *Atticè pro* ἵλαος, *à Themate* ἱλάω & ἵλημι *propitius ſum.* miſericors, *Matth. 16. v. 22.*

Ἱλάσκομαι *vel* ἱλάομαι propitius fio. *Fut.* ἱλάσομαι. *præt. paſſ.* ἵλασμαι. *a. 1. paſſ. imperat.* ἱλάσθητι *propitius eſto. cum Dat. Luc.18.13.*

Ἱλασμὸς ου ὁ propitiatio. *1 Ioh. 2. 2.*

• Ἱλαστήριον ου τὸ, *propitiatorium, operculum arcæ fœderis. Rom. 3. 25.*

Ἱμὰς άντος ὁ corrigia, locum. *Dat. pl.* ἱμᾶσι *Marc. 1. 7.*

• Ἱμάτιον ου τὸ veſtimentum. *Matth. 5. 40 pro* εἱμάτιον *ab* εἷμα τος τὸ *veſtis. Th.* ἕννυμι ἕσω *induo. præt. paſſ.* εἷμαι *indutus ſum.*

Ἱματίζω *veſtio. F.* ίσω. *P.* ἱμάτικα. *præt. paſſ.* ἱμάτισμαι.

τισμαι. *part. præt. paſſ.* ἱματισμένος η ον, *veſtitus a um Marc. 5. 15.*

Ἱματισμὸς ȣ ὁ veſtis, *veſtitus. 1 Tim. 2. v. 9,* ἱματισμὸς πολυτελὴς, *veſtitus pretioſus.*

Ἱμείρω *cupio, deſidero. cum Genit. F.* ἱμερῶ. *præſ. med.* ἱμείρομαι idem. *1 Theſſ. 2. 8.*

Ἵνα ut, *conjunct. cauſalis, regit ſubj. Subintelligitur Matth. 8, 4. 20, 32. 26, 17. ponitur pro* εἰ ſi, *Iohan. 15. 8.* ὥστε adeo ut, *Iohan. 5. 8.* ὅταν quum, *1 Ioh. 4. 17.* ὅτε quando, *Iohan. 16. 2.* ὅτι quód, *1 Cor. 4. 3. Rarò conſtruitur cum Indicativo.*

Ἱνατί; quare? *adv. interrogandi ad formam Hebræi* לָמָּה, *ubi* ל *redditur per* ἵνα, מָה *verò per* τί.

Ἰὸς ȣ ὁ *jaculum. (ab* ἵημι *jaculor.) item* venenum. *Rom. 3. 13. item rubigo.*

Ἰȣδαῖος αίȣ ὁ Judæus. *item* Judaicus a um. *Ioh. 3. 22,* γῆ ἰȣδαία *terra Iudaica.* ἡ ἰȣδαία *(ſcil.* γῆ*) Iudæa, Matth. 3. 6.*

Ἰȣδαϊκὸς ἡ ὸν Judaicus a um. *Tit. 1. 14.*

Ἰȣδαϊκῶς *adv.* Judaicè. *Gal. 2. 14.*

Ἰȣδαΐζω Judaízo. *fio Iudæus, Eſth. 8. 17. Iudæos imitor, Iudaicè vivo. Gal. 2. 14. Fut.* ίσω. *P.* ἰȣδάϊκα.

Ἰȣδαϊσμὸς ȣ ὁ Judaiſmus. *Gal. 1. 13.*

Ἱππεὺς έος ὁ eques. πεζοὶ καὶ ἱππεῖς *pedites & equites. Act. 23. 23.*

Ἱππικὸν ȣ τὸ equitatus. *Apoc. 19. 16.*

Ἵππος ȣ ὁ equus. ἡ, equa, *equitatus. Ap. 19. 11.*

Ἶρις

Ἶρις ἡ. *Apoc.* 4. 3. *in Genit.* ἴριδος, ἴριος & ἴρεως. *ab* εἴρω *nuntio, quia pluvias denuntiat. Gen.* 9. 13. *vocatur* τόξον ου τὸ *arcus.*

Ἰσάγγελος ου ὁ *q. d.* ἶσος τοῖς ἀγγέλοις. *par ſanctis angelis. Luc.* 20. 36.

• Ἶσος *vel* ἴσος η ον *æqualis, par, congruus Matth.* 20. 12.

Ἶσα *neutrum pl. accipitur adverbialiter*, ęqualiter, æquè. *Phil.* 2. 6.

Ἴσως *adv. propriè*, æqualiter. *item* fortaſſis *Luc.* 20. 13.

Ἰσότης ητος ἡ par conditio, æquabilitas. *Coloſ.* 4. 1.

Ἰσότιμος ου ὁ ἡ æquè pretioſus a. 2 *Pet.* 1. 1.

Ἰσόψυχος ου ὁ ἡ eodem animo præditus a *Phil.* 2. 20.

Ἴσημι *ſcio.* ἴσης ἴσησι. *pl.* ἴσαμεν ατε ἴσασι (*non* ἰσᾶσι) *Act.* 26. 4. *præſ. imperativ.* ἴσθι ἴστω *pl.* ἴστε *ſcitote* ἴστωσαν. *ex* ἴσαθι.

• Ἵστημι ἱστάνω ἱστάω & *quamvis rariùs* ἔστημι ſtatuo, *facio ſtare, appendo*, ſtabilio. *Fut.* στήσω *collocabo, Matth.* 25. 33. *a.* 1. ἔστησα *ſtatui, ſtiti. item* appendi, *Matth.* 26. *v.* 15. *præt. act.* ἕστηκα *ſteti. part. præt. act.* ἑστηκὼς, *per ſyncopen* τοῦ κ ἑσταὼς, *hinc per craſin* ἑστὼς ῶτος *qui ſtetit, ſtans. idem quod* ἐφεστὼς, *aſtans Actor.* 22. 25. *Sic Actor.* 12. 14. ἑστάναι. κατὰ συγκοπὴν καὶ κρᾶσιν *pro* ἑστηκέναι *ſtare.* (*at* ἑστάναι, 1 *Cor.* 10. 12. *eſt præſentis infinitivi a* ἕστημι *pro* ἵστημι.) *a* 2. ἔστην ης η *ſteti. præſ. paſ.*

ἵσταμαι

ἵσταμαι *ſto. præt. paſſ.* ἕσταμαι. *aor. 1. paſſ.* ἐστάθην ης η. σταθῆναι *ſtare. part. aor. 1. paſſ.* σταθεὶς *conſiſtens. fut. 1. paſſ.* σταθήσομαι ἢ ηται *ſtabo, ſtabiliar, ſiſtar. pluſq. perf.* εἱστήκειν. *med.* εἱστήκειν. *Quare & in* Ἑστήκω.

Ἱστορέω ῶ *propriè cognoſco. item* viſo. *memoriæ trado, commemoro.* F. ήσω. P. ἱστόρηκα. *aor. 1.* ἱστόρησα. *infin.* ἱστορῆσαι, *Gal.* 1. 18. *derivatur ab* ἵστωρ ορος ὁ ἡ *ſciens, peritus. Them.* ἴσημι *ſcio.* ἱστορία ας ἡ, *hiſtoria.*

Ἰσχυρὸς ὰ ὸν robuſtus a um. (*ab* ἰσχὺς ύος ἡ *robur*) *in comparativo* ἰσχυρότερος. 1 *Cor.* 10. 12.

· Ἰσχύω poſſum, valeo, fortis ſum. *Deut.* 31. *v.* 6. ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, *maſculè te gere, & fortis eſto.* conduco, *Matth.* 5. *v.* 13. εἰς οὐδὲν ἰσχύει *ad nihil prodeſt. imperf.* ἴσχυον ες ε. οἱ ἰσχύοντες *bene valentes. Fut.* ἰσχύσω. *Præt.* ἴσχυκα. *a.* 1. ἴσχυσα.

· Ἰχθὺς ύος ὁ piſcis. *Matth.* 7. 10. *Legitur etiam* ἰχθῦς.

Ἰχθύδιον ου τὸ piſciculus. *Matth.* 15. 34.

· Ἴχνος εος τὸ veſtigium. *Rom.* 4. 12.

Ἰῶτα τὸ nomen *minimæ* literæ *apud Hebræos. Matth.* 5. 18.

Κ Α

Κἀγὼ & ego. *compoſitum ex* καὶ *&* ἐγώ.

Καθὰ *adv.* ſicut. *ex* κατὰ *&* ἅ. *Matth.* 27. 10.

Καθαιρέω ῶ detraho. F. 1 ήσω. F. 2. καθελῶ deſtruam. *P.* καθήρηκα. *a.* 2. καθεῖλον ες ε *detraxi,*

traxi,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

traxi, dimiſi. part. aor. 2. καθελὼν όντος ὁ. *Actor. 13. 19, poſtquam deleviſſet. præſ. paſſ.* καθαιρέομαι οῦμαι *deſtruor.*

Καθαίρεσις εως ἡ deſtructio. 2 *Cor. 10. 4, 8.*

Καθαίρω purgo. F. καθαρῶ. *Heb. 9. 14. P.* κεκάθαρκα. *præt. paſſ.* κεκάθαρμαι. *part. præt. paſſ.* κεκαθαρμένος η ον *purgatus a um.*

Καθάπερ ſicut, *ex* κατὰ & ἅπερ, *ab* ὅσπερ ἥπερ ὅπερ. *Rom. 4. v. 6.*

Καθαρίζω purgo. F. ίσω. *a. 1.* ἐκαθάρισα. *a. 1. imperat.* καθάρισον άτω ατε. *a. 1. ſubj* καθαρίσω ῃς ῃ. *a. 1. act. infin.* καθαρίσαι *part. a. 1.* καθαρίσας αντος ὁ. *præt. act.* κεκαθάρικα. *præt. paſſ.* κεκαθάρισμαι. *a. 1. paſſ.* ἐκαθαρίσθην. *Marc. 1. 41,* καθαρίσθητι *(aor. 1. paſſ. imperat.) purificator.*

Καθαρισμὸς οῦ ὁ purgatio. *Heb. 1. 3. Ioh. 3. 25.*

Καθαρὸς ὰ ὸν purus a um. *Matth. 5. 8.*

Καθαρότης ητος ἡ puritas. *Heb. 9. 13.*

Καθάπτω *propriè, contingo.* invado. *cum Gen. ſcilicet verba ſenſuum regunt Genitivum. F.* ψω. *P.* καθῆφα. *aor. 1. act.* καθῆψα ας ε. *ex* κατὰ & ἅπτω. *Act. 28. 3.*

Καθέδρα ας ἡ *ſuggeſtus,* cáthedra. *Matth. 23. 2. ex* καθέζομαι *ſedeo. F.* καθεδοῦμαι. *Th.* ἕζω *colloco, facio ſedere. unde eſt* ἕδρα ας ἡ *ſella.*

Καθεῖς *vel* καθ' εἷς, alius poſt alium, ſigillatim, *Marc. 14. 19. Rom. 12. 5.* Καθ' *pro* καὶ θ' *ex* καὶ εἶτα & deinde. *Ioh. 8. 9.* ἰῶτα *excidit in textu. quod etiam in aliis quandoque fieri ſolet.*

Καθέζω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Καθέζω ſedere facio. ex κατὰ & ἕζω. καθέζομαι ſedeo. *part. præſ.* καθεζόμενος *ſedens. imperf.* ἐκαθεζόμην ου ετο *ſedebam. Matth.* 26. *v.* 55. F. καθεδοῦμαι.

-Καθεξῆς ordine, *Act.* 11. 4, deinceps, *conſequenter. ex* κατὰ & ἑξῆς. *de quo vide ſuprà.* ὁ καθεξῆς, ordine ſequens.

·Καθεύδω dormio. (*ex* κατὰ & εὕδω *dormio*) *præſ. imperat* κάθευδε *dormi. Ieſus* D. N. *ad diſcipulos dicit* κατ᾽ εἰρωνείαν, *Matth.* 26. 45, καθεύδετε *dormite. Præſ. ſubj.* καθεύδω ῃς ῃ. 1. *pl.* καθεύδωμεν *dormiamus. Imperf.* ἐκάθευδον ες ε. *Matth.* 25. 5. F. καθευδήσω.

Καθηγητὴς οῦ ὁ doctor, *à verbo* καθηγέομαι οῦμαι *viæ dux ſum, præeo, ſum præceptor. cum Genit. ex* κατὰ & ἡγέομαι *duco. Matth.* 23. 10.

Καθήκω (*ex* κατὰ & ἥκω) *pertineo, devenio. item convenio. cum Dat. part. præſ.* καθήκων ουσα ῆκον. *Hinc* καθῆκον ήκοντος τὸ quod convenit, *decet. Rom.* 1. 28, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, *facere quæ non decent.*

Κάθημαι σαι ται ſedeo. (*ex* κατὰ & ἧμαι *ſedeo.*) *Act.* 23. *v.* 3, κάθῃ *pro* κάθησαι *ſedes. præſ. imperat.* κάθησο *ſede & contractè* κάθου. *præſ. infin.* καθῆσθαι *ſedere. part. præſ.* καθήμενος η ον *ſedens, morans, item* habitans. *imperf.* ἐκαθήμην σο το *ſedebam.*

Καθημέραν quotidiè. *ponitur Adverbialiter, & ſæpe præponitur* τὸ. *Luc.* 11. *v.* 3. & 19. 47. *Sic dicitur* τὸ δεύτερον, τὸ τρίτον *vel* ἐκ τοῦ τρίτου, &c.

Καθη-

Καθημερινὸς ἡ ὸν quotidianus a um, ἀ καθ' ἡμέραν *quotidie. ex* κατὰ & ἡμέρα. *Act.* 6. 1.

Καθίζω *ex* κατὰ & ἵζω colloco, ſedeo. *Fut.* ίσω. *aor.* 1. *act.* ἐκάθισα *ſedi, Apoc.* 3. 21. ἐκάθισε *collocavit, Act.* 18. 18. *a.* 1. *imperat.* κάθισον, άτω *ſide.* 2. *pl.* καθίσατε conſidite. *ubi notatur motus ad locum.* (ſedete *verò notat quietem.*) *Matth.* 26. 36. *Aor.* 1. *ſubj.* καθίσω ῃς ῃ. *aor.* 1. *infin.* καθίσαι *ſedere part a.* 1. καθίσας αντ@ ὁ *ſedens. prat. perf.* κεκάθικα *ſedi, Marc.* 11. 2. *præſ. med.* καθίζομαι ſedeo. F. ίσομαι. *aor.* 1. *med.* ἐκαθισάμην ω ατο. *a.* 1. *ſubj.* καθίσωμαι ῃ ηται. *Luc.* 22. 30. & καθίσησθε (2. *pl. a.* 1. *med. ſubj.*) & *ſederitis.*

Καθίημι (*ex* κατὰ & ἵημι) demitto. F. ήσω. *a.* 1. καθῆκα, *Act.* 9. 25. *præſ. paſſ.* καθίεμαι *demittor. præſ. part.* καθιέμενος η ον.

Καθίστημι *vel* καθιστάω conſtituo. (*ex* κατὰ & ἵστημι *ſtatuo.*) F. καταστήσω. P. καθέστηκα. *a.* 1. *act.* κατέστησα. *a.* 2. κατέστην ης η. *præſ. paſſ* καθίσταμαι σαι ται. *aor.* 1. *paſſ.* κατεστάθην ης η. *Rom.* 5. 19.

Καθὸ ſicut, *adv. ex* κατὰ & ὃ. *Rom.* 8. 26.

Καθότι eo quòd, *ex* κατὰ & ὅ, τι. *Luc.* 19. *v.* 9. *Act.* 2. 24.

Καθόλου (*ex* κατὰ & ὅλος) *q. d. per totum,* (κατὰ *cum Genit. inter alia ſignificat* per) *hoc eſt,* omninò, prorſus, *Act.* 4. 18. *hinc* καθολικὸς ἡ ὸν *univerſalis.*

Καθοράω ῶ *perſpicio. Fut.* άσω. P. καθόρακα, *Attic*

ticè καθεώραται. *præſ.paſſ.* καθορῶμαι ῶμαι perſpicior, *Rom.* 1.20.

Καθοπλίζω *armo.F.*ίσω.*P.*καθώπλικα.*præſ.paſſ.* καθοπλίζομαι armor. *præter paſſ.* καθώπλισμαι.*part.præt.paſſ.*καθωπλισμένος η ον *armatus a um, Luc.*11.21.

Καθὼς ſicut (*ex* κατὰ *&* ὡς *ſicut*) *adv. Rom.* 4.17.

Καὶ &, *conjunct.copul.*nam, *Iohan.*3.13. itáne? *Act.* 23 3. igitur, *Matth.* 2. *v.* 4. quamvis, *Luc.*18.7. aut, *Matth.* 15.4. *&c.*

Καίγε & quidem. *vide ſuprà* Γε.

Καινὸς ή ὸν novus a um. *comp.* καινότερος α ον. *Act.* 17.21.

Καινότης ητος ἡ novitas. *Rom.* 6.4.

Καινοφωνία ας ἡ novitas vocum. 2 *Tim.* 2.16.

Καιρὸς ȣ ὁ tempus, opportunitas. *item* certum anni tempus, *Luc.* 20. *v.* 10. *item* articulus temporis, *Act.*1.7. 1*Pet* 1.11. *item* occaſio, *Eph.*5.16. *item* ratio, *Heb.* 11.11.

Καίω *uro.* accendo. *F.* καύσω. *P.* κέκαυκα. *præſ. paſſ.* καίομαι accendor, ardeo. *præt. paſſ.* κέκαυμαι. *aor.*1.*paſſ.* ἐκαύθην. *fut.* 1.*paſſ* καυθήσομαι. *fut.*1.*paſſ. ſubj.* καυθήσωμαι ῃ ηται. 1 *Cor.* 13.3. *a.* 2.*paſſ.* ἐκάην.

Κἀκεῖ & illic, *ex* καὶ *&* ἐκεῖ.

Κἀκεῖθεν & illinc, *ex* καὶ *&* ἐκεῖθεν.

Κἀκεῖνος & ille, *ex* καὶ *&* ἐκεῖνος.

Καίτοιγε *conjunct.cum indicat.* quanquam. *Iohan.* 4.2. *Act.*14.17. *vide ſuprà* Γε.

Κακία ας ἡ malitia. *Actor.* 8.22, vitium. *item* per

per Hebraiſmum idem quod *κάκωσις* moleſtia, *vexatio. Matth.* 6.34. *Hebræum enim* רָעָה *utrinque ſignificat.*

Κακὸς ἡ ὸν *propriè ignavus, timidus, qui pedem refert in certamine. à χάζω recedo*, retrocedo. *aliàs* malus a um. *Matth.* 21. 41.

Κακῶς malè, *perperam. adv.*

Κακόω ῶ malè accipio, *affligo, vexo. Act.*14.2. malè affectum reddo, **ich mach einen böß oder zornig.** *Act.* 7.19.

Κάκωσις εως ἡ vexatio. *Act.* 7. 34.

·Κακοήθεια ας ἡ *prava & inveterata conſuetudo. item* malignitas. *Roman.* 1.29. *Ab adj.* κακοήθης εος ὁ ἡ *malignus a, pravis imbutus moribus. ex* κακὸς ἡ ὸν *malus a um, &* ἦθος εος τὸ *mos, conſuetudo. in plur. num.* ἤθεα η *mores.*

·Κακολογέω ῶ maledíco. *cum Accuſ.* (*ab adj.* κακολόγος ου ὁ ἡ *malédicus a.*) F. ήσω. P. κεκακολόγηκα. *a.* 1. ἐκακολόγησα. *a.*1.*act.infin.* κακολογῆσαι. *Marc.* 9. 39.

Κακοπάθεια ας ἡ vexatio, *Iac.* 5. 10. *ab adj.* κακοπαθὴς έος ὁ ἡ *ærumnoſus, ex* κακὸς & πάθος εος τὸ *paſſio. à* πάσχω *patior. in a.* 2. ἔπαθον *paſſus ſum.*

Κακοπαθέω ῶ *propriè, patior mala. item* æger ſum animo. *Iac.* 5. *v.* 13. perfero ſeu tolero adverſa. 2 *Tim.* 2. 3. F. ήσω. *a.*1. ἐκακοπάθησα. *a.*1.*act. imperat.* κακοπάθησον άτω. *præt. act.* κεκακοπάθηκα.

Κακο-

Κακοποιὸς οῦ ὁ ἡ maleficus, *Iohan.* 18. 30. 1 *Pet.* 3. *v.* 16. *γυνὴ κακοποιὸς mulier mala, Proverb.* 12. 4.

Κακοποιέω ῶ malefacio (*ex κακὸν malum & ποιέω facio.*) F. ήσω. *a.* 1. ἐκακοποίησα. *aor.* 1. *act. infin.* κακοποιῆσαι. *Marc.* 3. 4.

Κακοῦργος (*pro* κακόεργος) *improbus*, maleficus, *facinoroſus. ex κακὸς malus & ἔργον opus. Luc.* 23. 32.

Κακουχέω ῶ *malè vexo, malè tracto, malè habeo aliquem. Fut.* ήσω. *Præt.* κεκακούχηκα. *præſ. paſſ.* κακουχέομαι οῦμαι malè vexor. *ex κακὸς & ἔχω habeo. Heb.* 11. 37.

Καλάμη ης ἡ ſtipula. 1 *Cor.* 3. 13.

Κάλαμος ου ὁ arundo, *Matth.* 12. 20. *penna ſcriptoria,* 3 *Ioh.* 13. *virga geometrica.*

Καλέω ῶ voco. F. καλέσω. *aor.* 1. ἐκάλεσα. *a.* 1. *imperat.* κάλεσον άτω. *a.* 1. *act. infin.* καλέσαι *vocare part. a.* 1. καλέσας αντος ὁ. *præt. act.* κέκληκα (*pro* κεκάληκα.) *præſ. paſſ.* καλέομαι οῦμαι nominor, *Luc.* 10. 39. *præt. paſſ.* κέκλημαι *vocatus ſum. aor.* 1. *paſſ.* ἐκλήθην. *fut.* 1. *paſſ.* κληθήσομαι ῃ εται *vocabor.*

Καλλιέλαιος ου ἡ *vera &* frugifera olea, *Rom.* 11. *v.* 24. *ex* κάλλος εος τὸ *pulchritudo, &* ἐλαία ας ἡ *olea, oliva, nomen arboris.*

Καλοδιδάσκαλος ου ὁ ἡ honeſtatis magiſter a. *Tit.* 2. 3.

Καλοποιέω ῶ benefacio. 2 *Theſſ.* 3. 13.

Καλὸς ἡ ὸν pulcer, *honeſtus*, bonus. *comparat.*

καλλίων ονος ὁ ἡ inn.g καλλιον melius, quod capitur Adverbialiter, Act. 25 10. *Superl.* κάλλιστος*, optimus, pulcerrimus.* τὸ καλὸν *(ſubſtantivè) decus, commodum, honeſtas.*

Καλῶς *adv.* bene. *Marc.* 7. 37, *probè, rectè. comp.* κάλλιον *meliùs.*

Καλύπτω operior. *F.* καλύψω, *Iac.* 5 20. *a.* 1. *act.* ἐκάλυψα. *a.* 1. *act. imperat.* κάλυψον άτω. *præſ. paſſ.* καλύπτομαι tegor. *præt. paſſ.* κεκάλυμμαι. *part. præt. paſſ.* κεκαλυμμένος η ον *tectus a um.*

Κάλυμμα τος τὸ velamen. 2 *Cor.* 3. 13.

Κάμηλος ου ὁ camelus, *Matth.* 3. 4. *item* funis nauticus, *Luc.* 18. 25.

Κάμινος ου ἡ fornax. *Matth.* 15. 42.

Καμμύω *(pro* καταμύω*) propriè, claudo oculos,* conniveo. *F.* ύσω. *aor.* 1. ἐκάμμυσα *pro* κατέμυσα, *Matth.* 13. 15. *P.* κεκάμμυκα. *pro* καταμέμυκα. *ex* κατὰ *&* μύω *claudo, occludo, comprimo. F.* μύσω. *P.* μέμυκα.

Κάμνω laboro, ægroto, *Iacob.* 5. 15. *F.* καμῶ. *P.* κέκμηκα *defatigatus fui. a.* 2. ἔκαμον. *a.* 2. *ſubj.* κάμω ῃς ῃ. *Heb.* 12. 3, ἵνα μὴ κάμητε *(2. pl. a. 2. ſubj. act.) ne fatiſcatis.*

Κάμπτω flecto. *F.* κάμψω. *P.* κέκαμφα. *a.* 1. ἔκαμψα, *Rom.* 11. 4. *a.* 1. *act. ſubj.* κάμψω ῃς ῃ.

Κᾂν etſi, quamvis. *conjunct. diſcr. ex* καὶ *&* ἂν *ſi.* & ſi, *Marc.* 5. 28. *Heb.* 12. 20. ſaltem, *Marc.* 6. 56. *Act.* 5. 15.

Κανὼν όνος ὁ regula, menſura. *Gal.* 6. 16.

Καπη-

Καπηλεύω caupónor, 2 *Cor.* 2. 17. (*à nomine* κάπηλος ου ὁ *caupo.*) F. εύσω. P. κεκαπήλευκα. κάπηλος ου ὁ *propriè dicitur* ὁ πιπράσκων τὰ περὶ τὴν κάπην. κάπη ης ἡ *idem quod* φάτνη ης ἡ *præſepe. item pabulum, cibus. à* κάπτω *cómedo, cibum capto: vel* (*quæ notatio veri eſt ſimilior*) *ſic dicitur q.* κακύνων τὸν πηλὸν *vitians vinum*, πηλὸς *propriè* lutum *& Ionicè quoque* vinum. *Sicut* חֹמֶר *lutum &* חֶמֶר *merum apud Hebræos.*

Καπνὸς οῦ ὁ fumus. *Apoc.* 9. 2.

Καρδία ας ἡ cor. *Rom.* 9. 2.

Καρδιογνώστης ου ὁ cordium cognitor. *ex* καρδία *cor &* γνώστης ου ὁ *cognitor, à* γινώσκω *cognoſco. Act.* 1. 24.

Καρπὸς οῦ ὁ fructus. *Matth.* 7. 17.

Καρποφόρος ου ὁ ἡ frugifera, *ex* καρπὸς *&* φέρω *fero. Act.* 14. 17.

Καρποφορέω ῶ fructum fero, *Matth.* 13. *v.* 23. F. ήσω. *præt. act.* κεκαρποφόρηκα. *a.* 1. ἐκαρποφόρησα.

Καρτερέω ῶ forti animo ſum. *F.* ήσω. *P.* κεκαρτέρηκα. *a.* 1. ἐκαρτέρησα, *Heb.* 11. 27. *ab adj.* καρτερὸς ὰ ὸν *validus. & hoc à* κάρτος εος τὸ *robur, per metatheſin pro* κράτος εος τὸ *vis, potentia.*

Κάρφος εος τὸ feſtûca, *Matth.* 7. 3. *à* κάρφω. F. κάρψω, *arefacio, ſicco. Ejuſmodi lignorum particulæ abſciſſæ è veſtigio exareſcunt.*

Κατὰ *præpoſ. cum Genit.* contra, per, de, è, ſu-

per, in. *cum Accuſ.* ſecundum, verſus, cum, propter, apud, in, per. *Iohan.* 5. *v.* 4, κατὰ λαιρὸν *per intervallum. in compoſitione valet* contra, de, ad, valdè, *& ſæpiſſimè* deorſum, *tanquam ab adv.* κάτω.

• Καταβαίνω deſcendo. *(ex* κατὰ *quod hic idem eſt quod* κάτω *deorſum, &* βαίνω *eo.) imperf.* κατέβαινον. F. καταβήσομαι. P. καταβέβηκα. *a.* 2. κατέβην ης η. *a.* 2. *imperat.* κατάβα *(per apocopen) pro* κατάβηθι. 3. *ſing.* καταβάτω *deſcendat, Luc.* 17. 31. *a.* 2. *ſubj.* καταβῶ ῇς ῇ. *a.* 2. *infin.* καταβῆναι. *part. a.* 2. καταβὰς ἄντος ὁ.

Κατάβασις εως ἡ deſcenſus. *Luc.* 19. 37.

Καταβάλλω dejicio. *Fut.* καταβαλῶ. P. καταβέβληκα. *præſ. med.* καταβάλλομαι fundamentum jacio. *præt. paſſ.* καταβέβλημαι. *a.* 1. *paſſ.* κατεβλήθην, *Apoc.* 12. *v.* 10. *præt. med.* καταβέβολα. *Hinc eſt*

• Καταβολὴ ῆς ἡ fundamentum. *Matth.* 25. 34. *Eph.* 1. 4. *Apoc.* 3. 8. & 17. 8.

Καταβαρέω ῶ *dégravo, pondere deprimo,* onero. F. ήσω. *a.* 1. κατεβάρησα, 2 *Cor.* 12. 16. *P.* καταβεβάρηκα. *vide* βάρος εος τὸ *pondus.*

Καταβιβάζω *propriè, facio deſcendere, demitto, quo ſenſu accipitur Ioſuæ* 2. 18. *item* deturbo, *dejicio, deprimo.* F. άσω. *a.* 1. *act.* κατεβίβασα. *a.* 1. *paſſ.* κατεβιβάσθην. *fut.* 1. *paſſ.* καταβιβασθήσομαι ῃ εται. *Luc.* 10. 15.

Καταβραβεύω *debito brabio (præmio) privo,* imperioſè ago, *Col.* 2. 18. F. εύσω. *a.* 1. κατεβράβευσα.

Κατα-

Καταγγέλλω annuntio, celebro. F. καταγγελῶ. P. κατήγγελκα. a. 1. κατήγγειλα. a. 2. κατήγγελον, *Act.* 13. 5. *præſ. paſſ.* καταγγέλλομαι *annuntior. aor.* 2. *paſſ.* κατηγγέλην ης η. *præt. med.* κατήγγελα. *Vnde eſt nomen*

Καταγγελεὺς έως ὁ annuntiator. *Act.* 17. 18.

· Καταγελάω ῶ derideo. *cum Genit. imperf.* κατεγέλαον ων, αες ας, αε α, *Matth.* 9. 24. F. άσω. P. καταγεγέλακα. a. 1. *act.* κατεγέλασα.

Καταγινώσκω, *decerno adverſus aliquem*, condemno. F. καταγνώσομαι. P. κατέγνωκα. *præt. paſſ* κατέγνωσμαι. *part. præt. paſſ.* κατεγνωσμένος *damnãdus*(*pro* καταγνωστέος.) *Gal.* 2. 11.

· Κατάγω, κατάγνυμι *vel* καταγνύω confringo. F. κατεάξω, *Matth.* 12. 20. *a.* 1. *act.* κατέαξα. *præſ. paſſ.* κατάγνυμαι *confringor. aor.* 2. *paſſ.* κατεάγην ης η. *a.* 2. *paſſ. ſubj.* κατεαγῶ ῇς ῇ, *Ioh.* 19. 31. ἵνα κατεαγῶσιν (3. *pl. aor.* 2. *paſſ. ſubj.*) *ut confringerentur.*

· Κατάγω deduco(*ex* κατὰ *pro* κάτω *deorſum &* ἄγω *duco.*) F. κατάξω. a. 2. κατήγαγον. a. 2. *ſubj.* καταγάγω ῃς ῃ. *aor.* 2. *infin.* καταγαγεῖν. *part.* a. 2. *act.* καταγαγὼν, όντα όν. *præt. act.* κατῆχα. *præt. paſſ.* κατῆγμαι ῆξαι ῆκται. a. 1. *paſſ.* κατήχθην ης η *devectus fui. Act.* 27. 3.

Καταγωνίζομαι (*ex* κατὰ *&* ἀγωνίζομαι *certo*) debello. F. ίσομαι. a. 1. *med.* κατηγωνισάμην ω ατο, *Heb.* 11. 33. *præt. paſſ.* κατηγώνισμαι.

Καταδέω obligo. F. ήσω. P. καταδέδεκα. *aor.* 1. κατέδησα. *Luc.* 10. 34.

Κατάδηλος ου ὁ ἡ manifeſtus a. *Heb. 7.15.*

Καταδικάζω *judico contra aliquem*, condemno. *F.* άσω. *a.1.* κατεδίκασα, *Matth.12.7. a 1.paſſ.* κατεδικάσθην. *fut. 1.paſſ.* καταδικασθήσομαι ῃ εται *condemnabor.*

Καταδιώκω proſequor. *F.* καταδιώξω. *aor.1. act.* κατεδίωξα ας ε. *Marc. 1.36.*

Καταδουλόω ῶ in ſervitutem adigo. *F.* ώσω. *P.* καταδεδούλωκα. *a.1.med.* κατεδουλωσάμην ω ατο. *aor.1. med. ſubj.* καταδουλώσωμαι ῃ ηται. *3.pl.* καταδουλώσωνται. *Gal. 2. 4.*

Καταδυναστεύω ſub poteſtatem redigo, *tyrannidem exerceo in aliquem, Iac.2.6. (ex* κατὰ *&* δυναστεύω *ſum princeps.* δυνάστης ου ὁ *optimas. vide ſuprà)* *F.* εύσω. *P.* καταδεδυνάστευκα.

Καταισχύνω pudefacio, dedecoro, *1Cor.11.4,5.* *F.* καταισχυνῶ. *P.* κατῄσχυγκα. *a.1.* κατῄσχυνα. *præſ.paſſ.* καταισχύνομαι pudefio. *imperf* κατῃσχυνόμην ου ετο, *Luc.13.17* κατῃσχύνοντο *pudefiebant. a. 1. paſſ.* κατῃσχύνθην ης η. *aor. 1. paſſ ſubj.* καταισχυνθῶ ῇς ῇ *fut. 1.paſſ.* καταισχυνθήσομαι ῃ εται *pudefiam. ex* κατὰ *&* αἰσχύνω *pudefacio. ab* αἰσχύνη ης ἡ *pudor ob peccatum admiſſum. mei us juſtæ reprehenſionis. Them.* αἶσχος εος τὸ *turpitudo, fœditas.*

Κατακαίω exuro. *imperf.* κατέκαιον *F.* κατακαύσω, *Matth.3.22. a. 1. act.* κατέκαυσα. *aor.2. act.* κατέκαον. *a.1.act.infin.* κατακαῦσαι *comburere. P.* κατακέκαυκα *præſ.paſſ.* κατακαίομαι *comburor. a. 1. paſſ.* κατεκαύθην *exuſtus fui,*

fui. fut. 1. *paſſ.* καϊακαυθήσομαι *exurar. a.* 2. *paſſ.* κατεκάην ης η *exuſtus fui. fut.* 2. *paſſ.* καϊακαήσομαι.

Καϊακαλύπτω óbtego. F. ψω. P. καϊακεκάλυφα. *præſ. paſſ.* καϊακαλύπτομαι *velor.* 1 *Cor.* 11. 6.

Καϊακαυχάομαι ῶμαι glorior *adverſus quempiam.* (*ex* καυχάομαι ῶμαι *glorior & κατὰ cum Genit. contra, adverſus.*) *vide* καυχάομαι ῶμαι.

Καϊάκειμαι jaceo, decumbo, accumbo, *Marc.* 1. 30. *imperf.* κατεκείμην σο το. *præſ. infin.* καϊακεῖσθαι. *part. præſ.* καϊακείμενος η ον. F. καϊακείσομαι.

Καϊακλάω frango. F. άσω. *a.* 1. κατέκλασα ας ε. *Marc.* 6. 41.

Καϊακλείω includo. F. είσω. *a.* 1. κατέκλεισα ας ε, *Luc.* 3. 20. κλείω *claudo.*

Καϊακληροδοτέω ſorte diſtribuo, *Act.* 13. 19. (*ex* κτ̀ *&* κληροδοτέω ῶ *ſorte diſtribuo.*) *à* κληροδότης ȣ ὁ *teſtator, & hoc ex* κλῆρος ȣ ὁ *ſors, &* δότης ȣ ὁ *dator. à* δίδωμι, δώσω, δέδωκα, δέδομαι σαι ται.

Καϊακλίνω, facio diſcumbere, diſcumbo. F. κατακλινῶ. *a.* 1. κατέκλινα. *a.* 1. *imperat.* καϊάκλινον άτω ατε, *Luc.* 9. 14. P. καϊακέκλικα. *a.* 1. *paſſ.* καϊεκλίθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* καϊακλιθῶ ῇς ῇ *diſcumbam. a.* 1. *paſſ. infin.* καϊακλιθῆναι *diſcumbere.*

Καϊακλύζω *inundo,* ſubmergo. F. ύσω. *præt. act.* καϊακέκλυκα. *præt. paſſ.* καϊακέκλυσμαι. *a.* 1.

paſſ. κατεκλύσθην. part. aor. 1. paſſ. κατακλυσθεὶς ſubmerſus. 2 Pet. 3. 6.

Κατακλυσμὸς οῦ ὁ diluvium. 2 Pet. 2. 5,

Κατακολουθέω ῶ ſubſequor. F. ήσω. a. 1. κατηκολούθησα. part. aor. 1. κατακολουθήσας ασα αν, Luc. 23. 55. P. κατηκολούθηκα. cum Dat.

Κατακόπτω concído. Fut. ψω. P. κατακέκοφα. Marc. 5. 5.

Κατακρημνίζω *per præcipitia & prærupta loca dejicio, præcipitem deorſum ago*, præcipito, *Luc. 4. 29. (ex* κατὰ *&* κρημνίζω *præcipitem ago,* à κρημνὸς οῦ ὁ *præcipitium.) Fut.* ίσω. *a. 1.* κατεκρήμνισα. *a. 1. infin.* κατακρημνίσαι. *præt. act.* κατακεκρήμνικα. *præt. paſſ.* κατακεκρήμνισμαι.

· Κατακρίνω *judico, ſeu ſententiam fero contra aliquem*, condemno. *Fut.* κατακρινῶ. *aor. 1.* κατέκρινα ας ε αν. P. κατακέκρικα. *præt. paſſ.* κατακέκριμαι σαι ται *condemnatus ſum. a, 1. paſſ.* κατεκρίθην ης ε. *aor. 1. paſſ. ſubj.* κατακριθῶ ῇς ῇ ῶμεν ῆτε. *fut. 1. paſſ,* κατακριθήσομαι ῃ εται. *Marc. 16. 16.*

Κατάκριμα τος τὸ condemnatio, *Rom. 5. 16.*

Κατάκρισις εως idem, 2 *Cor. 5. 9.*

· Κατακυριεύω *(cum Genit. vi præpoſitionis* κατὰ*)* dominor, *ſemel* ſupero, *Act. 19. 16. F.* εύσω. *a. 1.* κατεκυρίευσα. *part. a. 1. act.* κατακυριεύσας αὐτὸς ὁ.

Καταλαλιὰ ᾶς ἡ obtrectatio, obloquutio. 2 *Corinth. 12. 20.*

Κατα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Καταλάλος ου ὁ ἡ, obloquutor, *maledicus a. Rom.* 1. 30.

Καταλαλέω ῶ *óbloquor, loquacicate obruo, certo.* detraho, *Iac.* 4. 11. *cum* Genit. *Fut.* ήσω. *Præt.* καταλελάληκα.

Καταλαμβάνω deprehendo. F. καταλήψομαι. P. κατείληφα, *in infin.* κατειληφέναι *apprehendiſſe. a.2.act.* κατέλαβον ες ε. *præſ.med.* καταλαμβάνομαι comperio. *præſ.paſſ.* κατείλημμαι, *in part.* κατειλημμένος η ον *deprehenſus, Ioh.*8.3. *a.* 1. *paſſ.* κατελήφθην ης η. *a.* 2. *med.* κατελαβόμην ου ετο *comprehendi, aſſequutus ſum. a.2.med.infin.* καταλαβέσθαι. *part.a.*2. *med.* καταλαβόμενος.

Καταλέγω *deligo, állego.* F. ξω. P. χα. *præſ.paſſ.* καταλέγομαι állegor. 1 *Tim.* 5. 2.

·Κατάλειμμα τος τὸ reliquiæ. *Rom.* 9. 27.

Καταλείπω relinquo. *F.* καταλείψω εις ει, *Matth.* 19.5. P. καταλέλειφα. *a.* 1. *act.* κατέλειψα. *a.*2.*act.* κατέλιπον. *præſ.paſſ* καταλείπομαι. *præt. paſſ.* καταλέλειμμαι. *in part.* καταλελειμμένος *relictus. præt.med.* καταλέλοιπα.

Καταλιθάζω lapido. *cum Acc.* F. άσω. *Luc.*20. 6. P. καταλελίθακα. *a.* 1. κατελίθασα.

·Καταλλάσσω reconcilio. *F.* ξω. *a.*1. κατήλλαξα. *in part.* καταλλάξας αντος. *a.* 2. *paſſ.* κατηλλάγην ης η, *Rom.* 5. 10. *aor.* 2. *paſſ. imperat.* καταλλάγηθι ήτω. *part. aor.*2. *paſſ.* καταλλαγεὶς έντος.

Καταλλαγὴ ῆς ἡ reconciliatio. 2 *Cor.* 5. 18.

Κατάλοιπος ου ὁ ἡ reliquus a. *Act. 15. 17.*

Καταλύω diſſolvo, deſtruo, diverſor. *Fut.* ύσω. *a 1.* κατέλυσα. *a. 1. ſubj.* καταλύσω ῃς ῃ. *a. 1. infin.* καταλῦσαι, *Matth. 5. 17. a. 1. paſſ* κατελύθην. *aor. 1. paſſ. ſubj.* καταλυθῶ. *fut. 1. paſſ.* καταλυθήσομαι *deſtruar.*

Κατάλυμα τος τὸ diverſorium. *Marc. 14. 14.*

Καταμανθάνω diſco. *item* conſidero. *F.* καταμαθήσω. *a. 2.* κατέμαθον. *a 1. imperat.* κατάμαθε. *2. pl.* καταμάθετε *diſcite. Matth. 6. 28.*

Καταμαρτυρέω ῶ teſtor contra aliquem, *Matth. 26. 26. F.* ήσω. *P.* καταμεμαρτύρηκα.

Καταμένω commoror. *Act. 1. 13.*

Καταμόνας privatim *adv. ſicut dicimus* κατ᾽ ἰδίαν *ſcil.* χώραν. *Marc. 4. 10.*

Καταμύω *vide* καμμύω. *Heb. 12. 29.*

Καταναλίσκω conſumo, *Heb. 12. 29. F.* καταναλώσω. *aor. 1.* κατανήλωσα. *P.* κατανήλωκα. *ex* κατὰ *&* ἀναλίσκω.

Κατανάθεμα τος τὸ *anáthema adverſus quempiam. Apoc. 22. 3.*

Καταναθεματίζω *devoveo, Matth. 26. 74. F.* ίσω. *vide ſuprà* Ἀναθεματίζω.

Καταναρκάω ῶ obtorpeo cum alicujus incommodo. *F.* ήσω. *a. 1. act.* κατενάρκησα. *cum Genit. 2 Cor. 11. v. 9. ex* κατὰ *&* ναρκάω *torpore afficior. Them.* νάρκη ης ἡ *torpédo, torpor, veternus.*

Κατανεύω innuo. *F.* εύσω. *a. 1.* κατένευσα, *Luc. 5. 7. P.* κατανένευκα.

Κατα-

Κατανοέω ῶ animadverto, *Matth.* 7. 3. conſidero. *imperf.* κατενόεον ουν. F. ήσω. P. κατανενόηκα. *aor.* 1. *act.* κατενόησα. *aor.* 1. *act. imperat.* κατανόησον άτω ατε. *a.* 1. *infin.* κατανοῆσαι. *part. a.* 1. *act.* κατανοήσας αντος ό.

Καταντάω ῶ pervenio. F. ήσω. *a.* 1. κατήντησα. P. κατήντηκα. ex κατὰ & ἀντάω ῶ *obviam venio.* 1 *Cor.* 10. 11.

Κατανύσσω compungo. P. ξω. *aor.* 1. κατένυξα. *a.* 2. *act.* κατένυγον. *a.* 2. *paſſ.* κατενύγην ης η *compunctus fui. Act.* 2. 37, κατενύγησαν (3. *pl. a.* 2. *paſſ. indic.*) *ubi* κατανυγῆναι *eſt repentino dolore tanquam calcarium aut ſtimulorum impulſu ſubito & acri terreri, conſternari. præt. act.* κατανένυχα. *præt. paſſ.* κατανένυγμαι ξαι κται.

Κατάνυξις εως ἡ *propriè compunctio in corpore. per metaph.* moleſtia, dolor *quo animus hominis quaſi lancinatur.* item ſopor, *ſtupor, altiſſimus veternus. Rom.* 11. 8.

Καταξιόω ῶ *dignum judico.* F. ώσω. P. κατηξίωκα. *a.* 1. *paſſ.* κατηξιώθην ης η dignus habitus fui. *in ſubj.* καταξιωθῶ. *in a.* 1. *paſſ. infin.* καταξιωθῆναι. *in part.* καταξιωθεὶς έντος ό. *Luc.* 20. 35.

Καταπατέω ῶ conculco. F. ήσω. P. καταπεπάτηκα. *a.* 1. κατεπάτησα. *in ſubj.* καταπατήσω ῃς ῃ ωσι. *in part.* καταπατήσας αντος ό. *a.* 1. *paſſ.* κατεπατήθην ης η. *Luc.* 8. 5.

Καταπαύω compeſco, in requie colloco, *Heb.* 4. v. 8. requieſco, *ibid.* v. 10. P. αύσω. *a.* 1.

κατέ-

κατέπαυσα. P. καταπέπαυκα. præt. paſſ. καταπέπαυμαι σαι ται.

Κατάπαυσις εως ἡ requies. *Act.* 7. 49.

• Καταπέτασμα τος τὸ aulæum, *velum quod rei cuipiam obtenditur.* à καταπετάννυμι *expando.* F. άσω. *Matth.* 27. 51.

• Καταπίνω deglutio. *F. med.* καταπίομαι. *a.* 2. *act.* κατέπιον. *a.* 2. *act. ſubj.* καταπίω ῃς ῃ. P. καταπέπωκα. *a.* 1. *paſſ.* κατεπόθην ης η. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* καταποθῶ ῇς ῇ. 2 *Cor.* 2. 7.

Καταπίπτω décido. *a.* 2. κατέπεσον. *part. a.* 2. *act.* καταπεσὼν όντος ὁ. *Act.* 26. 14.

Καταπλέω *navi devehor,* navigo. F. εύσω. *a.* 1. κατέπλευσα. *Luc.* 8. 26.

Καταπονέω ῶ *labore conficio, fatigo. Fut.* ήσω. *Præt.* καταπεπόνηκα. *præſ. paſſ.* καταπονέομαι οῦμαι, opprimor, fatigor. 2 *Pet.* 2. 7.

• Καταποντίζω *demergo.* F. ίσω. P. καταπεπόντικα. *præſ. paſſ.* καταποντίζομαι demergor, *Matth.* 14. 30. *a.* 1 *paſſ.* κατεποντίσθην. *in ſubj.* καταποντισθῶ ῇς ῇ. *Th.* πόντος ου ὁ *mare, pontus.*

Κατάρα ας ἡ execratio, *Gal.* 3. 13. *ex* κατὰ & ἀρὰ ᾶς ἡ. *vide ſuprà.*

• Καταράομαι ῶμαι execror, *imprecor, devoveo. aor.* 1. *med.* κατηρασάμην ω ατο. *præt. paſſ.* κατήραμαι. *part. præt.* κατηραμένος. *Matth.* 25. *v.* 41.

• Καταργέω ῶ inanem reddo, aboleo, inutilem reddo, otioſum, *Luc.* 13. 7. *propriè, facio ceſſare.* F. ήσω. P. κατήργηκα. *a.* 1. *act.* κατήργησα.

præſ.

*præſ.paſſ.*καταργέομαι οῦμαι *deſtruor, aboleor. præt.paſſ.* κατήργημαι *inutilis redditus ſum. aor.1.paſſ.* κατηργήθην *evanui, Gal.5.v.4. liberatus ſum, Rom.7.v.6.fut.1.paſſ.* καταργηθήσομαι ῃ εται *deſtruar. ex* κατὰ & ἀργέω. *vide ſuprà.*

Καταριθμέω *annumero.F.*ήσω.*P.*κατηρίθμηκα. *præt.paſſ.*κατηρίθμημαι.*part.præt.paſſ.* κατηριθμημένος η ον, annumeratus, *Act.* 1.17. *Th.* ἀριθμός.

Καταρτίζω *propriè, luxata membra in ſuum locum ſeu in naturalem ſedem repono. item* perficio, *ſarcio, coagmento, inſtauro. F.*ίσω. *aor.1.act.* κατήρτισα ας ε. *aor.1.act.opt.* καταρτίσαιμι αις αι, 1 *Pet.*5.10. *Heb.*13.21.*a.*1. *infin.*καταρτίσαι *complere.præt.paſſ.*κατήρτισμαι.*præt.paſſ.infin.*κατηρτίσθαι *conſtructum fuiſſe.part.præt.paſſ.* κατηρτισμένος η ον, *coagmētatus, Rom.*9.22.*perfectus, Luc.*6.40. *a.1.med.*κατηρτισάμην ω ατο, *aptavi, Matth.* 21.16. *Heb.*10.5. *Th.* ἄρτιος ου ὁ ἡ par, *propriè de numero.*

Κατάρτισις εως ἡ inſtauratio. 2 *Cor.* 13.9.

Καταρτισμὸς οῦ ὁ coagmentatio, *Eph.* 4.12.

Κατασείω *propriè deorſum moveo, quatio, manu ſilentium facio, ſignum do manu,* manu ſilentium poſtulo, *quum manus decuſſione ſignificamus, nos cupere, ut ſilentium præſtetur. F.*είσω.*P.*κατασέσεικα.*a.*1.*act.* κατέσεισα ας ε. *part.a.*1.*act.*κατασείσας αντος ὁ. *Act.* 12.17.

Κατα-

Κατασκάπτω diruo. F. ψω. aor. 1. κατέσκαψα.
P. κατέσκαφα. præt paſſ. κατέσκαμμαι. part.
præt. paſſ. κατεσκαμμένος η ον *dirutus.* τὰ
κατεσκαμμένα *ruinæ. Act. 15. 16.*

Κατασκευάζω præparo. F. άσω. P. κατεσκεύα-
κα. aor. 1. act. κατεσκεύασα. præt. paſſ κατε-
σκεύασμαι. part. præt. paſſ κατεσκευασμένος
præparatus, Luc. 1. 17. a. 1. paſſ. κατεσκευά-
σθην ης η.

Κατασκηνόω ῶ nidulor, *nidum ſtruo, Marc. 4.
v. 32.* F. ώσω. a. 1. κατεσκήνωσα.

Κατασκήνωσις εως ἡ nidus. *Matth. 8. 20.*

Κατασκιάζω obumbro, *Heb. 9. 5.* F. άσω. F. κα-
τεσκίακα. a. 1. κατεσκίασα.

Κατάσκοπος ου ὁ explorator, *Heb. 11. 21.* à κα-
τασκέπτομαι *ſpeculor. præt. med.* κατέσκοπα.
σκέπτομαι *diſpicio, conſidero. Fut.* σκέψομαι
præt. paſſ. ἔσκεμμαι.

Κατασκοπέω ῶ exploro. F. ήσω. P. κατεσκόπηκα.
aor. 1. κατεσκόπησα. *a. 1. infin.* κατασκοπῆσαι.
Gal. 2. 4.

Κατασοφίζω *ſophiſmatis & argutis fallaciis utor
adverſus aliquem, vafrè & callidè commi-
niſcor technas, quibus alium queam cir-
cumvenire.* F. ίσω. P. κατασεσόφικα. *a. 1. med.*
κατεσοφισάμην ω ατο. *part. a. 1. med.* κατασο-
φισάμενος, *aſtutè premens. Act. 7. 19.*

Καταστέλλω reprimo, ſedo. *cum Acc.* F. 1. κα-
ταστελῶ. F. 2. κατασταλῶ. *a. 1.* κατέστειλα. *part.
a. 1.* καταστείλας *qui ſedavit.* P. κατέσταλκα.
præt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

præt.paſſ. κατέσταλμαι. *in part.* κατεσταλμένος *ſedatus, Act.* 19. 36. *præt. med.* κατέστολα *demiſi, ornavi, unde eſt*

Καταστολὴ ῆς ἡ. *vi præpoſitionis* κατὰ, *quæ hîc idem ſignificat quod* κάτω *deorſum*, veſtis promiſſa *hac voce notatur, qua adpedes uſque amiciebantur.* 1 *Tim.* 2. 9. *vide infrà* Στολή.

Κατάστημα τος τὸ habitus, *ſtatus, conſtitutio.* à καθίστημι *conſtituo. Tit.* 2. 3.

Κατασύρω pertraho, *Luc.* 12. 58. *F.* κατασυρῶ. *P.* κατασέσυρκα.

Καταστρέφω ſubverto. *F.* ψω. *P.* κατέστρεφα. *aor.* 1. κατέστρεψα, *Matth.* 21. 12. *præt. med.* κατέστροφα, *unde eſt*

Καταστροφὴ ῆς ἡ ſubverſio. 2 *Tim.* 2. 14.

Καταστρηνιάζω laſcivio. *F.* άσω. *P.* κατεστρηνίακα. *a.* 1. κατεστρηνίασα *in ſubj.* καταστρηνιάσω ῃς ῃ. 1 *Tim.* 5. 11. *ex* κατὰ & στρηνιάω *luxurior, laſcivio. Th.* στρῆνος εος τὸ *luxus, deliciæ.*

Καταστρώννυμι proſterno. *F.* καταστρώσω. *P.* κατέστρωκα. *a.* 1. *paſſ.* κατεστρώθην ης η ησαν *proſtrati fuerunt.* 1 *Cor.* 10. 5.

Κατασφάττω jugulo. *F.* ξω. *a.* 1. κατέσφαξα. *a.* 1. *act. imperat.* κατάσφαξον άτω ατε. *Luc.* 19. 17.

Κατασφραγίζω *obſigno. F.* ίσω. *P.* κατεσφράγικα. *præt. paſſ.* κατεσφράγισμαι. *in part.* κατεσφραγισμένος obſignatus. *Apoc.* 5. 1.

Κατάσχεσις εως ἡ poſſeſſio, occupatio. à κατέχω. *Actor.* 7. 5.

Κατατίθημι depono. *F.* ήσω. *P.* κατατέθεικα. *a.* 1.

act.

act. κατέθηκα. *a.2 med.* κατεθέμην σο το. *a.2 med. infin.* καταθέσθαι χάριτας τινι, *inire gratiam ab aliquo. Act. 24.28.*

Κατατομὴ ῆς ἡ concisio. *à præt. med.* κατατέτομα *verbi* κατατέμνω *concido. Phil. 3. 2.*

Κατατοξεύω *ſagitta trajicio, jaculo tranſverbero,* telo configo. F. εύσω. P. κατατετόξευκα *fut. 1. paſſ.* κατατοξευθήσομαι *ſagitta configar Heb. 12. 20.* τόξον ου τὸ *arcus.*

Κατατρέχω. *aor. 2.* κατέδραμον decurri, **ich bi**[illegible] **hinab geloffen**, *ex* κατ (*pro* κάτω *deorſum*) & τρέχω *curro. Act. 21. 32.*

Καταφάγω dévoro. *idem quod* κατεσθίω. *præſ. imperat.* κατάφαγε, *Apoc. 10. 9.* F. καταφάγομαι. *a. 2. act.* κατέφαγον ες ε *devoravi, exédi. Matth. 13. 4. part. a. 2. act.* καταφαγὼν όντος [illegible] *qui abligurivit, devoravit.*

Καταφέρω. F. κατοίσω. *a. 1.* κατήνεγκα tuli, *Act. 26. 10. præſ. paſſ.* καταφέρομαι deorſum feror, *mergor. a. 1. paſſ.* κατηνέχθην, *in part.* κατενεχθεὶς *deturbatus.*

Καταφεύγω perfugio, *perfugium habeo ad aliquem, confugio.* F. ξομαι. *a. 2.* κατέφυγον ες ε, *Act. 14. 6. in part.* καταφυγὼν όντος ὁ.

Καταφθείρω corrumpo, *deprávo.* F. καταφθερῶ. P. κατέφθαρκα. *aor. 2.* κατέφθαρον. *præt. paſſ.* κατέφθαρμαι. *a. 2. paſſ.* κατεφθάρην. F. 2. *paſſ.* καταφθαρήσομαι. *corrumpar, 2 Pet. 2. 12.*

Καταφιλέω ῶ deoſculor. *imperf.* κατεφίλεον ουν, εες εις. *part. præſ.* καταφιλέων ῶν, έουσα οῦσα. *a* [illegible]

act.

act. καἰεφίλησα, *Marc.*14.45. P. καἰαπεφίληκα.

Καταφρονέω ῶ *propriè, ſentio contra aliquem, alicui non bene cupio.item* deſpicio, ſperno. *cum Gen. præſ. imper.* καἰαφρόνεε ει, εέτω είτω, έετε εῖτε, εέτωσαν είτωσαν. *F.* ήσω. *a.* 1. *act.* κατεφρόνησα. *aor.* 1. *ſubj.* καταφρονήσω ῃς ῃ, ητε, *Matth.* 18. 10. *præt. act.* καταπεφρόνηκα.

Καταφρονητὴς ȣ ὁ contemtor. *Hebr.* אִישׁ לָצוֹן *vir irriſionis. Act.* 13. 41.

Καταχέω effundo. *aoriſt.* 1. *act.* κατέχεα ας ε, *Matth.* 26. 7. *vide* Χέω.

Καταχθόνιος ȣ ὁ ἡ ſubterraneus a, *Phil.* 2. 10. χθὼν ονὸς ἡ *terra.*

Καταχράομαι ῶμαι abutor. *F.* ήσομαι. *a.* 1. *med.* κατεχρησάμην ω ατο. *a.* 1. *med. infin.* καταχρήσασθαι *abuti. cum Dat.* 1 *Cor.* 9. 18.

Καταψύχω refrigero. *F.* ύξω. *P.* κατέψυχα. *a.* 1. κατέψυξα. *aor.* 1. *act. ſubj.* καταψύξω ῃς ῃ, *Luc.* 16. 24.

Καἰείδωλος ȣ ὁ ἡ idolis refertus a. *Act.* 17. 16.

Κατέναντι *ex adverſo,* è regione, *adverb. cum Genit. Marc.* 11. 2.

Κατενώπιον in conſpectu, *adverb. cum Genit.* 2 *Cor.* 2. 17.

Κατεξȣσιάζω *cum Genitiv.* poteſtatem exerceo in aliquem, (*non contra aliquem*) *Marc.*10 42. *vel aliquem habeo in mea poteſtate, prout Lucas* 22. *v.* 25. *ſimplici verbo* ἐξȣσιάζω *idem dicit.*

Καἰεργάζομαι efficio, operor, *Rom.* 5. 3. confero,

2 *Cor.*

2 Cor. 4.17. perpetro, *Rom.* 1.27. F. ἀσο-
μαι. *a.* 1. *med.* κατειργασάμην ω ατο *effeci*
*a.*1.*med.infin.* κατεργάσασθαι *patraviſſe. part*
a. 1. *med.* κατεργασάμενος, *qui* confecit *ſe*
occîdit, delevit. *qui* ſuperavit, *Eph.* 6. 13
a. 1. *paſſ.* κατειργάσθην ης η, 2 *Cor.*12.12. *édi-*
tus, ſeu demonſtratus fui.

Κατέρχομαι deſcendo. F. κατελεύσομαι. *a* 2. κατ-
ῆλθον ες ε *véni, Act.* 18. 5. *devéni, Act.* 27. 5
*a.*2 *infin.* κατελθεῖν *devenire. part. a.* 2. κατελ-
θὼν όντος ὁ *qui deſcendit, Act.* 15. 1.

Κατεσθίω dévoro, *legitur in præſenti, Luc.*
20. 47. 2 *Cor.* 11. 20. *Gal.* 5. 15. *imperf.* κα-
τήσθιον ες ε, *Gen.* 40. 17.

Κατευθύνω dirigo. F. κατευθυνῶ. *a.* 1. *act.* κατεύ-
θυνα. *a.*1. *act. opt.* κατευθύναιμι αις αι *dirigam.*
*a.*1. *act. infin.* κατευθῦναι *dirigere, Luc.* 1. 79.
ex κατὰ & εὐθύνω *dirigo, corrigo.*

Κατεφίστημι inſurgo. F. κατεπιστήσω. P. κατεφέ-
στηκα. *a* 2. *act.* κατεπέστην ης η. *Act.* 18. 12.

Κατέχω retineo, teneo, 1 *Cor.* 15. 2. obtineo,
Luc. 14 9. obſto, 2 *Theſſ.* 2. 7. detineo, *Rom.*
1. 18. *imperf.* κατεῖχον, tenebam, *Act.* 27. 40.
F. καθέξω. P. κατέσχηκα. *a.* 2. *act.* κατέσχον ες ε,
Matth. 21. 38. κατάσχωμεν (1. *pl. aor.* 2. *act.*
ſubj.) *occupemus. præſ. paſſ.* κατέχομαι *deti-*
neor. imperf. κατειχόμην ου ετο. *Iohan* 5. *v.* 4.

Κατηγορία ας ἡ accuſatio. 1 *Tim.* 5. 19.

Κατήγορος ου ὁ accuſator. *Ioh.* 8. 10. *Ap.* 12. 10.

Κατηγορέω ῶ accuſo, *cum Genit. propriè, in foro*

contra

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

contra aliquem loquor. ex κατὰ contra & ἀγο-ρέω, pro quo extra compoſitionem uſitatum eſt ἀγορεύω conciônor, in foro coram populo dico. ἀγορὰ ᾶς ἡ forum. F. ήσω P. κατηγόρηκα. a.1. act. κατηγόρησα. imperf. κατηγόρεον ουν. præſ. paſſ. κατηγορέομαι οῦμαι, accuſor. Notetur hujus verbi ſyntaxis Luc. 23. v. 10. 14.

Κατήφεια ας ἡ mœror, Iac. 4. 9. ab adj. κατηφὴς έος ὁ ἡ, qui eſt vultu demiſſo, ἀπὸ τοῦ κάτω τὰ φάη βάλλειν, quod oculos deorſum convertat. qui geſtus modò pudoris, modò mœroris, modò humilitatis ſignum eſt. compoſ. ex κάτω deorſum & φάος εος τὸ lumen, oculus.

Κατηχέω inſtituo, ex κατὰ & ἠχέω reſono. (Them. ἦχος ου ὁ, ſonus. unde ἠχὼ όος οῦς ἡ echo, ſonus reciprocus. κατηχεῖν ergo eſt viva & ſonanti voce inſtituere, & quæ dicta fuerunt repetere, ita ut à diſcente clarè repetatur vox docentis, prout in echo idem ſonus repercutitur & bis auditur.) F. ήσω. P. κατήχηκα. a.1. act. κατήχησα. præt. paſſ. κατήχημαι σαι ται cum Acc. inſtitutus fui, Act. 18. 25. fama accepi, Act. 21. 24. part præt. paſſ. κατηχημένος, Act 18. 25. initiatus, viva voce inſtitutus. κατήχησις εως ἡ inſtitutio, quæ fit viva voce, idque in forma dialogi. κατηχίζω idem quod κατηχέω. F. ίσω. P. κατήχικα præt. paſſ. κατήχισμαι. unde eſt κατηχισμὸς οῦ ὁ quod idem ſignificat quod κατήχησις εως, ἡ. κατηχιστὴς οῦ ὁ idem quod κατηχέων.

Κατη-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Κατηχέων ῶν ἑόντος ὄντος ὁ *qui viva voce tradit elementa religionis Chriſtianæ*, κατηχεόμενος ούμενος ȣ ὁ *qui ea diſcit. Gal.* 6. 6.

· Κατισχύω *invaleſco*, prævaleo. *cum Gen. Matt.* 16. *v.* 18. *imperf.* κατίσχυον ες ε. *F.* ύσω. *P.* κατίσχυκα.

Κατιόω ῶ ruginine vitio, *ærugine conſumo. F.* ώσω. *P.* κατίωκα. *præt. paſſ.* κατίωμαι σαι ται, *Iac.* 5. 3. *vide ſuprà* ἰὸς ȣ ὁ.

Κατοικία ας ἡ habitatio. *Act.* 17. 26.

· Κατοικέω ῶ habito. *item* commoror, *Heb.* 11. 9. *Fut.* ήσω. *P.* κατῴκηκα. *aor.* 1. *act.* κατῴκησα, *Act.* 7. 4. *a.* 1. *act. infin.* κατοικῆσαι *habitare. cum Accuſ. vel ſeqq.* ἐν, ἐπί.

Κατοίκησις εως ἡ domicilium. *Marc.* 5. 3.

Κατοικητήριον ȣ τὸ domicilium. *Eph.* 2. 22.

Κατοπτρίζω *imagines & reflexiones facio in modum ſpeculi. Sic* ἥλιος κατοπτρίζει τὴν ἶριν. *F.* ίσω. *P.* κατώπτρικα. *præſ. med.* κατοπτρίζομαι, intueor tanquam in ſpeculo; *cum Accuſ.* 2 *Cor.* 3. 18. *à* κάτοπτρον ȣ τὸ *ſpeculum. Th.* ὄπτομαι *video.*

Κατόρθωμα τος τὸ officium, egregium & pręclarum facinus, *Actor.* 24. 2. *à* κατορθόω ῶ *corrigo.*

Κάτω infrà. *adverb. comparat.* κατωτέρω *inferiùs, Matth.* 2. 16. *Hinc eſt adjectivum* κατώτερος α ον infimus a um, *inferior.*

Καῦμα τος τὸ æſtus. *Th.* καίω. *Apoc.* 7. 16.

· Καυματίζω *torrefacio. F.* ίσω. *a.* 1. ἐκαυμάτισα *in infin.*

infin. καυματίσαι æſtu affligere. *a.* 1. *paſſ.* ἐκαυματίσθην ης η torrefactus ſum. *Matth.* 13. 6.

Καῦσις εως ἡ exuſtio. *Heb.* 6. 8.

Καύσων ωνος ὁ æſtus. *Matth.* 20. 12.

Καυσόω ῶ *inflammo.* F. ώσω. P. κεκαύσωκα. *præſ. paſſ.* καυσόομαι οῦμαι exæſtuo. *part. præſ. paſſ.* καυσοόμενος ούμενος *exæſtuans.*

Καυτηριάζω *cauterio amputo, reſeco. Fut.* άσω. P. κεκαυτηρίακα. *præt. paſſ.* κεκαυτηρίασμαι. *part. præt. paſſ.* κεκαυτηριασμένος cauterio *ſeu ferro candenti* reſectus, 1 *Timoth.* 4. 2. καυτήριον ου τὸ *cauterium, medicamentum adurens. Thema* καίω *uro.*

Καυχάομαι ῶμαι glorior. (*affine* τοῦ αὐχέω ῶ *glorior, jacto me.*) καυχᾶσαι *gloriaris, eſt* 2. *perſ. præſ. indic. pro* καυχάεσαι, *ad formam* ἵσαμαι ἵσασαι. F. καυχήσομαι. *a.* 1. *med.* ἐκαυχησάμην ω ατο. *a.* 1. *med. ſubj.* καυχήσωμαι ῃ ηται. 1 *Cor.* 1. 29.

Καύχημα τος τὸ gloriatio. *Phil.* 1. 26.

Καύχησις εως ἡ idem, *Rom.* 3. 27.

Κεῖμαι *propriè,* jaceo, *Luc.* 2. 12. *item* propoſitus ſum, *Luc.* 2. 34. poſitus ſum, *Matth.* 26. 6. ſitus ſum, *Matth.* 5 14. κεῖσαι, κεῖται, incumbit, 1 *Tim.* 1. 9. *imperf.* ἐκείμην σο το. *fut.* 1. *med.* κείσομαι. *part. præſ.* κείμενος η ον *poſitus, jacens.*

Κειρίαι ῶν αἱ, δεσμοὶ ἐπιτάφιοι, *faſciæ ſepulcrales, pro* κηρεῖαι ῶν αἱ, *à nomine* κὴρ κηρὸς ἡ *fatum, mors. Ioh.* 11. 44.

Κείρω

Κείρω tondeo. *part. præſ.* κείρων οντος ὁ *tonden*
tonſor. F. κερῶ. *a.* 1. ἔκειρα, *Gen.* 31. 19. κείρ
τὰ πρόβατα *tondere oves. aor.* 1. *med.* ἐκειρά
μην ω ατο *tonſus fui. item totondi a.* 1. *me*
imperat. κεῖραι ἀσθω *aor.* 1. *med. infin.* κείρα
σθαι *tonderi.*

·Κελεύω jubeo. *imperf.* ἐκέλευον ες ε. *Fut.* εύσω
P. κεκέλευκα. *a.* 1 *act.* ἐκέλευσα, *Act.* 21. 33
part a. 1. *act* κελεύσας αντος ὁ.

Κέλευσμα τος τὸ *celeuſma, clamor hortato*
rius, hortatio quâ nauclerus remiges exci
tat. 1 *Theſſ.* 4. 16.

Κενὸς ἡ ὸν inanis, vanus, vacuus, inutilis. εἰς κενὸ
fruſtra, *abſque fructu. ad verbum, in va*
num. Gal. 2. 2.

Κενῶς fruſtra, *ſine cauſa, abs re. adv. Iac.* 4. 5

·Κενόω ῶ exinanio. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐκένωσα *exina*
nivi. præt. paſſ κεκένωμαι *inanis & inutili*
redditus ſum, Rom. 4. 14. *a.* 1, *paſſ.* ἐκενώθη
ης η. *in ſubj.* κενωθῶ ῇς ῇ.

Κενόδοξος ου ὁ ἡ inanis gloriæ cupidus. *ex* κενὸ
& δόξα ας ἡ *gloria. Gal.* 5. 26.

Κενοδοξία ας ἡ vana gloria. *Phil.* 2. 3.

Κενοφωνία ας ἡ clamor de rebus inanibus. φω
νὴ ῆς ἡ *vox.* κενὰ ῶν τὰ *vana.* 1 *Tim.* 6. 20.

Κέντρον ου τὸ ſtimulus, *Act.* 9. 5. *calcar.* ἀ κέντ
pungo. F. κένσω. *aor.* 1. ἔκενσα. *P.* κέκεγκα. *præt*
paſſ. κέκεμμαι σαι ται. ἀ κέκενται *fit* κέντρον
ſicut ἀ λέλυται λύτρον. *pro* κέντω *in proſa di*
citur κεντέω.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Κεντυρίων ωνος ὁ centurio. *vox origine Latina, à* centum *dicta, ſicut decurio à decem. Marc.* 15. 39.

Κεραία ας ἡ *propriè corniculum, virgula inflexa. à nomine* κέρας ατος τὸ cornu. *Per metaph.* apex, *ſeu* punctulum *ſupra literam, prout ſe habent in Bibliis Hebraicis accentus literæ impoſiti, quales ſunt rebia paſchta, teliſcha, gereſch, karneparah, &c. Matth.* 5. 18.

Κέραμος ου ὁ *propriè, terra figularis. per meton. mat.* tegula. *Luc.* 5. 19.

Κεραμεὺς εος *& Atticè* έως ὁ figulus. *Rom.* 9. *v.* 11.

Κεραμικὸς ἡ ὸν fictilis. *Apoc.* 2. 27.

Κεράμιον ου τὸ amphora, fictilis *urceus. Luc.* 22. *v.* 20.

Κεραννύω *vel* κεράννυμι miſceo, infundo. *part. præſ.* κεραννὺς ύντος ὁ. *Fut.* κεράσω. *P.* κεκέρακα, *Prov* 9. 5. *aor.* 1. ἐκέρασα. *aor.* 1. *act. imperat.* κέρασον άτω. *præt. paſſ.* κεκέρασμαι. *Apoc.* 14. 10.

Κέρας ατος τὸ cornu. *Luc.* 1. 69.

Κεράτιον ου τὸ *propriè corniculum* ein hörnlein. ſiliqua. κεράτια ων τὰ *ſiliquæ, ſive folliculi, ut ſunt fabarum & aliorum leguminum, quibus tanquam vaginis teguntur. Sic dicuntur à forma* τῶν κεράτων. *Luc.* 15. 16.

Κέρδος εος τὸ lucrum. *Phil.* 1. 28.

Κερδαίνω lucror, *lucrifacio, quæſtum facio. Fut.* κερδανῶ *&* κερδήσομαι. *P.* κεκέρδηκα. *a.* 1. ἐκέρδησα.

δησα. α. 1. *infin.* κερδῆσαι vitare, *Act.* 27. 21. *aor.* 1. *paſſ.* ἐκερδήθην ης η *lucrifactus ſum.* *fut.* 1. *paſſ.* κερδηθήσομαι. *fut.* 1. *paſſ ſubj.* κερδηθήσωμαι ῃ ηται. 1 *Pet.* 3. 1.

Κέρμα τος τὸ numulus, *q. d. ſegmentum*, à κείρω *ſcindo. Ioh.* 2. 15.

Κερματιστὴς οῦ ὁ numularius, *collybiſta. Iohan.* 2. *v.* 14.

·Κεφαλὴ ῆς ἡ caput. *Matth.* 5. 36.

Κεφάλαιον ου τὸ *caput, h. e. pars libri. ut* κεφάλαιον α' τοῦ εὐαγγελίου κατ' Ἰωάννην, *caput primum Euangelii ſecundum Iohannem. item* ſumma *pecuniæ. Act.* 22. 28.

Κεφαλαιόω ῶ ſummatim repeto. *item* caput cædo, ferio, *vulnero. F.* ώσω. α. 1. ἐκεφαλαίωσα ας ε αν, *Marc.* 12. 4. *P.* κεκεφαλαίωκα.

Κεφαλὶς ίδος ἡ *Suida interprete idem eſt quod* εἴλημα τος τὸ volumen. *Sic dicebatur ab externa figura, quod convolutum, capitulum referret. Heb.* 10. 7.

Κῆνσος ου ὁ ſenſus us. *g. m. h. e. æſtimatio bonorum. vox origine Latina, à verbo cenſeo. Matth.* 22. 17.

Κῆπος ου ὁ hortus. *q.* κᾶπος à κάπτω *cómedo. Ex hortis petuntur olera aliique fructus quibus veſcimur. Luc.* 13 19.

Κηπουρὸς οῦ ὁ hortulanus. *ex* οὖρος ου ὁ *cuſtos &* κῆπος *hortus. Ioh.* 20. 15.

Κηρίον ου τὸ favus, à κῆρος ου ὁ *cera. Luc* 24. 42.

Κῆρυξ υκος ὁ præco. *q. d. prædico.* 1 *Tim.* 2. 7.

Κηρύσσω

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Κηρύσσω prædico, *h.e. publicè doceo. item* publicè diſſemino & celebro, *Marc.5.20. imperf.* ἐκήρυσσον ες ε. *F.* ύξω. *P.* κεκήρυχα. *a.1. act.* ἐκήρυξα. *præt. paſſ.* κεκήρυγμαι ξαι κται. *a.1. paſſ.* ἐκηρύχθην *prædicatus fui. part. a.1. paſſ.* κηρυχθεὶς έντος ὁ. *fut.1. paſſ.* κηρυχθήσομαι ῃ εται.

Κήρυγμα τος τὸ prædicatio. *Matth.12.41.*

Κῆτος εος τὸ cetus i, *balæna, monſtrum marinum. Matth.12.40.*

Κιβωτὸς οῦ ἡ arca. κιβωτὸς τῆς διαθήκης, *arca federis. Heb.9.4.*

Κιθάρα ας ἡ cíthara. *1 Cor.14.7.*

Κιθαρίζω *cithara cano, citharam pulſo. F.* ίσω. *a.1.* ἐκιθάρισα. *a.1. imperat.* κιθάρισον, *Eſaiæ 23.16. præſ. paſſ.* κιθαρίζομαι cithara canor, *1 Cor.14.7.*

Κιθαρῳδὸς οῦ ὁ citharœdus, *Ap.14.2. vox compoſ. ex* κιθάρα ας ἡ *cithara &* ᾠδὸς οῦ ὁ *cantor, ab* ᾄδω *cano. vide ſuprà.*

Κινάμωμον, *cinamômum. Apoc.18.13.*

Κίνδυνος ου ὁ *q.* κινεῖν δυνάμενος periculum. *Rom.8.35.*

Κινδυνεύω periclitor, *1 Cor.15.30. F.* εύσω. *P.* κεκινδύνευκα. *a.1.* ἐκινδύνευσα.

Κινέω ῶ moveo. *F.* ήσω. *P.* κεκίνηκα. *a.1.* ἐκίνησα. κινέομαι οῦμαι *moveor. a.1. paſſ.* ἐκινήθην ης η. *Apoc.6.14.*

Κίνησις εως ἡ motus. *Ioh.5.3.*

Κλάδος ου ὁ ramus. *Matth.13.32.* à

Κλάω frango. *F.* κλάσω. *a.1.* ἔκλασα, *Act.20.7.*

κλάσαι (*aor. 1. act. infin.*) τὸν ἄρτον *frangere panem, h. e. celebrare ſacram cœnam. per ſyn. memb. Part. a. 1.* κλάσας αντος ὁ. *præt. act.* κέκλακα. *præt. paſſ.* κέκλασμαι. *a. 1. paſſ.* ἐκλάσθην, *Ierem. 16. v. 6. præſ. paſſ.* κλάομαι ῶμαι *frangor. part. præſ. paſſ.* κλαόμενος ώμενος ὁ.

Κλάσις εως ἡ fractio. *Luc. 24. 35.*

Κλάσμα τος τὸ fragmentum. *Matth. 14. 20.*

Κλαίω fleo, defleo. *imperf.* ἔκλαιον. *F.* κλαύσω. *a. 1.* ἔκλαυσα, *Matth. 26. 75 præt. act.* κέκλαυκα. *fut. 1. med.* κλαύσομαι.

Κλαυθμὸς οῦ ὁ fletus. *Matth. 22. 13.*

Κλεὶς ειδὸς ἡ clavis. *Acc. pl.* κλεῖδας *& per ſyncopen* κλεῖς. *Matth. 16. 19. Apoc. 1. 18.*

Κλείω claudo. *F.* είσω. *P.* κέκλεικα. *a. 1.* ἔκλεισα. *a. 1. ſubj.* κλείσω ῃς. *aor. 1. infin.* κλεῖσαι *claudere. præt. paſſ.* κέκλεισμαι. *part. præt. paſſ.* κεκλεισμένος η ον *clauſus u um, Ioh. 20. 26. a. 1. paſſ.* ἐκλείσθην ης η, *a. 1. ſubj. paſſ.* κλεισθῶ ῇς ῇ ῶσιν.

Κλέμμα τος τὸ furtum. ἀ κλέπτω *clepo. Ap. 9. 21.*

Κλέος εος τὸ gloria. *1 Pet. 2. 20.*

Κλέπτης ου ὁ fur. *Matth. 24. 43.*

Κλέπτω furor, *Matth. 6. 19. F.* ψω. *P.* κέκλεφα. *a. 1.* ἔκλεψα. *a. 1. act. ſubj.* κλέψω ῃς ῃ *3. pl.* κλέψωσι. *præt. paſſ.* κέκλεμμαι. *præt. med.* κέκλοπα.

Κλῆμα τος τὸ palmes, *virga vitea, affine verbo* κλάω *frango. Ioh. 15, 2.*

Κλῆρος

Κλῆρος ου ὁ ſors. *Matth. 27. 35.*

Κληρόω ῶ *ſorte lego, ſorte deligo. F.* ώσω. *P.* κεκλήρωκα. κληρόομαι οῦμαι *in ſortem adſciſcor. a. 1. paſſ.* ἐκληρώθην in ſortem adſcitus ſum. *Eph. 1. 11.*

Κληρονομία ας ἡ hæreditas. *Act. 20. 32.*

Κληρονόμος ου ὁ hæres, *vox penacuta, quia activè capitur. ex* κλῆρος ου ὁ *ſors &* νέμω *tribuo. Sic dictus* ὅτι ἑαυτῷ νέμει τὸν κλῆρον, *quod ſibi vendicet ſortem, vel quod poſſideat.* νέμω *enim inter alia etiam ſignificat* poſſideo. *Rom. 8. 17.*

Κληρονομέω ῶ *hæreditatem adeo*, hæreditatis jure obtineo, *poſſideo. F.* ήσω. *P.* κεκληρονόμηκα. *a. 1.* ἐκληρονόμησα. *a. 1. act. ſubj.* κληρονομήσω ῃς ῃ. *a. 1. act. infin.* κληρονομῆσαι.

Κλῆσις εως ἡ vocatio, officium.

Κλητὸς ἡ ὸν vocatus a um.

Κλίβανος ου ὁ clibanus. *Atticè* κρίβανος, *propriè, in quo hordeum coquitur. quaſi dicas,* κριθῆς βαῦνος. κριθὴ ῆς ἡ *hordeum,* βαῦνος ου ὁ *fornax.*

Κλίμα τος τὸ *propriè, ſpatium cœli inter duos parallelos, inclinans ad polum, & declinans ab æquatore. item* regio, plaga, tractus. *à* κλίνω. *2 Cor. 11. 10.*

Κλίνη ης ἡ lectus, *in quo reclinare poſſumus. à* κλίνω.

Κλινίδιον ου τὸ lectulus.

Κλίνω inclino, *F.* κλινῶ. *P.* κέκλικα. *a. 1.* ἔκλινα.

præt. paſſ. κέκλιμαι σαι ται. *unde eſt* κλίμα τος τὸ, *regio. & præt. med.* κέκλινα, *unde* κλίνη ης ἡ lectus.

Κλισία ας ἡ diſcubitus, *Luc 9.14. tentorium.*

Κλοπὴ ῆς ἡ *furtum. à præt. med.* κέκλοπα, *verbi* κλέπτω.

Κλύδων ωνος ὁ fluctuatio, fluctus. *à verbo* κλύζω *mergo, lavo.*

Κλυδωνίζομαι *fluctibus agitor*, fluctuo. *F.* ίσομαι. *a. 1. paſſ.* ἐκλυδωνίσθην ης η.

Κνήθω *ſcalpo, frico, item pruritum moveo. Fut.* κνήσω. *P.* κέκνηκα. *præſ. paſſ.* κνήθομαι prurio.

Κοδράντης ου ὁ quadrans, *vox origine Latina. eſt quarta pars aſſis.*

Κοιλία ας ἡ venter, uterus, à κοῖλος *cavus.*

Κοιμάω ῶ *facio dormire, ſopio. F.* ήσω. *P.* κεκοίμηκα. *præſ. paſſ.* κοιμάομαι ῶμαι dormio. *præſ. part.* κοιμαόμενος ώμενος *dormiens. præt. paſſ.* κεκοίμημαι *obdormivi. in part.* κεκοιμημένος η ον *qui obdormiit, h. e. qui mortuus eſt. a. 1. paſſ.* ἐκοιμήθην ης η *F. 1. paſſ.* κοιμηθήσομαι *obdormiſcam, moriar.*

Κοίμησις εως ἡ dormitio, *Ioh. 11. 13. Sepulcretum Chriſtianorum vocari ſolet* κοιμητήριον *cœmeterium h, e. cubile. Germani eleganter vocant* agrum Dei **Gottes acker.**

Κοινὸς ἡ ὸν communis e, *pollutus.*

Κοινόω ῶ *propriè communico, commune reddo, omnium uſui expono. item* polluo, inquino, *pro impuro habeo. F.* κοινώσω. *præt. act.* κεκοίνωκα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

νωκα profanavi. a.1.act. ἐκοίνωσα. a.1.infin. act. κοινῶσαι contaminare.

Κοινωνία ας ἡ communio, 1 *Cor.* 1.9. & 10.16. beneficentia, *Heb.* 13. *v.* 16. eleemoſyna, *Rom.* 15. 26.

Κοινωνέω ῶ communico, impertio. *F.* ήσω. *præt. act.* κεκοινώνηκα *particeps factus ſum. aor.* 1. ἐκοινώνησα *idem, Rom.* 15. 27.

Κοινωνικὸς ὴ ὸν *ſociabilis, non difficilis, non faſtuoſus, non ſuperciliosus, qui aliorum conſortium non averſatur,* qui eſt facilis convictus.

Κοινωνὸς οῦ ὁ ἡ ſocius a, particeps, *Malach.* 2.14. αὕτη κοινωνός σου, *hæc eſt ſocia tua.*

Κοίτη ης ἡ cubile, lectus, *Heb.* 13. 4. *item Metonymicè* proles *per concubitum concepta à muliere, Rom.* 9. 10. κοῖται ῶν αἱ libidines, *per meton. ſubj. loci, Rom.* 13. 13.

Κοιτὼν ῶνος cubiculum.

Κόκκος ου ὁ granum.

Κόκκινος η ον coccineus, *cocco tinctus.*

Κολάζω *punio. Fut.* άσω. *Præt.* κεκόλακα. *præſ. med.* κολάζομαι punior, *pœnas do, item* punio. *aor.* 1. *med.* ἐκολασάμην ω ατο. *aor.* 1. *med. ſubj.* κολάσωμαι ῃ ηται. *præt. paſſ.* κεκόλασμαι σαι σται. ἀκόλαστος ου ὁ ἡ. *q. d. impunibilis, incontinens.*

Κόλασις εως ἡ ſupplicium, cruciatus. *Matth.* 25. *v.* 46.

Κολακεία ας ἡ adulatio, à κολακεύω *adulor.*

Th. κόλαξ ακος ὁ *parasîtus, gnátho, adulator.*

·Κολαφίζω alapam *alicui* infringo, *colaphum infligo.* F. ίσω. P. κεκολάφικα. *a.* 1. ἐκολάφισα. *præſ. paſſ.* κολαφίζομαι ῃ εται, *colaphis cædor.* *à* κόλαφος ου ὁ *colaphus. Th.* κολάπτω *tundo.*

·Κολλάω ῶ *glutino* (*à* κόλλα ης ἡ *gluten.*) F. ήσω. P. κεκόλληκα. *præſ. paſſ.* κολλάομαι ῶμαι agglutinor, *adhæreo, cum Dativ. infin. paſſ.* κολλάεσθαι ᾶσθαι, *Act. 5. v. 13. part. præſ.* κολλαόμενος ώμενος *adhæreſcens. aoriſt.* 1. *paſſ.* ἐκολλήθην ης η *adhæſi. part. a.* 1. *paſſ.* κολληθεὶς έντος ὁ.

·Κολλούριον *ſeu* κολλύριον ου τὸ collyrium, *Apocal.* 3. 18.

·Κολλυβιστὴς οῦ ὁ numularius, *collybiſta, trapezita. Th.* κόλλυβος ου ὁ *numulus, obulus.*

·Κολοβόω ῶ contraho, *decurto, ámputo.* F. ώσω. P. κεκολόβωκα. *a.* 1. ἐκολόβωσα. *a.* 1. *paſſ.* ἐκολοβώθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* κολοβωθήσομαι ῃ εται. *Th.* κολοβὸς οῦ ὁ ἡ *mancus, mutilus a.*

Κόλπος ου ὁ ſinus, gremium. *Per metaph. Act.* 27. 39. maris ſinus.

Κολυμβάω ῶ nato. F. ήσω. P. κεκολύμβηκα.

Κολυμβήθρα ας ἡ *locus, ubi natare poſſumus,* piſcina. *Ioh.* 5. 2.

Κόμη ης ἡ coma, *cæſaries, promiſſi capilli.*

Κομάω ῶ comatus ſum, *comam more mulierum alo.* F. ήσω. P. κεκόμηκα.

·Κομίζω fero. F. ίσω. P. κεκόμικα. *aor.* 1. ἐκόμισα.

præſ.

præſ.med. κομίζομαι reporto, recipio. *Fut.* 1. *med.* κομίσομαι & *Atticè* κομιοῦμαι. *aor.* 1. *med.* ἐκομισάμην ω ατο. ἐκομίσαντο obtinuerunt. *Hebr.* 11. 39.

Κομψὸς ἡ ὸν *ſcitus, elegans. comp.* κομψότερος α ον *elegantior us. unde* κομψότερον meliùs. *adverb.*

· Κονιάω ῶ *dealbo. F.* άσω. *P.* κεκονίακα. *præt.paſſ.* κεκονίαμαι. *part.præt.paſſ.* κεκονιαμένος η ον dealbatus a um. κονία ας ἡ *calx.*

Κονιορτὸς οῦ ὁ pulvis. *q.d.* κόνις (εως ἡ,) ὀρτὴ *pulvis excitatus.* ὀρτὸς ἡ ὸν. *à verbo* ὄρω. *F.* ὀρῶ. *vel* ὄρσω. *P.* ὦρκα. *præt.paſſ.* ὦρμαι σαι ται.

· Κοπάζω quieſco, *ſedor. F.* άσω. *aor.* 1. ἐκόπασα. *P.* κεκόπακα.

Κοπετὸς οῦ ὁ planctus. *à* κόπτομαι. *Fut.* ψομαι. *plango, h.e. pectus manu percutio. item, cum planctu deploro.*

Κοπὴ ῆς ἡ cædes, *ſtrages. à præt.med.* κέκοπα, *verbi* κόπτω *cædo, percutio.*

· Κόπος ου ὁ *labor moleſtus,* παρὰ τὸ κόπτειν τὴν ἰσχὺν, *quod frangat & debilitet vires. item* negotium, labor.

· Κοπιάω ῶ laboro. *F.* άσω. *a.* 1. ἐκοπίασα *laboravi. præt. act.* κεκοπίακα. *part.præt.act.* κεκοπιακὼς ότος ὁ *defatigatus.*

Κοπρία ας ἡ ſtercus. *Th.* κόπρος ου ἡ *idem.*

Κοπριὼν ῶνος ὁ *ſterquilinium.*

· Κόπτω cædo, ſcindo. *imperf.* ἔκοπτον ες ε. *Fut.* κόψω. *aor.* 1. ἔκοψα. *P.* κέκοφα. *præſ. med.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

κόπτομαι plango *cum Accuſ. F. 1. med.* κόψομαι. *a. 1. med.* ἐκοψάμην ω ατο. *præt. med.* κέκοπα, *hinc* κόπος *labor*, κοπὴ *ſtrages*, κοπὶς ίδος ἡ *culter*, &c.

Κόραξ ακος ὁ corvus.

Κοράσιον ου τὸ puella, *à* κόρος ου ὁ *juvenculus*. κόρη ης ἡ *puella. item pupilla in oculo. Th.* κορέω *verro, purgo.*

Κορβανᾶν *Syriacè*, κορβᾶν *Hebraicè*, oblatio, *à radice* karabh *appropinquavit.* hikribh *obtulit.*

Κορέννυμι *ſáturo. Fut.* κορέσω. *P.* κεκόρεκα. *præſ. paſſ.* κορέννυμαι ſaturor. *præt paſſ.* κεκόρεσμαι. *a. 1. paſſ.* ἐκορέσθην. *Ex* κορέω *ſatio*

Κόρος ου ὁ corus, *nomen menſuræ aridorum. Luc.* 16. 7.

Κοσμέω ῶ orno. *Fut.* ήσω. *P.* κεκόσμηκα. *aor.* 1. ἐκόσμησα *adornavi, præparavi. præt. paſſ.* κεκόσμημαι.

Κόσμος ου ὁ mundus. *item* ornatus muliebris, *qui Latinè quoque* mundus *dicitur.*

Κοσμικὸς ὴ ὸν mundanus a um. *in bonam partem accipitur, Heb.* 9. 1. *in malam partem, Tit.* 2. *v.* 12.

Κόσμιος ου ὁ ἡ bene compoſitus a.

Κοσμοκράτωρ ορος ὁ princeps mundi. *h. e. reproborum. Sic dicitur Satanas, Eph.* 6. 12. *qui etiam vocatur* ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, *Ioh.* 16. *v.* 11. *compoſ. ex* κόσμος ου ὁ, & κρατέω ῶ *imperium obtineo. Them.* κράτος εος τὸ *robur.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Κοῦμι ſurge, *Marc.5.41. eſt verbum Hebræum. 2. ſing. g. f. imperativi kal. à radice* קום *ſurgere, conſiſtere.*

Κουστωδία ας ἡ *vox origine Latina*, cuſtodia.

Κουφίζω állevo, ſublevo. *imperf.* ἐκούφιζον. *F.* ίσω. *P.* κεκούφικα. *aor.* 1. ἐκούφισα. *Th.* κοῦφος η ον *levis e.*

Κόφινος ου ὁ cóphinus, corbis, *ſporta*, qualus, *vas vimineum.*

Κράββατος ου ὁ grabâtus, *lectus humilior in quo veteres meridiari ſolebant. Marc.* 2. 4.

Κράζω clamo. *imperf.* ἔκραζον. *F.* κράξω. *aor.* 1. *act.* ἔκραξα. (*& per reduplicationem*) ἐκέκραξα *clamavi, Iud.* 3. *v.* 9, 15. *præt. med.* κέκραγα, (*unde κατ' ἐπένθεσιν τοῦ υ ψιλοῦ* κραυγὴ ῆς ἡ *clamor.*) *fut. paulò pòſt* κεκράξομαι, *Luc.* 19. 40. κράζω κατ' ὀνοματοποιίαν *à crocitatione corvorum* κρὰ κρά.

Κραιπάλη ης ἡ crapula. *&* *Luc.*21.34. comeſſatio. *ex* κάρα τὸ *caput*, *vel* κρὰς ατὸς τὸ *idem*, *&* πάλος ου ὁ *agitatio*, *vibratio*, *quaſſatio*, *q. d.* τοῦ κρατὸς πάλος, *capitis quaſſatio.* πάλλω *quatio.* *F.* παλῶ. *præt. med.* πέπαλα.

Κρανίον ου τὸ calvaria hirnſchal. *à* κάρηνον ου τὸ *caput, per ſyncopen* κράνον ου τὸ idem.

Κράσπεδον ου τὸ fimbria. *compoſ. ex* κρέμαμαι συνται *pendeo.* *&* πέδον ου τὸ *ſolum, terra. q.d. in terram dependens. Marc.* 14. 36.

Κραταιὸς ὰ ὸν potens.

Κραταιόω ῶ *corroboro. F.* ώσω. *P.* κεκραταίωκα. *præſ.paſſ.* κραταιόομαι οῦμαι corroboror. *imperf.paſſ.* ἐκραταιοόμην ούμην, όου οῦ, όετο οῦτο. *præſ.imperat.paſſ.2.pl.* κραταιοῦσθε *fortes eſtote. a.1.paſſ.* ἐκραταιώθην. *in infin.* κραταιωθῆναι.

Κράτος εος τὸ robur, *potentia*, 1 *Tim.* 6.16. *forte facinus*, Luc.1.51. κατὰ κράτος *fortiter.*

·Κρατέω ῶ teneo, *apprehendo. capio. F.* ήσω. *a.1.* ἐκράτησα. *a.1.act.imperat.* κράτησον άτω ατε *capite. a.1.act.ſubj.* κρατήσω ῃς ῃ. *a.1.act.infin.* κρατῆσαι *prehendere. part. a.1.* κρατήσας αντος ὁ *qui apprehendit. præt. act.* κεκράτηκα. *in infin.* κεκρατηκέναι. *cum Genit.* fieri compotem. *præſ.paſſ.* κρατέομαι οῦμαι *teneor. imperf.* ἐκρατεόμην ούμην. 3. *pl.* έοντο οῦντο *captivi tenebantur. præt.paſſ.* κεκράτημαι. 3.*pl.* κεκράτηνται *retenta ſunt.*

Κράτιστος η ον *propriè validiſſimus. item* præſtantiſſimus a um. *eſt ſuperl. gradus. Th.* κράτος.

Κρείσσων *vel Atticè* κρείττων ονος ὁ ἡ *propriè viribus præſtantior*, melior. κρείσσονα altius. *Heb.* 12.24.

·Κραυγὴ ῆς ἡ clamor. *vide* κράζω.

·Κραυγάζω vociferor. F. άσω. *a.* 1. ἐκραύγασα. P. κεκραύγακα.

Κρέας ατος τὸ caro.*pl.*(κρέατα κρέαα) κρέα *carnes*, 1*Cor.*8.13. *Genit.pl.* κρεῶν (*pro* κρεάτων) *Exod.* 12.46.

·Κρεμάω ſuſpendo. F. άσω. *a.* 1. ἐκρέμασα. *præſ.*

paſſ.

paſſ. κρέμαμαι σαι ται (*ad formam* ἵσαμαι) pendeo, ſuſpendor. *a.* 1. *paſſ.* ἐκρεμάσθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* κρεμασθῶ *ſuſpendar. part. a.* 1. *paſſ.* κρεμασθεὶς έντος ὁ *ſuſpenſus.*

Κρημνὸς ȣ ὁ præcipitium. κρημνίζω *præcipito.* 2 *Macc.* 6. 10.

Κριθὴ ῆς ἡ hordeum.

Κρίθινος η ον hordeacus a um.

Κρίμα τος τὸ judicium. *pœna*, *damnatio*, *Rom.* 3. 8. *vindicta*, *Iohan.* 9. 39. κρίματα ων τὰ *lites, controverſiæ forenſes*, 1 *Cor.* 6. 7.

Κρίνον ȣ τὸ lilium. *Matth.* 8. 28.

Κρίνω judico, *decerno*, 1 *Cor.* 5. 3. punio, 1 *Cor.* 11. 31. *Heb.* 14. 4. reprehendo, culpo, *Rom.* 2. 1. condemno, *Ioh.* 3. 17. *F.* κρινῶ. *a.* 1. ἔκρινα. *a.* 1. *imperat.* κρῖνον ἀτω αἰε judicium adhibete, *Rom.* 14. 13. *a.* 1. *act. infin.* κρῖναι. *part. aor.* 1. *act.* κρίνας αντος ὁ. *præt. act.* κέκρικα. *præſ. paſſ.* κρίνομαι *in judicium vocor*, *Act.* 23. 6. *præt. paſſ.* κέκριμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐκρίθην *judicatus fui. in ſubj.* κριθῶ ῇς ῇ. *fut.* 1. *paſſ.* κριθήσομαι.

Κρίσις εως ἡ judicium, damnatio.

Κριτὴς ȣ ὁ judex.

Κριτικὸς ȣ ὁ *propriè*, aptus ad dijudicandum. *item* qui dijudicat, *Heb.* 4. 12.

Κριτήριον ȣ τὸ tribunal, *Iac.* 2. 6. controverſia, 1 *Cor.* 6. 2.

Κρȣ́ω pulſo. *F.* κρȣ́σω. *P.* κέκρȣκα. *a.* 1. ἔκρȣσα. *part. a.* 1. *act.* κρȣ́σας αντος ὁ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Κρυπτὸς ἡ ὸν occultus a um. ἐν κρυπτῷ *in occulto. τὰ κρυπτὰ ſcil. πράγματα actiones occultæ.*

Κρύπτω occulto, abſcondo. *Fut.* κρύψω. *aor.* 1. *act.* ἔκρυψα. *P.* κέκρυφα. *a.* 2. *act.* ἔκρυβον. *præt. paſſ.* κέκρυμμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐκρύφθην. *a.* 2. *paſſ.* ἐκρύβην ης η.

Κρυφῆ occultè. *adv. Eph.* 5. 12. κρυφὸς *occultus.*

Κρύσταλλος ου ὁ *propriè glacies, ex* κρύος εος τὸ *frigus, &* στέλλομαι *concreſco. item* gemma *glaciem ſpecie referens.* ἡ κρύσταλλος.

Κρυσταλλίζω *inſtar cryſtalli ſplendeo, Apoc.* 21. 11.

Κτάομαι ῶμαι poſſideo, *cómparo, acquiro. Fut.* κτήσομαι. *præt. paſſ.* κέκτημαι. *a.* 1. *med.* ἐκτησάμην ω ατο.

Κτῆμα τος τὸ poſſeſſio. κτήματα ων τὰ *opes.*

Κτήτωρ ορος ὁ poſſeſſor.

Κτῆνος εος τὸ jumentum.

Κτίζω condo, creo. *F.* κτίσω. *a.* 1. ἔκτισα. *a.* 1. *act. infin.* κτίσαι. *part. a.* 1. κτίσας αντος ὁ. *P.* ἔκτικα. *præt. paſſ.* ἔκτισμαι σαι σται. *a.* 1. ἐκτίσθην.

Κτίσις εως ἡ creatura, *Rom.* 1. 20. res cónditæ, *Marc.* 13. 19. magiſtratus, 1 *Pet.* 2. 13. homo cujuſcunque ordinis & nationis, *Marc.* 16. 15. ſtructura, *Heb.* 9. 11.

Κτιστὴς οῦ ὁ creator.

Κτίσμα τος τὸ creatura.

Κυβεία ας ἡ *luſus aleæ. item* aſtutia, *à* κύβος ου ὁ *teſſera.* κυβεύω *alea luſito.*

Κυβέρνησις εως ἡ gubernatio, *à* κυβερνάω ῶ *guberno. propriè, rego navem. ab Hebræis* גַּבֵּר אֳנִיָּה

gabbér

gabbér onjiáh ἰθύνειν τὴν ναῦν, *roborare & dirigere navem.*

Κυβερνήτης ου ὁ gubernator, *nauclérus.*

Κύκλος ου ὁ *circulus. in N. T. legitur tantùm Dativus* κύκλῳ (*pro* ἐν κύκλῳ) in circuitu. *Luc. 9. 12,* εἰς τὰς κύκλῳ κώμας *pro* εἰς τὰς κώμας τὰς ἐν κύκλῳ οὔσας *circumjacentes ſeu finitimos vicos.*

Κυκλόθεν *adv. cum Genit.* in circuitu.

Κυκλόω ῶ cingo, circumdo. *Fut.* ώσω. *Præt.* κεκύκλωκα. *aor. 1.* ἐκύκλωσα. *aor. 1. paſſ.* ἐκυκλώθην ης η.

Κυλίω *volvo. F.* ίσω. *P.* κεκύλικα. *a. 1.* ἐκύλισα. *præſ. paſſ* κυλίομαι. *imperf. paſſ.* ἐκυλιόμην ου ετο volvebar. *præt. paſſ.* κεκύλισμαι. *unde eſt*

Κύλισμα τος τὸ volutabrum. 2 *Pet.* 2. 12.

Κυλλὸς ἡ ὸν *propriè* mancus, mutilus a um.

Κῦμα τος τὸ fluctus. *dicitur* κῦμα *pro* κύκημα, ἀ κυκάω *miſceo liquores.*

Κύμβαλον ου τὸ cymbalum.

Κύμινον ου τὸ cumînum *nomen herbæ.*

Κυνάριον ου τὸ catellus, *diminutivum à* κύων κυνὸς ὁ ἡ *canis.*

Κύπτω incurvo me, *ſcil. ut videam. verbum hoc refertur ad viſum, uti compoſita ejus demonſtrant. F.* ψω. *a. 1. act.* ἔκυψα. *part. a. 1. act.* κύψας αντος ὁ.

Κυρία ας ἡ domina.

Κυριακὸς ἡ ὸν dominicus a um.

Κύριος ου ὁ dominus, ἀ κῦρος εος τὸ *authori-*

tas.

tas. In N.T. nomen Dei יהוה *redditur* ΚΥΡΙΟΣ, Dominvs. *inprimis ſic nominatur D. N.* Jesvs, *qui ſanguine ſuo nos redemit. Iohan.* 21. 7, κύριός ἐστι. *Cæſar, Rom.* 13, *dicitur* διάκονος *miniſter, & idem ratione officii dicitur, Act.* 25. 26, κύριος. *item* σεβαστὸς *auguſtus, venerabilis. & ſic vocabulum* κύριος *opponitur ſubdito τῷ ἀρχομένῳ. Item* κύριος *vertitur* herus, paterfamilias, *& opponitur ſervo, Col.* 3. 23. 1 *Pet.* 3. 6. *Eſt & vocabulum honoris, Ioh.* 12. 21. *Act.* 10. 3.

Κυριότης ητος ἡ dominatio.

Κυριεύω dominor. *cum Genit. F.* εύσω. *aor.* 1. ἐκυρίευσα. *præt. act.* κεκυρίευκα.

Κυρόω ῶ ſancio. *F.* ώσω. *a.* 1. ἐκύρωσα. *P.* κεκύρωκα *ſancivi. præt. paſſ.* κεκύρωμαι. *Gal.* 3. 15.

Κύων canis. *Genit.* κυνὸς ὁ ἡ. *item, impudentes doctores dicuntur* κύνες, *Phil.* 3. 2. *item ſcortatores, Deut.* 23. 11. *Apoc.* 22. 15.

Κῶλον ου τὸ *membrum*, corpus.

·Κωλύω prohibeo, arceo, inhibeo. *F.* ύσω. *P.* κεκώλυκα. *aor.* 1. *act.* ἐκώλυσα. *a* 1. *infin.* κωλῦσαι. *præſ. paſſ.* κωλύομαι *prohibeor. aor.* 1. *paſſ.* ἐκωλύθην.

Κώμη ης ἡ vicus, pagus. κῶμαι ῶν αἱ *pagi.*

Κωμόπολις εως ἡ oppidulum. *Marc.* 1. 38.

·Κῶμος ου ὁ comeſſatio. *hinc* κωμάζω *comeſſor.*

·Κώνωψ ωπος ὁ ἡ culex, *ex* κῶνος *&* ὤψ, *quia* facies *culicis in* acutum *exit.*

Κωφὸς ἡ ὸν mutus a um.

A A.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Λ Α.

Λαγχάνω ſortior, ſorte accipio. *cum Genit. & Accuſ. item ſeq.* περὶ *cum Genit. Iohan.* 19.24. *Aor.* 2. ἔλαχον. *aor.* 2. *ſubj.* λάχω ῃς ῃ ωμεν *ſortiamur. part. a.* 2. λαχὼν όντος ὁ. *præt. med.* λέλογχα.

Λάθρα *adverb.* clam, latenter. ἀ λήθω, *Doricé* λάθω *lateo.*

Λαίλαψ λαίλαπος ἡ turbo, *genus venti procelloſi. ex* λίαν *valde, &* λάπτω *more canum lambendo bibo. item plenis me proluo poculis, me mero ingurgito. item evacuo, exinanio.*

Λακέω ῶ *vide* Ληκέω.

Λακτίζω calcitro. (*ab adv.* λὰξ *calce ſeu calcibus.*) *Act.* 9.5. *F.* ίσω. *P.* λελάκτικα. *præſ. paſſ.* λακτίζομαι *calcibus petor, verberor.*

Λαλέω loquor. *F.* ήσω. *P.* λελάληκα. *a.* 1. *act.* ἐλάλησα, clamo, *Heb.* 12. *v.* 24. *aor.* 1. *act. ſubj.* λαλήσω, *Matth.* 10. *v* 19. *præſ. paſſ.* λαλέομαι οῦμαι dicor. *præt. paſſ.* λελάλημαι *locutus fui.* *item* dictus fui. *aor.* 1. *paſſ.* ἐλαλήθην. *fut.* 1. *paſſ.* λαληθήσομαι.

Λαλιὰ ᾶς ἡ loquela, ipſa pronuntiatio, *Matth.* 26. *v.* 73.

Λαμὰ *adv. interrogandi, Hebr. vertitur Græcè* ἱνατί, *Latinè* quare?

Λαμβάνω accipio. *F.* λήψομαι. *P.* λέληφα, & *Atticè* εἴληφα. *a.* 2. *act.* ἔλαβον (*ab obſoleto verbo* λήβω.) *aor.* 2. *imperat.* λάβε (*Atticè* λαβέ)

λαβὲ) 2. *pl.* λάβετε *accipite. a. 2. opt.* λάβοιμι οις οι, *Act.* 25. 16. *a. 2. ſubj.* λάβω ῃς ῃ. *a. 2. infin.* λαβεῖν. *part. a. 2.* λαβὼν όντος ὁ.

Λαμπὰς άδος ἡ lampas, à λάμπω *luceo.*

Λάμπω ſplendeo. F. λάμψω. *a.* 1. ἔλαμψα *a.* 1. *imper.* λάμψον άτω. *a.* 1. *infin.* λάμψαι.

Λαμπρὸς ὰ ὸν ſplendidus a um.

Λαμπρότης ητος ἡ ſplendor.

Λαμπρῶς *adv.* ſplendidè.

Λανθάνω & λήθω (*Doricè* λαθω) lateo. F. λήσω. F. λέληκα. *præt. paſſ.* λέλησμαι. *a. 2. act.* ἔλαθον *latui. præt. med.* λέληθα.

Λαξευτὸς ὴ ὸν in ſaxo incîſus a um. *à verbo* λαξεύω (*q. d.* λᾶν ξέω *lapidem polio.*) *item in ſaxo incido. ex* λᾶς λαὸς *lapis*, & ξέω *vel* ξύω *ſculpo.*

Λαὸς ȣ ὁ *Atticè* λεὼς ὼ ὁ populus.

• Λάρυγξ λάρυγγος ὁ guttur.

• Λατομέω ῶ exſcindo, excído. *cum Accuſ. Fut.* ήσω. *aor.* 1. *act.* ἐλατόμησα, *Matth.* 27. *v.* 60. P. λελατόμηκα. *præt. paſſ.* λελατόμημαι. *part. præt. paſſ.* λελατομημένος η ον. *derivatur à nomine* λατόμος ȣ ὁ ἡ *lapicida, quod eſt ex* λᾶς λαὸς ὁ *lapis*, & τόμος *fruſtum abſciſſum. ex præt. med.* τέτομα, *à verbo* τέμνω *ſcindo, ſeco.*

Λατρεία ας ἡ cultus. *Ioh.* 16. 2.

• Λατρεύω ſervio. *cum Dat.* F. εύσω. P. λελάτρευκα. *a.* 1. *act.* ἐλάτρευσα, *derivatur à nomine* λάτρις εως ὁ ἡ *mercenarius a.* λάτρον ȣ τὸ *merces.*

Λάχανον

Λάχανον ου τὸ olus, τὰ λάχανα *olera. à verbo* λαχαίνω *fodio. q.* λίαν χαίνω *valde hiſco.*

Λεγεὼν ῶνος ὁ legio ónis. *g. f. vox Latina, ſic dicta à deligendo* ein auſſchuß. *Marc. 5. 9. Luc. 8. 30. Eſt verò propriè* legio *numerus militum* 1250. *vide Calepin.*

Λέγω dico. F. λέξω. *P.* λέλεχα. *a.1.* ἔλεξα. *a.2.* ἔλεγον, *Phil. 3.18. præſ. paſſ.* λέγομαι *dicor. præt. med.* λέλογα.

Λεῖος εία εῖον *levis, prima longa, non aſper, glaber. item* planus a um.

Λεῖμμα τος τὸ reſervatio, *reliquiæ, Rom* 11.5. *idem quod* λείψανον ου τὸ. *in pl.* τὰ λείψανα *reliquiæ. Thema eſt*

Λείπω deſum, *linquo. Fut.* λείψω. *F.* λέλειφα. *præſ. paſſ.* λείπομαι deſtituor. *cum Gen. præt. paſſ.* λέλειμμαι.

Λειτουργία ας ἡ miniſterium publicum.

Λειτουργέω ῶ miniſtro. F. ήσω. P. λελειτούργηκα. *aor.* 1. ἐλειτούργησα. *aor. 1. infin.* λειτουργῆσαι. *inſervire.*

Λειτουργὸς ου ὁ (*pro* ληϊτουργὸς *& hoc pro* ληϊτοεργὸς) miniſter publicus, *ex* λήϊτος *publicus, &* ἔργον *opus.*

Λειτουργικὸς ἡ ὸν miniſtratorius a um, *Heb* 1. 14.

Λέντιον ου τὸ linteum. *vox Latina. Græcè* ὀθόνιον ου τὸ. *item* σινδὼν όνος ἡ.

Λεπὶς ίδος ἡ ſquama. *à* λέπω. F. ψω, *decortico. item deſquámo.*

Λέπρα ας ἡ lepra, *vitiligo.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Λεπρὸς ὰ ὸν leproſus. à λέπος εος τὸ cortex
  liber. item ſquama. Hinc λεπρὸς q. λεπηρὸ
  cujus cutis in ſcabras quaſdam ſquamul
  reſolvitur. Th. λέπω decortico.

Λεπτὸς ὴ ὸν tenuis e. λεπτὸν οῦ τὸ *numulus.*

Λευΐτης ου ὁ Levita. *vide in nominibus pro*
  priis Λευΐ.

Λευϊτικὸς *Leviticus. Heb. 7. 11.*

. Λευκὸς ὴ ὸν albus a um.

Λευκαίνω dealbo. F. λευκανῶ. *a. 1.* ἐλεύκανα. *a.*
  act. infin. λευκᾶναι *dealbare.*

Λέων οντος ὁ leo. *1 Pet. 5. 8.*

Λέθη ης ἡ oblivio.

Ληκέω ῶ *vel Doricè* λακέω ῶ crepo. F. ήσω. *a.*
  act. ἐλάκησα ας ε, *Act. 1. 18. præt. med.* λέλα
  κα. *aor. 2. act.* ἔλακον ες ε.

Ληνὸς οῦ ἡ torcúlar, lacus torcularis.

Λῆρος ου ὁ deliramentum. *pl.* λῆροι ων οἱ *nug*
  ineptiæ, tricæ.

. Λῃστὴς οῦ ὁ *pro* ληϊστὴς οῦ ὁ, latro *in terra. (pira*
  πειρατὴς οῦ ὁ *latro in mari.) Th.* λεία ας ἡ
  poëticè ληΐη ης ἡ *præda. Hinc* ληΐζω *prædo*
  F. ίσω. *P.* λεληΐκα. *præt. paſſ.* λεληΐσμαι.
  3. ſingul. λεληΐσται *hinc eſt* ληιστὴς οῦ ὁ *& p*
  ſynæreſin λῃστὴς οῦ ὁ.

Λῆψις εως ἡ acceptum. *Th.* λαμβάνω.

. Λίαν valdè *adv. Marc. 6. 51,* λίαν ἐκ περισσ
  idem quod πολλῷ μᾶλλον multò magis.

Λίβανος ου ὁ thus, *Hebr.* לְבֹנָה *à candore.*

Λιβανωτὸν οῦ τὸ thuribulum. *Apoc. 8. 3, 5.*

Λιβε

Λιβερτῖνος ίνου ὁ Libertinus, *nomen ſectæ, ab Ægyptiaca voce* lubrátenu.

Λίθος ου ὁ ἡ lapis.

Λιθάζω lápido *cum Acc. F.* άσω. *a. 1. act.* ἐλίθασα. *a. 1. act. ſubj.* λιθάσω ῃς ῃ ωσιν. *a. 1. infin.* λιθάσαι. *part. a. 1. act.* λιθάσας αντος ὁ. *præt. act.* λελίθακα. *præt. paſſ.* λελίθασμαι. *a. 1. paſſ.* ἐλιθάσθην. *a. 1. paſſ. ſubj.* λιθασθῶ ῇς ῇ *lapider.*

Λίθινος η ον lapideus a um.

Λιθοβολέω ῶ (*q. d.* λίθοις βάλλω *lapidibus ferio*) lapido *cum Accuſ. imperf.* ἐλιθοβόλεον ουν. *Fut.* ήσω. *aor. 1.* ἐλιθοβόλησα. *aor. 1. infin.* λιθοβολῆσαι. *part. aor. 1.* λιθοβολήσας αντος ὁ. *P.* λελιθοβόληκα. *præſ part.* λιθοβολέομαι οῦμαι lapidor, *lapidibus obruor. fut. 1. paſſ.* λιθοβοληθήσομαι.

Λιθόστρωτος ου ὁ ἡ lapidibus ſtratus, *ex* λίθος *&* στρωτὸς *ſtratus, à* στρώννυμι. *vide infrà.*

Λικμάω ῶ *ventilo*, diſſipo. *F.* ήσω, *Matth. 21. v. 44. P.* λελίκμηκα. *Th.* λικμὸς ου ὁ *ventilabrum, vannus.*

Λιμὴν ένος ὁ portus, παρὰ τὸ λίαν μένειν *ſcilicet* τὸ ὕδωρ, *quòd aquæ ibi ſint quietiores.*

Λίμνη ης ἡ ſtagnum, palus. *item* lacus.

Λιμὸς οῦ ὁ fames.

Λίνον ου τὸ linum. λίνεος ους, λινέη ῆ, λίνεον οῦν *lineus a um. Levit. 6. 10.*

Λιπαρὸς ὰ ὸν pinguis, *obéſus. Them.* λίπος εος τὸ *pinguedo, adeps.* ἀλιπὴς έος ὁ ἡ *macilentus.*

Λίτρα

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Λίτρα ας ἡ libra, *mutato τ in β. ponderis nomen, continens duodecim aſſes.*

Λὶψ λιβὸς ὁ aphricus, *nomen venti. Them.* λείβω *libo. Act.* 27. 12.

Λογία ας ἡ collecta, παρὰ τὸ λέγειν.

Λόγιος ου ὁ ἡ *diſertus, facundus,* eloquens.

Λόγιον ου τὸ *reſponſum divinum, eloquium.* τὰ λόγια eloquia, *Rom.* 3. 2.

Λόγος ου ὁ (*à præt. med.* λέλογα *verbi* λέγω) *propriè* verbum ῥῆμα, *Matt.* 15. 23. 1 *Theſſ.* 2. 13. ratio, *Luc.* 16. 2. *Act.* 18. 14. κατὰ λόγον *quantum æquum eſſet.* Filius DEI unigenitus D. N. *dicitur* ΛΟΓΟΣ, *Ioh.* 1. *v.* 1. *per metaph. Sicut enim homo ſermone ſenſa animi ſui profert, ita Deus nobis arcanum ſuum conſilium de redemptione noſtri nobis revelavit per unigenitum ſuum Filium, Dominum noſtrum, tanquam per os ſuum.* juſſum, 2 *Pet.* 3. *v.* 5, 7. res, *per Hebraiſmum, Luc.* 12. 10. negotium, *Act.* 19. 37. dicendi facultas, 1 *Cor.* 1. 5. reſpectus, *Matth.* 5. 32. cauſa, *Act.* 10. 29. rumor, *Act.* 11. 22.

Λογίζομαι *propriè* ratiocinor. *item colligo, ſtatuo, cogito. imperf.* ἐλογιζόμην ου ετο. *Fut.* ίσομαι. *præt. paſſ.* λελόγισμαι. *aor.* 1. *paſſ.* ἐλογίσθην. *fut.* 1. *paſſ.* λογισθήσομαι. *aoriſt.* 1. *med.* ἐλογισάμην ω ατο *imputavi. aoriſt.* 1. *med. ſubj.* λογίσωμαι ῃ ηται. *aor.* 1. *med. infin.* λογίσασθαι.

Λογικὸς ὴ ὸν rationalis e. *Rom.* 12. 1.

Λογι-

Λογισμὸς ȣ̃ ὁ ratiocinatio, ccgitatio.

Λογομαχία ας ἡ verborum pugna. ὁ λογομάχος ȣ ὁ, *qui contentione verborum delectatur, qui verbis pugnat. ex* λόγος *verbum &* μάχη ης ἡ *pugna.*

Λογομαχέω ῶ de verbis pugno. *F.* ήσω. *P.* λελογομάχηκα.

Λόγχη ης ἡ lancea. *Th.* λαγχάνω *aſſequor.*

Λοιδορία ας ἡ convicium. *q. d. convocium,* καταβοὴ ῆς ἡ.

Λοιδορέω ῶ convicior. *cum Accuſ. F.* ήσω. *P.* λελοιδόρηκα.

Λοίδορος ȣ ὁ ἡ conviciator, malédicus.

Λοιμὸς ȣ ὁ peſtis. *Matth. 24. 7,* ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ, *erunt fames & peſtilentia.*

Λοιπὸς ἡ ὸν *reliquus a um.* τὸ λοιπὸν *quod ſupereſt, Marc. 14. 41.* λοιπὸν *alióquin, 1 Cor. 1. 6.* τȣ̃ λοιπȣ̃ *de cetero, Gal. 6. 17. (ceteri, ex* ἕτεροι.) *in pl. num.* λοιποὶ αἱ ὰ *ceteri, cetera, cetera. Th.* λείπω.

Λȣτρὸν ȣ̃ τὸ *ipſa aqua quâ nos abluimus, balneum,* lavâcrum. *accentum habet in fine ad differentiam vocis* λȣ̃τρον ȣ τὸ *aqua ſordida in qua aliquis ſe lavit.* λȣτρὼν ῶνος ὁ *locus lotioni deſtinatus.*

Λȣ́ω *lavo. F.* λȣ́σω. *P.* λέλȣκα. *a. 1. act.* ἔλȣσα *lavi. part. a. 1. act.* λȣ́σας αντος ὁ, *qui lavit. part. prat. paſſ.* λελȣμένος η ον *lotus a um. a. 1. med.* ἐλȣσάμην ω ατο *lotus fui. part. a. 1. med.* λȣσάμενος η ον *lotus a um.*

Λύκος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Λύκος ου ὁ lupus, *Matth.7.15.* λύκαινα ης ἡ *lupa*

Λυμαίνω *vaſto. F.* λυμανῶ. (*à Th.* λύμη ης ἡ *exitium.*) *præſ.med.* λυμαίνομαι vaſto. *F.* λυμανοῦμαι. *a.1.med.* ἐλυμηνάμην ω ατο. *cum Accuſ*

Λύπη ης ἡ triſtitia, mœror.

Λυπέω ῶ triſtem reddo, *mœrorem alicui affero.* *F.* λυπήσω. *a.1.act.* ἐλύπησα. *præt. act.* λελύπηκα. *præſ.paſſ.* λυπέομαι οῦμαι *triſtitia afficior* contriſtor. *a. 1. paſſ.* ἐλυπήθην ης η. *a. 1. paſſ. ſubj.* λυπηθῶ ῇς ῇ. *a. 1. paſſ. infin.* λυπηθῆναι. *part. a. 1. paſſ.* λυπηθεὶς έντος.

Λύσις εως ἡ diſſolutio.

Λυσιτελέω proſum, *cum Dat. vide ſuprà* Ἀλυσιτελής.

Λύτρον ου τὸ pretium redemtionis. *ſeu pretium, quod pro redimendo captivo datur. vocatur etiam* ἄποινον ου τὸ *q.d.* ἄφονον ου τὸ. τὸ ἀντὶ τοῦ φόνου διδόμενον. *Gallicè* rançon. *Th.* λύω *ſolvo.*

Λυτρόω ῶ *redimo. Fut.* ώσω. *P.* λελύτρωκα. *præſ. med.* λυτρόομαι οῦμαι redimo. *præt. paſſ.* λελύτρωμαι σαι ται. *a. 1. paſſ.* ἐλυτρώθην ης η. *a.1.med.* ἐλυτρωσάμην ω ατο. *in ſubj.* λυτρώσωμαι ῃ ηται.

Λυτρωτὴς οῦ ὁ redemptor. *Act. 7.35.*

Λύτρωσις εως ἡ redemptio.

Λύχνος ου ὁ lucerna. *ex* λύω *ſolvo &* νύχος *nox. ſcil. tenebras profligat.* **ein liecht.**

Λυχνία ας ἡ candelabrum.

Λύω ſolvo. *imperf.* ἔλυον ες ε. *F.* λύσω. *P.* λέλυκα. *a. 1.* ἔλυσα. *a. 1. ſubj.* λύσω ῃς ῃ. *a. 1. infin.* λῦσαι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

λῦσαι. *præſ. paſſ.* λύομαι ſolvor. *imperf.* ἐλυόμην ου ετο. *præt. paſſ.* λέλυμαι. *a. 1. paſſ.* ἐλύθην ης η. *fut. 1. paſſ.* λυθήσομαι *ſolvar.*

M A.

MΆγος ου ὁ magus *vocabulum medium.*

Μαγεία ας ἡ ars magica.

Μαγεύω artem magicam exerceo, *ſum magus* F. εύσω. P. μεμάγευκα.

Μαθητὴς ου ὁ diſcipulus. μαθήτρια ας ἡ diſcipula.

Μαθητεύω doceo, *facio diſcipulum, cum Accuſ. Matth. 28. v. 19.* ſum diſcipulus, *cum Dat. Matth. 27. v. 57.* F. εύσω. P. μεμαθήτευκα. *aor. 1.* ἐμαθήτευσα. *part. a. 1. paſſ.* μαθητευθεὶς έντος ὁ.

Μαίνομαι inſanio. F. μανοῦμαι. *præt. med.* μέμηνα. *Sap. 14. 28.*

Μακάριος α ον beatus a um. *comp.* μακαριώτερος α ον. *Th.* μάκαρ ος. *g. o. felix. quaſi* μὴ κηρὶ ὑποκείμενος, *fato h. e. morti non ſubjectus ſeu obnoxius.* κὴρ κηρὸς ἡ *fatum, mors. at* κῆρ *(pro* κέαρ *ut* ος τὸ*) cor. Aliter alii, ut refert Ariſt. Eth. 7. cap. 11. ubi ait,* καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οἱ πλεῖστοι μεθ᾽ ἡδονῆς εἶναί φασι. διὸ καὶ τὸν μακάριον ὠνομάκασιν ἀπὸ τοῦ μάλιστα χαίρειν. *Pro* μακαριώτερον *legitur, Act. 20. 35,* μακάριον μᾶλλον.

Μακαρίζω, beatum prædico. F. μακαρίσω *vel Atticè* μακαριῶ. P. μεμακάρικα. *præt. paſſ.* μεμακάρισμαι. *unde eſt*

Μακα-

·Μακαρισμὸς οῦ ὁ beatitudo. *Rom. 4. v. 9.*

Μάκελλον ου τὸ macellum, *1 Cor. 10. 25. vox Latina. Græcè* κρεωπώλιον ου τό.

·Μακρὸς ὰ ὸν longinquus a um. *μακρὰ (pl. n. g. neut. accipitur adverbialiter)* προσεύχεσθαι *longis uti precibus.* χώρα μακρὰ *remota regio. Th.* μῆκος εος τὸ *(Doricè* μᾶκος*) longitudo.*

·Μακρὰν *adv. longè*, procul.

·Μακρόθεν *adv.* éminens, *procul, Marc. 8. 3.* ἀπὸ μακρόθεν, *idem.*

·Μακροθυμία ας ἡ lenitas, *à* μακρόθυμος ου ὁ ἡ *longanimis. Sic dictus quaſi* μακρύνων τὸν θυμὸν, *differens iram. ex* μακρὸς *longus &* θυμὸς *ira. Hebr. tardus iris.*

·Μακροθυμέω ῶ iram differo, *leni ſum animo, patienter fero. F.* ήσω. *P.* μεμακροθύμηκα. *a. 1. act.* ἐμακροθύμησα. *a. 1. act. imperat.* μακροθύμησον, *eſto patiens, cóndole.*

Μακροθύμως *adv.* patienter.

Μακροχρόνιος ου ὁ ἡ longævus a. *ex* μακρὸς *longus, &* χρόνος *tempus.*

Μαλακὸς ἡ ὸν mollis e. *Th.* μαλάσσω *vel* ττω *mollio. F.* ξω.

Μαλακία ας ἡ *propriè mollities.* languor corporis. *item idem quod* κίττα ης ἡ pica, *ſive ſtomachi ignavia.*

·Μάλα *valde. adv. in comparat.* μᾶλλον magis, *ſuperl.* μάλιστα maximè.

Μάμμη ης ἡ avia, κατ᾽ ὀνοματοποιΐαν, *à voce infantum ſic dicta.*

Μαμμω-

Μαμμωνᾶ τὸ ἄκλ. mammôna, *vox Syr Matth.* 6. 24. *Latinè diceretur* ſubſtantia. τὸ ἀληθινόν. *Luc.* 16. 11.

• Μανθάνω diſco. F. μαθήσομαι. *a.* 2. ἔμαθον. *imperat.* μάθε έτω. 2. *pl.* μάθετε *diſcite. part. a.* 2. μαθὼν ὄντος ὁ, *Act.* 23. 27. *quum* cognoviſſem, *vel ut alii vertunt* edoctus. *prat. act* μεμάθηκα.

Μάννα τὸ, ἄκλιτον, *vox Hebr.* manna. *q. d. cibus paratus, ſcil. ſine labore.*

Μαντεύομαι *vaticinor*, aúguror. (ἀ μάντις εως ὁ *ariolus*, ὁ ἐγγαστρίμυθος.) F. μαντεύσομαι. *a.* 1. *med.* ἐμαντευσάμην ω ατο.

Μανία ας ἡ inſania.

Μαρὰν ἀθὰ *hæc ſunt Syriaca. Suidas vertit* ὁ Κύριος ἦλθε, *pro* ἐλεύσεται. DOMINVS veniet *ad judicium. Eſt formula anathematis. q. d. Dominus noſter in illuſtri ſuo adventu meritas pœnas exiget ab illis Eccleſiæ turbatoribus.* Maran *Dominus noſter*, nun *in fine eſt affixum pronominis* 1. *perſ. Hebr.* אֲדֹנֵינוּ *adonénu.* atha *venit, h. e. veniet, ſcil. ad judicium.* 1 *Cor.* 16. 22.

Μαραίνω *flaccidum reddo. Fut.* μαρανῶ. *præſ. paſſ.* μαραίνομαι marceſco, *flacceſco, contabeſco. a.* 1. *paſſ.* ἐμαράνθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* μαρανθήσομαι *marceſcam. vide* Ἀμάραντος.

Μαργαρίτης ου ὁ *ſcil.* λίθος *lapis.* μάργαρον ου τὸ *unio, maſc.* margarita, *g. f.* μαργαρίτης ἡ.

Μάρμαρον ου τὸ marmor.

Μάρτυρ ος ὁ teſtis. μάρτυς ὁ idem, *unde eſ*
Dat. pl. μάρτυσι.

Μαρτύρομαι teſtor, obteſtor.

Μαρτυρία ας ἡ teſtimonium.

Μαρτυρέω ῶ teſtor. *imperf.* ἐμαρτύρεον ουν. F. ήσω P. μεμαρτύρηκα. *a.* 1. *act.* ἐμαρτύρησα. *præſ. paſſ.* μαρτυρέομαι οῦμαι *teſtibus comprobor. præt. paſſ.* μεμαρτύρημαι *teſtimonium obtinui.*

Μαρτύριον ου τὸ teſtimonium.

Μασσάομαι ῶμαι mando. *imperf.* ἐμασσαόμην ώμην. 3. *pl.* άοντο ῶντο. *Apoc.* 16. 10.

Μαστιγόω ῶ flagello. F. ώσω. P. μεμαστίγωκα. *a.* 1. ἐμαστίγωσα.

Μάστιξ μάστιγος ἡ flagrum, *ſcútica, flagellum.*

Μαστίζω flagello. F. ξω. P. μεμάστιχα.

Μαστὸς ου ὁ *q. d.* μεστὸς τοῦ γάλακτος *mamma. in pl. num.* μαστοὶ ubera, *propriè de muliere. de viro tamen Apoc.* 1. 13.

Ματαιολόγος ου ὁ vaniloquus, *ex* μάταιος *vanus &* λόγος *ſermo.*

Ματαιολογία ας ἡ vaniloquentia. 1 *Tim.* 1. 6.

Μάταιος αία αιον & μάταιος ου ὁ ἡ, *Tit.* 3. 9. vanus a um.

Ματαιότης ητος ἡ vanitas.

Ματαιόω ῶ *vanum reddo.* F. ώσω. P. μεματαίωκα. *præſ. paſſ.* ματαιόομαι οῦμαι vanus fio. *a.* 1. *paſſ.* ἐματαιώθην, *ſum vanus factus, evanui.*

Μάτην *adv.* fruſtrà.

Μάχαιρα ας ἡ gladius.

Μάχη ης ἡ pugna.

Μάχομαι pugno, *rixor, litigo.* (λογομαχέω) *imperf.* ἐμαχόμην ου ετο *diſceptabam.* F. μαχήσομαι & μαχέσομαι. P. μεμάχημαι. *aor.* 1. *med.* ἐμαχεσάμην ω ατο.

Μέγας μεγάλη μέγα magnus a um. *οἱ μεγάλοι magnates, Matth.* 20. 25. *comp.* μείζων ονος ὁ ἡ *major. pro quo etiam legitur* μειζότερος, 3 *Ioh.* 4. *ſuperl.* μέγιστος η ον *maximus a um.*

Μεγάλως magnopere. *adv. Philip.* 4. 10.

Μεγαλαυχέω ῶ *magnificè me effero,* jactito me. (*ab adj.* μεγαλαυχὴς έος ὁ ἡ *oſtentator, trix. ex* μεγάλα *magna &* αὐχέω glorior.) *aliis videtur metaph. deſumpta ab equo, qui effert* τὸν αὐχένα *cervicem.*

Μεγαλεῖος ου ὁ *magnificus.* μεγαλεῖα είων τὰ magnifica. *Luc.* 1. 42.

Μεγαλειότης ητος ἡ majeſtas, *magnifica Dei virtus.* 2 *Pet.* 1. 16.

Μεγαλοπρεπὴς έος ὁ ἡ magnificus a. *comp. ex* μέγας μεγάλου *magnus, &* πρέπω *convenio. q. d. magnum decens.* 2 *Pet.* 1. 17.

• Μεγαλύνω prædico, *verbis extollo.* (*ſemel* produco, *Matth.* 23. 5.) *imperf.* ἐμεγάλυνον ες ε. magnificabam, *Act.* 5. 13. F. μεγαλυνῶ. *a.* 1. ἐμεγάλυνα. *præt. act.* μεμεγάλυγκα. *præt. paſſ.* μεμεγάλυμμαι, Ezech. 9. 9. *a.* 1. *paſſ.* ἐμεγαλύνθην. *fut.* 1. *paſſ.* μεγαλυνθήσομαι.

Μεγαλωσύνη ης ἡ majeſtas. *Heb.* 1. 3.

Μέγεθος εος τὸ magnitudo.

Μεγιστὰν ᾶνος ὁ *magnas átis.* μεγιστᾶνες ων οἱ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

próceres. *ad verbum*, maximates. *Dat. pl.* τοῖς μεγιστᾶσι. ἀ μέγιστος *maximus. vide paulò ante* Μέγας. *Marc.* 6. 21.

Μεθερμηνεύω *interpretor.* (*ex* μετὰ & ἑρμηνεύω *vide ſuprà.*) F. εύσω. P. μεθηρμήνευκα. *præſ. paſſ.* μεθερμηνεύομαι exponor.

-Μέθη ης ἡ ebrietas, vinolentia. *Th.* μέθυ υος τὸ *vinum, temétum.* μεθύω *ſum ebrius.*

Μεθίστημι amoveo. F μεθιστήσω. P. μεθέστηκα. *a.* 1. *act.* μετέστησα *averti, Act.* 19. 26. *tranſtuli, Coloſſ.* 1. 13. *a.* 1. *paſſ.* μετεστάθην *amotus fui.*

Μεθοδεία ας ἡ *fraudulenta & inſidioſa circumventio*, inſidiæ, ἀ μεθοδεύω *machinor Futur.* εύσω. P. μεθώδευκα. & *hoc* ἀ μέθοδος ου ἡ *via compendioſa. ex* μετὰ & ὁδὸς οῦ ἡ *via. q d. cum via.*

Μεθόριος α ον & ος ον *conterminus a um.* μεθόριον ου τὸ *confinium. pl. num.* μεθόρια ων τὰ confinia. *ex* μετὰ *cum*, & ὅρος ου ὁ *terminus.*

Μεθύσκω *ebrium reddo.* F. ύσω. *a.* 1. ἐμέθυσα. *me*θύσκομαι inebrior. *a.* 1. *paſſ* ἐμεθύσθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* μεθυσθῶ ῇς ῇ. *fut.* 1. *paſſ* μεθυσθήσομαι. *Thema eſt* μέθυ τὸ vinum.

Μέθυσος ου ὁ ἡ ebrius a. 1 *Cor.* 5. 11.

Μεθύω ebrius ſum, *Act.* 2. 15. *vide* μεθύσκω.

Μείζων ονος ὁ ἡ major (*vide* μέγας.) *ponitur pro ſuperl.* 1 *Cor.* 13. 13.

Μειζότερος α ον major, *idem quod* μείζων, 3 *Ioh.* 4.

Μέλας αινα αν niger. μέλαν ανος τὸ atramentum.

Μέλ

Μέλει *verb. imperſ.* curæ eſt. *imperf.* ἔμελε *curæ erat. Att.* ἤμελεν, *Ioh. 12. 6. præſ. imperativi* μελέτω, *1 Cor. 7. 21. F.* μελήσει. *P. act.* μεμέληκε. *præt. med.* μέμηλε.

Μελετάω ῶ meditor. *præſ. imperat.* μελέτα ε α. F. ήσω. P. μεμελέτηκα. *a. 1. Act.* ἐμελέτησα.

Μέλι μέλιτος τὸ mel.

Μελίσσιος ου ὁ apiarius, *ex* μέλισσα *vel* ττα ης ἡ *Atticè, apis.*

Μέλλω futurus ſum, *ſemel* cunctor, *Act. 22. 16. imperf.* ἔμελλον. *F.* μελλήσομαι, *Matth. 24. 6. part. præſ.* μέλλων ουσα ον. τὰ μέλλοντα *futura.*

· Μέλος εος τὸ membrum.

Μεμβράνα ης ἡ membrana, *vox origine Latina. eſt tenuior animalium pellis, quæ deraſis pilis chartæ uſum præbet. Suidas* περγαμηνὴν *interpretatur.*

· Μέμφομαι incuſo, *vitupero. cum Dat. Heb. 8. 8. F.* μέμψομαι. *præt. paſſ.* μέμεμμαι ψαι *(unde eſt* μέμψις εως ἡ *reprehenſio, Syr. 11. 7.) a. 1. med.* ἐμεμψάμην ω ατο *expoſtulavi, culpavi, conqueſtus fui.*

Μεμψίμοιρος ου ὁ ἡ querulus a, *ex* μέμψις εως ἡ *querêla, &* μοῖρα ας ἡ *fatum. Scilicet queruli & non contenti ſorte ſua quaſi cum ipſo Deo expoſtulant; quod eſt peccatũ atrociſſimum.*

Μὲν quidem, *conjunct. diſcr.*

Μένγαρ *(ex* μὲν *quidem &* γὰρ *enim)* enim.

Μενοῦν (*ex* μὲν *quidem &* οὖν *igitur*) imò verò.

● Μενοῦνγε imò verò. *Luc. 11. 28. Rom. 9. 20.*

Μέντοι *conjunctio diſcr. poſtponitur.* tamen, *Ioh.* 7.13. ὅμως μέντοι *verumtamen*, *Ioh.* 12. 42. οὐ μέντοι *non tamen*, *Iohan.* 20.5. οὐδεὶς μέντοι *nemo tamen*, *Iohan.* 4.27. modò, *Iac.* 2.8.

Μένω maneo, *habito*, *Act.* 28. *v.* 17. μένειν καθ' ἑαυτὸν *habitare ſeorſim. part. præſ. act.* μένον (*g.n.*) *Act.* 5.4. *imperf.* ἔμενον ες ε. (*quod cum aor.* 2. *coincidit. cujus exemplum vide Act.* 20.5. exſpectavi, *pro* περιέμενον.) *F.* μενῶ. *P.* μεμένηκα. *pluſq. perf.* ἐμεμενήκειν εις ει & *abſ. augmento*, 1*Iohan.* 2.19, μεμενήκεισαν (3. *pl. pluſ. perf.*) ἂν *manſiſſent. aor.* 1. ἔμεινα ας ε. *a.* 1. *imperat.* μεῖνον άτω ατε. *a.* 1. *ſubj.* μείνω ῃς ῃ. *a.* 1. *inf.* μεῖναι *manere. part. aor.* 1. μείνας αντος ὁ.

Μέριμνα ης ἡ cura, παρὰ τὸ μερίζειν τὸν νοῦν. *curæ diſtrahunt animum.*

Μεριμνάω ῶ curo, *ſolicitè & anxiè cogito*, ſolicitus ſum. *F.* ήσω. *P.* μεμερίμνηκα. *a.* 1. *act.* ἐμερίμνησα ας ε. *aor.* 1. *ſubj.* μεριμνήσω ῃς ῃ ητε.

Μερὶς ίδος ἡ pars, *communio*, *Luc.* 10.42.

Μερίζω partior, *divido. F.* ίσω. *P.* μεμέρικα. *a.* 1. ἐμέρισα *diſtribui*, *Rom.* 12. *v.* 3. *præſ. paſſ.* μερίζομαι *dividor*, diſſideo. *Eſt n. diſſidium quædam animorum diviſio. præt. paſſ.* μεμέρισμαι. *a.* 1. *paſſ* ἐμερίσθην ης η *diſſedi. a.* 1. *paſſ. part.* μερισθεὶς εῖσα. *a.* 1. *med.* ἐμερισάμην ω ατο *diviſi.*

Μερισμὸς οῦ ὁ diviſio, diſtributio. *Heb.* 4.12.

Μερι-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Μερισὴς ȣ partîtor.

Μέρος εος τὸ pars, ἀπὸ μέρȣς *ex parte, quadantenus, Rom.*11.*v.*25. ἀνὰ μέρος *viciſſim*, 1 *Cor.* 14. 27. κατὰ μέρος *ſingulatim, Heb.*9 5. *Th.* μέιρω *divido.*

Μεσημβρία ας ἡ meridies. *q.d. merus vel medius dies, ex* μέση *dimidia &* ἡμέρα ας ἡ *dies.* μεσημβρινὸς ἡ ὸν *meridianus.*

Μεσίτης ȣ ὁ mediator, 1 *Tim.* 2. *v.* 5. *internuntius. Gal.* 3. 19.

Μεσιτεύω *propriè, ſum mediator. Nam verba in* εύω *exponuntur per* ſum. *item* intervenio, *fidejubeo. Fut.* εύσω. *aor.* 1. ἐμεσίτευσα, *Ebr* 6. 17. *P.* μεμεσίτευκα.

Μεσονύκτιον ȣ τὸ *q. d.* μέση νὺξ, media nox.

Μεσȣράνημα τος τὸ medium cœli. *à* μεσȣρανέω ῶ *ſum in medio cœli. ex* μέσος *medius, &* ȣρανὸς *cœlum.*

Μεσόω ῶ *ſum medius. part. præſ.* μεσῶν ῶν, ȣσα ȣσα, ȣν ȣν medius a um.

Μέσος η ον medius a um. μέσον ȣ τὸ *ſubſtantivè medietas, dimidium.* ἀνὰ μέσον *ſeq. Genit.* inter.

Μεσότοιχον ȣ τὸ intergerinus paries. *comp. ex* τοῖχος ȣ ὁ *paries &* μέσος *intermedius.*

Μεσσίας ȣ ὁ Meſſias, *vox Hebræa. Latinè* unctus, *Græcè* Χριςός.

• Μεςὸς ἡ ὸν plenus, refertus a um, *cum Genit.*

Μεςόω ῶ *repleo, refercio. Fut.* ώσω. *P.* μεμέςωκα. *præſ. paſſ.* μεςόομαι ȣμαι plenus ſum, *impleor.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

præt.paſſ. μεμέστωμαι. *part.præt.paſſ.* μεμεστωμένος *repletus. Act.* 2. 13.

Μετὰ *cum Gen.* cum, per, *Marc.*10. 30. inter. *cum Acc.*poſt. *Notetur metatheſis, Luc.* 15.;. μετ' οὗ *pro* οὗ μετά. ſupra. *Apoc.* 1. 7.

Μεταβαίνω digredior. F. ήσομαι. P. μεταβέβηκα *tranſivi. a.*2. μετέβην ης η. *aor.*2.*act.imper.* μετάβηθι *demigra. aor.* 2. *ſubj.* μεταβῶ ῇς ῇ. *part. a.* 2. μεταβὰς άντος ὁ *digreſſus. item,* quum deſcendiſſet. *Luc* 6.16.

Μεταβάλλω *muto.* F. μεταβαλῶ. P. μεταβέβληκα. *aor.*2.*act* μετέβαλον. *præſ.paſſ.* μεταβάλλομαι mutor. *vel reciprocè,* muto me. *præt. med.* μεταβέβολα. *unde eſt* μεταβολὴ ῆς ἡ *mutatio.* εὐμετάβολος ου ὁ ἡ *facilis mutatu, vertumnus.*

Μετάγω circúmago. F. μετάξω. *præſ.paſſ.* μετάγομαι ῃ εται *circúmagor.*

Μεταδίδωμι impertio. F. μεταδώσω. P. μεταδέδωκα. *a.* 2. μετέδων ως ω *a.* 2. *imperat.* μετάδος ότω. *a* 2. *ſubj.* μεταδῶ ῷς ῷ. *a* 2. *infin.* μεταδοῦναι. *part.præſ.* μεταδιδοὺς όντος. *part. a.* 2. μεταδοὺς όντος ὁ.

Μετάθεσις εως ἡ mutatio, *Heb.* 7. 12. tranſlatio, *Heb.* 11. 5. amotio, *Heb.* 12. 27.

Μεταίρω ſolvo, *navi proficiſcor.* F. μεταρῶ. *a.* 1. *act.* μετῆρα ας ε. *ex* μετὰ & αἴρω. *Matth.* 13.53.

Μετακαλέομαι οῦμαι accerſo. *cum Accuſ.* F. μετακαλέσομαι ῃ εται. *aor.* 1. *med.* μετεκαλεσάμην ω ατο *accerſivi. a.* 1. *med. imperat.* μετακάλεσαι *accerſe.*

Μετακι-

Μετακινέω ῶ *dimoveo*. F. ήσω. P. μετακεκίνηκα. *a*. 1. μετεκίνησα. *præſ. paſſ.* μετακινέομαι ῦμαι dimoveor.

Μεταλαμβάνω capio, percipio, particeps ſum. *cum Genit. imperf.* μετελάμβανον ες ε. F. μεταλήψομαι. *a*. 2. μετέλαβον ες ε *nactus ſum. cum Accuſ. Act.* 24. 25.

Μετάληψις εως ἡ participatio.

Μεταλλάττω tranſmuto. F. άξω. P. μετήλλαχα. *a*. 1. μετήλλαξα ας ε.

• Μεταμέλομαι & μεταμελέομαι ῦμαι pœnitet me. *in bonam & malam accipitur partem. Quando cura & dolor angit hominem qui erravit, ſive is perſiſtat in miſeria ſua, ſive ad meliorem mentem redeat. imperf.* μετεμελόμην & εόμην ούμην. *præt. paſſ.* μεταμεμέλημαι. *a*. 1. *paſſ.* μετεμελήθην. *part. a*. 1. *paſſ.* μεταμεληθεὶς έντος ὁ *pœnitentia ductus. fut*. 1. *paſſ.* μεταμεληθήσομαι ῃ εται, *pœnitebit me. compoſ. ex* μετὰ *poſt &* μέλομαι *curo*. F. μελήσομαι. P. μεμέλημαι. *Deo tribuitur* κατ' ἀνθρωποπάθειαν, *Gen*. 6. 7. *quando ſcil. res mutatur, & digna videtur, cujus Deum pœniteat.*

• Μεταμορφόω ῶ *transformo*. F. ώσω. P. μεταμεμόρφωκα. *præſ. paſſ.* μεταμορφόομαι ῦμαι transformor *vel transformo me. a*. 1. *paſſ.* μετεμορφώθην ης η *transformatus fui.*

Μετάνοια ας ἡ reſipiſcentia. *Matth*. 3. 8.

• Μετανοέω ῶ *propriè* μετὰ τὸ πραχθὲν νοῶ. *poſt*

factum ſapio. ſemper in bonam partem capitur. reſipiſco. (ex μετὰ poſt & νοέω cogito.) F. ήσω. P. μετανενόηκα. aor. 1. act. μετενόησα ας ε reſipui. aor. 1. imperat. μετανόησον άτω. aor. 1. ſubj. μετανοήσω ῃς ῃ ωσι. Marc. 6. 12.

· Μεταξὺ inter adv. cum Genit. ἐν τῷ μεταξὺ interea, interim. μεταξὺ ἀλλήλων inter ſeſe, h.e. alternis vicibus. Act. 13. 42, ἐις τὸ μεταξὺ σάββατον in proximè ſequens ſabbatum. ubi μεταξὺ idem eſt quod καθεξῆς. Th. μετά.

Μεταστρέφω converto, muto. F. ψω. præt. act. μετέστρεφα. aor. 1. μετέστρεψα. aor. 1. act. infin. μεταστρέψαι invertere, Gal. 1. v. 7. a. 2. act. μετέστραφον. a. 2. paſſ. μετεστράφην ης η. aor. 2. paſſ. imperat. μεταστράφηθι ήτω convertatur. fut. 2. paſſ. μεταστραφήσομαι convertar.

Μεταπέμπομαι accerſo cum Accuſ. F. ψομαι. a. 1. med. μετεπεμψάμην ω ατο accerſivi. a. 1. med. imperat. μετάπεμψαι accerſe. a. 1. med. ſubj. μεταπέμψωμαι ῃ ηται, Act. 25. 3. a. 1. med. infin. μεταπέμψασθαι accerſere. a. 1. paſſ. μετεπέμφθην ης η accersitus fui. in part. μεταπεμφθεὶς έντος ὁ accerſitus.

Μετασχηματίζω transfigúro. F. ίσω. a. 1. act. μετεσχημάτισα tranſtuli figura quadam. P. μετεσχημάτικα. præſ. paſſ. μετασχηματίζομαι me transfigúro vel transfigúror, reciprocè. σχηματίζω effingo. à σχῆμα, τος τὸ figura, geſtus. Th. ἔχω habeo. 2 Cor. 11. 13, 14.

Μετατίθημι transfero. part. præſ. μετατιθεὶς έν-

τος ὁ *tranſferens.* F. μεταθήσω. P. μετατέθεικα. *a.* 1. *act.* μετέθηκα *tranſtuli. præſ. paſſ.* μετατίθεμαι *transferor. a.* 1. *paſſ.* μετετέθην ης η *tranſlatus fui.*

Μετέπειτα poſtea, *adverb. ex* μετὰ ἐπὶ & εἶτα *deinde. Hebr.* 12 17,

Μετέχω particeps ſum. *cum Genit. Fut.* μεθέξω. *Præt.* μετέσχηκα. *aor.* 2. *act.* μετέσχον ες ε, *Heb.* 2. 14. *ex* μετὰ *cum,* & ἔχω *habeo,* pertineo. *Heb.* 7. 13.

Μετεωρίζω *in ſublime tollo.* F. ίσω. P. μεμετεώρικα. *præſ. paſſ.* μετεωρίζομαι ſum ſuſpenſo animo. *à nomine* μετέωρος ου ὁ ἡ *ſublimis. quod eſt ex* μετὰ & ἀείρω *attollo, éveho. q. d.* εἰς ἀέρα αἴρω, *in aërem tollo.*

Μετοικεσία ας ἡ deportatio, *Matth.* 1. 11. *tranſmigratio.* à μετοικέω ῶ *ſedem permuto. item deporto, ſicut victi & captivi à victore in alias ſedes (licet inviti) deducuntur.*

Μετοικίζω transfero. F. μετοικίσω. & *Atticè* μετοικιῶ. *a.* 1. μετῴκισα. P. μετῴκικα. *à* μέτοικος ου ὁ ἡ *demigrans, coactus migrare. vel ex* μετὰ & οἰκίζω, *coloniam in aliquem locum mitto: item ſtruo, in domo colloco.*

Μεθιστάνω transfero, *loco moveo, ſedibus convello, traduco.* F. μεταστήσω. P. μεθέστηκα. *a.* 1. μετέστησα *amovi. aor.* 1. *paſſ.* μετεστάθην ης η *cum Genit. Luc.* 16. 4, ὅταν μετασταθῶ (1. *ſing. aor.* 1. *paſſ. ſubj.*) τῆς οἰκονομίας, *quum amotus fuero à diſpenſatione.*

Μετρέω

Μετρέω ῶ metior. F. ήσω. P. μεμέτρηκα. a. 1. act. ἐμέτρησα. a. 1. imperat. μέτρησον άτω. metire. præt. paſſ μεμέτρημαι. aor. 1. paſſ. ἐμετρήθην ης η. fut. 1. paſſ. μετρηθήσομαι menſurabor. 2 Cor. 10. 12.

Μετρητὴς οῦ ὁ ámphora Attica continens tres urnas. urnæ viginti conſtituunt culeum ein fuder.

Μέτρον ου τὸ menſura.

Μετρίως adverb. mediocriter, parum. ab adj. μέτριος ου ὁ mediocris, moderatus, modum non excedens.

Μετριοπαθέω ῶ idem quod συμπαθέω ῶ condoleo, Heb. 5. v. 2. Alii exponunt, condoleo quantum ſatis eſt. F. ήσω. P. μεμετριοπάθηκα. ab adj. μετριοπαθὴς έος ὁ ἡ modum tenens in affectibus, moderatus. ex μέτριος modicus, & πάθος εος τὸ affectus. Th. πάσχω patior.

Μετοχὴ ῆς ἡ cõmunio, conſortium. apud gramm. participium. μέτοχος ου ὁ ἡ particeps à μετέχω habeo cum alio partem. vide paulò ante.

Μέτοχος ου ὁ ſocius, Luc 5.7. particeps, Heb. 3.14. conſors, Heb. 1. 9. à μετέχω.

Μέτωπον ου τὸ frons. ex μετὰ cum, apud, poſt, ſupra, & ὢψ ὠπὸς ὁ oculus, q. d μετὰ τοὺς ὦπας vel μετὰ τῶν ὠπῶν pars faciei, quæ prope ſeu poſt ſeu ſupra oculos eſt. μετὰ Ap. 1.7. etiam ſupra ſignificat.

Μέχρι ſeq. conſona, & μέχρις ſequente vocali, uſque ad. adv. cum Genit. Aliquando ſine caſu donec, Eph. 4. 13.

Μὴ *adv. prohibendi* ne. *cum imper. Matth.* 6.7. *Luc.* 11. *v.* 7. *cum opt. Rom.* 3. 4. *item conjunct. cauſalis* ne ἵνα μὴ *&* *ſimpliciter* μὴ, *Act.* 13.10. 2 *Cor.* 11. 16. *item adv. negandi* non, 1 *Cor.* 5. *v.* 9. οὐ μὴ nequaquam. *Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat. Item adv. interrogandi* num? 1 *Cor.* 9. 4. εἰ μὴ niſi, *Marc.* 2. 7. *Videſis ſupra* Εἰ μή.

Μήγε (*ex* μὴ *non &* γε *quidem.*) alioquin, *Luc.* 13. 9. εἰ δὲ μήγε *cæteroquin. Luc.* 14. 32.

Μήτι (*ex* μὴ *non &* τί *quid.*) nedum.

Μηδὲ neque *conjunct. copul.*

Μηδέποτε nunquam *adv.*

Μηδέπω *necdum*, nondum.

Μηδεὶς ενὸς ὁ nullus, nemo. μηδεμία ᾶς ἡ nulla. μηδὲν ενὸς τὸ nullum, nihil.

Μηκέτι non ampliùs, ne ampliùs, *Eph.* 4. 14. & 28. *Iohan.* 5. 14. ne poſthac, 2 *Cor.* 5. 15. *ex* μὴ *non &* ἔτι *adhuc*, κατ' ἐπένθεσιν τοῦ κάππα, εὐφωνίας ἕνεκα.

Μῆκος εος τὸ longitudo. *Eph.* 3. 18.

Μηκύνω *prolongo. F.* μηκυνῶ. *aor.* 1. ἐμήκυνα. μηκύνομαι *prolongor, aſſurgo, in longitudinem* ſuccreſco.

Μηλωτὴ ῆς ἡ ovina pellis. μηλωτὸς ἡ ὸν *ovinus a um, à nomine* μῆλον ου τὸ *ovis.* μηλωτὴ *ſcil.* δορὰ, *ovina pellis.*

Μὴν μηνὸς ὁ menſis. μήνη ης ἡ Doricè μάνα ας ἁ *luna. videtur oriri à* מָנָה *numeravit. quod juxta varias Lunæ phaſes nec non ejus*

cur-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

curſum, menſes numeremus. Hinc Arabicum Almanah derivant.

Μηνύω indico, *ſignifico. F.* ύσω. *P.* μεμήνυκα. *a.* 1. *act.* ἐμήνυσα. *a.* 1. *act. ſubj.* μηνύσω ῃς ῃ. *part. a.* 1. *act.* μηνύσας αντος ὁ. *a.* 1. *paſſ.* ἐμηνύθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* μηνυθεὶς εῖσα έν *indicatus a um.*

Μήποτε *propriè*, nequando, *Luc.* 21. 34. *item pro* εἴποτε ſi fortè **ob vielleicht**, *Luc.* 3. 15. *ex* μὴ *ne &* ποτὲ, *aliquando.* Num igitur? *Iohan.* 7. 26.

Μηρὸς οῦ ὁ femur. *Apoc.* 19. 16.

Μήτε neque, *conjunct. ex* μὴ *non &* τε *que.*

Μήτηρ ἡ mater, *in Gen.* μητέρος *& uſitatiùs per ſyncopen* μητρός. *Acc.* μητέρα *tamen non contrahitur, ut diſtinguatur à nomine* μήτρα ας ἡ *uterus. Vocat.* ὦ μῆτερ. N. *pl.* μητέρες μητέρων μητράσι μητέρας.

Μήτιγε nedum. 1 *Cor.* 6. 4.

Μήτι; num? *Iohan.* 18. 35. μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι;

Μήπω nondum. *Heb.* 9. *v.* 8.

Μήτρα ας ἡ matrix, uterus.

Μητραλῴης ου ὁ *Atticè* (*pro* μητραλοίας α ὁ) matricida. *ex* μήτηρ *mater*, *&* ἀλοάω ῶ *percutio.*

Μητρόπολις εως ἡ metropolis. *q. d.* μήτηρ τῶν πόλεων, *mater aliarum civitatum.*

Μιαίνω polluo. F. μιανῶ. *aor.* 1. ἐμίηνα. *præt. act.* μεμίαγκα. *præt. paſſ.* μεμίαμμαι *& Atticè* μεμίασμαι. *part. præt. paſſ.* μεμιασμένος η ον

pollu-

pollutus. aor. 1. paſſ. ἐμιάνθην ης η. in ſubj. μιανθῶ ῇς ῇ ὦσι.

Μίασμα τος τὸ inquinamentum. 2 Pet. 2. 20.

Μιασμὸς ου ὁ impuritas. 2 Pet. 2. 10.

Μίγνυμι miſceo. F. μίξω. P. μέμιχα. a. 1. act. ἔμιξα. præt. paſſ. μέμιγμαι. part. præt. paſſ. μεμιγμένος η ον mixtus a um.

Μίγμα τος τὸ mixtura.

Μικρὸς ὰ ὸν parvus a um. comp. μικρότερος α ον minor us. item minimus; quæ eſt enallage gradus, Matth. 11. 11. ubi μικρότερος ponitur pro ἐλάχιστος vel μικρότατος. μετὰ μικρὸν paulò pòſt. μικρὸν, parum, paululum, Matth. 26. 39. adverbiaſcit 2 Cor. 11. 16.

Μίλιον ου τὸ miliare, ſpatium mille paſſuum. vox origine Latina.

Μιμέομαι οῦμαι imitor cum Accuſ. F. μιμήσομαι P. μεμίμημαι σαι ται. unde eſt

Μιμητὴς οῦ ὁ imitator. 1 Cor. 11. 1.

Μιμνήσκω in memoriam revoco. mutuatur ſua tempora à verbo μνάομαι ῶμαι. Fut. μνήσω. P. μέμνηκα. μιμνήσκομαι memor ſum, reminiſcor, recordor. præt. paſſ μέμνημαι memini. aor. 1. ἐμνήσθην. 1. pl. ἐμνήσθημεν. aor. 1. med. ἐμνησάμην ω ατο.

Μισέω ῶ odi, minùs amo, Luc. 14. 26. imperf. ἐμίσεον ουν. Fut. ήσω. P. μεμίσηκα. a. 1. act. ἐμίσησα. a. 1. act. ſubj. μισήσω ῃς ῃ ωσι præſ. paſſ. μισέομαι οῦμαι odio habeor. præt. paſſ. μεμίσημαι. part. præt. paſſ. μεμισημένος η ον exoſus a um.

Μιϑὸς ȣ ὁ merces.

Μιϑόω ῶ *aut faciendum aut utendum quid certa mercede loco. F.* ώσω. *P.* μεμίϑωκα. *a.*1. ἐμίϑωσα. *præſ. paſſ.* μιϑόομαι ȣ̃μαι *mercede locor, item* conduco. *F.* ώσομαι. *a.*1. *med* ἐμιϑωσάμην ω αὶ *conduxi. in infin.* μιϑώσαϑαι *conducere. Matth.* 20.1.

Μίϑωμα τος τὸ conductum.

Μιϑωτὸς ȣ̃ ὁ mercenarius, *mercede conductus.*

Μίϑιος ȣ ὁ idem.

Μιϑαποδοσία ας ἡ *propriè, mercedis perſolutio, ex* ἀποδίδωμι *reddo &* μιϑὸς ȣ̃ ὁ *merces. Per metaph.* pœna, *Heb.* 2.2. præmii retributio, *Heb.* 10.35.

Μιϑαποδότης ȣ ὁ *propriè, qui mercedem perſolvit, per metaph.* præmiorum largitor.

Μνᾶ (*ex* μνέα *Ionicè*) ᾶς ἡ mina, *libra, pondus rei numariæ ſeu monetæ. Mina vulgaris ſeu regia ſeu profana continebat uncias* 30, *mina ſanctuarii verò ſeu ſacra duplo plures. uncia valet unum imperialem (ut vocant) dalerum.*

Μνεία ας ἡ mentio, *à* μνάομαι ῶμαι, *mentionem facio, commémoro. F.* μνήσομαι. *P.* μέμνημαι. *vide ſuprà* μιμνήσκω.

Μνῆμα τος τὸ *monumentum*, ſepulcrum, *ſic dicitur à præter. paſſ.* μέμνημαι *memini. Thema* μνάομαι ῶμαι *vel* μιμνήσκω, *quia memoriam rei geſtæ réfricat, & nos de ea ádmonet*

Μνημεῖον

Μνημεῖον ου τὸ *propriè, monumentum. per ſyn. gen. verò* ſepulcrum. *Matth.* 27. 60.

Μνήμη ης ἡ mentio à μέμνημαι. *Th.* μιμνήσκω.

Μνημοσύνη ης ἡ memoria. à μνήμων ονος ὁ ἡ *memor & hoc* à μνάομαι ῶμαι, *vide* Μνεῖα.

Μνημονεύω memini, recordor. *cum Genit. vel abſolutè. præſ imperat.* μνημόνευε *recordare, memento imperf.* ἐμνημόνευον ες ε, *Heb* 11. 5. F. εύσω. P. μεμνημόνευκα. *a.* 1. ἐμνημόνευσα.

Μνημόσυνον ου τὸ memoria, recordatio. *Matth.* 26. *v.* 31.

Μνηστεύω *ambio nuptias quod eſt viri, ſum procus.* F. εύσω. P. μεμνήστευκα. *præſ. paſſ* μνηστεύομαι deſpondeor, *quod eſt mulieris cum Dat. præt paſſ* μεμνήστευμαι. *part. præt. paſſ* μεμνηστευμένη ης ἡ deſponſata *a.* 1. *paſſ.* ἐμνηστεύθην, *unde part. a.* 1. *paſſ* μνηστευθεῖσα ης ἡ idem. à μνηστὸς οῦ ὁ *ſponſus.* μνηστὴ ῆς ἡ *ſponſa, quæ ſunt orta à 3. perſ. præt. paſſ* μέμνησται. μνηστὴρ ῆρος ὁ *procus, amaſius. Thema eſt* μνάομαι ῶμαι *mentionem facio. item* ambio, *meditor conjugium, ne mei memoria, ſeu nomen ſine prole pereat: juxta illud Phocyl.*

Μὴ μείνῃς ἄγαμος, μήπως νώνυμος ὄληαι.
Differt verò μνηστεύεσθαι *à verbo* γαμεῖν, *ſicut principium à conſummatione.*

Μόγις vix *adv.*

Μογιλάλος ου ὁ ἡ difficulter loquens.

Μόδιος ου ὁ modius, *menſura aridorum, Luc.* 11. 33. *vox Latina ſic dicta à modo h.e. menſura.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Μοιχαλὶς ίδος ἡ adultera, *Iacob.* 4. 4. adulterium, 2 *Pet.* 2. 14.

Μοιχὸς ȣ ὁ mœchus, adulter.

Μοιχάομαι ῶμαι *ſum adultera*, adulterium committo, *affine Hebrææ voci* מחה *machá corrupit. F.* ήσομαι. *P.* μεμοίχημαι.

Μοιχεύω *ſtupro, vitio. item ſum adulter,* mœchor. F. εύσω. P. μεμοίχευκα. *a.* 1. *act.* ἐμοίχευσα. *præſ. paſſ.* μοιχεύομαι *vitior, cum adultero rem habeo, ſtuprandam me proſtituo*

Μόλις vix, *idem quod* μόγις *adv.*

Μολύνω *inquino, contamino*, polluo. P. μολυνῶ. *a.* 1. ἐμόλυνα. *P.* μεμόλυγκα. *præſ. paſſ.* μολύνομαι polluor. *præt. paſſ.* μεμόλυμμαι *& Atticè* μεμόλυσμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐμολύνθην ης η pollutus fui, *vel reciprocè*, pollui me, *Apoc.* 14. 4.

Μολυσμὸς ȣ ὁ contaminatio. 2 *Cor.* 7. 1.

Μομφὴ ῆς ἡ querela. *à præt. med.* μέμομφα *verbi* μέμφομαι. *vide ſuprà.*

Μονὴ ῆς ἡ *manſio*, habitatio.

Μόνος η ον ſolus a um.

Μόνον tantùm *adv.*

Μονόω ῶ *ſolum relinquo, deſtituo. F.* ώσω. *P.* μεμόνωκα. *præſ. paſſ.* μονόομαι ȣμαι *ſolus relinquor, præt. paſſ. part.* μεμονωμένη ης ἡ ſola relicta

Μονογενὴς έος ὁ ἡ unigenitus a. *ex* μόνος *ſolus & γένος familia.*

Μονόφθαλμος ȣ ὁ ἡ luſcus, *altero oculo captus, cui unus eſt oculus.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Μορφὴ ῆς ἡ *Doricè* μορφὰ, *Latinè per metatheſin* forma, *ſtatus.*

Μορφόω ῶ *formo. F.* ώσω. *P.* μεμόρφωκα. *præſ. paſſ.* μορφόομαι οῦμαι formor. *præt. paſſ.* μεμόρφωμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐμορφώθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* μορφωθῶ ῆς ῆ.

Μόρφωσις εως ἡ informatio, ſpecies.

Μόχθος ου ὁ *labor,* ærumna, moleſtia.

Μόσχος ου ὁ vitulus.

Μοσχοποιέω ῶ vitulum conflo. *F.* ήσω. *P.* μεμοσχοποίηκα. *a.* 1. *act.* ἐμοσχοποίησα. *Apoc.* 7.41.

Μουσικὸς οῦ ὁ muſicus, *canendi peritus. à* μοῦσα ης ἡ *Doricè* μῶσα, *à verba* μάω *deſiderio flagro, inquiro, vel à Syr.* מדרש *ſcrutari.*

Μυελὸς οῦ ὁ medulla.

Μυέω ῶ *doceo ſacra, initio. F.* ήσω. *P.* μεμύηκα. μυέομαι οῦμαι initior ſacris. *præt. paſſ.* μεμύημαι *inſtructus ſum,* **ich bin abgericht.**

Μῦθος ου ὁ ſermo, *Sirach.* 20.19. μῦθος ἄκαιρος *ſermo intempeſtivus. Sed in N. T.* fabula, 1 *Tim.* 1. *v.* 4. & 4.7. *Tit.* 1. *v.* 14. 2 *Pet.* 1.16.

Μυκάω ῶ *mugio, quod eſt boum,* παρὰ τὸ μῦ φθέγγεσθαι, *factum* κατ' ὀνοματοποιίαν. *P.* ήσω. *P.* μεμύκηκα. *præſ. med.* μυκάομαι *idem. item* rugio. *Apoc.* 10.3.

Μυκτηρίζω *propriè, nares attraho, qui geſtus eſt irriſorum, unde Latinus poëta dixit, naſo ſuſpendo,* irrideo. *F.* ίσω. *P.* μεμυκτήρικα. *a.* 1. ἐμυκτήρισα. *præſ. paſſ.* μυκτηρίζομαι ῃ εται irri-

irrideor. ἀ μυκτὴρ ῆρος ὁ *naris, meatus odo*
randi, item naſus.

Μύλος ου ὁ mola, *Matth.18.6.* μύλη ης ἡ *idem.*

Μυλικὸς ἡ ὸν molaris e.

Μύλων ωνος ὁ & μυλὼν ῶνος ὁ *piſtrinum, mo*
letrina.

Μυριὰς άδος ἡ *myrias adis g. f. numerus de*
cem millium.

Μύριοι αι α decies mille. *at* μυρίος ία ίον *im*
menſus, extremus, ingens. πενία μυρία *extre*
ma paupertas. μυρίον πένθος *luctus maximu*

·Μύρον ου τὸ unguentem *ἀ* μύρω *fluo, ſtillo. ve*
ab Hebr. מֹר, *unde eſt* μύῤῥα ας ἡ *myrrha, e*
qua fiunt unguenta.

·Μυρίζω ungo. F. ίσω. *a. 1.* ἐμύρισα. *a. 1. infin*
μυρίσαι. *præt. act.* μεμύρικα. *præſ. paſſ.* μυρί
ζομαι *unguentis imbuor.*

Μυστήριον ου τὸ myſterium, *res arcana. ejuſdem*
originis cum nomine μύστης ου ὁ *ſacris initia*
tus à μυέω. *vide paulò ante*

Μυωπάζω *q. d.* μύω τοὺς ὦπας *claudo oculo*
part. præſ. act. μυωπάζων *nihil procul cer*
nens, 2 Pet. 1. 9. Derivatur à nomine μύωψ
ωπος ὁ ἡ *connivens, Germanicè* der D
blinʒelt. μύωψ *q. d.* μύων ὦπας *clauden*
oculos, luſcioſus.

Μώλωψ ωπος ὁ vibex, *verberum in cute veſti*
gium. ex μῶλος ου ὁ *pugna &* ὢψ ὠπὸς ὁ *fa*
cies. Sic ὕδρωψ ωπος ὁ *vide infra à* Ὑδρωπικός.

Μωμάομαι ῶμαι *vel* έομαι οῦμαι vitupero. (

μῶμος

μῶμος ου ὁ *dedecus, item irriſor.*) F. ἤσομαι. *a.1.paſſ.* ἐμωμήθην ης η. *a.1.paſſ.ſubj.* μωμηθῶ ῇς ῇ *vituperer. a 1. med.* ἐμωμησάμην ω ατο *reprehendi. a.1.med.ſubj* μωμήσωμαι ῃ ηται.

Μῶμος ου ὁ macula, *labes* μῶμοι ων οἱ *maculæ, 2 Pet. 2.13. ab Hebræo* מום *mum, macula.*

Μωρὸς ὰ ὸν ſtultus, fatuus. *ex* μὴ & ὤρα *cura. pro* μήωρος *dicitur* μωρὸς, *q. d. qui nullius rei cura tangitur, diſſolutus. vel ſic dicitur, q.* μὴ ὁρῶν *nihi videns ſcil oculis mentis.*

Μωρία ας ἡ ſtultitia.

Μωραίνω infatuo. F. μωρανῶ. *a.1. act.* ἐμώρανα. P. μεμώραγκα. *præſ. paſſ* μωραίνομαι infatuor, ſtultus fio, inſipidus fio. *præt. paſſ.* μεμώραμμαι. *a. 1 paſſ.* ἐμωράνθην ης η. *Rom. 1. 22.*

Μωρολογία ας ἡ ſtultiloquium, *à nomine* μωρολόγος ου ὁ ἡ *ſtulta loquens, ex* μωρὸς & λόγος ου ὁ *ſermo. Th.* λέγω.

N A.

Ναὶ *Adv.* næ, profectò, ita, immo, etiam. *Matth. 15. 27. Apoc. 22. 20.*

Ναὸς οῦ ὁ & *Atticè* νεὼς ὼ ὁ templum, (*à* ναίω *habito.*) *Iohan. 2. v 19. item* ædicula *cum imaguncula Dianæ ex argento ab aurifabro facta. Act. 19. 24.*

Νάρδος ου ἡ nardus, *frutex.*

Ναυαγέω ῶ naufragium facio. (*q. d.* τὴν ναῦν ἄγνυμι *navem frango. vide* κατάγνυμι.) F. ήσω. *a. 1. act.* ἐναυάγησα. P. νεναυάγηκα.

Ναῦς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ναῦς ναὸς ἡ navis. *in Accuſativo* ναῦν.

Ναύκληρος ου ὁ nauclérus, *qui navem poſſide*
qui eſt navis hæres & dominus. κλῆρος ου
ſors, hæreditas. Act. 27. 11.

Ναύτης ου ὁ nauta. *Latini poëtæ, navita.*

Νεανίας ου ὁ adoleſcens. ἀ νεὰν ἄνος ὁ *juveni*
quod eſt ἀ νέος ου ὁ *novus.*

Νεανίσκος ου ὁ *diminutivum,* adoleſcentulu

Νεκρὸς ὰ ὸν mortuus a um. *ab adj.* νέκυς υος
mortuus, unde eſt vox Latina nex necis g.

·Νεκρόω ῶ mortifico, *interimo. F.* ώσω. *P.* νενέκρω
κα. *a. 1. act.* ἐνέκρωσα. *a. 1. imperat.* νέκρωσ
άτω ατε. *præt. paſſ.* νενέκρωμαι. νενεκρωμένος
η ον emortuus.

Νέκρωσις εως ἡ mortificatio. 2 *Cor.* 4. 10.

Νέος α ον novus a um. *item* adoleſcens, ju
venis, *Tit.* 2. 4. *comparat.* νεώτερος α ον *ju*
nior, minor natu. pl. num. οἱ νεώτεροι *juve*
nes, Act. 5 *v.* 6. αἱ νεώτεραι *juvenculæ, ju*
niores, minores natu. 1 *Tim.* 5. 11.

Νεοσσὸς ου ὁ *Atticè* νεοττὸς ου ὁ pullus.

· Νεότης ητος ἡ juventus. ἐκ νεότητος *à juven*
tute.

Νεόφυτος ου ὁ ἡ *nuper cónſitus, recens planta*
tus, q.d. νέον φυτὸν *nova planta. per metaph*
novitius, tiro.

Νεύω innuo. *cum Dat. F.* νεύσω. *P.* νένευκα. *a.* 1
ἔνευσα. *part. a.* 1. *act.* νεύσας αντος ὁ.

· Νεφέλη ης ἡ *nebula,* nubes. νεφέλαι ἄνυδροι *nu*-
bes aqua carentes. Iudæ 12. 2 *Pet.* 2. 17.

Νέφος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Νέφος εος τὸ nubes, *nebula. per metaph.* magna & conferta multitudo, *Heb.* 12. 1. *ab Hebræo* נוף *nuph, ſtillare.*

Νεφρὸς οῦ ὁ ren.

Νεωκόρος ου ὁ (*ex* νεὼς ὼ ὁ *templum Atticè pro* ναὸς ου ὁ *&* κορέω *ſcopis purgo*) æditυus, *ſic dictus, quod templi verrendi purgandique cura ei ſit commiſſa. Act.* 19. 35.

Νεωτερικὸς ἡ ὸν juvenilis. *à* νέος, νεώτερος. *vide ſuprà.*

Νὴ per, *adv. jurandi. cum Accuſ.* Eodem *ſenſu* μὰ *adhibetur. Gen.* 42. 15.

Νήθω neo (*Græcè etiam* νέω) *filum è colu duco.* F. νήσω. P. νένηκα. *aor.* 1. ἔνησα, Exod. 35. 24. *præt. paſſ.* νένησμαι, Exod. 36. 33.

Νήπιος ου ὁ infans, *ex* νὴ *particula privativa &* ἔπος εος τὸ *verbum. Sic* νηπενθὴς έος ὁ ἡ *luctu carens. item* rudis. *item* manſuetus. 1 *Theſſ.* 2. 7.

Νηπιάζω *infantiliter ago*, infans ſum. F. άσω. P. νενηπίακα. *a.* 1. ἐνηπίασα.

Νῆσος ου ἡ inſula. *q. d. in ſalo.*

Νησίον ου τὸ parva inſula.

Νῆστις εως ὁ ἡ jejunus, *ex* νὴ *privativo ſeu negativo, &* ἐσθίω *edo.*

Νηστεία ας ἡ jejunium, *inedia.*

Νηστεύω jejuno. *Fut.* εύσω. *Præt.* νενήστευκα. *aor.* 1. *act.* ἐνήστευσα. *part. aor.* 1. *act.* νηστεύσας αντος ὁ.

Νήφω *q. d.* νὴ πίω *non bibo*, ſobrius ſum, vigilo. F. νήψω.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

F. νήψω. P. νένηφα. a. 1. act. ἔνηψα. a. 1. imperat. νῆψον άτω ατε.

Νηφάλιος ου ὁ ἡ ſobrius a, 1 Tim. 3. 2. νηφάλαιος ου ὁ ἡ idem.

· Νικάω ῶ ſupero, vinco. præſ. imperat. νίκα ex νίκαε vince. Fut. ήσω. P. νενίκηκα. aor. 1. ἐνίκησα vici. aor. 1. ſubj. νικήσω ῃς. aor. 1. infin. νικῆσαι vincere.

Νίκη ης ἡ victoria. 1 Iohan 5. 4.

Νῖκος εος τὸ victoria, 1 Cor. 15. v. 57. item ad formam Hebræi נֵצַח æternitas, perpetuitas, 1 Cor. 15. v. 54 εἰς νῖκος ex Hebr. לָנֶצַח idem quod εἰς αἰῶνα in perpetuum. confer Eſaiæ 25. 8.

Νιπτὴρ ῆρος ὁ pelvis. Ioh. 13. 5.

- Νίπτω lavo. (λούω ut nonnulli volũt, propriè accipitur de corpore, νίπτω de manibus, πλύνω de pannis.) F. νίψω. P. νένιφα. a. 1. ἔνιψα. a. 1. ſubj. νίψω ῃς ῃ. præſ. med. νίπτομαι abluo. F. νίψομαι. a. 1. med. ἐνιψάμην ω ατο lavi. a. 1. med. imperat. νίψαι άσθω lava. a. 1. med. ſubj. νίψωμαι ῃ ηται. a. 1. med. infin. νίψασθαι. part. a. 1. med. νιψάμενος.

· Νοέω ῶ cogito. item intelligo. (νόος νοῦς ὁ mens.) præſ. imperat. νόει ex νόεε conſidera, 2 Timoth. 2. 7. νοεέτω νοείτω animum advertat, Marc. 13. 14. F. νοήσω. P. νενόηκα. a. 1. ἐνόησα. a. 1. ſubj νοήσω ῃς ωσι, Iohan. 12. 40. a. 1 act. infin. νοῆσαι perpendere, Eph. 3. 4. præt. paſſ. νενόημαι.

Νόημα

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Νόημα τος τὸ cogitatio, *intellectus*, 2 *Cor*. 10. 5. νοήματα ων τὰ *machinationes*, 2 *Cor*. 2. 11. *mentes*, 2 *Cor*. 4. 4.

Νόθος ου ὁ ἡ nothus, ſpurius 2.

Νομὴ ῆς ἡ pabulum, paſtus. *à præt. med.* νένομαι *verbi* νέμω *paſco, tribuo.*

Νόμος ου ὁ lex, *& per Hebraiſmum, ad formam nominis* תּוֹרָה, doctrina. *Rom*. 3. *v*. 27.

Νομίζω *lege ſancio. item* exiſtimo. *imperf.* ἐνόμιζον ες ε. *F.* ίσω. *P.* νενόμικα. *a.* 1. *act.* ἐνόμισα. *a.* 1. *ſubj.* νομίσω ῃς ῃ. *part. a.* 1. νομίσας αντος ὁ. *præſ. paſſ.* νομίζομαι *putor. imperf. med.* ἐνομιζόμην ου ετο *putabar, Luc.* 3. 23. ſolebam. *Act*. 16. 13.

Νομικὸς οῦ ὁ legis interpres, *jureconſultus, Tit*. 3. 13. *legalis, Tit*. 3. 9.

Νομίμως *adv*. legitimè, *ab adj.* νόμιμος ου ὁ ἡ *legitimus. à* νόμος ου ὁ *lex, quod eſt à* νέμω *tribuo, rego. quòd ſuum cuique tribuat, ejuſque obſervatio baſis ſit felicis gubernationis.*

Νομοδιδάσκαλος ου ὁ legis doctor, profeſſor juris.

Νομοθεσία ας ἡ legis conſtitutio. *q. d.* ἡ τοῦ νόμου θέσις, *legis poſitio, legiſlatio.*

Νομοθέτης ου ἡ legiſlator. *ex* θέτης ου ὁ *qui poſuit, à* τίθημι *pono, &* νόμος ου ὁ *lex. Iac*. 4. 12.

Νομοθετέω ῶ *leges ſancio, fero. F.* ήσω. *P.* νενομοθέτηκα. *a.* 1. *act.* ἐνομοθέτησα. *præſ. paſſ.* νομοθετέομαι οῦμαι *lege ſancior. præt. paſſ.* νενομοθέτημαι ſancitus fui, *pluſq. perf.* ἐνενομοθετήμην

μην σο το, & Atticè ε ψιλῷ initiali abjecto νενομοθετήμην, leges acceperam.

Νόμισμα τος τὸ numiſma, ſcil. nummus legitimus, cujus uſus & valor νενόμισται h. e. lege ſancitus eſt.

Νόος οῦς vide paulo poſt.

Νόσος ου ἡ morbus.

Νοσέω ῶ ægroto. per metaphoricam ſynecdochen inſanio, 1 Tim. 6. 4. F. ήσω. P. νενόσηκα.

Νόσημα τος τὸ ægritudo. Iob. 5. 2.

Νοσσιὰ ᾶς ἡ pullities. per ſyncopen τοῦ ε ψιλοῦ pro νεοσσιὰ, à Th. νεοσσὸς vel Atticè νεοττὸς ου ὁ pullus, tenera & recens à partu avicula. Deut. 22. 6.

Νοσσίον ου τὸ pullulus, pullus recens, diminutivum, à νοσσὸς οῦ ὁ per ſyncopen, pro νεοσσὸς ου ὁ pullus. unde eſt νεοσσίον ου τὸ pullulus, Pſalm. 84. v. 3. Quædam exemplaria habent νεόσσιον ου τὸ, ſed vitiosè.

Νοσφίζομαι interverto, ſurripio. (ab adv. νόσφι ſeorſum, ſine.) F. ίσομαι. aor. 1. med. ἐνοσφισάμην ω ατο. aor. 1. med. infin. νοσφίσασθαι.

Νότος ου ὁ auſter, nomen venti à meridie ſpirantis. regio auſtralis. videtur hæc vox orta à nomine νοτὶς ίδος ἡ humiditas, vel contrà.

Νουθεσία ας ἡ q. amiſſæ mentis repoſitio, admonitio. ex νόος οῦς ὁ mens & θέσις εως ἡ poſitio.

Νουθετέω ῶ admoneo, commonefacio. F. ήσω. P. νενουθέτηκα. a. 1. act. ἐνουθέτησα. præſ. paſſ. νουθετέομαι οῦμαι admoneor.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Νουμηνία ας ἡ novilunium. *ex νέος novus & μὴν μηνὸς ὁ menſis.*

Νόος οῦς ὁ mens, animus. *Genit.* νόου οῦ. *Dat.* νόῳ νῷ. *A.* νόον νοῦν. *V.* νόε οῦ. *Att.* νοῦς. G. νοός. *Dat.* νοΐ *juxta quintam ſimpl. qui duo tantùm caſus hinc deſcendunt, cæteriſque ſunt uſitatiores.*

Νουνεχῶς cordatè, *ſapienter, Marc.12.34. ab adj.* νουνεχὴς έος ὁ ἡ *cordatus, prudens. q.d.* νοῦν ἔχων *mentem habens.* νουνεχόντως *pro eodem.*

Νύμφη ης ἡ ſponſa, nurus.

Νυμφίος ου ὁ ſponſus.

Νυμφὼν ῶνος ὁ thalamus, *cubile ſponſi.*

Νῦν *vel Atticè* νυνὶ nunc *Adv. Rom.6.22.* Ὁ ἡ τὸ νῦν *ſubaudi* ὢν οὖσα ὂν præſens, *Rom.8.18.* ἄχρι τοῦ νῦν *ſubintellige* καιροῦ *ad hoc uſque tempus*, hucuſque, *Rom.8.22. Luc.5.v.10,* ἀπὸ τοῦ νῦν (*ſcil.* χρόνου) *ab hoc tempore h.e. poſt hoc tempus.*

Νὺξ νυκτὸς ἡ nox, *item* tempus ignorantiæ. *Rom.13.12.*

Νυστάζω nicto, *dormito oculis ſomno gravatis, præ ſomno capite nuto. Fut.* ξω. *Præt.* νενύσταχα. *a.1.act.* ἐνύσταξα. *Dicitur* νυστάζω *pro* νευστάζω *à* νεύω *nuo.*

Νύττω *vel* σσω fodio, *punctim cædo, vulnero. F.* νύξω. *a.1.* ἔνυξα ας ε *fodi. P.* νένυχα.

Νυχθήμερον ου τὸ *tempus noctem & diem complectens.* dies viginti quatuor horarum, *juſtus dies. ex* νὺξ νυκτὸς *nox &* ἡμέρα *dies.*

κτ *mutantur in* χθ *ob ſequentem aſpiratam.*

Νωθρὸς ὰ ὸν piger a um, *ſegnis, Hebr. 6. 12. à Th.* νωθὴς έος ὁ ἡ *tardus a um. ex* νη & θέω *non curro.*

Νῶτος ου ὁ *tergum*, dorſum. *in pl. num.* νῶτα ων τὰ *dorſa.*

Ξ E.

Ξένος η ον peregrinus a um, *Heb. 13. v. 9.* alienus *cum Genit. Epheſ. 2. v. 12. item ſubſtantivè* ξένος ου ὁ hoſpes *qui hoſpitio excipit, Roman. 16. 23. qui hoſpitio excipitur, Matth. 25. 34.*

Ξενία ας ἡ *hoſpitium. Philem. v. 22.*

Ξενίζω hoſpitio excipio. *item* novitate quaſi peregrina turbo. *part. præſ.* τὰ ξενίζοντα *peregrina, à vulgi ſententia abhorrentia. F.* ίσω. *P.* ἐξένικα. *aor. 1.* ἐξένισα. *præſ. paſſ.* ξενίζομαι ῃ εται diverſor. *item, re inſueta & peregrina percellor, 1 Pet. 4. 12. aor. 1. paſſ.* ἐξενίσθην ης η *diverſatus ſum.*

Ξενοδοχέω ῶ hoſpitalis ſum, *hoſpitio alios excipio. ex* ξένος ου ὁ *peregrinus &* δέχομαι *recipio. præt. med.* δέδοχα, *unde eſt* δοχὴ ῆς ἡ *convivium.*

Ξέστης ου ὁ *in Genit. pl.* ξεστῶν ſextarius, *urceolus, ex Latina voce* ſextus *originem trahens. nomen menſuræ. Marc. 7. 4, 8.*

Ξηραίνω arefacio. F. ξηρανῶ. P. ἐξήραγκα. *aor. 1. act.* ἐξήρανα. *præt. paſſ.* ἐξήραμμαι. *part. præt. paſſ.*

paſſ. ἐξηραμμένος η ον. *a.* 1. *paſſ.* ἐξηράνθην ης η *fut.* 1. *paſſ.* ξηρανθήσομαι.

Ξηρὸς ὰ ὸν ſiccus a um. ξηρᾶ ᾶς ἡ arida *ſcil. terra, Hebraiſmus, Heb.* 11. 29. *confer Gen.* 1. 10. *vocatur etiam* οἰκουμένη ης ἡ *Heb.* תֵּבֵל *quia arida inhabitari poteſt.*

Ξύλον ου τὸ lignum, 1 *Cor.* 3. 12. fuſtis, *Matth.* 26, 55 *ex idiotiſmo Hebraico* arbor, *Apoc.* 2. *v.* 7. *per metonym. materiæ* crux, *Act.* 5. 30. numella, *Act.* 16. 24.

Ξύλινος η ον ligneus a um.

Ξυράω ῶ *rado, tondeo.* (*à* ξυρὸς οῦ ὁ *novacula, cultor tonſorius, Num.* 6. 5. *à* ξύω *rado, pro* ξέω.) *præſ. paſſ.* ξυράομαι ῶμαι tondeor. *præſ. infin.* ξυρᾶσθαι *tonderi. præt. paſſ.* ἐξύρημαι *unde eſt part.* ἐξυρημένος η ον *tonſus a um,* 1 *Cor.* 11. 5. *a.* 1. ἐξυρησάμην ω ατο *raſi, totondi. a.* 1. *med ſubj.* ξυρήσωμαι ῃ ηται ωνται.

O.

Ὁ ἡ τὸ *articuli præpoſitivi.* **der die das.** *Dicuntur præpoſitivi, quod nominibus & participiis præponantur vel expreſſis, vel ſubintellectis. ut* ἡ σήμερον *ſcil.* ἡμέρα, *Luc.* 17. 24. ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν *ſcil.* χώρας, *Matth.* 6. 9. ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς *ſcil.* ὢν, *Rom.* 11. 4. τῇ βαὰλ *ſcil.* εἰκόνι. τὸ *eleganter abſolutè ponitur & verti poſſet* nempe illud, *vel* quod attinet, *Luc.* 22. *v.* 23. *præponitur etiam adverbiis, ut* τὸ καθόλου, τὸ καθημέραν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ὄγδοος η ον octavus a um. *ab* ὀκτώ.

Ὀγδοήκοντα οἱ αἱ τὰ, octoginta. ἄκλιτον.

Ὄγκος ου ὁ *tumor. item gravitas*, pondus.

Ὅδε ἥδε τόδη hic hæc hoc. *Luc. 10. v. 39. & c. 16. v. 25.*

Ὁδὸς ου ἡ via. ὁδὸς σαββάτου *via Sabbathi h. e. iter bis mille paſſuum.* ſecta, *Act. 9. 2.*

Ὁδεύω iter facio. (*idem quod* ὁδὸν ποιῶ, *quæ phraſis legitur, Marc. 2. v. 23.*) *Fut.* δεύσω. *P.* ὥδευκα.

· Ὁδηγὸς ου ὁ ἡ dux viæ, *ex* ὁδὸς *via &* ἄγω *duco.*

· Ὁδηγέω ῶ per viam duco, *ſum dux itineris. F.* ήσω, *Ioh. 16. 13. P.* ὡδήγηκα. *a. 1.* ὡδήγησα.

Ὁδοιπορία ας ἡ iter, *ab* ὁδοιπόρος ου ὁ *viator.*

Ὁδοιπορέω ῶ *iter facio, viam emetior. ex* ὁδὸς *via &* πόρος ου ὁ *meatus. à præt. med.* πέπορα *tranſivi, penetravi, à Th.* πείρω *pertranſeo.*

Ὀδοὺς ὀντος ὁ dens. *Matth. 22. 13.*

· Ὀδύνη ης ἡ cruciatus, *dolor vehemens.*

Ὀδυνάω ῶ *dolore afficio. F.* ήσω. *P.* ὠδύνηκα. *præſ. paſſ.* ὀδυνάομαι ῶμαι crucior. *in 2. perſ. ſing. præſ. paſſ.* ὀδυνᾶσαι *cruciaris, torqueris, contractum, pro* ὀδυνάεσαι, *ad formam verborum in* μι, ἵσταμαι ἵστασαι. *Regulariter diceretur* ὀδυνᾷ, *ad formam* τιμᾷ. *Luc. 16. 25.*

Ὀδυρμὸς οῦ ὁ ejulatus, *lamentatio. à Th.* ὀδύρομαι *lamentor. F.* ὀδυροῦμαι. *P.* ὤδυρμαι.

Ὄζω oleo. *F.* ὀζήσω & ὀζέσω. *P.* ὤζηκα. *præt. med.* ὦδα & *Atticè* ὄδωδα.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ὅθεν unde, *Adverb.* loci. *item* quam ob cauſam, *Act.* 26. 19.

Ὀθόνη ης ἡ linteum *majus. item velum nauticum. affine Chaldacio* אתונא *atuná.*

Ὀθόνιον ου τὸ *diminutivum*, linteolum, *linteum minus.*

Οἶκος οἴκου ὁ domus, *familia.*

Οἰκία ας ἡ domus. οἰκίαι ῶν αἱ facultates *per metonymiam ſubj. Luc.* 20. 47.

Οἰκεῖος εία εῖον *domeſticus a um. item* proprius. οἱ οἰκεῖοι domeſtici, *Gal.* 6. 10.

Οἰκέω ῶ habito. F. ήσω. P. ᾤκηκα. aor. 1. ᾤκησα. *præſ.paſſ.* οἰκέομαι οῦμαι *incolor. part præſ.paſſ.* οἰκεόμενος ούμενος, οἰκεομένη & *contractè* οἰκουμένη ης ἡ *orbis terrarum habitabilis* (οἰκουμένη *ſcil.* γῆ *terra quæ incolitur, inhabitatur. Bona enim pars terræ aquis tecta non incolitur.*) *vide infrá.*

Οἰκέτης ου ὁ domeſticus. *item* ſervus, *Luc.* 16. 13. οἰκέτις ιδος ἡ *domeſtica.*

Οἴκημα τος τὸ *habitaculum. item* carcer.

Οἰκητήριον ου τὸ domicilium.

Οἰκιακὸς ἡ ὸν *domeſticus a um. ab* οἰκία. *Matth.* 10. 36, οἱ οἰκιακοὶ *domeſtici.*

Οἰκοδεσπότης ου ὁ *q d.* δεσπότης τοῦ οἴκου *herus, pater familias.* οἰκοδέσποινα ης ἡ *hera, mater familias.*

Οἰκοδεσποτέω ῶ domum adminiſtro. *Fut.* ήσω. *P.* ᾠκοδεσπότηκα.

Οἰκοδομὴ ῆς ἡ ædificium, ſtructura. *item* emendatio.

Οἰκοδομία ας ἡ *ædificatio*. incrementum in co-
gnitione Dei. 1 *Tim*. 1. 4.

Οἰκοδομέω ῶ ædifico. *item* doceo, emendo. (*a*
οἰκοδόμος ου ὁ domuum faber, ædificator. e
οἶκος ου ὁ domus, & δόμος, à δέμω. in præt.
med. δέδομα extruo, ædifico.) F. ήσω. P. ᾠκο-
δόμηκα. *a.* 1. *act.* ᾠκοδόμησα. *præſ. paſſ.* οἰκοδο-
μέομαι οῦμαι. *præt. paſſ.* ᾠκοδόμημαι. *pluſq. perf.*
paſſ. ᾠκοδομήμην σο το, *Luc.* 4. *v.* 29. *aor.* 1.
paſſ. ᾠκοδομήθην ης η. *fut.* 1. *paſſ.* οἰκοδομηθή-
σομαι inſtruar. *accipitur in malam partem*
1 *Cor.* 8. 10.

Οἰκονόμος ου ὁ diſpenſator, 1 *Pet.* 4. 10. *ex* οἶκος
& νέμω *paſco, tribuo, rego. quæ ſignificatio-*
nes omnes conveniunt. νέμω F. νεμῶ. *aor.* 1.
ἔνειμα. P. *act.* νενέμηκα. *præt. med.* νένομα.

Οἰκονομία ας ἡ diſpenſatio, *villicatio.*

Οἰκονομέω ῶ ſum diſpenſator. *Fut.* ήσω. P. ᾠκο-
νόμηκα.

Οἰκουμένη ης ἡ (*ſubaudi* γῆ) terra habitabilis,
ſcilicet terra in duas dividitur partes, in
habitabilem quæ aliàs dicitur ξηρὰ *ſicca,*
arida, & non habitabilem, nempe maribus
ſeu aquis tectam.

Οἰκουρὸς οῦ ὁ ἡ domi manens. *propriè, domus cu-*
ſtos, q.d οὖρος τοῦ οἴκου. οὖρος ου ὁ *cuſtos, q.* ὦρος
Doricè, ὤρα ας ἡ *cura.*

Οἰκτείρω commiſeror. F. οἰκτειρήσω. *aor.* 1. *act.*
ᾠκτείρησα. *præt. act.* ᾠκτείρηκα. *tanquam ab*
οἰκτειρέω. *Th.* οἶκτος ου ὁ *miſericordia.*

Οἰκτε-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Οἰκτιρμὸς οῦ ὁ commiſeratio.

Οἰκτίρμων ονος ὁ ἡ miſericors.

Οἶνος ου ὁ vinum.

Οἰνοπότης ου ὁ vini potor. *ex οἶνος ου ὁ vinum. & πότης ου ὁ potor, bibax. Th. πίνω bibo.*

Οἰνοφλυγία ας ἡ vinolentia, *compotatio, à nomine οἰνόφλυξ υγος ὁ ἡ qui vel quæ vino bullit. vinoſus a. ex οἶνος ὁ vinum, & φλύω vel φλύζω bullio, nugor, vel φλύσσω eructo. fut. φλύξω. P. πέφλυχα.*

Οἴομαι *vel* οἶμαι opinor, exiſtimo. (*Th.* οἴω *puto, quod verbum poëtis uſitatum eſt.) præſ. imperat.* οἴου οἰέσθω, *Iacob.* 1.7. *Fut.* οἰήσομαι. *præt. paſſ.* ᾤημαι *putavi. aor.* 1. *paſſ.* ᾠήθην, *format tempora ab inuſitato* οἰέομαι.

Οἷος οἵα οἷον qualis e. *item pro* δυνατὸς potens, poſſibilis, *Rom.* 9.6. οὐχ οἷον ἐστὶ, *pro* οὐ δυνατὸν δὲ, *non poſſibile verò.*

Ὀκνέω ῶ cunctor, *tergiverſor, laborem ſuſcipere detrecto. ab* ὄκνος ου ὁ *pigritia, metus adeundi laboris* (*ab* οὐ κινεῖν *non movere.*) F. ήσω. P. ὤκνηκα. *aor.* 1. ὤκνησα. *a.* 1. *infin.* ὀκνῆσαι.

Ὀκνηρὸς οῦ ὁ *cunctator, timidus. in n. g.* ὀκνηρὸν *moleſtum, tædioſum. Phil.* 3. 1.

Ὀκταήμερος ου ὁ ἡ *octo dies natus* περιτομῇ in circumciſione. *ex* ὀκτὼ *&* ἡμέρα *dies. Phil.* 3. 5.

Ὀκτὼ octo, οἱ αἱ τὰ, ἄκλιτον.

Ὄλεθρος ου ὁ interitus, exitium, *pernicies. à Th.*

ὄλλυμι ſive ὀλλύω perdo. F. ὀλέσω. a. 1. ὤλεσα P. ὤλεκα. Atticè ὀλώλεκα.

Ὀλίγος η ον parvus a um. ὀλίγον adverbium parum. ἐν ὀλίγῳ propémodum, parum abe quin, Act. 26.29. δι' ὀλίγων ἔγραψα pauci ſcripſi, 1 Pet. 3.12.

Ὀλιγόπιστος ου ὁ ἡ exigua fide præditus, ex ὀλίγος η ον paucis, & πίστις εως ἡ fides.

Ὀλιγόψυχος ου ὁ ἡ puſillanimus a, ex ὀλίγος η ον exiguus a um. & ψυχὴ ῆς ἡ anima.

Ὀλιγωρέω ῶ negligo, cum Genit. Heb. 12.5. A nomine ὀλίγωρος ου ὁ ἡ negligens. quod eſt ex ὀλίγος ου exiguus a. & ὤρα cura, vel ὡρέω curo, quem nulla afficit cura, diſſolutus, piger.

Ὀλοθρεύω (pro ὀλεθρεύω ab ὄλεθρος, vide paulò ante) exitium affero, vaſto, perdo. F. εύσω. P. ὠλόθρευκα. præt. paſſ. ὠλόθρευμαι σαι ται, unde eſt

Ὀλοθρευτὴς οῦ ὁ exterminator. Hebraicè מַשְׁחִית h. e. perdens, vaſtans.

Ὁλοκαύτωμα τος τὸ victima ſeu hoſtia, quæ tota comburebatur, holocauſtum, à verbo ὁλοκαυτόω ῶ totum comburo, cremo. F. ώσω. Præt. ὡλοκαύτωκα. præt. paſſ ὡλοκαύτωμαι. Dicitur vero ὁλοκαυτόω pro ὁλοκαυστόω, per ſyncopen literæ σῖγμα, εὐφωνίας ἕνεκα, à nomine ὁλόκαυστον ου τὸ, quod eſt genus ſacrificii, ubi hoſtia tota cremabatur, ex ὅλος totus & καυστὸν combuſtum. καυστὸς ἡ ὸν combuſtus a um. à Them. καίω uro, comburo.

F. καύ-

F. καύσω. P. κέκαυκα. præt. paſſ. κέκαυμαι σαι ται.

Ὁλόκληρος ου ὁ ἡ propriè, hæres ex aſſe. ſeu potiùs, qui omnia poſſidet, quæ ſortitò ei obtigerunt. item per ſyn. ſpeciei integer, totus. ex ὅλος η ον totus, & κλῆρος ου ὁ ſors, ſortitio. 1 Theſſ. 5. 23. Iac. 1. 4.

Ὁλοκληρία ας ἡ integritas. Act. 3. 16.

Ὀλολύζω éjulo, ploro, ululo. F. ὀλολύξω. aor. 1. ὠλόλυξα. aor. 1. imperat. ὀλόλυξον άτω ατε. P. ὠλόλυχα. Factum κατ᾽ ὀνοματοποιΐαν.

Ὅλος η ον totus a um.

Ὅλως omnino, adv.

Ὁλοτελὴς έος ὁ ἡ totus a. ex ὅλος totus, & τελέω ῶ ad finem perduco, abſolvo. q. d. perfectus. 1 Theſſ. 5. 23.

Ὄλυνθος ου ὁ groſſus, ficus immatura.

Ὄμβρος ου ὁ imber. Luc. 12. 54.

Ὁμιλία ας ἡ commercium, converſatio, colloquium. Th. ὅμιλος ου ὁ turba.

Ὁμιλέω ῶ colloquor cum Dat. imperf. ὡμίλεον ουν. F. ήσω. P. ὡμίληκα. a. 1. ὡμίλησα. part. a. 1. ὁμιλήσας αντος ὁ.

Ὅμιλος ου ὁ turba, Apoc. 18. 17. cœtus.

Ὄμμα ατος τὸ oculos, ab ὄπτω, pro quo uſitatum eſt ὀπτάομαι. F. ὄψομαι. præt. paſſ. ὦμμαι.

Ὀμνύω vel ὄμνυμι juro. F. ὀμόσω. Fut. 2. med. ὀμοῦμαι ῇ ὀμεῖται. P. ὤμοκα & Atticè ὀμώμοκα. a. 1. act. ὤμοσα. a. 1. act. ſubj. ὀμόσω ῃς ῃ. part. a. 1. ὀμόσας αντος ὁ. mutuatur ſua tempora ab inuſitato ὀμόω.

Ὁμοθυ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

·Ὁμοθυμαδὸν *adv.* concorditer, *uno animo, al* ὁμόθυμος ου ὁ ἡ *unanimis, concors. ex* ὁμὸς *ſimilis, idem,* & θυμὸς οῦ ὁ *animus, quibus eſt idem animus.*

Ὅμοιος οία οιον ſimilis e: *ab* ὁμὸς ἡ ὸν *ſimilis.*

Ὁμοίως *adv.* ſimiliter.

Ὁμοιότης ητος ἡ ſimilitudo.

Ὁμοιάζω ſimilis ſum. F. άσω. P. ὡμοίακα.

Ὁμοιόω ῶ aſſimilo, *comparo ſimiliter.* F. ώσω. P. ὡμοίωκα. *a.* 1. ὡμοίωσα. *a.* 1. *ſubj.* ὁμοιώσω ῃς ῃ ωμεν. *præt. paſſ.* ὡμοίωμαι. *a.* 1 *paſſ.* ὡμοιώθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* ὁμοιωθῶ ῇς. *a.* 1. *paſſ. infin.* ὁμοιωθῆναι. *part. a.* 1. *paſſ.* ὁμοιωθεὶς έντος ὁ. *ab* ὅμοιος *ſimilis.*

Ὁμοίωμα τος τὸ ſimilitudo.

Ὁμοίωσις εως ἡ *propriè, ipſa aſſimilatio,* ſimilitudo.

Ὁμοιοπαθὴς έος ὁ ἡ iiſdem affectibus obnoxius a. ὅμοιος *ſimilis*, & πάθος εος τὸ (*quod eſt à* πάσχω *patior*) *affectus. Act.* 14.15.

Ὁμολογία ας ἡ confeſſio, *ab* ὁμολόγος ὁ *iiſdem verbis utens, conſentiens. ex* ὁμὸς οῦ ὁ *ſimilis, idem,* & λόγος ου ὁ *verbum. Thema* λέγω *dico.*

·Ὁμολογέω ῶ confiteor. F. ήσω. *a.* 1. ὡμολόγησα. P. ὡμολόγηκα. *conſtruitur cum Acc. Rom.* 10.9. *Notetur Syntaxis Matth.* 10.32 *cum Dativo interveniente præpoſitione* ἐν. *eſt Hebraiſmus.* profiteor *cum Dat. Matth.* 7.23. Abſolutè *ſine caſu, Tit.* 1.6. ſpondeo, *Matt.* 14.7.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ὁμολογουμένως *adv. ſine controverſia. quod omnes verum eſſe fatentur. ortum ex part. præſ. paſſ.* ὁμολογούμενος ουμένου.

Ὁμότεχνος ου ὁ ἡ *qui eſt ejuſdem artificii, ex* ὁμὸς ἡ ὸν *ſimilis. &* τέχνη ης ἡ *ars.*

Ὁμοῦ ſimul, *adv.*

Ὁμόφρων ονος ὁ ἡ concors, *ex* ὁμὸς ὁ *ſimilis &* φρὴν φρενὸς ἡ *mens, animus.*

Ὅμως tamen, *conjunct. diſcretiva.* ὅμως μέντοι *attamen, veruntamen. Iohan.* 12. 42.

Ὄναρ τὸ, ἄκλιτον, ſomnium. κατ᾽ ὄναρ *in ſomnio.*

Ὀνάριον ου τὸ aſellus. *diminitivum ab* ὄνος ου ὁ *aſinus.*

Ὄνειδος εος τὸ probrum.

Ὀνειδίζω éxprobro. *convicia in aliquem évomo,* convicior. *imperf.* ὠνείδιζον. *Fut.* ίσω. *P.* ὠνείδικα. *a.* 1. ὠνείδισα. *a.* 1. *ſubj.* ὀνειδίσω ῃς ῃ. *præſ paſſ.* ὀνειδίζομαι *conviciis laceror, proſcindor. præt. paſſ.* ὠνείδισμαι. *unde eſt*

Ὀνειδισμὸς οῦ ὁ convicium, *probrum.*

Ὀνημι *juvo, proſum, cum Acc. F.* ὀνήσω. *a.* 1. ὤνησα. *P.* ὤνηκα. *præſ. paſſ.* ὄνημαι *ſive* ὄναμαι *juvor,* fructum conſequor, fruor, *cum Genit. F.* 1. *med.* ὀνήσομαι. *a.* 1. *med.* ὠνησάμην ω ατο. *a.* 1. *med. opt.* ὀνησαίμην αιο αιτο *& contractè* ὀναίμην αιο αιτο. *Philem. v* 20.

Ὀνικὸς ἡ ὸν aſinarius a um. *ab* ὄνος *aſinus. Matth.* 18. 6.

Ὄνομα (*vel* ὤνυμα) τος τὸ nomen. κατ᾽ ὄνομα, *nominatim.* τοὔνομα *nomine, Matth.* 27. 57.

contra-

contractum pro τὸ ὄνομα. perſona, *Act.1.15. & 4.v.12.*

Ὀνομάζω nomino. *F.* άσω. *P.* ὠνόμακα. *præſ.paſſ.* ὀνομάζομαι nominor. *præt.paſſ.* ὠνόμασμαι. *a.1.paſſ.* ὠνομάσθην ης η.

·Ὄνος ου ὁ ἡ aſinus a. *ab* ὄνημι *juvo, de quo paulo anté.*

Ὄντως verè *q.d. enter. à part. præſ.* ὢν ὄντος ὁ *ens. Th.* εἰμὶ *ſum.*

·Ὄξος εος τὸ acêtum.

·Ὀξὺς εῖα ὺ *velox*, acutus a um. ὀξύνω *acuo. item acidum reddo. F.* ὀξυνῶ. *aor.1.* ὤξυνα. *P.* ὤξυγκα.

Ὀπὴ ῆς ἡ *caverna*, foramen. *ab* ὄπτω *video. Per foramen videre poſſumus.*

Ὀπίσω & ὄπισθεν, à tergó, poſt *cum Genit. adv. item ſine caſu*, retrorſum. τὰ ὀπίσω *ſcil.* ὄντα, *quæ retro ſunt.*

·Ὅπλον ου τὸ. ὅπλα ων τὰ arma. *2 Cor. 10.4.*

Ὁπλίζω armo. *F.* ίσω. *P.* ὥπλικα. *præſ.paſſ.* ὁπλίζομαι armor. *aor.1. med.* ὡπλισάμην ω ατο. *a.1. med. imperat.* ὅπλισαι άσθω ασθε.

Ὁποῖος οία οῖον qualis, *idem quod* οἷος, *citra interrogationem.*

Ὁπότε quando *citra interrogationem. adv. idem quod* ὅτε.

·Ὅπου ubi. *adv.* ἀόριστον *h.e. indefinitum, citra interrogationem, idem quod* οὗ *ubi, Ioh.7.34.* quo, *Heb.6.20.* quum, *1 Cor.3.3.*

Ὀπτάνω *video. præſ.paſſ.* ὀπτάνομαι conſpicior,

Act.

Actor. 1. 3. *reliqua tempora vide in* ὄπτομαι.

Ὀπτασία ας ἡ apparitio, *quæ fit* καθ' ὕπαρ *vigilanti. Hebr.* מַרְאָה. *ab* ὀπτάνω. *Th.* ὄπτω.

Ὀπτὸς ἡ ὸν aſſus a um, *toſtus*, *aſſatus*. ὀπτάω ῶ *aſſo*. F. ήσω. P. ὤπτηκα.

• Ὄπτομαι video. F. ὄψομαι. *Iohan*. 11. *v*. 40, ὄψει *Atticè pro* ὄψῃ *videbis*. *aor*. 1. *med*. ὠψάμην. *in aor*. 1. *ſubj*. ὄψωμαι, *Luc*. 13. 28. *præt*. *paſſ*. ὦμμαι ψαι πται. *aor*. 1. *paſſ*. ὤφθην ης η *viſus fui*, 1 *Cor*. 15. *v*. 8. *fut*. 1. *paſſ*. ὀφθήσομαι, *Act*. 26. 16.

Ὀπώρα ας ἡ *propriè*, *autumnus*. *item* fructus.

Ὅπως ut *conjunct*. *cauſalis*. *cum ſubj*. quomodo, *Luc*. 24. 20. *Matth*. 26. 59.

Ὁράω video. *præſ*. *imperat*. ὅρα *pro* ὅραε. *præſ*. *part*. *g*. *f*. ὁρῶσαι *videntes*, *Luc*. 23 49. *imperf*. ἑώρων, *Iohan*. 6. 2. F. άσω. P. ὥρακα & *Atticè* ἑώρακα. *præt*. *act*. *infin*. ἑωρακέναι, *Luc*. 24. *v*. 22. *pluſq*. *perf*. ἑωράκειν εις ει. *præt*. *paſſ*. ἑώραμαι σαι ται.

Ὅραμα τος τὸ viſio *quæ fieri ſolet* καὶ ὄναρ, ἤτοι κατ' ἔκστασιν, *Act*. 11. *v*. 5. & *intelligitur de interiore quadam certarum imaginum in hominis mente impreſſione. Hebr*. חָזוֹן. *At* ὅραμα *ponitur ſemel pro* ὀπτασία, *Matth*. 17. 9.

Ὅρασις εως ἡ viſio. *item* aſpectus. *Apoc*. 4. 13.

Ὁρατὸς ἡ ὸν viſibilis e.

• Ὀργὴ ῆς ἡ ira, *Eph*. 4. 31. pœna, *Roman*. 3. 5. & 13. 4.

• Ὀργίζω *ad iram irrito*, *laceſſo*, *facio iraſci* (*pro*

quo

quo tamen uſitatum eſt παροργίζω.) F. ίσω. P. ὤργικα. *præſ. med.* ὀργίζομαι iraſcor *cum Dat. a.* 1. *paſſ.* ὠργίσθην ης ἡ *iratus fui. part. a.* 1. *paſſ.* ὀργισθεὶς έντος ὁ. *fut.* 1. *paſſ.* ὀργισθήσομαι *iraſcar.*

Ὀργίλος ου ὁ iracundus, *Tit.* 1. 7. ὀργιλότης ητος ἡ *iracundia, in vitio ponitur.*

Ὀργυιὰ ᾶς ἡ paſſus, *menſura ſex pedum,* παρὰ τὸ ὀρέγειν τὰ γυῖα *ab extenſis manibus, ſicut paſſus à pando. ſcil. quantum ſpatium expanſis brachiis comprehenditur. Germani vocant* **ein klaafter.**

Ὀρέγω *porrigo.* F. ξω. P. ὤρεχα. *a.* 1. ὤρεξα. *præſ. med.* ὀρέγομαι áppeto. *cum Genit. fut.* 1. ὀρέξομαι. *aor.* 1. *paſſ.* ὠρέχθην ης ἡ. *aor.* 1. *med.* ὠρεξάμην ω ατο.

• Ὄρεξις εως ἡ libido.

Ὀρεινὸς ἡ ὸν *montanus a um.* ὀρεινὴ ῆς ἡ *ſcil.* χώρα montana regio.

Ὀρθὸς ἡ ὸν rectus a um. *videtur ortum ab* ὄρω *excito.* F. ὄρσω. P. ὦρκα. *præt. paſſ.* ὦρμαι ὦρσαι ὦρται. *unde* ὀρτὸς *excitatus. & hinc* ὀρθὸς, *mutato* τ *in* θ. *a.* 1. *paſſ.* ὤρθην ης. *part. a.* 1. *paſſ.* ὀρθεὶς έντος ὁ.

Ὀρθῶς rectè. *adv.*

Ὀρθοποδέω ῶ recto pede incedo, *non claudico. ab adj.* ὀρθόπους οδος ὁ ἡ *recto pede progrediens, non loripes, ex* ὀρθὸς *rectus &* πούς *pes.*

Ὀρθοτομέω ῶ rectè ſeco, *divido, diſtribuo. Fut.* ήσω. P. ὠρθοτόμηκα. *ab adj.* ὀρθότομος ου ὁ ἡ

rectè

rectè ſecans. ex ὀρθὸς rectus & τέμνω ſeco, in præt. med. τέτομα. 2 Tim. 2.15.

Ὄρθρος ου ὁ diluculum, h.e. tempus matutinum, antelucanum. ὅτι ἡμᾶς ὀρθοῖ εἰς ἔργα, quia nos dirigit ad opera. ὄρθρου ſummo mane. ὑπὸ τὸν ὄρθρον ſub diluculum.

Ὄρθριος α ον matutinus, dilucularis, ſummo mane veniens.

Ὀρθρίζω diluculo venio. imperf. ὤρθριζον, Luc. 21.38. Fut. ίσω. P. ὤρθρικα. a. 1. ὤρθρισα. a. 1. imperat. ὄρθρισον ſurge mane, Exod. 8. 20.

Ὀρθρινὸς ὴ ὸν matutinus.

Ὅριον ου τὸ finis, terminus, diminutivum ab ὅρος ου ὁ terminus. ὅρια ων τὰ fines.

Ὁρίζω definio. F. ὁρίσω, Atticè ὁριῶ. a. 1. ὥρισα conſtitui, Act. 17.31. ἐν ἀνδρὶ, ᾧ (pro ὃν) ὥρισε. Helleniſmus. decerno, Act 11.22. P. ὥρικα. præt. paſſ ὥρισμαι. part. præt. paſſ. ὡρισμένος η ον. Luc. 22. v. 22, κατὰ τὸ ὡρισμένον ſecundum decretum, ſeu prout decretum eſt. Act. 2. v. 32, ὡρισμένῃ βουλῇ definito conſilio. Actor. 10. 42, ὡρισμένος κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν definitus judex vivorum ac mortuorum. A. 1. paſſ. ὡρίσθην. part. a. 1. paſſ. ὁρισθεὶς έντος ὁ declaratus, demonſtratus.

Ὅρκος ου ὁ juramentum.

Ὁρκίζω adjuro. F. ίσω. P. ὥρκικα. aor. 1. ὥρκισα.

Ὁρκωμοσία ας ἡ jusjurandum. q. d. ὅρκου ὄμοσις juramenti juratio. ὄμοσις εως ἡ juratio, ab ὄμνυμι juro.

Ὁρμὴ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ὁρμὴ ῆς ἡ impetus.

Ὁρμάω ῶ ruo, irruo, *impetu feror, prorumpo. Fut.* ήσω. *P.* ὥρμηκα. *aor. 1. act.* ὥρμησα. *præt. paſſ.* ὥρμημαι *ad aliquid agendum incitatus fui.*

Ὅρμημα τος τὸ impetus. *Apoc. 18. 21.*

Ὄρνις ιθος ὁ ἡ *ales, avis. per ſyn. gen.* gallina.

Ὄρνεον ου τὸ vólucris, *avicula. diminutivum ab* ὄρνις ιθος ὁ ἡ.

Ὁροθεσία ας ἡ (*q. d.* θέσις τοῦ ὅρου *poſitio termini*) terminus poſitus.

Ὄρος εος τὸ mons: *At* ὅρος ου ὁ *terminus.*

Ὀρύσσω *vel Atticè* ὀρύττω fodio. *F.* ὀρύξω. *P.* ὤρυχα. *a. 1.* ὤρυξα. *a. 2.* ὤρυγον.

Ὀρφανὸς οῦ ὁ orphanus, *pupillus, orbus parentibus. ab* ὀρφνὸς *obſcurus. q. d.* ὁ ἐν σκότει ὤν. *negligitur enim & veluti in tenebris verſatur. Th.* ὄρφνη ης ἡ *tenebra. Flectitur more adjectivorum. Exod. 22. 24,* τὰ παιδία ὀρφανά.

Ὀρχέομαι οῦμαι ſalto. *F.* ήσομαι. *a. 1 med.* ὀρχησάμην ω ατο. *part. a. 1. med.* ὀρχησάμενος η ον, *Marc. 6. 22.*

Ὃς ἣ ὃ qui, quæ, quod, **welcher/ welche/ welches**. *dicitur articulus poſtpoſitivus, quod nominibus poſtponatur: eſtque vice relativi, & ſemper ſequitur verbum aut expreſſum aut ſubintellectum. Act. 27. 44, Rom. 14. 5,* ὃς μὲν, ὃς δὲ *pro* οὗτος μὲν, ἐκεῖνος δέ. *Luc. 7. 45,* ἀφ' ἧς (*ſubaudi* ὥρας) *ex quo tempore.*

Ὅσγε

Ὅσγε ἥγε ὅγε *qui quidem, quæ quidem, quod quidem, Rom. 8. v. 32. vide ſuprà γε.*

Ὅστις ἥτις ὅ,τι. *in Gen.* ὅτου, *Atticè* ὅτου, *Matth.* 5. 24. ἥστινος *&c.* qui quæ quod.

Ὁσάκις quoties, *adv. citra interrogationem.*

Ὅσιος ία ιον ſanctus a um. Ὁσίως ſanctè, *adv.*

Ὁσιότης ητος ἡ ſanctitas.

Ὀσμὴ ῆς ἡ odor, *ab* ὄζω (*Doricè* ὄσδω) *oleo.*

Ὅσος η ον quantus a um, *citra interrogationem. pl.* ὅσοι ὅσαι ὅσα *quicunque, quæcunque. item, quotcunque.* ἐφ᾽ ὅσον *quamdiu, Gal. 4. 1.* καθ᾽ ὅσον *quatenus, Heb. 7. 20.* ὅσον ὅσον, *Ebr. 10. 37.*

Ὀστέον οῦν, έου οῦ, τὸ os oſſis.

Ὀστράκινος η ον teſtaceus a um. *ab* ὄστρακον ου τὸ *teſta, terra figulina.*

Ὄσφρησις εως ἡ odoratus. *ab* ὀσφράομαι ῶμαι (*idem quod* ὀσφραίνομαι) *odôror. F.* ὀσφρήσομαι. *præt. paſſ.* ὤσφρημαι σαι ται. *1 Cor. 12. v. 17.*

Ὀσφὺς ύος ἡ lumbus. *Accuſat.* ὀσφύν. *Alii* ὀσφῦος ὀσφῦν.

Ὅταν (*ex* ὅτε *&* ἂν) quum *conjunct. item* quamdiu, *Iohan. 9. 5.*

Ὅτε quando *Adv.* ἀόριστον, *Luc. 13. 35.* ὅ,τε *articulus præpoſit.* vnd der, *Act. 13. 1 præpoſita litera* π *fit* ἐρωτηματικὸν *h. e. interrogativum* πότε; *quando?*

Ὅτι quòd, quia. *conjunct. item* quare, *Marc. 9. 11. differt ab* ὅ,τι quicquid, *Iohan. 14. 13. & 15.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

& 15. v. 17. Sæpe inſervit mimeſi, & redundat. Rom. 3. 8. &c.

Οὐ οὐκ οὐχ non, *adv. negandi.* οὐ *ſeq. conſona* οὐκ *ſequēte vocali tenui,* οὐχ *ſeq. vocali aſpirata. Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat, & vertitur,* nequaquam. *Luc. 22. 18 ſic. Luc. 22. 16 triplex eſt negatio non ſine émphaſi. Sicut* ἢ *quandoque* negat, *ita contrà* οὐ *quandoque ponitur pro* ἢ *nota comparationis, ut Matth. 9. 13,* ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν, *h. e.* μᾶλλον ἢ θυσίαν.

Οὗ ubi *adv. (ab* ὅς οὗ. *) ſic* αὐτοῦ *ibi, ab* αὐτός. *præpoſita litera* π *fit* ἐρωτηματικὸν *h. e. interrogativum* ποῦ *ubi? vide infrà ſuo loco.*

Οὐὰ vah! *adv. Marc. 15. 29.*

Οὐαὶ væ, *adv. cum Dat.* ἡ οὐαὶ miſeria, *Apoc. 9. v. 12.*

Οὐδαμῶς nequaquam *Adv. ab adj.* οὐδαμός. *quod eſt ex* οὐδὲ *neque, &* ἀμὸς οὐ ὁ *unus, aliquis, Doricè noſter, q. d.* οὐδ᾽ ἀμὸς, *ne unus quidem h e. nullus. eodem modo ſe habet* μηδαμός. οὐδαμοῦ, μηδαμοῦ, nullibi. *1 Reg. 2. 37.*

Οὐδὲ neque, *conjunct. ex* οὐ *non &* δὲ *verò.*

Οὐδεὶς ενὸς ὁ nullus. οὐδεμία ᾶς ἡ *nulla.* οὐδὲν ενὸς τὸ *nullum, nihil. ex* οὐδὲ *neque &* εἷς *unus.*

Οὐδέποτε nunquam, *Adv. ex* οὐδὲ *neque &* ποτὲ *aliquando.*

Οὐδέπω nondum, *Adv. Ioh. 20. 4.* nunquam, *Iohan. 19. 41.*

Οὐθεὶς οὐθεμία οὐθὲν nullus. οὐθεὶς *ex* οὔτε εἷς. *1 Corinth. 13. 2.*

Οὐκέτι

Οὐκέτι *propriè, non adhuc. item* non amplius. *ex* οὐκ *non &* ἔτι *adhuc.*

Οὐκοῦν; nonne igitur? *Iohan. 18. 37.*

Οὖν igitur, itaque, ergó. *conjunct.*

Οὔπω nondum, *Adv. ex* οὐ *&* πω *dictione enclitica inſeparabili. Ioh. 2. 4.*

Οὐρὰ ᾶς ἡ cauda. *Apoc. 9. 10.*

Οὐράνιος ου ὁ ἡ cœleſtis. *Act. 26. 19.*

Οὐρανὸς οῦ ὁ cœlum. *Doricè* ὠρανός. *à Chald.* אוֹרָא *óra, lux. ponitur pro* Deo, *Matt. 21. 25. & Luc. 15. 18.*

Οὐρανόθεν *Adv.* cœlitus. *è cœlo.* οὐρανόσε *in cœlum.* οὐρανόθι *in cœlo.*

Οὖς ὠτὸς (*pro* οὐτὸς) τὸ auris. τὰ ὦτα aures.

Οὐσία ας ἡ eſſentia, ſubſtantia. *à part. præſ.* ὢν οὖσα ὂν, *ens.*

Οὔτε neque *conjunct. ex* οὐ *non &* τε *que. Act. 28. v. 21.*

Οὗτος (*ex* ὁ αὐτὸς) hic. αὕτη (*ex* ἡ αὐτὴ) hæc. τοῦτο (*ex* τὸ αὐτὸ) hoc. *pronomen demonſtrativum. pl.* οὗτοι αὗται ταῦτα. *Genit. pl.* τούτων *per omnia genera.*

Οὕτω *ſeq. conſona.* οὕτως *ſeq. vocali.* ſic. itáne? *Matth. 26. 40. Atticè* οὑτωσί. οὕτως tantopere, *Iohan. 3. 16.*

Οὐχὶ nonne, *adv. interrog. item Atticè* non, *adv. negandi. Iohan. 13. 10. 1 Cor. 10. 29.*

Ὀφειλὴ ῆς ἡ debitum.

Ὀφείλω debeo, *reus ſum, Matth. 23. 16. imperf.* ὤφειλον. *F.* ὀφειλήσω. *P.* ὠφείληκα. *aor. 2.* ὤφελον,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ὤφελον. *præſ. paſſ.* ὀφείλομαι. *part.* ὀφειλόμεν͵ η ον *debitus a um,* 1 *Cor.* 7.3. *præt. paſſ.* ὠφε-
ληλμαι. *unde eſt*

Ὀφείλημα τ☉ τὸ debitum.

Ὀφειλέτης (*pro* ὀφειλήτης) ου ὁ debitor.

Ὄφελον utinam *adv.*

Ὄφελος εος τὸ utilitas. *ab* ὀφέλλω *juvo, auge*

Ὀφθαλμὸς οῦ ὁ. oculus, *ab* ὄπτομαι *video.*

Ὀφθαλμοδουλεία ας ἡ obſequium ad oculos ex-
hibitum, **augendienſt**. ὀφθαλμόδουλος ου
ein augendiener, *ſervus qui inſpectante he-
ro ſegnavum præſtat* Eph. 6. 6.

Ὄφις εως ὁ ſerpens. *Accuſ.* ὄφιν. ὄφις ἀρχαῖος
ſerpens antiquus, h.e. diabolus. Apoc. 20.2.

Ὀφρὺς ύος ἡ *ſupercilium. per metaph.* montis
extremitas ſeu crepído *unde quis præcep-
agi poteſt. Alii vertunt,* cacumen. *Syrus
vertit, gibbum montis.*

Ὄχλος ου ὁ turba, *populus, multitudo. Matth.*
21.8, ὄχλος ἔστρωσαν, *populus ſtraverunt. Si-
Iohan.* 7. *v.* 49, ὄχλος ἐπικατάρατοι, *populu-
maledictus. anomalia numeri elegans.* cœ-
tus, *Luc.* 6. 17, ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, *cœtu-
diſcipulorum ejus.* tumultus, *Luc.* 22.6, ἄτε-
ὄχλου, *abſque tumultu.*

Ὀχλέω ῶ *turbo. Fut.* ήσω. *P.* ὤχληκα. *præſ. paſſ.*
ὀχλέομαι οῦμαι vexor.

Ὀχλοποιέω ῶ cogo turbam. *Fut.* ήσω. *P.* ὠχλο-
ποίηκα. *a.* 1. ὠχλοποίησα.

Ὀχύρωμα τ☉ τὸ munitio, *ab* ὀχυρόω ῶ *muni-*

quo-

quod eſt à nomine ὀχυρὸς ὰ ὸν *munitus*, *quod idem valet quod* ἐχυρὸς ὰ ὸν *firmus*, *munitus*, *tutus*.

Ὀψάριον ου τὸ piſciculus *diminitivum. Them.* ὄψον ου τὸ *quicquid cum pane comeditur. per ſyn. gen.* piſcis.

Ὀψὲ ſero, *adv. Marc.* 11. 19.

Ὀψία ας ἡ veſpera, *ſerum diei*.

Ὄψιμος ου ὁ ἡ *ſerótinus*. ὑετὸς πρώϊμος καὶ ὄψιμος, *Iac.* 5.7. *pluvia matutina & ſerótina Hebræis Deut.* 11.14, מְטַר יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ *h.e. pluvia jacientis & collectionis. illa poſt ſemen jactum, hæc paulò ante meſſem contingit. per pluviam ſerótinam ergo intelligitur pluvia, non quæ circa veſperam décidit, ſed quæ ipſam meſſem antecedit.*

Ὄψις εως ἡ vultus, facies, ſpecies. *ab* ὄπτομαι *video*.

Ὀψώνιον ου τὸ *ſtipendium. à nomine* ὀψώνης ου ὁ *q.d.* ὁ ὠνούμενος τὰ ὄψα *opſonator. ex* ὠνέομαι οῦμαι *emo, &* ὄψον ου τὸ, *quicquid cum pane comeditur.* ὀψώνιον *ergo propriè eſt, quicquid emitur, ut edatur cum pane. per ſyn. gen. vero ponitur pro opſonio, quod militibus dabatur loco* ſtipendii. *hinc (per metaph.) pro ſalario ſeu ſtipendio quovis accipitur.*

Π Α.

ΠΑγὶς ίδος ἡ laqueus. *à* πήγνυμι *depango, defigo.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Παγιδεύω illaqueo, *irretio*. F. εύσω. P. πεπαγίδευκα.

Πάθος εος τὸ affectus, *Rom. 1. v. 26. morbus, 1 Theſſ. 4. 5. mollicies, Coloſſ. 3. 3.*

Πάθημα τος τὸ afflictio, *Rom. 8. 8. vitioſus affectus, Gal. 5. 24.* à πάσχω *patior.*

Παθητὸς οῦ ὁ *propriè, paſſibilis,* qui pati poteſt.

Παῖς παιδὸς ὁ ἡ puer, puella. *per Hebraiſmum* ſervus δοῦλος, *Act. 4. 27.*

Παιδάριον ου τὸ puerulus. *Matth. 11. 16.*

Παιδεία ας ἡ inſtitutio, caſtigatio.

Παιδεύω erudio, caſtígo. *imperf.* ἐπαίδευον. F. εύσω. P. πεπαίδευκα. *a. 1.* ἐπαίδευσα. *præſ. paſſ.* παιδεύομαι caſtîgor. *præt. paſſ.* πεπαίδευμαι. *part.* πεπαιδευμένος inſtitutus. *a. 1. paſſ.* ἐπαιδεύθην ης η. *a. 1. paſſ. ſubj.* παιδευθῶ ῇς ῇ.

Παιδευτὴς οῦ ὁ eruditor, caſtigator.

Παιδαγωγὸς οῦ ὁ ἡ pædagogus, *puerorum dux, cuſtos, informator. ex* παῖς *puer &* ἀγωγὸς οῦ ὁ *dux. Th.* ἄγω *duco.*

Παιδίον ου τὸ infans, puerulus. *diminutivum à* παῖς δὸς ὁ *puer.*

Παιδιόθεν ab incunabulis, ab ineunte ætate, *ſeu,* à pueritia, *Adv.*

Παιδίσκη ης ἡ ancilla. παιδίσκος ου ὁ *puellus. diminutivum à nomine* παῖς *puer.*

Παίζω (*contractè pro* παιδίζω, *more puerorum luſito*) ludo, ſalto, *1 Cor. 10. 7.* F. παίξω. P. πέπαιχα. *a. 1.* ἔπαιξα. *Iud. 16. 26.*

·Παίω percutio, ferio. F. παίσω. aor. 1. ἔπαισα. part. a. 1. παίσας αντος ὁ. P. πέπαικα.

Πάλαι *Adverb.* olim, *jampridem. Hebr.* בָּלָה *vetus.*

Παλαιὸς ὰ ὸν antiquus a um.

Παλαιότης ητος ἡ vetuſtas.

·Παλαιόω ῶ antiquo, *aboleo. Fut.* ώσω. *P.* πεπαλαίωκα. *præſ. paſſ.* παλαιόομαι οῦμαι veteraſco. *fut. 1. paſſ.* παλαιωθήσομαι ῃ εται.

Πάλη ης ἡ lucta, *Epheſ. 6. 12.* παλαίω *luctor. F.* αίσω.

· Παλιγγενεσία ας ἡ regeneratio. *ex* πάλιν & γένεσις *generatio. Th.* γίνομαι.

Πάλιν *adv.* rurſus, retrorſum. *Gal. 4. 9.*

Παμπληθεὶ *adverb. quod ſit à* toto populo. *q. d.* πᾶν πλῆθος εος τὸ *omnis multitudo.*

Πάμπολυς, παμπόλλη, πάμπολυ, omnino multus, *permultus. ex* πᾶς *omnis &* πολὺς *multus.*

Πανδοχεῖον είου τὸ diverſorium, *publicum hoſpitium. ex* πᾶς πᾶσα πᾶν *omnis, &* δέχομαι *excipio. in præt. med. (quod tamen inuſitatum eſt)* δέδοχα, *unde eſt* δοχὴ ῆς ἡ *convivium.* δοχεῖον ου τὸ *receptaculum.*

Πανδοχεὺς έως ὁ publicus hoſpes, *Luc. 10. 35.*

Πανήγυρις εως ἡ conventus univerſalis, *ex* πᾶς *omnis &* ἄγυρις εως ἡ *cœtus, q. d.* πᾶσα ἄγυρις. *affine eſt nomini* ἀγορὰ ᾶς ἡ *forum, & verbo* ἀγείρω *congrego.*

Πανοικὶ *adverb. q. d.* σὺν παντὶ οἴκῳ *cum tota domo, Act. 16. 34. ſcribitur &* πανοικεί.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Πανοπλία ας ἡ universa armatura. *ex* πᾶν *omne* & ὅπλον ου τὸ *arma Eph. 6. 13.*

Πανοῦργος ου ὁ ἡ callidus, *q. d.* παντόεργος *per ſyncopen* τοῦ τ πανόεργος, & *facta craſi* πανοῦργος. *ex* πᾶν *omne* & ἔργον *opus.*

Πανουργία ας ἡ calliditas.

Πανταχοῦ ubique, *ubivis terrarum. adverb.*

Πανταχόθεν *adv.* undique.

Παντελὴς έος ὁ ἡ *plenus a, ad finem perductus, q. d.* πᾶν τέλος ἔχων, *omnem adeptus finem.* εἰς τὸ παντελὲς (*g. n.*) in perpetuum, prorſus.

Πάντῃ *adv.* prorſus ſemper. *à* πᾶς παντὸς *omnis.*

Πάντοθεν undique. *adv.*

Παντοκράτωρ ορος ὁ ἡ omnipotens. *ex* πᾶν *omne* & κρατέω ῶ *imperium obtineo, præſto, poſſum. Thema* κράτος εος τὸ *robur, potentia.*

Πάντοτε *adv.* ſemper, *à* πᾶς παντὸς *omnis.*

Πάντως omnino *adv. à* πᾶς παντός.

Παρὰ *præpoſ. cum Genit.* à, ab. *cum Dat.* apud. *cum Accuſ.* præter, contra, juxta, ſupra. *Luc. 13. 2. In compoſitione valet* trans, præter, apud, & *ſæpe in malam partem accipitur,* & *vertitur* perperam, &*c.*

Παραβαίνω tranſgredior. *Futur.* παραβήσομαι. *P.* παραβέβηκα. *a. 2.* παρέβην *aberravi. præt. paſſ.* (ἄχρηστον) παραβέβημαι σαι ται.

Παράβασις εως ἡ ipſa tranſgreſſio.

Παραβάτης ου ὁ tranſgreſſor.

Παραβάλλω confero. *F.* παραβαλῶ. *P.* παραβέβληκα. *a. 2.* παρέβαλον appuli *ſeq. præpoſ.* εἰς, *Act.*

Act. 20. 15. a. 2. ſubj. παραβάλω ῃς ῃ ωμεν. *præt. med.* παραβέβολα, *unde eſt*

Παραβολεύεσθαι, παραβάλλεσθαι, *periclitari. Philip. 2. 30.*

Παραβολὴ ῆς ἡ parabola, *Matth. 13. 34. obſcura ſententia, Matth. 15. 15. exemplar ſeu typus, Hebr. 9. v. 9. adagium ſeu proverbium, Luc. 4. 23. ſimilitudo, Heb. 11. 19.*

Παραβιάζομαι ádigo. *Fut.* άσομαι. *aor. 1. med.* παρεβιασάμην ω αὖ. *vide ſuprà* βιάζομαι. *Luc. 24. 29.*

Παραβουλεύομαι perperam, malè conſulo. *cum Dat. F.* εύσομαι. *P.* παραβεβούλευμαι. *a. 1. med.* παρεβουλευσάμην ω αὖ. *part. a. 1. med.* παραβουλευσάμενος. *Phil. 2. 3.*

Παραγγέλλω præcipio. *imperf.* παρήγγελλον. *F.* παραγγελῶ. *P.* παρήγγελκα. *aor. 1. act.* παρήγγειλα *denuntiavi. part. a. 1.* παραγγείλας αντος ὁ. *præt. med.* παρήγγελα. *unde eſt*

Παραγγελία ας ἡ mandatum.

Παραγίνομαι advenio. *imperf.* παρεγινόμην ου ετο. *Fut.* παραγενήσομαι. *a. 2. med.* παρεγενόμην ου ετο veni. *aor. 2. med. ſubj.* παραγένωμαι ῃ ηται adfuero. *part. aor. 2. med.* παραγενόμενος η ον.

Παράγω *proprie*, traduco. *item* ἀμεταβάτως *h. e. intranſitivè ſeu neutraliter idem quod* μεταβαίνω παραβαίνω progredior, prætereo, *Matth. 9. 9. Fut.* παράξω. *P.* παρῆχα. *a. 2. act.* παρήγαγον ες ε, *Ioh. 8. 59. præſ. med.* παράγομαι *idem.*

Παραδειγματίζω ignominiæ expono. F. ίσω. P. παραδεδειγμάτικα. *Matth. 1. 19.*

Παράδεισος ου ὁ paradiſus. *Duo ſignificat. 1 propriè pomarium, viridarium. (vox origine Hebr.* פַּרְדֵּס *pardés, Eccl. 2. 5, 6. hortus amœniſſimus, omnis generis fructiferis arboribus conſitus. Errant, qui ex* παρὰ & δεύω *irrigo, vocem hanc ortam eſſe volunt.)* 2. cœlum tertium, *locum beatorum. 2 Cor. 12. 4.*

Παραδέχομαι excipio, recipio. F. παραδέξομαι *ſuſcipiam. Præt.* παραδέδεγμαι.

Παραδιατριβὴ ῆς ἡ perverſa exercitatio. *ex* παρὰ, *quod ſæpe in malam partem accipitur in compoſitis, &* διατριβὴ ῆς ἡ, *opera, quæ alicui rei impenditur, à* διατρίβω. *vide ſuprà.* διατριβὴ ματαία, *quum fruſtra tempus teritur.*

Παραδίδωμι trado. *imperf.* παρεδίδουν *tanquam à* παραδιδόω. F. παραδώσω prodam. *part. fut. 1. act.* παραδώσων, *Iohan. 6. v. 64. aor. 1.* παρέδωκα. *a. 2.* παρέδων ως ω. *a. 2. ſubj.* παραδῶ ῷς ῷ. *a. 2. infin.* παραδοῦναι. *part. a. 2.* παραδοὺς όντος ὁ *qui prodidit. præt. act.* παραδέδωκα. *pluſq. perf.* παραδεδώκειν εις ει, *Marc. 15. 10. pro* παρεδεδώκειν. *Atticè ε abjicitur. Præſ. paſſ.* παραδίδομαι prodor. *præt. paſſ.* παραδέδομαι traditus ſum, commendatus ſum, *Act. 14. 26. aor. 1. paſſ.* παρεδόθην ης η. *fut. 1. paſſ.* παραδοθήσομαι tradar.

Παράδοσις εως ἡ *traditio.*

Παράδοξον ου τὸ inopinatum, *q. d.* τὸ παρὰ δόξαν *præter opinionem.*

Παραζηλόω ῶ ad æmulationem provoco. F. ώσω. P. παρεζήλωκα.

Παραθαλάσσιος ου ὁ ἡ maritimus a. *q. d.* παρὰ τῇ θαλάσσῃ *ſcil.* ὢν, *qui eſt prope mare. Matth.* 4. 13, ἡ παραθαλασσία πόλις.

Παραθεωρέω ῶ deſpicio. F. ήσω. P. παρατεθεώρηκα. *præſ. paſſ.* παραθεωρέομαι οῦμαι deſpicior. *imperf. paſſ.* παρεθεωρεόμην ούμην.

Παραθήκη ης ἡ depoſitum. *2 Tim.* 1. 12.

Παραινέω ῶ admoneo. *imperf.* παρῄνεον ουν, εες εις, εε ει. F. έσω. P. παρῄνεκα. *aor.* 1. παρῄνεσα.

Παραιτέομαι οῦμαι recuſo, excuſo. *præſ. imperat.* παραιτέου οῦ *rejice, averſare,* 2 *Timoth.* 2. 23. *Tit.* 3. 10. F. ήσομαι. *a.* 1. *med.* παρῃτησάμην ω ατο *deprecatus ſum, cum excuſatione petivi, Hebr.* 12. 19. *part. a.* 1. *med.* παραιτησάμενος *averſatus. præt. paſſ.* παρῄτημαι, *unde part.* παρῃτημένος *excuſatus.* Ex παρὰ & αἰτέομαι.

Παρακαθίζω ſedeo, aſſideo. *præſ. part.* παρακαθίζων ουσα ον. F. ίσω. P. παρακεκάθικα. *vide ſuprà* καθίζω.

Παρακαλέω ῶ rogo, precor, hortor, conſôlor, advoco, *Act.* 28. 20. *imperf.* παρεκάλεον ουν, εες εις, εε ει. *Fut.* έσω. P. παρακέκληκα. *aor.* 1. *act.* παρεκάλεσα. *præſ. paſſ.* παρακαλέομαι οῦμαι *conſolatione erigor, fruor. a.* 1. *paſſ.* παρεκλήθην *rogatus ſum, Act.* 28. 14.

a. 1. paſſ. infin. παρακληθῆναι *conſolationem admittere. fut. 1. paſſ* παρακληθήσομαι ῃ εται *conſolatione reficiar.*

·Παράκλησις εως ἡ conſolatio, *exhortatio.*

Παράκλητος ου ὁ advocatus. *Nomina verbalia in* τος *paſſivè capiuntur. Sic vocatur* CHRISTVS, 1 *Iohan.* 2. 1. & SPIRITVS SANCTVS, *Iohan.* 14. 16. *quidum (Rom.* 8. 26.) *ad preces nos inſtigat, nobiſque verba & ſuſpiria dictat, quibus Deum in precibus noſtris alloquimur, nos unà conſolatur, atque ita is verè noſter eſt* conſolator, *qui Græcè propriè dicitur* παρακλήτωρ ορος ὁ. *quæ vox legitur Iob* 16. 2.

Παρακαλύπτω *occulto. F.* ψω. *P.* παρακεκάλυφα. *præſ. paſſ.* παρακαλύπτομαι occultor. *præt. paſſ.* παρακεκάλυμμαι.

Παρακαταθήκη ης ἡ depoſitum, 1 *Tim.* 6. 20.

·Παράκειμαι adjaceo. *F.* είσομαι.

Παρακοὴ ῆς ἡ *contemtus*, inobedientia.

Παρακούω negligo audire. *F.* ούσω. *P.* παρήκουκα. *a. 1. act.* παρήκουσα. *a. 1. ſubj.* παρακούσω ῃς ῃ *præt. med.* παρήκοα.

·Παρακολουθέω ῶ *propriè, ſequor, comitor. cum Dat. F.* ήσω. ſubſequar. *P.* παρηκολούθηκα ας ε ſectatus ſum, 1 *Tim.* 4. *v.* 6. aſſecutus ſum, 2 *Tim.* 3. *v.* 10. perſecutus *ſeu perſcrutatus* ſum, *Luc.* 1. 3.

Παρακύπτω incurvo me *ut videam. Fut.* ψω. *P.* παρακέκυφα. *aor. 1. act.* παρέκυψα *in-*

cur-

curvavi me. a. 1. act. infin. παρακύψαι *introſpicere, 1 Pet. 1. 12. part. a. 1.* παρακύψας αντος ὁ.

Παραλαμβάνω aſſumo. *adduco in,* εἰς, *Matth. 4. 5, 8. F.* παραλήψομαι. *P.* παρείληφα. *a. 2.* παρέλαβον ες ε *accepi. part. a. 2.* παραλαβὼν όντος ὁ, *Act. 15. 39. præſ. paſſ.* παραλαμβάνομαι *aſſumor. a. 1. paſſ.* παρελήφθην. *fut. 1. paſſ.* παραληφθήσομαι *aſſumar.*

Παραλέγομαι prætérlego, *præternavigo. imperf.* παρελεγόμην ου ετο.

Παραλείπω *prætermitto, omitto, ſilentio prætereo, cum Accuſ. Hinc* τὰ παραλειπόμενα *ſcil.* βιβλία *h. e. libri (quos alii chronicos, Hebræi verò* libros dierum *vocant) quibus ea commemorantur, quæ in libris* Regum *prætermiſſa fuerant.*

Παράλιος ου ὁ ἡ maritimus a. *q. d.* παρὰ τῇ ἁλὶ *ſcil.* ὢν *qui eſt apud mare.* ἅλς ἁλὸς ἡ *mare.*

Παραλλαγὴ ῆς ἡ tranſmutatio. *à verbo* παραλλάττω *tranſmúto. præt. med.* παρήλλαγα. *Th.* ἀλλάττω *muto.*

Παραλογίζομαι argumentando fallo. *Fut.* παραλογίσομαι. *a. 1. med.* παρελογισάμην ω ατο. *præt. paſſ.* παραλελόγισμαι, *unde eſt* παραλογισμὸς οῦ ὁ *captio, falſa ratiocinatio.* παρὰ *in compoſ. ſæpe idem eſt quod* perperam, *ut hoc in loco.*

Παραλύω reſolvo. F. ύσω. F. παραλέλυκα. *præſ. paſſ.* παραλύομαι. *præt. paſſ.* παραλέλυμαι,

unde eſt part. παραλελυμένος η ον *propriè, reſolutus. item* laborans parályſi.

Παραλυτικὸς οῦ ὁ paralyticus.

Παραμένω permaneo. *F.* παραμενῶ. *P.* παραμεμένηκα. *a.* 1. παρέμεινα.

Παραμυθία ας ἡ conſolatio, *ex* παρὰ *cum Accuſ. propter, &* μῦθος ου ὁ *ſermo.*

Παραμυθέομαι οῦμαι conſôlor. *F.* ήσομαι. *aor.* 1. *med.* παρεμυθησάμην ω ατο. *aor.* 1. *med. ſubj.* παραμυθήσωμαι η ηται ωνται.

Παραμύθιον ου τὸ conſolatio. *Phil.* 2. 1.

Παρανομία ας ἡ tranſgreſſio, *à* παράνομος ου ὁ ἡ *qui legem violat, quod ex* παρὰ *cum Accuſ. contra, &* νόμος ου ὁ *lex.*

Παρανομέω ῶ legem tranſgredior. *Fut.* ήσω. *P.* παρανενόμηκα. *Act.* 23. 3.

Παραπικραίνω exacerbo. *F.* ανῶ. *a.* 1. *act.* παρεπίκρανα.

Παραπικρασμὸς οῦ ὁ exacerbatio.

Παραπίπτω prolâbor. *Fut.* παραπτώσω. *aor.* 2. παρέπεσον. *part. a.* 2. παραπεσὼν όντος *prolapſus. P.* παραπέπτωκα.

Παραπλέω præternavigo. *F.* εύσω. *aor.* 1. παρέπλευσα. *a.* 1. *act infin.* παραπλεῦσαι.

Παραπλήσιον *Adv.* proximè.

Παραπλησίως conſimiliter.

•Παραπορεύομαι tranſeo, prætereo, *ad latus incedo. imperf.* παρεπορευόμην ου ετο. *Fut.* εύσομαι.

•Παράπτωμα τος τὸ lapſus. *non à* παραπίπτω *ab-*

errante

errante manu tango, ſed à παρὰπίπτω *pro-
lâbor. vide paulò antè.*

Παραῤῥύω *vel* παραῤῥέω perfluo. *ab illo eſt a. 2. act.* παρέῤῥυον, *& hinc a. 2. paſſ.* παρεῤῥύην ης η. *a. 2. paſſ. ſubj.* παραῤῥυῶ ῇς ῇ. *in 1. pl.* παραῤῥυῶμεν. *à* παραῤῥύω. *ex* παρὰ *&* ῥέω, *pro quo etiam* ῥύω *fluo.* ῥῶ *litera more Græcorum duplicatur.*

Παράσημος ου ὁ ἡ *inſigni notatus.* παράσημον ου τὸ inſigne. *compoſitum ex* παρὰ *&* σῆμα τος τὸ *ſignum. Act.* 28. 11.

Παρασκευὴ ῆς *præparatio*, paraſceve.

Παρασκευάζω præparo, apparo. F. άσω. P. παρεσκεύακα. *præt. paſſ.* παρεσκεύασμαι *paratus ſum. fut. 1. med.* παρασκευάσομαι *apparabor.*

Παρατείνω produco. F. παρατενῶ. *a.* 1. παρέτεινα ας ε. P. παρατέτακα.

Παρατηρέω ῶ obſervo. *imperf.* παρετήρεον ουν. F. ήσω. P. παρατετήρηκα. *aor.* 1. *act.* παρετήρησα. *part. a. 1. act.* παρατηρήσας αντος ὁ. *præſ. med.* παρατηρέομαι οῦμαι obſervo.

Παρατήρησις εως ἡ obſervatio.

Παρατίθημι appono, propono. F. παραθήσω. *a.* 1. παρέθηκα. *aor.* 2. παρέθην ης η. *a. 2. ſubj.* παραθῶ ῇς. *a.* 2. *infin.* παραθεῖναι. P. παρατέθεικα. *præſ. paſſ.* παρατίθεμαι *apponor*, 1 *Corinth.* 10, 27. *item in med. forma. propono*, 1 *Tim.* 1. 18. *ob oculos pono, demonſtro, Act.* 17. 3. *commendo, Actor.* 20. 32. *fut.* 1. *med.* παραθήσομαι. *a. 2. med* παρεθέμην σο το *com-*

mendavi. aor. 2. med. imperat. παράθου (*pro* παράθεσο) *committe.*

Παρατυγχάνω obvius fio. F. παρατεύξομαι. *a.* 2. παρέτυχον, *Act.* 17. 17.

Παραυτίκα *adv.* confeſtim, *ex* παρὰ & αὐτίκα *ſtatim.*

Παραφέρω transfero. F. παροίσω. *aor.* 2. παρήνεγκον. *a.* 2. *imperat. act.* παρένεγκε. *a.* 2. *infin.* παρενεγκεῖν.

Παραφρονία ας ἡ dementia, *à nomine* παράφρων ονος ὁ ἡ *amens, q. d.* παρὰ τὴν φρένα *contra mentem.* παρὰ *inter alia* contra, & φρὴν ενὸς ἡ *mens.*

Παραφρονέω ῶ deficio. *demens ſum. Fut.* ήσω. P. παραπεφρόνηκα.

Παραχειμάζω hyberno. F. άσω. P. παρακεχείμακα. *a.* 1. παρεχείμασα. *a.* 1. *act. infin.* παραχειμάσαι. χειμὼν ῶνος ὁ *hyems.*

Παραχειμασία ας ἡ hybernatio, hyematio.

Παραχρῆμα *adv. ex tempore, ex* παρὰ *cum Accuſ.* in, & χρῆμα τος τὸ *res, negotium, q. d in ipſa re, i. e. dum ipſa res geritur*, è veſtigio.

Πάρδαλις εως ἡ pardalis, panthéra. *Apoc.* 13. 2.

Πάρειμι adſum, πάρει, πάρεστι. 1. *pl.* πάρεσμεν. 2. *pl.* πάρεστε. 3. *pl.* πάρεισι. *præſ. infin.* παρεῖναι *adeſſe. part. præſ.* παρὼν όντος ὁ *præſens, Heb.* 12. *v.* 11. πρὸς τὸ παρὸν, *in præſens, pro præſenti tempore. imperf.* παρῆν *aderam. Fut.* παρέσομαι η. παρέσται *pro* παρέσεται.

Πάρειμι advenio, *prodeo, progredior, ex* παρὰ &

εἶμι.

εἶμι eo. in 2. ſing. πάρεις. in 3. ſing. πάρεισι. differt ergo à πάρειμι adſum, ſola conjugatione. a. 2. act. παρῆν ῆς ῆ. unde eſt part. a. 2. παρὼν όντος ὁ. Col. 1. v. 6 ab εἶμι, vado.

Παρεισάγω introduco. F. άξω. P. παρεισῆχα. præt. paſſ. παρεισῆγμαι ξαι κται.

Παρείσακτος ου ὁ ἡ irreptitius a, clam ſe inſinuans. Gal. 2. 4.

Παρεισδύω ſubrépo. F. ύσω. a. 1. παρεισέδυσα.

Παρεισέρχομαι irrépo, præterea introeo. F. παρεισελεύσομαι. a. 2. παρεισῆλθον ες ε.

Παρεισφέρω confero. Fut. παρεισοίσω. aor. 1. act. παρεισήνεγκα. part. aor. 1. act. παρεισενέγκας αντος ὁ. 2 Pet. 1. 5.

Παρεκτὸς extra, excepto, extrinſecus, cum Genit. ex παρὰ & ἐκτὸς extra. Th. ἐκ ἐξ.

Παρεμβολὴ ῆς ἡ caſtra. item exercitus, Hebr. 11. v. 34. à παρεμβάλλω (verbum decompoſitum ex παρὰ & ἐμβάλλω injicio. quod eſt ex ἐν in, & βάλλω jacio) interjicio, item, tentoria colloco ordinibus certis diſtincta. F. παρεμβαλῶ. P. παρεμβέβληκα. a. 2. παρενέβαλον præt. med. παρεμβέβολα.

Παρενοχλέω ῶ obturbo. cum Dat. Fut. ήσω. P. παρενώχληκα.

Παρεπίδημος ου ὁ ἡ advena, hoſpes. Heb. 11. 13.

Παρέρχομαι prætereo. F. παρελεύσομαι. aor. 2 παρῆλθον tranſgreſſus ſum, Luc. 15. 29. a. 2. imperat. πάρελθε. a. 2. ſubj. παρέλθω ῃς ῃ ωσι. a. 2. infin. παρελθεῖν. part. a. 2. παρελθὼν όντος ὁ

inter-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

interveniens *ſive* adveniens, *Actor.* 24.7. *præt. med.* παρελήλυθα, 1 *Petr.* 4.3. παρεληλυθὼς χρόνος *tempus præterlapſum.*

• Πάρεσις εως ἡ remiſſio, *à* παρίημι *prætermitto.*

Παρέχω exhibeo. *imperf.* παρεῖχον. F. παρέξω. P. παρέσχηκα. *a.* 2. παρέσχον. *part. a.* 2. *act.* παρασχὼν όντος ὁ. *Act.* 17.31, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, *fide facta omnibus. præſ. med.* παρέχομαι *præbeo. imperf.* παρειχόμην ου ετο.

Παρηγορία ας ἡ ſolatium. *à nomine* παρήγορος ου ὁ ἡ *conſolator.* παρηγορέω ῶ *publicè hortor, conſôlor. ex* παρὰ *&* ἀγορὰ *forum.*

Παρθένος ου ἡ virgo. *interdum adjectiv.* ὁ ἡ.

Παρθενία ας ἡ virginitas.

• Παριστάνω *&* παρίστημι ſiſto. *Fut.* παραστήσω. *P.* παρέστηκα. *part. præt. act.* παρεστηκὼς ότος ὁ *&* *contractè* παρεστὼς ῶτος ὁ *adſtans. pluſquamperf.* παρειστήκειν *adſtabam. a.* 1. παρέστησα *ſtiti. a.* 1. *act. imperat.* 2. *pl.* παραστήσατε *ſiſtite,* Rom. 6.19. *a.* 1. *infin.* παραστῆσαι *probare. q. d. ob oculos ſiſtere. a.* 2. παρέστην ης η *adſtiti. fut.* 1. *med.* παραστήσομαι *ſiſtar.*

Παρίημι omitto. F. παρήσω. P. παρεῖκα. *præſ. paſſ.* παρίεμαι remiſſus fio. *præt. paſſ.* παρεῖμαι εῖσαι εῖται. *part. præt. paſſ.* παρειμένος η ον *remiſſus a um.*

Πάροδος ου ὁ tranſcurſus. 1 *Cor.* 16.7.

Πάροικος ου ὁ ἡ advena, *ex* παρὰ *cum Dativ.* apud *&* οἶκος domus.

Παροικία ας ἡ commoratio.

Παροι-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Παροικέω ῶ cómmoror, ad tempus apud alios habito. F. ήσω. P. παρῴκηκα. a. 1. παρῴκησα.

Παροιμία ας ἡ proverbium, *ex* παρὰ *cum Dativ. apud, &* οἴμη ης ἡ *ſeu* οἶμος ȣ ὁ ἡ *via, quòd tritum ſit, & per ora hominum obambulet.*

Παρόμοιος οία οιον ſimilis e. *ex* παρὰ *ad, &* ὅμοιος *ſimilis.*

Παροιμιάζω ſimilis ſum. F. άσω. P. παρῳμίακα.

Πάροινος ȣ ὁ ἡ vinoſus a. *q. d.* παρὰ τῷ οἴνῳ *apud vinum.*

Παροίχομαι prætereo. (*ex* παρὰ *præter, &* οἴχομαι *eo, abeo.*) *imperf.* παρῳχόμην ȣ ετο. F. παροιχήσομαι. *præt. act.* παρῴχηκα. *præt. paſſ.* παρῴχημαι *præterivi. part. præt. paſſ.* παρῳχημένος η ον *præteritus, præterlapſus.*

Παροξύνω *exacerbo. Fut.* παροξυνῶ. *aor.* 1. *act.* παρώξυνα. P. παρώξυγκα. *præſ. paſſ.* παροξύνομαι exacerbor. *imperf. paſſ.* παρωξυνόμην ȣ ετο. *præt. paſſ.* παρώξυμμαι, *& Atticè* παρώξυσμαι. *Ex* παρὰ *&* ὀξύνω *acuo. Th.* ὀξὺς εῖα ὺ *acutus a um.*

Παροξυσμὸς ȣ ὁ exacerbatio. *item* incitamentum. *Heb.* 10. 24.

Παροργίζω ad iram próvoco. F. *ίσω. & Atticè* ιῶ. P. παρώργικα. *præt. paſſ.* παρώργισμαι. *unde eſt*

Παροργισμὸς ȣ ὁ irritatio ad iram.

Παροτρύνω exſtimulo. F. *υνῶ.* P. παρώτρυγκα. a. 1. παρώτρυνα. *ex* παρὰ *&* ὀτρύνω inſtigo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Παρουσία ας ἡ adventus, præſentia. à παρὼν ὄντος. vide ſuprà πάρειμι.

Παροψὶς ίδος ἡ patina, in qua opſonia apponũtur. ex παρὰ & ὄψον & τὸ, vide ſuprà. Matt. 23.25.

Παῤῥησία ας ἡ libertas, loquendi fiducia. q. d. πᾶν ῥησία, ν mutato in ρ, vel πᾶσα ῥῆσις. παῤῥησίᾳ apertè, palàm, Ioh. 10.24. οὐκ ἐν παροιμίαις, ſine tropo, propriè, Ioh. 16.25, 29. ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, celebrem eſſe, in omnium verſari ore, Ioh. 7.4.

Παῤῥησιάζομαι liberè loquor. imperf. ἐπαῤῥησιαζόμην ου ετο. F. άσομαι. aor. 1. med. ἐπαῤῥησιασάμην ω ατο.

Πᾶς πᾶσα πᾶν, παντὸς πάσης παντὸς, omnis e, quivis, totus a um, Act. 22.5. ullus, Ap. 21.27.

Πάσχα τὸ, ἄκλιτον, paſcha vox origine Hebræa, Latinè tranſitus, Iohan. 11.55. πρὸ τοῦ πάσχα, ante paſcha.

Πάσχω patior. F. πείσομαι. à πήθω, ει in η. præt. med. πέπονθα. (pro πέπονα per pleonaſmum literæ θ à πονέω. vel à πανθάνω.) a. 2. ἔπαθον. παθεῖν. παθών. perf. πεπάθηκα, à παθέω.

Πατάσσω percutio. F. πατάξω. a. 1. ἐπάταξα.

Πατέω ῶ calco. F. ήσω. P. πεπάτηκα. præſ. paſſ. πατέομαι conculcor. a. 1. paſſ. ἐπατήθην.

Πατὴρ pater, Iac. 1.17. item, tutor, curator, Luc. 2.48. Gen. πατέρος contractè πατρός. D. πατέρι contractè πατρί. Acc. πατέρα (non πάτρα, ad differentiam nominis πάτρα ας ἡ patria.) V. ὦ πάτερ. In num. pl. caſus non contrahuntur.

Πατερ-

Πατρικὸς ἡ ὸς paternus a um.

Πατρῷος ῴα ῷον patrius a um.

Πατραλῴης ου ὁ parricîda, 1 *Tim.* 1. 9. *ex* πατὴρ & ἀλοάω *ſeu* ἀλοιάω ῶ *propriè tritúro, item multis ictibus contundo, verbero. confer* μητραλῴης.

Πατριάρχης ου ὁ patriarcha, *q.* τῆς πατριᾶς ἄρχων, *familiæ princeps.*

Πατροπαράδοτος ου ὁ ἡ à parentibus traditus a.

Πατριὰ ᾶς ἡ familia, parentela.

Πατρὶς ίδος ἡ patria.

Παύω *facio ceſſare*, coërceo. F. παύσω. P. πέπαυκα. *a.*1. ἔπαυσα. *a.*1. *imperat* παῦσον άτω. *præſ. med.* παύομαι ceſſo, *deſiſto. præt. imperf. med.* ἐπαυόμην ου ετο *ceſſabam.* 3. *pl.* ἐπαύοντο, *Act.*5.42. *fut.*1. *med.* παύσομαι. *a.*1. *med.* ἐπαυσάμην ω ατο. *præt. paſſ.* πέπαυμαι *deſtiti*, 1 *Pet.* 4. 1.

Παχύνω *pinguefacio.* Fut. παχυνῶ. P. πεπάχυγκα. *præt. paſſ.* πεπάχυμμαι. *a.*1. *paſſ.* ἐπαχύνθην ης η pinguefactus ſum. *Them.* παχὺς έος ὁ *craſſus.*

Πέδη ης ἡ compes.

Πεδινὸς ἡ ὸν campeſtris e. *Th.* πέδον ου τὸ *ſolum.* πεδίον ου τὸ *campus.*

Πεζῇ pedibus **zu fuß.** *Th.* πέζα ης ἡ *ima pedis planta. unde* πεζὸς οῦ ὁ *pedes itis. capitur etiam adjectivè* πεζὸς ἡ όν. pedeſtris e. & *hinc* πεζῇ *ſcil.* ὁδῷ *pedeſtri itinere.*

Πεζεύω pedibus iter facio. F. εύσω. P. πεπέζευκα.

Πειθαρ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Πειθαρχέω ῶ *propriè, principi obedio, q d.* πείθομαι ἄρχοντι. obtempero, pareo. *F.* ήσω. *P.* πεπειθάρχηκα. *a.* 1. ἐπειθάρχησα.

Πειθὸς ἡ ὸν *pro* πιθανὸς ἡ ὸν perſuaſorius a um.

· Πείθω perſuadeo. *cum Accuſ. imperf.* ἔπειθον. *F.* πείσω *ſecurum reddam. a.* 1. ἔπεισα. *præt. act.* πέπεικα. *præſ. med.* πείθομαι *propriè perſuadeor. item* patior mihi perſuaderi, *Actor.* 21. 24. aſſentior. *item cum Dativo.* obedio, pareo, credo. *imperf.* ἐπειθόμην ου ετο *credebam. præt. perf.* πέπεισμαι *perſuaſus ſum. part. perf.* πεπεισμένος η ον *perſuaſus a um. aor.* 1. *paſſ.* ἐπείσθην ης η *aſſenſus ſum, credidi. fut.* 1. *paſſ.* πεισθήσομαι *credam. præt. med.* πέποιθα *confido. præt. med. infin.* πεποιθέναι *confidere. part. præt.* πεποιθὼς ότος ὁ fretus. *pluſq. perf.* ἐπεποίθειν εις ει, *Luc.* 11. 22.

- Πεινάω ῶ eſurio. *F.* πεινάσω, *Luc.* 6. 25. *a.* 1. ἐπείνασα. *P.* πεπείνακα.

Πεῖρα ας ἡ *experientia*, experimentum. *Heb.* 11. *v.* 29.

· Πειράζω tento, *ſemel* exploro, 2 *Corinth.* 13. 5. *F.* άσω. *præt. act.* πεπείρακα. *aor.* 1. *act.* ἐπείρασα. *a.* 1. *infin.* πειράσαι. *præſ. paſſ.* πειράζομαι *tentor, ad peccandum ſolicitor. præt. paſſ.* πεπείρασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπειράσθην. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* πειρασθῶ *tentor. aor.* 1. *paſſ. infin.* πειρασθῆναι *tentari.*

Πειράω ῶ conor. *F.* άσω. *a.* 1. ἐπείρασα, *Actor.* 24. 6. *præſ. med.* πειράομαι ῶμαι *conor. imperf.*

perf. med. ἐπειραόμην ώμην, άου ῶ, άετο ᾶτο. *3. pl.* άοντο ῶντο.

Πειρασμὸς οῦ ὁ tentatio.

Πεισμονὴ ῆς ἡ perſuaſio, *Gal.* 5. 8.

Πέλαγος εος τὸ pelagus; *mare profundum affine Hebræo* פֶּלֶג *rivus.*

Πελεκίζω ſecuri ferio. *Fut.* ίσω. *P.* πεπελέκικα. *præt. paſſ.* πεπελέκισμαι *part præt paſſ* πεπελεκισμένος η ον *ſecuripercuſſus. Them.* πέλεκυς εως ὁ *ſecuris, bipennis. in Accuſ.* πέλεκυν, *Ierem.* 22. 7.

Πέμπτος η ον (*pro* πέντος à πέντε, *Æolicè* πέμπε *quinque*) quintus a um.

Πέμπω mitto. *Fut.* πέμψω. *P.* πέπεμφα. *aor.* 1. ἔπεμψα. *a.* 1. *imperat.* πέμψον άτω. *a.* 1. *ſubj.* πέμψω ῃς ῃ. *aor.* 1. *infin.* πέμψαι. *part. a.* 1. πέμψας αντος ὁ. *præſ. paſſ.* πέμπομαι mittor. *a.* 1. *paſſ.* ἐπέμφθην.

Πένης ητος ὁ qui labore victum quærit. *Th.* πένομαι *laboro, facio, egeo.*

Πενθερὸς οῦ ὁ ſocer, & πενθερὰ ᾶς ἡ ſocrus.

Πένθος εος τὸ luctus, *q.* πόνθος, à πέπονθα *paſſus ſum,* à πονέω. *vide* Πάσχω.

Πενθέω ῶ lugeo. *Fut.* ήσω. *P.* πεπένθηκα. *aor.* 1. ἐπένθησα.

Πενιχρὸς ὰ ὸν pauperculus a um.

Πέντε οἱ αἱ τὰ quinque.

Πεντάκις quinquies *adv.* 2 *Cor.* 11. 24.

Πεντακόσιοι αι α quingenti æ a.

Πεντεκαιδέκατος η ον decimusquintus a um.

Πεντή-

Πεντήκοντα οἱ αἱ τὰ quinquaginta.

Πεντηκοστὸς ἡ ὸν quinquageſimus a um. πεντηκοστὴ ῆς ἡ *ſcil.* ἡμέρα, *dies quinquageſimus ſcil. à reſurrectione* Domini.

Πεποίθησις εως ἡ fiducia.

Πὲρ *particula enclitica, vox imperfecta, quæ aliis orationis partibus annecti ſolet, & plerumque ſignificat cum* ç quamvis, *Hebr.* 8.5. *cum* ἐὰν quidem, modo, *Heb.*3.6. *interdũ reſpondet Latinæ terminationi* cunque. *Sæpe eſt* ἄσημον, *h. e. nihil ſignificat, ſed adhibetur* ὡς μόριον συμπληρωματικὸν, *h. e. dictiuncula expletiva, quâ inprimis poëtæ gaudent, & egent.*

Πέραν *Adv.* trans *conſtruitur cum Genit Mat.* 4.15. *item* cis, ſecus, *ad formam τοῦ* עֵבֶר.

Πέρας ατος τὸ terminus, *finis,* πέρατα ων τὰ *fines. Luc.* 11.31.

Περὶ *præpoſ. cum Genit.* de, pro, propter, contra. *cum Accuſ.* circa, per, *Act.*21.8, οἱ περὶ τὸν Παῦλον *ſcil.* ὄντες, *h. e. qui cum Paulo erant. in compoſitis modò per* circum *vertitur, modò per* ob. *item ſignificationem intendit. ut* περιμένω *valde ſeu diu maneo,* exſpecto. περίεργος *nimis occupatus,* περίλυπος *valde triſtis.*

Περιάγω circumeo, *Act.* 13. 11. circumduco, 1*Cor.*9.5. *imperf.* περιῆγον *circuibam. F.* περιάξω. *aor.*2. περιήγαγον, *Atticè pro* περιῆγον, *fortè ad differentiam imperf.*

Περιαι-

Περιαιρέω ῶ aufero, *q.d. circumcirca vel undique tollo, h.e. planè tollo. F.* ήσω. *P.* περιήρηκα. *a.2.* περιεῖλον ες ε. *a.2. infin.* περιελεῖν *tollere, Hebr.* 10.11. *præſ paſſ.* περιαιρέομαι οῦμαι tollor. *imperf.* περιηρεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο.

Περιαστράπτω circumfulgeo. F. ψω. P. περιήστραφα. *a.* 1. *act.* περιήστραψα. *Act.* 9. 3.

·Περιβάλλω circumdo, cingo. *Fut.* περιβαλῶ. *item* amicio. *aor.* 2. περιέβαλον *amicivi. P.* περιβέβληκα. *præſ paſſ.* περιβάλλομαι veſtior. *præt. paſſ.* περιβέβλημαι. *part. perf paſſ.* περιβεβλημένος η ον *amictus a um. fut.* 1. *med.* περιβαλοῦμαι *amiciar. a.* 2. *med.* περιεβαλόμην ου ετο *veſtitus fui. a.* 2. *med. imper.* περιβαλοῦ έσθω, *Act.* 12. 8, περιβαλοῦ (2. *ſing. a.* 2. *med. imper.*) τὸ ἱμάτιόν σου *indue pallium tuum. præt. med.* περιβέβολα, *unde eſt* περιβολὴ ῆς ἡ *veſtitus. & hinc*

·Περιβόλαιον ου τὸ amictus; velamen.

Περιβλέπω *circumſpicio. F.* ψω. *P.* περιβέβλεφα. *uſitatius eſt verbum med.* περιβλέπομαι circumſpicio. *imperf. med.* περιεβλεπόμην ου ετο. *aor.* 1. *med.* περιεβλεψάμην ω ατο. *part. a.* 1. *med.* περιβλεψάμενος η ον.

Περιδέω *circúmligo. Fut.* ήσω. *P.* περιδέδεκα. *præſ. paſſ.* περιδέομαι obvincior. *præt. perf.* περιδέδεμαι. *pluſq. perf.* περιεδεδέμην σο το.

Περιεργάζομαι inaniter ſatago. *nimiùm curioſè & inaniter laboro. F.* άσομαι. *a.* 1. *med.* περιειργασάμην ω ατο.

Περιεργ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Περίεργος ου ὁ ἡ curioſus a.

Περιέρχομαι circumeo. *cum Accuſ. F.* περιελεύσομαι. *a. 2.* περιῆλθον *oberravi, Hebr. 11. 37.*

Περιέχω occupo, *1 Pet. 2. 6.* περιέχει *pro* περιέχεται *continetur. a. 2.* περιέσχον ες ε *occupavi.*

Περιζώννυμι *præcingo. F.* περιζώσω. *P.* περιέζωκα. *aor. 1.* περιέζωσα. *præſ. paſſ.* περιζώννυμαι præcingor. *præt. paſſ.* περιέζωσμαι *part. præt. paſſ.* περιεζωσμένος *præcinctus. aor. 1. med.* περιεζωσάμην ω ατο præcinctus fui, *vel reciprocè* præcinxi me. *a. 1. med. imperat.* περίζωσαι ἄθω, *Act. 12. 8. præcinge te. part. a. 1. med.* περιζωσάμενος *præcinctus.*

Περίθεσις εως ἡ circumpoſitio. *1 Pet. 3. 3.*

Περιΐστημι *propriè* circumſto. *F.* ήσω. *a. 1.* περιέστησα *P.* περιέστηκα. *part. præt.* περιεστηκὼς ότος ὁ *& contractè* περιεστὼς ῶτος ὁ *circumſtans. Ioh. 11. 24,* διὰ τὸν ὄχλον περιεστῶτα, *ob turbam circumſtantem. Verb. med.* περιΐσταμαι cohibeo, *2 Tim. 2. 16. & Tit. 3. 9.* περιΐστασο *ad verbum, circumſta h. e. obſide & obſiſte ne latiùs illud malum ſerpat. h. e. cohibe, fac ut alii illud vitent. cum Accuſ.*

Περικάθαρμα τος τὸ purgamentum, *1 Cor. 4. v, 13. ſordes undique verrendo collectæ. à* περικαθαίρω *circumquaque purgo.*

Περικαλύπτω obvolvo, circúmtego. *F.* ψω. *a. 1.* περιεκάλυψα. *P.* περικεκάλυφα. *præt. paſſ* περικεκάλυμμαι. *part. præt. paſſ.* περικεκαλυμμένος η ον *circumtectus a um.*

Περί-

Περίκειμαι *circumponor*, circumdor. *cum Accuſ. F.* ἐίσομαι. *imperf.* περιεκείμην σο το.

Περικεφαλαία ας ἡ galea. *q. d.* περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη. *Eph. 6. 17.*

Περικρατὴς έος ὁ ἡ compos. *cum Genit. ex* περὶ, *quod cum nominibus in compoſ. valet* valde, *&* κρατέω *teneo.* **der hart vnd feſt helt.**

Περικρύπτω occulto. *F.* ψω. *P.* περικέκρυφα. *a. 2.* περιέκρυβον ες ε.

Περικυκλόω ῶ circumcingo. *F.* ώσω. *P.* περικεκύκλωκα. *a. 1.* περιεκύκλωσα.

Περιλάμπω *circumfulgeo. item radios circumfundo,* colluſtro. *P.* ψω. *a. 1.* περιέλαμψα. *part. a. 1.* περιλάμψας αντος ὁ.

Περιλείπω *reliquum facio. Fut.* ψω. *P.* περιλέλειφα. *præſ. paſſ.* περιλείπομαι reliquus ſum. *part. præt. paſſ.* περιλελειμμένος η ον *relictus, reſiduus a um.*

Περίλυπος ου ὁ ἡ valde triſtis. περὶ *in compoſitione intendit.* περιχαρὴς *valde lætus.*

Περιμένω exſpecto. *cum Accuſ. Fut.* περιμενῶ. *P.* περιμεμένηκα. *a. 1. act.* περιέμεινα.

Πέριξ, circumcirca. *Act. 5. 16.*

Περίοικος ου ὁ ἡ accola, *q. d.* περὶ ἡμᾶς οἰκῶν, *qui circa nos habitat, h. e. qui nobis eſt vicinus.*

Περιοικέω ῶ accola ſum. *F.* ήσω. *P.* περιῴκηκα.

Περιούσιος ου ὁ ἡ peculiaris. *à partic.* περιὼν *verbi* περίειμι *excello, ſuperſum. unde &* περιουσία *ας ἡ copia, quam tanquam theſaurum recondimus & aſſervamus. Tit. 2. 14.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Περιοχὴ ῆς ἡ *argumentum*, der begriff ode inhalt. *item* locus ſcripturæ, *Act. 8. 32.* περιέχω. *vide ſuprà.*

Περιπατέω *obambulo*, ambulo. *imperf.* περιεπάτεον ουν. *F.* ήσω. *aor. 1.* περιεπάτησα. *P.* περιπεπάτηκα.

Πέριξ circumquaque *Adv. Act. 5. 16,* αἱ πέριξ πόλεις *ſcil.* οὖσαι, *urbes vicinæ.* τῶν πέριξ πόλεων *ſcil.* οὐσῶν *urbium circumjacentium Them.* περὶ.

Περιπείρω transfigo. *Fut.* περιπερῶ. *aor. 1. act.* περιέπειρα ας ε. *1 Tim. 6. 10.*

Περιπίπτω incido. *cum Dat. F.* περιπτώσω. *a. 2.* περιέπεσον. *F.* περιπέπτωκα.

Περιποιέω ῶ ſervo, comparo. *F* ήσω. *P.* περιπεποίηκα. *præſ. med.* περιποιέομαι οῦμαι acquiro. *a. 1. med.* περιεποιησάμην ω ατο.

Περιποίησις εως ἡ acquiſitio.

Περιρρήγνυμι dirumpo. *F.* περιρρήξω. *P.* περιέρρηχα. *aor. 1.* περιέρρηξα. *part. a. 1. act.* περιρρήξας αντος ὁ.

Περισπάω ῶ *diſtraho. Fut.* άσω. *P.* περιέσπακα. *præſ. paſſ.* περισπάομαι ῶμαι diſtrahor. *imperf.* περιεσπαόμην ώμην, άου ῶ, αετο ᾶτο.

Περισσὸς ἡ ὸν *vel Atticè* περιττὸς *excellens. item* redundans. *ex* περὶ *cum Gen.* præ, *q. d.* περὶ ἄλλων ὢν *aliis præſtans.* ἐκ περισσοῦ *multò magis. Marc. 14. 31.*

Περισσῶς *adv.* ampliùs.

Περισσεία ας ἡ redundantia.

Περισσεύ-

Περίσσευμα, ατος, τὸ abundantia *Matth.12.34.*

Περισσεύω *vel* περιττεύω abundo, ſuperſum, excello *F.* εύσω. *a.1* ἐπερίσσευσα. *Activè capitur Eph.1.8.* fecit exuberare. *Sic a.1. opt.* περισσεύσαιμι, *1 Theſſ 3.12. faxit exuberare. Part. præſ.* τὸ περισσεῦον όντος *quod ſupereſt, quod redundat*, reliquiæ. τὸ περισσεῦσαν αντος *part. a.1 g. n.* reliquiæ, *Luc. 9.17.*

Περιστερά, ᾶς, ἡ columba. *ſic dicta* ὅτι περισσῶς ἐρᾷ *quod vehementer amet. carere enim bile dicitur. maſculinum eſt* περιστερὸς ου ὁ *columbus.* περιστερεὼν ῶνος ὁ *columbarium.*

Περιστράπτω, *pro* περιαστράπτω. *aor.1.* περιέστραψεν, *Act. 9.13.*

Περιτέμνω circumcído. *Fut.* περιτεμῶ. *P.* περιτέτμηκα. *a.2.* περιέτεμον, *Luc.1.59.* περιτεμεῖν (*a.2 act. infin.*) *præt. paſſ.* περιτέτμημαι. *part præt. paſſ.* περιτετμημένος. *præt. med.* περιτέτομα. *unde eſt* Περιτομὴ ῆς ἡ circumciſio, *Tit.1.10.* οἱ ἐκ περιτομῆς *ſcil.* ὄντες, *h.e.* οἱ περιτετμημένοι, *circumciſi Iudæi.*

Περιτίθημι circumpono. *3.pl.* περιτιθέασιν *Ionicè pro* περιτιθεῖσι, *Marc.15.v.17. F.* περιθήσω. *P.* περιτέθεικα. *a.1.* περιέθηκα. *a.2.* περιέθην ης η. *part. a.2. act.* περιθεὶς έντος ὁ.

Περιτρέπω *circúmago, circumactu everto.* redigo. F. ψω. P. περιτέτρεφα.

Περιτρέχω percurro. *F.* περιθρέξω *a.2.act.* περιέδραμον ες. *part. a.2. act.* περιδραμὼν όντος ὁ. *q. à* περιδρέμω. *P.* περιδεδράμηκα. *q. à* περιδραμέω.

Περιφέ-

Περιφέρω circumfero. *F.* περιοίσω. *aor.* 2. περιήνεγκον. *præſ. paſſ.* περιφέρομαι *circumferor. part. præſ. paſſ.* περιφερόμενος η ον.

Περιφρονέω ῶ deſpicio. *Futur.* ήσω. *ab adj.* περίφρων ονος ὁ ἡ. *valde prudens, ex* περὶ *&* φρὴν *mens.*

Περίχωρος ου ὁ ἡ circúmjacens regio. χώρα ας ἡ *regio.*

Περίψημα τος τὸ ſordes, *1 Corinth.* 4. *v.* 13. *à* περιψάω *circumquaque abſtergo, défrico. ex* περὶ *&* ψάω. *Fut.* ψήσω. *P.* ἔψηκα. *tergo, abſtergo.*

Περπερεύομαι perperam ago. *F.* εύσομαι. *Them.* πέρπερος ου ὁ *vanus, temerarius, præceps.*

Πέρυσι *adv.* anno proximè elapſo.

Πέτομαι, πέταμαι σαι ται, *vel* πετάομαι ῶμαι, volo as. *Prov.* 26. 2, ὄρνεα πέτανται *aves volant. Part. præſ. med.* πετόμενος, πετώμενος, *Apoc.* 4. 7. *&* 8. 13. *Præſ. ſub.* πέτωμαι ῃ ηται, *Apoc.* 12. 14. *eſt vel à* πέτομαι, *vel à* πέταμαι, *ſicut* δύναμαι. *A.* 1. *paſſ.* ἐπετάσθην ης η *volavi. Pſ.* 18. 11, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, *volitavit ſuper alas ventorum.*

Πετεινὸν οῦ τὸ *volatile, avis, volucris, à* πέτομαι *volo.* πετεινὰ ῶν τὰ volucres.

Πέτρος ου ὁ lapis. *Iohan.* 1. 43.

Πέτρα ας ἡ rupes, petra.

Πετρώδης εος ὁ ἡ petroſus a.

Πήγανον ου τὸ ruta. *Luc.* 11. 42.

Πηγὴ ῆς ἡ fons.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Πήγνυμι, πηγνύω, πήσσω vel πήττω figo, compingo. F. ξω. P. πέπηχα. a. 1. act. ἔπηξα ας ε.

Πηδάλιον ου τὸ guberuaculum, clavus. *Th.* πηδὸν οῦ τὸ *remus.*

Πηλίκος η ον, quantus a um? ἡλίκος η ον *quantus a um, citra interrogationem, at præfixo* π *fit* ἐρωτηματικὸν, *h.e. interrogativum. idem fit in* ὅσος πόσος, οἷος ποῖος *qualis,* ὅτε πότε *quando,* οὗ ποῦ *ubi,* ὅθεν πόθεν *unde,* ὡς πῶς *quomodo, &c.*

•Πηλὸς οῦ ὁ lutum, *Rom. 9.21. ſunt qui derivant* à παλάσσω *coinquino, polluo.*

Πήρα ας ἡ pera.

Πῆχυς πήχεως ὁ cubitus, *in Accuſ.* πῆχυν, *Luc. 12. 25. gen. plur.* πηχέων ῶν. *Iohan. 21. 8.*

Πιάζω capio, prehendo. *Fut.* άσω. *P.* πεπίακα. *a. 1.* ἐπίασα, *Iohan. 21. 10,* ὧν *(pro* ἃ*)* ἐπιάσατε. *quos cepiſtis. a. 1. ſubj.* πιάσω ῃς ῃ. *a. 1. infin.* πιάσαι. *part. aor. 1.* πιάσας αντος ὁ. *a. 1. paſſ.* ἐπιάσθην ης η *captus fui. fut. 1. paſſ.* πιασθήσομαι, *capiar.*

Πιέζω premo. F. έσω, *Mich. 6. v. 15.* P. πεπίεκα. *præt. paſſ.* πεπίεσμαι. *part. præt. paſſ.* πεπιεσμένος η ον *preſſus.*

Πιθανολογία ας ἡ probabilitas ſermonis, *ex* πιθανὸς *perſuaſorius (pro* πειθανὸς à πείθω *perſuadeo) &* λόγος *ſermo. Col. 2. 4.*

Πικρὸς ὰ ὸν amarus a um.

·Πικρία ας ἡ amarulentia.

Πικραίνω amaritudinem affero. F. πικρανῶ. a. 1.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ἐπίκρανα *irritavi. a. 1. infin.* πικρᾶναι. πικραίνομαι exacerbor, *ſum amarulentus. a. 1. paſſ.* ἐπικράνθην ης η.

Πίμπρημι *vel* πρήθω *incendo.* F. πρήσω. P. πέπρηκα. *a. 1.* ἔπρησα. *præſ. paſſ* πίμπραμαι *incendor*, intumeſco. *præſ. infin. paſſ.* πίμπρασθαι *ad formam* ἵστασθαι.

· Πίναξ ακος ὁ *tabula, item quadra*, patina.

Πινακίδιον ου τὸ tabella. *Luc. 1. 63.*

. Πίνω bibo. *imperf* ἔπινον. F πώσω. P. πέπωκα. *a. 2.* ἔπιον. *a. 2. imper.* πίε *bibe.* & πῖθι (*pro* πίεθι.) *a. 2. ſubj.* πίω ῃς ῃ. *a. 2. infin.* πιεῖν. *part a. 2.* πιὼν οῦσα όν. *fut. 1. med.* πίομαι *pro* πιοῦμαι. *in 2. perſ.* πίεσαι *bibes pro* πιῇ *à* πίομαι.

· Πιότης ητος ἡ pinguedo. *à Th.* πίων ονος ὁ ἡ *pinguis.* πιαίνω *pinguefacio. Rom. 11. 17.*

· Πιπράσκω vendo *à* περάω *per reduplicationem. imperf.* ἐπίπρασκον ες ε. F. περάσω. P. πέπρακα, *Matth. 13. 46. præt. paſſ* πέπραμαι, *Rom. 7. 14.* πεπραμένος *venditus. a. 1. paſſ.* ἐπράθην *venditus ſum. a. 1. paſſ. infin.* πραθῆναι *vendi. part. a. 1 paſſ.* πραθὲν, *Act. 5. 4. fut. 1. paſſ.* πραθήσομαι *vendar.*

· Πίπτω cado. *item* procido. *fut. med.* πεσοῦμαι (*Doricè pro* πέσομαι.) P. πέπτωκα. *aor. 1.* ἔπεσα. *aor. 2.* ἔπεσον. *aor. 2. imperat.* πέσε έτω ετε, *Luc. 23. 30. aor. 2. ſubj* πέσω ῃς ῃ. *a. 2. infin.* πεσεῖν *part. a. 2.* πεσὼν οῦσα όν.

Πίστις εως ἡ fides. *quaſi* πεῖσις, παρὰ τὸ πεπεῖσθαι *perſuaſum eſſe, à* πείθω.

Πιστὸς ἡ ὸν fidelis e, *conſtans in promiſſis, fide dignus*, 1 *Tim*. 1. 15. πιστὸς οὐ ὁ *Chriſtianus, credens in* CHRISTVM, 1 *Timoth*. 6. *v*. 2. πιστὴ ῆς ἡ *Chriſtiana, credens in* CHRISTVM, *Actor*. 16. 1. οἱ πιστοὶ *credentes*. πιστὸν *adverbialiter pro* πιστῶς. 3 *Iohan*. 5.

Πιστὰ ῶν τὰ beneficentiæ. *Act*. 13. 34.

Πιστεύω credo. *Fut*. εύσω. P. πεπίστευκα. *pluſquamperf*. πεπιστεύκειν, *Atticè pro* ἐπεπιστεύκειν. *part. præt. act*. πεπιστευκὼς υῖα ὸς, *Actor*. 21. *v*. 35. *aor*. 1. ἐπίστευσα. *aor*. 1. *imperat*. πίστευσον άτω ατε. *aor*. 1. *ſubj*. πιστεύσω ῃς ῃ. *aor*. 1. *act. infin*. πιστεῦσαι. *part. aor*. 1. πιστεύσας ασα αν. *præſ. paſſ*. πιστεύομαι *credor. præt. paſſ*. πεπίστευμαι *concreditur mihi. aor*. 1. *paſſ*. ἐπιστεύθην ης η. πιστεύω *ſequenti Dat. inſtar verbi* האמין *ſequente* ל *articulo Dativi caſus ſignificat* fidem habeo, *ſed ſequente* ב *quod Græcè exprimitur per* εἰς, *ſignificat* confido, fiduciam colloco. *Conſule hac de re Theſaurum linguæ Hebrææ Santis Pagnini*.

Πιστόω ῶ, *ſtabilio, confirmo*, fidem facio. F. ώσω. P. πεπίστωκα. *præt. paſſ*. πεπίστωμαι. *aor*. 1. *paſſ*. ἐπιστώθην, 2 *Tim*. 3. *v*. 14.

Πιστικὸς ἡ ὸν liquidus a um, *Marc*. 14. 3. *ab obſoleto verbo* πίω, *pro quo uſitatum eſt* πίνω *bibo. vel dicitur* πιστικὸς *pro* ὀπιστικὸς *per aphæreſin τοῦ ο μικροῦ ab* Ὄπις, ιστος ἡ, *quod eſt nomen urbis prope Babylonem, unde optima*

nardus aliò dicitur fuiſſe exportata. Sic optimus pannus in Germania dicitur Londinenſis. Löndſch tuch.

Πλάνη ης ἡ error.

Πλανάω ῶ *facio errare, in errorem induco,* fallo, ſeduco. F. ήσω. P. πεπλάνηκα. *a.* 1. ἐπλάνησα. *præſ. paſſ.* πλανάομαι ῶμαι *ſeducor,* erro. *præt. paſſ.* πεπλάνημαι. *part. præt. paſſ.* πεπλανημένος η ον *ſeductus a um. aor.* 1. *paſſ.* ἐπλανήθην ης η *ſeductus fui.*

Πλανήτης ου ὁ *erro ónis, erraticus, Iudæ v.* 13, ἀστέρες πλανῆται *ſtellæ erraticæ.*

Πλάνος ου ὁ *ſubſt.* ſeductor, impoſtor.

Πλάνος η ον *Adjectivum* fallax. *1 Tim.* 4. 4.

Πλὰξ πλακὸς ἡ tabula, *Exod.* 31. 18, πλάκες λίθιναι γεγραμμέναι τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ, *tabulæ lapideæ ſcriptæ digito* Dei.

Πλάσσω, *Atticè* πλάττω, fingo. F. άσω. P. πέπλακα. *a.* 1. ἔπλασα. *præt. paſſ.* πέπλασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπλάσθην *fictus fui.*

Πλάσμα τος τὸ figmentum. *Rom.* 9. 20.

Πλαστὸν ἡ ὸν fictus a um.

Πλάτος εος τὸ latitudo.

Πλατὺς εῖα ὺ latus a um. πλατεῖα πύλη *lata porta.* πλατεῖα ας ἡ *ſubſtantivè accipitur, & ſubintelligitur* ὁδὸς, *q. d. lata via,* platéa. πλατεῖαι ῶν αἱ platéæ.

Πλατύνω dilato. F. πλατυνῶ. P. πεπλάτυγκα. *a.* 1. ἐπλάτυνα. *præt. paſſ.* πεπλάτυμμαι. *aor.* 1 *paſſ.* ἐπλατύνθην. *a.* 1 *paſſ. imperat.* πλατύνθητι ήτω.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Πλείων ονος ὁ ἡ amplior, & πλεῖον ονος τὸ plus *comparativi gradus, à poſitivo* πολὺς πολλὴ πολὺ *multus a um.*

·Πλέκω connecto. (*unde eſt Latinorum* plico.) F. πλέξω. *a.1.act.* ἔπλεξα. *a.2.* ἔπλακον. *P.* πέπλεχα. *præt. paſſ.* πέπλεγμαι. *a 1. paſſ.* ἐπλέχθην. *a.2. paſſ.* ἐπλάκην. *præt. med.* πέπλοκα.

Πλέγμα τος τὸ, *in pl. num.* πλέγματα ων τὰ cinninni, *crines intorti.* 1 *Tim.* 2. 9.

Πλεονάζω plus habeo, abundo. *item tranſitivè*, facio abundare, 1 *Theſſ.* 3. *v.* 12, ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι (3. *ſing. aor.* 1. *act. opt.*) *Dominus faxit ut abundetis.* F. άσω. *aor.* 1. ἐπλεόνασα.

Πλεονέκτης ου ὁ avarus, *q.* πλέον ἔχειν βουλόμενος, *qui vult plus habere.* πλέον *pro* πλεῖον *plus,* & ἔκτης *ab* ἔχω *habeo. Sic avarus Latinè dicitur q. avens aurum.*

Πλεονεκτέω ῶ quæſtui habeo. F. ήσω. *a.* 1. ἐπλεονέκτησα, 2 *Cor.* 7. 2. *P.* πεπλεονέκτηκα. *a.* 1. *paſſ.* ἐπλεονεκτήθην. *a* 1. *paſſ. ſubj.* πλεονεκτηθῶ ῇς ῇ ῶμεν *ſuperemur,* 2 *Cor.* 2. 10.

·Πλεονεξία ας ἡ avaritia, *plura habendi libido.*

Πλευρὰ ᾶς ἡ *latus eris.*

Πλέω navigo. *imperf.* ἔπλεον ες ε. F. εύσω. *a.* 1. ἔπλευσα. *P.* πέπλευκα.

Πληγὴ ῆς ἡ (*Doricè* πλαγὰ ᾶς ἁ) plaga. *à præt. med.* πέπληγα *verbi* πλήττω *percutio.*

Πλῆθος εος τὸ multitudo, *vulgus.*

·Πληθύνω multiplico. *item* creſco. *Act.* 6. *v.* 1.

F. πληθυνῶ. *aor.* 1. ἐπλήθυνα. P. πεπλήθυγκα. *præt. paſſ.* πεπλήθυμμαι νσαι ται. *aor.* 1. *paſſ.* ἐπληθύνθην ης η *crevi. a.* 1. *paſſ. opt.* πληθυνθείην ης η. *a.* 1. *paſſ. infin.* πληθυνθῆναι.

Πλήθω impleo. F. πλήσω. *aor.* 1. ἔπλησα. P. πέπληκα. *a.* 1. *paſſ.* ἐπλήσθην ης η *impletus fui. aor.* 1. *paſſ. ſubj.* πλησθῶ ῇς ῇ. *part. a.* 1. *paſſ.* πλησθεὶς έντος ὁ.

Πλήκτης ου ὁ percuſſor, *à* 3. *ſing. præt. paſſ.* πέπληκται, *verbi* πλήσσω. 1 *Tim.* 3. 3.

Πλημμύρα ας ἡ *propriè maris æſtuantis acceſſus.* (*cui opponitur* ἄμπωτις εως ἡ *maris æſtuantis receſſus. pro* ἄμπωσις, *ex* ἀνάπωσις, *ab* ἀναπίνω, *reſorbeo.*) *item* inundatio. *à* πλήμη *vel* πλήμμη ης ἡ *maris æſtuantis acceſſus. q. d.* πλῆσμα τος τὸ *explementum. à* πλήθω *impleo, ubi litora aquis implentur.*

· Πλὴν *Adv.* præterquam, *Act.* 27.22. præter, *cum Genit. Marc.* 12.32. ſed, *Luc.* 6.24. ſed tantum, *Act.* 27. 22. attamen, *Philip.* 1.18. tamen, *Luc.* 10. *v.* 11. quinetiam, *Matth.* 11. 22. 24. imò, *Luc.* 11. 41. cæterùm, *Luc.* 22. *v.* 21. itaque, *Eph.* 5. 33. nimirum, *Phil.* 3. 15.

Πλήρης εος ὁ ἡ, πλῆρες εος τὸ plenus a um. *cum Genit. idem quod* πλέος, πλεῖος εία εῖον.

Πληρόω ῶ impleo, *item* abſolvo, finio. *F.* ώσω ſupplebo. *P.* πεπλήρωκα. *aoriſt.* 1. ἐπλήρωσα. *a.* 1. *act. opt.* πληρώσαιμι αις αι, *Rom.* 15. 13. *aor.* 1. *act. ſubj.* πληρώσω ῃς ῃ, 2 *Theſſ.* 1. 11. *præſ. paſſ.* πληρόομαι οῦμαι. *præt. paſſ.* πεπλήρωμαι.

ρώμαι. aor. 1. paſſ. ἐπληρώθην ης η. a. 1. ſubj. πληρωθῶ ῇς ῇ, Col. 1. 9 part. præt. paſſ. πεπληρωμένος impletus, item conſummatus, 1 Ioh. 1. 4.

Πλήρωμα τος τὸ ſupplementum, plenitudo, impletio, Col. 1. 19.

Πληροφορία ας ἡ plena aſſenſio, certioratio.

·Πληροφορέω ῶ plenam ſidem facio, q. d. πλήρη πίστιν φέρω ſeu φορέω plenam fidem affero. F. ήσω. a. 1. ἐπληροφόρησα. imp. πληροφόρησον, 2 Tim. 4. v. 5. P. πεπληροφόρηκα. Præſ. paſſ. πληροφορέομαι οῦμαι certus ſum, perſuaſiſſimum habeo. præt. paſſ. πεπληροφόρημαι. part. πεπληροφορημένος, Luc. 1. 1. aoriſt. 1. paſſ. ἐπληροφορήθην ης η, unde eſt a. 1. part. πληροφορηθεὶς plenè certioratus. ubi quidam metaphoram ſtatuunt, petitam à navi, quæ plenis velis fertur, nec impediri poteſt.

·Πλησίον Adv. prope cum Genit. Iohan 4. 5. ὁ πλησίον ſcil. ὢν proximus. τοῦ πλησίον proximi. τῷ πλησίον ſcil. ὄντι proximo, Rom. 15. 2. Th. Adv. πέλας prope.

Πλησμονὴ ῆς ἡ ſatietas. à πλήθω impleo.

Πλοῖον οίου τὸ navigium. ab inuſitato præt. med. πέπλοα verbi πλέω, unde eſt

Πλόος οῦς, όου οῦ, ὁ curſus navis, navigatio. item πλοῦς πλοὸς πλοῒ ad formam nominis νοῦς νοὸς νοῒ, Act. 27. 9. Thema πλέω navigo. F. πλεύσω. a. 2. ἔπλεον. præt. med. πέπλοα.

Πλοιάριον ου τὸ navigiolum. diminutivum à πλοῖον. Marc. 4. 36.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

• Πλούσιος ία ιον dives, *Luc.* 16. *v.* 1. πλουσία πόλις *urbs opulenta, Eſa.* 32. 13. *in comp.* πλουσιώτερος α ον.

• Πλοῦτος ου ὁ divitiæ.

Πλουτέω ῶ dives ſum. *Fut.* ήσω. *P.* πεπλούτηκα. *a.* 1. ἐπλούτησα.

Πλουτίζω *dito, locupléto, divitem reddo.* F. ίσω. *P.* πεπλούτικα. *aor.* 1. *act.* ἐπλούτισα. πλουτίζομαι ditor. *a.* 1. *paſſ.* ἐπλουτίσθην.

Πλυνώ lavo. F. πλυνῶ. *a.* 1. ἔπλυνα.

Πνέω flo, ſpiro. F. εύσω. *a.* 1. ἔπνευσα. P. πέπνευκα. *part. præſ.* πνέων έουσα έον, *Act.* 27. 40, τῇ πνεούσῃ *ſcil.* αὔρᾳ *vel* πνοῇ.

Πνεῦμα τος τὸ ventus, *& per metaph.* πνεῦμα ὑφιστάμενον νοερὸν, ſpiritus, ein geiſt.

Πνευματικὸς ἡ ὸν ſpiritualis e. πνευματικὸς *per Spiritum Dei renatus,* 1*Cor.* 2. 15. *opponitur ibid.* τῷ ψυχικῷ. *præditus donis ſpiritualibus,* 1*Cor.* 14. 37. *glorioſus,* 1 *Cor.* 15. 44. τὰ πνευματικὰ *res ſpirituales,* 1*Cor.* 2. *v.* 13. *& Coloſſ.* 1. 9, πνευματικὴ σύνεσις, *ſpiritualis intelligentia, opponitur carnali.*

Πνευματικῶς *adv.* ſpiritualiter, 1*Cor.* 2. 14. *tropicè ſeu metaphoricè Apoc.* 11. 8.

Πνοὴ ῆς ἡ (*à præt. med.* πέπνοα *verbi* πνέω) *ſtatus, halitus,* ventus, *Act.* 2. 2.

Πνίγω ſuffóco, *fauces præcludo. imperf.* ἔπνιγον. *Fut.* ξω. P. πέπνιχα. *a.* 1. *act.* ἔπνιξα. *præſ. paſſ.* πνίγομαι. *imperf.* ἐπνιγόμην ου ετο. *præt. paſſ.* πέπνιγμαι ξαι κται, *unde eſt*

Πνικτὸς

Πνικτὸς ἡ ὸν ſuffocatus a um. *πνικτὸν οῦ τὸ ſcil. ζῶον, animal ſuffocatum.*

Ποδήρης εως ὁ ἡ (*ſcil.* ἐσθὴς) veſtis talaris, *ad pedes uſque dependens, ex πᾶς ποδὸς ὁ pes & verbo ἄρω apto, adapto. Apoc.* 1. 13.

Πόθεν unde: *adv. interrogativum. vide* Πηλίκος *ſuprà. Iohan.* 1. 49. *item quum eſt interrogativum poteſtate, Iohan.* 2. 9, οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστὶ, *neſciebat, undenam eſſet:*

Ποιέω ῶ facio, operor, *Marc.* 6. 20. celebro, *Matt.* 26. 18. *F.* ήσω. *P.* πεποίηκα. *part.* πεποιηκὼς, *Act.* 3. 12. *a.* 1. ἐποίησα *conſtitui, Marc* 3. *v.* 14. *edidi, Matt.* 7. 22. *lucrifeci, Luc.* 19. 18. *egi, degi ſeu commoratus ſum, Act.* 19. 23. *a.* 1. *part.* ὁ ποιήσας, *Rom.* 10. 5. *Gal.* 3. 12. ποιέομαι οῦμαι fio. *Sæpe med. eſt, Act.* 20. 24. *Præt. paſſ.* πεποίημαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐποιήθην. *a.* 1. *med.* ἐποιησάμην ω αι. *Helleniſmus,* καλῶς ποιεῖν τινα, *Matth.* 5. 44. εὖ ποιεῖν τινα, *alicui beneſacere, Marc.* 14. 7. ποιεῖν τὴν ἀλήθειαν *veritati operam dare, Ioh.* 3. 21. ποιεῖν τὴν ἁμαρτίαν, *peccato operam dare.* 1 *Ioh.* 3. 9.

Ποίημα τος τὸ opus. *ποιήματα ων τὰ* res conditæ.

Ποίησις εως ἡ actio.

Ποιητὴς οῦ ὁ poëta. *item* effector, *factor.*

Ποικίλος η ον varius a um. *ἀ ποικίλλω variè diſtinguo.*

Ποιμὴν ένος ὁ paſtor.

Ποιμαίνω paſco, *per metaph.* doceo, rego. *F.* ποιμανῶ.

μαινῶ. *a*.1. ἐποίμαινα.*a*.1.*act.imperat.* ποίμανον άτω ατε. 1 *Pet*.3.2.

· Ποίμνη ης ἡ grex.

· Ποίμνιον ου τὸ, *idem*, *Luc*.12.32.

· Ποῖος οία οἷον qualis e? *Luc*.24.*verſ*.19. *vide* Πηλίκος.

Πόλεμος ου ὁ bellum.*affine eſt τῷ πελεμίζω commoveo, quaſſo, concutio.*

Πολεμέω ῶ bello,prælior. F.ήσω. P.πεπολέμηκα. *aor*.1.ἐπολέμησα.*a*.1.*infin*. πολεμῆσαι.

Πόλις εως ἡ urbs.

Πολίτης ου ὁ civis *vir*. πολῖτις ιδος ἡ *civis fœmina*. πολῖται ῶν οἱ *cives*.

Πολιτεία ας ἡ civitas, reſpublica. jus civitatis.

Πολιτάρχης ου ὁ *q.d*. ἄρχων τῶν πολιτῶν, *gubernator civium*, urbis præfectus.

Πολιτεύω *Remp. adminiſtro*. F.εύσω. P. πεπολίτευκα.*præſ. med*. πολιτεύομαι *idem*: *item* me gero, *Philip*.1.27.*præt.paſſ*. πεπολίτευμαι ſervivi, *cum Dativo*, *Act*.23.1.

Πολίτευμα ατος τὸ vita civilis, **wandel**, *Phil*. 3.*v*.20.

Πολλάκις *Adv*. ſæpe. πολλάκις *etiam ſeq. consona*, *Rom*.1.13. πολλάκι *poëticè*.

Πολὺς πολλὴ πολὺ multus a um. πολλοὶ multi. *item* omnes, *Roman*.5.*verſ*.15.*comparat*. πλείων ονος ὁ ἡ præſtantior. *ſuperl*. πλεῖστος η ον.

Πολὺ *Adverbialiter accipitur & vertitur* valde, *Rom*.3.2. *Act*.26.2. ἐπὶ πολὺ diu. *Sic*

etiam

etiam neutrum plurale πολλὰ multùm, valde, *Marc. 3.12. Rom. 16.12.* ſæpe, *ut* πολύ.

Πολλαπλασίων ονος ὁ ἡ multiplex.

Πολυλογία ας ἡ multiloquium, *loquacitas, Matth. 6. verſ. 7. ab adj.* πολυλόγος ου ὁ ἡ *multiloquus a. ex* πολὺς *multus &* λόγος *ſermo.*

Πολυμερῶς *Adv.* multifariam, *multis vicibus. ab adj.* πολυμερὴς έος ὁ ἡ *propriè multis partibus conſtans. ex* πολὺς πολλὴ πολὺ *multus a um, &* μέρος εος τὸ *pars. Th.* μείρω *divido. pars eſt ex diviſione.*

Πολυποίκιλος ου ὁ ἡ multiformis. *ex* πολὺς *&* ποικίλος *varius.* Eph. 3.10.

Πολύσπλαγχνος ου ὁ ἡ intimâ miſericordiâ abundans. *ex* πολὺς *multus, &* σπλάγχνον ου τὸ *viſcus. vide infrà.*

Πολυτελὴς έος ὁ ἡ *pretioſus a. ex* πολὺς *multus &* τέλος εος τὸ *ſumptus, vectigal.*

Πολύτιμος ου ὁ ἡ *valde pretioſus.* τιμὴ ῆς ἡ *pretium. (alii malunt ſcribere precium tanquam à prece) Th.* τίω *æſtimo.*

Πολυτρόπως *Adv.* multis modis. *ab adj.* πολύτροπος ου ὁ ἡ *varius, cujus ſunt multi modi.* τρόπος ου ὁ *modus. Th.* τρέπω *verto.*

Πόμα τος τὸ potus. *Th.* πίνω *bibo.*

Πόνος ου ὁ *labor,* dolor, *à præt. med.* πέπονα *verbi* πένομαι *laboro.*

Πονηρὸς ὰ ὸν *de induſtria malus,* malignus a um. πονηρὸς οῦ ὁ diabolus, κατ' ἐξοχὴν, *1Ioh. 2.13.*

compa-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

comparat. πονηρότερος α ον, *nequior us, pejor us, Luc.* 11. *v.* 26.

Πονηρία ας ἡ malitia.

Πορεία ας ἡ via, iter, *à* πορεύω *trajicio, quod eſt à* πορεὺς έως ὁ *portitor. & hoc à* πόρος ου ὁ *tranſitus. præt. med.* πέπορα. *Th.* πείρω.

Πορεύομαι proficiſcor. *imperf.* ἐπορευόμην ου ες. *F.* πορεύσομαι. *præt. paſſ.* πεπόρευμαι *verſatus ſum,* 1 *Pet.* 4. *v.* 3. *aor.* 1. *paſſ.* ἐπορεύθην ης η *abivi. a.* 1. *paſſ. imperat.* πορεύθητι.

Πορθέω ῶ vaſto. (*à* πέρθω *diruo, depopulor. F.* πέρσω. *fut.* 2. παρθῶ *& per metathaſin* πραθῶ. *a.* 2. ἔπραθον *pro* ἔπαρθον. *præt. med.* πέπορθα, *unde eſt* πορθέω.) *imperf.* ἐπόρθεον ουν. *F.* ήσω. *P.* πεπόρθηκα. *aor.* 1. *act.* ἐπόρθησα. *part a.* 1. *act.* πορθήσας αντος ὁ.

Πορισμὸς οῦ ὁ quæſtus, *à* πορίζω *præbeo. F.* ίσω. *P.* πεπόρικα. *præt. paſſ.* πεπόρισμαι.

Πόρνη ης ἡ meretrix, *à verbo* περνάω *ſeu* πέρνημι *vendo, in præt. med.* πέπορνα. περνάω *per epentheſin literæ* νῦ *eſt à* περάω *tranſeo. item in ulteriora loca transfero, ut vendam, prout mercatores merces ſuas ſolent exportare & importare.*

Πορνεία ας ἡ ſcortatio. *Eph.* 5. 3.

Πορνεύω ſcortor. *Fut.* εύσω. *aor.* 1. ἐπόρνευσα. *P.* πεπόρνευκα.

Πόρνος ου ὁ *ſcortator. vide* πόρνη.

Πόῤῥω procul *adv. Luc.* 14. 32. *comparat.* πορρωτέρω longius.

Πόῤῥω-

Πόῤῥωθεν procul. *Luc.* 17.12.

Πορφύρα ας ἡ purpura. *genus conchæ marinæ. item pannus purpuræ liquore tinctus.* veſtis purpurea.

Πορφύρεος οῦς, έου οῦ, ὁ purpureus. *πορφυρόπωλις εως ἡ purpuraria*, quæ purpuram vendit, *Act.* 16. *v.* 14. *πωλέω vendo.*

Ποσάκις quoties? *adv. interrog.*

Πόσις εως ἡ potus. *Th.* *πίνω.*

. Πόσος η ον quantus a um? *vide* Πηλίκος.

. Ποταμὸς οῦ ὁ fluvius.

Ποταμοφόρητος ου ὁ ἡ *qui vel quæ à flumine abripitur.* φορητὸς οῦ ὁ *qui geſtari poteſt, à* φορέω *fero. Apoc.* 12.15.

Ποταπὸς ἡ ὸν qualis e? *Them.* δάπεδον ου τὸ *ſolum, pavimentum. hinc ποδαπὸς cujas? unde ποταπὸς mutato τ in δ.*

Πότε quando? *Adv. interrogandi.* Luc. 21.7. *Iohan.* 6.25. ἕως *πότε quouſque? At*

Ποτὲ aliquando, *eſt dictio enclitica. Solo accenut diſcriminantur.*

Πότερος α ον *uter a um?* πότερον utrum?

. Ποτήριον ου poculum. *Th.* *πίνω.*

. Ποτίζω do potum, *duco aquatum, rigo. imperf.* ἐπότιζον ες ε. F. ίσω. P. πεπότικα. *a.* 1. ἐπότισα. *a.* 1. *ſubj.* ποτίσω ῃς ῃ. *a.* 1. *paſſ.* ἐποτίσθην ης η *potionatus ſum.*

Πότος ου ὁ ſympoſium, *compotatio*, 1 *Pet.* 4. 3.

. Ποῦ ubi? *Adv. interrog. vide* Πηλίκος, *Luc.* 17. *v.* 17. *item ſine accentu* που circiter *eſt dictio encli-*

enclitica, Rom.4.12. *item* indefinitè *accipitur* πȣ, 1 Iohan. 2. v. 11.

Πȣ̃ς ποδὸς ὁ pes. κατὰ πόδα *lentè*, *Gen.* 33. v. 14. πρὸς τοῖς ποσὶν *apud pedes*, *Iohan.* 20. v. 12.

Πρασιὰ ᾶς ἡ areola in horto.

Πράσσω *vel Atticè* πράττω facio. *item* exigo. F. πράξω. P. πέπραχα *commiſi*. *a.* 1. ἔπραξα *exégi*. *præt. paſſ.* πέπραγμαι ξαι κται.

Πρᾶγμα τος τὸ negotium, res, opus.

Πραγματεία ας ἡ *negotium*. πραγματεῖαι ῶν αἱ negotia.

Πραγματεύομαι negotior. F. εύσομαι. *a.* 1. *med.* ἐπραγματευσάμην ω ατο. *aor.* 1. *med. imperat.* πραγμάτευσαι άσθω ασθε.

·Πραιτώριον ȣ τὸ prætorium, *Marc.* 15. 16. *à nomine Latino* prætor, *ſic dictus quaſi præitor. à præeundo.*

Πράκτωρ ορος ὁ exactor. *Luc.* 12. 58.

Πρᾶξις εως ἡ factum, actio.

·Πράω vendo *inuſitatum. vide* πιπράσκω.

Πρᾶος α ον mitis, lenis, manſuetus.

Πραότης ητος ἡ manſuetudo.

·Πραῢς εῖα πραῢ mitis e. *Gen.* πραέος.

Πραΰτης ητος ἡ lenitas.

Πρέπει decet. *cum Dat. imperf.* ἔπρεπε. *part. præſ.* τὸ πρέπον *decorum. Matth.* 3. 15, οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶ, *ita enim decet.*

Πρεσβεύω legatione fungor. F. εύσω. P. πεπρέσβευκα. *a.* 1. *act.* ἐπρέσβευσα.

Πρεσβύτης ȣ ὁ ſenex. πρεσβῦτις ιδος ἡ anus.

Πρέσβυς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Πρέσβυς υ☉ & *Atticè* εως ὁ *ſenex in f. gen.* πρέσβειρα. *in n.g.* πρέσβυ. *Comparativus* πρεσβύτερ☉ ε major natu. *Eſt etiam nomen officii*, ſenior. πρεσβυτέρα ας ἡ natu grandior. οἱ πρεσβύτεροι ſeniores, majores. *item, ſenatores* Sanhedrim *conſtituentes ſic vocabantur, Marc.* 8.31.

Πρεσβυτέριον ε τὸ presbyterium, *ſeniorum ordo, ſenatus* Eccleſiaſticus.

Πρηνὴς έ☉ ὁ ἡ præceps, pronus a.

Πρὶν *Adv.* priuſquam, *ſequente ut plurimùm infinitivo.* πρὶν φωνῆσαι, *pro* πρὸ τοῦ φωνῆσαι *antequam cecinerit, Matth.* 26. 34. *Eleganter poſtponitur* ἤ, πρὶν ἢ κατοικεῖν *antequam habitaret, Actor.* 7. 2.

Πρίω *vel* πρίζω diſſeco, *ſerrâ divido. F.* ίσω. *P.* πέπρικα. *a.* 1. ἔπρισα. *P. paſſ.* πέπρισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐπρίσθην ης η, *Heb.* 11. 37.

Πρὸ ante, *præp. regit. Genitivum, Iohan.* 5.7. *in compoſitis modò* tempus *notat, ut Rom.* 15. *v.* 4, *in verbo* προγράφω *ante-ſcribo: modò* ordinem, *Rom.* 9. *verſ.* 29, *in verbo* προείρηκε, *quod vertitur* prior dixit. *item vertitur* præ, pro. πρότερ☉ α ον prior prius. πρότερον prius *Adv.* 2 *Cor.* 1. 15. τὸ πρότερον *idem, Iohan.* 9. 8.

Προάγω præcedo, *cum Accuſ. Fut.* προάξω. *a.* 2. προήγαγον ες ε produxi. *part. a.* 2. προαγαγὼν όντ☉ ὁ *poſtquam produxit, Act.* 16. 30.

Προαιρέομαι ἔμαι præopto. *Fut.* ήσομαι. *aor.* 2. *med.*

med. προειλόμην ου εἶτο *præt. paſſ.* προῄρημαι σαι. *Hinc eſt* προαίρεσις εως ἡ *propoſitum.*

· Προαιτιάομαι ῶμαι ante criminor. *Fut.* άσομαι. *a.* 1. *med.* προῃτιασάμην ω ατο *ante evici & demonſtravi.* Αἰτιάομαι ῶμαι *eſt verbum forenſe ab* αἰτία *cauſa, q. d. cauſari. h. e. cauſam attribuere.*

Προακούω prior audio, *ante audio. Fut.* ούσω. P. προακήκοα. *a.* 1. προήκουσα ας ε.

Προαμαρτάνω ante pecco. *Fut.* προαμαρτήσω. · P. προημάρτηκα. *part. præt. act.* προημαρτηκὼς ότος ὁ.

Προαύλιον ου τὸ aulæ veſtibulum. περὶ τῆς αὐλῆς *ante aulam. Marc.* 14. 68.

Προβαίνω progredior. F. προβήσομαι. *P.* προβέβηκα. *part. præt. act.* προβεβηκὼς ῦια ός. *a.* 2. *act.* προέβην ης η. *part. a.* 2. προβὰς ἀντος ὁ.

Προβάλλω emitto, propello. *Fut.* προβαλῶ. *P.* προβέβληκα. *aor.* 2. *act.* προέβαλον. *a.* 2. *ſubj.* προβάλω ης η ωσι.

Προβατικὸς ἡ ὸν *propriè ovillus a um. per ſyn. ſp.* pecuarius a um. προβατικὴ *ſcil.* πύλη *pecuaria porta, Iohan.* 5. 2.

· Πρόβατον ου τὸ ovis.

· Προβιβάζω produco, *item* priùs edoceo, inf rmo. F. άσω. *a.* 1. προεβίβασα. *a.* 1. *paſſ.* προεβιβάσθην. *part. aor.* 1. *paſſ.* προβιβασθεὶς εῖσα *producta, ſeu ante edocta, priùs monita, quo ſenſu hoc verbum accipitur Deut.* 6. 7.

Προβλέπομαι provideo. *a.* 1. *med.* προεβλεψάμην

μην

μένω ω αὐ. *part. a.* 1. *med.* προλειψάμενος ου ὁ.

· Προγίνομαι antecedo, anteſum. F. προγενήσομαι. P. προγεγένημαι. *præt. med.* προγέγονα.

Προγινώσκω ante-decerno. F. προγνώσομαι. P. προέγνωκα. *a.* 2. *act.* προέγνων ως ω, *Rom.* 11.2. ὃν προέγνω *quem prædecrevit ad vitam æternam. præt. paſſ.* προέγνωσμαι. *part.* προεγνωσμένος *prædecretus.*

Πρόγνωσις εως ἡ ante-decretum. *Act.* 2. 23.

Πρόγονοι ων οἱ majores, οἱ πρὸ ἡμῶν γενόμενοι.)(οἱ ἔκγονοι *poſteri. h. e.* οἱ μεθ' ἡμᾶς γενησόμενοι. γόνος ου ὁ *generatio. à præt. med.* γέγονα. *Th.* γίνομαι *naſcor.*

Προγράφω ante-ſcribo. F. ψω. P. προγέγραφα. *a.* 1. προέγραψα. *a.* 2. *paſſ.* προεγράφην ης η. coram depictus fui. *præt. paſſ.* προγέγραμμαι. *part.* προγεγραμμένος η ον *prius deſcriptus,* prædecretus. γράφω *inter alia* decerno.

Πρόδηλος ου ὁ ἡ manifeſtus a.

Προδίδωμι do prior. F. ώσω. *a.* 1. *act.* προέδωκα. *a.* 2. προέδων ως ω. *præt. act.* προδέδωκα.

Προδότης ου ὁ proditor.

Πρόδρομος ου ὁ ἡ præcurſor, *ante-ambulo. à* προτρέχω.

Προείδω *proſpicio,* prævideo, præſcio. *Fut.* εἴσομαι. *aor.* 1. προεῖδον ες ε. *part. aor.* 2. προϊδὼν οῦσα όν.

· Προείρηκα ας ε prædixi, *præt. act. Præt. paſſ.* προείρημαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* προειρημένος η ον *prædictus a um. à præſ.* προρρέω. F. ήσω. P. προ-

P. προείῤῥηκα, *& Atticè* προείρηκα. *vide infrà* Ῥέω *dico.*

Προελπίζω prior ſpero. *F.* ίσω. *P.* προήλπικα.

Προέπω prædico, *caret futuro, & præt. aor. 1.* προεῖπα ας ε. *a. 2 act.* προεῖπον ες ε.

Προενάρχομαι ante incipio. *F.* ξομαι. *aor. 1. med.* προενηρξάμην ω ατο.

Προέρχομαι prævenio. *cum Genit. vi præpoſitionis* πρὸ. *imperf.* προηρχόμην ου ετο. *F.* προελεύσομαι *præcedam. a. 2.* προῆλθον ες ε. *a. 2. ſubj.* προέλθω ῃς *prior veniam. part. aor. 2.* προελθὼν όντος ὁ *progreſſus.*

·Προεπαγγέλλομαι ante promitto. *a. 1. med.* προεπηγγειλάμην ω ατο.

·Προετοιμάζω ante præparo. *F.* άσω. *aor. 1.* προητοίμασα.

Προευαγγελίζομαι ante euangelizo. *aor. 1. med.* προευηγγελισάμην ω ατο, *Gal. 3. 8.*

·Προέχω. *F.* προέξω. προέχομαι *ſeu* προὔχομαι præcello. *cum Genit.*

Προηγέομαι οῦμαι, *Rom. 12. 10.* præeo. *cum Accuſ. F.* προηγήσομαι. *P.* προήγημαι.

Πρόθεσις εως ἡ propoſitum, propoſitio. *à* προτίθημι. *item* præpoſitio.

Προθεσμία ας ἡ *ſcil.* ὥρα tempus præfinitum. *ab adj.* προθέσμιος ον *ante conſtitutus, à* προτίθημι *propono, ante conſtituo.*

·Πρόθυμος ου ὁ ἡ promptus a.

·Προθύμως *Adv.* promptè, *alacri animo.*

·Προθυμία ας ἡ alacritas, *animi promptitudo.*

Προΐστη-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Πϱοΐϛημι *præficio*. F. πϱοϛήσω. οἱ πϱοεϛῶτες (*part. præter. act.*) *qui præſunt. in media forma* πϱοΐϛαμαι σαι ται præſum, præeo. *cum Genitivo*, *Tit.* 3. *v.* 8. ὁ πϱοϊϛάμενος *qui præeſt*, *Rom.* 12. 8.

Πϱοκαλέομαι *provoco. Gal.* 5. 25.

Πϱοκαταγγέλλω prænuntio, *ante denuntio. Fut.* πϱοκαταγγελῶ. P. πϱοκατήγγελκα. *aoriſt.* 1 *act.* πϱοκατήγγειλα. *part. præt. paſſ.* πϱοκατηγγελμένος η ον.

Πϱοκαταϱτίζω priùs abſolvo. F. ίσω. *a.* 1. πϱοκατήϱτισα. *a.* 1. *act. ſubj.* πϱοκαταϱτίσω ῃς ῃ ωσι, 2 *Cor.* 9. 5.

Πϱόκειμαι proponor. *part. præſ.* πϱοκείμενος η ον *propoſitus.* F. πϱοκείσομαι. *infin.* πϱοκεῖσθαι.

Πϱοκηϱύσσω *vel Attice* ύττω ante-prædico. *Fut.* ξω. *a* 1 πϱοεκήϱυξα. P. πϱοκεκήϱυχα *præt. paſſ.* πϱοκεκήϱυγμαι.

Πϱοκόπτω proficio. F. πϱοκόψω *procedam. imperf.* πϱοέκοπτον. *præt. act.* πϱοκέκοφα. *præter. med.* πϱοκέκοπα. *unde eſt*

Πϱοκοπὴ ῆς ἡ profectus.)(ἐγκοπὴ ῆς ἡ *impedimentum, mora.*

Πϱόκϱιμα τος τὸ *propriè* prælatio, *quâ alium alii anteponimus, ſeu anteponendum eſſe judicamus.* à πϱοκϱίνω *antefero.*

Πϱοκυϱόω ῶ *antè ſancio.* F. ώσω. P. πϱοκεκύϱωκα. *part. præt. paſſ.* πϱοκεκυϱωμένος η ον priùs ſancitus a um.

Πϱολαμβάνω occupo. F. πϱολήψομαι. P. πϱοείληφα

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ληφα. *aor.* 2. προέλαβον ες ε *præoccupavi.*

Προλέγω prædíco. *imperf.* προέλεγον.

Προμαρτύρομαι *antè teſtor*, prænuntio. *F.* ῦμαι. *a.* 1. προεμαρτυράμην ω ατο.

Προμελετάω ῶ præmeditor. *F.* ήσω. *P.* προμεμελέτηκα. *a.* 1. προεμελέτησα, *Luc.* 21. *v.* 14.

Προμεριμνάω ῶ antè ſum ſolicitus. *Fut.* ήσω. *P.* προμεμερίμνηκα.

• Πρόνοια ας ἡ cura, prudentia. *Rom.* 13.14, πρόνοιαν ποιεῖσθαι τῆς σαρκὸς, *carnis curam gerere.*

• Προνοέω ῶ, έομαι ῦμαι procuro. *F.* ήσω. *P.* προνενόηκα. *cum Accuſ.*

Προοράω ῶ proſpicio. *imperf. med.* προωρώμην ώμην *proſpiciebam. præt. act.* προεώρακα. *part. præt. act.* προεωρακὼς ότος ὁ, *qui* antea vidit.

Προορίζω priùs definio. *F.* ίσω. *a.* 1. προώρισα *prædeſtinavi, Rom.* 8.30. *præfinivi, decrevi exſequi,* 1 *Cor.* 2.7. *part. a.* 1. προορίσας αντος ὁ *qui prædeſtinavit*, Eph. 1. 5. P. προώρικα. *præt. paſſ.* προώρισμαι. *a.* 1. *paſſ.* προωρίσθην. *part.* προορισθεὶς έντος ὁ.

Προπάσχω antè patior. *a.* 2. προέπαθον. *part. a.* 2. προπαθὼν όντος ὁ. 1 *Theſſ.* 2. 2.

Προπέμπω deduco. F. ψω. *aor.* 1. προέπεμψα. *aor.* 1. *imperat.* πρόπεμψον άτω *deducendum cura. a.* 1. *act. ſubj.* προπέμψω ῃς ῃ *proſequar. a.* 1. *paſſ.* προεπέμφθην ης η. *aor.* 1. *paſſ. infin.* προπεμφθῆναι *deduci. part. aor.* 1. *paſſ.* προπεμφθεὶς έντος ὁ *deductus* begleidet.

Προπε-

Προπετὴς έος ὁ ἡ præceps, *pronus, proclivis. ex* πρὸ *& verbo obſoleto* πέτω *cado, pro quo in uſu eſt* πίπτω. προπετὲς, *Actor. 19.36, Adverbialiter capitur*, præcipitanter, præcipiti conſilio.

Προῤῥέω *prædico. vide paulò ante* Προείρηκα. *Hinc* πρόῤῥησις εως ἡ *vaticinium. Herodianus,* πιστεύειν ταῖς θείαις προῤῥήσεσι *credere divinis vaticiniis. Nota pro* προῤῥέω *in præſenti uſitatum eſſe* προλέγω, *ut patet ex 2 Cor. 13. 2. ubi legimus* προείρηκα καὶ προλέγω *pro* προῤῥέω. *Forte quia ob concurſum literarum* ῥῶ τραχύφωνον.

Πρὸς *cum Genit.* à, ad, *Act. 27. v. 34 cum Dat.* apud, uſque, ad, *Luc. 19. v. 37. cum Accuſ.* ad, erga, inter, apud, contra, propter, juxta, *Gal 2. v. 14.* circiter, *Luc. 24. v. 29.* à, *2 Cor. 13. v. 7.*

Προσάββατον ου τὸ dies qui ſabbatum antecedit.

Προσαγορεύω *cognomino. F.* εύσω. *P.* προσηγόρευκα. *præſ. paſſ.* προσαγορεύομαι cognominor. *a. 1. paſſ.* προσηγορεύθην ης η.

Προσάγω adduco. *item appropinquo, Act. 27. 27. Fut.* άξω. *a. 2.* προσήγαγον. *aor. 2. ſubj.* προσαγάγω ῃς ῃ. *part. a. 2.* προσαγαγὼν όντος ὁ *qui pertraxit, Act. 16. 20.*

Προσαγωγὴ ῆς ἡ aditus, acceſſus. *Rom. 5. 2.*

Προσαιτέω ῶ mendico. *F.* ήσω. *P.* προσῄτηκα.

Προσαναβαίνω aſcendo. *F.* ήσομαι. *a. 2.* προσανέβην ης η. *aor. 2. imperat.* προσανάβηθι. *Att.* βαθι. *per apoc.* ἀνάβα.

Προσ-

Προσαναλίσκω impendo. *Fut.* προσαναλώσω.
προσανήλωκα. *a.* 1. *act.* προσανήλωσα. *part. a.*
act. προσαναλώσας ασα αν. *ex* πρὸς & ἀναλ
σκω *conſumo, quod eſt ex* ἀνὰ & ἁλίσκω *capi*

Προσαναπληρόω ῶ ſuppleo. *F.* ώσω. *aor.* 1. προσ
ανεπλήρωσα, 2 *Cor.* 11. 9.

Προσανατίθεμαι confero. *a.* 2. *med.* προσανεθέμην
σο το. *cum Dat.*

Προσαπειλέομαι οῦμαι addo minas. *F.* ήσομαι
a. 1. *med.* προσηπειλησάμην ω ατο, *addidi mi*
nas. part. a. 1. *med.* προσαπειλησάμενος.

Προσδαπανάω ῶ præterea inſumo. *Fut.* ήσω
aor. 1. προσεδαπάνησα. *aor.* 1. *ſubj.* προσδα-
πανήσω ῃς ῃ.

Προσδέομαι egeo. *cum Genit.*

Προσδέχομαι exſpecto, *Iud.* 21. excipio. *F.* ξομαι
P. προσδέδεγμαι. *aor.* 1. *med.* προσεδεξάμην ω
ατο. *a.* 1. *med. imperat.* πρόσδεξαι άσθω ασθε.
part. a. 1. *med.* προσδεξάμενος.

·Προσδοκάω ῶ exſpecto. *imperf.* προσεδόκαον ων.
Fut. ήσω. *aor.* 1. προσεδόκησα. *ex* πρὸς & δο-
κάω *exſpecto.*

Προσδοκία ας ἡ exſpectatio.

Προσεάω ῶ permitto. *F.* άσω. *aor.* 1. *act.* προσ-
είασα.

Προσεγγίζω appropinquo. *Fut.* ίσω. *P.* προσήγ-
γικα. *aor.* 1. *act.* προσήγγισα. *aor.* 1. *act. infin.*
προσεγγίσαι.

Προσεδρεύω aſſideo, 1 *Cor.* 9. 13. *F.* εύσω. *Thema*
ἕζω. *cum Dat.*

Προσερ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Προσεργάζομαι lucrifacio. F. άσομαι. a. 1. med. προσειργασάμην ω ατο.

Προσέρχομαι accedo, *cum Dat. imperf.* προσηρχόμην ου ετο. F. προσελεύσομαι. *a.* 2. προσῆλθον ες ε. *aor.* 2. *imperat.* πρόσελθε. *part. aor.* 2. προσελθὼν οῦσα όν. *præter. med.* προσελήλυθα, *Heb.* 12. 22.

Προσευχὴ ῆς ἡ precatio, petitio. *item locus precationis, Act.* 16.16. proſeucha *dictus. Iuvenal. Satyr.* 3. *Ede, ubi conſiſtas, in qua te quæro Proſeucha?*

Προσεύχομαι precor. *imperf.* προσηυχόμην ου ετο. *Fut.* προσεύξομαι. *aor.* 1. *med.* προσηυξάμην ω ατο. (*Augmentum Atticum.*) *A.* 1. *med. imperat.* πρόσευξαι άσθω, *Matth.* 6. 6. *a.* 1. *med. ſubj.* προσεύξομαι ῃ ηται. *aor.* 1. *med. infin.* προσεύξασθαι. *part. a.* 1. *med.* προσευξάμενος η ον.

Προσέχω *adhibeo ſcil.* τὸν νοῦν, animum adverto, caveo. *imperf.* προσεῖχον ες ε. *Fut.* προσέξω. *P.* προσέσχηκα. *Subj. a.* 1. προσέξω ῃ ῃ. *aor.* 1. *indic. eſt inuſitatus.*

Προσηλόω ῶ clavis affigo. F. ώσω. *a.* 1. προσήλωσα. P. προσήλωκα. *ex* πρὸς καὶ ἡλόω *clavis affigo.* ἧλος ου ὁ *clavus. Col.* 2. 14.

Προσήλυτος ου ὁ ἡ proſelytus a, *qui vel quæ ex paganiſmo ad judaiſmum accedebat. q. d. acceſſorius.* à προσέρχομαι *accedo. in præt. med.* προσελήλυθα.

Πρόσκαιρος ου ὁ ἡ temporarius a. *q. d. ad tempus durans.*

Προσκα-

Προσκαλέομαι οῦμαι ádvoco. *F.* έσομαι. *a.1.med* προσεκαλεσάμην. *a 1.med.imperat.* προσκάλεσαι άσθω. *a. 1. med. ſubj.* προσκαλέσωμαι ῃ ηται. *præt. paſſ.* προσκέκλημαι *advocavi.*

· Προσκαρτερέω ῶ *cum Dat.* ſemper ſum præſtò, perduro, incumbo. *Futur.* ήσω. *perdurabo. aor. 1.* προσεκαρτέρησα *aſſiduus fui. P.* προσκεκαρτέρηκα.

Προσκαρτέρησις εως ἡ perſeverantia. *Eph. 6. 18.*

Προσκεφάλαιον ου τὸ cervical, *pulvinar, quod capiti hominis decumbentis ſupponitur.*

Προσκληρόω ῶ *ſorte állego, ſeu ſorte lectum adjungo. F.* ώσω. *P.* προσκεκλήρωκα.

Προσκληρόομαι οῦμαι conſocior, *cum Dativo. a. 1. paſſ.* προσεκληρώθην ης η.

Πρόσκλισις εως ἡ inclinatio *in alteram partem. Metaphora ſumpta à libra, cujus lanx altera præponderat & deprimitur, atque ita nullum eſt æquilibrium.*

· Προσκολλάω ῶ *agglútino. (ex* πρὸς *&* κολλάω ῶ *glutino. Thema eſt* κόλλα ης ἡ *gluten.) F* ήσω. *P.* προσκεκόλληκα. *præſ. paſſ.* προσκολλάομαι ῶμαι agglutinor. *a. 1. paſſ.* προσεκολλήθην ης η. *fut. 1. paſſ.* προσκολληθήσομαι adhærebo. *conſtruitur cum Dat. item ſeq.* πρός.

· Προσκόπτω offendo, impingo. *cum Dat. vel ſeq.* πρὸς *cum Accuſ. F.* προσκόψω. *P.* προσκέκοφα. *a. 1. act.* προσέκοψα ας ε. *aor. 1. act. ſubj.* προσκόψω ῃς ῃ. *præt. paſſ.* προσκέκομμαι, *unde eſt*

Πρόσκομ-

Πρόσκομμα τος τὸ offendiculum.

Προσκοπὴ ῆς ἡ offenſio.

·Προσκυλίω advolvo. *Fut.* ίσω. *P. act.* προσκεκύλικα. *aor.* 1. *act.* προσεκύλισα ας ε. *part. a.* 1. προσκυλίσας αντος ὁ.

·Προσκυνέω ῶ *propriè* oſculor *q. d. adoſculor.* 1 *Reg.* 19. 18, πᾶν στόμα ὃ ἐ προσεκύνησε, &c. *item* adoro. *uſitatè cum Accuſ. Iohan.* 4. 23. *ſæpius cum Dat. in V. & N. T. juxta verbi Hebraici* השתחוה *Syntaxin, & quoties id fit, per* Hebraiſmum *id fieri tenendum eſt. imperf.* προσεκύνεον ουν. *F.* ήσω. *a.* 1. προσεκύνησα. *P.* προσκεκύνηκα. (*Ex* πρὸς *&* κυνέω *pro* κύω *vel* κυέω *per epentheſin* τοῦ νῦ *oſculor.*) *Eſt verò ex Hebraica phraſi* τὸ προσκυνεῖν, πίπτειν ἐπὶ πρόσωπον *procidere in faciem. Matth.* 26. 67. *Luc.* 17. 16.

Προσκυνητὴς οῦ ὁ adorator. *Ioh.* 4. 23.

Προσλαλέω ῶ alloquor. *cum Dat. Fut.* ήσω. *a.* 1. *act.* προσελάλησα. *P.* προσλελάληκα. *aor.* 1. *infin.* προσλαλῆσαι.

Προσλαμβάνω *accipio præterea*, aſſumo, excipio, accipio. *cum Accuſ. Act.* 28. 2. *Aor.* 2. προσέλαβον. *a.* 2. *infin.* προσλαβεῖν. Προσλαβεῖν τροφῆς, *Act.* 27. 34. *cum Genit. aſſumere aliquid cibi. prout Galli dicunt* prendre du pain. *Scilicet non omnem cibum aſſumpſerunt. Eſt ergo hæc Syntaxis (ut illi opinãtur) elliptica, & ſubauditur* μέρος, *ſeu* μόριον, *particula. Verum enim verò ego ſentio, non*

 eſſe.

*eſſe ellipſin, & exemplum hoc refero ad ver-
ba deſiderii, quæ uſitatè regunt Genitivum.
Verb. med.* προσλαμβάνομαι aſſumo. *F. med.*
προσλήψομαι. *a. 2.* προσελαβόμην ου ετο. *a. 2.*
imperat. προσλαβοῦ έσθω *recipe. part. aor. 2.*
προσλαβόμενος.

Πρόσληψις εως ἡ aſſumptio.

Προσμένω permaneo. *cum Dat. F.* προσμενῶ. *a. 1.*
act. προσέμεινα. *aor. 1. act. infin.* προσμεῖναι.
part. a. 1. act. προσμείνας αντος ὁ.

Προσορμίζομαι *idem quod* ἐλλιμενίζω appello in
portum, *in portum pervenio. (ab* ὅρμος ου ὁ
ſtatio navium. ὁρμίζω *navem in ſtationem
ſubduco) præt. paſſ.* προσώρμισμαι. *a. 1.* προσ-
ωρμίσθην ης η *appuli.*

Προσοφείλω inſuper debeo, *Phil. v. 19. Fut.*
ήσω. *P.* προσωφείληκα.

Προσοχθίζω infenſus ſum, *cum Dat. Fut.* ίσω.
P. προσώχθικα. *a. 1. act.* προσώχθισα ας ε. *à*
rad. ὀχθέω ῶ *infenſus ſum, indignor.* ὀχθί-
ζω *idem.*

Πρόσπεινος ου ὁ ἡ *qui valde éſurit,* famelicus.
πεῖνα ης ἡ *fames.*

Προσπήγνυμι affigo. *Fut.* ήξω. *Præt.* προσπέπη-
χα. *a. 1. act.* προσέπηξα. *part. a. 1.* προσπήξας
αντος ὁ.

Προσπίπτω áccido *ad pedes*, incido. *cum Dat.*
imperf. προσέπιπτον ες ε. *Futur.* προσπλώσομαι
P. προσπέπλωκα. *a. 2.* προσέπεσον ες ε. *part.*
a. 2. act. προσπεσὼν οῦσα όν.

Προσ

Προσποιέομαι οῦμαι ſimulo, præ me fero. imperf. προσεποιεόμην οὔμην, έου οῦ, έετο εῖτο.

Προσπορεύομαι accedo. cum Dat. F. εύσομαι.

Προσρήγνυμι illído. F. ήξω. P. προσέρρηχα. a. 1. act. προσέρρηξα ας ε. Luc. 6. 48.

•Προστάτις ιδος ἡ hoſpita. ſic vocatur Phœbe, Rom.16.2. quæ Chriſtianos hoſpitio excipere ſolita fuit. προστάτης ου ὁ præfectus, defenſor. item idem quod πρόξενος ου ὁ quæ vox à Budæo vertitur publicus hoſpes. qui à civitate aliqua deligebatur, ut peregrinos domum ſuam, atque adeo in fidem ſuam reciperet. unde Euſtathio προΐστασθαι ξένων eſt peregrinis recipiendis præeſſe, idque non ſuo peculiariter ſed totius civitatis nomine. A προΐστημι præficio.

•Προστάσσω vel ττω mando, præcipio. F. ξω. P. προστέταχα. a.1.act. προσέταξα ας ε. præt.paſſ. προστέταγμαι. part.præt.paſſ. προστεταγμένος η ον. Act.10.33, τὰ προστεταγμένα σοι, quæ tibi præcepta ſunt.

Προστίθημι oppono, pergo. imperfect. προσετίθην. in 3.perf. προσετίθει pro προσετίθη (Act. 2. v. 47.) tanquam à προστιθέω. F. προσθήσω. aor. 1. προσέθηκα adjeci. aor. 2. προσέθην ης η. a. 2. imperat. πρόσθες auge. a. 2. infin. προσθεῖναι. part. aor. 2. προσθεὶς έντος ὁ pergens. præſ. paſſ. προστίθεμαι adjungor. imperf. προσετιθέμην σο το. aor. 1. paſſ. προσετέθην ης η. fut. 1. paſſ. προστεθήσομαι ῃ εται apponar,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ponar. Num. 31. *v.* 2, *apponéris ad populum tuum, h. e. moriéris. aor.* 2. *med.* προσετέθημ-
σο το perrexi.

Προστρέχω accurro. *a.* 2. προσέδραμον ες ε. *part. a.* 2. προσδραμὼν όντος ὁ.

Προσφάγιον ου τὸ (*idem quod* τὸ ὄψον *ſeu* ὀψώνιον) *quicquid cum pane comeditur. ex* πρὸς *ad &* φάγω *edo. Ioh.* 21. 5.

Πρόσφατος ου ὁ ἡ *propriè, recens occiſus, mactatus.* (Φάομαι ῶμαι *occido.* θέμα ἄχρηστον. *Sed uſitata ſunt hinc orta. præt. paſſ.* πέφαμαι σαι ται *occiſus fui.* 3. *pl.* πέφανται *occiſi fuerunt. fut paulo pòſt* πεφάσομαι, *& Ionicè* πεφήσομαι *occidar.*) *Deinde per ſyn. ſp.* recens

Προσφάτως *Adv.* nuper.

Προσφέρω offero. *præſ. imp.* πρόσφερε έτω. *imperf.* προσέφερον. *F.* προσοίσω. *a.* 1. προσενέγκα. *a.* 2. προσήνεγκον. *a.* 1. *paſſ.* προσηνέχθη-
ης η. *oblatus, adductus fui. præt. med.* προσενήνοχα ας ε *obtuli. pro* προσενώχα *Atticè Hebr.* 11. 17.

Προσφορὰ ᾶς ἡ oblatio.

Προσφιλὴς έος ὁ ἡ amabilis, gratus.

Προσφωνέω ῶ acclámo, álloquor. *cum Dat. imperf.* προσεφώνεον ουν, εες εις, εε ει. *F.* ήσω. *a.* 1 προσεφώνησα ας ε advocavi. *cum Accuſ. Luc* 6. 13. *P.* προσπεφώνηκα.

Πρόσχυσις εως ἡ affuſio. *à* προσχύω *affundo F.* ύσω. *Præt.* προσκέχυκα. *præt. paſſ.* προσκέχυμαι σαι ται.

Προσψαύ

Προσψαύω attingo. *cum Dat. F.* αύσω. *P.* προσέψαυκα. *Compoſ. ex* πρὸς *&* ψαύω *idem quod* ψάω *contingo, cum Genit.*

Πρόσωπον ου τὸ facies. βλέπειν εἰς πρόσωπον, *Marc.* 12. 14. λαμβάνειν, θαυμάζειν πρόσωπον, *Iudæ v.* 16. *idem ſignificant, reſpicere, accipere, admirari faciem.* πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, *à facie ad faciem, h. e. coram.* 1 *Cor.* 13. *v.* 12. *Hebraiſmus. Vide &* Στόμα. Perſona, 2 *Cor.* 1. *v.* 11. temperies, *Luc.* 12. *v.* 56. *item per metaphoram Hebraicam* ſuperficies. *Luc.* 21. *v.* 35. *Actor.* 17. 26.

Προσωπολήπτης ου ὁ qui accipit faciem. *h. e. qui movetur rebus externis, ut ſplendore familiæ, divitiis, &c.*

Προσωποληπτέω ῶ faciem reſpicio. *Fut.* ήσω. *Iac.* 2. 9.

Προσωποληψία ας ἡ faciei acceptio.

Προτάσσω *vel* ττω præſtituo. *Fut.* ξω. *P.* προτέταχα. *Actor.* 17. *v.* 26, καιροὺς προτεταγμένους *(part. præt. paſſ) ſtata tempora.*

Προτείνω diſtendo. *F.* προτενῶ. *a.* 1. *act.* προέτεινα. *P.* προτέτακα.

Πρότερος α ον prior, prius. *vide* Πρὸ.

Προτίθημι *propono. Fut.* προθήσω. *P.* προτέθεικα. *præſ. med.* προτίθεμαι propono. *aor.* 2. *med.* προεθέμην σο το *propoſui.*

Προτρέπω *propriè ante me verto. item ſubſiſtentem & cunctantem urgeo, ut progrediatur. F.* ψω. *P.* προτέτροφα. *præſ. med.* προτρέπο-

μαι hortor, *monitis incito. aor. 1. med.* προ-ετρεψάμην ω ατ. *part. aoriſt. 1. med.* προ-τρεψάμενος.

Προτρέχω præcurro. *Fut. 1. med.* προθρέξομαι. *Fut. 2. med.* προδραμοῦμαι. *aor. 2. act.* προέδραμον. *præt. act.* προδεδράμηκα. *præt. med.* προδέδρομα.

Προϋπάρχω ante exiſto. *imperf. act.* προϋπῆρχον ες ε. F. ξω. *præt. act.* προϋπῆρχα.

Πρόφασις εως ἡ *prætextus, ſpecies, q.d. apparentia.* **ein ſchein**. à προφαίνω *in lucem profero, quum quis profert ſeu obtendit aliquid tanquam cauſam, quæ cauſa non eſt, veram interim cauſam aut ignorans aut diſſimulans. Hinc eſt* προφασίζομαι, *fingo cauſam, tergiverſor. Pſalm. 141. 4.*

Προφέρω profero.

Προφήτης ου ὁ propheta, *prophetarum interpres, 1 Cor. 14. v. 32. poëta, Tit. 1. v. 12.* à πρόφημι *prædico.*

Προφῆτις ιδος ἡ prophetiſſa. *Luc. 2. 36.*

Προφητεία ας ἡ prophetía. *vaticinium.*

Προφητεύω prophéto, *prophetas expono. imperf.* προεφήτευον ες ε. F. εύσω. *a. 1.* προεφήτευσα ας ε. *a. 1. imp.* προφήτευσον άτω.

Προφητικὸς ὴ ὸν propheticus a um.

Προφθάνω prævenio. F. προφθάσω. *a. 1.* προέφθασα. *præt.* προέφθακα *prævéni. cum Acc.*

Προχειρίζομαι *propriè, manum admovere operi, antequam fiat, deligo,* deſigno. F. ίσομαι.

aor. 1

aor. 1. med. προεχειρισάμην ω ατο. *α. 1. med. infin.* προχειρίσασθαι.

Προχειροτονέω priùs deſigno. F. ήσω. P. προκεχειροτόνηκα. *præt. paſſ.* προκεχειροτόνημαι *part. præt. paſſ.* προκεχειροτονημένος η ον *priùs deſignatus a um. vide* χειροτονέω *infrà.*

Πρύμνα ης ἡ puppis, *poſterior pars navis. à* πρυμνὸς ἡ ὸν extremus a um. *Marc. 4. 38.*

Πρωῒ manè. *Adv temporis, cui opponitur* ὀψὲ *veſperi. Matth. 20. 1,* ἅμα πρωῒ *cum prima luce, ſummo diluculo.*

Πρώϊος ία ιον *matutinus a um.* πρωΐα ας ἡ *ſubaudi* ὥρα matutinum tempus. *Ioh. 18. 28.*

Πρώϊμος ὁ ἡ matutinus a um. *Alii vertunt* maturus. *vide ſuprà* ὄψιμος.

Πρωϊνὸς ἡ ὸν matutinus a um.

Πρώρα ας ἡ prora. *anterior pars navis. à* πρὸ *ante, &* ὁράω *video.*

Πρῶτος primus. *ex* πρότατος *per ſyncopen* τοῦ *τ & craſin* α ο *in* ω. præcipuus. οἱ πρῶτοι *primates.*

Πρωτεύω primas teneo, *ſum primus. verba in* εύω *ut plurimùm per* ſum *exponuntur. Futurum* εύσω. *P.* πεπρώτευκα.

Πρῶτον primò *Adv.*

Πρωτοκαθεδρία ας ἡ primus conſeſſus, *q. d.* ἡ πρώτη καθέδρα.

Πρωτοκλισία ας ἡ primus accubitus, *q. d.* ἡ πρώτη κλισία. κλισία ας ἡ *locus in quo accumbitur. à* κλίνω *reclino.*

Πρωτότοκος ου ὁ ἡ primogenitus a. q. d. πρῶτον τέκος, prima proles. à τίκτω pario. F. τέξω. præt med. τέτοκα peperi.

Πρωτοτόκια ων τὰ jus primogeniti. *Heb.* 12.16.

Πρωτοστάτης ου ὁ *propriè, qui primus ſtat in acie. item* princeps, *author, Act.* 24.5 *ex* πρῶτος *primus, &* ἵσταμαι *ſto.*

Πταίω impingo, offendo. F. σω. *a.* 1. ἔπταισα. *a.* 1. *act. ſubj.* πταίσω ῃς ῃ. P. ἔπταικα. *pro* πέπταικα. 2 *Macc.* 14.17.

Πτέρνα ης ἡ calx pedis. *à* πατεῖν τὴν ἔραν, *à calcanda terra.*

Πτέρυξ πτέρυγος ἡ ala.

Πτερύγιον ου τὸ *propriè, parva ala, alula. item* pinna templi. *diminutivum à primitivo* πτέρυξ υγος ἡ, *& hoc à* πτερὸν οῦ τὸ ala, *per ſyncopen* τοῦ ε ψιλοῦ *pro* πετερὸν, *à Them.* πέτομαι *volo as.*

Πτηνὸν οῦ τὸ volatile, avis, (*à Th.* ἵπταμαι *volo.* F. πτήσομαι. *a.* 2. *med.* ἐπτάμην *volavi. a.* 2. *infin.* πτέσθαι *pro* πτάσθαι *volare.*) πτηνὰ ῶν τὰ *aves.*

Πτοέω ῶ *perterreſacio.* F. ήσω. P. πεπτόηκα. *a.* 1. *paſſ.* ἐπτοήθην. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* πτοηθῶ ῇς ῇ ῆτε. *part. a.* 1. *paſſ.* πτοηθεὶς έντος ὁ *conſternatus, attonitus. Luc.* 24. 37.

Πτόησις εως ἡ conſternatio.

Πτύον ου τὸ ventilâbrum. *Th.* πτύω *ſic dictum, quod glumas à frumento ſeparando, quaſi exſpuat ſeu evomat.*

Πτύρω *terreo. Fut.* πτυρῶ. *Præt.* ἐπτύρηκα. *præſ. paſſ.* πτύρομαι perterreſio. *Propriè de equis dicitur.*

Πτύσσω complico. F. ξω. P. πέπτυχα. *aor.* 1. ἔπτυξα. *part. a.* 1. *act.* πτύξας αντ@ ὁ.

Πτύω ſpuo. F. πτύσω. *a.* 1. ἔπτυσα ας ε. *part. a.* 1. *act.* πτύσας αντ@ ὁ.

Πτύσμα τ@ τὸ ſputum. *Ioh.* 9. 6.

Πτῶμα τ@ τὸ cadaver. *Th.* πίπτω *cado.*

Πτῶσις εως ἡ caſus.

Πτωχὸς ἡ ὸν mendicus, pauper. *Marc.* 12. *v.* 42, χήρα πτωχὴ *vidua pauper. à* πτώσσω *trepido. Sic* pauper *Latinè dicitur à paveo.*

Πτωχεία ας ἡ mendicitas, inopia.

Πτωχεύω *pauper ſum*, mendico, pauper fio. F. εύσω. *a.* 1. *act.* ἐπτώχευσα. P. πεπτώχευκα.

Πυγμὴ ῆς ἡ pugnus. (*Th. adverbium* πὺξ *pugnô* **mit der fauſt**, *ſic* λὰξ *calce. Exod.* 21. 15, πατάσσειν πυγμῇ *pugno percutere*, **mit der fauſt ſchlagen.**) *item menſura cubiti, undi dicti ſunt* πυγμαῖοι *pygmæi, q. d. cubitales.*

Πύθων ων@ ὁ divinator. παρὰ τὸ πυθέσθαι. *Act.* 16. *v.* 16.

Πυκνὸς ἡ ὸν creber a um. *neutrum pl.* πυκνὰ *Adverbialiter capitur pro* ſæpe, *Luc.* 5. 33.

Πυκνῶς *ſæpe, crebrò Adv. in comparat.* πυκνότερον ſæpius, *Act.* 24. 26.

Πυκτεύω *pugil ſum*, pugilem ago. *Fut.* εύσω. *P.* πεπύκτευκα. *A nomine* πύκτης ου ὁ pugil. *à* πὺξ *Adv. pugnô.* (*quaſi ſit verbum* πύσσω.

Fut. πύξω. P. πέπυχα. *præt. paſſ.* πέπυγμαι. *unde* πυγμὴ ῆς ἡ *pugnus.* & πέπυκται, *unde* πύκτης ου ὁ *pugil, athleta.)*

Πύλη ης ἡ porta.

. Πυλὼν ῶνος ὁ *locus ubi eſt janua*, veſtibulum. *idem quod* πρόθυρον ου τὸ. *item ipſa* porta, janua. *Apoc.* 21. 13.

Πυνθάνομαι percontor. F. πεύσομαι. (à πεύθομαι.) *præt. paſſ.* πέπυσμαι. *aor.* 2. *med.* ἐπυθόμην ου ετο. *a.* 2. *med. infin.* πυθέσθαι, *Ioh.* 13. 24. *part. aor.* 2. *med.* πυθόμενος, *Actor.* 23. 34. *quum cognoviſſet.*

Πῦρ πυρὸς τὸ ignis.

Πυρὰ ᾶς ἡ pyra, *lignorum ſtrues igni ſubjecta ardens. Act.* 28. 2.

Πύργος ου ὁ turris.

Πυρετὸς ου ὁ febris. *Th.* πῦρ *ignis.*

Πυρέσσω febricito, *febri laboro. præſ. partic* πυρέσσων ουσα ον. *Fut.* πυρέξω. *aor.* 1. ἐπύρεξα. P. πεπύρεχα.

Πυρινὸς ἡ ὸν igneus a um. *Apoc.* 9. 17.

Πυρόω ῶ *igne injecto* uro. F. ώσω. P. πεπύρωκα. *præſ. paſſ.* πυρόομαι οῦμαι uror. *præſ. infin paſſ.* πυρόεσθαι οῦσθαι. *præt. paſſ.* πεπύρωμαι. *part. præt. paſſ.* πεπυρωμένος η ον ignitus a um. *item* igni exploratus, *Apoc.* 3. 18.

Πύρωσις εως ἡ exploratio, quæ fit per ignem.

Πυῤῥὸς ὰ ὸν rufus a um. *colorem* τοῦ πυρὸς *habens.*

· Πυῤῥάζω rubeo. F. άσω. P. πεπύῤῥακα.

. Πωλέω ῶ vendo. *imperf.* ἐπώλεον ουν. *Fut.* ήσω.

P. πε-

P. πεπώληκα. a. 1. act. ἐπώλησα ας ε. a. 1. act. imperat. πώλησον άτω ατε. a 1. act. infin. πωλῆσαι. part. a. 1. act. πωλήσας αντος ὁ.

·Πῶλος ου ὁ pullus. plerumque pullus equinus. Etym. ex πόα herba & ἅλλομαι proſilio.

Πώποτε unquam Adverb. πω dictiuncula inſeparabilis rarò præponitur, ſæpe verò poſtponitur & encliticis dictionibus accenſetur. Iohan. 5. v. 37.

· Πώρωσις εως ἡ obduratio. Rom. 11. 25.

• Πωρόω ῶ facio occalleſcere, obduro. F. ώσω. P. πεπώρωκα obduravi, Iohan 12. 40. præſ. paſſ. πωρόομαι οῦμαι occalleſco. præt. paſſ. πεπώρωμαι. καρδία πεπωρωμένη cor quod occalluit. aor. 1. paſſ. ἐπωρώθην ης η ex callo obdurui, Rom. 11. 7. occallui, calloſam duritiem contraxi. Them. πῶρος ου ὁ callus.

Πῶς; quomodo? Adv. interrogandi. vide ſuprà Πηλίκος. Ioh. 7. 17. Πως encl. aliquando.

Ρ Α.

Ῥ Αββὶ vox Syriaca, ex Hebræo רַב rabh multus, item magiſter, ſic dictus à multiplici eruditione, quâ præditus eſſe debet. ῥαββονὶ & ῥαββουνὶ eodem ſenſu dicuntur. רַבִּים rabbim, magnates, Ier. 41. 1. A Th. רבב amplificari.

· Ῥάβδος ου ἡ virga, Apoc. 2. verſ. 27. bacillus, Heb. 9. v. 4. ſcipio, Matth. 18. 10. ſceptrum, Hebr. 1. 8.

Ῥαβδίζω virgis cædo, Fut. ίσω. Præt. ἐῤῥάβδικα.

a. 1. act.

a. 1. act. ἐρράβδισα. præſ. paſſ. ῥαβδίζομαι. præt. paſſ. ἐρράβδισμαι. a. 1. paſſ. ἐρραβδίσθην ης η. Paulò aliter accipitur Iud. 6. 11. ἐῤῥάβδιζε pro ἐρράβδιζε (3. ſing. imperf. act.) πυροὺς ἐν ληνῷ, *decutiebat triticum in area.*

Ῥαβδοῦχος ου ὁ ἡ, παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, *quòd geſtaret bacillum*, viator, *quo magiſtratus utebatur vocandi & nuntiandi cauſâ, non autem ligandi, quod erat lictorum. Quamvis videatur probabile, utrorumque munera ſæpe fuiſſe confuſa, & lictorem quoque* ῥαβδοῦχον *fuiſſe appellatum.*

Ῥᾳδιουργία ας ἡ *ſcelus*, maleficentia. *à* ῥᾳδιουργὸς οῦ ὁ ἡ *maleficus, qui ad ſcelus perpetrandum facile allicitur, cui non eſt religio turpe quid patrare. ex* ῥᾴδιος *facilis &* ἔργον ου τὸ *opus*, **der auß der ſünd ein handwerck gemacht hat.**

Ῥᾳδιούργημα τος τὸ *veteratorium* facinus, *ab eo profectum, cujus animus ad omnem nequitiam occalluit: à* ῥᾳδιουργέω ῶ *facilè ad ſcelus perpetrandum prorumpo.* F. ήσω. P. ἐρῥᾳδιούργηκα.

Ῥακὰ *vox convicii Syriaca, Latinè* vanus, cerebro vacuus.

Ῥάκος εος τὸ panniculus **ein lumpen.** *item veſtis detrita & rejicula. à* ῥήσσω **ich reiſſe** *frango.* ῥακόεις εσσα εν *pannoſus a um* **zerriſſen.**

Ῥαντίζω aſpergo. *Fut.* ίσω. *P.* ἐρράντικα. *aor.* 1. ἐρράντισα. *præt. paſſ.* ἐρράντισμαι. *part. præt.*

paſſ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

paſſ. ἐῤῥαντισμένος *conſperſus, Hebr.* 10. 22. *Derivatur à* ῥαντὸς *aſperſus. à Th.* ῥαίνω *perfundo, irróro.* ῥανὶς ἰδος ἡ *gutta.*

Ῥαντισμὸς ȣ ὁ aſperſio. 1 *Pet.* 1. 2.

Ῥαπίζω *bacillo* cædo, *percutio.* F. ίσω. *a.* 1. ἐῤῥάπισα *bacillo cecidi.* P. ἐῤῥάπικα. *præt. paſſ.* ἐῤῥάπισμαι. *A nomine* ῥαπὶς ίδος ἡ *idem quod* ῥάβδος ȣ ἡ *bacillus, virga.* σκῆπτρον ȣ τὸ *ſceptrum, baculus cui Rex innitebatur.* ſceptrum *tribuitur regi,* bacillus *verò viatori ſeu apparitori.*

Ῥάπισμα τος τὸ ictus, *qui baculo aut fuſte parvo incutitur.*

Ῥαφὶς ίδος ἡ acus. *A* ῥάπτω *ſuo, conſuo.* F. ῥάψω. P. ἔῤῥαφα. *unde* ῥαφὴ ῆς ἡ *ſutura.* ῥαφιδεὺς έως ὁ *qui utitur acu, ſutor.*

Ῥέδη ης ἡ rheda, **ein kutſche.** *Apoc.* 18. 13.

Ῥέω fluo. *Fut.* ῥεύσω, *Iohan.* 7. 38. *a.* 1. ἔῤῥευσα, *Cant.* 4. 6. *Num.* 14. 8, γῆ ῥέȣσα γάλα καὶ μέλι, *terra fluens lacte & melle.*

Ῥέω dico. F. ῥήσω. P. ἔῤῥηκα, *& Atticè* εἴρηκα, *Iohan.* 14. 29. *part. præt. paſſ.* εἰρηκὼς ότος, *Matth.* 26. 75. *pluſq. perf.* εἰρήκειν εις ει, *Iohan.* 11. 13. *præt. paſſ.* εἴρημαι σαι ται, *Heb.* 4. 7. *part præt. paſſ.* εἰρημένος η ον, *Rom.* 4. 18, κατὰ τὸ εἰρημένον, *ſecundùm quod dictum erat. A.* 1. *paſſ.* ἐῤῥέθην ης η, *Matth.* 5. 21, ἐῤῥέθη *dictum fuit. Scribitur etiam* ἐῤῥήθην *quamvis rariùs, Rom.* 9. *v.* 12, 26. *Part. a.* 1. *paſſ.* ῥηθεὶς εῖσα ῥηθὲν, *nunquam* ῥεθεὶς. *Matth.* 42. 15, τὸ

ῥηθὲν

ῥηθὲν διὰ Δανιήλ. *fut.* 1. *paſſ.* ῥηθήσομαι *dicar.* *Amos* 5. 16, ἐν πάσαις ὁδοῖς ῥηθήσεται οὐαὶ οὐαί, *in omnibus viis dicetur va va.*

Ῥηγνύω ῥήγνυμι ῥήσσω frango. F. ῥήξω. *a.* 1. ἔρρηξα. *a.* 1. *act. imperat.* ῥῆξον άτω. *a.* 1. *act. ſubj.* ῥήξω ῃς ῃ ωσιν. *a.* 2. *act.* ἔρραγον. *præt. med.* ἔρρηγα. *præſ. paſſ.* ῥήγνυμαι σαι ται. 3. *pl.* ῥήγνυνται *franguntur. præt. paſſ.* ἔρρηγμαι ξαι κται.

Ῥῆγμα τος τὸ *ruptio. per meton. effic.* ruina, *Luc.* 6. 49.

Ῥῆμα τος τὸ verbum, *Matth.* 12. 36. res, *Luc.* 2. 15. *idem quod* πρᾶγμα *per Hebraiſmum.* factum, *Marc.* 2. 15. mandatum, *Luc.* 5. 5. ſententia, *Act.* 28. 25. ſermo, *Luc.* 2. 20.

Ῥήτωρ ορος ὁ orator. *Hinc* ῥητορικὴ *ſcil.* τέχνη, *Rhetorica.*

Ῥητῶς *Adv.* diſertè, palàm.

Ῥίζα ης ἡ radix.

Ῥιζόω ῶ *radico, radicibus munio, ſtabilio.* F. ώσω. *a.* 1. ἐρρίζωσα. *præſ. paſſ.* ῥιζόομαι οῦμαι radicor. *præt. paſſ.* ἐρρίζωμαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* ἐρριζωμένος η ον *radicatus.*

Ῥιπίζω *ventilo.* F. ίσω. P. ἐρρίπικα. *præſ. paſſ.* ῥιπίζομαι *jactor.* ῥιπὶς ίδος ἡ *flabellum, muſcarium.* à

Ῥίπτω abjicio. F. ῥίψω. P. ἔρριφα. *a.* 1. ἔρριψα ας ε. *part. a.* 1. *act.* ῥίψας αντος ὁ *præt. paſſ.* ἔρριμμαι ψαι πται. *part. præt. paſſ.* ἐρριμμένος η ον *disjectus. præt. med.* ἔρριπα, *unde eſt*

Ῥιπὴ ῆς ἡ jactus, 1 *Cor.* 15. 52. ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ

in jactu oculi, uno momento. Vide Στιγμή.

Ῥιπτέω ῶ *Atticè pro* ῥίπτω projicio. F. ήσω. P. ἐῤῥίπτηκα, *Act.* 22. 23. *Sic* γραφέω *pro* γράφω.

Ῥοιζηδὸν *Adv.* cum ſtridore, 2 *Pet.* 3. 10. *à* ῥοῖζος ου ὁ *ſtridor ſibilantis procellæ.* ῥοιζέω ῶ *ſtridorem edo.*

Ῥομφαία ας ἡ *propriè, telum ſeu jaculum oblongum nationis Thraciæ. item* gladius, *framea. à* ῥέμβω *in gyrum circúmago. vel, ut alii malunt, à* ῥέπω *vergo, propendeo, unde eſt* ῥοπὴ ῆς ἡ *inclinatio, (propriè inclinatio lancis,) & hinc* ῥοπαία ῥομφαία.

Ῥύμη ης ἡ vicus, *tractus in urbe, à* ῥύω *traho.*

Ῥυτὶς ίδος ἡ ruga. *à* ῥύω *traho, quia frontem contrahit. Eph.* 5. 27.

Ῥύπος ου ὁ ſordes.)(ῥύπτω *ſordes eluo, tollo.*

Ῥυπόω ῶ ſordeſco. *part. præſ.* ῥυπόων ῶν *ſordeſcens.* F. ώσω. *a.* 1. ἐῤῥύπωσα. *a.* 1. *act. imperat.* ῥύπωσον άτω. (*Alii, Apoc.* 22. 11, ῥυπαρευθήτω 3. *ſing. a.* 1. *paſſ. imperat. à* ῥυπαρεύω *ſum ſordidus.*) P. ἐῤῥύπωκα.

Ῥυπαρὸς ὰ ὸν ſordidus a um.

Ῥυπαρία ας ἡ ſordes.

Ῥύω *traho, tueor, libero. per aphæreſin pro* ἐρύω. *Fut.* ῥύσω. P. ἔῤῥυκα. *præſ. med.* ῥύομαι ῃ εται libero. *præt. paſſ.* ἔῤῥυμαι σαι ται. *aor.* 1. *paſſ.* ἐῤῥύσθην ης η liberatus fui. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* ῥυσθῶ *liberer,* ῶμεν *liberemur. part. a.* 1. *paſſ.* ῥυσθεὶς έντος ἡ *liberatus. a.* 1. *med.* ἐῤῥυσάμην ω ατο *liberavi. a.* 1. *med. imperat.* ῥῦσαι άσθω libera, *liberet.*

Ῥῦσαι

Ῥῦσις εως ἡ *fluxio*, fluxus. *Luc.* 8. 44.

Ῥωννύω vel ῥώννυμι *roboro. Fut.* ῥώσω. *P.* ἔῤῥωκα. *a.1.act.* ἔῤῥωσα, *præſ.paſſ.* ῥώννυμαι σαι ται *roboror, valeo.præt.paſſ* ἔῤῥωμαι σαι ται *valeo, proſperâ utor valetudine. pluſq. perf.* ἐῤῥώμην σο το *valebam.præt.paſſ.imperat.* ἔῤῥωσο ώσθω vale, 2. *pl.* ἔῤῥωσθε valete.

Σ A.

ΣΑβαχθανὶ *Syriacè pro Hebr.* עֲזַבְתָּנִי *haſabhtáni*, ἐγκατέλιπές με, *deſeruiſti me.*

Σάββατον ου τὸ ſabbatum, *ceſſatio à labore, quies. item per ſyn. membri* hebdomada. *in pl. num. eſt quintæ declinationis ſimplicium* σάββατα, σαββάτων, σάββασι. *Matth.* 12. 1.

Σαββαὼθ *vel* σαβαὼθ, *nomen Hebr.* (צְבָאוֹת *à* צָבָא) *pl. n.g.f. vertitur* exercitus. Κύριος σαββαὼθ, DOMINVS *exercituum, nomen ſolius Dei.*

Σαββατισμὸς οῦ ὁ ſabbatiſmus. *à verbo* σαββατίζω *quieſco. F.* ίσω, *&* *Atticè* ιῶ. *Levit.* 26. *v.* 34. τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ, *tunc quieſcet terra. A.* 1. ἐσαββάτισα, *Exod.* 16. 30. *quievi.*

Σαγήνη ης ἡ *vox Latina* ſagéna. *genus retis piſcatorii, nempe* verriculum, zuggarn. *Synonymum ejus eſt* τὸ ἀμφίβληστρον.

Σαίνω *idem quod* σείω *moveo (propriè de canibus, qui caudâ abblandiuntur) commoveo.* F. σανῶ. *a.* 1. ἔσηνα. *præſ. paſſ.* σαίνομαι commoveor.

Σαδδου-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Σαδδουκαῖος ου ὁ Sadducæus, *ſic dictus à ſectæ illius authore Zadoko, q. d. juſtitiarius.*

Σάκκος ου ὁ ſaccus. F. J. *Hebr.* שַׂק, *vertitur* cilicium.

Σαλεύω *agito, proprie dicitur de ſalo ſeu mari, ventorum vi agitato. per Syn. ſpeciei concutio, quatio,* commoveo, cóncito. *F.* εύσω. *P.* σεσάλευκα. *aor.* 1. ἐσάλευσα. *a.* 1. *infin.* σαλεῦσαι. *præſ. paſſ.* σαλεύομαι. *part. præſ. paſſ.* σαλευόμενος, *qui agitatur.* τὰ σαλευόμενα, *res inſtabiles. præt. paſſ.* σεσάλευμαι. *part. præt. paſſ.* σεσαλευμένος *agitatus. aor.* 1. *paſſ.* ἐσαλεύθην ης η *concuſſus fui. a.* 1. *paſſ. infin.* σαλευθῆναι *cóncuti. fut.* 1. *paſſ.* σαλευθήσομαι ῃ εται *quaſſabor.*

Σάλος ου ὁ ſalum.

Σάλπιγξ γγος ἡ tuba. *Dat. pl.* σάλπιγξι.

Σαλπίζω tubâ cano. *F.* ίσω. *Atticè* ιῶ. *a.* 1. ἐσάλπισα. *Matth.* 6. 2, μὴ σαλπίσῃς ne curato buccina cani.

Σαλπιστὴς οῦ ὁ túbicen. *Apoc.* 18. 22.

Σανδάλιον ου τὸ ſandalium *proprie calceamentũ muliebre, quod plantas pedis tuebatur ab injuria, ſupernè anſulis aut funiculis alligatũ. Sed in novo T. idem eſt quod* ὑπόδημα.

Σανὶς ίδος ἡ aſſer, tabula. σανίδιον ου τὸ *tabella.*

Σαπρὸς ὰ ὸν putris. *à* σήπω *Doricè* σάπω *putrefacio.*

Σάπφειρος ου ὁ ἡ ſapphírus, *nomen gemmæ. ab Hebr.* סַפִּיר.

Σαργά-

Σαργάνη ης ἡ corbis, ſporta. *idem quod* σπυρὶ-
ἴδος ἡ. *vide infrà.*

Σάρδινος ου ὁ, & σάρδιος ου ὁ *ſubaudi* λίθος. ſar-
dius. *nomen gemmæ, ſic à Sardinia inſula,*
ubi laudatiſſimus naſcitur, dictæ. Rabbin
rubinum. F. J. pyropum *vocat.*

Σαρδόνυξ υχος ὁ ſardonyx, *nomen gemmæ. com-*
poſ. ex σάρδιος ου ὁ *ſardius,* & ὄνυξ ὄνυχος ὁ
unguis. Sic dicta fuit hæc gemma, quòd colo-
re ſuo unguem humanum imitetur.

Σὰρξ σαρκὸς ἡ caro. *proximus noſter vocatur*
caro noſtra, Eſa. 58. 7. plures ſignificatione
vide in Lexico N. T.

Σαρκικὸς ἡ ὸν carnalis e. *Rom. 7. 14.*

Σάρκινος η ον carneus a um, 2*Cor. 3. 3.* ἐν πλα-
ξὶ σαρκίναις *in tabulis carneis.*

Σαρόω ῶ ſcopis purgo. (*à Them.* σαίρω *verro.*
Fut. σαρῶ.) *F.* ώσω. *P.* σεσάρωκα. *præt. paſſ.*
σεσάρωμαι. *part. præt. paſſ.* σεσαρωμένος η ον
ſcopis purgatus.

Σατανᾶς ᾶ ὁ. *vide infrà nomina propria.*

Σάτον ου τὸ ſatum, *origine Hebræum.* סְאָה *in ſta-*
tu conſtructo סְאַת, *unde eſt Syriacum* סָאתָא
ſata. eſt nomen menſuræ aridorum, & re-
ſpondet ſeſquimodio. Eſtque ſeſquimodius,
continens ſex cabos, cabus verò 24 ova.

Σβέννυμι & σβεννύω extinguo. *præſ. imperat.*
σβέννυθι ύτω. 2. *pl.* σβέννυτε, 1 *Theſſal. 5. 19.*
F. σβέσω. (*tanquam à* σβέω.) *a. 1.* ἔσβεσα. *a. 1.*
act. infin. σβέσαι. *P.* ἔσβεκα. *præſ. paſſ.* σβέν-

νυμαι σαι ται. 3. pl. σβέννυνται. præter. paſſ. ἔσβεσμαι. a. 1. paſſ. ἐσβέσθην ης η. fut. 1. paſſ. σβεσθήσομαι ῃ εται.

Σεαυτοῦ ῆς οῦ, & contractè σαυτοῦ ῆς οῦ tui ipſius, caret nominativo. compoſitum ex σέο (pro σοῦ tui) & αὐτοῦ. nonnunquam diviſa leguntur. Luc. 2. 25, σοῦ αὐτῆς pro σεαυτῆς. ut plurimùm pro ſimplici ponitur. Ioh. 17. 5, παρὰ σεαυτῷ pro παρὰ σοὶ (Num. 11. 15.) apud te, quod tamen ibi videtur fieri, ne idem eodem loco bis dicatur. Sic pro ἐν ὑμῖν legimus ἐν ἑαυτοῖς, in vobis, Iohan. 5. 42. Caret dual. nec non pl. numero, quem defectum compenſat ἑαυτῶν, quod in pl. nu. trium eſſe perſonarum ſuprà vidimus.

·Σέβομαι (Legitur etiam σέβω apud profanos) colo, cum Accuſ. præſ. med. infin. σέβεσθαι colere. præſ. part. med. eſt

Σεβόμενος ου ὁ religioſus, proſelytus, σεβομένη ης ἡ religioſa, religionem Iudaicam amplexa. Act. 13. 50.

·Σεβάζομαι colo. Fut. άσομαι. præt. paſſ. σεσέβασμαι σαι σται. aor. 1. paſſ. ἐσεβάσθην ης η colui, cum Accuſ.

Σέβασμα τος τὸ numen, 2 Theſſ. 2. 4. σεβάσματα ων τὰ ſacra. Act. 17. 23.

Σεβαστὸς οῦ ὁ q. d. veneratione dignus, dignus qui civiliter colatur. Latinè Auguſtus. σεβαστὴ ῆς ἡ Auguſta, Cæſaris uxor.

·Σείω moveo. F. σείσω. P. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα præſ. paſſ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

paſſ. σείομαι *moveor. præt. paſſ.* σέσεισμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐσείσθην ης η ἦσαν.

·Σεισμὸς οῦ ὁ terræ motus.

Σειρὰ ᾶς ἡ catena.

Σελήνη ης ἡ Luna. *q. d.* σέλας νέον *lumen novum.* σέλας τος τὸ *fulgor. Sic dicta quòd ſubinde novas accipiat phaſes.*

·Σεληνιάζομαι, σεληνιακός εἰμι, lunaticus ſum. *conflictor morbo per certa Lunæ intervalla redeunte. F.* άσομαι. *a.* 1. ἐσεληνιασάμην ω ατο. *part. præſ.* σεληνιαζόμενος η lunaticus a.

Σεμίδαλις εως ἡ ſimila, *medulla ſeu flos farinæ triticeæ. Apoc.* 18. 13.

Σεμνὸς ἡ ὸν honeſtus, venerandus.

Σεμνότης ητος ἡ honeſtas, gravitas.

Σημαίνω ſignifico. *F.* σημανῶ. *a.* 1. ἐσήμανα, *Act.* 11. 28. *a.* 1. *infin.* σημᾶναι, *Act.* 25. 27. *præt. paſſ.* σεσήμαμμαι *&* *Atticè* σεσήμασμαι. *Plut.* διπλώματα σεσημασμένα, *diplomata obſignata.*

·Σημεῖον ου τὸ ſignum. *per ſyn. gen.* miraculum. *à Th.* σῆμα τος τὸ *nota, ſignum.*

Σημειόομαι οῦμαι noto. *præſ. imperat.* σημειόου οῦ, οέσθω ούσθω. 2. *pl* όεσθε οῦσθε. *F.* ώσομαι *præt. paſſ.* σεσημείωμαι.

Σήμερον *Atticè* τήμερον. *q. d.* τῇδε ἡμέρᾳ. *Adv.* hodie, *Latinè q. hoc die.* ἡ σήμερον *ſcil.* ἡμέρα *hodiernus dies. prout quandoque additur. Rom.* 11. 8, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, *uſque in hodiernum diem. Sæpius omittitur. Mat.* 28. *v.* 15, μέχρι τῆς σήμερον *uſque in hodiernum diem,*

diem. Luc. 13. 33, σήμερον, αὔριον ϗ τῇ ἐχομένῃ *hodie, cras & perendie.*

Σημικίνθιον *&* σιμικίνθιον ου τὸ *ſunt Latinæ origine*, ſemicinctium, *quod &* ſuccinctorium *aut* ſubligaculum *dicitur. Græcè* περίζωμα τος τό.

Σήπω putrefacio. F. *ψω. a.* 1. ἔσηψα, *Iob* 40. 7. *præt. act.* σέσηφα. *præt. med.* σέσηπα, *&* Doricè σέσαπα, *unde eſt* σαπρὸς *putris.* σήπομαι *putreſio, computreſco. a.* 2. *paſſ.* ἐσάπην ης η *computrui, Pſal.* 38. 5.

Σηρικὸς ή όν ſericus a um. ἀ σὴρ σηρὸς ὁ *vermiculus, qui net ſericum. Apoc.* 18. 12.

Σὴς σητὸς ὁ tinea, *vermiculus veſtibus noxius.* ἀ σήπω *putrefacio. Naſcitur ex putredine. Matth.* 6. 19.

Σητόβρωτος ου ὁ ἡ à tineis conſumptus. ex σὴς *tinea &* βρωτὸς *voratus.* ἀ βρώσκω. *vide ſuprà pag.* 93. *Iac.* 5. 2.

Σθενόω ῶ róboro. *Fut.* ώσω. *P.* ἐσθένωκα. *aor.* 1. *act.* ἐσθένωσα. *a.* 1. *act. opt.* σθενώσαιμι αις αι, 1 *Pet.* 5. 10. *Th.* σθένος εος τὸ *robur.*

Σιαγὼν όνος ἡ maxilla. *Matth.* 5. 39.

Σιγὴ ῆς ἡ ſilentium.

Σιγάω ῶ ſileo. *præſ. imperat.* σίγαε α, αέτω άτω *ſileat.* 3 *pl.* σιγαέτωσαν άτωσαν *ſileant. F.* ήσω. *P.* σεσίγηκα. *aor.* 1. *act.* ἐσίγησα *tacui. præt. paſſ.* σεσίγημαι *ſilentio præteritus fui. part. præt. paſſ.* σεσιγημένος η ον *tacitus.*

Σίδηρος ου ὁ ferrum,

Σιδήρεος οῦς, έη ῆ, (& Doricè έα ᾶ) έον οῦ
Act.12.v.10, πύλη σιδηρᾶ porta ferrea. via
Ἀργύρεος ſuprà.

Σικάριος ου ὁ *vox origine Latina*, ſicarius. *ſica quaſi ſeca, à ſecando. eſt gladiolus. Græc* δόλων ωνος ὁ ein dolchen. *pugio, ſic dictus pungendo.*

Σίκερα ἄκλιτον τὸ ſicera, *per quam intelligitu potus quilibet inebrians, præter vinum prout apud nos ſunt potus factitii, cereviſiæ quas Tacitus vina vocat hordeacea. vox hæc eſt origine Hebraica* שֵׁכָר.

Σίναπι εως τὸ ſinápi, παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὦπας *quòd eo lædantur oculi.* σίνηπι *idem.*

Σινδὼν όνος ἡ ſindon, *ſindonis. Hebr.* סָדִין *ſadin. eſt linum tenue & pretioſum. Martiali vocat Tyriam ſindonem. Luc. 23. 53.*

Σινιάζω ventilo, *vannô vel cribrô perpurgo. F. άσω. P.* σεσινίακα. *a. 1.* ἐσινίασα. *a. 1. act. infin.* σινιάσαι, *Luc. 22. 31. idem quod* κοσκινίζω *à* κόσκινον ου τὸ *cribrum. Videtur derivari à* σείω *concutio. Heſych.*

Σιτευτὸς ἡ ὸν ſaginatus a um. *à verbo* σιτεύω *frubigus ſagino* ich meſte mit frucht. *F.* εύσω. *P.* σεσίτευκα.

Σιτιστὸς ἡ ὸν altilis e. *à* σιτίζω. *F.* ίσω. *P.* σεσίτικα *pinguefacio.*

Σῖτος ου ὁ *propriè frumentum, per ſyn. gen.* triticum, *quod alio nomine vocatur* πυρὸς οῦ ὁ. *pl.* σῖτα ων τά. *Act. 7. 12.*

Σιτομέ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Σιτομέτριον ου τὸ demenſum. *q d.* μέτρον τοῦ σίτου *menſura cibi. aliâs* σιταρέσιον ου τό.

Σιωπάω ῶ ſileo. *imperf.* ἐσιώπαον ων, αες ας, αε α. *præſ. imperat.* σιώπαε α *ſile. Fut.* ήσω. *P.* σεσιώπηκα. *a.* 1. ἐσιώπησα. *a.* 1. *act. ſubj.* σιωπήσω ῃς ῃ.

Σκάνδαλον ου τὸ offendiculum *in via poſitum, Iudith.* 5. *v.* 1. *à* σκάζω *claudico (idem quod* χωλεύω.) *Fut.* σκάσω. *P.* ἔσκακα. *notatio eſt ab effectu.*

Σκανδαλίζω ſcandalizo, *verbum Biblicum. F.* ίσω. *a.* 1. ἐσκανδάλισα *feci ut offenderet. a.* 1. *ſubj.* σκανδαλίσω ῃς ῃ ωμεν. *P.* ἐσκανδάλικα. *præſ. paſſ.* σκανδαλίζομαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐσκανδαλίσθην ης η. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* σκανδαλισθῶ ῇς ῇ, ῆτε. *fut.* 1. *paſſ.* σκανδαλισθήσομαι η εται, εσθε.

Σκάπτω fodio. *F.* ψω. *aor.* 1. ἔσκαψα. *aor.* 1. *act. ſubj.* σκάψω *fodero. P.* ἔσκαφα, *unde eſt*

Σκάφη ης ἡ ſcapha, *Act.* 27. 31. σκαφὴ ῆς ἡ *foſſa.*

Σκέλος εος τὸ crus.

Σκέπασμα τος τὸ *tegumentum, quo quis tegitur. à* σκεπάζω *tego. (quod eſt à* σκέπω *tego.)* F. άσω. P. ἐσκέπακα.

Σκευὴ ῆς ἡ armamenta navis.

Σκεῦος εος τὸ vas *vaſis.* σκεῦος ὀστράκινον *vas teſtaceum.* inſtrumentum, *Act.* 9. 15. velum, *Act.* 27. 27.

Σκηνὴ ῆς ἡ tabernaculum. *Hebr.* שָׁכַן *habitavit.*

Σκηνοπηγία ας ἡ tentoriorum fixio. *Ioh.* 7. 2.

Σκηνοποιὸς οῦ ὁ tabernaculorum confector. *Act.* 18. 3.

Σκῆνος

Σκῆνος εος τὸ tabernaculum. ὁμόσκηνος ου ὁ ἡ, & σύσκηνος ου ὁ ἡ *contubernalis.*

Σκηνόω ῶ habito, cómmoror. *Fut.* σκηνώσω, *Ap.* 7. 15, σκηνώσει ἐπ' αὐτοὺς *veluti umbraculo obteget eos. item commorabor, Ap.* 21. 3. *P.* ἐσκήνωκα. *aor.* 1. *act.* ἐσκήνωσα, *habitavi.*

Σκιὰ ᾶς ἡ umbra. *Col.* 2. 17, ἅ ἐστι σκιὰ τῶν μελλόντων, *quæ ſunt umbra rerum futurarum.*

Σκιρτάω ῶ *propriè, juveniliter ſaltito, ludo exultim, qua phraſi utitur Horatius,* ſalio *more agnorum aut vitulorum, quod Latini veteres dixerunt vitulari. item* exulto. *F.* ήσω. *P.* ἐσκίρτηκα. *a.* 1. ἐσκίρτησα. *a.* 1. *imper.* σκίρτησον άτω ατε. *Th.* σκαίρω *ſalio, ſaltito, tripudio. Fut.* σκαρῶ.

Σκληρὸς ὰ ὸν durus a um.

Σκληρότης ητος ἡ durities. *Rom.* 2. 5.

Σκληρύνω induro. *F.* σκληρυνῶ. *aor.* 1. ἐσκλήρυνα. *a.* 1. *ſubj.* σκληρύνω ῃς ῃ. *præſ. paſſ.* σκληρύνομαι *induror. imperf.* ἐσκληρυνόμην ου ετο όντο. *aor.* 1. *paſſ.* ἐσκληρύνθην ης η. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* σκληρυνθῶ ῇς ῇ.

Σκληροκαρδία ας ἡ duritia cordis. *q. d.* σκληρὰ καρδία *durum cor. Matth.* 19. 8.

Σκληροτράχηλος η ον *duræ cervicis homo,* pertinax. *metaphora deſumpta à feroci, ſternaci & indomito equo.*

Σκολιὸς ὰ ὸν *propriè, tortuoſus, curvus, obliquus. Luc.* 3. 5. *Per metaph.* pravus. *Item* aſper, δύσκολος *h. e. difficilis,* 1 *Pet.* 2. 18.

Σκόλοψ

Σκόλοψ οπος ὁ *palus præcatus*, ſurculus.

Σκοπέω ῶ *propriè ſpeculor. per metaph.* conſidero. *præſ. imperat.* σκόπεε ει, έετε εῖτε. *præſ. part.* σκοπέων ῶν. *Gal. 6. 1,* σκοπῶν σεαυτὸν *cogitans te ipſum. F.* ήσω. *P.* ἐσκόπηκα. *Thema* σκέπτομαι *circumſpicio. F.* σκέψομαι. *a. 1. med.* ἐσκεψάμην ω ατο. *præt. paſſ.* ἔσκεμμαι ψαι πται. *præt. med.* ἔσκοπα, *unde eſt*

Σκοπὸς οῦ ὁ ſcopus, meta.

Σκορπίος ου ὁ ſcorpius, *genus inſecti.* παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, *à ſpargendo veneno.*

Σκορπίζω diſpergo, diſſipo. *F.* ίσω. *a. 1.* ἐσκόρπισα. *P.* ἐσκόρπικα. *a. 1. paſſ.* ἐσκορπίσθην. *a. 1. paſſ. ſubj.* σκορπισθῶ ῇς.

Σκοτία ας ἡ tenebræ.

Σκότος εος τὸ, & σκότος ου ὁ caligo, tenebræ. *Luc. 22. 53,* ἐξουσία σκότους *poteſtas tenebrarum h. e.* diaboli.

Σκοτεινὸς ἡ ὸν tenebroſus a um. *Matth. 6. 23.*

Σκοτίζω *tenebras alicui offundo*, obſcuro. *Futurum* ίσω. *P.* ἐσκότικα. *præt. paſſ.* ἐσκότισμαι. *part. præt. paſſ.* ἐσκοτισμένος η ον *tenebratus. aor. 1. paſſ.* ἐσκοτίσθην ης η. *aor. 1. paſſ. imperat.* σκοτίσθητι ήτω ήτωσαν. *a. 1. paſſ. ſubj.* σκοτισθῶ ῇς ῇ. *fut. 1. paſſ.* σκοτισθήσομαι *obſcurabor.*

Σκοτόω obſcuro, *tenebras induco. Fut.* ώσω. *P.* ἐσκότωκα. *a. 1.* ἐσκότωσα. *præſ. paſſ.* σκοτοῦμαι οῦμαι *tenebroſus fio. præt. paſſ.* ἐσκότωμαι. *præt. paſſ.* ἐσκοτωμένος η ον *factus tenebroſus.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Σκύβαλον ου τὸ *q.d.* τοῖς κυσὶ βαλλόμενον, ſtercus, *quiſquiliæ, excrementa.*

Σκυθρωπὸς οῦ ὁ qui eſt vultu *tetrico, mœſto,* torvo, (*ex* σκυθρὸς *tetricus &* ὢψ ὠπὸς ὁ *vultus*) *Matth.* 6. *v.* 16. σκυθρωπάζω *torvos oſtendo oculos.*

Σκύλλω vexo, *negotium faceſſo, Marc.* 5. *v.* 35. *Fut.* σκυλῶ. *præſ. paſſ.* σκύλλομαι *vexor. Luc.* 7. *v.* 6, μὴ σκύλλου (2. *ſingul. præſ. paſſ. imperat.*) *ne vexator.*

Σκῦλον ου τὸ ſpolium, *præda, idem quod* σῦλον ου τὸ. συλάω *ſpolio. Luc.* 11. 22.

Σκώληξ ηκος ὁ *propriè lumbricus. item quilibet* vermis. *Marc.* 9. 44.

Σκωληκόβρωτος ου ὁ ἡ *qui phthiriaſi periit. factus verminoſus,* à vermibus arroſus. βρωτὸς à βρώσκω. *vide ſuprà. Act.* 12. 23.

Σμάραγδος ου ἡ ſmaragdus, *gemmæ nomen.*

Σμαράγδινος η ον ſmaragdinus a um.

Σμύρνα ης ἡ myrrha.

Σμυρνίζω *myrrhâ imbuo. F.* ίσω. *P.* ἐσμύρνικα. *præt. paſſ.* ἐσμύρνισμαι. *part. præt. paſſ.* ἐσμυρνισμένος myrrhâ imbutus.

Σορὸς οῦ ἡ loculus, capulum. *Luc.* 7. 14.

Σὸς σὴ σὸν tuus a um. *à pron.* σὺ *tu.*

Σουδάριον ου τὸ *nomen origine Latinum. eſt linteum quo ſudor faciei detergitur,* ſudarium *à Latina voce* ſudor, *quæ eſt à Græca* ὕδωρ. *Latini ſpiritum aſperum mutare ſolent in* σῖγμα, *ut* ὕλη. οἵ. ε. ὑπέρ. *Sic ipſi Græci pr*

ὑ

ὗς ὑὸς ὁ ἡ ſus, *dicunt etiam* σῦς συὸς ὁ ἡ *&c.* *Et hoc eſt* λαλινίζειν.

Σοφὸς ἡ ὸν ſapiens. *compar.* σοφώτερος α ον.

Σοφία ας ἡ ſapientia.

Σοφίζω ſapientem reddo. *F.* ίσω. *P.* σεσόφικα. *a.1.* ἐσόφισα. *præt.paſſ.* σεσόφισμαι. *2 Pet.1.16,* μῦθοι σεσοφισμένοι *fabulæ argutè conficta.*

Σπαράσσω diſcerpo, lacero. *Futur.* σπαράξω. *aor.1.* ἐσπάραξα ας ε. *part. aor. 1. act.* σπαράξας ασα αν.

Σπαργανόω faſciis involvo. *Fut.* ώσω. *P.* ἐσπαργάνωκα. *aor. 1. act.* ἐσπαργάνωσα, *Luc. 2.7. præt.paſſ.* ἐσπαργάνωμαι *part.præt.paſſ.* ἐσπαργανωμένος *faſciis involutus. à nomine* σπάργανον ου τὸ *faſcia, pannus ſeu tela oblonga, qua infans involvitur.*

Σπαταλάω ῶ laſcivio. *part.præſ.* σπαταλάων ῶν, άουσα ῶσα, άον ῶν *laſciviens, 1 Timoth. 5. 6.* *F.* ήσω. *P.* ἐσπατάληκα. *aor. 1.* ἐσπατάλησα, *Iacob. 5. v. 5. à nomine* σπατάλη ης ἡ *quod idem quod* τρυφὴ ῆς ἡ *luxus, deliciæ.*

Σπάω ῶ *traho. F.* σπάσω. *verb. med.* σπάομαι ῶμαι *diſtringo, ſtringo. a.1.med.* ἐσπασάμην ω ατο, *part. a.1. med.* σπασάμενος μάχαιραν, *qui ſtrinxit gladium.*

· Σπεῖρα ης ἡ cohors, *manus militum, Act.10.1.*

Σπείρω ſero, ſemino. *F. 1.* σπερῶ. *fut.2.* σπαρῶ. *perf.* ἔσπαρκα. *a.1. act.* ἔσπειρα. *a.1.act.infin.* σπεῖραι. *part. aor. 1. act.* σπείρας ασα σπεῖραν. *a. 2.* ἔσπαρον ες ε. *præſ.paſſ.* σπείρομαι *ſeror.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

præt. perf. ἔσπαρμαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* ἐσπαρμένος η ον. *a. 2. paſſ.* ἐσπάρην ης η. *a. 2. paſſ. ſubj.* σπαρῶ ῇς ῇ. *part. a. 2. paſſ.* σπαρεὶς έντος ὁ. *præt. med.* ἔσπορα.

Σπεκουλάτωρ ωρος ὁ ſpiculator, *vox origine Latina. ſic dictus à ſpiculo, quod geſtabat.* δορυφόρος ου ὁ, *ſeu* δεξιολάβος ου ὁ *ſatelles. Alii tamen* ſpeculatorem *à ſpeculando dictum, ideoque per* e *ſcribi debere, non per* i, *exiſtimant.*

Σπέρμα τος τὸ (*pro* σπάρμα, εὐφωνίας ἕνεκα) ſemen. *q. d. ſerimen, unde prima longa eſt. 1 Cor. 15. v. 38. Per meton. materiæ* poſteri, *2 Cor. 11. 22. Dicitur de* uno *homine, Gal. 3. v. 16. Gen. 3. 15. Per metaph.* Spiritus S. *ſic vocatur 1 Iohan. 3. 9.*

Σπερμολόγος ου ὁ garrulus, *nugator, ex* σπέρμα τος τὸ *ſemen, &* λόγος ου ὁ *ſermo, qui ſuas nugas diſſeminat. Vel (ut tradit Euſtath.) homo vilis, pauperculus, contemtus, qui in foro grana ex ſaccis effuſa colligit atque inde victum quærit. Per ſyn. ſpeciei* blaterator quivis, *Act. 17. 18.*

Σπένδω libo, *h. e. liquida, quæ quis deguſtare aut delibare poteſt, effero, ut vinum, &c. F.* σπείσω. *aor. 1.* ἔσπεισα. σπένδομαι libor. *præt. med.* ἔσπονδα, *unde* σπονδὴ ῆς ἡ *libamen, Ier. 32. 29. item fœdus,* E*ſa. 20. 1. vide* ἄσπονδος *ſuprà.*

Σπεύδω feſtino. *præſ. imperat.* σπευδέτω. *imperf.* ἔσπευδον. *F.* σπεύσω. *a. 1. act.* ἔσπευσα.

a. 1. im-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

a.1.imperat. σπεῦσον ἄτω, *Act.* 22.18. *part. a.1.* σπεύσας αντος ὁ. *prat.med.* ἔσπουδα, *unde* σπουδὴ ῆς ἡ. *quod vide.*

·Σπήλαιον ου τὸ ſpelunca, à σπέος εος τὸ *ſpecus, antrum.*

Σπιλὰς άδος ἡ macula. *Iuda v.* 12.

Σπῖλος ου ὁ macula, labes.

Σπιλόω ῶ maculo. *F.* ώσω. *prat. act.* ἐσπίλωκα. *Iud.* 23.

Σπλάγχνον ου τὸ *viſcus.* τὰ σπλάγχνα viſcera, *Actor.*1.18. *Per ſynecdochen metonymicam* commiſeratio, *&* charitas ardens. *non ficta & ſimulata, ſed qua ex corde proficiſcitur. Synecdoche eſt, quando per viſcera intelligitur* cor. *Metonymia, quando per* cor *intelligitur affectus ejus, ſcil.* charitas *qua latere nequit.*

·Σπλαγχνίζομαι miſericordiâ commoveor *ex ipſo corde profectâ. a.*1. *paſſ.* ἐσπλαγχνίσθην ης η *miſericordiâ tactus fui. part.a.*1. *paſſ.* σπλαγχνισθεὶς έντος ὁ. *Marc.* 9.22.

·Σπόγγος ου ὁ ſpongia.

Σποδὸς οῦ ὁ cinis. κόνις εως ἡ, *&* τέφρα ας ἡ *idem.*

Σπορὰ ᾶς ἡ ſemen. *ab* ἔσπορα. *vide* Σπείρω.

Σπόρος ου ὁ idem.

Σπόριμος ου ὁ ἡ *qui ſeminari poteſt.* σπόριμα ων τὰ ſata.

·Σπουδὴ ῆς ἡ feſtinatio. *per Metaph.* animi intentio, deſiderium, ſtudium. *vide* Σπεύδω.

Σπουδάζω ſtudeo. *F.* σπουδάσω. *a.*1. ἐσπούδασα ας ε.

a. 1. act. imperat. σπούδασον άτω ατε. *a. 1. act. ſubj.* σπουδάσω ης η ωμεν. *P.* ἐσπούδακα.

Σπουδαῖος αία αῖον ſtudioſus. *in comparat.* σπουδαιότερος *majori ſtudio utens.* 2 *Cor.* 8. 17.

Σπουδαιοτέρως & σπουδαιότερον. *adv.* diligentiùs.

Σπυρὶς ίδος ἡ ſporta, *vas vimineum aut junceum ad ferendos fructus aliaque.*

Στάμνος ου ὁ urna. *Ebr.* 9. 4.

Στάσις εως ἡ *propriè, ſtatio, ipſe ſtandi actus. Deinde factio,* ſeditio, *quòd in factione ſuam quæque pars ſtationem ſeorſum habeat.* στασιώδης εος ὁ ἡ *ſeditioſus.*

Στάδιος ου ὁ & στάδιον ου τὸ ſtadium, *certa loci diſtantia, continens ſex jugera. Plinius ſtadio tribuit pedes* 125. *Luc.* 24. *v.* 13. Curriculum *ſeu campus, ubi equeſtria vigent exercitia.*

Στατὴρ ῆρος ὁ *nomen monetæ,* ſtater éris *g. m. numus erat tetradrachmus. h.e. continebat pondus quatuor drachmarum.*

·Σταυρὸς οῦ ὁ crux.

· Σταυρόω ῶ crucifigo. *per metaph. virtute Spiritus S., precibus, jejunio, & meditatione mortis* CHRISTI, *impetum carnis, h.e. corruptæ naturæ frango, ne in me regnet,* Gal. 5. 24. *Rom.* 6. 6. *Fut.* ώσω. *P.* ἐσταύρωκα. *a.* 1. ἐσταύρωσα. *aor.* 1. *imperat.* σταύρωσον άτω ατε. *a.* 1. *ſubj.* σταυρώσω ης η, ωσιν. *a.* 1. *act. infin.* σταυρῶσαι. *part. a.* 1. σταυρώσας αντος ὁ. *præt. paſſ.* ἐσταύρωμαι ſum contemtui & horrori, *Gal.* 6. 14.

part. ἐσταυρωμένος η ον *crucifixus. a.* 1. *paſſ.* ἐσταυ-
ρώθην ης η. *a.* 1. *paſſ. imperat.* σταυρώθητι ήτω.
a. 1. *ſubj.* σταυρωθῶ ῇς ῇ. *infin.* σταυρωθῆναι.

Σταφυλὴ ῆς ἡ uva paſſa. *Matth.* 7. 16.

Στάχυς υος ὁ ſpica. ἄσταχυς υος ὁ *idem.*

Στέγη ης ἡ tectum domus.

Στέγω *tego, item* ſuſtineo, ſuffero. **F.** ξω. **P.** ἔστε-
χα. *præt. med.* ἔστεγα.

Στεῖρα ας ἡ ſterilis. αἱ στεῖραι *ſteriles.* ἀ στερέω
privo. F. έσω & ήσω. P. ἐστέρηκα.

Στέλλω *mitto. item amicio. Fut.* 1. στελῶ. *fut.* 2.
σταλῶ. *præt.* ἔσταλκα. *a.* 1. *act.* ἔστειλα *præſ. med.*
στέλλομαι devito, ſubduco. *præt. med.* ἔστολα.
unde στολὴ ῆς ἡ *veſtis.* στολίζω *veſtio.*

Στέμμα τος τὸ ſertum, *à* στέφω *redimio, co-
rono. Fut.* ψω. P. ἔστεφα. *aor.* 1. ἔστεψα. *præt.
paſſ.* ἔστεμμαι.

Στενάζω ingemiſco. *præſ. imperat.* στέναζε έτω,
ετε. F. ξω. *a.* 1. ἐστέναξα *ingemui.* ἀ στένω *gemo.*
Th. στενός *Gemitus fit anguſto corde.*

Στεναγμὸς οῦ ὁ ſuſpirium, gemitus.

Στενὸς ὴ ὸν anguſtus a um.

Στενοχωρία ας ἡ anguſtia, *q. d.* στενὸς χῶρος *an-
guſtus locus.*

Στενοχωρέω ῶ *coarcto.* F. ήσω. P. ἐστενοχώρηκα. *præſ.
paſſ.* στενοχωρέομαι οῦμαι coarctor.

Στερεὸς ὰ ὸν ſolidus a um. στερεὴ λίθος *ſolidus
lapis, Odyſſ.* τ. 494. στερεὰ τροφὴ *ſolidus ci-
bus, Heb.* 5. 12.

Στερεόω ῶ confirmo, *ſolidum reddo, corroboro.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

F. ώσω. *aor.* 1. ἐστερέωσα. P. ἐστερέωκα. *præſ. paſſ.* στερεόομαι οῦμαι. *imperf. paſſ.* ἐστερεοόμην ρεούμην. 3. *pl.* ἐστερεόοντο ρεοῦντο, *Act.* 16. 5. *præt paſſ.* ἐστερέωμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐστερεώθην ης η.

Στερέωμα τος τὸ ſoliditas.

·Στέφανος ου ὁ corona. à στέφω *corono. vide* Στέμμα.

·Στεφανόω ῶ corono. *Fut.* ώσω. P. ἐστεφάνωκα. *a.* 1. ἐστεφάνωσα. *præſ. paſſ.* στεφανόομαι οῦμαι, όῃ οῖ, όεται οῦται. *præt. paſſ* ἐστεφάνωμαι ῶσαι σαι. *part. præt. paſſ.* ἐστεφανωμένος *coronatus.*

Στῆθος εος τὸ pectus.

·Στήκω (*ab* ἕστηκα) firmiter ſto. *legitur in ſolo præſenti. dicitur verò* στήκω *pro* ἑστήκω *per aphæreſin.* ἑστήκω *perſto, conſtanter ſto. Fut.* ἑστήξω *&* ἑστήξομαι. *Formatur à præterito* ἕστηκα *verbi* ἵστημι. *Scilicet tam ferax eſt lingua Græca, ut ex temporibus nova ſubinde & alia ſuppullulent verba. Gal.* 5. *v.* 1.

·Στηρίζω confirmo, ſtabilio. F. στηρίξω. *aor.* 1. ἐστήριξα ας ε, *Luc.* 9. 51. direxi. *a.* 1. *imperat.* στήριξον άτω ατε. *aor.* 1. *opt.* στηρίξαιμι αις αι, 1 *Pet.* 5. 10. *a.* 1. *infin.* στηρίξαι, 1 *Theſſ.* 3. 13. *præt. act.* ἐστήριχα. *præt. paſſ.* ἐστήριγμαι ξαι κται. *part. præt. paſſ.* ἐστηριγμένος η ον. *a.* 1. *paſſ.* ἐστηρίχθην ης η. *aor.* 1. *paſſ. infin.* στηριχθῆναι *confirmari.*

Στίγμα τος τὸ ſtigma, *ſignum alicui inuſtum, aut quomodocunque impreſſum, Gal.* 6. 17. *à* στίζω *pungo. Fut.* ξω. P. ἔστιχα. *præt. paſſ.* ἔστιγμαι, *hinc* στίγμα, *&* Στιγμὴ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Στιγμὴ ῆς ἡ punctum. στιγμὴ χρόνου *punctum temporis, h.e. momentum. Luc. 4.5. Vide & Ῥιπή.*

Στίλβω coruſco, *ſplendeo. (plus eſt quàm λάμπω luceo.) F.* στίλψω. *aor. 1.* ἔστιλψα. στιλβόω ῶ *ſplendidum reddo.*

Στοὰ ᾶς ἡ porticus, τόπος περίστυλος, à στάω, *pro quo nunc* ἵστημι.

Στοιβὰς άδος ἡ frons dis. *idem quod* βαΐον & τό, *vide ſuprà. à verbo* στείβω *calco, tero. F.* ψω. *P.* ἔστειφα. *præt. med.* ἔστοιβα.

Στοιχέω ῶ incedo. *Fut.* ήσω. *aoriſt. 1.* ἐστοίχησα. *P.* ἐστοίχηκα. *Them.* στείχω *ordine incedo. de quo vide* Ἰλιάδ. *1. v. 85. Fut.* ξω. *P.* ἔστειχα. *præt. med.* ἔστιχα & ἔστοιχα, & *hinc quoque oritur.*

Στοιχεῖον είου τὸ elementum, *2 Pet. 3. v. 10.* Τὰ στοιχεῖα *per metaph.* rudis inſtitutio.

Στολὴ ῆς ἡ ſtola, *veſtis oblonga, promiſſa,* **ein langes kleid.** *à* στέλλω, *quod inter alia ſignificat orno, amicio, circum me mitto.* στολίζω *veſtio.*

Στόμα τος τὸ os oris, *Actor. 23. v. 2.* ſermo, *Rom. 3. 14.* acies *gladii, Heb. 11. 34. Notetur phraſis,* στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι *loqui cum præſentibus, 2 Ioh. 12. & 3. 14. Vide &* Πρόσωπον. *Ier. 15. 19,* ὡς τὸ στόμα μου ἔσῃ, *tanquam os meum eris. En miniſtri verbi ſunt os* Dei!

Στόμαχος ου ὁ ventriculus, *1 Tim. 5. 23. q. d.* στόματι ἐχόμενος *ori adhærens. vel potiùs per paragogen ſyllabæ* χος *à* στόμα. *ſicut* μόναχος

à μόνος ſolus & στόναχος à στόνος ȣ ὁ gemitus, &c. oritur.

Στράπτω, *pro* ἀστράπτω. *Vide* Περιστράπτω.

Στρατεία ας ἡ militia.

Στράτευμα τος τὸ exercitus.

Στρατεύω milito. *Fut.* εύσω. P. ἐστράτευκα. *A.* 1. ἐστράτευσα. *præſ. med.* στρατεύομαι idem. *Th.* στρατὸς ȣ ὁ *copiæ militares, exercitus. affine Th.* στορέω ῶ. *Fut.* έσω *ſterno, proſterno. unde* στρώννυμι. *F.* στρώσω.

Στρατηγὸς ȣ ὁ *præfectus, prætor. ex* στρατὸς ȣ ὁ *exercitus, & ἄγω duco. propriè* dux exercitus. *tribunus militum*, **ein obriſter.** ἀρχιστρατηγὸς ȣ ὁ, *eſt ipſe belli imperator.*

Στρατιὰ ᾶς ἡ exercitus.

Στρατιώτης ȣ ὁ miles. στρατιῶται ῶν οἱ *milites. Act.* 10. 7, στρατιώτην εὐσεβῆ, *militem pium.*

Στρατολογέω ῶ militem deligo, *q.d.* στρατὸν συλλέγω *exercitum conſcribo.* à στρατολόγος ȣ ὁ, *qui exercitum colligit.*

Στρατόπεδον ȣ τὸ *ex* πέδον ȣ τὸ *ſolum, campus, &* στρατὸς *exercitus. propriè* caſtra *ſignificat, h.e. locum, ubi imperator cum ſuo exercitu commoratur. per meton. ſubj. loci*, exercitus. *Luc.* 21. 20.

Στρατοπεδάρχης ȣ ὁ *exercituum præfectus, imperator belli. q.d.* ἄρχων τȣ̃ στρατοπέδȣ, *princeps caſtrorum.*

Στρεβλόω ῶ detorqueo, 2 *Pet.* 3. 16. à στρεβλὸς ȣ ὁ *propriè tortuoſus, flexuoſus. per metaph.*

calli-

callidus, perverſus. F. ώσω. *a.* 1. ἐστρέβλωσα. *P.* ἐστρέβλωκα. *Thema eſt*

Στρέφω *verto, muto. F.* ψω. *P.* ἔστρεφα. *a.* 1. ἔστρεψα *verti. aor.* 1. *imperat.* στρέψον άτω *obverte. aor.* 2. ἔστραφον. *præſ. paſſ.* στρέφομαι *convertor, converto me. a.* 2. *paſſ.* ἐστράφην ης *converti me. a.* 2. *paſſ. ſubj.* στραφῶ ῇς ῇ. *part. a.* 2. *paſſ.* στραφεὶς εῖσα έν, *converſus.*

Στρῆνος εος τὸ luxus, deliciæ, 2 *Reg.* 19. 28. *truculentia tanquam à* στρηνὴς έος ὁ ἡ *aſper, à* στερεῖν ἡνίας *ab ablatis habenis* (ἄσωτοι *nullis legum habenis coërceri queunt*) *q. d. effrenatus.*

Στρηνιάω ῶ luxurior, *diſſolutè vivo. F.* άσω. *a.* 1. ἐστρηνίασα. P. ἐστρηνίακα.

Στρουθίον ου τὸ paſſerculus *diminitivum à* στρουθὸς οῦ ὁ *paſſer. videtur compoſitum, ex* οἶστρος ου ὁ *ſtimulus & θέω curro,* ὅτι μετ' οἴστρου πρὸς τὴν ἀφροδίτην θεῖ, *quòd naturali impetu ad rem veneream feratur. unde Ariſtoteles dixit, ſalaces paſſeres non diu vivere.*

Στρωννύω *vel* στρώννυμι ſterno. *imperf.* ἐστρώννυον. F. στρώσω. *a.* 1. ἔστρωσα *ſtravi. a.* 1. *imperat.* στρῶσον άτω. P. ἔστρωκα. *præt. paſſ.* ἔστρωμαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* ἐστρωμένος η ον *ſtratus.*

Στυγητὸς ἡ ὸν odioſus a um. *à* στυγέω ῶ *odiò proſequor. F.* ήσω.

Στυγνάζω *triſtis ſum,* contriſtor. *per* metaphoram *dicitur* ὁ οὐρανὸς στυγνάζων, *Matth.* 16. 3. *quòd nubibus obductũ hominibus appareat*

inſen-

inſenſum & minax. Fut. άσω. *a.* 1. ἐσύγνασα. *part. aor.* 1. συγνάσας αὐτός ὁ. Α συγνὸς ἡ ὸν *edioſus, inviſus. item, triſtis. Th.* σύγος εος. τὸ *odium. à verbo* συγέω ῶ *odio habeo.*

Στῦλος ου ὁ columna, 1 *Tim.* 3. 15. *item graphium,* γραφεῖον ου τὸ.

Στωϊκὸς ἡ ὸν Stoicus a um. ἀπὸ τῆς στοᾶς *Stoici ſic dicti ab ambulacro ſeu porticu, ubi in æſtu captantes frigora & umbram, deambulando diſputabant. cujus ſectæ author traditur fuiſſe Zeno.*

Σὺ tu, *Doricè* τύ. *pronomen g. o.*

Συγγενὴς έος ὁ ἡ conſanguneus a. *ex* σὺν & γένος εος τὸ *genus, proſopia.* ν *mutato in* γ εὐφωνίας ἕνεκα. *uti ſolet ante* γ κ ξ χ.

Συγγένεια ας ἡ cognatio, *generis & ſanguinis communio.*

Συγγνώμη ης ἡ *venia, item* conceſſio. *à* συγγινώσκω *ignoſco. Fut.* συγγνώσομαι. *P.* συνέγνωκα. *aor.* 2. συνέγνων ως ω. *aor.* 2. *imperat.* σύγγνωθι.

Συγκάθημαι conſideo. *ex* σὺν & κάθημαι *ſedeo. vide ſuprà.*

Συγκαθίζω unà colloco, *item* unà ſedeo. *a.* 1. *act.* συνεκάθισα. *part. a.* 1. *act.* συγκαθίσας αὐτός ὁ. *ex* σὺν & καθίζω. *vide ſuprà.*

Συγκακοπαθέω ῶ *ſum particeps afflictionum,* unà patior. F. ήσω. P. συγκεκακοπάθηκα. *ex* σὺν & κακοπαθέω. *vide ſuprà.*

Συγκακουχέω ῶ *unà malè vexo.* F. ήσω. P. συγκεκακούχηκα.

κακούχηκα. *præſ.paſſ.* συγκακουχέομαι οῦμαι unà malè vexor. *vide ſuprà* Κακουχέω.

Συγκαλέω ῶ cónvoco. F. έσω. P. συγκέκληκα. *a.*1.συνεκάλεσα. *præſ.med.* συγκαλέομαι οῦμαι *cónvoco. aor.* 1. *med.* συνεκαλεσάμην ω ατο.

Συγκαλύπτω *operio.* F. ψω. P. συγκεκάλυφα. *præt. paſſ.* συγκεκάλυμμαι. *part. præt. paſſ.* συγκεκαλυμμένος η ον *opertus, tectus.*

Συγκάμπτω incurvo. *Fut.* ψω. P. συγκέκαμφα. *a.* 1. *act.* συνέκαμψα. *a.* 1. *act. imperat.* σύγκαμψον άτω, Rom. 11. 10, νῶτον αὐτῶν σύγκαμψον, *tergum eorum incurva.*

Συγκαταβαίνω unà deſcendo. *a.* 2. συγκατέβην ης η. *part. a.* 2. *act.* συγκαταβὰς άντος ὁ.

Συγκατατίθεμαι aſſentior. *Luc.* 23. 51, οὐ συγκατατεθειμένος (*part. præt. paſſ.*) τῇ βουλῇ, *non aſſenſus fuerat conſilio.*

Συγκατάθεσις εως ἡ conſenſio. 2 *Cor.* 6. 16.

Συγκαταψηφίζω *unà damno. item unà eligo.* F. ίσω. P. συγκατεψήφικα. *præſ. paſſ.* συγκαταψηφίζομαι communibus calculis álle-gor. *a.* 1. *paſſ.* συγκατεψηφίσθην ης η *communibus calculis allectus fui.* ψῆφος ου ἡ *calculus.* ψηφίζω *calculis computo. item decerno, ſtatuo.*

Συγκεράννυμι contempero. *Futur.* συγκεράσω. *a.* 1. *act.* συνεκέρασα ας ε. *præt. act.* συγκεκέρακα. *præt. paſſ. per ſyncopen, ut & præcedentia,* συγκέκραμμαι. *part. præt. paſſ.* συγκεκραμένος η ον *contemperatus, unà permiſtus. Vide &* Κεράννυμι.

Συγκε-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Συγκινέω ῶ commoveo. F. ήσω. a. 1. συνεκίνησα ας ε. P. συγκεκίνηκα.

Συγκλείω concludo. F. είσω. P. συγκέκλεικα. a. 1. *act.* συνέκλεισα. *præt. paſſ.* συγκέκλεισμαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* συγκεκλεισμένος η ον.

Συγκληρονόμος ου ὁ ἡ cohæres. τὰ ἔθνη συγκληρονόμα *gentes cohæredes. tanquam adjectivum accipitur. Eph.* 3. 6.

Συγκοινωνὸς οῦ ὁ ἡ particeps, conſors.

Συγκοινωνέω ῶ una ſum particeps, *commercium habeo, unà communico, cum Dat. Fut.* ήσω. P. συγκεκοινώνηκα. a. 1. συνεκοινώνησα. *part.* a. 1. συγκοινωνήσας αντος ὁ.

Συγκομίζω unà effero. F. ίσω. a. 1. συνεκόμισα ας ε αν. P. συγκεκόμικα. *ex* σὺν & κομίζω *fero.*

Συγκρίνω cómparo, conjungo. F. συγκρινῶ. *aor.* 1. συνέκρινα. a. 1. *act. infin.* συγκρῖναι. 2 *Cor.* 10. 12.

Συγκύπτω *deorſum aſpicio.* (*à* κύπτω *pronus ſum, inclio me, demitto oculos, ſum capite obſtipo, incurvo me deorſum.*) F. ψω. P. συγκέκυφα. *Refertur vero ad viſum.*

Συγκυρία ας ἡ caſus. *à* συγκύρω *coincido. ex* σὺν & κύρω *incido.* F. κύρσω. *aor.* 1. ἔκυρσα. *vel à* συγκυρέω ῶ *evenio, convenio, pertineo.*

Συγχαίρω gratulor. *cum Dat. imperf.* συνέχαιρον ες ε. F. 2. *med.* συγχαροῦμαι, *Gen.* 21. *v.* 6. *gratulabor. a.* 2. *paſſ.* συνεχάρην ης η. *gratulatus ſum. a.* 2. *paſſ. imperat.* συγχάρηθι ήτω ητε *gratulare.*

Συγχέω

Συγχέω *propriè confundo. item* cóncito *turbam, ubi omnis generis homines promiſcuè confluunt.* F. συγχεύσω. *a.* 1. συνέχεα. *aor.* 2. συνέχεον ες ε. *Act.* 21. 27.

Συγχράομαι ῶμαι *cum Dat.* commercium habeo cum aliquo. F. ήσομαι. P. συγκέχρημαι.

Συγχύνω & συγχύω *propriè* confundo. F. ύσω. P. συγκέχυκα. *a.* 2. *act.* συνέχυνον ες ε, *Act.* 9. 22. *diſputando pudefeci, ſuperavi. præt. paſſ.* συγκέχυμαι σαι ται *conturbatus fui. part. præt. paſſ.* συγκεχυμένος η ον *confuſus a um. a.* 1. *paſſ.* συνεχύθην ης η.

Σύγχυσις εως ἡ confuſio. *Act.* 19. 29.

Συζάω ῶ unà vivo. *præſ. infin.* συζῆν *pro* συζᾶν *Doricè. ex* σὺν & ζάω. νῦ *abjecto ob ſeq. duplicem conſonantem* εὐφωνίας ἕνεκα, *ne trium conſonarum concurſu pronuntiatio redderetur difficilior.* F. συζήσω. P. συνέζηκα.

•Συζευγνύω *vel* συζεύγνυμι conjungo. *Fut.* συζεύξω. *aoriſt.* 1. συνέζευξα. *Præt.* συνέζευχα. *præt. paſſ.* συνέζευγμαι. *part. præt. paſſ.* συνεζευγμένος η ον.

Συζητέω ῶ mutuò quæro, *Luc.* 22. 23. *Ezech.* 1. *v.* 11. diſcepto, *diſputo. imperf.* συνεζήτεον ουν, εες εις, εε ει. F. ήσω. P. συνεζήτηκα. *a.* 1. συνεζήτησα.

Συζήτησις εως ἡ diſputatio, diſceptatio. *Actor.* 15. *v.* 2, 7.

Συζητητὴς οῦ ὁ diſquiſitor, diſputator.

Σύζυγος ου ὁ ἡ *ejuſdem jugi particeps,* ſocius a.

Συζωοποιέω ῶ unà vivifico. F. ήσω. a. 1. act. συνεζωοποίησα. P. συνεζωοποίηκα.

Συκέη ῆ, έης ῆς ἡ ficus *arbor*.

Σῦκον ου τὸ ficus *fructus*.

Συκάμινος ου ἡ ſycomórus, *nomen arboris*.

Συκομωραία ας ἡ idem. *ex* συκέη ῆ *ficus & μορέα ας ἡ morus. ubi quandoque pro* ο μικρὸν *ſcribitur* ω μέγα.

Συκοφαντέω ῶ *propriè, defero ſeu indico illos, qui ficus Athenis aliò exportabant abſque vectigali expenſo. per ſyn. ſpeciei* calumnior. F. ήσω. P. σεσυκοφάντηκα. a. 1. act. ἐσυκοφάντησα. à συκοφάντης ου ὁ *ſycophanta, calumnioſus delator. ex* σῦκον ου τὸ *ficus, &* φαίνω *in lucem profero, indico, facio apparere.*

Συλάω *vel* έω ῶ ſpolio. *Fut.* ήσω. P. σεσύληκα. *aoriſt.* 1. ἐσύλησα. *Them.* σύλη ης ἡ *præda, ſpolium.*

Συλαγωγέω ῶ *prædas ago, abduco*, deprædor: *ex* σύλη ης ἡ *vel* σῦλον ου τὸ *præda, &* ἄγω *duco.*

Συλλαλέω ῶ colloquor. *cum Dat. (ex* σὺν *cum, &* λαλέω *loquor.) Fut.* ήσω. P. συλλελάληκα. *a.* 1. συνελάλησα, *Luc.* 22. 4. *part. aor.* 1. *act.* συλλαλήσας αὐτὸς ὁ.

Συλλαμβάνω comprehendo. F. συλλήψομαι *concipiam.* P. συνείληφα. *part. præt. act.* συνειληφὼς ῦια ὸς, *Luc.* 1. 36. *a.* 2. *act.* συνέλαβον *concepi, comprehendi. præſ. med.* συλλαμβάνομαι *cum Dat.* opitulor, auxilior. *a.* 1. *paſſ.*

συνελήφθην *conceptus fui. a. 2. med.* συνελαβόμην ου ετο adjúvi, *cum Dat. Luc.* 5. *verſ.* 7. comprehendi, *cum Accuſ. Actor.* 26. *v.* 21.

Συλλέγω colligo. *Fut.* συλλέξω. *P.* συλλέλεχα. *a.* 1. *act.* συνέλεξα. *a.* 1. *imperat.* σύλλεξον άτω ατε. *aor.* 1. *ſubj.* συλλέξω ῃς ῃ ωσι. *præſ. paſſ.* συλλέγομαι colligor.

Συλλογίζομαι ratiócinor. *Fut.* ίσομαι, *Atticè* ιοῦμαι. *a.* 1. *med.* συνελογισάμην ω ατο.

Συλλυπέομαι οῦμαι condoleo, *condoleſco, Marc.* 3. *v.* 5.

Συμβαίνω evenio. *imperf.* συνέβαινον. *F.* συμβήσομαι. *a.* 2. συνέβην ης η. *P.* συμβέβηκα. *part. præt. act.* συμβεβηκὼς ότος ό.

Συμβάλλω diligenter conſidero, *Luc.* 2. *v.* 19. confero, *Act.* 4. 15. *item*, congredior cum aliquo, *Act.* 17. 18. *F.* συμβαλῶ *a.* 2. *act.* συνέβαλον. *aor.* 2. *infinit.* συμβαλεῖν confligere, *Luc.* 14. *v.* 31. *Act.* 20. *v.* 14, ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν, *ut autem* conjunxit *ſeſe nobiſcum.* *P.* συμβέβληκα. *aor.* 2. *med.* συνεβαλόμην ου ετο *cum Dat.* cóntuli, *Act.* 18. 27. *præt. med.* συμβέβολα, *unde eſt* σύμβολον ου τὸ *ſignum, teſſera militaris, quâ ſocii ab hoſtibus dignoſcuntur.*

Συμβασιλεύω unà regno. *F.* εύσω. *a.* 1. συνεβασίλευσα. *aor.* 1. *act. ſubj.* συμβασιλεύσω ῃς ῃ ωμεν, 1 *Cor.* 4. 8. *P.* συμβεβασίλευκα.

Συμβιβάζω inſtruo, collatis ſcripturæ locis probo.

probo. *Fut.* *συμβιβάσω* *εις* *ἐ* *inſtruam.* *aor.* 1
συνεβίβασα. *præſ.* *paſſ.* *συμβιβάζομαι* *com*
pingor. *aor.* 1. *paſſ.* *συνεβιβάσθην* *ης* *η.* *part*
aor. 1. *paſſ.* *συμβιβασθεὶς* *έντος* *ὁ* *compactus*
ex *σὺν* *cum* & *βιβάζω* *facio aſcendere.* *Th*
βαίνω *ſcando, eo.*

•Σύμβουλος ου ὁ ἡ qui eſt à conſilio. *ex σὺν* & *βου*
λὴ ῆς ἡ *conſilium.* *νῦ* *mutatur in* *μῦ*, *εὐφω*
νίας ἕνεκα. *συμβουλευτὴς οῦ ὁ* *idem.*

•Συμβουλεύω *ineo conſilium*, ſimul conſulto, *d*
conſilium. F. *εύσω* *a.* 1. *act.* *συνεβούλευσα* *ας*
part. *aor.* 1. *act.* *συμβουλεύσας* *αντος* *ὁ.* *aor.* 1
med. *συνεβουλευσάμην* *ω* *ατο*, *αντο*, *Matt.* 26.4
ſimul conſultarunt.

•Συμβούλιον ου τὸ conſilium. *item* ſenatores. *Act.*
25. *v.* 12.

Συμμαθητὴς οῦ ὁ condiſcipulus.

Συμμαρτυρέω ῶ *unà teſtimonium reddo*, unà
teſtor. F. *ήσω.* *a.* 1. *συνεμαρτύρησα.* *præt.* *act.*
συμμεμαρτύρηκα. *præſ.* *med.* *συμμαρτυρέομαι*
οῦμαι unà teſtor.

Συμμερίζομαι unà partem capio, **ich genieſſe**
mit, *cum Dat.* *idem quod* *συμμετέχω* *cum*
Genit. *unde eſt*

Συμμέτοχος ου ὁ ἡ conſors, *unà particeps.*

Συμμιμητὴς οῦ ὁ ſimul imitator.

Σύμμορφος ου ὁ ἡ conformis. *Rom.* 8. 29.

Συμμορφόω ῶ *conformo.* *Fut.* *ώσω.* *P.* *συμμε-*
μόρφωκα. *præſ.* *paſſ.* *συμμορφόομαι* *οῦμαι* con-
formor.

Συμπαθὴς έ⊙ ὁ ἡ *adject. compatiens, cóndolens,* **mitleidig**, mutuo dolorum ſenſu affectus.

Συμπαθέω ῶ *cum Dat. vi præpoſitionis* σὺν. *ad verbum compatior. Sed vox illa non eſt Latina. Verti poteſt* condoleo, unà patior. *F.* ήσω. *a.* 1. συνεπάθησα. *a.* 1. *imperat.* συμπάθησον άτω ατε. *aor.* 1. *act. infinit* συμπαθῆσαι.

Συμπαραγίνομαι unà accedo, adſum. *F.* συμπαραγενήσομαι. *a.* 2. *med.* συμπαρεγενόμην ου ετο.

Συμπαρακαλέομαι οῦμαι communem conſolationem percipio. *a.* 1. *paſſ.* συμπαρεκλήθην ης η. *aor.* 1. *paſſ. infin.* συμπαρακληθῆναι *mutuâ erigi conſolatione. Activum eſt* συμπαρακαλέω ῶ *unà conſôlor.*

Συμπαραλαμβάνω ſimul aſſumo. *a.* 2. *act.* συμπαρέλαβον ες ε. *a.* 2. *act. infin.* συμπαραλαβεῖν. *part. aor.* 2. συμπαραλαβὼν όντ⊙ ὁ. *F.* συμπαραλήψομαι.

Συμπαραμένω unà permaneo. *F.* συμπαραμενῶ. *a.* 1. συμπαρέμεινα. *P.* συμπαραμεμένηκα.

Συμπάσχω ſimul patior. *aor.* 2. συνέπαθον. *præt. med.* συμπέπονθα.

Συμπέμπω *unà mitto. F.* ψω. *a.* 1. συνέπεμψα.

Συμπεριλαμβάνω *amplector. F.* συμπεριλήψομαι. *a.* 2. *act.* συμπεριέλαβον. *part. a.* 2. *act.* συμπεριλαβὼν όντ⊙ ὁ complexus.

Συμπίνω bibo cum *aliquo. cum Dat. F.* συμπώσω. *P.* συμπέπωκα. *a.* 2. συνέπιον ες ε.

Συμπληρόω ῶ *compleo. F.* ώσω. *P.* συμπεπλήρωκα.

præſ.

præſ.paſſ. συμπληρόομαι οῦμαι. *Actor.* 2. 1, *c*
τῷ συμπληροῦσθαι (*præſ.paſſ.infinit.*)*in com*
pleri, h.e. quum adveniſſet dies ille.imperf
paſſ. συνεπληροόμην οὔμην, όου οῦ, όετο οῦτο. 3.*pl.*
όοντο οῦντο, *Luc.* 8. 23.

Συμπνίγω ſuffóco. *imperf.* συνέπνιγον *coarcta*
bam, Luc. 8. 42. *F.* ίξω. *P.* συμπέπνιχα. *a.*1.*act*
συνέπνιξα, *Marc.* 4. 7. *præſ. paſſ.* συμπνίγομαι
ſuffócor.

Συμπολίτης ου ὁ concivis, mitbürger, *Epheſ*
2. *v.* 19.

Συμπορεύομαι unà proficiſcor. *cum Dat. item*
convenio. *imperf. med.* συνεπορευόμην ου ετο
Fut. συμπορεύσομαι. *aor.* 1. *paſſ.* συνεπορεύ-
θην ης η.

Συμπόσιον ου τὸ convivium. diſtinctio ordinum
eorum, qui accubuerant. *Marc.* 6. 39, συμ-
πόσια συμπόσια, *repetitur hæc vox more He-*
bræorum, qui carent diſtributivis. Sic Marc.
6. *v.* 7, δύο δύο *h. e. binos.*

Συμπρεσβύτερος ου ὁ unà presbyter.

Συμφάγω cómedo. *F.* συμφάγομαι. *aor.* 2. συν-
έφαγον.

Συμφέρω conduco, proſum. συμφέρον οντος τὸ
præſ. part. act. g. n. commodum. F. συνοίσω.
aor. 1. *act.* συνήνεγκα *comportavi. part. a.* 1.
act. συνενέγκας αντος ὁ.

Σύμφημι *propriè, unà loquor, & per metony-*
miam effecti conſentio, *cum Dat. aoriſt.* 2.
συνέφην ης η.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Συμφύομαι unà enaſcor. *aor. 2. paſſ.* συνεφύην ης η. *part. a. 1. paſſ.* συμφυεὶς εῖσα έν.

Σύμφυτος ου ὁ ἡ unà plantatus a.

Συμφυλέτης ου ὁ contribúlis. *qui eſt ex eadem tribu. ex* σὺν *&* φυλέτης ου ὁ *tribûlis. Thema* φυλὴ ῆς ἡ *tribus.*

Σύμφωνος ου ὁ ἡ *propriè, conſonus. per metaph.* concors.

Συμφωνία ας ἡ concentus. *Vide* Φωνὴ.

Συμφωνέω ῶ *propriè* cóncino, *ex diverſis vocibus unum efficio concentum. Per metaph.* conſentio, communi conſenſu paciſcor. F. ήσω. P. συμπεφώνηκα. *a. 1. act.* συνεφώνησα ας ε *pactus ſum. Matth. 20. 13,* οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; *nónne denario pactus es mecum? a. 1. paſſ.* συνεφωνήθην ης η. *Act. 5. 9,* συνεφωνήθη ὑμῖν, *convénit inter vos.*

Συμφώνησις εως ἡ concordia. *2 Cor. 6. 15.*

Συμψηφίζω *cómputo*, **ich rechne.** F. ίσω. *aor. 1.* συνεψήφισα ας ε, αν. P. συνεψήφικα. *Th.* ψῆφος ου ἡ *calculus.* ψηφίζω *calculis cómputo.*

Σύμψυχος ου ὁ ἡ unanimis.

Σὺν *præpoſitio*, cum, *regit ſolum Dativum. Phil. 1. 23,* σὺν Χριστῷ εἶναι, *cum* CHRISTO *eſſe.* apud, *Luc. 1. 56,* ἔμεινε σὺν αὐτῇ, *manſit apud illam.* præter, *Luc. 24. 21,* σὺν πᾶσι τούτοις, *præter omnia hæc. Sic Act. 28. 16.*

Συνάγω cólligo, cóngrego. F. συνάξω. *a. 2. act.* συνήγαγον *congregavi. 2. pl.* συνηγάγετε *hoſpitiô excepiſtis. a. 2. imperat,* συνάγαγε collige.

aor. 2. ſubj. συναγάγω ῃς ῃ. *part. aor. 2. a*
συναγαγὼν οῦσα όν. *P.* συνῆχα. *præſ. paſſ.* συν
άγομαι *congregor. præt. paſſ.* συνῆγμαι ξ
κλαι. *part. præt. paſſ.* συνηγμένος η ον *con*
gregatus a. 1. paſſ. συνήχθην ης η. *part. a.*
paſſ. συναχθεὶς έντος ό. *ſut. 1. paſſ.* συναχθ
σομαι *congregabor. præt. med.* συνήγαγα, *un*
de mutato η *augmento in* α, & *medio a in* α
α *in fine in* η, *eſt*

Συναγωγὴ ῆς ἡ Synagôga, **Conventus**, *Scho*
la, Matth. 13. verſ. 6. conventus civilis
Matth. 10. 17.

Συναγωνίζομαι unà certo. *Futur.* ίσομαι. *Præ*
συνηγώνισμαι. *aoriſt. 1. med.* συνηγωνισάμην
ω ατο. *aoriſt. 1. med. infin.* συναγωνίσα
σθαι.

Συναθλέω ῶ unà certo. *F.* ήσω. *P.* συνήθληκα
a. 1. act. συνήθλησα ας ε.

Συναθροίζω cóngrego. *F.* ίσω. *P.* συνήθροικα. *a. 1*
act. συνήθροισα. *part. a. 1. act.* συναθροίσας αν
τος ό. *præt. paſſ.* συνήθροισμαι. *part. præt. paſſ*
συνηθροισμένος η ον *congregatus. Actor. 12*
verſ. 12.

Συναίρω confero. *Fut.* συναρῶ. *Præt.* συνῆρ
κα. *aoriſt. 1.* συνῆρα. *aoriſt. 1. act. infin*
συνᾶραι.

Συναιχμάλωτος ου ὁ ἡ concaptivus a.

Συνακολουθέω ῶ unà ſequor. *F.* ήσω. *P.* συνηκο
λούθηκα. *a. 1.* συνηκολούθησα.

Συναλίζω *cóngrego. F.* ίσω. *P.* συνήλικα. *part*
præ

præſ.paſſ. συναλιζόμενος *veniens in cœtum, conveniens. Th.* ἅλις ſatis, *Adv. hinc* ἁλίζω *congrego.* ἁλία ας ἡ *cœtus. q. d. ubi ſatis hominum eſt.*

Συναναβαίνω unà aſcendo. *a.2.* συνανέβην ης η. *part.a.2 act.* συναναβὰς άντος. *in Dativo pl.* συναναβᾶσι. συναναβᾶσα ης ἡ, *in nominat. pl.* συναναβᾶσαι, *quæ unà aſcenderant.*

Συνανάκειμαι unà accumbo. *imperf.* συνανεκείμην σο το. 3. *pl.* συνανέκειντο. *part.præſ.* συνανακείμενος η ον.

Συναναμίγνυμι *unà commiſceo. F.* συναναμίξω. *a.1.act.* συνανέμιξα. *præſ.paſſ.* συναναμίγνυμαι commiſceor. *cum Dat. 1Cor.5.9,* μὴ συναναμίγνυσθαι *(præſ.paſſ.infinit.)* τοῖς πόρνοις, *non commiſceri cum ſcortatoribus, h.e. fugere eorum conſuetudinem.*

•Συναναπαύομαι unà refocillor. *F.* αύσομαι. *Roman. 15. 32.*

Συναντάω ῶ occurro. *cum Dat. Fut. 1.* συναντήσω. *part. fut. 1.* συναντήσων όντος ὁ. *a. 1. act.* συνήντησα. *part. aor. 1.* συναντήσας αντος ὁ. *vide* Ἀπαντάω.

Συνάντησις εως ἡ occurſus.

Συναντιλαμβάνομαι viciſſim juvo, opem fero. *cum Dat. aor. 2. med.* συναντελαβόμην ου ετο. *a. 2. med. ſubj.* συναντιλάβωμαι ῃ ηται.

•Συναπάγω *ſimul abripio. F.* ξω. *P.* συναπῆχα. *præſ.paſſ.* συναπάγομαι. *Rom. 12. 16,* τοῖς ταπεινοῖς *(part. præſ. paſſ.)* συναπαγόμενοι.

humi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

humilibus obſecundantes. h. e. iis ſeſe attemperantes. aor. 1. paſſ. συναπήχθην ης η *ſimul abreptus fui. part. aor. 1. paſſ.* συναπαχθεὶς ένἰος ὁ *unà abreptus.*

Συναποθνήσκω unà morior. *cum Dat. aor. 2. act.* συναπέθανον ες ε. *aor. 2. act. infin.* συναποθανεῖν.

Συναπόλλυμι *unà perdo.* συναπόλλυμαι unà pereo. *a. 2. med.* συναπωλόμην ου ετο.

Συναποστέλλω unà mitto, ablégo. *Fut.* συναποστελῶ. *aor. 1. act.* συναπέστειλα. *P.* συναπέσταλκα.

Συναρμολογέω ῶ *congruenter coagmento, congruente proportione conſtruo. F.* ήσω. *P.* συνηρμολόγηκα. *part. præſ. paſſ.* συναρμολογούμενος ουμένου, ουμένη ουμένης, congruenter coagmentatus a. *ex* σὺν *&* ἁρμολογέω ῶ *apte concinno, compingo. & hoc ex* ἁρμὸς *compages pro* ἀρμὸς οῦ ὁ *ex* ἄρω. ἄρειν *aptare. F.* ἀρῶ. *P.* ἦρκα. *præt. paſſ.* ἦρμαι, *unde mutato ſpiritu eſt* ἁρμός.

Συναρπάζω unà abripio. *F.* άσω. *P.* συνήρπακα. *pluſq. perf.* συνηρπάκειν εις ει. *a. 1. act.* συνήρπασα. *part. a. 1. act.* συναρπάσας αντος ὁ. *aor. 1. paſſ.* συνηρπάσθην ης η *part. a. 1. paſſ.* συναρπασθεὶς έντος ὁ *abreptus, Act. 27. 15.*

Συναυξάνω *ſimul augeo, facio creſcere. F.* συναυξήσω. *P.* συνηύξηκα. *Paſſ.* συναυξάνομαι unà creſco. *præſ. paſſ. infin.* συναυξάνεσθαι.

Συνδέω *unà vincio. F.* ήσω. *P.* συνδέδεκα. *præt.*

paſſ.

paſſ. συνδέδεμαι. *part. præt. paſſ.* συνδεδεμένος una vinctus.

Σύνδεσμος ου ὁ nexus, vinculum. *Eph.* 4. 3.

Συνδοξάζω *ſimul glorifico. Fut.* άσω. *P.* συνδεδόξακα. *aor.* 1. *paſſ.* συνεδοξάσθην ης η. *aor.* 1. *paſſ. ſubj.* συνδοξασθῶ ῇς ῇ ῶμεν *ſimul glorificemur.*

Σύνδουλος ου ὁ ἡ conſervus a.

Συνδρομὴ ῆς ἡ concurſus. *à* συντρέχω. *vide infrà.*

Συνεγείρω unà excito. *F.* συνεγερῶ. *a.* 1. συνήγειρα ας ε. *a.* 1. *paſſ.* συνηγέρθην ης η, ητε.

Συνέδριον ου τὸ conſeſſus *ſcil. judicum. ex* σὺν & ἕδρα ας ἡ *ſella. Hæc vox Græca à Syris ſcribitur* סַנְהֶדְרִין *ſanhedrin. vocatur etiam* πρεσβυτέριον, *Act.* 22. 5.

Συνείδω *inuſit. unde a.* 2. *infin.* συνιδεῖν perſpicere, conſiderare. & *part. a.* 2. συνιδὼν όντος ὁ. *præt. med.* σύνοιδα conſcius mihi ſum. 1 *Cor.* 4. 4, οὐδὲν ἐμαυτῷ σύνοιδα, *nullius rei mihi conſcius ſum.*

Συνειδὼς ότος ὁ *conſcius. part. præt. act. contracti. in fœm. g.* συνειδυῖα ας ἡ, *Act.* 5. 2. *à* συνείδημι. *vide ſuprà* εἰδέω.

Συνείδησις εως ἡ conſcientia.

Σύνειμι ſum cum *alio. cum Dat. Imperf.* συνῆν, *Luc.* 9. 18. *F.* συνέσομαι. *præſ. infin.* συνεῖναι. *part. præſ.* συνὼν όντος ὁ.

Συνεισέρχομαι unà introeo. *cum Dat. a.* 2. συνεισῆλθον ες ε.

Συνέκδημος ου ὁ ἡ ſocius peregrinationis. *ex*

σὺν & ἔκδημος ȣ ὁ ἡ foris agens, abſens à popularibus ſuis. vide Ἐκδημέω.

Συνέκλεκτος ȣ ὁ ἡ unà electus a.

Συνελαύνω compello is. *F. συνελάσω. aor. 1. act. συνήλασα cómpuli. ex σὺν & ἐλαύνω.*

Συνεπιμαρτυρέω ῶ teſtimonium præbeo. *Futuro ήσω. P. συνεπιμεμαρτύρηκα.*

Συνέπομαι comitor, *cum Dat. ex σὺν cum, & ἕπομαι ſequor. imperf. med. συνειπόμην ȣ ετο Act. 20. 4.*

Συνεργὸς ȣ ὁ ἡ adjutor, adminiſter, collega. *ex σὺν cum & ἔργον opus, officium. qui nobiſcum verſatur in eodem officio.*

Συνεργέω ῶ unà operor. *imperf. συνήργεον ȣν, εες εις, εε εἰ. augmentum eſt in medio. Fut. ήσω P. συνήργηκα.*

Συνέρχομαι convenio, unà venio. *imperfect. συνηρχόμην ȣ ετο, Luc. 5. verſ. 15. Fut. συνελεύσομαι. aoriſt. 2. συνῆλθον ες ε. aoriſt. 2 act. infin. συνελθεῖν conſueſcere, Matth. 1. verſ. 18. part. aor. 2. συνελθὼν ȣσα όν. præt. med. συνελήλυθα ας ε convéni. part. præter. med. συνεληλυθὼς ότος ὁ pluſquamperf. συνεληλύθειν εις ει.*

Συνεσθίω veſcor cum *aliquo. imperf. συνήσθιον ες ε. Gal. 2. 12.*

Σύνεσις εως ἡ intelligentia. *à συνίημι intelligo*

Συνετὸς ȣ ὁ ἡ *intelligens, aptus, concinnus.*

• Συνευδοκέω ῶ conſentio, unà volo, applaudo *cum Dat. F. ήσω. P. συνευδόκηκα.*

Συνευω

Συνευωχέομαι οῦμαι unà epulor. *cum Dativ. vi præpoſitionis συν. compoſ. ex συν & εὐωχέω ῶ convivio excipio. εὐωχέομαι οῦμαι convivor, epulor. à nomine εὐωχία ας ἡ convivium, epulum. quod eſt ab εὖ ἔχειν bene habere, lætum eſſe.*

Συνεφίστημι unà præficio. *præt. part.* συνεφεστὼς ῶσα ῶς *unà præfectus. Præſ paſſ.* συνεφίσταμαι unà inſurgo. *A.2.act.* συνεπέστην, *Act.16.22.*

Συνέχω conſtringo, *2 Cor. 5.14.* unà teneo, *Luc. 8.45. F.* συνέξω *conſtringam. P.* συνέσχηκα. *a.2.* συνέσχον ες ε *compreſſi præſ.paſſ.* συνέχομαι *coarctor, conſtringor. imperf. paſſ.* συνειχόμην ου ετο *angebar, tenebar, numine afflabar, Act. 18. 5.* ὁ κατεχόμενος *quandoque idem quod* θεοφορούμενος, καὶ ἐνθουσιάζων.

·Συνήδομαι delector. *cum Dat. Rom. 7. 22.*

Συνήθεια ας ἡ conſuetudo, *ab Adj.* συνήθης εος ὁ ἡ *conſuetus a. ex* συν & ἦθος εος τὸ *mos, conſuetudo.*

Συνηλικιώτης ου ὁ, *Gal.1.14.* (*idem quod* συνῆλιξ ικος ὁ ἡ, *Dan.1.10.*) *coætaneus*, coævus, æqualis. *ex* συν *cum*, & ἡλικιώτης ου ὁ, *idem quod* ἧλιξ ικος ὁ ἡ, *ejuſdem ætatis. ab* ἡλικία ας ἡ *ſtatura, ætas. Them.* ἡλίκος η ον *quantus a um.*

·Συνθάπτω unà ſepélio. *Fut.* ψω. *P.* συντέθαφα. *a 2.* συνέταφον. *a.2.paſſ.* συνετάφην ης η conſepultus fui. *part.a.2.paſſ.* συνταφεὶς έντος ὁ.

·Συνθλάω *conquaſſo, confringo. F.* άσω. *a.1.* συνέθλασα. *P.* συντέθλακα. *præt.paſſ.* συντέθλασμαι.

σμαι. *a.1.paſſ.* συνεθλάσθην. *Fut.1.paſſ.* συν-
θλασθήσομαι ῃ εται conquaſſabor.

Συνθλίβω cómprimo. *F.* ψω. *P.* συντέθλιφα. *im-
perf.* συνέθλιβον ες ε.

Συνθρύπτω *propriè, deliciis frango, effœmino,
emollio, enervo, affligo, Act. 21.13. item*
comminuo, *confringo. Fut.* ψω. *aoriſt. 1.*
συνέθρυψα. *P.* συντέθρυφα. *Vide infrà* Τρυφή.

Συνιδεῖν *vide* Συνείδω.

Συνίημι *propriè committo. item* intelligo. *3.pl.*
συνιοῦσι *intelligunt pro* συνιέουσι *ad formam*
ποιέουσι *à verbo* συνιέω. *Sic* Rom.3.11, συνιῶν
(*pro* συνιεὶς ἐστιν ὁ) *part. præſ. ad formam*
ποιῶν *pro* ποιέων. *præſ. imperat.* συνίεθι έτω.
2.*pl.* συνίετε *intelligite. præſ. ſubj.* συνιῶ ῇς ῇ
ὦσι, *Luc.*8.10. *præſ. infin.* συνιέναι, *Luc.*24.45.
F. συνήσω εις ει ουσι. *a.1.* συνῆκα. *a* 2. σύνην ης η.
a.2. imperat. σύνες, Dan.10.11. συνέτω, *Ier.*9.
*v.*11. 2.*pl.* σύνετε, *Pſal.*50.23. *a.2. ſubj.* συνῶ
ῇς ῇ ῆτε, *Matth.*13.14. *Act.* 28. 26. *Tenen-
dum, hoc verbum duobus modis conjugari,
vel tanquam à* συνίημι, *vel ut à* συνιέω. *Part.
a.2.* συνιὼν, *Matth.*13.23. *à* συνιέω. *Vtrimque
tamen diſpiciendum, quid uſus ferat. Sic
Prov.* 21. 11, συνιεῖ *pro* συνίησι. *Ier.* 9. *v.* 23,
συνιεῖν *pro* συνιέναι *&c.* Ex σὺν *&* ἵημι *mitto.*

Συνιστάνω commendo. *cum Accuſ.* 2 *Cor.* 3. 1.

Συνίστημι conſtituo, *Rom.* 3. *v.* 5. commendo,
Rom. 16. 1. *part. præſ.* συνιστῶν *pro* συνιστάων
tanquam à συνιστάω ῶ. 2 *Corinth.* 4. *v.* 2,

συνιστῶν-

συνιςῶντες ἑαυτὺς, *commendantes nos ipſos. Fut.* συϛήσω. *P.* συνέςακα. *pr. med.* συνέςηκα, conſiſto, *Coloſſ. 1. verſ. 17. part. præt. act.* συνεςὼς *pro* συνεςακὼς, *in f. g.* συνεςῶσα *conſiſtens, 2 Pet. 3. 5. aor. 1. act.* συνέϛησα *teſtatum feci, 2 Cor. 7. v. 11. præſ. paſſ. infin.* συνίςαϑαι *commendari, 2 Corinth. 12. v. 11. à præſ. paſſ. indic.* συνίςαμαι σαι ται *commendor.*

Συνοδία ας ἡ comitatus, *iter commune. ex* σὺν *cum &* ὁδὸς ȣ ἡ *via Luc. 2. 44.*

Συνοδεύω iter facio cum *aliquo. Futur.* εύσω. *P.* συνώδευκα.

Σύνοιδα *&* συνειδὼς *vide ſuprà in* Συνείδω.

Συνοικέω ῶ unà verſor, *unà habito. Fut.* ήσω. *P.* συνῴκηκα.

Συνοικοδομέω ῶ *unà ædifico. F.* ήσω. *P.* συνῳκοδόμηκα. *præſ. paſſ.* συνοικοδομέομαι ȣ̃μαι *unà ædificor.*

Συνομιλέω ῶ unà colloquor. *cum Dat. F.* ήσω. *P.* συνωμίληκα.

Συνομορέω ῶ confinis ſum, (*ex* σὺν *&* ὅμορος ȣ ὁ ἡ *conterminus a, quod eſt ex* ὁμȣ̃ *&* ὅρος ȣ ὁ *terminus.*) *F.* ήσω. *P.* συνωμόρηκα.

Συνοχὴ ῆς ἡ anxietas. *à* συνέχω *conſtringo.*

Συντάσσω *vel* ττω *propriè, unà cum aliis ordino.* conſtituo. *F.* ξω. *a. 1.* συνέταξα ας ε præcepi, *Matth. 26. v. 10. P.* συντέταχα. *præt. paſſ.* συντέταγμαι ξαι κται.

Συντέλεια ας ἡ conſummatio, finis. *ab adj.*

inuſ. συντελὴς έος ὁ ἡ *perfectus a. ex* σὺν & τέλος εος τὸ *finis.*

Συντελέω ῶ finio. F. συντελέσω *peragam, pangam. a. 1. act.* συνετέλεσα ας ε. P. συντετέλεκα. *præſ. paſſ.* συντελέομαι οῦμαι, *in infin.* έεσθαι εῖσθαι conſummari. *præt. paſſ.* συντετέλεσμαι. *aor. 1. paſſ.* συνετελέσθην ης η. *part. aor. 1. paſſ.* συντελεσθεὶς εῖσα έν, *Luc.* 4. 2. *exactus, ad finem perductus a.*

Συντέμνω concído. *Fut.* 1. συντεμῶ. P. συντέτμηκα. *præt. paſſ.* συντέτμημαι. *part. præt. paſſ.* συντετμημένος η ον *concíſus a um, Rom.* 10. *v.* 28. *præt. med.* συντέτομα.

Συντηρέω ῶ obſervo. *ſemel* revereor, *Marc.* 6. *verſ.* 20. *imperf.* συνετήρεον ουν, εες εις, εε ει. F. ήσω. P. συντετήρηκα. *præſ. paſſ.* συντηρέομαι οῦμαι conſervor.

Συντίθημι conſtituo. *Fut.* συνθήσω. P. συντέθεικα. *præſ. med.* συντίθεμαι paciſcor, conſentio. *præter. paſſ.* συντέθειμαι. *pluſq. perf.* συνετεθείμην σο το. 3. *pl.* συνετέθειντο *conſtituerant. aor.* 2. *med.* συνεθέμην σο το *pactus ſum, Luc.* 22. 5.

Συντόμως *Adv.* concisè, breviter. *à* σύντομος ου ὁ ἡ *concíſus, à* συντέμνω. *Act.* 24. 4.

Συντρέχω concurro. F. *med.* συνθρέξομαι. *a.* 2. *act.* συνέδραμον. *præt. med.* συνδέδρομα.

Συντρίβω cóntero, quaſſo. (*ex* σὺν & τρίβω *tero, tundo, comminuo.*) *præſ. part.* συντρίβων ουσα συντρίβον οντος τὸ. *Fut.* ψω. P. συντέτριφα.

a. 1.

a. 1. συνέτριψα. part. aor. 1. act. συντρίψας ασα αν. a. 2. act. συνέτριβον. præſ. paſſ. συντρίβομαι conteror, Apoc. 2. 27. præter. paſſ. συντέτριμμαι. præt. paſſ. infin. συντετρίφθαι, Marc. 5. 4. part. perf. paſſ. συντετριμμένος η ον quaſſatus a um. aor. 2. paſſ. συνετρίβην ης η. fut. 2. paſſ. συντριβήσομαι ῃ εται confringar, Iohan. 19. 36.

•Σύντριμμα ατος τὸ contritio. Rom. 3. 16.

Σύντροφος ου ὁ ἡ unà educatus. ex σὺν & τρέφω alo συντρέφω ſimul éduco. 1 Reg. 16. 9.

Συντυγχάνω convenio. cum Dat. a. 2. συνέτυχον ες ε. a. 2. infin. συντυχεῖν.

Συνυποκρίνομαι unà ſimulo. a. 1. paſſ. συνυπεκρίθην ης η.

Συνυπουργέω ῶ (ex σὺν & ὑπουργέω ῶ ádjuvo. quod ab ὑπουργὸς οῦ ὁ ἡ adjutor. & hoc ex ὑπὸ & ἔργον) unà operam confero. Fut. ήσω. Præt. συνυπούργηκα.

•Συνωδίνω unà parturio, inſtar puerperæ doloribus afficior, crucior. ex σὺν & ὠδίνω parturio. Th. ὀδύνη ης ἡ dolor.

Συνωμοσία ας ἡ conjuratio, Act. 23. 13. συνωμότης ου ὁ conjuratus, confederatus, Gen. 14. 13. à συνόμνυμι conjuro. F. συνομόσω. P. συνομώμοκα. vide Ὄμνυμι.

Σύρω traho per pavimentum, per ſolum. imperf. ἔσυρον ες ε, Act. 14. 19. F. συρῶ, 2 Sam 17. 13. P. σέσυρκα. præt. paſſ. σέσυρμαι, unde eſt σύρμα τος τὸ veſtis caudata matronarũ nobilium.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Σύρτις εως ἡ ſyrtis. *pl.* σύρτεες εις αἱ, *ſunt duo ſinus in mari mediterraneo periculoſiſſimi. à Them.* σύρω *traho, quòd naves attractas aut retineant in arena hærentes, aut prorſus mergant.*

Συσπαράσσω *vel* ττω diſcerpo, *lacero. Fut.* ξω. *a.* 1. συνεσπάραξα. P. συνεσπάραχα.

Σύσσημον ου τὸ commune ſignum. *ex* σὺν *&* σῆμα τος τὸ ſignum. σύσσημος ὁ ἡ *conſignificans.*

Σύσσωμος ου ὁ ἡ & τὸ σύσσωμον, ejuſdem corporis. *ex* σὺν *&* σῶμα *corpus. Eph.* 3. 6.

Συστασιαστὴς οῦ ὁ ſocius ſeditionis. στάσις εως ἡ *ſeditio, ab* ἵσταμαι *ſto.* στασιάζω *factionibus contendo.* F. άσω. P. ἐστασίακα. στασιαστὴς οῦ ὁ *qui ſeditionem cóncitat.* συστασιαστὴς οῦ ὁ *ejuſdem conjurationis ſocius.*

Συστατικὸς ἡ ὸν commendatitius a um. à συνίστημι *commendo.* F. συστήσω.

Συσταυρόω ῶ *unà crucifigo.* F. ώσω. P. συνεσταύρωκα. συσταυρόομαι unà crucifigor. *præt. paſſ.* συνεσταύρωμαι. *aor.* 1. *paſſ.* συνεσταυρώθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* συσταυρωθεὶς έντος ὁ.

Συστέλλω *propriè, contraho. item* compono ad ſepulturam, *veſtibus ſepulcralibus obvolvo. quo ſenſu Homerus* Ὀδυσσ. *ω. v.* 292 *uſus eſt verbo* περιστέλλω. *Actor.* 5. 6. *Alii vertunt* ſubtraho, amoveo, corripio. *Fut.* 1. συστελῶ. F. 2. συσταλῶ. P. συνέσταλκα. *aor.* 1. *act.* συνέστειλα. *part. præt. paſſ.* συνεσταλμένος η ον contractus a um.

Συστενάζω unà ſuſpiro, *Rom.* 8. *v.* 22. *Fut.* ξω. *vide* Στενάζω.

Συστοιχέω ῶ eadem ſerie reſpondeo. *Fut.* ήσω. *P.* συνεστοίχηκα.

Συστρατιώτης ου ὁ commilito.

Συστρέφω *convolvo in faſcem*, colligo. F. ψω. *a.* 1. συνέστρεψα. *part. a.* 1. συστρέψας αντος ὁ. *præt. med.* συνέστροφα, *unde eſt*

Συστροφὴ ῆς ἡ *tumultuoſa & ſeditioſa concio*, concurſus, coitio. *Act.* 23. 12.

· Συσχηματίζω *configúro. Fut.* ίσω. *P.* συνεσχημάτικα. *præſ. paſſ.* συσχηματίζομαι configúror. *cum Dat. Rom.* 12. 2.

Σφάττω *vel* σφάζω (*pro* φάζω, *idem quod* φάω ῶ *occído*) macto. F. ξω. P. ἔσφαγα. *a.* 1. ἔσφαξα. *præt. paſſ.* ἔσφαγμαι. *a.* 2. *paſſ.* ἐσφάγην ης η. *præt. med.* ἔσφαγα, *unde eſt*

· Σφαγὴ ῆς ἡ mactatio, epulum. *Iacob.* 5. 5.

Σφάγιον ου τὸ victima.

· Σφόδρα *Adv.* valde *à* σφοδρὸς οῦ ὁ *vehemens.*

· Σφοδρῶς idem. *Adv. Act.* 27. 18.

· Σφραγὶς ίδος ἡ ſigillum.

· Σφραγίζω obſigno. *Fut.* ίσω. *Præt.* ἐσφράγικα. *a.* 1. *act.* ἐσφράγισα. *aor.* 1. *imperat.* σφράγισον άτω. *a.* 1. *ſubj.* σφραγίσω ῃς ῃ. *præt. paſſ.* ἐσφράγισμαι. *part. præt. paſſ.* ἐσφραγισμένος. *a.* 1. *paſſ.* ἐσφραγίσθην ης η. *a.* 1. *med.* ἐσφραγισάμην ω ατο.

Σφυρὸν οῦ τὸ malleolus pedis. *Them.* σφῦρα ας ἡ *malleus, inſtrumentum fabrile.*

Σχεδὸν *Adverb. (propriè contiguè. q.d.* ἐχομένως) ferè.

Σχῆμα τος τὸ forma, habitus, geſtus. *Thema* ἔχω. F. σχήσω.

·Σχίζω findo. F. σχίσω. *aor.*1. ἔσχισα. *a.*1. *ſubj.* σχίσω ῃς ῃ, ωμεν. P. ἔσχικα. *præſ.paſſ.* σχίζομαι *findor, dividor. præt.paſſ.* ἔσχισμαι. *a.*1. *paſſ.* ἐσχίσθην ης η, *ſciſſus fui.*

Σχίσμα τος τὸ fiſſura, diſſidium.

Σχοινίον ου τὸ funis, funiculus. *Th.* σχοῖνος ου ὁ *juncus. item funis ex junco plexus. Iohan.* 2. *v.*15.

Σχολάζω *otior*, vaco. *cum Dat.* 1 *Cor.* 7. 5. *Futuro* άσω. P. ἐσχόλακα. σχολαστὴς οῦ ὁ *otioſus. Exod.*5.17, σχολασταί ἐστε *otioſi eſtis. Th.* σχολή. *quod ſequitur.*

Σχολὴ ῆς ἡ otium. *item cœtus docentium & diſcentium ſapientiam & virtutem, iiſque congruenter viventium; qui Latine quoque vocatur* Schola. *Act.*19.9.

Σώζω ſervo, libero. F. σώσω. P. σέσωκα. *aor.* 1. ἔσωσα. *aor.* 1. *imperat.* σῶσον άτω. *aor.* 1. *act. ſubj.* σώσω ῃς ῃ. *part. a.* 1. *act.* σώσας αντος ὁ. *præſ.paſſ.* σώζομαι ſervor, convaleſco, ſanor. *imperf.paſſ.* ἐσωζόμην ου ετο ſanabar. *præt. paſſ.* σέσωσμαι σαι σται *ſanatus fui. a.* 1. *paſſ.* ἐσώθην ης η *ſanatus fui. aoriſt.* 1. *paſſ.ſubj.* σωθῶ ῇς ῇ. *aor.* 1. *paſſ. infin.* σωθῆναι *ſanari, Act.*14 *v.*9. *fut.*1.*paſſ.* σωθήσομαι *ſervabor. item convaleſcam.*

Σῶμα τ@- τὸ corpus. σώματα mancipia, *Apoc.* *18.13.item* σῶμα *idem quod* πτῶμα cadaver, *Luc.17.35.*

Σωματικὸς ἡ ὸν corporeus a um.

Σωματικῶς *Adv.* corporaliter. *Col.2.9.*

Σωρεύω coacervo. *F.* εύσω. *P.* σεσώρευκα. *præt.* *paſſ.* σεσώρευμαι. *part. præt. paſſ.* σεσωρευμέν@- η ον *cumulatus a um. Them.* σωρὸς ȣ ὁ *acervus.*

Σωτὴρ ῆρ@- ὁ ſervator, ſalvator.

Σωτηρία ας ἡ ſalus.

Σωτήρι@- ȣ ὁ ἡ ſalutifer a. *Tit.2.11.*

Σωτήριον ȣ τὸ ſalus. *Luc.2.30.*

Σώφρων ον@- ὁ ἡ temperans, *ex* σό@- *ſeu* σῶ@- *contractè* σῶς ὁ ἡ *ſanus, &* φρὴν ενὸς ἡ *mens.* *q.d.* σῶς τὴν φρένα, *ſanâ mente præditus.*

Σωφρόνως *Adv.* temperanter.

Σωφρονέω ῶ ſum ſobrius, *ſanâ mente ſum præditus.* F. ήσω. *a.1.* ἐσωφρόνησα. *a.1. imperat.* σωφρόνησον ἀτω ατε. P. σεσωφρόνηκα.

Σωφρονίζω doceo ſapere, *bonis moribus imbuo.* P. ίσω. P. σεσωφρόνικα *præt.paſſ.* σεσωφρόνισμαι, *unde eſt*

Σωφρονισμὸς ȣ ὁ ſanitas animi. *caſtigatio, emendatio.*

Σωφροσύνη ης ἡ temperantia, ſobrietas. *item* mentis ſanitas, *Actor. 26. 25.* τῇ μανίᾳ *furori ſeu inſaniæ opponitur. ſic* σωφρονέων ῶν *opponitur* τῷ δαιμονιζομένῳ, *Luc. 5. v. 15.* *Luc.8.35.*

TA,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

T A.

TΑβιθὰ ἡ *vide infrà nomina propria.*
Τάγμα τος τὸ ordo. *Th.* τάσσω.

Τακτὸς ἡ ὸν ſtatutus a um. *Act.* 12. 21.

·Ταλαίπωρος ου ὁ ἡ *ex* ταλάω ῶ *fero* (*pro quo uſitatius eſt* τλάω τλῆμι) & πῶρος ου ὁ *luctus, q.d. ferens luctum h.e. luctuoſus, per ſyn. ſpeciei* miſer, calamitoſus.

·Ταλαιπωρία ας ἡ miſeria.

Ταλαιπωρέω ῶ ſenſu miſeriæ tangor. *Fut.* ήσω. *P.* τεταλαιπώρηκα, *Ier.* 4. 20. *a.*1. ἐταλαιπώρησα. *aor.* 1. *act. imperat.* ταλαιπώρησον άτω ατε, *Iacob.* 4. 9.

Τάλαντον ου τὸ *propriè ſtatéra, libra vel trútina, lanx. item, quod imponitur trutinandum, & nominatim pondus* 125 *librarum,* talentum.

Ταλαντιαῖος αία αῖον, talentarius a um. *h. e. talentum ſuo pondere æquans. Apoc.* 16. 21.

Τάλιθα κοῦμι *Syriaca vocabula, vertuntur* κοράσιον ἔγειραι *puella ſurge.* τάλιθα ἡ *nomen* ἄκλιτον, *Syriacè* טְלִיתָא *tlithá,* κοράσιον puella, *à maſculino* טְלִי *tli* puer. קוּמִי *ſurge, eſt* 2. *ſing. imperat.* Kal. *gen. fœm.* à R. קוּם *ſurgere.*

Ταμιεῖον είου τὸ, *vel* ταμεῖον είου τὸ conclave, *à* ταμίας ου ὁ *promus condus, quæſtor, qui præeſt penui, cellæ frumentariæ aut vinariæ.*

Τανῦν nunc *Adv. Act.* 17. 30. & 20. 32. *Aliàs* τὰ νῦν.

Τάξις

Τάξις εως ἡ ordo.

·Ταπεινὸς ἡ ὸν humilis e. *Euſtathius vult ταπεινὸν dici q. πατεινὸν, quòd ſe q. pedibus proculcandum ſubſternat. Sic τάπης ητος ὁ tapes, quaſi πάτης.*

·Ταπεινόω ῶ humilio. F. ώσω. P. τεταπείνωκα. a. 1. *act.* ἐταπείνωσα. *a.* 1. *act. ſubj.* ταπεινώσω ῃς ῃ. *præſ. paſſ.* ταπεινόομαι οῦμαι *humilior. præt. paſſ.* τεταπείνωμαι σαι ται. *aor.* 1. *paſſ.* ἐταπεινώθην. *a.* 1. *paſſ. imperat.* ταπεινώθητι ήτω ητε. *fut.* 1. *paſſ.* ταπεινωθήσομαι ῃ εται.

Ταπείνωσις εως humiliatio, humilitas. *Luc.* 1. *verſ.* 48.

Ταπεινοφροσύνη ης ἡ humilitas, *modeſtia, animi demiſſio. à nomine* ταπεινόφρων ονος ὁ ἡ *qui eſt animo humili & abjecto* (*ex* ταπεινὸς *humilis &* φρὴν ενὸς ἡ *mens*) *cujus animus eſt humilis.*

·Ταράσσω *vel* ττω turbo. F. ξω. P. τετάραχα. *a.* 1. *act.* ἐτάραξα ας ε αν. *præſ. paſſ.* ταράσσομαι *turbor. præſ. paſſ. imperat.* ταράσσου έσθω. *præt. paſſ.* τετάραγμαι ξαι κται. *part. præt. paſſ.* τεταραγμένος η ον *turbatus, perturbatus. a.* 1. *paſſ.* ἐταράχθην ης η ησαν.

Ταραχὴ ῆς ἡ turbatio, turba.

Τάραχος ου ὁ tumultus.

Ταρταρόω ῶ in tártarum detrudo. F. ώσω. *P.* τεταρτάρωκα. *a.* 1. ἐταρτάρωσα. *part. a.* 1. *act.* ταρταρώσας. *à nomine* τάρταρος ου ὁ *locus inferorum profundiſſimus, tártarus, ſic dictus*

ἀπὸ

παρὰ τὸ ταράσσειν à terrendo, quòd damnatis ſit terrori. in pl num. τάρταρα.

·Τάσσω vel ττω ordino, conſtituo. F. ξω. P. τέταχα. aor. 1. ἔταξα ας ε εν ſtatui, addixi. præſ. paſſ. τάσσομαι, Luc. 7. v. 8. conſtituor. præt. paſſ τέταγμαι ξαι κται. part. præt. paſſ. τεταγμένος η ον ordinatus, prædeſtinatus, Act. 13. v. 48. ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι. ubi ἦσαν præcedit. confer Act. 20. 13. a. 1. med. ἐταξάμην ω ατο conſtitui. part. a. 1. med. ταξάμενος η ον.

Τάξις εως ἡ ordo.

·Ταφὴ ῆς ἡ ſepultura. Th. θάπτω ſepelio.

·Τάφος ου ὁ ſepulcrum.

Ταῦρος ου ὁ taurus, à Chald. תּוֹר. Sir. תּורא. taura. Hebr. שׁוֹר.

Ταὐτὰ eadem pro τὰ αὐτὰ. 1 Theſſ. 2. 14.

Ταῦτα, quod magis eſt, præſertim, inprimis. accipitur adverbialiter. tales, 1 Cor. 6. 11. καὶ ταῦτα, eoque, Heb. 11. v. 12. Vide Lexici Nov. Teſt. quartam editionem.

·Τάχα forſitan, utique. Philem. v. 15.

Τάχος εος τὸ celeritas. ἐν τάχει citò, velociter.

Ταχὺς εῖα ὺ velox.

Ταχὺ & ταχέως, ſunt Adverbia, citó.

Τάχιον Adv. citiús. τάχιστα citiſſimé.

Ταχινὸς ἡ ὸν celer, pernix. 2 Pet. 1. 14.

Τε conjunctio copulativa. valet idem quod Latinorum que. Eſt dictio enclitica, & ſemper poſtponi ſolet. Act. 12. v. 8, εἶπέ τε dixitque, in principio κώλου. Ibid. v. 12, in principio

periodi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

periodi, συνιδὼν τε, & re conſiderata. *Elegan-ter poſt* τε *ſequitur* καὶ, *Heb. 4. 12. Act. 13. 1,* ὅ, τε Βαρνάβας ϗ Συμεὼν. *ibid. v. 2,* τόν τε Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον. *Luc. 24. v. 20,* ὅπως τε, *&* *quomodo.*

Τεῖχος εος τὸ murus.

Τεκμήριον ου τὸ certum ſignum. *à Th.* Τέκμαρ αρος τὸ *ſignum. unde* τεκμαίρω *certis ſignis probo. F.* τεκμαρῶ. *a. 1.* ἐτέκμαρα.

•Τέκνον ου τὸ filius. τέκνα ων τὰ liberi. *à* τίκτω *pario.*

Τεκνίον ου τὸ *diminutivum, filiolus.* τεκνία ων τὰ filioli.

Τεκνογονία ας ἡ liberorum procreatio. *1 Timoth. 2. 14.*

Τεκνογονέω ῶ liberos pario. *F.* ήσω. *P.* τετεκνογόνηκα. *a. 1.* ἐτεκνογόνησα.

Τεκνοτροφέω ῶ liberos éduco. *Fut.* ήσω. *aor. 1. act.* ἐτεκνοτρόφησα. *Præt.* τετεκνοτρόφηκα. *ex* τέκνον ου τὸ *proles &* τροφέω ῶ *nutrio. Them.* τρέφω *alo.* τεκνοτρόφος ου ὁ ἡ *qui vel quæ liberos alit.* τεκνότροφος ου ὁ ἡ *qui vel quæ à liberis aliter.*

•Τέκτων ονος ὁ faber, *à* τεύχω *fabricor, ſtruo. Fut.* τεύξω. *aor. 1.* ἔτευξα. *P.* τέτευχα. *præt. paſſ.* τέτευγμαι (*ubi* ε *abjici ſolet*) ξαι κται. *Dicitur verò* τέκτων *pro* τεύκτων *abjecto* υ ψιλοῦ.

•Τέλειος εία ειον perfectus a um, adultus, *Hebr. 5. v. 14. Comparativus* τελειότερος α ον *perfectior*

fectior us, Hebr. 9. v. 11. Thema τέλ☉ς ε☉ς *τὸ finis.*

Τελέως *Adv.* integrè.

Τελειότης ητ☉ς ἡ perfectio.

Τελειόω ῶ perficio. *F.* ώσω. *aor. 1. act.* ἐτελέιωσα consummavi. *a. 1. ſubj* τελειώσω. *a. 1. infin. act.* τελειῶσαι *conſecrare, Hebr. 2. 10. præt. act.* τετελέιωκα ας ε. *præſ. paſſ.* τελειόομαι ἔμαι perficior. *conſummatus ero, Luc. 13. v. 32. h. e. conſummabuntur, quæ ſunt peregrinationis meæ. præt. paſſ.* τετελέιωμαι σαι ται *adimpletus, perfectus ſum. part. præt. paſſ.* τετελειωμένος η ον *perfectus a um.* perfectè regeneratus, *Hebr. 12. 23. a. 1. paſſ.* ἐτελειώθην ης η conſummatus ſum. *aor. 1. paſſ. ſubj.* τελειωθῶ ῇς ῇ ῶσι cónſecrer.

Τελέιωσις εως ἡ perfectio, conſummatio.

Τελειωτὴς ȣ̃ ὁ conſummator. *Hebr. 12. 2.*

Τελεσφορέω ῶ ad finem pérfero, *maturos* fructus fero. *derivatur à* τελεσφόρ☉ς ȣ ὁ ἡ *fœcundus a. Deut. 23. 18. F.* ήσω. *P.* τετελεσφόρηκα. Τελεσφόρ☉ς ȣ ὁ ἡ *frugifer a. ex* τέλ☉ς ε☉ς *τὸ tributum, &* φορὸς ȣ̃ ὁ *ferens, quod reditum aut tributum ſuo tempore reddat.*

Τελευτὴ ῆς ἡ (*propriè finis, à* τελετὴ ῆς ἡ *per epentheſin* τȣ̃ υ ψιλȣ̃. *Them.* τέλ☉ς ε☉ς τὸ *finis*) mors.

Τελευτάω ῶ morior. *præſ. imperat.* τελεύταε α, αέτω άτω *moriatur, h. e. mori debet, Matth. 15. v. 4. F.* ήσω. *aor. 1. act.* ἐτελεύτησα. *part.*

a. 1. act.

a. 1. act. τελδυτήσας αυτ© ὁ. *prat. act.* τετελδύτηκα ας ε, *Ioſua 1. 2.*

Τέλ© ε© τὸ finis, *Luc. 1. 33.* vectigal, *Rom. 13. v. 7. cauſa finalis ſeu* ſcopus, *Rom. 10. 4.* merces, *1 Pet. 1. verſ. 9.* exitus *ſeu* eventus, *2 Cor. 11. 15. Matth. 26. 58.*

Τελέω ῶ *impleo, Iacob. 2. 8. ſolvo, Rom. 13. 6.* F έσω. P. τετέλεκα perfeci, abſolvi. *a. 1. act.* ἐτέλεσα finem feci, *ad finem perduxi. aor. 1. act. ſubj.* τελέσω ῃς ῃ. τελέομαι ȣμαι perficior. *prat. paſſ.* τετέλεσμαι σαι ςαι *conſummatus ſum. a. 1. paſſ.* ἐτελέσθην ης η. *fut. 1. paſſ.* τελεσθήσομαι ῃ εται, *Luc. 18. 31. perficiar. a. 1. paſſ. ſubj.* τελεσθῶ ῇς ῇ *impletus fuerim.*

Τελώνης ȣ ὁ publicanus, *compoſitum ex* τέλ© ε© τὸ *vectigal*, toll / zoll / & ὠνέομαι ȣμαι *emo, qui certâ pecuniâ vectigal redemit.*

Τελώνιον ȣ τὸ telonium, *locus, ubi publicani ſedentes obſervabant hac illac commeantes, ut vectigal exigerent. Matth. 9. 9.*

Τέρας ατ© τὸ prodigium. *portentum, à portendo, q. d. praoſtendo.* τέρατα ων τὰ *oſtenta, miracula.*

Τέσσαρες *Atticè* τέτταρες ων. οἱ αἱ. τέσσαρα ων τὰ quatuor. *Dat.* τέσσαρσι. *Accuſ.* τέσσαρας α.

Τεσσαρεσκαιδέκατος η ον decimusquartus a um.

Τεσσαράκοντα οἱ αἱ τὰ quadraginta.

Τεσσαρακονταετὴς έ© ὁ ἡ quadraginta annorum. *ex* τεσσαράκοντα & ἔτ© ε© τὸ *annus, Act. 13. 18.*

Τέταρ-

Τέταρτος η ον (poëticè τέτρατος) quartus a um.

Τεταρταῖος αία αῖον quatriduanus a um. *Iohan. 11. 39.*

Τετράγωνος ου ὁ ἡ quadrangularis. *ex* τετρὰς *άδος ἡ numerus quaternarius, &* γωνία ας *ἡ angulus.*

Τετράδιον ου τὸ quaternio, *diminitivum à* τετρὰς *άδος ἡ idem.*

Τετρακισχίλιοι αι α quater mille. *diviſè* τετράκις χίλιοι.

Τετρακόσιοι αι α quadringenti æ a.

Τετράμηνον ου τὸ quadrimeſtre ſpatium. *compoſ. ex* τετρὰς *άδος ἡ quaternarius numerus &* μὴν μηνὸς ὁ *menſis.*

Τετραπλόος οῦς, όη ῆ, όον οῦν, quadruplex.

Τετράπους ὁ ἡ καὶ τὸ τετράπουν quadrupes. (*compoſitum ex* τετρὰς *άδος ἡ quaternarius, &* ποὺς *pes.*) *in Gen.* τετράποδος *per omnia genera Dat.* τετράποδι. *Acc.* τὸν καὶ τὴν τετράποδα καὶ τὸ τετράπουν. *pl.* οἱ καὶ αἱ τετράποδες & τὰ τετράποδα. *Genit.* τῶν τετραπόδων. *Dat.* τετράποσι. *Acc.* τοὺς καὶ τὰς τετράποδας & τὰ τετράποδα. *Act. 10. 12. Rom. 1. 23.*

Τετράρχης ου ὁ tetrarcha, *q. d.* ἄρχων τεσσάρων ἐπαρχιῶν, *quatuor provinciarum princeps. Matth. 14. 1.*

Τετραρχέω ῶ ſum tetrarcha. F. ήσω. P. τετετράρχηκα. *Luc. 3. 1.*

Τεφρόω ῶ in cinerem redigo. (*à* τέφρα ας *ἡ cinis. Futur.* ώσω. *aoriſt. 1.* ἐτέφρωσα. *part.*

aor. 1.

aor. 1. τεφρώσας αντος ὁ. *Præt.* τετέφρωκα.

Τέχνη ης ἡ ars, artificium.

Τεχνίτης ου ὁ artifex. τεχνῖτις ιδος ἡ *magiſtra,* *Sap. 7.21.*

Τήκω *liquefacio.* F. τήξω. P. τέτηχα. *præſ. paſſ.* τήκομαι liqueſco. *a. 2. paſſ.* ἐτάκην ης η *liquefactus ſum. fut. 2. paſſ.* τακήσομαι ῃ εται *colliqueſcam.*

Τηλαυγὴς έος ὁ ἡ eminus ſplendens. *ex* τῆλε *vel* τηλοῦ *Adverb. procul, &* αὐγὴ ῆς ἡ *ſplendor. hinc eſt adverbium* τηλαυγῶς procul & dilucidè, *perſpicuè, Marc. 8. 25.*

Τηλικοῦτος αὕτη οῦτο tantus a um, *ex* τηλίκος η ον *tantus a um, &* οὗτος αὕτη τοῦτο. οὗτος *verò ex* ὁ αὐτὸς. 2 *Cor. 1. 10.*

Τηρέω ſervo. *imperf.* ἐτήρεον ουν. F. τηρήσω. P. τετήρηκα. *a. 1. act.* ἐτήρησα ας ε. *aor. 1. imperat.* τήρησον άτω cuſtodi. ατε *ſervate. aor. 1 ſubj.* τηρήσω ῃς ῃ *obſervem. a. 1. infin.* τηρῆσαι. *part. a. 1. act.* τηρήσας αντος ὁ. *præſ. paſſ.* τηρέομαι οῦμαι aſſervor. *imperf.* ἐτηρεόμην ούμην, έου οῦ, έετο εῖτο. *præt. paſſ.* τετήρημαι σαι ται. *part. præt. paſſ.* τετηρημένος η ον *ſervatus a um. a. 1. paſſ* ἐτηρήθην ης η. *a. 1. paſſ. opt.* τηρηθείην ης η, 1 *Theſſ. 5. 23. a. 1. paſſ. infin.* τηρηθῆναι reſervari, *Act. 25. 21.*

Τήρησις εως ἡ *propriè* obſervatio, 1 *Corinth. 7. v. 19. item* cuſtodia, carcer, *Actor. 4. v. 3. & 5. v. 18.*

Τίθημι pono. *3. pl.* τιθέασιν *pro* τιθεῖσιν *Ionicè,* *Matth.*

Matth. 5. 15. *præſ. imperat.* τίθετι έτω, *Rom.* 16. 2. *præſ. infin.* τιθέναι. *part. præſ. act.* τιθεὶς έντος ὁ, *Marc.* 15. 19. *imperf.* ἐτίθην ης η & ἐτίθει *tanquam à* τιθέω. *Actor.* 3. 2, ἐτίθουν *pro* ἐτίθεσαν. F. θήσω. P. τέθεικα, *Act.* 13. 47. *a.* 1. ἔθηκα. *a.* 2. ἔθην ης η. *a.* 2. *ſubj.* θῶ ῇς ῇ. *part. aor.* 2. θεὶς έντος ὁ. *præſ. paſſ.* τίθεμαι ponor. *præt. perf. paſſ.* τέθειμαι. *pluſq. perf.* ἐτεθείμην σο το. *a.* 1. *paſſ.* ἐτέθην ης η, 1 *Pet.* 2. 8. *a.* 1. *ſubj.* τεθῶ ῇς ῇ. *a.* 1. *paſſ. infin.* τεθῆναι. *a.* 2. *med.* ἐθέμην σο το ſtatui. ἔθου *pro* ἔθεσο, *Act.* 5. 4. *a.* 2. *med. imperat.* θέσο & θοῦ θέσθω. 2. *pl.* θέσθε. *part. a.* 2. *med.* θέμενος η ον *qui poſuit.*

Τίκτω pario. F. τέξομαι ῃ εται. *a.* 2. ἔτεκον ες ε. *a.* 2. *ſubj.* τέκω ῃς ῃ. *a.* 2. *act. infin.* τεκεῖν. *a.* 1. *paſſ.* ἐτέχθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* τεχθεὶς έντος ὁ. *fut.* 1. *paſſ.* τεχθήσομαι ῃ εται. *præt. med.* τέτοκα ας ε, *Gen.* 22. 20. *part. fœm. præt. med.* τετοκυῖα ύας ἡ, *Ier.* 16. 2.

Τίλλω vello, *evello. imperf.* ἔτιλλον ες ε. F. τιλῶ. *a.* 1. *act.* ἔτιλα, Eccl. 10 16. P. τέτιλκα. *præt. paſſ.* τέτιλμαι, E*ſa.* 18. 7. τετιλμένος *depilatus.*

Τιμὴ ῆς ἡ honor, pretium, à τίω *æſtimo, honoro.* F. τίσω. P. τέτικα. *præt. paſſ.* τέτιμαι, *hinc fit* τιμὴ, *ſicut à* γέγραμμαι γραμμὴ ῆς ἡ *linea.*

Τιμάω ῶ honoro, æſtimo. *F.* ήσω. P. τετίμηκα. *a.* 1. ἐτίμησα. *præt. paſſ.* τετίμημαι σαι ται. *a.* 1. *med.* ἐτιμησάμην ω ατο.

Τίμιος ον pretioſus, carus, honorabilis. *Comp.* τιμιώτερος ὁ ἡ. *Superl.* τιμιώτατος η ον.

Τιμιό-

Τιμιότης ητος ἡ opulentia. *Apoc. 18. 19.*

Τιμωρία ας ἡ pœna, ſupplicium, *derivatur à nomine* τιμωρὸς οῦ ὁ ultor, *contractum ex* τιμήορος ου ὁ ἡ *ultor, rix, quod eſt ex* τιμὴ ῆς ἡ *ultio, &* ὁράω ῶ *video, obſervo,* παρὰ τὸ ὁρᾷν καιρὸν τῆς τιμῆς, *ab obſervato tempore vindictæ.*

Τιμωρέω ῶ punio. *F.* ήσω. *P.* τετιμώρηκα. *a. 1 paſſ.* ἐτιμωρήθην ης η. *præſ. ſubj.* τιμωρηθῶ ῇς ῇ ῶσι *puniantur. Act. 22. 5.*

Τίς τίνος; *in n. g.* τί; quis? quid? *interrogativum ſemper habet acutum, & ſi ſit biſyllabum, acutum habet in penultima:* ἀόριστον *h. e. indefinitum, citra interrogationem, gravem habet in fine, & dictionibus encliticis accenſetur.*

Τίτλος ου ὁ *eſt ex Latina voce* titulus *per ſyncopen literæ u, Græcè* ἐπιγραφή ῆς ἡ *inſcriptio. Iohan. 19. 19.*

Τίω *æſtimo, honoro, punio. item* pendo. *F.* τίσω. *2 Theſſ. 1. 9,* δίκην τίσουσι, *pœnam pendent. P.* τέτικα. *præt. paſſ.* τέτιμαι, *unde eſt* τιμὴ ῆς ἡ *pretium, honor, ultio.*

Τοιγαροῦν proinde, *conjunct. compoſ. ex* τοὶ γὰρ *&* οὖν. *Singula vide ſuis locis. 1 Theſſ. 4. 8.*

Τοίνυν igitur, *conjunct. concl. ex* τοι *&* νῦν. *Luc. 21. 25.*

Τοιόσδε τοιάδε τοιόνδε talis e. *ex* τοῖος, *&* δε *ſyllabicâ adjectione, prout dicimus* ὅδε ἥδε τόδε *hic hæc hoc. 2 Pet. 1. 17.*

Τοιοῦ-

Τοιοῦτος (*ex* τοῖος *talis &* οὗτος *hic*) τοιαύτη, τοιοῦτον (*non* τοιοῦτο.) *Matth.18.5.Gal.5.23.*

Τοῖχος ου ὁ paries. *Act. 23.3.*

· Τόκος ου ὁ uſura. *à* τίκτω. *vide ſuprà.*

· Τολμάω ῶ audeo, ſuſtineo, *Rom. 5. 2. imperf.* ἐτόλμαον ων, αες ας, αε α. *F.* ήσω. *P.* τετόλμηκα. *a. 1. act.* ἐτόλμησα *auſus fui. aor.1.infin.* τολμῆσαι, *2Cor.10.2,* audax fuiſſe *part.a.1. act.* τολμήσας αὐτὸς ὁ, *Marc. 15. 43.* τολμήσας εἰσῆλθε, *fidenti animo introiit. Th.* τόλμα ης ἡ audacia.

· Τολμηρὸς ὰ ὸν audax. *Comparat.* τολμηρότερος *audacior.* τολμηρότερον *comp. gen. n. adverbiaſcit, & in bonam partem accipitur pro* παῤῥησιαστικώτερον liberiùs, apertiùs, *Rom. 15. v. 15.*

Τολμητὴς οῦ ὁ homo audax.

Τομὸς ἡ ὸν acutus a um, *penetrans, ſcindens. comp.* τομώτερος α ον *penetrantior us. à Th.* τέμνω *ſcindo.*

Τόξον ου τὸ arcus. *Apoc. 6. 2.*

Τοπάζιον ου τὸ topazius, *nomen gemmæ. vocatur etiam chryſopaſtus, ab aureo fulgore. Heſych. vocat* λίθον πολύτιμον. *Fortaſſis dicitur à* τοπάζω *quæro, inveſtigo. Thema, quod ſequitur, eſt*

· Τόπος ου ὁ locus.

Τοσοῦτος (*ex* τόσος *tantus, &* οὗτος *hic*) *in fœm.gen.* τοσαύτη. *in n.g.* τοσοῦτον (*non* τοσοῦτο) tantus a um. *in pl.num.* tot. *ut Matth.15.33,*

τοσοῦτοι

τοσοῦτοι ἄρτοι, *tot panes.* τοσοῦτον χρόνον tamdiu, *Iohan. 14. 9.*

Τότε tunc *Adv. Act. 6. 11.* ἀπὸ τότε *à tunc. h. e. ab eo tempore, Luc. 16. 16.*

Τοὔνομα nomine **mit nahmen**, *pro* τὸ ὄνομα, *ellipſis præpoſ.* κατὰ. *vide ſuprà.*

Τοὐναντίον è contrario. *contractũ ex* τὸ ἐναντίον.

Τοῦτο hoc, *ex* τὸ αὐτό. *vide* οὗτος.

Τουτέστι hoc eſt, *Rom. 7. 18. compoſitum ex* τοῦτο *&* ἐστί. *legitur etiam diviſè* τοῦτ' ἔστι.

Τράγος ου ὁ hircus.

Τράπεζα ης ἡ menſa. *videtur ſic dici per aphæreſin pro* τετράπεζα, *ex* τετρὰς ἀδος ἡ *numerus quaternarius, &* πέζα ης ἡ *pes, planta pedis.*

Τραπεζίτης ου ὁ menſarius, *numularius, collybiſta, quem Plautus appoſitè vocat trapezitam. Matth. 25. 27,* τραπεζίται ὧν οἱ.

Τραῦμα (*pro* τρῶμα) τος τὸ vulnus, *à* τιτρώσκω *vulnero. Fut.* τρώσω. *P.* τέτρωκα. *præt. paſſ.* τέτρωμαι.

Τραυματίζω vulnero. *F.* ίσω. *a. 1.* ἐτραυμάτισα. *P.* τετραυμάτικα. *præt. paſſ.* τετραυμάτισμαι. *part. præt. paſſ.* τετραυματισμένος η ον, *Act. 19. v. 16.*

Τράχηλος ου ὁ collum. (*tanquam ex* τραχὺς *aſper &* ἧλος *clavus.*) *Hinc eſt verbum*

Τραχηλίζω *in collum ſeu in cervicem reſupino, item patefacio. Fut.* ίσω. *P.* τετραχήλικα. *præt. paſſ.* τετραχήλισμαι. *part. præt. paſſ.* τετραχηλισμένος η ον. *Hebr. 4. v. 13,* πάντα τετραχηλισμένα

λισμένα

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

λισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, *omnia intimè patentia oculis ejus.*

Τραχὺς εῖα ὺ aſper a um.

Τρεῖς οἱ αἱ. τρία τὰ, tres, tria. *Gen. pl.* τριῶν, *Dat. pl.* τρισὶ. *Actor.* 5 7, ὡρῶν τριῶν διάστημα *horarum trium intervallum. Luc.* 12. *v.* 52, Τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισὶ *tres contra duos, & duo contra tres.*

Τρέμω tremo, horreo, *præ metu trepido. (Th. eſt* τρέω.) *Solum præſens legitur. Fut.* τρεμῶ. *præt. med.* τέτρομα.

·Τρέφω alo. (*pro* θρέφω. *ſed ne duæ aſpiratæ ſyllabæ concurrant, pro priori aſpirata eſt litera tenuis. Sic pro* ἔχω *dicimus* ἔχω *eandem ob cauſam.*) F. θρέψω. P. τέθρεφα. *a.* 1. ἔθρεψα. *præt. paſſ.* τέθραμμαι. *part. præt. paſſ.* τεθραμμένος *educatus,* aufferzogen.

Τρέχω curro. F. θρέξω. *a.* 2. ἔδραμον, *à verbo* δραμέω.) P. δεδράμηκα. *præt. med.* δέδρομα.

Τριάκοντα οἱ αἱ τὰ triginta.

Τριακόσιοι αι α trecenti æ a.

·Τρίβος ου ἡ *via trita,* ſemita. *à præt. med.* τέτριβα *verbi* τρίβω *tero.* F. ψω. P. τέτριφα. *præt. paſſ.* τέτριμμαι. *præt. med.* τέτριβα, *& hinc* τρίβος.

Τρίβολος ου ὁ tribulus, diſteln, *herba frugibus inimica, à Plinio inter terræ peſtes numeratur. compoſ. ex* τρι, *quod in compoſitione eſt ex* τρὶς *ter, à* τρεῖς *tres; &* βολὴ ῆς ἡ *propriè jactus telorum. ſic dicta videtur hæc*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

herba à ſemine tribuli, cujus formam externam triquetram eſſe perhibent. Matt. 7.16.

Τριετία ας ἡ, *Act.* 20. 21. triennium. *à nomine* τριετὴς έος ὁ ἡ trimus a, triennis, *qui eſt trium annorum,* 2 *Chron.*31.16. *ex* τρία & ἔτεα η τὰ, *anni. à ſing.* ἔτος εος τὸ *annus.*

Τρίζω ſtrideo. κατ' ὀνοματοποιίαν, *h. e. ex ſono factum. F.* τρίξω. *præt. med.* τέτριγα.

Τρίμηνον ȣ τὸ *trimeſtre (ſpatium,) anni* quadrans. *q.d.* τρεῖς μῆνες *tres menſes.* μὴν μηνὸς ὁ *menſis.* τρίμηνος ὁ ἡ *trium menſium.*

Τρὶς ter *Adv. Act.* 10. 16, ἐπὶ τρὶς **zum dritten mal.**

Τρίστεγον ȣ τὸ, *q. d.* ἡ τρίτη στέγη, tertia contignatio. στέγη ης ἡ *propriè tectum, à* στέγω tego. τρίστεγος ὁ ἡ *tres contignationes habens.*

Τρισχίλιοι αι α ter mille.

Τρίτος η ον tertius a um. *Them.* τρεῖς *tres.* τὸ τρίτον *ſcil.* μέρος *tertia pars.* τὸ τρίτον *vel* τοτρίτον, *Adv. tertio, Marc.*14.41. ἐκ τρίτȣ *tertia vice, Matth.* 26. 44. 2 *Cor.* 12. 2, τρίτος ȣρανὸς *tertium cœlum, locus beatorum, per metaph. vocatur etiam paradiſus, Luc.* 23. 43. 2 *Cor.* 12. 4.

Τρίχινος ίνη ινον cilicinus a um. *confectus ex pilis ſeu crinibus. Them.* θρὶξ τριχὸς ἡ *crinis, pilus. Apoc.* 6.12.

Τρόμος ȣ ὁ tremor. *Th.* τρέμω.

Τροπὴ ῆς ἡ converſio. *Th.* τρέπω.

Τρόπος ȣ ὁ modus, mores. *Th.* τρέπω.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Τροπφορέω ῶ mores alicujus tolero. (*ex τρόπος ου ὁ mos, modus, & φορέω ῶ fero. à nom. φορὸς οῦ ὁ qui fert, & hoc à præt. med. inuſitato πέφορα verbi φέρω. vide infrà.*) F. ήσω. P. τετροπφόρηκα. *a. 1.* ἐτροπφόρησα.

Τροφὴ ῆς ἡ alimentum. *à τρέφω alo. in præt med. τέτροφα, hinc fit τροφὴ, abjecto utroque augmento, & mutato α in η.*

Τροφὸς οῦ ὁ ἡ *altor, ix,* nutrix.

Τροχιὰ ᾶς ἡ orbita. *à τρέχω curro.*

Τροχὸς οῦ ὁ rota. *ab eodem Them. Alii τρόχος ου ὁ curſus, curſor, trockus. Iac. 3. 6.*

. Τρυβλίον ου τὸ catinus. paropſis, pàtina.

Τρυγάω ῶ, *fruges colligo. item* vindemio, *h. e vinum demo, uvas decerpo, Luc 6. 44. (Th τρυγὴ ῆς ἡ fruges, item vindemia.)* F. ήσω P. τετρύγηκα. *a. 1. act.* ἐτρύγησα ας ε. *a. 1. act imperat.* τρύγησον άτω.

Τρυγὼν όνος ἡ turtur, *à τρύζω idem quod τρίζω vide ſuprà.*

Τρυμαλιὰ ᾶς ἡ foramen, *à τρύμα τος τὸ foramen. Th. τρύω tero.*

. Τρύπημα τος τὸ foramen, *à τρυπάω ῶ terebro, pérforo, pertundo.* F. ήσω. P. τετρύπηκα *præt. paſſ.* τετρύπημαι. *Them.* τρύπη ης ἡ *terebrum. hinc* τρύπανον ου τὸ idem. *item per metaph. veterator.*

Τρυφὴ ῆς ἡ luxus, deliciæ, *à verbo* θρύπτ*[ω] frango.* F. ψω. P. τέθρυφα. *Nihil ita animum hominis effœminat & frangit, ut luxus. Iac 5. 5.*

Τρυ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Τρυφάω ῶ in deliciis vivo. *F.* ήσω. *a. 1.* ἐτρύφησα. *P.* τετρύφηκα.

Τρώγω edo. *Futur.* τρώξομαι. *aor. 2.* ἔτραγον. *P.* τέτρωχα.

Τυγχάνω adipiſcor, *cum Genit. Actor. 24. v. 3.* ſum, *Luc. 10. v. 30. F.* τεύξομαι (ἀ τεύχω.) *a. 2.* ἔτυχον ες ε. *a. 2. opt.* τύχοιμι οις οι, *1 Corinth. 14. 10.* εἰ τύχοι *prout* inciderit. *aor. 2. act. ſubj.* τύχω ῃς ῃ ωσι. *part. aoriſt. 2.* τυχὼν οῦσα όν, vulgaris e. *Prat.* τέτευχα ας ε, *Heb. 8. v. 6.*

Τυμπανίζω *diſtendo, prout corium in tympano eſt extenſum. F.* ίσω. *P.* τετυμπάνικα. *prat. paſſ.* τετυμπάνισμαι. *a. 1. paſſ.* ἐτυμπανίσθην ης η. *à nomine* τύμπανον ου τὸ (*pro* τύπανον ου τὸ) *per epentheſin litera* μῦ, *tympanum, inſtrumentum bellicum, quo percuſſo cietur ſonus. à* τύπτω *verbero, percutio.*

Τύπος ου ὁ *propriè* ſignum percuſſione *ſeu pulſatione* factum, *quale fabri ferrarii bipennibus aut falcibus quas cudunt, incutere ſolent. propriè accipitur Ioh. 20. v. 25. item* typus, *ſignum rei futura, 1 Cor. 10. 11. Roman. 5. 14.* exemplar, *2 Theſſ. 3. 9. 1 Tim. 4. v. 12. Tit. 2. 7.* argumentum **kurtzer inhalt,** *Actor. 23. 25. Derivatur à*

Τύπτω verbero. *1 Cor. 8. 12,* τύπτοντες vulnerantes. *imperf.* ἔτυπτον. *Fut.* ψω. *P.* τέτυφα. *a. 1.* ἔτυψα. *praſ. paſſ.* τύπτομαι cædor, vapulo. *prat. med.* τέτυπα ας ε.

Τύραννος ου ὁ ἡ tyrannus, *quem Homerus vocat* δημοβόρον. *Nomen viri, vide infrà.*

Τυρβάζομαι ſátago, pérſtrepo. *à* τύρβη ης ἡ *Atticè pro* σύρβη ης ἡ *tumultus, turba. Xenoph.* τύρβη ἀγοραία *ſtrepitus fori. Activum* τυρβάζω *tumultuor, turbas do. Futur.* άσω. *P.* τετύρβακα. *Luc.* 10. 41.

Τυφλὸς ἡ ὸν cæcus a um.

Τυφλόω ῶ excæco. *F.* ώσω. *P.* τετύφλωκα ας ε. *a.* 1. *act.* ἐτύφλωσα ας ε.

Τύφω *fumum éxcito. F.* θύψω. *P.* τέθυφα. *a.* 1. ἔθυψα. τύφομαι fúmigo, fumum edo.

Τυφόω ῶ *propriè, fumo infeſto. item inſolentem reddo. F.* ώσω. *P.* τετύφωκα. *præſ. paſſ.* τυφόομαι οῦμαι *inflor, turgeo. præt. paſſ.* τετύφωμαι σαι ται; *unde part.* τετυφωμένος η ον inflatus a um. *a.* 1. *paſſ.* ἐτυφώθην ης η. *part. a.* 1. *paſſ.* τυφωθεὶς έντος ὁ *tumefactus. à nomine* τύφος ου ὁ & τῦφος ου ὁ *fumus. item inflatio, animi tumor, faſtus. Th.* τύφω.

Τυφωνικὸς ἡ ὸν turbulentus a um, *à nomine* τυφὼν ῶνος ὁ *ventus procelloſus, vortex, turbo.*

Τυχὸν forſitan, *à verbo* τυγχάνω. 1 *Cor.* 16. 6. *vide ſuprà.*

Υ Α.

ΥΆκινθος ου ὁ ἡ hyacinthus, *nomen gemmæ. Sic dicta fuit à purpureo hyacinthi herbæ colore.*

Ὑακίν-

Ὑακίνθινος η ον hyacinthinus a um.

Ὕαλος ου ὁ vitrum.

Ὑάλινος ίνη ινον vitreus a um. *Apoc. 4. 6.*

Ὕβρις εως ἡ contumelia, injuria.

Ὑβρίζω contumeliâ afficio. *Fut.* ίσω. *P.* ὕβρικα. *aor. 1.* ὕβρισα. *aor. 1. act. infin.* ὑβρίσαι. *præt. paſſ.* ὕβρισμαι σαι σται. *aor. 1. paſſ.* ὑβρίσθην ης η. *part. aor. 1. paſſ.* ὑβρισθεὶς έντος ὁ, contumeliâ affectus. *fut. 1. paſſ.* ὑβρισθήσομαι ῃ εται.

Ὑβριστὴς οῦ ὁ contumelioſus, injurioſus, 1 *Timoth. 1. 13.* ὑβρίστρια ας ἡ *contumelioſa, ſuperba, Ier. 50. 31.*

Ὑγιὴς έος ὁ ἡ ſanus a.

Ὑγιαίνω ſanus ſum. *F.* ὑγιανῶ. 2 *Tim. 1. 13.*

Ὑγρὸς ὰ όν humidus a um. viridis, *Luc. 23. 31.*

Ὑδρία ας ἡ hydria.

Ὕδωρ ατος τὸ aqua.

Ὑδροποτέω ῶ aquam bibo, *ſum abſtemius. Fut.* ήσω. *P.* ὑδροπότηκα. *à nomine* ὑδροπότης ου ὁ *aquæ potor. pro* ὑδατοπότης ου ὁ. πότης ου ὁ *à* πίνω *bibo. Sic dicitur* ὑδροφόρος ου ὁ *pro* ὑδατοφόρος, *qui aquam comportat. Ioſ. 9. 21.*

Ὑδρωπικὸς ὴ ὸν hydropicus a um. *qui laborat aqua intércute. à nomine* ὕδρωψ ωπος ὁ *hydrops ôpis, aqua intercus. ex* ὢψ ὠπὸς ὁ *facies, ſpecies, &* ὕδωρ ατος τὸ *aqua. qui tumore & colore ſpeciem aquæ præ ſe fert.*

Ὑετὸς οῦ ὁ pluvia, *Act. 14. v. 16. ab* ὕω *pluo. F.* ὕσω. *a. 1.* ὗσα. *P.* ὗκα. *Exod. 16. 4,* ἰδοὺ ἐγὼ ὕω

ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, *ecce ego pluam vobis panes è cœlo.*

Υἱὸς υἱοῦ ὁ filius. *Hebr.* 1. 1, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, *locutus eſt nobis per Filium. Vocabulum hoc per Hebraiſmum etiam aliis rebus tribuitur. Matth.* 21. 5, υἱὸς ὑποζυγίου *fœtus ſúbjugis aſina, h. e. pullus.*

Υἱοθεσία ας ἡ adoptio, *q. d.* θέσις υἱοῦ *poſitio filii, quum pro filio recipitur, qui naturâ filius non eſt. Rom.* 8. 15.

Ὕλη ης ἡ materia.

· Ὑμέτερος α ον veſter a um. *ab* ὑμεῖς *vos. Thema* σὺ *tu.*

· Ὕμνος ου ὁ hymnus *quo laudes Dei decantantur. carmen in honorem Dei ſcriptum. à Th.* ὕδω *celebro.*

· Ὑμνέω ῶ hymnum cano. *imperfect.* ὕμνεον ουν, *Act.* 16. 5. *F.* ήσω. *P.* ὕμνηκα. *aor.* 1. ὕμνησα. *part. a.* 1. *act.* ὑμνήσας αντος ὁ.

Ὑπάγω *ſubduco me,* abeo. *Matth.* 4. 10, ὕπαγε *próripe te hinc. præſ. infin. Iohan.* 11. *v.* 44, ἄφετε ὑπάγειν, *ſinite abire, dimittite, miſſum eum facite. imperf.* ὑπῆγον ες, *Iohan.* 12. *v.* 11. *F.* ὑπάξω. *P.* ὑπῆχα. *aor.* 2. ὑπήγαγον ες ε, Exod. 14. 21.

· Ὑπακοὴ ῆς ἡ obedientia. *à præt. med.* ὑπήκοα, *Attice* ὑπακήκοα, *verbi* ὑπακούω.

· Ὑπακούω obedio. *imperf.* ὑπήκουον. *F.* ούσω. *P.* ὑπήκουκα. *a.* 1. ὑπήκουσα. *aor.* 1. *infin.* ὑπακοῦσαι *obedire. cum Dat. ex* ὑπὸ *&* ἀκούω.

Ὕπαν-

Ὕπανδρος ου ἡ viro ſubjecta, *q. d.* ἡ ὑπὸ τ̀ ἄνδρα *ſcil.* οὖσα, *quæ eſt in poteſtate viri. Sic,* ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ. *Gal.* 4. 2.

Ὑπαντάω ῶ occurro. F. ήσω. P. ὑπήντηκα. *a.* 1. *act.* ὑπήντησα, *Ioh.* 12. 18.

Ὑπάντησις εως ἡ occurſus. *Ioh.* 12. 13.

Ὑπάρχω ſum. τὰ ὑπάρχοντα, *quæ quis habet. imperf.* ὑπῆρχον ες ε, *Act.* 16. *v.* 3. *Fut.* ὑπάρξω. P. ὑπῆρχα. *a.* 1. *act.* ὑπῆρξα.

Ὑπείκω obſecundo. *Fut.* ὑπείξω. *ex* ὑπὸ & εἴκω *cedo.*

Ὑπεναντίος α ον occultè contrarius, *Col.* 2. 14. adverſarius, *Heb.* 10. 27.

Ὑπὲρ *præpoſ. cum Genit.* pro, *Iohan* 6. *v.* 51. propter, 2 *Theſſ.* 1. 5. ſupra, 1 *Cor.* 15. 29. vice, *Philem. v.* 13. nomine, 2 *Cor.* 5. *v.* 20. *cum Accuſ.* ſupra, 1 *Cor.* 4. *v.* 6. *Comparationi inſervit, Luc.* 16. *v.* 8. *Gal.* 1 14.

Ὑπεραίρω *ſupra modum me eſſero, me jactito. item, antecello.* F. ὑπεραρῶ. P. ὑπερῆρκα. *a* 1. *act.* ὑπερῆρα. ὑπεραίρομαι ſupra modum efferor, *vel eſſero me ipſum.* 2 *Theſſ.* 2. 4.

Ὑπέρακμος ου ὁ ἡ florem ætatis excedens. *ex* ὑπὲρ *ſupra &* ἀκμὴ ῆς ἡ *propriè cuſpis, item flos & vigor ætatis.* 1 *Cor.* 7. 36.

Ὑπεράνω *cum Genit. Adv.* longè ſuprà. *ex* ὑπὲρ & ἄνω *ſurſum.*

Ὑπεραυξάνω vehementer augeſco. F. ὑπεραυξήσω *a.* 1. *act.* ὑπερηύξησα.

Ὑπερβαίνω *propriè ſupergredior, ſeu ſcando ſu-*

per reliquos. item opprimo, 1 *Theſſal.* 4. 6. *Fut.* ὑπερϐήσομαι. *Præt.* ὑπερϐέϐηκα. *aor.* 2. ὑπερέϐην ης η.

Ὑπερϐάλλω *excello, Eph.* 1. 19. & 2. 6. *præt. med.* ὑπερϐέϐολα.

Ὑπερϐαλλόντως *Adv.* ſupra quàm. 2 *Cor.* 2. 23.

Ὑπερϐολὴ ῆς ἡ excellentia. 1 *Cor.* 12. *v.* 21. & 2 *Cor.* 12. 7.

Ὑπερείδω conniventiâ diſſimulo, **ich vberſehe.** F. *ὑπερείσομαι. a.* 2. *ὑπερεῖδον. part. a.* 2. *act.* ὑπεριδὼν όντος ὁ. *Act.* 17. 30.

Ὑπερέκεινα *Adverb.* trans, *cum Gen.* 2 *Cor.* 10. *v.* 16.

Ὑπερεκτείνω extendo me ultra quàm fas eſt. F. 1. ὑπερεκτενῶ *a.* 1. ὑπερεξέτεινα. 2 *Cor.* 11. 14.

Ὑπερεκχύνω *nimium effundo.* F. ὑπερεκχύσω. P. ὑπερεκκέχυκα. ὑπερεκχύνομαι ſuperfluo.

·Ὑπερεντυγχάνω interpello, *intercedo, Rom.* 8. 26.)(κατεντυγχάνω *precor contra aliquem, Rom.* 11. 2. *quamvis diviſè. vide ſuprà* Ἐντυγχάνω.

Ὑπερέχω ſupereminеo, *præſtantior ſum. ſupero.* F. ὑπερέξω. *aor.* 2. ὑπερέσχον ες ε. τὸ ὑπερέχον όντος *(part præſ. g. n.) ſubſtantivè accipitur,* eminentia, *Philip.* 3. 8. *verbum hoc compoſitum eſt ex* ὑπὲρ *ſuper &* ἔχω *habeo, quum* ſupra alios *aliquid* habere, *mihique vendicare queo.*

·Ὑπερήφανος ου ὁ ἡ *ſuperbus, ſupercilioſus a. ex* ὑπὲρ *ſuper &* φαίνω *oſtendo, q. d. qui pedum digitis inſiſtens ſupra cæteros caput attollit,*

tollit, ſeſeque conſpiciendum præbet, qui criſtas erigit, **ein gerngroß**, *Rom.* 1. 30.

Ὑπερηφανία ας ἡ *propriè ſuperminentia*, ſuperbia.

Ὑπερνικάω ῶ plus quàm victor ſum. *F.* ήσω. *P.* ὑπερνενίκηκα.

Ὑπέρογκος ου ὁ ἡ prætumidus. *ex* ὑπὲρ *ſuper h.e. nimis, &* ὄγκος ου ὁ *tumor. item per metaph. faſtus, q.d. nimis inſolens, cujus faſtus eſt intolerabilis.*

Ὑπεροχὴ ῆς ἡ eminentia, *ab* ὑπερέχω, *vide paulò antè.*

Ὑπερπερισσεύω ſuperabundo, *F.* εύσω. *a.* 1. ὑπερεπερίσσευσα. *præſ. paſſ.* ὑπερπερισσεύομαι vehementer exundo, *cum Dat.*

Ὑπερπερισσῶς ſupra modum, *Adv.*

Ὑπερπλεονάζω ſuperabundo. *Fut.* άσω. *aor.* 1. ὑπερεπλεόνασα.

Ὑπερυψόω ῶ in ſummam effero ſublimitatem. *Fut.* ώσω. *aor.* 1. ὑπερύψωσα ας ε. *P.* ὑπερύψωκα.

Ὑπερφρονέω ῶ *ſupra modum de me ſentio, inſoleſco. item* ſupra ſapio. *Rom.* 12. 3.

Ὑπερῷον ώου τὸ cænaculum. ῷον ου τὸ *ſuperior pars domus, Spartanorum linguâ. Hinc adject.* ὑπερῷος ὁ ἡ *in ſuperiore ædium parte exiſtens. Hinc* ὑπερῷον ου τὸ *ſcil.* ταμεῖον. ὑπερῷον θερινὸν *cœnaculum æſtivum, Iud.* 3. 20.

Ὑπέχω ſuſtineo, *cum Accuſ. Fut.* ὑφέξω. *aor.* 2. ὑπέσχον. *part. præſ.* ὑπέχων ουσα ον.

Ὑπήκοος ου ὁ ἡ. (*ἀνωμάλως pro* ὑπάκοος. *augmentum enim uſitatè in ortis abjicitur.*) obediens. *ab* ὑπακούω *obedio.*

· Ὑπηρέτης ου ὁ *propriè remex. per ſyn. ſpec. quilibet* miniſter, famulus. κατ᾽ ἐξοχὴν *ſic appellantur Eccleſiarum paſtores. ex* ὑπὸ & ἐρέτης ου ὁ *remex, qui remum in navi agit. Th.* ἐρέσσω *vel* τλω *rémigo. F.* ἐρέσω. *P.* ἤρεκα. *prat paſſ.* ἤρεμαι σαι ται.

Ὑπηρετέω ῶ ſervio, miniſtro. *cum Dat. F.* ήσω. *a.* 1. ὑπηρέτησα ας ε. *P.* ὑπηρέτηκα. ὑπηρεσία ας ἡ *miniſterium.*

· Ὕπνος ου ὁ ſomnus. *item* ſecuritas carnalis. *Rom.* 13. 11.

Ὑπὸ *præpoſ. cum Genit.* à, ab. *ſequitur verba paſſiva, Luc.* 4. 15. *Rom.* 12. 21. *cum Dat.* ſub. *cum Accuſ* ſub, 1 *Cor.* 10. 1. ſubter, *Ioh.* 1. 49. in poteſtate, *Matth.* 8. 9. *Gal.* 4. 2.

Ὑποβάλλω ſubjicio. *ſeu* ſuborno. *F.* ὑποβαλῶ. *P.* ὑποβέβληκα. *aor.* 2. *act.* ὑπέβαλον ες ε.

Ὑπογραμμὸς οῦ ὁ exemplar. 1 *Pet.* 2. 21.

Ὑποδείκνυμι præmonſtro, indico. *F.* ὑποδείξω. *aor.* 1. ὑπέδειξα. *P.* ὑποδέδειχα. *præt. paſſ.* ὑποδέδειγμαι, *unde ortum eſt*

Ὑπόδειγμα τος τὸ exemplum, *Ioh.* 33. *v.* 15. exemplar, 2 *Pet.* 2. 6.

Ὑποδέχομαι excipio. *F.* ὑποδέξομαι. *præt. paſſ.* ὑποδέδεγμαι *excépi. a.* 1. *med.* ὑπεδεξάμην ω α'ς *idem.*

Ὑποδέω *ſúbligo, unde accipitur pro* calceo. *calceare*

ceare eſt pedem calceo munire, calceum induere. Fut. ήσω. *P.* ὑποδέδεκα *&* ὑποδέδηκα. *præſ. paſſ.* ὑποδέομαι *calceor, vel calceo me, calceum induo. a. 1. med.* ὑπεδησάμην ω ατο *indui calceum. Actor. 12. 8,* ὑπόδησαι *(a. 1. med. imperat.)* τὰ σανδάλιά σου, *indue calceos tuos. præt. paſſ.* ὑποδέδεμαι. *part. præt. paſſ.* ὑποδεδεμένος η ον.

Ὑπόδημα τος τὸ calceamentum, ſolea.

·Ὑπόδικος ου ὁ ἡ obnoxius a. *cum Dat. q. d.* ὁ ὑπὸ δίκην *ſcil.* ὤν, *qui ſubeſt pœnæ.*

·Ὑποζύγιος ου ὁ ἡ *ſúbjugis. in neutro genere* ὑποζύγιον ου τὸ *jumentum ſúbjuge. per ſyn. gen.* aſina ſúbjugis. *ex* ὑπὸ *&* ζυγὸς οῦ ὁ *jugum. Th.* ζεύγνυμι *jungo.*

Ὑποζώννυμι ſuccingo. *part. præſ.* ὑποζωννὺς ύντος ὁ. *in f. g.* ὑποζωννῦσα ης ἡ. *in n. g.* ὺν ύντος τὸ. F. ὑποζώσω. P. ὑπέζωκα.

Ὑποκάτω ſub. *Adv. compoſitum ex præp.* ὑπὸ *ſub, & Adv.* κάτω *deorſum. cum Genit.*

Ὑποκρίνομαι ſimulo. *in malam partem accipitur.* (προσποιοῦμαι, *præ me fero, in bonam.*) *Fut.* ὑποκρινοῦμαι. *præt. paſſ.* ὑποκέκριμαι σαι ται. *a. 1. paſſ.* ὑπεκρίθην ης η. *a. 1. med.* ὑπεκρινάμην ω ατο.

Ὑπόκρισις εως ἡ ſimulatio, hypócriſis.

Ὑποκριτὴς οῦ ὁ *propriè, hiſtrio perſonam aliquam in fabula ſuſtinens. item* hypócrita, ſimulator. *qui aliud pectore clauſum habet, aliud ore promit. Vel ut ſcriptura loquitur,*

Actor.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Actor. 8. *verſ.* 21, *cujus cor non eſt rectum coram* DOMINO. *In vocativ.* ὑποκριτὰ, *Luc.* 15. 15.

Ὑπολαμβάνω exiſtimo, *Actor.* 2. 15. præſumo, *Luc.* 7. 43. *Fut.* ὑπολήψομαι. *P.* ὑπείληφα. *a.* 2. ὑπέλαβον ες ε ſuſcepi, *Act.* 1. 9. *part. a.* 2. *act.* ὑπολαβὼν ὄντος ὁ *excipiens ſeu reſpondens*, *Luc.* 10. 30.

Ὑπολείπω *reliquum facio, relinquo.* F. ψω. P. ὑπολέλειφα. *præſ. paſſ.* ὑπολείπομαι, *relinquor. præt. paſſ.* ὑπολέλειμμαι. *a.* 1. *paſſ.* ὑπελείφθην relictus ſum.

Ὑπολήνιον ου τὸ (*ſcil.* σκεῦος) *vas ſeu labrum quod torculari ſúbjacet, in quod muſtum expreſſum deſluit. item* lacus in torculari. *ex* ὑπὸ *cum Dat. vel Acc. ſub, &* ληνὸς οὐ ὁ *lacus torcularii præli. Marc.* 12. 1.

Ὑπολιμπάνω relinquo, *idem cum* ὑπολείπω. *vide ſuprà.*

· Ὑπομένω ſuſtineo. *cum Acc.* 1 *Cor.* 13. 7. (*ſine caſu* perſevéro, 2 *Tim.* 2. 12.) *F.* ὑπομενῶ *ſufferam. P.* ὑπομεμένηκα toleravi. *part. præt. act.* ὑπομεμενηκὼς ότος ὁ abſolutè *ſeu neutraliter ſine caſu. aor.* 1. ὑπέμεινα remanſi, *Luc.* 2. 43. *item cum Acc.* ſuſtinui, *Heb.* 10. *v.* 32. *præt. med.* ὑπομέμονα, *unde eſt*

· Ὑπομονὴ ῆς ἡ tolerantia, exſpectatio. 2 *Theſſ.* 3. *v.* 5.

Ὑπομιμνήσκω in memoriam revoco. *præſ. imperat.* ὑπομίμνησκε έτω *ſuggere. F.* ὑπομνήσω *memo-*

memoriam refricabo. aor. 1. ὑπέμνησα ας ε. *aor.* 1. *act. infin.* ὑπομνῆσαι, *Iud. v.* 5. *P.* ὑπομέμνηκα. *præt. paſſ.* ὑπομέμνημαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ὑπεμνήσθην ης η recordatus ſum.

Ὑπόμνησις εως ἡ recordatio, commonefactio.

Ὑπόνοια ας ἡ ſuſpicio. *tanquam ab* ὑπόνοος ου ὁ ἡ, *quod tamen non eſt in uſu. ex* ὑπὸ *&* νόος οῦς ὁ *animus.*

Ὑπονοέω ῶ ſuſpicor. *Imp.* ὑπενόεον ουν. *P.* ὑπονενόηκα.

Ὑποπιάζω ſupprimo. πιάζω, πιέζω, *digitis premo.* 1 *Cor.* 9. 27.

Ὑποπλέω *ſubnavigo*, ſúblego. *F.* εύσω. *aor.* 1. ὑπέπλευσα, *Act.* 27. 4.

Ὑποπνέω *aliquantum ſpiro*, aſpiro. *F.* εύσω. *a.* 1. *act.* ὑπέπνευσα. *P.* ὑποπέπνευκα.

Ὑποπόδιον ου τὸ, *q. d.* ὑπὸ τοῖς ποσὶ *ſub pedibus. ex* ὑπὸ *&* ποῦς ποδὸς ὁ *pes.*

Ὑπόστασις εως ἡ perſona. *h. e.* ὑφιστάμενον νοερὸν, *res per ſe ſubſiſtens, intelligens.* (*à verbo* ὑφίσταμαι *ſubſiſto. præt. paſſ.* ὑφέσταμαι σαι ται. *à* 2. *ſing.* ὑφέστασαι *formatur* ὑπόστασις, *mutato* αι *in* ις, *&* *ablato augmento.*) *Heb.* 1. 3. confidentia, 2 *Cor.* 9. 4. ſubſiſtentia, *Hebr.* 3. 14. exiſtentia, *Heb.* 11. 1.

Ὑποστέλλω ſubterfugio, *per metum aut lucri cauſâ* ſubticeo, *aliqua ex parte* diſſimulo. *item* ſubduco me. *imperf.* ὑπέστελλον ες ε. *F.* ὑποστελῶ. *P.* ὑπέσταλκα. *a.* 1. *act.* ὑπέστειλα. *a.* 1. *med.* ὑπεστειλάμην ω ατο ſuppreſſi, detrectavi. *a.* 1. *med. ſubj.* ὑποστείλωμαι ῃ ηται ſubducam. *præt. med.* ὑπέστολα, *unde eſt* Ὑποςο-

Ὑποστολὴ ῆς ἡ ſubductio. Heb. 10. 39.

Ὑποστρέφω revertor. præſ. imperat. ὑπόστρεφε έτω revertere. imperf. ὑπέστρεφον ες ε. Fut. ὑποστρέψω. a. 1. act. ὑπέστρεψα ας ε. a. 1. act. infin. ὑποστρέψαι. part. aor. 1. act. ὑποστρέψας ασα αν.

Ὑποστρωννύω vel ὑποστρώννυμι ſubſterno. imperf. ὑπεστρώννυον ες ε, Luc. 19. 36. F. ὑποστρώσω. P. ὑπέστρωκα.

Ὑποτάσσω vel Atticè ττω propriè ſubordino. item certo ordine ſubjicio. F. ξω. P. ὑποτέταχα. a. 1. act. ὑπέταξα. a. 1. infin. ὑποτάξαι ſubjeciſſe. part. a. 1. act. ὑποτάξας αντος ὁ. præſ. paſſ. ὑποτάσσομαι vel ττομαι propriè ſubordinor. ſcil. certo loco & ordine ſubjicior, pareo. præt. paſſ. ὑποτέταγμαι ξαι κται ſubjectus ſum. a. 2. paſſ. ὑπετάγην ης η idem. a. 2. paſſ. imp. ὑποτάγηθι ήτω ητε paréte. a. 2. paſſ. ſubj. ὑποταγῶ ῇς ῇ. part. a. 2. paſſ. ὑποταγεὶς έντος ὁ ſubjectus. fut. 2. paſſ. ὑποταγήσομαι ῃ εται ſubjiciar. præt. med. ὑποτέταγα, unde eſt

Ὑποταγὴ ῆς ἡ ſubjectio.

Ὑποτίθημι ſuppono. F. ὑποθήσω. P. ὑποτέθεικα. aor. 1. act. ὑπέθηκα ας ε, αν. præſ. med. ὑποτίθεμαι σαι ται ſubjicio. part. præſ. med ὑποτιθέμενος pro aor. 2. med. ὑποθέμενος.

Ὑποτρέχω infrà curſu deferor. Fut. ὑποθρέξω. aor. 2. ὑπέδραμον ες ε. part. aor. 2. act. ὑποδραμὼν όντος ὁ.

Ὑποτύπωσις εως ἡ exemplar, à verbo ὑποτυπόω ῶ

deli-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

delineo, ex ὑπὸ *&* τυπόω ῶ *figúro, ſignum imprimo, à* τύπος ου ὁ. *vide ſuprà.* 2 *Tim.* 1. 13.

Ὑποφέρω ſuffero. F. ὑποίσω. a. 1 *act.* ὑπήνεγκα. a. 2. ὑπήνεγκον. a. 2. *act. infin.* ὑπενεγκεῖν.

Ὑποχωρέω ſecedo. F. ήσω. P. ὑποκεχώρηκα. a. 1. *act.* ὑπεχώρησα ας ε.

Ὑπωπιάζω plagis contundo. *domo, édomo, validis ictibus ſubjicio reluctantem,* 1 *Cor* 9. 27. F. άσω. P. κα. *à nomine* ὑπώπιον ου τὸ *pars faciei, quæ oculis eſt ſubjecta. ex* ὑπὸ *&* ὢψ ὠπὸς ὁ *oculus q. d.* ὑπὸ τοὺς ὦπας *ſub oculis. item ſugillatio* (**blawe ſtriemen**) *ſub oculo, orta ex ictu ſeu plaga, ſanguine ſub oculis effuſo. metaph. à pugilibus deſumpta.*

Ὗς ὑὸς, σῦς συὸς, ὁ ἡ, ſus. παρὰ τὸ σείεσθαι.

Ὕσσωπος ου ὁ hyſſôpus, *libanôtis arboreſcens, Matth.* 27. 48. *& Marc.* 15. 36. κάλαμον *h. e. arundinem vocant.*

Ὕστερος α ον *propriè, poſterior, ſequens. ei opponitur* πρότερος *prior.* 1 *Chron.* 29. 29. *item* poſtremus, 1 *Tim.* 4. *v.* 1. ὕστεροι καιροὶ *poſtrema tempora.*

Ὕστερον *Adv.* poſtea, *Matth.* 4. 2. poſtremò, *Matth.* 21. 37. *&* 22. 27. tandem, *Matth.* 26. *v.* 60.

Ὑστερέω ῶ ſum poſterior, 2 *Cor.* 11. 5. careo, *Matth.* 19. 20. deſum, *Marc.* 10. 21. ἕν σοι ὑστερεῖ *unum tibi deeſt.* F. ήσω. P. ὑστέρηκα. a. 1. *act.* ὑστέρησα defeci, *Iohan.* 2. 3. *inferior fui,* 2 *Cor.* 12. 11. *præſ. paſſ.* ὑστερέομαι deficior,

deſti-

deſtituor. *præſ. paſſ.* ὑςέρημαι σαι ται. *aor.* 1. *paſſ.* ὑςερήθην *egui, deſtitutus fui.*

Ὑςέρημα τ☉ τὸ penuria, quod deeſt. ὑςερήματα ων τὰ reliquiæ. *Coloſſ.* 1. 24.

Ὑςέρησις εως ἡ inopia, egeſtas. *Marc.* 12. 44.

Ὑφαντὸς ἡ ὸν contextus a um. *à verbo* ὑφαίνω *texo. F.* ὑφανῶ. *P.* ὕφαγκα. *prat. paſſ.* ὕφασμαι. *Atticè* ὕφασμαι. ὑφάντης ȣ ὁ *textor.*

Ὕψ☉ ε☉ τὸ ſublimitas, altitudo. *Luc.* 24. 49, ἐξ ὕψȣς *ex alto, h.e. è cælo. Iac.* 1. 9, ἐν τῷ ὕψει αὐτȣ̃ *in ſublimitate ſua,* τῇ ὑιοθεσίᾳ *ſcil.*

Ὑψόω extollo. *F.* ὑψώσω. *P.* ὕψωκα. *aor.* 1. *act.* ὕψωσα ας ε. *a.* 1. *act. ſubj.* ὑψώσω ῃς ῃ. *prat. paſſ.* ὕψωμαι σαι ται. *a.* 1. *paſſ.* ὑψώθην ης η, ητε. *a.* 1. *paſſ. ſubj.* ὑψωθῶ ῇς ῇ. *aor.* 1. *paſſ. infin.* ὑψωθῆναι. *part. a.* 1. *paſſ.* ὑψωθεὶς εῖσα έν. *fut.* 1. *paſſ.* ὑψωθήσομαι ῃ εται, *Lucæ* 18. 14, ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται, *qui ſe ipſum humiliat, extolletur.*

Ὕψωμα τ☉ τὸ ſublimitas.

Ὑψηλὸς ἡ ὸν ſublimis e. *Comparativus* ὑψηλότερ☉ α ον *ſublimior.* ὑψηλὰ ῶν τὰ *excelſa ſcil. loca, h.e. cælum ſupremum ſeu tertium, Hebr.* 1. 3. μετὰ βραχίον☉ ὑψηλȣ̃ *elato brachio, Act.* 13. 17.

Ὑψηλοφρονέω ῶ animo efferor. *præſ. imperat.* ὑψηλοφρόνει, είτω είτω, *Rom.* 11. 20. *F.* ήσω. *P.* κα. *Derivatur à nomine* ὑψηλόφρων ον☉ ὁ ἡ, *qui eſt mente elatâ. compoſitum ex* ὑψηλὸς ἡ ὸν *altus, ſublimis, excelſus, &* φρὴν ενὸς ἡ *mens.*

Ὑψι-

Ὕψιϛος ου ὁ altiſſimus, *de* Dᴇᴏ *dicitur. ad exprimendum Hebræum* עֶלְיוֹן. ὕψιϛα ων τὰ *loca altiſſima, h.e. cœlum ſupremum, ſeu tertium, Luc.* 2.14. *Th. adv.* ὕψι in alto. *unde eſt* ὑψίων *&* ὑψίτερος α ον. *Theocr.* δρύες ὑψίτεραι *quercus altiores. in ſuperl.* ὕψιϛος η ον *altiſſimus a um.*

Φ A.

Φάγω edo. *Fut.* 2. *med.* φάγομαι *edam,* φάγεσαι φάγεται, *pro* φαγοῦμαι φαγῆ (*Deut.* 8. *v.* 10. 2 *Reg.* 7. 2.) φαγεῖται. *aor.* 2. ἔφαγον ες ε. *a.* 2. *imperat.* φάγε έτω. *aor.* 2. *opt.* φάγοιμι οις οι, *Marc.* 11. 14. *a.* 2. *ſubj.* φάγω ῃς ῃ. *a.* 2. *infin.* φαγεῖν, *Matth.* 12. 4. *part. a.* 2. φαγὼν όντος ή, *Marc.* 6. 44.

Φάγος ου ὁ edax.

Φαινόλης ου ὁ *vide* Φενόλης ου ὁ.

Φαίνω in lucem profero, oſtendo. *item* ἀμεταβάτως luceo, *Iohan.* 1. 5. *F.* φανῶ. *aor.* 1. ἔφηνα. *a.* 2. ἔφανον ες ε. *P.* πέφαγκα. φαίνομαι appareo, videor, luceo, *Marc.* 14. 64. *fut.* 1. *med.* φανοῦμαι, 1 *Pet.* 4. 18. *præt. paſſ.* πέφαμμαι *& Atticè* πέφασμαι. *aor.* 2. *paſſ.* ἐφάνην ης η apparui. *aor.* 2. *paſſ. ſubj.* φανῶ ῇς ῇ *futur.* 2. *paſſ.* φανήσομαι ῃ εται.

Φανερὸς ὰ ὸν manifeſtus a um.

Φανερῶς *Adv.* manifeſtè.

Φανέρωσις εως manifeſtatio. 1 *Cor.* 12. 7.

Φανὸς οῦ ὁ laterna, lucerna, fax. *Iohan.* 18. 3.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Φανερόω ῶ manifeſto. *Fut.* ώσω. P. πεφανέρωκα, a. 1. act. ἐφανέρωσα ας ε. a. 1. act. imper. φανέρωσον σάτω. aor. 1. ſubj. φανερώσω ῃς ῃ. præſ. paſſ. φανερόομαι οῦμαι pateſio. item ſemel me die patefacio, Eph. 5. 13, πᾶν γὰρ τὸ φανερέμενον, φῶς ἐστι, quicquid enim res conſpicua reddit, lux eſt. al. quicquic pateſit, lucidun eſt. præt. paſſ. πεφανέρωμαι σαι ται factus ſun conſpicuus. præt. paſſ. infin. πεφανερῶσθαι, Heb 9. 8. a. 1. paſſ. ἐφανερώθην ης η idem. a. 1. paſſ ſubj. φανερωθῶ ῇς ῇ. a. 1. paſſ. infin. φανερωθῆναι part. a. 1. paſſ. φανερωθεὶς εῖσα έν. futur. 1. paſſ φανερωθήσομαι ῃ εται, conſpiciar.

Φαντάζω apparere facio. Fut. άσω P. πεφάντακα præſ. paſſ. φαντάζομαι appareo, videor. item imaginor. part. præſ paſſ. φανταζόμενον viſum, quod apparet, Heb. 12. 21. præt. paſſ. πεφάντασμαι σαι.

Φαντασία ας ἡ oſtentatio.

Φάντασμα τος τὸ ſpectrum.

Φάραγξ γγος ἡ propriè barathrum. h. e. profunda atque prærupta terræ cavitas, ſive hiatus. item vallis.

Φαρισαῖος αίου ὁ vocabulum origine Hebræum phariſæus h. e. interpretans. Erant enim ſcripturæ interpretes. פָּרַשׁ interpretatus eſt.

Hinc particip. pahul pl. פְּרוּשִׁים.

Φαρμακεὺς έως ὁ veneficus, magus. Apoc. 21. v. 8.

Φαρμακὸς οῦ ὁ idem, à φάρμακον ου τὸ, quæ vox

medi

media eſt, & modò medicinam, modò venenum ſignificat.

Φαρμακεία ας ἡ veneficium, à φαρμακεύω *veneficio utor.*

Φάσις εως ἡ *propriè apparitio.* à πέφασμαι σαι. *vide* φαίνω. *Sic Luna habet multas phaſes h. e. apparitiones, modò apparet falcata, modò gibboſa, &c. item* rumor, delatio, *nuntius* ein bottſchafft, *q. d. indicatio.* φαίνω *inter alia etiam ſignificat, oſtendo, indico, Actor.* 21. 31.

• Φάσκω dictito, jactito, glorior, *Rom.* 1. 22. *Apoc.* 2. 2. *item* ajo, affirmo, *Act.* 25. 19. *imperf.* ἔφασκον ες ε. *Thema* φημί.

Φάτνη ης ἡ præſepe, *ſtabulum.*

Φαῦλος ου ὁ faul, pravus, *pro quo Dores dicunt* φαῦρος ου ὁ, *unde per pleonaſmum literæ* λ *eſt* φλαῦρος ου ὁ, *pravus, malitioſus.* φλαῦρον ἔπος *contumelioſum verbum. Iohan.* 3. 20. ὁ φαῦλα πράσσων, *qui mala patrat.*

Φέγγος εος τὸ ſplendor, *jubar. Luc.* 11. 33.

• Φείδομαι *verb. med.* parco, *cum Genit.* F. φείσομαι ῃ εται. *a.* 1. *med.* ἐφεισάμην ω ατο *pe-perci. a.* 1. *med. ſubj.* φείσωμαι ῃ ηται.

Φειδομένως parce. *Adv.*

Φενόλης ου ὁ penula, *vox origine Latina.* 1 *Timoth.* 4. *v.* 13.

• Φέρω fero. *Imperf.* ἔφερον ες ε. F. οἴσω (*ab inuſitato* οἴω *fero.*) *a* 1. ἤνεγκα ας ε (*ab* ἐνέγκω) *tuli. a.* 1. *imperat.* ἔνεγκον άτω ατε. *a.* 2. ἤνεγκον.

præſ.

præſ. paſſ. φέρομαι feror, agor. infin. φέρεσθαι
ſequi, conſequi, Ebr. 9. 16. præſ. paſſ. ſubj.
φέρωμαι ῃ ηται ώμεθα tendamus. imperf. ἐφε-
ρόμην ου ετο. præt. paſſ. ἤνεγμαι (ab ἐνέχω.) a. 1.
paſſ. ἠνέχθην. part. a. 1. paſſ. ἐνεχθεὶς εῖσα έν.
præt. med. ἤνοχα, Atticè ἐνήνοχα.

Φεύγω fugio. fut. 1. med. φεύξομαι, Iacob. 4. 7.
a. 2. act. ἔφυγον ες ε fugi. præt. med. πέφευγα
(pro πέφυγα) ας ε, Exod. 14. 5.

Φήμη ης ἡ Doricè φάμα ας ἁ fama.

Φημὶ dico. a. 2. ἔφην ης η dixi.

Φθάνω pervenio. F. φθάσω. aor. 1. act. ἔφθασα.
a. 1. act. ſubj. φθάσω ῃς ῃ ωμεν præveniamus.
P. ἔφθακα. a. 2. ἔφθην, ceu ab inuſ. φθῆμι.

Φθαρτὸς ἡ ὸν corruptibilis e. à 3. ſingul. præt.
paſſ. ἔφθαρται verbi φθείρω corrumpo. 1 Co-
rinth. 15. 53.

Φθέγγομαι propriè, ſono. ſonum edo. item loquor.
F. φθέγξομαι. P. ἔφθεγμαι. a. 1. med. ἐφθεγξά-
μην ω ατο. part. a. 1. med. φθεγξάμενος η ον
locutus, 2 Pet. 2. 16. præt. med. ἔφθογγα.

Φθείρω corrumpo. F. 1. φθερῶ εῖς εῖ deſtruam.
P. ἔφθαρκα. a. 1. act. ἔφθειρα ας ε. a. 2. ἔφθα-
ρον ες ε. præſ. paſſ. φθείρομαι. a. 2. paſſ. ἐφθά-
ρην ης η. a. 2. paſſ. ſubj. φθαρῶ ῇς ῇ. præt. paſſ.
ἔφθαρμαι σαι ται. præt. med. ἔφθορα.

Φθινοπωρινὸς ἡ ὸν emarcidus a um, **wurm=
ſtichig**. ex φθίνω deficio, contabeſco, cujus Th.
eſt φθέω corrumpo. ſed uſitatum eſt verbum
hinc ortum φθείρω. & ex ὀπώρα ας ἡ autu-
mnus, item fructus autumnalis. Φθόγγος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Φθόγγος ου ὁ ſonus. à φθέγγομαι.
Φθόνος ου ὁ invidia.
Φθονέω ῶ invideo. *cùm Dat. F.* ήσω. *P.* ἐφθόνηκα. *aor.1.act.* ἐφθόνησα. *à* φθίνω *de vergo, vel* φθέω *corrumpo, deſtruo.*
Φθορὰ ᾶς ἡ corruptio. *à* φθείρω.
Φιάλη ης ἡ phiala. *Apoc.* 17. 1.
Φιλάγαθος ου ὁ ἡ amans bonorum.
Φιλάδελφος ου ὁ ἡ fraternâ charitate prӕditus a.
Φιλαδελφία ας ἡ fraterna charitas.
Φίλανδρος ου ἡ amans mariti. *epitheton probӕ uxoris.*
Φιλανθρωπία ας ἡ humanitas, *à nomine* φιλάνθρωπος ου ὁ ἡ *humanus.*) (Μισάνθρωπος ου ὁ ἡ *oſor hominis. Epitheton eſt antiqui ſerpentis, & ſeminis ejus.*
Φιλανθρώπως humaniter. *Adv. Act.* 27. 7.
Φιλάργυρος ου ὁ ἡ avarus a.
Φιλαργυρία ας ἡ avaritia.
Φίλαυτος ου ὁ ἡ amans ſui ipſius.
Φιλέω ῶ diligo (*q. d. deligo*) amo. *3. pl.* φιλοῦσι ſolent, *Matth.6.v.5.* expetunt, *Matth.23. v. 6. imperf.* ἐφίλεον ουν. *Fut.* φιλήσω. *P.* πεφίληκα. *prӕt. paſſ.* πεφίλημαι. *aor. 1. act.* ἐφίλησα *oſculatus ſum. aor. 1. act. ſubj.* φιλήσω, *Matth.26.48. a. 1. act. infin.* φιλῆσαι oſculari. *prӕt. med.* πέφιλα.
Φιλήδονος ου ὁ ἡ voluptatibus deditus. *ex* φίλος *amicus &* ἡδονὴ ῆς ἡ *voluptas.*
Φίλημα τος τὸ oſculum, ἀσπασμός.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Φιλία ας ἡ amicitia. *Iacob. 4. 4.*

Φίλος ου ὁ amicus, *Luc. 7. 37.* φίλη ης ἡ amica *Luc. 15. 9.*

Φιλόθεος ου ὁ ἡ Dei amans.

Φιλόνεικος ου ὁ ἡ contentioſus a. *ex* φίλος & νεῖκος εος τὸ *jurgium, contentio. idem quo* φίλερις ιδος ὁ ἡ *amans rixarum.*

Φιλονεικία ας ἡ *contentio. rixarum amor.*

Φιλόξενος ου ὁ ἡ hoſpitalis. *1 Tim. 3. 2.*

Φιλοξενία ας ἡ hoſpitalitas.

Φιλοπρωτεύω primatum amo, ambio, *cupio eſſ primus.* φιλόπρωτος ου ὁ *cupiens eſſe primus*

Φιλόσοφος ου ὁ ἡ *propriè, ſtudio ſapientiæ dedi tus. Act. 17. 18,* philoſophus a.

Φιλοσοφία ας ἡ *philoſophia. item* ſophiſtica, *qu eſt veræ philoſophiæ abuſus, Coloſſ. 2. 8.*

Φιλόστοργος ου ὁ ἡ ad amandum propenſus a. *ex* φίλος *amicus, deditus, &* στοργὴ ῆς ἡ *amor inter parentes & liberos reciprocus, à Deo animis hominum inſitus. à præt. med.* ἔστοργα *verbi* στέργω *amore naturali complector. item acquieſco. item ſimpliciter, diligo. F.* στέρξω. *præt. act.* ἔστερχα. *a. 1.* ἔστερξα. *Eccleſ. 7. 21. & 27. 17*

Φιλότεκνος ου ὁ ἡ amans liberorum. *ex* φίλος *amicus. &* τέκνον ου τὸ *proles.*

Φιλοτιμέομαι οῦμαι *propriè, ambio honorem item* contendo. *à* φιλότιμος ου ὁ ἡ *honori cupidus. ex* φίλος & τιμὴ ῆς ἡ *honor.*

Φιλόφρων ονος ὁ ἡ comis, benevolus. *ex* φίλος *amicus a, &* φρὴν ενὸς ἡ *animus.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Φιλοφρόνως Adv. comiter, peramicè, Actor. 28. v. 7.

Φιμόω ῶ propriè, os capiſtro obthúro, obſtruo, ccclúdo, os óbligo, 1 Cor. 9. 9. propriè dicitur de jumentis. per metaphoram ad ſilentium adigo, 1 Pet. 2. 16. F. ώσω. P. πεφίμωκα. aor. 1. act. ἐφίμωσα. præt. paſſ. πεφίμωμαι obmutui. præt. paſſ. imperat. πεφίμωσο ώσθω obmuteſce, cujus tyrannis jampridem fuiſſet coërcenda. a. 1. paſſ. ἐφιμώθην ης η, Matth. 22. v. 12. propriè, capiſtratus fuit. q. d. prorſus obmutuit. quaſi fræno vel capiſtro injecto. a. 1. paſſ. imper. φιμώθητι obmuteſce. verbum hoc derivatur à nomine φίμος ου ὁ vel φιμὸς οῦ ὁ capiſtrum, camus, fiſcella.

Φλὸξ φλογὸς ἡ flamma. Th. φλέγω uro. Futuro φλέξω, Ier. 17. 4. P. πέφλεχα. præt. med. πέφλογα, unde pro φλογὴ derivatur φλὸξ φλογὸς ἡ. & hinc eſt

Φλογίζω inflammo. part. præſ. φλογίζων ουσα ον inflammans. F. ίσω. P. πεφλόγικα. a. 1. ἐφλόγισα. præſ. paſſ. φλογίζομαι inflammor. part. præſ. paſſ. φλογιζόμενος η ον inflammatus. aor. 1. paſſ. ἐφλογίσθην η η, Dan. 3. 27.

Φλύαρος ου ὁ ἡ ſcurra, nugax, garrulus a. à φλύω vel φλέω nugor, ineptio.

Φλυαρέω ῶ garrio. F. ήσω. P. πεφλυάρηκα. a. 1. ἐφλυάρησα. 3 Ioh. v. 10, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, verbis improbis in nos debacchans.

Φόβος ου ὁ metus, timor. à præt. med. πέφοβα verbi

verbi φέβομαι fugio, metuo. metus eſt fuga mali. Hinc eſt verbum

Φοβέω ῶ *timorem injicio,* terreo. *facio timere* F. ήσω. P. πεφόβηκα. Φοβέομαι οῦμαι metuo *cum Accuſ. Præſ. imperat.* φοβέου οῦ, εέσθω έισθω, έεσθε εῖσθε. *Imperf.* ἐφοβεόμην ούμην έου οῦ, έετο εῖτο. *a.* 1. *paſſ.* ἐφοβήθην ης η ησαν timui. *aor.* 1. *paſſ. imperat.* φοβήθητι ήτω ητε *a.* 1. *paſſ. ſubj.* φοβηθῶ ῇς ῇ ῆτε *metuam. part. aor.* 1. *paſſ.* φοβηθεὶς εῖσα ὲν, *metuens. Hebraiſmus, qui notat* ἔμφασιν, *Luc.* 2. *verſ.* 9. φοβεῖσθαι φόβον *percelli vehementi timore.* terreri, *Rom.* 13. ?.

Φοβερὸς ὰ ὸν formidabilis e, horrendus a um.

Φόβητρον ου τὸ terriculamentum. *à* φοβέω ῶ.

Φοίνιξ *vel* φοῖνιξ ικος ὁ palma.

Φονεὺς έως ὁ homicida.

Φονεύω occído. *F.* εύσω. *P.* πεφόνευκα. *aor.* 1. *act.* ἐφόνευσα.

Φόνος ου ὁ homicidium, *à præt. med.* πέφονα, *verbi* φένω *occído, interficio.*

Φορέω ῶ fero, geſto. (*à nomine* φορὸς οῦ ὁ *ferens, à præt. med. inuſitato* πέφορα *verbi* φέρω.) *Fut.* έσω. *aor.* 1. ἐφόρεσα. *P.* πεφόρεκα.

Φόρον ου τὸ forum. παρὰ τὸ φέρειν, *quòd eò omnia ferantur venalia. Act.* 28. 15.

Φόρος ου ὁ tributum. δασμὸς *apud Xenoph.* tributum *quod exigitur ab hoſtibus.*

Φόρτος ου ὁ onus. *q.* φέρτος *à* φέρω. *propriè de navis onere dicitur, unde quaſi diminutivum*

Φορτίον

Φορτίον ου τὸ, idem, *Matth. 11. 30.*

Φορτίζω onero. *cum Accuſ.* F. ίσω. P. πεφόρτικα. *præſ. paſſ.* φορτίζομαι *oneror. præt. paſſ.* πεφόρτισμαι. *part. præt. paſſ.* πεφορτισμένος η ον, oneratus, *onuſtus a um.*

Φραγέλλιον ου τὸ flagellum. *Vocabulum hoc eſt origine Latinum, ubi Græci* λ *mutarunt in* ρ, *ne tria* λ *concurrerent. Sic hodie Itali à majorum ſuorum conſuetudine alieniores l mutant in i, & pro pleno dicunt pieno, pro placere piacere. Flagellum verò eſt diminutivum nominis* flagrum, *q. d. parvum flagrum. flagrum verò eſt ſcútica, quâ ſervi cædebantur, ſic dicta, quòd pars corporis eâ percuſſa quaſi flagret h. e. ardeat.*

Φραγελλόω ῶ flagello. F. ώσω. *a. 1.* ἐφραγέλλωσα. *part. aoriſt. 1. act.* φραγελλώσας αντος ὁ P. πεφραγέλλωκα.

Φραγμὸς οῦ ὁ ſeptum **ein Zaun.** *Derivatur à*

Φράσσω *vel* ττω, *propriè, ſepio ſepivi* **ich umbzeune.** *item* occludo, obſtruo. *Sic Prov. 21. v. 13,* φράσσειν τὰ ὦτα *aures obturare.* F. φράξω. P. πέφραχα. *a. 1. act.* ἔφραξα ας ε αν. *a. 2. act.* ἔφραγον ες ε. *præt. paſſ.* πέφραγμαι ξαι κται. *aor. 2. paſſ.* ἐφράγην ης η *obſtructus fui. a. 2. paſſ. ſubj.* φραγῶ ῇς ῇ *obſtruar, Rom. 3. 19. fut. 2. paſſ.* φραγήσομαι ῃ εται *obſtruar, interrumpar.* καταφράττω *armis circumquaque munio. unde* ἱππεὺς κατάφρακτος *eques cataphractus.*

·Φράζω ediſſero. F. άσω. *a.* 1. ἔφρασα. *a.* 1. *act.* *imperat.* φράσον άτω *ediſſere, expone.* P. πέφρακα. *præt. paſſ.* πέφρασμαι σαι, *unde eſt* φράσις εως ἡ *modus loquendi.*

Φρέαρ ατος τὸ puteus.

Φρένες ῶν αἱ intelligentia. *Dat. pl.* φρεσί. *à nominativo* φρὴν ενὸς ἡ *animus, mens.*

Φρεναπατάω ῶ *propriè, mentem decipio. q. d.* φρένα ἀπατάω. *item* decipio. F. ήσω. P. πεφρεναπάτηκα.

Φρεναπάτης ου ὁ mentium deceptor, *ex* ἀπάτη ης ἡ *fraus, impoſtura, q. d. aberratio à ſemita* πάτος ου ὁ *ſemita, &* φρὴν ενὸς ἡ *mens.*

Φρίσσω *vel* ττω horreſco. *item cum horrore reformido. cum Accuſ.* F. φρίξω. *a.* 1. ἔφριξα. P. πέφρικα. *præt. paſſ.* πέφριγμαι ξαι κται. *unde eſt* φρικτὸς ἡ ὸν *tremendus a um. Iac* 2. *v.* 19.

Φρονέω ῶ (*pro* φρενέω à φρὴν ενὸς ἡ *animus*) ſapio, ſtatuo, ſentio, curo. *item* deſidero *Rom.* 8. 5. *præſ. imperat.* φρόνεε ει, εέτω είτω *Coloſſ.* 3. 2. *imperf.* ἐφρόνεον ουν *ſolicitus eram* *Fut.* ήσω. P. πεφρόνηκα. *præſ. paſſ.* φρονέομαι οῦμαι *ſentior. præſ. paſſ. imperat.* φρονέου οῦ εέσθω είσθω.

Φρόνημα ατος τὸ cogitatio. *item* deſiderium.

Φρόνησις εως ἡ prudentia.

Φρόνιμος ου ὁ ἡ prudens.

Φρονίμως *Adv.* prudenter.

Φροντίζω curo, ſtudeo. *F.* ίσω. *a.* 1. *act.* ἐφρόντισα

a. 1

a. 1. *act. ſubj.* φροντίσω ῃς ῃ, ωσι, *&c. P.* πεφρόντικα. à φροντὶς ιδος ἡ *cura &* φροντέω ῶ.

Φρουρέω ῶ *præſidio teneo, cuſtodio. cum Accuſ.* (à φρουρὸς ȣ ὁ *cuſtos, miles præſidiarius, comp. ex* πρὸ & οὖρος ȣ ὁ *cuſtos, factâ craſi, & mutato* π *in* φ, *prout fit in voce* φροῦδος ὁ ἡ *evanidus ex* πρὸ & ὁδὸς ȣ ἡ *via.*) *imperf.* ἐφρούρεον ȣν, εες εις, εε ει. *Fut.* φρουρήσω. *aor.* 1. ἐφρούρησα. *P.* πεφρούρηκα. *præſ. paſſ.* φρουρέομαι ȣμαι præſidio teneor, cuſtodior. φρουρὰ ᾶς ἡ *cuſtodia, præſidium.*

Φρυάσσω vel ττω fremo, *propriè de equo feroci & hinnienti. F.* ξω. *aor.* 1. ἐφρύαξα. *P.* πεφρύαχα.

Φρύγανον ȣ τὸ ſarmentum, *virgultum aridum, crematu facile.* **dorre reiſer.** *Act.* 28. 3. *A Them.* φρύγω *vel* φρύσσω *torrefacio. Fut.* ξω. *P.* πέφρυγα. *præt. paſſ.* πέφρυγμαι ξαι κται. *præt. med.* πέφρυγα.

Φυγὴ ῆς ἡ fuga. *vide* Φεύγω *fugio.*

Φύλαξ ακος ὁ ἡ cuſtos.

· Φυλακὴ ῆς ἡ *cuſtodia. item* carcer, *Act.* 26. 10. φυλακῇ κατακλείειν, *carceri includere.*

· Φυλακίζω in carcerem *conjicio*, pertraho. *F.* ίσω. *P.* πεφυλάκικα.

· Φυλάσσω *vel* ττω cuſtodio, ſervo. *F.* φυλάξω. *P.* πεφύλαχα. *aor.* 1. ἐφύλαξα. *aor.* 1. *imperat.* φύλαξον άτω ατε *cavete vobis.* φυλάσσομαι caveo, cuſtodior. *a.* 1. *med.* ἐφυλαξάμην ω ατο *obſervavi.*

Φυλακτήρια ων τὰ, *q. d. conſervatoria,* phyla-
cteria, *quibus memoria legis conſervabatur.*
à φυλακτὴρ ῆρος ὁ *cuſtos, vigil. Th* φυλάσσω.

Φυλὴ ῆς ἡ tribus. δώδεκα φυλαὶ *duodecim tribus.*

Φύλλον ου τὸ folium.

Φύραμα τος τὸ maſſa luti, *Rom. 9. 21.* farina
aquâ ſubacta, *1 Cor. 5. 6. A* φυράω *miſceo,*
macero, ſubigo. F. άσω. P. πεφύρακα. *a. 1. act.*
ἐφύρασα. *præt. paſſ.* πεφύραμαι.

Φύσις εως ἡ natura. *à* φύω *facio naſci. vide in-*
frà. item recta ratio, *1 Cor. 11. 14. item* prima
hominis conceptio in utero materno, *Eph.*
2. v. 3. confer Pſalm. 51. 7.

Φυσικὸς ἡ ὸν naturalis e. Φυσικῶς naturaliter.

Φυσιόω ῶ inflo. *Fut.* ώσω. *P.* πεφυσίωκα. *præſ.*
paſſ. φυσιόομαι οῦμαι inflor, turgeo. *præt. paſſ.*
πεφυσίωμαι. *part præt. paſſ.* πεφυσιωμένος
η ον *inflatus a um. à* φῦσα ης ἡ *vel* φύσσα
ης ἡ *follis.*

Φυσίωσις εως ἡ tumor, *inflatio animi. 2 Co-*
rinth. 12. 20.

Φυτεία ας ἡ plantatio. *& idem quod* φυτὸν οῦ τὸ,
φύτευμα ατος τὸ, planta.

Φυτεύω planto. *Imperf.* ἐφύτευον ες ε. F. εύσω.
P. πεφύτευκα *aor. 1. act.* ἐφύτευσα ας ε. *præt.*
paſſ. πεφύτευμαι σαι ται. *part. præt. paſſ* πε-
φυτευμένος η ον. *a. 1. paſſ.* ἐφυτεύθην ης η. *a. 1.*
paſſ. imper. φυτεύθητι ήτω *plantator tu, ille.*

Φύω *gigno, item naſcor.* F. ύσω. *a. 2.* ἔφυον ες ε.
dicitur etiam aor. 2. ἔφυν υς υ *tanquam à*
φῦμι,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

φῦμι, *unde eſt part. a. 2.* φὺς ὕντος ὁ. *præſ. paſſ* φύομαι *naſcor. præt. paſſ.* πέφυμαι σαι, *unde eſt* φύσις εως ἡ *natura*, πέφυται, *unde eſt* φυτὸν οῦ τὸ *planta. a. 2. paſſ.* ἐφύην ης η. *part. a. 2. paſſ.* φυεὶς εῖσα έν.

Φωλεὸς οῦ ὁ luſtrum, latibulum.

Φωνὴ ῆς ἡ vox, ſonus, ſonitus. *2 Petr. 2. v. 16,* ἀνθρώπου φωνὴ *vox hominis.* φωνὴ σάλπιγγος, *Matth 24. 31. cantus tubæ, Apoc. 6. 1.* φωνὴ βροντῆς *ſonus tonitrui. Hinc eſt verbum*

Φωνέω voco, nomino, invito. *Imperf.* ἐφώνεον ουν. *F.* φωνήσω *ſonum edam. Iohan. 13. v. 19,* ἀλέκτωρ φωνήσει, *gallus canet. P.* πεφώνηκα. *a. 1.* ἐφώνησα ας ε. *a. 1. act. imperat.* φώνησον άτω *voca. a. 1. paſſ.* ἐφωνήθην ης η. *a. 1. paſſ. infin.* φωνηθῆναι *vocari.*

Φῶς (*contractum ex* φάος εος τὸ *lux*) φωτὸς τὸ lux, lumen. *candela, Act. 16. v. 29.* focus, *Luc. 22. 56,* πρὸς τὸ φῶς *apud focum. Them.* φάω ῶ *luceo.*

Φωστὴρ ῆρος ὁ lumen, luminare, ἀ φώσκω. *Apoc. 21. 11.*

Φωσφόρος ου ὁ *phóſphorus,* lucifer. *ex* φορὸς οῦ ὁ *ferens &* φῶς φωτὸς τὸ. *propriè* nomen ſtellæ. *ſed 2 Pet. 1. 10. lumen. per metaph. ſic pellatur fulgor Euangelii.*

Φωτεινὸς ἡ ὸν lucidus a um.

Φωτίζω *illumino*, illuſtro, *in lucem produco, 2 Tim. 1. 10. (ex* φῶς φωτὸς τὸ *lumen.) F.* φωτίσω. *P.* πεφώτικα. *aor. 1.* ἐφώτισα. *aor. 1. act.*

infin φωτίσαι. part. a. I. φωτίσας αντος ὁ. præt.
paſſ. πεφώτισμαι σαι ται. a. I. paſſ. ἐφωτίσθην
ης η. part. a. I. paſſ. φωτισθεὶς έντος ὁ.

Φωτισμὸς οῦ ὁ lumen, ſplendor, fulgor.

Χ Α.

ΧΑίρω gaudeo. imperf. ἔχαιρον ες ε, Luc. 13.
v. 17. præſ. imperativi χαῖρε ſalve, ave, Io-
han. 19. v. 3. Fut. χαρῶ, Apoc. 11. 10. P. κέχαρ-
κα. a. 2. act. ἔχαρον. præt. paſſ. κέχαρμαι. a. 2.
paſſ. ἐχάρην ης η gaviſus fui. aor. 2. paſſ. ſubj.
χαρῶ ῇς ῇ gaudeam. aor. 2. paſſ. infin. χαρῆναι
gaudere. fut. 2. paſſ χαρήσομαι lætabor. præt.
med. κέχαρα. Helleniſmus χαίρειν χαρὰν gau-
dere gaudium, Matth. 2. 10. hoc eſt ſummo
perfundi gaudio.

Χάλαζα ης ἡ grando. Apoc. 8. 7.

Χαλάω ῶ demitto, ſubmitto. Fut. χαλάσω. a. I.
ἐχάλασα ας ε. a. I. imperat. χάλασον άτω ατε.
part. a. I. act. χαλάσας αντος ὁ. P. κεχάλακα.
præt. paſſ. κεχάλασμαι σαι ται. a. I. paſſ. ἐχα-
λάσθην ης η, 2 Cor. 11, 33. demiſſus fuit.

Χαλεπὸς ὴ ὸν difficilis e, ſævus. Th χαλέπτω lædo.
F. ψω. P. κεχάλεφα. præt. med. κεχάλεπα.

Χαλινὸς οῦ ὁ frænum. χαλινόω ῶ fræno.

Χαλιναγωγέω ῶ fræno duco. cum Accuſ. F. ήσω.
P. κεχαλιναγώγηκα. a. I. ἐχαλιναγώγησα. a. I.
act. infin. χαλιναγωγῆσαι fræno moderari. Ex
χαλινὸς οῦ ὁ frænum, & ἀγωγὸς οῦ ὁ ἡ dux viæ.
Th. eſt ἄγω duco.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Χαλκεὺς έως ὁ faber ærarius. à χαλκὸς οῦ ὁ æs
æris, *genus metalli.*

Χαλκηδὼν όνος ὁ. *nomen gemmæ,* chalcedonius.

Χαλκίον ου τὸ vas æreum, *quo coquus utitur.*

Χαλκολίβανον ου τὸ *chalcolibanum. ex* χαλκὸς οῦ ὁ
æs & λίβανος ου ὁ thus. *Suidas tradit eſſe
electri genus auro pretioſius.*

Χαλκὸς οῦ ὁ æs, nummus æneus, *Matth.* 10. 9.

Χάλκεος οῦς, έη ῆ, εον οῦν æreus a um.

Χαμαὶ humi *Adv.*

·Χαρὰ ᾶς ἡ gaudium. *à præt. med.* κέχαρα *verbi*
χαίρω *lætor.*

Χάραγμα τος τὸ ſculptura, character, *nomen
verbale, à verbo* χαράσσω *vel* ττω *inſculpo.
incido, imprimo. Fut.* χαράξω. *P.* κεχάρακα.
præt. paſſ. κεχάραγμαι ξαι κται.

Χαρακτὴρ ῆρος ὁ character, *nota inſculpta.
Heb.* 1. 3.

Χάραξ χάρακος ὁ vallum *ſeu* agger, *quo caſtra
muniri ſolent.*

Χάρις ιτος ἡ gratia, 2 *Cor.* 12. *v.* 9. gratiarum
actio, 1 *Cor.* 10. 30 gaudium, 2 *Cor.* 1. *v.* 15.
eleemoſyna *per meton. cauſæ,* 1 *Cor.* 16. 3.
in Accuſ. χάριν, *Iacob.* 4. 6. *Sæpe* χάριν *po-
nitur pro* ἕνεκα. *Luc.* 7. 47, οὗ χάριν λέγω σοι,
cujus rei gratiâ dico tibi.

Χαρίζομαι dono, gratificor, *Eph.* 4. 32. *condô-
no. F.* χαρίσομαι ῃ εται. *præt. paſſ.* κεχάρισμαι
condonavi. a. 1. *paſſ.* ἐχαρίσθην ης η *donatus
fui. aor.* 1. *paſſ. infin.* χαρισθῆναι *donari. part.*

aor. 1. *paſſ.* χαρισθεὶς έντος donatus, *gratis datus*, 1 *Cor*. 2. 12. *fut*. 1. *paſſ*. χαρισθήσομαι ηεται *donabor*. aor. 1. *med*. ἐχαρισάμην ω ατο *gratificatus fui*, gratis dedi, *item gratuitò donavi & remiſi, quod quis debuit. Luc*. 7. *v*. 42, μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο.

• Χάρισμα τος τὸ donum, *quod quis gratificatur*. 1 *Cor*. 12. 4.

Χαριτόω ῶ facio ut aliquis ſit acceptus, *ut valeat gratiâ*. F. ώσω. *aor*. 1. *act*. ἐχαρίτωσα ας ε *acceptum reddidi*. P. κεχαρίτωκα. *præt. paſſ*. κεχαρίτωμαι. *part. præt. paſſ*. κεχαριτωμένος η *gratiam conſecutus a*.

Χάρτης ου ὁ charta æ, 2 *Iohan. verſ*. 13. χαρτίον ου τὸ *volumen, idem quod* κεφαλὶς ίδος ἡ, *Ierem*. 36. *v*. 37.

Χάσμα τος τὸ hiatus *à* χαίνω *hiſco, dehiſco*. F. χανῶ. *a*. 1. ἔχηνα. *Att. a*. 1. *infin*. χᾶναι. *a*. 2. *act*. ἔχανον *aperui, Gen*. 4. 11. P. κέχαγκα. *præt. paſſ*. κέχασμαι, *hinc fit chaſma*.

• Χεῖλος εος τὸ labium, 1 *Petr*. 3. 10. *per metonymiam Hebraicam* ſermo, 1 *Cor*. 14. 21. *per metaphoram Hebr*. litus *ſeu* ora maris, *Hebr*. 11. 12.

Χειμάζω *hyberno, hyemem traduco. Fut*. άσω. *a*. 1. ἐχείμασα. P. κεχείμακα. *præſ. paſſ*. χειμάζομαι tempeſtate jactor.

Χειμὼν ῶνος ὁ hyems, 2 *Tim*. 4. *v*. 21. tempeſtas, *Act*. 27. 20. *à* χεῖμα τος τὸ *hyems*.

ἀπὸ

ἀπὸ τοῦ χέειν (*pro χέω dicitur etiam χείω*) *quod multas fundat pluvias & nives, ſicut & ipſa Latina vox origine Græca παρὰ τὸ ὕειν à pluendo.*

Χείμαῤῥος ου ὁ torrens, *ex* χεῖμα τος τὸ *hyems, tempeſtas, &* ῥόος ου ὁ *fluxus, q. d.* ῥόος τοῦ χείματος. ῥόος οῦς, όου οῦ, ὁ, ἀ ῥέω, *fluo. in futuro* ῥεύσω. *præt.* ἔῤῥευκα. *præt. med.* ἔῤῥοα, *unde eſt* ῥόος *fluxus. Confer* Παραῤῥέω.

Χεὶρ χειρὸς ἡ manus, *Act.* 28.3. gratia & benedictio Dei, *Luc.* 1.66. poteſtas, *Luc.* 1.74. *Iohan.* 3.35. potentia, *Act.* 11. *v.* 21. vindicta, *Act.* 13. *v.* 11. pravus affectus, *quem per manum exſerimus, Matth.* 5. *v.* 39. machinatio, *Luc.* 22. 21. *Confer.* 2 *Reg.* 14. 19. Ἐν χειρὶ בְּיַד *idem quod* per, *Act.* 7.35. Διὰ χειρῶν, *idem, Act.* 19.10. *Notetur phraſis,* ἐπιθεῖναι τινὶ χεῖρα, imponere alicui manum, *quo geſtu Apoſtoli uſi fuiſſe leguntur in creandis verbi miniſtris,* 1 *Tim.* 5.22. *à perſonis ordinandis, ut loquuntur, Num.* 27.18, *item à beſtiis ſacrificandis, quibus manus olim* (*Exod.* 29. *v.* 10.) *imponebatur, geſtu huc tranſlato. quo indicare voluerunt, perſonam hanc* Deo *inprimis conſecratam.*

Χειραγωγὸς οῦ ὁ ἡ qui vel quæ manu ducit. *ex* χεὶρ χειρὸς ἡ *manus, &* ἀγωγὸς οῦ ὁ ἡ *dux viæ. Th.* ἄγω. *Act.* 13. 11.

Χειραγωγέω ῶ manu duco. *Fut.* ήσω. *Præt.* κεχειραγώγηκα.

Χειρόγραφον ου τὸ chirógraphum, ſyngrapha. *q. d.* χειρὶ γεγραμμένον, *manu propria ſcriptum.*

Χειροποίητος ου ὁ ἡ manu factus a. *q. d.* τῇ χειρὶ ποιητός.

Χειροτονέω ῶ per ſuffragia creo. *q. d.* χεῖρα τείνω, *manum protendo,* protenſa manu eligo. *Solebant enim protenſa manu ſuffragium & ſententiam ferre. F.* ήσω. *P.* κεχειροτόνηκα. *a. 1. act.* ἐχειροτόνησα. *aor. 1. paſſ.* ἐχειροτονήθην ης η. *Confer* Προχειροτονέω ῶ.

· Χείρων ονος ὁ ἡ pejor, deterior. *Poſitivus ejus* κακὸς ἡ ὸν *malus a um.*

· Χῆρος ου ὁ *viduus.* Χήρα ας ἡ vidua. 1 *Tim.* 5. *v.* 5.

Χθὲς heri, *Adv.* ὁ χθὲς *ſcil.* ὢν *heſternus.*

Χίλιοι αι α mille.

Χιλιὰς άδος ἡ numerus millenarius.

Χιλίαρχος ου ὁ militum tribûnus, **ein obriſter.**

Χιτὼν ῶνος ὁ tunica. *Ionicè* κιθών.

· Χιὼν όνος ἡ nix, παρὰ τὸ χέειν

· Χλαμὺς ύδος ἡ chlamys ydis *g. f. & chlámyda a* **ein ritterkleid/ oder kriegsmantel.**

Χλευάζω cavillor, *exſibilo, ludificor.* (à χλεύη ης η *riſus, illuſio, cavillum, quaſi* χειλεύη, *quod peragatur labiis.*) *imperf.* ἐχλεύαζον ες ε. *P.* άσω. *P.* κεχλεύακα. *præt. paſſ.* κεχλεύασμαι σαι σται, *unde* χλευαστὴς οῦ ὁ *cavillator, irriſor.*

Χλιαρὸς ὰ ὸν tepidus a um. *à* χλιαίνω *tepefacio. F.* χλιανῶ. *P.* κεχλίαγκα.

Χλωρὸς ὰ ὸν viridis e. χλωρὸς χόρτος *viride gramen.*

men. Them. χλόα ης ἡ *herba viridis. unde* χλοερός *contractè* χλωρός.

Χοϊκὸς ἡ ὸν pulvereus a um. χό☉ οὸς, όυ ὁ *pulvis, terra egeſta, Marc.*6.11. *à* χέω *fundo. præt. med. inuſitato* κέχοα.

Χοῖνιξ ικ☉ ἡ chœnix *menſuræ nomen, ſextarios duos ſeu cotylas quatuor continentis.*

Χοῖρ☉ ου ὁ ἡ porcus a.

·Χολὴ ῆς ἡ fel, bilis. *item* virus odii & invidiæ, *Act.* 8. 23. χολέρα ας ἡ *chólera.*

Χολάω ῶ indignor, iraſcor. *cum Dat. Fut.* άσω. *P.* κεχόλακα.

Χορηγέω ῶ *propriè, ſum dux chori, chorum ductito. item* ſuppedito, *cum Accuſ. Fut.* ήσω. *a.*1. ἐχορήγησα ας ε. *a,*1. *infin.* χορηγῆσαι. *P.* κεχορήγηκα. *Eſt compoſ. ex* χορὸς οῦ ὁ (*quod ſequitur. vox orta videtur ex* χαίρω *gaudeo. q. d.* χαρὸς) *&* ἄγω *duco.*

Χορὸς οῦ ὁ *propriè*, cœtus canentium & ſaltantium, *Luc.* 15. 25.

Χόρτ☉ ου ὁ gramen, fœnum, herba.

·Χορτάζω *propriè, herbis paſco, gramine, ſeu fœno ſagino. item per ſynecdochen ſpeciei*, ſaturo. *F.* άσω. *P.* κεχόρτακα. *a.* 1. ἐχόρτασα ας ε. *a.* 1. *act. infin.* χορτάσαι *ſaturare, Marc.*8. 4, χορτάσαι ἄρτων, *ſaturare panibus. præſ. paſſ.* χορτάζομαι ſáturor, ſatior. *præt. paſſ.* κεχόρτασμαι. *a.* 1. *paſſ.* ἐχορτάσθην ης η, ητε ησαν. *a.* 1. *paſſ. infin.* χορτασθῆναι *ſaturari. fut.* 1. *paſſ.* χορτασθήσομαι ῃ εται, εσθε, *Luc.* 6. 21.

Χόρ-

Χόρτασμα τος τὸ cibus. *Act.* 7. 11.

Χόος οῦς, όου οῦ, ὁ pulvis. *vide* Χοϊκός.

Χράω ῶ do mutuò, cómmodo. F. ήσω. *a.* 1. ἔχρησα. *a.* 1. *act. imperat.* χρῆσον. P. κέχρηκα.

Χράομαι ῶμαι utor. *cum Dativ. præſ. imperat.* χράου ῶ *utere*, 1 *Tim.* 5. 23, οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ, *utere pauculo vino. imperf.* ἐχραόμην ώμην, άου ῶ, άετο ᾶτο, άοντο ῶντο, *Act.* 27. 17. F. χρήσομαι. *Præt. paſſ.* κέχρημαι *uſus ſum. aor.* 1. *med.* ἐχρησάμην ω ατο. *a.* 1. *med. imperat.* χρῆσαι άσθω. *a.* 1. *med. ſub.* χρήσωμαι ῃ ηται.

Χρεία ας ἡ neceſſitas, *Act.* 28. 11, τὰ πρὸς χρείαν *ſcil.* ὄντα, *neceſſaria.* indigentia, *Epheſ.* 4. 28. ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι, *ut habeat quod impertiat egenti.* χρείαν ἔχω egeo. *cum Genit.*

Χρεωφειλέτης ου ὁ debitor. (*compoſitum ex* χρέος εος τὸ, *pro quo etiam dicitur* τὸ χρέως ου ω *æs alienum, debitum. &* ὀφειλέτης ου ὁ *debitor, ab* ὀφείλω *debeo.*)

Χρὴ oportet *verbum imperſonale cum Accuſ. imperf.* ἐχρῆν *oportebat. Fut.* χρήσει *oportebit. Præſ. infin.* χρῆναι *oportere.*

Χρήζω indigeo. *cum Genit.* (*pro* χρηίζω.) *Th.* χρεία ας ἡ *egeſtas.*

Χρῆμα τος τὸ pecunia. χρήματα ων τὰ *pecuniæ, opes, facultates,* παρὰ τὸ χρῆσθαι *ab utendo, quarum vis & præſtantia colligitur ex uſu.*

Χρηματίζω Dei nomine loquor, *divinitus admoneo,* nominor, *Rom.* 7. 3. F. ίσω. *a.* 1. ἐχρη-

μάτισα

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

μάτισα ας ε nominatus fui. aor. 1. *act. infin:* χρηματίσαι *nominari. præſ. paſſ* χρηματίζομαι divinitus admoneor. *Iuſtinus Martyr reddit,* καὶ ἀποκάλυψιν κελεύομαι. *h.e. per revelationem monear, jubeor præt. paſſ.* κεχρημάτισμαι σαι σται *divinitus fui admonitus, fui juſſus, fui edoctus, Hebr.*8.5. *part. præt. paſſ.* κεχρηματισμένος η ον, divinitus promiſſus, *Luc.* 2. *v.* 26. *aor.* 1. *paſſ.* ἐχρηματίσθην ης η idem. *part. aor.* 1. *paſſ.* χρηματισθεὶς έντος ὁ *divinitus admonitus.*

Χρηματισμὸς οῦ ὁ divinum reſponſum. *Rom.* 11. *v.* 4.

Χρῆσις εως ἡ uſus. *à* χράομαι ῶμαι *utor.*

Χρήσιμος ου ὁ ἡ utilis.

Χρηστὸς ἡ ὸν utilis, bonus, benignus, *qui quibus poteſt prodeſt, & nemini nocet.* χρηστὸν οῦ τὸ benignitas. *Comparat.* χρηστότερος α ον *melior, us. A* χράω *commodo.*

Χρηστότης ητος ἡ utilitas.

Χρηστεύομαι benignus ſum. *Fut.* εύσομαι. P. κεχρήστευμαι.

Χρηστολογία ας ἡ blandiloquentia, *à nomine* χρηστολόγος ου ὁ ἡ *blandiloquus a. q. d.* λέγων τὰ χρηστά.

Χρίσμα τος τὸ unctio. *Sic vocatur* SPIRITVS SANCTVS, 1 *Ioh.* 2. 20. *Thema* χρίω.

Χριστὸς οῦ ὁ unctus. *à* 3. *ſing.* κέχρισται *verbi* χρίω. *cognomen* D. N. IESV, *quo officium ejus indicatur.*

Χρισια-

Χριστιανὸς ἡ ὸν Chriſtianus a um, *Act.* 11. 26. *Sic dicitur à* CHRISTO *ſuo* DOMINO, *cujus unctionis particeps redditur.* 2 *Cor.* 1. 21.

Χρίω ungo. *Fut.* χρίσω. *aor.* 1. *act.* ἔχρισα ας ε. P. κέχρικα. *præt. paſſ.* κέχρισμαι σαι ται.

Χρόνος ου ὁ tempus. ἐπέχε χρόνον *ſubſtitit ad tempus.*

Χρονίζω tardo, moror. F. χρονίσω, *Atticè* χρονιῶ εῖς εῖ, *Hebr.* 10. 37. *a.* 1. ἐχρόνισα ας ε, *Geneſ.* 34. 19. *Iud.* 5. 28. P. κεχρόνικα ας ε *cunctatus ſum.* Exod. 32. 1.

Χρονοτριβέω ῶ tempus tero. (*compoſ. ex* τρίβω *tero.* F. τρίψω. P. τέτριφα. *&* χρόνος *tempus.*) F. ήσω. *aor.* 1. ἐχρονοτρίβησα. *aor.* 1. *act. infin.* χρονοτριβῆσαι *tempus terere.* P. κεχρονοτρίβηκα. *tempus trivi.*

Χρυσὸς οῦ ὁ aurum, moneta aurea, *Matth.* 10. 9.

Χρυσίον ου τὸ aurum, *Actor.* 3. 6. *item* aureus nummus.

Χρύσεος οῦς, έη ῆ, εον οῦν aureus a um. *ex auro factus. nom. pl. g. n.* χρύσεα χρυσᾶ, *Apoc.* 9. *v.* 20. εἴδωλα χρυσᾶ.

Χρυσόω ῶ *inauro, auro obduco.* F. ώσω. P. κεχρύσωκα. *præſ. paſſ.* χρυσόομαι οῦμαι *inauror. præt. paſſ.* κεχρύσωμαι. *part. præt. paſſ.* κεχρυσωμένος η ον, *Apoc.* 17. 4. inauratus.

Χρυσοδακτύλιος ου ὁ ἡ aureum geſtans annulum. *ex* χρυσὸς οῦ ὁ *aurum; &* δακτύλιος ου ὁ *annulus, Luc.* 15. 22. *hoc à* δάκτυλος ου ὁ *digitus, q. d. digitalis, quia digitus eo induitur.*

δότε

δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, *indite annulum in manum ejus.*

Χρυσόλιθος ου ὁ chryſólithus, *aurei coloris gemma. ex* χρυσὸς *aurum &* λίθος *lapis, q. d.* **ein goldſtein.**

Χρυσόπρασος ου ὁ chryſópraſus, *gemma viridis, & praſum colore referens, aurei coloris aliquid admiſtum habens. ex* χρυσὸς *aurum &* πράσον ου τὸ *porrum. Apoc.* 21. 20.

Χρὼς *in Gen.* χρωτὸς ὁ corpus, *cutis, Act.* 19. 12. *Levit.* 13. 15. ὁ χρὼς ὁ ὑγιὴς, *corpus ſanum. Th.* χρόα ας ἡ *color. Hinc* χρόος ου ὁ *& contractè* χροῦς χροὸς χροῒ *cutis. pro* χροῦς *dicunt Dores* χρώς.

Χωλὸς ἡ ὁ claudus a um. *Act.* 3. 2.

Χώρα ας ἡ regio, *Marc.* 1. 5. ager, *Luc.* 12. 16.

Χῶραι ῶν αἱ *agri. Iacob.* 5. 4.

Χῶρος ου ὁ locus, *ſpatium. item per ſyn. Gen.* prædium, ager. *cujus diminutivum eſt* χωρίον ου τὸ locus, *Matth.* 26. 36. ager, *Act.* 1. 18. prædium, *Act.* 28. 7.

Χῶρος ου ὁ *nomen venti. Act* 27. 12.

Χωρέω ῶ capio, *Iohan.* 2. 6. locum habeo, *Iohan.* 8. 37. cedo, *Matth.* 15. 17. *præditus ſum dono continentiæ, Matth.* 19. 11. *F.* χωρήσω. *P.* κεχώρηκα. *a.* 1. ἐχώρησα ας ε. *a.* 1. *imperat.* χώρησον άτω ατε, 2 *Cor.* 7. 2. recipite nos. *a.* 1. *act. infin.* χωρῆσαι, 2 *Pet.* 3. 9. tendere.

Χωρίζω ſéparo, ſejungo. *F.* ίσω. *a.* 1. ἐχώρισα ας ε. *a.* 1. *act. infin.* χωρίσαι, *Rom.* 8. *v.* 39.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Præt. κεχώρικα. *Præſ.paſſ.* χωρίζομαι *ſeparor. Præſ.imperat.* χωρίζου, έσθω. *Præt. paſſ.* κεχώρισμαι. *part. præt. paſſ.* κεχωρισμένος η ον *ſeparatus a um. a.1. paſſ.* ἐχωρίσθην ης η. *a.1. paſſ. ſubj.* χωρισθῶ ῇς ῇ. *aor.1. paſſ. infin.* χωρισθῆναι. *part. aor.1. paſſ.* χωρισθεὶς εἶσαι ἐν, *Actor.18.1, quum diſceſſiſſet. Thema hujus verbi eſt*

Χωρὶς *Adv.* ſine, abſque, *Iohan 15.5.* excepto, *Matth. 14. 21.* ſeorſum, *Iohan. 20. 7.*

Ψ A.

Ψάλλω fidibus cano, pſallo. F. ψαλῶ. P. ἔψαλκα. *Præt.paſſ* ἔψαλμαι. *Præt.med.* ἔψαλα.

Ψαλμὸς οῦ ὁ pſalmus.

Ψεῦδος εος τὸ mendacium.

Ψευδὴς έος ὁ ἡ mendax, falſus.

Ψεύδω *decipio, fallo.* F. ψεύσω. *aor.1.* ἔψευσα. P. ἔψευκα. *præſ.paſſ.* ψεύδομαι *fruſtror. in N.T. mediè accipitur pro* mentior. *præſ.imperat.* ψεύδου έσθω εσθε. *Coloſſ.3.9,* μὴ ψεύδεσθε *ne mentimini. F. med.* ψεύσομαι. *Præterito paſſ.* ἔψευσμαι σαι σται. *a.1. med.* ἐψευσάμην ω ατο. *aoriſt. 1. med. infin.* ψεύσασθαι *mentiri.*

Ψεῦσμα τος τὸ mendacium. *Rom. 3. 7.*

Ψεύστης ου ὁ mendax. ψεῦσται ῶν οἱ *mendaces.*

Ψευδάδελφος ου ὁ falſus frater. *pro* ψευδοάδελφος. *eliſo* ο μικροῦ. *ob ſequentem vocalem:* ψεῦδο *verò eſt à nomine* ψεῦδος εος τὸ

menda-

mendacium, & in compoſitis vertitur fal-
ſus, *quod in ſeqq. compoſitis notari poterit.*

ψευδαπόστολος ου ὁ falſus apoſtolus. *q. d.* ψευ-
δὴς ἀπόστολος.

ψευδοδιδάσκαλος ου ὁ falſus doctor.

ψευδολόγος ου ὁ ἡ falſiloquus a.

ψευδομάρτυρ ος ὁ ἡ falſus teſtis.

ψευδομαρτυρία ας ἡ falſum teſtimonium.

ψευδομαρτυρέω ῶ falſa teſtor, *falſum teſtimo-
nium dico. F.* ήσω. *P.* ἐψευδομαρτύρηκα.

ψευδοπροφήτης ου ὁ falſus propheta.

ψευδόχριστος ου ὁ falſus Chriſtus, *Matth.* 24. 24.

ψευδώνυμος ου ὁ ἡ falſò nominatus, *pro* ψευδοόνο-
μος, *ubi duo* ο *abeunt in* ω, *& tertium in* υ.

ψηλαφάω ῶ contrecto, palpo. *cum Accuſ. ex*
ψηλα, *quod eſt à præt. med.* ἔψηλα *verbi*
ψάλλω, *&* ἀφάω, *quod eſt à nomine* ἁφὴ ῆς ἡ
tactus. part. præſ. paſſ. ψηλαφώμενος η ον,
qui contrectatur, *item* contrectabilis, *Hebr.*
12. v. 18.

ψῆφος ου ἡ calculus, lapillus. *item per metony-
miam adj.* ſuffragium.

ψηφίζω *calculis cómputo. & ſimpliciter* ſúppu-
to, cómputo **ich rechne**. *F.* ίσω. *P.* ἐψήφικα.
a. 1. act. ἐψήφισα.

ψιθυρισμὸς ου ὁ ſuſurrus. *à* ψιθυρίζω *ſuſurro.*
Fut. ίσω. *P.* ἐψιθύρικα. *præt. paſſ.* ἐψιθύρισμαι
σαι σται. *Them.* ψίθυρος ου ὁ ἡ *ſuſurrus exilio-
rem ſonum edens. item, maledicis ſuſurris
alios traducens.*

ψιθυρι-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

• Ψιθυριστὴς οῦ ὁ ſuſurro ónis.

Ψιχίον ου τὸ parva mica, *minutiſſimum fruſtulum. diminutivum ex* ψὶξ ψιχὸς ἡ *mica, minutivum fruſtulum panis friati. Th.* ψίω *idem quod* λεπτύνω *comminuo.*

Ψυχὴ ῆς ἡ anima, *Matth.* 10. 28. *per metonym. cauſæ* vita, *Matth.* 6. 25. *Iohan.* 12. 25. *per ſyn. Hebraicam* homo, *Act.* 7. 14. *per ſyn. integri* voluntas, *Eph.* 6. 6. *Philip.* 1. 27.

Ψυχικὸς ἡ ὸν animalis e *ab anima, non ab animali. opponitur* regenerato, 1 *Cor.* 2. 14. *opponitur* glorificato *h. e. perfectè regenerato,* 1 *Cor.* 15. 44. *Iudas in epiſtola ſua v.* 19. *explicat, quinam* ψυχικοὶ *dici poſſint, ſcil.* πνεῦμα μὴ ἔχοντες, *qui Spiritum ſanctum non habent, quo regenerentur. Eſt igitur homo* ψυχικὸς, *qui nihil excellens habet præter animam, quique ſolâ naturali animi luce eſt præditus, & non habet Spiritum h. e donum Spiritus regenerantis, qui ſola naturæ lumine utitur, & cui nondum affulſit lumen gratiæ, in cujus corde nondum exortus eſt* φωσφόρος *ille cœleſtis, de quo Petrus* 2 *Ep. cap.* 1. *v.* 19.

Ψύχος εος τὸ frigus *derivatur à verbo*

• Ψύχω *refrigero. item flo, ſpiro.* F. ψύξω. *Præt. act. & med. quæ hîc coincidunt* ἔψυχα, *unde derivantur* ψυχὴ (*ſuprà*) *&* ψύχος εος τὸ *frigus. a.* 2. *act.* ἔψυχον. ψύχομαι *refrigeſco. Præt. paſſ.* ἔψυγμαι. *aor.* 2. *paſſ.* ἐψύγην ης η *refrixi.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

refrixi. fut.2.paſſ. ψυγήσομαι ἢ ἔτω *refrigeſcam a.2.act. & a.2.paſſ. ſcribuntur per* γ, *non per* χ, *juxta verba quartæ conj. Barytonorum, quæ quum in futuro habent* ξ, *in a.2. ſortiuntur* γ. *ut* ὀρύσσω ξω. *a.2.* ὤρυγον. *quum verò habent* σ *in fut., ſortiuntur in a.2.* δ. *ut* φράζω άσω. *a.2.* ἔφραδον. ψύχω *itaque licet ſit verbum ſecundæ conjug. Barytonorum, tamen aoriſta ſua ſecunda format ad formam verborum quartæ Barytonorum, qui metaplaſmus inprimis in Hebræa lingua perfrequens eſt.*

Ψυχρὸς ὰ ὸν frigidus a um.

Ψωμίον ȣ τὸ oſtula, *offella, fruſtulum, diminutivum à primitivo* ψωμὸς ȣ ὁ *buccea, buccella,* ein mundvoll, *fruſtum, quantum bucca ſemel capit.*

Ψωμίζω *propriè, buccea in os inſerta paſco, prout infantibus cibum præmanſum indimus. item* alo, cibo, & fruſtulatim diſtribuo. F. ψωμίσω. P. ἐψώμικα. *a.1. act.* ἐψώμισα. *aor.1. act. ſubj.* ψωμίσω ῃς ῃ *fruſtulatim diſtribuero.* 1 *Cor.* 13.3.

Ψώχω cónfrico, comminuo in fruſta. P. ψώξω. P. ἔψωχα. *part.* ψώχων, *Luc.* 6.1.

Ω.

Ω̃ *Adv exclamandi* ô. *cum Vocat. Rom.* 2. *v.* 1.3. & 9.20. *Atticè cum Nominativo, Matth.*17.17. *Marc.* 9.19. ὦ γενεὰ ἄπιστος.

modò

modo particula admirandi, *Rom.* 11. 33. increpandi, *Luc.* 24. 25.

Ὧδε hîc, *Adv. Coloſſ.* 4. 9, τὰ ὧδε *ſcil.* ὄντα *quæ hîc geruntur. Item* huc, *Apoc.* 4. *v.* 1. *Luc.* 23. 5, ἕως ὧδε *huc uſque.*

Ὠδὴ ῆς ἡ cantus. *per craſin, pro* ἀοιδὴ ῆς ἡ *cantus: à præt. med.* ἤοιδα *verbi* ἀείδω *cano.*

Ὠδὶν ὠδῖνος ἡ *propriè* dolor *parturientis,* 1 *Theſſ.* 5. 3. *item per ſyn. ſpec.* dolor quivis, *Act.* 2. 24. *affine hoc nomen Themati* ὀδύνη ης ἡ *dolor.*

Ὠδίνω parturio, *Gal.* 4. 19. F. ὠδινῶ, *Habac.* 3. 9. & ὠδινήσω. *aor.* 1. ὠδίνησα, *Pſalm.* 7. 15. *a.* 2. *act.* ὤδινον ες ε, *Eſa* 23. 4. P. ὠδίνηκα.

Ὦμος ὤμου ὁ humerus.

Ὢν οὖσα ὄν, ens. *vide* Εἰμί.

Ὠνέομαι οῦμαι emo, mercor. *Fut. med.* ὠνήσομαι. *Præt. paſſ.* ὤνημαι. *aor.* 1. *med.* ὠνησάμην ω ατο *emi.*

Ὠὸν οῦ τὸ ovum.

Ὥρα ας ἡ hora, *Ioh.* 4. 52. *per ſynecd. ſpec.* tempus, 1 *Ioh.* 2. 18. *Philem. v.* 15, πρὸς ὥραν *ad tempus. Per ſynecd. membri* dies, *Marc.* 6. 35. *per ſynecd. integr.* momentum, *Luc.* 12. 12. *per ſyn. memb. & integri* tertius diei quadrans, *Marc.* 15. 25.

Ὡραῖος αία αῖον ſpecioſus a um. *ab* ὥρα ας ἡ *pulchritudo. Rom.* 10. 15.

Ὠρύω *rugio.* F. ύσω. P. ὤρυκα. *aor.* 1. ὤρυσα. *Præſ. med.* ὠρύομαι rugio.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ὡς ſicut, *Adv. ſimilitudinis. in cujus apódoſi ſequitur* οὕτως, *ſed non ſemper, Matth.6.10. Notat tempus, & vertitur* quum, *Luc.4.25. item* dum, *Gal. 6. 10.* circiter, *Iohan.1.40. Act.13.20. cauſam notat, & vertitur* nempe, *1Pet.1.19. non ſimilitudinem, ſed* veritatem *notat & certitudinem, Ioh.1.14. idem quod* ὅτι quòd, *Rom. 1. v. 9.*

Ὡσεὶ *compoſ. ex* ὡς *&* εἰ tanquam, *Adv. ſimilitudinis, Matth. 28. 3. Act. 2. 3,* ὡσεὶ πυρὸς, *pro* ὡσεὶ *(ſubintellige)* γλῶσσαι πυρὸς, *tanquam linguæ ignis h.e. ignitæ.* Quaſi, circiter, ferme, fere, *Luc. 9. 28.*

Ὥσπερ ſicut *Adv. ſimilitudinis. compoſ. ex* ὡς *&* περ.

Ὡσαύτως ſimiliter, *Adv. ex* ὡς *&* αὐτὸς *ille.*

Ὡσπερεὶ *compoſ. ex* ὥσπερ *&* εἰ. ſicut, *1Cor.15.8.*

Ὥστε *(ex* ὡς *&* τε*)* ita ut, adeò ut. *rarò conſtruitur cum* indicativo, *Iohan.3.16. Galat. 2. 13. Sæpiſſimè cum* infinitivo, *Matth. 24. v. 24. Luc. 5. 7 1Cor. 1. 7. Aliquando idem valet, quod* καὶ γὰρ etenim, *2 Cor. 5. 17. Eleganter concluſioni inſervit & vertitur* quare, igitur, itaque, *idque in principio periodi, 1 Theſſal. 4. verſ. 8.* Τελικῶς *uſurpatur &* cauſam finalem *indicat, Roman. 7. verſ. 6,* ὥστε δουλεύειν *pro* εἰς τὸ δουλεύειν, *ut ſerviamus.*

Ὡσαννὰ *Syriacè ex Pſalm. 118. v. 25. Hebraicè* הוֹשִׁיעָה־נָּא *hoſchiá na,* ſerva quæſo *ô Deus.*

ὁ Deus. ὡσαννὰ τῷ υἱῷ *Syriacè, quæ Græcè* ...
cerentur, ναὶ σῶσον τὸν υἱὸν, *ſerva quæſo hu*...
Meſſiam, filium tuum.

Ὠτίον ου τὸ *auricula, item* auris. *diminutivu*...
à nomine ὠτὸς τὸ *auris. Matth.* 26. 51.

Ὠφέλεια ας ἡ utilitas, *tanquam ab* ὠφελὴς ἑ...
ὁ ἡ *utilis, à quo compoſita uſitata ſunt* ἀν...
φελὴς έος ὁ ἡ *inutilis.* βιωφελὴς έος ὁ ἡ *v*...
tæ humanæ uſibus inſerviens. Thema ...
verbum

Ὠφελέω ῶ juvo, proſum, proficio. *cum Accu*...
1 *Cor.* 14. *v.* 6. *Sæpius abſolutè. F.* ὠφελήσ...
aor. 1. ὠφέλησα *P.* ὠφέληκα. *præſ. paſſ.* ὠφ...
λέομαι οῦμαι *juvor, mihi prodeſt. a.* 1. *pa*...
ὠφελήθην ης *percepi commodum. a.* 1. *pa*...
ſubj. ὠφεληθῶ ῇς ῇ. *part. a.* 1. *paſſ.* ὠφεληθε...
εῖσα έν, adjutus a.

Ὠφέλιμος ου ὁ ἡ utilis.

Ὤψ ὠπὸς ὁ vultus, oculus. *Th.* ὄπτομαι *vide*...

ΤΕ´ΛΟΣ.

NOMM

NOMINA PROPRIA
NOVI TESTAMENTI.

A.

Ἀαρὼν ὁ *nomen viri Hebræum* ἄκλιτον *h. e. indeclinabile.* montanus.

Ἀβαδδὼν *nomen Antichriſti Hebr. q. d.* vaſtator, *Græcè* ἀπολλύων.

Ἀβελ *nomen viri Hebr.* ἄκλιτον. vanitas.

Ἀβιὰ *nomen viri Hebr.* ἄκλιτον. *q. d.* pater meus eſt Dominus.

Ἀβιοὺδ *nomen viri Hebr.* ἄκλιτον. decus patris.

Ἀβιάθαρ ὁ *nomen viri Hebr.* ἄκλιτον. pater excellens.

Ἀβιληνὴ ῆς ἡ *nomen regionis Hebræum.* patris manſio.

Ἀβραὰμ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* pater celſus multorum.

Ἄγαβος ου ὁ *nomen viri, Syr.* qui gerit officium.

Ἄγαρ ἡ *nomen ſervæ ſeu pellicis* ἄκλιτον, *Hebr.* peregrina,

Ἀγρίππας α ὁ *nomen viri, Latin.* Agrippa *pro Ægrippa, ab* ægro partu.

Ἀδὰμ *nomen primi noſtri parentis, Hebr.* ἄκλι-

τον

τον. homo. *ſic dictus à terra, è qua ſumptum fuit ipſius corpus.*

Ἀδδὶ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* viator.

Ἀδραμυττηνὸς ἡ ὸν Adramyttênus a um. *ab urbe Adramyttum*, *Gr.* quercêtum.

Ἀδρίας ου ὁ *Adria, nomen ſinus Veneti*, *Gr.* copioſus.

Ἀζὼρ *nomen viri*, *Matth.* 1. *v.* 14. *Hebr.* accinctus.

Ἄζωτος ου ἡ *nomen urbis*, *Hebr.* vaſtatrix.

Ἀθῆναι ῶν αἱ *nomen urbis*, *Gr.* Minervalis. Ἀθήνη ης ἡ *Minerva. q.* ἀθήλη *non lactata. Fingebatur enim è Iovis cerebro prognata.* λ *vero &* ν *ſunt literæ ejuſdem organi, & proinde* εὐμετάβολοι.

Ἀθηναῖος αία αῖον Athenienſis.

Αἴγυπτος ου ὁ *nomen regionis*, *Matth.* 2. 15. *ab* Ægypto *Beli filio ſic dicta. unde* Αἰγύπτιος, *Ægyptius*, *Act.* 7. 22.

Αἰνέας ου ὁ Æneas, *nomen viri*, *G.* laudabilis.

Αἰνὼν ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* fonticulus.

Ἀκελδαμά, *Act.* 1. 19. *Hebr.* ager ſanguinis.

Ἀκύλας α ὁ Aquila, *nomen viri*, *Latinum.*

Ἀλέξανδρος ου ὁ Alexander, *nomen viri Gr. q.d. auxiliator.*

Ἀλεξανδρεὺς έως ὁ civis Alexandriæ. *Actor.* 19. *v.* 24.

Ἀλεξανδρῖνος η ον Alexandrînus a um. *Actor.* 27. *v.* 6.

Ἀλφαῖος αίου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* dux.

Ἀμινα-

Ἀμιναδάβ, *nomen viri, Hebr.* ἄκλιτον. populi princeps.

Ἀμπλίας ου ὁ *nomen viri, Latin.* amplus. *Roman.* 16.8.

Ἀμφίπολις εως ἡ *nomen urbis. Gr. q. d. utrimque urbs. Act.* 17.1.

Ἀμὼν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* fidelis.

Ἀμὼς ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* robuſtus.

Ἀνανίας ου ὁ *nomen viri, Hebr.* חֲנַנְיָה, *1Chron.* 3.21. *q.d. Germanicè* **der Herr iſt genädig.** *Dominus eſt propitius.*

Ἀνδρέας ου ὁ Andreas, *nomen viri, Gr.* animoſus, ſtrenuus.

Ἀνδρόνικος ου ὁ Andronicus, *nom. viri. Gr.* victor.

Ἄννα ἡ Anna, *nomen mul. Hebr.* gratioſa.

Ἄννας α ὁ *nomen viri, Hebr.* gratioſus.

Ἀντιόχεια ας ἡ *Antiochia, nomen urbis, Gr. ab Antiocho ſic dicta.* propulſatrix.

Ἀντιοχεὺς έως ὁ *Antiochenſis. Act.* 6.5.

Ἀντίπας α ὁ *nomen viri, Gr.* vice omnium.

Ἀντιπατρὶς ίδος ἡ *nomen urbis, Gr. ab Antipatro ſic dicta.* vice patris.

Ἀπελλῆς οῦ ὁ *nomen viri, Lat.* Apella.

Ἀπολλωνία ας ἡ *nomen urbis, Gr.* vaſtatrix. *vel ab* Ἀπόλλων ωνος ὁ *Apollo, qui Apoc.* 9.11, ὁ Ἀπολλύων οντος Vaſtator; *ſed in Platonis Cratylo dicitur q.* ἀπολύων τῶν κακῶν, *liberans à malis.*

Ἀπολλὼς ὼ ὁ *nomen viri, Gr.* vaſtator. *Act.* 19.1, τοῦ Ἀπολλὼ *pro* τοῦ ἀπολλών. *Excipitur à regula.*

Ἀπφία ας ἡ *nomen Hebr.* piſtrix.

Ἀραβία ας ἡ *nomen regionis Heb.* erêmus, deſertum.

Ἄραψ βος ὁ *nomen Gentile. q.d.* deſertum incolens.

Ἀρὰν ὁ *eſt nomen viri* ἄκλιτον, *Heb.* altus, ſublimis. *Luc. 3. 33.*

Ἀρέτας α ὁ Aretas æ, *nomen viri, Gr.* virtuti deditus.

Ἄρειος πάγος ου ὁ *nomen loci, nempe curiæ Athenienſis, Gr.* Martius collis.

Ἀρεωπαγίτης ου ὁ *areopagita, Senator Athenienſis.*

Ἀριμαθαία ας ἡ *nomen urbis. Hebr.* leo mortuus.

Ἀρίσταρχος ου ὁ *nomen viri, Græcè* optimus princeps. *adjective* ὁ ἡ.

Ἀριστόβουλος ου ὁ *nomen viri, Gr.* optimus conſiliarius. *adjective* ὁ ἡ.

Ἀρμαγεδδὼν τὸ, ἄκλιτον. *Hebr. compoſitum ex* chérem *anáthema, &* gedud *turma. q. d. exercitus maledictus. Apoc. 16. 16.*

Ἀρτεμᾶς ᾶ ὁ Artemas *eſt nomen viri, Gr.* incolumis.

Ἄρτεμις ιδος ἡ Diana. *q.* ἀρτεμὴς *incolumis.*

Ἀρφαξὰδ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Heb.* ſanans vaſtationem.

Ἀρχέλαος ου ὁ Archeláus *nomen viri, Gr.* princeps populi.

Ἄρχιππος ου, *Gr.* magiſter equorum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἀσὰ ὁ *nomen viri ἄκλιτον*, *Syr.* medicus.

Ἀσία ας ἡ Aſia *nomen reg. Gr.* limoſa.

Ἀσιανὸς οῦ ὁ Aſianus. *Act.* 20. 4.

Ἄσσος ου ἡ *nomen urbis.* Theſſus *dicitur Syriacè*, ebulliens.

Ἀσύγκριτος ου ὁ *nomen viri*, *Gr.* incomparabilis. *adjective* ὁ ἡ.

Ἀττάλεια ας ἡ *Attaléa, nomen urbis, Heb.* tempus DOMINI.

Αὔγουστος, Auguſtus, *Luc.* 2. 1. *Lat. augens.* Σεβαστὸς, *Act.* 25. 21. *Auguſta cohors*, σπεῖρα σεβαστή, *Act.* 27. 1. *Vide* Σεβαστός.

Ἀχὰζ ὁ *nomē viri ἄκλιτον, Hebr.* apprehendens.

Ἀχαΐα ας ἡ *nomen reg. Gr. ab* ἄχος εος τὸ *idem quod* dolor. *per Syn. membri ſæpe pro tota Græcia apud poëtas.*

Ἀχαϊκὸς οῦ ὁ *nomen gentile, Gr.* Achaïcus. *q. d.* Græcus, *1 Cor.* 16. 10.

Ἀχεὶμ *vel* Ἀκεὶμ ὁ *nomen viri ἄκλιτον* excitabo. *In Syriaco textu eſt* Achin *præparabo.*

Ἄψινθος ου ὁ *nomen ſtellæ, Apoc.* 8. *v.* 11. *Gr.* abſinthium.

B.

BΆαλ ὁ *nomen idoli ἄκλιτον*, *Hebr.* maritus. *Rom.* 11. 4, τῇ βάαλ, *ſubintellige* εἰκόνι.

Βαβυλὼν ῶνος ἡ *nomen urbis*, *Hebr.* confuſio.

Βαλαὰμ ὁ *nomen arioli, Hebr.* vetuſtas populi.

Βαλὰκ ὁ *nomen regis ἄκλιτον, Hebr.* exinaniens.

Βαραββᾶς ᾶ ὁ *nomen latronis. Hebr.* filius patris.

Βαρὰκ ὁ *nomen herois ἄκλιτον, Hebr.* fulgur.

Βαραχίας ου ὁ *nomen viri , Hebr.* benedicens DOMINO.

Βαρθολομαῖος αίου ὁ *nomen Apoſtoli, Heb.* filius haurientis aquas. *Aliis q.* Βαρπτολεμαῖος *filius bellicoſus.*

Βαριησοῦς οῦ ὁ *nomen viri, Hebr.* filius Jeſu.

Βαριωνᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Hebr.* filius Jonæ. *ex* בר *filius &* יוֹנָה *Ionas. Matth. 16. 17.*

Βαρνάβας α ὁ *nomen viri, Syr.* filius conſolationis.

Βαρσαβᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Syr.* filius quietis.

Βαρτίμαιος αίου ὁ *nomen viri, qui* filius Timæi. *Marc. 10. 46.*

Βεελζεβοὺλ ὁ, *pro* βεελζεβοὺβ, *facta mutatione literæ de induſtria ad contemptum. Mat. 10. 25. nomen idoli ἄκλιτον. Hebr.* dominus muſcarum. *Sic dictus, quòd crederetur abigere muſcas. unde Iupiter ab Ethnicis vocabatur ἀπόμυιος, abactor muſcarum.*

Βελίαλ ὁ *nomen origine Heb. Latinè* ſine jugo *h. e. impatiens jugi, id eſt diſciplinæ, quem Græci vocant ἀκόλαστον q. d. impunibilem, qui ſe pœnæ ſubducit.*

Βενιαμὶν ὁ *nomen viri Hebræum ἄκλιτον,* filius dextræ.

Βερνίκη ης ἡ *nomen mul. Gr.* afferens victoriam.

Βέροια ας ἡ Berœa *nomen urbis , Gr.* ponderoſa. *aliis* Βέῤῥοια, Berrhœa.

Βεροιαῖος αία αῖον Berœënſis. Βεῤῥοιαῖος.

Βηθαβαρᾶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Βηθαβαρᾶ ᾶς ἡ *nomen loci, Heb.* domus tranſitus. *Iohan.* 1. 28.

Βηθανία ας ἡ *nomen villæ, Hebr.* domus afflictionis.

Βηθεσδὰ ἡ *nomen piſcinæ, Syr.* domus *h. e. locus* miſericordiæ.

Βηθλεὲμ ἡ *nomen urbis Hebr.* ἄκλιτον, domus panis. *q.d. locus ubi frumentorum & pabulorum eſt copia. Vocatur* πόλις τοῦ Δαβὶδ *urbs Davidis, Luc.* 2. 11.

Βηθσαϊδὰ & Βηθσαϊδὰν, *Marc.* 6. 45. ἡ. *nomen urbis.* ἄκλ. *Heb.* domus piſcationis *Ioh.* 1. 45.

Βηθφαγὴ ῆς ἡ *nomen villulæ in monte oliveti, Hebr.* domus ficuum præcocium.

Βιθυνία ας ἡ *nomen reg. Gr. q.d.* βαθυνία, ἀ βάθος εος τὸ vorago.

Βλάστος ου ὁ *nomen viri, Gr.* germen.

Βοανεργὲς, *vide ſuprà appellativa.*

Βοὸζ ὁ *nomen viri,* ἄκλ. *Hebr.* in quo robur.

Βοσὸρ, 2 *Pet.* 2. 15. ſparſor, *Hebr. qui etiam dicitur* Βεὼρ, *Num.* 22. 5. *pater Balaami, Hebr.* ardere obbruteſcere.

Γ.

ΓΑββαθᾶ ἡ *nomen platéæ, Hebr.* pavimentum elatum. ἄκλιτον.

Γαβριὴλ ὁ *nomen angeli* ἄκλιτον, *Hebr.* robur Dei.

Γὰδ Gad *nomen viri, Heb.* turma. *Gen.* 30. 11. *Apoc.* 7. 8. ἄκλιτον.

Γαδαρηνὸς οῦ ὁ *nomen gentile*, *Hebr.* ſepto cinctus.

Γάζα ης ἡ Gaza *nomen urbis*, *Act.* 8. 26. theſaurus.

Γάϊος ου ὁ Gajus *nomen viri. Latinis olim idem erat quod nunc* dominus.

Γαλατία ας ἡ *nomen regionis*, *Gr.* Lactea.

Γαλάτης ου ὁ *nomen gentis*, Galata.

Γαλατικὸς ἡ ὸν Galaticus.

Γαλιλαία ας ἡ *nomen reg. Hebr.* limes.

Γαλλίων ωνος ὁ *nomen viri Gr. videtur ſic dictus à lacteo colore.*

Γαμαλιὴλ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* retributio Dei.

Γεδεὼν ὁ *nomen herois* ἄκλιτον, *Hebr.* evulſor.

Γεθσημανῆ ῆς ἡ *nomen reg. Hebr.* vallis pinguedinis.

Γεννησαρὲτ ἡ *nomen reg.* ἄκλιτον, *Hebr.* hortus principis.

Γεργεσηνὸς οῦ ὁ *nomen Gentile*, *Hebr.* vicinus peregrinationi.

Γολγοθᾶ τὸ *nomen loci* ἄκλιτον, *Syr.* τόπος κρανίου locus calvariæ.

Γόμοῤῥα ας ἡ *nomen urbis* Πενταπόλεως, *Syr.* habitatio.

Γὼγ ὁ *nomen gentis. Vulgò* tectum *interpretantur, quod Hebraicè* גג *dicitur.*

Δ.

ΔΑβὶδ ὁ *nomen regis ἄκλιτον, Hebr.* dilectus.

Δαλμανουθὰ ἡ *nomen reg. ἄκλιτον, Heb.* pauperis hæreditas.

Δαλματία ας ἡ *nomen reg.* Dalmatia.

Δάμαρις ιδος ἡ *nomen mul. Gr. idem quod* δάμαρ αρτος ἡ uxor.

Δαμασκὸς οῦ ἡ *nomen urbis, ſic dicta à* Daméſchek, *cujus fit mentio Gen. 15. 2. q.d. ſilens ſeu obmuteſcens in cilicio.*

Δανιὴλ ὁ *nomen Propheta Hebr.* judex Dei.

Δεκάπολις εως ἡ *nomen reg. Græcè* decem urbium.

Δέρβη ης ἡ *nomen urbis Hebr.* ſtimulus.

Δερβαῖος ου ὁ Derbenſis.

Δημήτριος ου ὁ *nomen viri Gr.* Cerealis. *à* Δημήτηρ ερος ἡ Ceres. *q. d.* γῆ μήτηρ. *mutato* γ *in* δ. *Et dicitur* Ceres *q.* Geres.

Δημᾶς ᾶ ὁ *nomen viri Gr.* popularis.

Διάβολος ου ὁ *nomen principis malorum ſpirituum. adjective* ὁ ἡ.

Δίδυμος ου ὁ *nomen viri Gr,* geminus.

Διονύσιος ου ὁ *nomen viri Gr.* Bacchicus.

Διοπετὲς έος τὸ *ſcil.* ἄγαλμα τος τὸ *ſimulacrum, ſtatua. (ab* ἀγάλλω *orno.) nomen idoli. Gr.* è cœlo delapſum.

Διόσκουροι ων οἱ *h. e. Iovis filii.* κοῦρος *pro* κόρος ου ὁ juvenculus. Διὸς *à* Ζεὺς *Iupiter. Fuerunt Caſtor & Pollux, qui navigationi præ-*

eſſe ab Ethnicis credebantur. Ab iſtis inſignibus naves ſolebant denominari. Sic Virg. Centauro vehitur magna. *h. e. navi cujus inſigne erat centaurus, per metonym. adjuncti ſigni.*

Διοτρεφὴς έος ὁ, 3 *Iohan. v. 9. q. d.* à Jove nutritus. *ſeu* à Jove inſtitutus. *vide Phavorinum de hac voce.*

Δορκὰς άδος ἡ *nomen mul. Gr.* caprea ſylveſtris. *à* δέρξ δορκὰς ἡ *caprea. Th.* δέρκω *video. q. d.* acuto viſu prædita.

Δρουσίλλα ης ἡ *nomen mul. à Druſo, ſicut Livilla à Livio.*

E.

E'Βὲρ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, tranſiens, caducus. *Hinc*

Ε'βραῖος αία αῖον Hebræus a um. Ε'βραῒς ίδος ἡ Hebraica. *Alii cum leni ſcribunt.*

Ε'βραϊστὶ *vel* Ε'βρ. *Adv.* Hebraicè. *Ioh. 5. 2.*

Ε'ζεκίας ου ὁ *nomen regis, Hebr.* fortitudo mea DOMINUS.

Ε'λαμίτης ου ὁ *nomen gentile, Hebr.* latitans.

Ε'λεάζαρ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* DEI auxilium. *Matth. 1. 15.*

Ε'λιακεὶμ ὁ *nomen viri Hebræum,* DEUS reſtituet. ἄκλιτον.

Ε'λιέζερ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, DEUS auxilium.

Ε'λιοὺδ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* laus DEI.

Ε'λισάβετ *nomen mul. Hebr.* DEUS juravit.

Ε'λισ-

Ἐλισσαῖος αίου ὁ *nomen prophetæ Hebr.* à Deo ſalus.

Ἑλλὰς άδος ἡ Græcia, *nomen regionis*, ſplendor. Ἕλλην ηνος ὁ *Græcus* (*q. d.* γεραικὸς *ſenilis*) 1 *Cor.* 2. 3. Ἑλληνὶς ίδος ἡ *Græca, Act.* 17.12. *vide etiam appell.*

Ἐλμωδὰμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* Deus menſurabit eos.

Ἐλύμας α ὁ *nomen magi. Arab.* עלים *ſapiens à* עלם *ſcire.*

Ἐμμανουὴλ ὁ *nomen* Servatoris ἄκλιτον, θεάνθρωπος. *Heb.* nobiſcum Devs.

Ἐμμαοὺς ἡ *nomen caſtelli* ἄκλιτον, *Hebr.* propugnaculum.

Ἐμμὸρ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* lutulentus.

Ἐνὼς ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* homo.

Ἐνὼχ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* conſecratus.

Ἐπαίνετος ου ὁ *nomen viri, Gr.* laudabilis.

Ἐπαφρᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Gr.* ſpumoſus.

Ἐπαφρόδιτος ου ὁ *nomen viri. Gr.* venuſtus.

Ἐπικούρειος ου ὁ epicuréus. *Nomen ſectæ, ab Epicuro, philoſopho infami, quem tamen Seneca ſubinde laudat. à Græca voce* ἐπίκουρος ου ὁ auxiliator.

Ἔραστος ου ὁ *nomen viri, Gr.* amabilis, ἐραστός. *In nomine proprio accentus retrahitur differentiæ cauſa.*

Ἑρμᾶς ᾶ ὁ *nomen viri. Rom.* 16. 14.

Ἑρμῆς οῦ ὁ Mercurius *nomen idoli, Gr.* interpres. *Act.* 14. 12.

Ἑρμογένης εος ὁ *nomen viri*, *Gr.* ex Mercurio genitus. *adjective* ὁ ἡ.

Ἐσλὶ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* princeps.

Ἐσρὼμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* ſagitta exultationis.

Εὖα ας ἡ *nomen primæ matris*, *Hebr.* vivificans.

Εὔβουλος ου ὁ ἡ, *Gr.* bene conſulens.

Εὐνίκη ης ἡ *nomen mul.* *Gr.* bona victoria.

Εὐοδία ας ἡ *nomen mul.* *Gr.* proſperè agens.

Εὔτυχος ου ὁ ἡ, *Gr.* fortunatus a.

Ἔφεσος ου ἡ *nomen urbis* *Gr.* deſiderabilis.

Ἐφράθα ης ἡ *nomen urbis* *Hebr.* fructifera καρποφόρος. *Bethlehem & Ephrata ſunt* συνώνυμα.

Ἐφραὶμ ὁ *nomen filii ſecundi Ioſephi*, *item nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* *Iohan.* 11. 54. ſeſe propágans.

Z.

ZΑβουλὼν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* cohabitatio.

Ζαρὰ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* ortus.

Ζαχαρίας ου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* memoria DOMINI.

Ζακχαῖος αίου ὁ *nomen viri*, *Syr.* juſtus.

Ζεβεδαῖος αίου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* dos, δῶς, ein gab.

Ζεὺς Δεὺς Δὶς ὁ, τοῦ Διός. Jupiter, *nomen idoli*, *Act.* 14. 12. *vocatur etiam* Ζὴν Ζηνὸς ὁ. *item* Ζὰν Ζανὸς & *Doricè* Δὴν Δάν. *item* Ζῆς, Ζᾶς.

Δεὺς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Δοῦς à δούω *rigo. At Lactantius lib. 1. c. 11. ſic dictum putat, quòd primus* in vivis *manſerit ex filiis Saturni, quem Euſtathius vocat* παιδοβορῶτα. *teſte Heſiod.* θεογ. *459.*

Ζωᾶς ᾶ ὁ *nomen juriſperiti, Gr.* Jovius.

Ζοροβάβελ ὁ *nomen principis, Hebr.* éxulans in Babel.

H.

Ἠλὶ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* aſcenſus.

Ἠλίας ου ὁ *nomen propheta, Hebr.* DEVS meus, DOMINVS.

Ἡρώδης ου ὁ *nomen regis, Hebr.* הֵרֹוָה dominator. *Vel gentile Græcum potiùs*, ab heroe oriundus.

Ἡρωδιὰς άδος ἡ *nomen Herodis concubinæ. Matth. 14. 3.*

Ἡρωδίων ωνος ὁ *nomen viri, Gr.* heroas profligans.

Ἡσαΐας ου ὁ *nomen propheta, Hebr.* ſalus à DOMINO.

Ἠσαῦ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* factus.

Θ.

Θαδδαῖος αίου ὁ *nomen Apoſtoli Lebbæi Syr.* uber.

Θάμαρ ἡ *nomen mul.* ἄκλιτον. *Hebr.* palma.

Θάρα ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* ſpirans.

Θάρσους ου ἡ *nomen urbis, Apoſtoli Pauli patria, (Hebr. ſic dicta à conditore ejus* Tharſis, *qui fuit filius Iavanis, Gen. 10. v. 1, 2, 4. Ponitur*

pro

pro oceano, 1 *Reg.* 22.49. *pro* gemma, *nempe beryllo thalaſſio*, Exod. 28. 29.) *Act.* 9.30.

Θαρσεὺς έως ὁ Tharſenſis. *Act.* 9.11.

Θεσσαλονίκη ης ἡ *nomen urbis*, *Gr.* victoria à Theſſalis reportata per Philippum.

Θεσσαλονικεὺς έως ὁ Theſſalonicēſis. *Act.* 27.2.

Θευδᾶς ᾶ ὁ *nomen pſeudoprophetæ*, *Gr.* torrens.

Θρᾲξ κὸς ὁ *legitur in voce compoſ.* Samothracia. *vide infrà.*

Θυάτειρα ων τὰ *nomen urbis*, *Gr.* victimas abſumens.

Θωμᾶς ᾶ ὁ *nomen apoſtoli Hebr.* geminus.

I.

Ἰάειρος ου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* illuminabit:

Ἰακὼβ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* plantam tenens.

Ἰαμβρῆς ου ὁ *aliâs* Μαμβρῆς. *fuit* διώνυμος. *nomen magi Ægyptii.* rebellans. 2 *Tim.* 3.8.

Ἰαννὰ, ὁ, ἄκλ. *Luc.* 3. 24.

Ἰαννῆς ου ὁ *nomen magi Ægyptii.* reſponſans. 2 *Tim.* 3. 8.

Ἰαρὲδ *nomen viri* ἄκλιτον, *Heb.* *iéred vel iáred per apocopen pro iirdéh* dominabitur.

Ἰάσων ονος ὁ *nomen viri*, *Gr.* ſanaturus.

Ἰδουμαία ας ἡ *nomen reg. Syr.* rufa.

Ἰεζαβὴλ ἡ *nomen reginæ* ἄκλιτον, *Syr.* in inſulâ habitans. *vel* non impuritas, *ſicut* Ikabhod *non gloria*, 1 *Sam.* 4. 21.

Ἱεράπολις εως ἡ *nomen urbis*, *Gr.* ſancta civitas. *Coloſſ.* 4.13.

Ἱερ-

Ἱεριχὼ ἡ *nomen urbis ἄκλιτον, Heb.* Lunæ urbs. *olim dicta fuit* urbs palmarum, *Deut.*34.3. *Iud.* 1. 16.

Ἱερεμίας ου ὁ *nomen propheta, Hebr.* exaltans DOMINVM.

Ἱεροσόλυμα ων ἡ, *Matth.*2. *verſ.*3. & ἱεροσόλυμα ων τὰ, & ἱερουσαλὴμ ἡ ἄκλιτον, *nomen metropolis, Hebr.* metuite Schalemum.

Ἱεροσολυμίτης ου ὁ Hieroſolỳmitanus, *Ioh.*7.25.

Ἰεσσαὶ ὁ *nomen viri, Hebr.* ſenex.

Ἰεφθαὲ ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Hebr.* apertor.

Ἰεχονίας ου ὁ *nomen viri, Hebr.* præparatus à DOMINO.

Ἰησοῦς οῦ ὁ *nomen* SERVATORIS *Hebr.* Salvator. *vel* θεάνθρωπος.

Ἰκόνιον ου τὸ *nomen urbis (pro εἰκόνιον) Gr.* imaguncula.

Ἰλλυρικὸν οῦ τὸ *nomen regionis, ita dicta ab Illyrico Cadmi filio, ut tradit Euſtathius.*

Ἰόππη ης ἡ *nomen urbis, Hebr.* pulchritudo.

Ἰορδάνης ου ὁ *nomen fluvii, Hebr., orientis ex* Jor & Dan, *qui ſunt duo fontes ad radices Libani.*

Ἰούδας α ὁ *nomen viri, Hebr.* celebrationis filius.

Ἰουλίας α ὁ *nomen viri, Gr.* barbatulus.

Ἰούλιος ου ὁ *nomen viri, Gr.* barbatulus.

Ἰουνίας ου ὁ *nomen viri, Latin. Derivatur à nomine* Junius, *qui menſis à junioribus dictus fuit, ſicut* Majus *à majoribus.*

Ἰοῦστος ου ὁ *nomen viri, Lat.* juſtus.

Ἰσαὰκ ὁ *nomen viri, Hebr.* ridebit, *ſcil. quæcunque audiverit, me, admodum vetulam, factam eſſe puerperam, ridebit.*

Ἰσαΐας *vide ſuprà* Ἡσαΐας.

Ἰσαχὰρ *Iſaſchar, nomen viri Hebræum.* eſt merces.

Ἰσκαριώτης ου ὁ *cognomen Iudæ proditoris Syr.* quæſtor ærarii. *vide prælect. F. Iun. in Iud.*

Ἰσραὴλ ὁ *nomen Iacobi patriarchæ, (qui fuit binominis)* ἄκλιτον, *Hebr.* princeps Dei.

Ἰσραηλίτης ου ὁ *Iſraëlita.*

Ἰταλία ας ἡ *nomen peninſulæ nobiliſſimæ, ab Italo Rege ſic denominatæ, ut tradit Thucyd. lib. 6.* ἰταλὸς ου ὁ vitulus. ὁ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, *Italus. Hebr. 13. v. 24. 25.*

Ἰτουραία ας ἡ *nomen regionis, Syr.* montoſa.

Ἰωάθαμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* à Deo perfectus.

Ἰωακεὶμ *nomen viri, Hebr. q. d.* Dominus excitabit ipſum.

Ἰωὰν *nomen viri.* ἄκλ. *Luc. 3. verſ. 30. aliis* Ἰωνάν. ἄκλ.

Ἰωαννᾶς ᾶ *idem. Luc. 3. 27: vel* Ἰωαννᾶ *eſt* ἄκλιτον.

Ἰωάννα ης ἡ, τὸ Ἰωάνναν. *Hebr.* gratioſa.

Ἰωάννης ου ὁ *nomen viri Hebr.* gratioſus.

Ἰὼβ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* ejulans.

Ἰωὴλ ὁ *nomen prophetæ* ἄκλιτον, *Hebr.* acquieſcet.

Ἰωνᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Hebr.* columbus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ἰωρὰμ ὁ *nomen regis ἄκλιτον, Hebr.* ex DOMINO excelſus.

Ἰωρεὶμ ὁ *nomen viri, Hebr. Ieorim* rivi.

Ἰωσαφὰτ ὁ *nomen pii regis, Hebr. ἄκλιτον.* DOMINVS judicabit.

Ἰωσῆ ὁ *nomen viri ἄκλιτον,* ſenex.

Ἰωσὴφ ὁ *nomen viri ἄκλιτον,* addat.

Ἰωσίας ου ὁ *nomen viri, Hebr.* qui eſt à DOMINO.

K.

KΑϊάφας α ὁ *nomen pontificis, Hebr. q. d.* circúitor *vel* blaſphemãs. craſſitudo judicii.

Καϊν *nomen primi fratricidæ, Hebr.* acquiſitus.

Καϊνὰν ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Hebr.* poſſeſſor.

Καῖσαρ ος ὁ *Caſar, nomen primi monarchæ inter Romanos, Latin. à* cædendo.

Καισάρεια ας ἡ *nomen urbis, Latin.* Cæſaréa.

Κανᾶ ἡ *nomen urbis ἄκλιτον, Hebr.* poſſeſſio.

Κανανίτης ου ὁ *nomen viri, Hebr.* æmulator. *Luc. 6. 15.*

Κανδάκη ης ἡ *nomẽ commune omnibus Æthiopum reginis. Vox origine Æthiopica.*

Καπερναοὺμ ἡ *nomen urbis ἄκλιτον, Hebr.* pagus *vel* vicus conſolationis.

Καππαδοκία ας ἡ *nomen regionis ab amne Cappádoce.*

Καρπὸς οῦ ὁ *nomen viri, Gr.* fructus.

Κεγχρεαὶ ῶν αἱ *nomen portus Corinthiaci, Gr.* κέγχρος ου ὁ milium.

Κέδρων

Κέδρων ὁ *nomen torrentis ἄκλιτον, Hebr.* opâcus.

Κηφᾶς ᾶ ὁ *nomen Apoſtoli, Syr.* Petrus. *Primum ejus nomen fuit* Simeon, *ſed* Petrus *dictus fuit, quod* JESVM *veram & unicam* Eccleſiæ *petram confiteretur. Matth.* 16 *v.* 18.

Κιλικία ας ἡ *nomen regionis, à Cilice filio Phœnicis.*

Κὶς ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Hebr* durus.

Κλαύδη ης ἡ *nomen inſulæ, Gr.* vox fracta.

Κλαύδιος ου ὁ *nomen Cæſaris, Lat. q.* claudus.

Κλαυδία ας ἡ *nomen mul. Latin. q.* clauda.

Κλεόπας α ὁ Cléopas *nomen viri, Gr.* omnis gloria.

Κλήμης εντος ὁ *nomen viri, Latin,* clemens.

Κλωπᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, contractum. ex* Κλεόπας. gloria patris.

Κνίδος ου ἡ *nomen inſulæ quæ oppoſita Aſiæ, Gr.* Atriplex.

Κολωνία ας ἡ *nomen urbis, Latin.* Colonia, *Actor.* 17. *v.* 12. *à Colônus, qui ſic dicitur à colenda terra. Sic Germanicè* **bawer von bawen.**

Κολοσσαὶ ῶν αἱ *nomen civitatis, Gr.* ſtatua immenſæ magnitudinis, coloſſus.

Κορὲ ὁ *nomen viri, Hebr.* Calvus. ἄκλ.

Κόρινθος ου ἡ *nomen urbis, Gr. dicta à* Corintho, *Pelopis filio.*

Κορνήλιος ου ὁ *nomen viri, Latin. à* cornu *dictus.* Κορνήλια ας ἡ *Gr.* ſolis filia, *Hebr.* cornu Dei.

Κουαρ-

Κούαρτος ου ὁ *nomen viri, Latin.* Quartus. *Sic* κουαίστωρ ωρος ὁ *quæſtor.*

Κρήσκης εντος ὁ *nomen viri, Latin.* Creſcens.

Κρὴς ητὸς ὁ Cretenſis. οἱ Κρῆτες *Cretenſes, Tit.* 1.12. Κρῆσσα ης ἡ *Cretenſis fœmina.* Κρητίζειν *eſt cretiſſare, Cretenſes imitari.*

Κρήτη ης ἡ *nomen inſulæ, Latin. q.* Curéta, *à Curetibus incolis ſic dicta.*

Κρίσπος ου ὁ *nomen viri, Latinè* Criſpus.

Κύπρος ου ἡ *nomen inſulæ, Gr. à Cypro, flore illic naſcente, ſic appellata.* Κύπριος α ον, *Act. 21.16.* Cyprius.

Κυρήνη ης ἡ *nomen urbis, Hebr.* murus.

Κυρήνιος ου ὁ Quirînus *nomen Latin. viri, ſic dictus à* quiri *voce obſoleta h. e. haſtâ. q. d. haſtatus.*

Κῶς ῶ ἡ *nomen inſulæ. Gr.* poſita.

Κωσὰμ ὁ *nomen viri, Hebr.* divinans.

Λ.

ΛΆζαρος ου ὁ *per aphæreſin, pro* Ἐλεάζαρ. *vel q.* ἀβοήθητος *ex* לֹא עֵזֶר.

Λάμεχ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* pauper.

Λαοδίκεια ας ἡ *Laodicéa nomen urbis, Gr.* jus populi. Λαοδικεὺς έως ὁ. *Apoc. 3.14.*

Λασαία ας ἡ *nomen urbis, Gr.* hirſuta, herbida.

Λεββαῖος αίου ὁ *nomen Apoſtoli Hebr.* cordatus.

Λευὶ & Λευὶς ὁ Levi *nomen viri, Hebr.* additus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

tus. *Genit.* τοῦ Λευΐ, *Luc.* 3. 24. *in Accuſ*
λευΐν, *Luc.* 5. 27.

Λευΐτης ου ὁ *Levita.* Λευϊτικὸς ἡ ὸν Leviticus a um.

Λιβύη ης ἡ *nomen regionis.* Africa. *à nomine*

Λίβυς υος ὁ Afer, Pœnus.

Λῖνος ου ὁ Linus *nomen viri.* 2 *Tim.* 4. 21.

Λουκᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Latin.* à luce, *quòd prima luce, h.e. ſole oriente nati ſic dicerentur.*

Λούκιος ου ὁ *nomen prophetæ, Act.* 13. 1. *Rom.* 16, *v.* 21. *ſimiliter dictus à* luce.

Λύδδα ης ἡ *nomen urbis in Iudæa, dicta à* Lud *filio Semi.*

Λυδία ας ἡ *nomen mulieris à* Lydia *regione.*

Λυκαονία ας ἡ *nomẽ regionis in Aſia, Gr.* lupina.

Λυσανίας ου ὁ *nomen præfecti Romani, Gr.* diſſolvens moleſtiam.

Λυσίας ου ὁ *nomen viri, Gr.* diſſolvens.

Λύστρα ας ἡ *nomen urbis*, Λύστρα ων τὰ idem.

Λύστρος ου ὁ Lyſtrenſis.

Λωῒς ίδος ἡ *nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr.* melior.

Λὼτ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, abſconditus.

M.

Μαὰθ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Heb.* vacillans.

Μαγδαλὰ τὰ *nomen loci, Hebr.* turris.

Μαγδαληνὴ ῆς ἡ *nomen mul. Syr.* magnifica.

Μαγδαληνὸς ἡ ὸν, e Magdalo, *Magdalenſis.*

Μαγὼγ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Μαγὼγ ὁ *nomen proprium*, *Hebr.* munimentum. *Eſtque forma* מָגוֹג. *vide ſuprà* Γώγ.

Μαδιὰν ἡ *nomen regionis* ἄκλ., *Heb.* judicium.

Μαθουσάλα ὁ *nomen filii* Enochi ἄκλιτον, *Hebr.* mortem pellens.

Μαϊνὰν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* præparatus.

Μακεδονία ας ἡ *nomen regionis*, *Gr.* à Macédone.

Μακεδὼν όνος ὁ Mácedo. Μακεδονικὸς ἡ ὸν Macedonicus. *Ex* μᾶκος εος τὸ *Doricè pro* μῆκος εος τὸ longitudo & ἕδος εος τὸ ſedes, habitatio, *quòd regio illa fuerit oblonga.*

Μαλελεὴλ ὁ *nomen viri*, *Hebr.* laudans Deum.

Μάλχος ου ὁ *nomen ſervi*, *Hebr.* regius.

Μαναλὼ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Syr.* Manuil, *q.d. vas ſeu inſtrumentum* Dei.

Μανασσῆς εος ὁ, *nomen viri*, *Hebr.* faciens obliviſci.

Μάρθα ης ἡ *nomen mul.* *Hebr.* magiſtra.

Μαρία ας ἡ *nomen beatæ virginis*, & Μαριὰμ ἡ *nomen* ἄκλιτον, *Heb.* amara, valde triſtis.

Μάρκος ου ὁ *nomen viri*, *Latin. hoc nomine appellantur Martio menſe nati.*

Ματθαῖος αίου ὁ *nomen apoſtoli*, *Hebr.* à Deo datus.

Ματθὰν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* donum.

Ματθίας α ὁ *nomen apoſtoli*, *Heb.* donum Dei.

Ματταθίας α ὁ *nomen viri*, *Heb.* donum Dei.

Ματταθὰ ὁ *nomen viri*, ἄκλιτον, idem.

Μελεὰ ὁ *nomen viri*, ἄκλιτον, *Heb.* plenus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Μελίτη ης ἡ *nomen inſulæ, Gr.* melliflua.

Μέλχι ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* rex meus.

Μελχισεδὲκ ὁ *nomen filii Dei* ἄκλιτον, *Hebr.* rex juſtitiæ.

Μεσοποταμία ας ἡ *nomen regionis, Gr.* interamnis. *in Geneſi vocatur* פַּדַּן אֲרָם *h. e. campus Syriæ, ſeu Syria campeſtris.*

Μῆδος ου ὁ *nomen gentile, Hebr.* dimenſio.

Μίλητον ου τὸ, *&* ος ἡ, *nomen urbis, Act.* 20.15. *Gr.* coccinea. ἡ μίλτος *rubrica, minium.*

Μιτυλήνη ης ἡ *nomen inſula, Gr.* μίτυλος mutilus.

Μιχαὴλ ὁ *nomen angeli* ἄκλιτον. *item viri, Num.* 13.14. 1 *Chron.* 5.13. *item* CHRISTI. *Hebr.* quis ſicut DEVS?

Μνάσων ωνος ὁ *nomen viri. Act.* 21.16.

Μολὸχ ὁ *nomen idóli* ἄκλιτον, *Hebr.* regnans.

Μύῤῥα ων τὰ *nomen oppidi, Gr.* fundens, *à* μύρω *ſtillo, fluo, fundo, fleo.* Ὀδυσσ. τ. *Act.* 27.5.

Μυσία ας ἡ *nomen regionis, Gr.* μῦσος εος τὸ facinus deteſtandum.

Μωσῆς *&* Μωυσῆς ὁ. *Genit.* Μωσέως Μωυσέως. *Dat.* Μωσῇ Μωυσεῖ. *Acc.* Μωσῆν *&* Μωυσέα. *Voc.* Μωσῆ, Μωυσῆ. *nomen prophetæ Ægyptiacum ex* mo *aqua, &* yſes *ſervatus. q. d.* ex aqua ſervatus, *Ioſeph. antiq. Iud. lib.* 2. *c.* 5. *&* 9. *vel* מֹשֶׁה *pro* מָשׁוּי *extractus* (*ex aquis.*) Exod. 2.10.

N. Ναασ-

N.

NΑασσὼν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* ſerpens.

Ναγγαὶ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* illuſtrans.

Ναζαρὲθ *vel* Ναζαρὲτ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* ſurculus.

Ναζαραῖος ου ὁ & Ναζαρηνὸς οῦ ὁ Nazarénus. *item* Ναζωραῖος αίου ὁ, *Act.* 24. 5. *idem quod* ὁ ἀπὸ Ναζαρὲθ *ſcil.* ὢν, *qui eſt ex urbe Nazaret. Matth.* 21. *v.* 11.

Ναθὰν ὁ *nomen prophetæ* ἄκλιτον, *Hebr.* dedit.

Ναθαναὴλ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* DEVS dedit.

Ναῒν ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Syr.* amœni *ſc. agri.*

Ναοὺμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* dictus. νεοὺμ ἀδωναὶ, verbum majeſtatis. ὁ Λέγει Κύριος.

Νάρκισσος ου ὁ *nomen viri, Gr.* Narciſſus.

Νεάπολις εως ἡ *nomen urbis, Gr.* nova urbs.

Νεεμὰν ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Syr.* amœnus.

Νεφθαλεὶμ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* lucta.

Νηρὶ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* lucerna.

Νηρεὺς έως ὁ *nomen viri, Gr.* νηρὸς humilis.

Νίγερ ὁ *cognomen prophetæ cujuſdam Simeonis, Act.* 13. 1. *Latinum,* niger.

Νικάνωρ ορος ὁ *nomen diaconi, Actor.* 6. 5. *Gr.* vir victoriæ, Victor.

Νικόδημος ου ὁ *nomen viri, Gr.* populi domitor.

Νικόλαος ου ὁ *vel Atticè* Νικόλεως ω ὁ *nomen viri, Gr.* populi victor.

Νικο-

Νικολαΐτης ου ὁ *Nicolaïta.*

Νικόπολις εως ἡ *nomen urbis*, *Gr.* civitas victrix.

Νινευῒ ἡ *nomen urbis*, ἄκλιτον, *Hebr.* amœna habitatio.

Νινευΐτης ου ὁ Ninevita. *nomen gentis. in pl. n.* νινευῖται ῶν οἱ.

Νυμφᾶς ᾶ ὁ *nomen viri*, *Gr.* ſponſus.

Νῶε ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* requieſcere.

O.

Ὀζίας ου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* robur à DOMINO.

Ὀλυμπᾶς ᾶ ὁ *nomen viri*, *Gr.* cœleſtis.

Ὀνήσιμος ου ὁ ἡ, *Gr.* utilis, from.

Ὀνησιφόρος ου ὁ ἡ, *Gr. Latinè* ferens opem, *opitulator.*

Οὐρβανὸς ου ὁ *nomen viri*, *Latin.* urbânus.

Οὐρίας ου ὁ *nomen viri*, *Hebr.* lux DOMINI.

Π.

ΠΑμφυλία ας ἡ *nomen regionis*, *Gr.* cujuslibet gentis *ſeu* nationis. φῦλον ου τὸ gens, natio.

Πάρθος ου ὁ *nomen gentile Scythicum*, exul.

Παρμενᾶς ᾶ ὁ *nomen diáconi*, *Gr.* pérmanens.

Πάταρα ων τὰ *nomen urbis Lyciæ in Aſia. à* Pataro *conditore ſic nominata.*

Πάτμος ου ἡ *nomen inſulæ in Ægéo mari. à* πάομαι acquiro. *Sic* ἀτμὸς *eſt ab* ἄω ſpiro.

Πατρό-

Πατρόβας α ὁ *nomen viri*, *Gr.* paternis inſiſtens veſtigiis.

Παῦλος ου ὁ *nomen apoſtoli*, *Latin.* puſillus.

Πάφος ου ἡ *nomen urbis*, *Gr. ſic vocata à* Papho *conditore.*

Πέργαμος ου ἡ *nomen urbis.*

Πέργη ης ἡ Perga, *nomen* metropolis *Pamphyliæ Hebr.* velum.

Περσὶς ίδος ἡ Perſis, *nomen fœminæ. H. q. d.* ungula, *Rom. 16. 12.* פרס.

Πέτρος ου ὁ *nomen Apoſtoli*, *Gr.* lapis.

Πιλάτος ου ὁ *nomen præſidis Romani*, *Latin.* pilo ſeu telo armatus.

Πισιδία ας ἡ Piſidia, *nomen regionis*, *Act. 13. 14.*

Πόντος ου ὁ *nomen regionis*, *Gr.* mare, *à* πόνος, labor.

Πόπλιος ου ὁ, *Lat.* Publius. *Act. 28. 7.*

Πόρκιος ου ὁ *nomen viri*, *Gr.* piſcator.

Ποτίολοι ων οἱ *nomen urbis*, *Latin.* puteus.

Πούδης εντος ὁ *nomen viri*, *Latin.* pudens.

Πρίσκας α ὁ *nomen viri*, *Latin.* priſcus.

Πρίσκιλλα ης ἡ *nomen mul. Actor. 18. 2. Latin.* priſca.

Πρόχορος ου ὁ *nomen viri*, *Gr.* præiens in choro.

Πτολεμαῒς ίδος ἡ *nomen urbis*, *Gr.* bellatrix.

Πύθων ωνος ὁ Pytho. *ſic dictus fuit Apollo* δαιμόνιον μαντικὸν, παρὰ τὸ πυνθάνεσθαι *interrogari. Actor. 16. 16, puella habens ſpiritum Pythonis, h.e. Apollinis, dæmonii fatidici, è ventre anus ſeu vetulæ hariolantis. Vel ſic*

dici-

dicitur ab urbe Phocidis Pythone, *quæ a-liâs* Delphi, orum, *ubi talis ſpiritus reſpon-ſa dabat conſulentibus.*

Ρ.

ῬΑὰβ *vel* Ῥαχὰβ ἡ *nomen hoſpitæ* ἄκλιτον, *Heb.* latitudo.

Ῥαγαῦ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* proximus.

Ῥαμᾶ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* celſa.

Ῥαχὴλ ἡ *nomen mul.* ἄκλιτον, *Hebr.* ovis.

Ῥεβέκκα ἡ *nomen mul.* ἄκλιτον, *Hebr.* craſſa, *ſaginata.*

Ῥεμφὰν ὁ *nomen idoli* ἄκλιτον, *Latinè* Saturnus, *Græcè* Κρόνος, *Actor* 7. 43. *Eſtque ex Hebr.* כִּיּוּן. *quod veteres legerunt* כִּיּוּן, *&* כ *infernè detruncato ſeu evaneſcente* רִיּוּן, *unde per epentheſin* τοῦ μῦ *eſt* Remvan, Remphan. *Certè in Theodoreto & Iuſtino legitur* Rephan *ſine* μῦ. *Talis epentheſis eſt in* Memphis: *ex* מֹף, *& in* Ambakuk *ex* חבקוק. *quæ exempla in eo conſentiunt, quod admittatur epentheſis* τοῦ μῦ *ante literas labii. Sic Nahum.* 1. 5. *pro* כְּאֵשׁ ut ignis, *legerunt Græci* רֹאשׁ, *& vertunt* ἀρχάς.

Ῥήγιον ου τὸ *nomen urbis, terræ motu ab Italiæ avulſæ, Gr.* ruptura.

Ῥησὰ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Syr.* aſperſus.

Ῥοβοὰμ ὁ *nomen filii Salomonis* ἄκλιτον, *Hebr.* auguſtus.

Ῥόδη ης ἡ *nomen puellæ, Gr.* roſa.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ῥόδος ου ἡ *nomen inſulæ : olim dicta videtur* Ῥόθος ου ἡ *ab undarum ſtrepitu.*

Ῥουβὴν ὁ *nomen viri* ἄκλ., *Hebr.* filius viſionis.

Ῥοὺθ ἡ *nomen piæ mulieris, Hebr.* tremor. ἄκλ.

Ῥοῦφος ου ὁ *nomen viri, Latinè* Rufus.

Ῥωμαῖος αία αῖον Romanus a um.

Ῥώμη ης ἡ *nomen urbis magnæ, Gr.* robur.

Σ.

ΣΑδὼκ ὁ *nomen viri, Matth.* 1. 14. ἄκλιτον, *Hebr.* juſtus.

Σαλὰ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* jaculum.

Σαλαθιὴλ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* petivi à Deo.

Σαλαμὶς ῖνος ἡ *nomen inſulæ, Gr.* matula ſali.

Σαλεὶμ τὸ, *Ioh.* 3. 23. *nomen loci* ἄκλιτον, *Hebr.* pugillus.

Σαλὴμ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* pax, *Gen.* 14. 18. *Pſalm.* 76. 3. *Hebr.* 7. 1.

Σαλμὼν ὁ *nomen ábavi Davidis* ἄκλιτον, *Heb.* pacificus.

Σαλμώνη ης ἡ *nomen promontorii in Creta.*

Σαλώμη ης ἡ *nomen mul. Hebr.* perfecta, pacifica.

Σαμάρεια ας ἡ *nomen urbis, Heb. à viro* Schémer. *Latinè* fæx. 1 *Reg.* 16. 24.

Σαμαρείτης ου ὁ *nomen gentile.* Samaritanus.

Σαμαρεῖτις ιδος ἡ *Samaritana.*

Σαμοθράκη ης ἡ *nomen inſulæ. ſic dicta à Samiis, tractum illum occupantibus.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Σάμος ου ἡ, *nomen inſulæ, Gr.* faſtigium.

Σαμουὴλ ὁ *nomen prophetæ ἄκλιτον, Hebr.* exauditus à Deo. *vel petitus à Deo, Græcè* θεαίτητος.

Σαμψὼν ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Hebr.* Sol.

Σαοὺλ ὁ *nomen regis, item Apoſtoli, ἄκλιτον, Heb.* petitus. *Flectitur etiam Græcè* Σαῦλος ου ὁ, *Act.* 13. 2.

Σάπφειρα ης ἡ *nomen mulieris, Gr.* Sapphirus, gemma.

Σάρδεις αἱ *nomen urbis plur. tantùm, Syr.* clypeus.

Σάρεπτα τὰ *nomen urbis pl. Hebr.* officina aurifabri. *Vel eſt ſing. neutr. ἄκλ. Vel fœm.* ἡ.

Σαροὺχ ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Hebr.* palmes.

Σάρων ωνος ὁ *nomen regionis* שָׁרוֹן. *Act. 9. 35 Eſaiæ 33. 9. Hebr.* Lorîca.

Σάῤῥα ας ἡ *nomen mul. uxoris Abrahami, Heb* princeps.

Σατᾶν ὁ *nomen principis malorum angelorun* ἄκλιτον, *Heb.* adverſarius. 2 *Cor.* 12. 7.

Σατανᾶς ᾶ ὁ idem. 2 *Cor.* 11. 14.

Σεβαστὸς οῦ ὁ *nomen Cæſaris Romani Gr.* Auguſtus, *propriè* veneratione dignus.

Σεκοῦνδος ου ὁ *nomen viri, Latin.* Secundus, *ſequendo.*

Σελεύκεια ας ἡ *nomen urbis, ſic dicta à* Seleuc Nicánore.

Σεμεῒ ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Hebr.* attonitu

Σέργιος ου ὁ *nomen civis Romani.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Σὴθ ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Hebr.* repoſitus.
Σὴμ ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Hebr.* ὀνομαστὸς celebris.
Σιδὼν ῶνος ἡ *nomen urbis, Hebr.* venatio.
Σιδώνιος ου ὁ *nomen gentile,* Sidonius.
Σίλας α ὁ *nomen viri, Lat.* taciturnus.
Σιλουανὸς οῦ ὁ *nomen viri, Latinè* Silvanus.
Σιλωὰμ ὁ *nomen piſcinæ ἄκλιτον, Hebr.* miſſus.
Σιμεὼν *vel* Συμεὼν ὁ *nomen viri ἄκλιτον, Hebr.* exauditus.
Σίμων ωνος ὁ *nomen Apoſtoli, Hebr.* craſſus.
Σινᾶ τὸ *nomen montis ἄκλιτον, Hebr.* rubùs.
Σιὼν τὸ *nomen montis ἄκλιτον, Hebr.* ariditas.
Σκευᾶς ᾶ ὁ *nomen pontificis, Act. 19. 13. Heb.* æquator.
Σκύθης ου ὁ *nomen gentile, q. d.* σκυθρὸς torvus, tetricus.
Σμύρνα ης ἡ *nomen urbis, ſic dicta à* Smyrna *Amázone.*
Σπανία ας ἡ *nomen regionis,* Hiſpania.
Σόδομα ων τὰ *nomen urbis, Hebr.* ſecretum.
Σολομὼν ῶντος ὁ *nomen regis, Hebr.* pacificus. *idem etiam dictus fuit* Jedidjah, *h. e. dilectus à* Deo.
Σουσάννα ης ἡ *nomen fœminæ, Hebr.* lilium.
Στάχυς υος ὁ *nomen viri, Gr.* ſpica.
Στεφανᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, G.* ſertum, ein kranz.
Συντύχη ης ἡ *nomen mul. Gr.* affabilis.
Συρακοῦσαι ῶν αἱ *nomen urbis, Gr.* trahentes invitum.

Συρία ας ἡ *nomen regionis. nomen factum ex* Aſſyria *per aphæreſin, ab* Aſſur, *h.e.* progreſſus, *qui fuit filius Semi. Gen.* 10. 11.

Σύρος ου ὁ Syrus.

Συροφοίνισσα ης ἡ. Syrophœniſſa *fuit mulier-cula, i. ex Syria Phœnicibus contermina oriunda. de qua Marc.* 7. 26.

Σύρτις εως ἡ *nomen ſinus, Gr.* tractrix. *à* σύρω *traho.* F. συρῶ. P. σέσυρκα. *præt. paſſ.* σέσυρμαι σαι ται. *Hinc* σύρμα τος τὸ *nomen oblongæ veſtis. Vide appellativa.*

Συχὰρ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* mercenaria.

Συχὲμ ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Hebr.* dorſum.

Σώπατρος ου ὁ *nomen viri, Gr.* ſalvus pater.

Σωσθένης ους ὁ *nomen viri, Gr.* cui vires ſunt integræ.

Σωσίπατρος ου ὁ *nomen viri, Gr.* conſervatio patris. *Hoc nomen Æneæ conveniſſet, qui patrem è medio incendio eripuiſſe fertur.*

T.

TΑβιθὰ ἡ *nomen mul. Syr.* caprea, dama.

Ταρσὸς οῦ ἡ *nomen urbis, Syr.* marmoris exploratio.

Τέρτιος ου ὁ *nomen viri, Latin.* Tertius.

Τέρτυλλος ου ὁ *nomen rabulæ forenſis, Act.* 24. 1. *diminutivum à* Tertius.

Τιβέριος ου ὁ *nomen Cæſaris. quo nomine appellabantur, qui ad* Tiberim *naſcebantur.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Τιβεριὰς άδος ἡ *nomen urbis, Ioh.6.1. & 21. à* Tiberio *Cæſare ſic denominata.*

Τιμαῖος αίου ὁ *nomen viri, Syr.* contaminatus.

Τιμόθεος ου ὁ *nomen miniſtri verbi, Gr.* colens DEVM.

Τίμων ωνος ὁ *nom. viri, Gr.* honorans. *Act.6.5.*

Τίτος ου ὁ *nomen miniſtri verbi, Gr.* honoratus.

Τραχωνῖτις ιδος ἡ *nomen regionis Gr. Latinè* ſalebroſa.

Τρεις-ταβέρναι ῶν αἱ, *nomen hoſpitii. Latinè* Tres-tabernæ. *Act.28.15.*

(Τειφῶσα ης ἡ *nomen mulieris, Gr. ter h.e. valde lucens, id eſt, illuſtris. Pro* Τρυφῶσα.

Τρόφιμος ου ὁ *nomen viri, Gr.* alumnus.

Τρύφαινα ης ἡ *nomen mul. Gr.* delicatula.

Τρυφῶσα ης ἡ *nomen mul. Gr.* delicatè vivens. *q. d. delicatula. part. g. f. à* τρυφάω ῶ *luxui indulgeo, luxurioſè vivo. à* τρυφὴ ῆς ἡ *deliciæ. Th.* θρύπτω *frango. Rom.16.12.*

Τρωὰς άδος ἡ *nomen urbis, Gr.* penetratrix.

Τρωγύλλιον ου τὸ *nomen urbis, Græcè* cella penuaria.

Τύραννος ου ὁ *nomen viri, Act.19.9.* Tyrannus.

Τύρος ου ἡ *nomen urbis, Syr.* rupes.

Τυχικὸς οῦ ὁ *nomen viri, Gr.* fortunatus.

Υ.

ΎΜέναιος αίου ὁ *nomen hæretici, Græcè* nuptialis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Φ.

Φαλὲκ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Hebr.* rivus.

Φανουὴλ ὁ *nomen loci* ἄκλιτον, *Hebr.* viſus DEI.

Φαραὼ ὁ *nomen regis* ἄκλιτον, *Hebr.* vindex.

Φαρὲς ὁ *nomen viri, Hebr.* ruptura. ἄκλ.

Φῆλιξ ὁ *nomen viri, Lat.* Felix.

Φῆστος ου ὁ *nomen viti, Latin.* Feſtus.

Φιλαδέλφεια ας ἡ *nomen urbis, Gr.* amor fraternus.

Φιλήμων ονος ὁ *nomen viri, Gr.* deoſculans.

Φιλητὸς οῦ ὁ *nomen viri, Gr.* dilectus.

Φίλιππος ου ὁ *nomen viri, Gr. qui delectatur equis, natus ad rem equeſtrem.*

Φιλιππήσιος ου ὁ Philippenſis. *Philipp.* 4.15.

Φιλόλογος ου ὁ *nomen viri, Gr.* eloquentiæ deditus. *Rom.* 16.15.

Φλέγων οντος ὁ *nomen viri, G.* urens, *Rom.* 16.14.

Φοίβη ης ἡ *nomen mul. Gr.* luna.

Φοινίκη ης ἡ *nomen regionis, Gr.* palma.

Φοῖνιξ ικος ὁ, *Act.* 27.12. *nomen portus*, palma.

Φόρον Ἀππίου *nomen oppidi in Latio*, Forum Appii. *Act.* 28.15.

Φορτουνᾶτος ου ὁ *nomen viri, Lat* Fortunatus.

Φρυγία ας ἡ *nomen regionis, Gr.* torrida.

Φρὺξ Φρυγὸς ὁ *eſt ejus regionis incola, prov. Serò ſapiunt Phryges.*

Φύγελλος ου ὁ *nomen viri, Gr.* hominum oculos fugiens.

X. Χαλ

Χ.

ΧΑλδαῖος ὁ nomen gentile, Chaldæus *pro* Chaſdæus *à* Cheſed *filio Nachoris.*

Χαναὰν ὁ *nomen viri, Hebr.* depreſſus, humiliatus. ἄκλ.

Χαῤῥὰν ἡ *nomen urbis, Hebr.* æſtus. ἄκλ.

Χερουβεὶμ, *Gen.* 3.24. & χερουβὶμ οἱ, *Heb.* 9.5. *nomen angelorum ſic à forma* juvenum *dictorum.* ἄκλιτον, *Hebr.*

Χῖος ου ἡ *nomen inſulæ à fundendo.*

Χλόη ης ἡ *nomen mul. Gr.* herba virens.

Χοραζὶν ἡ *nomen urbis* ἄκλιτον, *Syr.* promulgatrix.

Χουζᾶς ᾶ ὁ *nomen viri, Hebr.* videns.

Χωρὴβ ὁ *nomen montis* ἄκλιτον, *Hebr.* deſolatio, vaſtitas.

Ω.

Ὠβὴδ ὁ *nomen viri* ἄκλιτον, *Heb.* ſerviens.

Ὠσηὲ ὁ *nomen prophetæ* ἄκλιτον, *Heb.* ſervavit. *Miniſtri verbi ſervant auditores ſuos inſtrumentaliter, Deus verò principaliter; ſine cujus præſentiſſima gratia, & benedictione, omnes verbi miniſtri incaſſum laborant.*

Propter juniores addo expoſitionem vocabuli Græci ἄκλιτον, *quo ſæpe hic uſus fui. Eſt verò* ἄκλιτον, *nomen, & ſignificat* indeclinabile, *h.e. nomen quod non declinatur per caſus,*

ſed unam & eandem habet terminationem, qualia Hebrææ nomina ut plurimùm eſſe ſolent. Sic ἡ Μαριάμ, τῆς Μαριάμ, *nomen beatæ virginis, quod ipſum tamen etiam more Græcorum flectitur, & tum eſt declinabile, ut* ἡ Μαρία, τῆς Μαρίας. *Sic* ὁ Ἀδάμ, τοῦ Ἀδάμ. ὁ Ἀβραάμ, τοῦ Ἀβραάμ, *&c. Vbi obſerva, quæ manent Hebrææ, accentum ut plurimum ſortiri in fine. Vt,* ὁ Ἰακώβ, ὁ Σαούλ. *Quæ verò flexionem Græcorum imitantur, illa eorundem quoque accentum reſerre. ut* ὁ Ἰάκωβος, ου, *&c.* ὁ Σαῦλος, τοῦ Σαύλου, *&c.*

OMISSVM, ſuo loco inſerendum.

Ὁ ἦν Qui erat. *Apoc. 1. 4. & 11. 17. Nomen proprium filii Dei, vivorum ac mortuorum judicis, ex verbo* ἦν *factum.* Ἄκλιτον. ὁ Ὁ ἦν, τοῦ Ὁ ἦν, τῷ, τὸν, ὦ Ὁ ἦν. *Sic etiam* ὁ Λέγει Κύριος, τοῦ, τῷ, τὸν Λέγει Κύριος. *pro Ebræo* ὁ Νεὺμ Ἀδωναΐ, τοῦ, τῷ, τὸν Νεὺμ Ἀδωναΐ. *Hebr. 8. 9. & 10. 16.*

ΤΈΛΟΣ.

IN-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

INDEX ANOMALORVM,

nec non difficiliorum in NOVO TESTAMENTO Vocabulorum, quorum origo diſcentibus prima fronte non eſt obvia: ubi primus numerus indicat in MANVALI hoc *paginam*, ſecundus verò illius paginæ *lineam*.

A.		ἁμαρτησάντων	21.11
Ἀγάγετε	P.6.l.3	ἁμαρτήσωσι	ibid.
ἀγαγεῖν	6.4	ἁμαρτήσει	ibid.
ἀγάγῃ	ibid.	ἁμαρτήσῃ	ibid.
ἀγαγὼν	5.6	ἀνάβα	25.12
ἀγάγωσιν	6.4	ἀναζωσάμενος	27.12
ἀγνοήσαντες	4.15	ἀναιρεθῆναι	28.11
ἀγόρασον	5.4	ἀνακλιθῆναι	29.9
ἀγορασάτω	ibid.	ἀνακλιθήσονται	29.10
ἀγοράσατε	ibid.	ἀναπεσεῖν	31.20
ἀγοράσωμεν	ibid.	ἀναπτύξας	32.1
ἄγωμεν	5.28	ἀνάστα	38.20
ἀδικήσατε	7.19	ἀναστὰς	38.22
αἴσθωνται	11.12	ἀναστᾶσα	ibid.
αἰτήσωνται	12.6	ἀναστῇ	38.21
αἰτήσητε	ibid.	ἀναστήσει	38.17
ἀκήκοα	15.9	ἀναστήσομαι	38.24
ἄλειψαι	17.18	ἀναχωρήσας	34.2

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ἀναψάντες 31.28
ἀνέβη 25.11
ἀνεβόησαν ibid.
ἀνέγνωτε 26.6
ἀνέδειξεν 26.26
ἀνεθάλετε 27.20
ἀνέθην 38.10
ἀνεῖλεν 28.8
ἀνελεῖν 28.9
ἀνέλωσι ibid.
ἀνενέγκαι 33.24
ἀνενέγκας 33.23
ἀνενεγκεῖν 33.25
ἀνέντες 38.9
ἀνέπεσεν 31.20
ἀνέπεμψα 31.16
ἀνέστη 38.19
ἀνέτειλε 33.5
ἀνεῦρον 36.15
ἀνεφώνησε 33.penult.
ἀνεχώρησε 34.2
ἀνέῳγα 39.9
ἀνεῳγμένος 39.3
ἀνέῳχα 39.1
ἀνεῴχθην 39.5
ἀνεῴχθησαν ibid.
ἀνήγγειλαν 26.1
ἀνῆν 38.8
ἀνήνεγκε 33.22
ἀνηρέθην 28.10
ἀνήφθην 31.penult.
ἀνήχθη 26.23
ἀνθέξεται 40.21
ἀνθέστηκε 37.1
ἀνθίστατο 37.4
ἀνιέντες 38.9
ἀνοῖξαι 39.3
ἀνοίξαντες ibid.
ἀνοίξας ibid.
ἄνοιξον ibid.
ἀνοιχθῶσι ibid.
ἀνταποδοθήσεται 40.8
ἀνταποδοῦναι 40.7
ἀντέστην 37.2
ἀντέστησαν ibid.
ἀντιστῆναι ibid.
ἀνῶ 38.8
ἀνωρθώθη 39.21
ἀπαγγείλατε 44.27
ἀπαρθῇ 45.19.
ἀπαρνησάσθω 46.ult.
ἀπαρνήσῃ ibid.
ἀπᾶρον 45.16
ἀπεδέξατο 53.3
ἀπεδήμησε 53.13
ἀπεδοκίμασαν 54.9
ἀπέθανε 54.23
ἀπεκάλυψας 55.6
ἀπέκρυψας 56.21
ἀπέκρυψε 56.21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ἀπέπλειναν 56.penult.
ἀπελεύσονται 40.15
ἀπελθεῖν 40.17
ἀπέλυσεν 58.antepen.
ἀπέπλευσαν 59.penult
ἀπέπνιξαν 60.4
ἀπέσπασε 61.9
ἀπεστάλην 61.25
ἀπέστειλαν 61.24
ἀπέστειλε ibid.
ἀπέστρεψε 62.11
ἀπήγαγον 45.6
ἀπήγγειλεν 44.26
ἀπήγξατο 45.2
ἀπήεσαν 48.23
ἀπήλασεν 49.13
ἀπῆλθεν 50.15
ἀπήνεγκαι 64.12
ἀπήρθην 45.18
ἀπίδω 47.ult.
ἀποβάλητε 51.26
ἀποβαλὼν ibid.
ἀποδεικνύντα 52.19
ἀποδοθῆναι 54.2
ἀπόδος 53.antepen.
ἀπόδοτε ibid.
ἀποδῷ 53.ult.
ἀποδῷς ibid.
ἀποθανεῖν 54.24
ἀποθάνῃ ibid.
ἀποκαθιστᾷ 54.26
ἀποκατεστάθη 54.penult.
ἀποκτανθῆναι 57.4
ἀποκτενεῖτε 56.26
ἀποκτενοῦσι ibid.
ἀπολεῖσθε 58.6
ἀπολεῖται ibid.
ἀπολέσαι 58.3
ἀπολέσει 58.2
ἀπολέσῃ ibid.
ἀπολέσθαι 58.8
ἀπολέσωσι ibid.
ἀπόληται 58.7
ἀπολοῦνται 58.6
ἀπολῦσαι 58.ult.
ἀπολωλός 58.10
ἀπολωλότα ibid.
ἀπορφανισθέντα 60.25
ἀποστάς 82.16
ἀποστῆναι ibid.
ἀπόστηθι 82.14
ἀπόστρεψον 62.11
ἀποστῶ 82.15
ἀποθώμεθα 66.9
ἀπώλετο 58.7
ἀπωλόμην ibid.
ἀπὼν 48.20
ἀπώσατο 66.11
ἄρατε 11.7.
ἀράτω ibid..

ἀρέ-

ἀρέσαι 67.21
ἀρθήσεται 11.10
ἄρθητε 11.9
ἆρον 11.7
ἀροῦσι ibid.
ἀρξάμενος 71.18
ἀρξαμένου ibid.
ἄρπαγες 69.16
ἄσπασαι 73.14
ἀσπάσησθε ibid.
ἀσφαλίσασθε 75.pen.
ἀσφαλισθῆναι ibid.
αὐξηθῇ 79.7
αὔξει 79.8
ἀφαιρεθήσομαι 80.13
ἀφεθῇ 82.2
ἀφέθην ibid.
ἀφεθήσονται 82.3
ἀφεθῶ 83.1
ἀφεῖλεν 80.11
ἀφεὶς 81.25
ἀφελεῖν 80.11
ἀφέντες 81.25
ἄφες 81.23
ἄφετε ibid.
ἀφέωνται 81.penult.
ἀφῆκα 81.22
ἀφήκαμεν ibid.
ἀφηρέθην 80.12
ἀφήσω 81.22
ἀφῆτε 81.24
ἀφιέναι 81.21
ἀφοριεῖ 83.1
ἀφοριοῦσι ibid.
ἀφορίσας 83.5
ἀφορίσατε 83.2
ἀφορίσθητε 83.8
ἀφορίσωσιν 83.3
ἀφωμοιωμένος 83.23
ἀφώριζεν 82.ult.
ἀφώρισε 83.2
ἀχθῆναι 6.6
ἀχθήσεσθε 6.7
ἅφωνται 66.6

B.

Βάλε 85.21
βαλεῖν ibid.
βάλεσε ibid.
βαλέτω ibid.
βάλῃ 85.22
βαλοῦσι ibid.
βαλοῦσι 85.19
βαλῶ 85.18
βαλὼν ibid.
βαρείσθω 86.22
βαρούμενοι 86.21
βαστάσαι 88.9
βαστάσασι ibid.
βαστάσῃ 88.7

βάψας

βάψας	86.11
βάψῃ	86.12
βεβαρημένοι	86.24
βέβληκα	85.22
βέβληκε	ibid.
βεβλημένος	85.24
βέβληται	ibid.
βεβρωκόσι	93.penult.
βιῶσαι	90.8
βλαστήσω	90.16
βληθεὶς	85.25
βληθῇ	ibid.
βληθῆναι	85.27
βλήθητι	85.26
βρέξαι	93.13
βρέξω	93.12

Γ.

ΓΑμείτωσαν	95.11
γεγένημαι	ibid.
γέγονα	99.17
γέγονεν	ibid.
γεμίσας	96.21
γεμισθῇ	ibid.
γενέσθαι	99.15
γένεσθε	99.13
γενέσθω	ibid.
γένῃ	99.15
γενηθέντες	99.11.
γενηθήτω	ibid.
γενήσεται	99.10
γένησθε	99.15
γενήσομαι	99.10
γένηται	99.15
γενόμενα	99.16
γενομένης	ibid.
γενόμενος	ibid.
γενοῦ	99.13
γένωμαι	99.15
γένωνται	ibid.
γευσάμενος	98.15
γεύσωνται	ibid.
γήμῃ	95.11
γήμῃς	ibid.
γήρᾳ	99.4
γηράσῃς	99.7
γνοίην	99.20
γνόντος	99.25
γνοὺς	ibid.
γνῷ	99.24
γνῶ	99.23
γνῶθι	ibid.
γνῶναι	99.24
γνῷς	ibid.
γνώσομαι	99.20
γνώτω	99.23

Δ.

ΔΑμάσαι	104.20
δανείσασθαι	104.pen.

δαρή-

διαρήσεσθε	108.14	διαγνώσομαι	112.1
διαρήσεται	ibid.	διαδεξάμενοι	112.18
δεδάμασται	104.21	διαδιδώσουσι	112.21
δέδεμαι	109.26	διάδοχος	112.22
δέδεσαι	ibid.	διαιρεῖν	113.9
δέδεται	ibid	διακαθαιρεῖ	113.13
δεδέσθαι	109.27	διακατηλέγχετο	113.16
δεδοκιμάσμεθα	131.17	διακονηθεῖσα	113.25
δέδοται	124.22	διακριθῆτε	114.22
δέῃ	105.11	διαλλάγηθι	115.7
δεήθητε	ibid.	διαμαρτυράμενοι	116.8
δεήσει	105.12	διαμαρτύρασθαι	116.7
δεθῆναι	109.penult.	διαμεμενηκότες	116.14
δεῖ	105.11	διανεμηθῇ	117.2
δεῖξει	105.17	διαπεράσαντος	117.pen.
δείραντες	108.13	διαπλεύσαντες	118.1
δέξαι	109.18	διαρρήξαντες	119.1
δέξασθε	ibid.	διαρρήξας	ibid.
δέξητε	109.19	διαρρήσσων	118 penult.
δέον	105.14	διασκορπισθήσεται	119:17
δεῦτε	109.5	διασπαρέντες	119.27
δεχθεὶς	109.15	διαστήσαντες	126.14.
δήσαντε	109.24	διαστήσας	126.13
δήσαντες	109.25	διασωθῆναι	120.16
δήσῃ	ibid.	διασώσῃ	ibid.
δήσῃς	ibid.	διασώσωσι	ibid.
δήσητε	ibid	διατεταχέναι	120.21
δήσω	109.23	διαφύγοι	112.antepen.
διαγγελῆ	111.24	διαχλευάσασθαι	123.5
διαγενόμενος	111.28	διαυγάσῃ	121.24

διδα-

διδάξαι 123.19
διδάξω 123.31
διδάξωσιν ibid.
διεβλήθη 111.10
διεγερθεὶς 125.1
διεδίδοτο 112.24
διέδωκα 112.20
διέζωσεν 112.ult.
διέθετο 121.14
διεῖλεν 113.10
διεκώλυεν 114.26
διελέχθη 115.22
διελέχθησαν 115.17
διελάλουν 114.penult.
διεληλυθότα 125.17
διελθεῖν 125.16
διελύθησαν 115.penult.
διεμαρτυράμην 116.5
διεμερίσθη 116.23
διενέγκῃ 122.2
διεπέρασε 117.penult.
διεῤῥήγνυτο 119.2
διέῤῥηξε 119.1
διεσάφησαν 119.8
διεσκόρπισε 119.15
διεσπάρησαν 119.26
διεσπᾶσθαι 119.22
διεστείλατο 120.5
διέστη 126.15
διεστραμμένος 120.13
διεταράχθη 121.3
διετήρει 121.8
διεφθάρη 122.19
διεφθαρμένος 122.18
διεχειρίσασθε 123.5
διήγειραν 124.antep.
διηγήσατο 125.antep.
διηκόνει 113.21
διηκονήσαμεν 113.22
διηκόνουν 113.21
διῆλθον 125.14
διήνοιξε 117.12
διηνοίχθησαν 117.14
διηπόρει 118.10
διηπόρουν ibid.
διηρμήνευεν 125.7
διήρχετο 125.13
διορυγῆναι 128.ult.
διψήσῃ 130.5
διώξετε 130.21
διώξητε ibid.
διώξωσι ibid.
δοθεῖσα 124.25
δοθῆναι 124.23
δοθήσεται 124.25
δοίην 124.19
δοκεῖς 131.8
δοκιμάσαι 131.13
δοκιμαζέσθωσαν ibid.
δολοῦντες 132.2

δόντος	124.20	ἐγερθεὶς	139.19
δοξασθῶσι	132.20	ἐγερθῆναι	139.18
δόξητε	131.12	ἐγερθήσεται	ibid.
δόξω	131.11	ἐγέρθητε	ibid.
δοῦναι	124.20	ἐγήγερται	139.16
δοὺς	ibid.	ἐγκατέλιπες	140.9
δὸς	124.18	ἐγκεκαίνισται	440.2
δότε	ibid.	ἔγνων	99.21
δότω	ibid.	ἔγνωσαν	99.22
δραμὼν	456.18	ἔγνωσμαι	99.26
δύνῃ	134.6	ἐγρηγόρησε	102.16
δύνοντος	135.8	ἔγχρισον	141.25
δυσὶ	135.17	ἐδαφιοῦσι	142.2
δῶ	124.18	ἔδει	105.12
δῷ	ibid.	ἔδειξα	105.18
δῷς	ibid.	ἔδειραν	108.13
δώῃ	124.19	ἐδίδου	124.12
δώην	ibid	ἐδίστασας	129.11
δώῃς	ibid.	ἐδίψησα	130.5
δώσῃ	124.14	ἐδολιοῦσαν	131.penult.
δώσω	ibid.	ἔδοξα	131.12
δῶτε	124.18	ἔδυ	135.10
E.		ἐζήτει	215.17
Ἐβάστασεν	88.8	ἐζωγρημένοι	216.6
ἐβδελυγμένος	88.pen.	ἔζωσε	184.4
ἐβλάστησεν	90.17	ἔθανον	226.ult.
ἐβλασφήμησε	90.20	ἐθαύμασαν	221.16
ἐβουλήθη	72.17	ἔθετο	452.11
ἐγεῖραι	139.13	ἔθηκα	452.6
ἐγγύνησε	97.25	ἐθρέψαμεν	456.15

ἐθύθη

ἐθύθη 229.24
ἐθυμώθη 229.9
ἔθυσε 229.22
εἶ 145.17
εἴα 138.12
εἴασε 138.13
εἰδῆτε 143.22
εἰδότες 144.1
εἰδὼς 143.penult.
εἰθισμένος 142.16
εἴληφα 179.penult.
εἰληφὼς ibid.
εἴξαμεν 144.25
εἶπαι 200.6
εἴπατε 200.7
εἰπὲ 200.9
εἴπητε 200.12
εἶπον ες ε 200.8
εἰπὼν 200.13
εἴπωσι 200.12
εἰργασμένην 200.18
εἰργάσατο ibid.
εἰργάσαντο ibid.
εἴργασμαι 200.19
εἴρηκα 397.21
εἰρημένον 397.25
εἴρηται 397.24
εἰσδραμοῦσαι 149.12
εἰσδραμὼν ibid.
εἰσέδραμον ibid.

εἰσελεύσεται 148.23
εἴσελθε 148.24
εἰσελθεῖν 148.25
εἰσέλθῃς ibid.
εἰσενέγκῃς 149.15
εἰσεπήδησαι 149.41
εἰσῄει 148.18
εἰσῆλθον 148.24
εἰσιέναι 148.17
εἰσηκούσθη 148.6
εἱστήκει 203.1:235.4
εἱστήκεισαν 203.1
εἶχε 213.18
εἶχον ibid.
εἴωθε 142.22
εἰώθειν 142.24
εἰωθὸς 142.25
ἐκαθεζόμην 237.3
ἐκάθευδον 237.12
ἐκάθητο 237.27
ἐκάμμυσαν 241.17
ἐκάμμυσε ibid.
ἐκβάλετε 150.12
ἐκβάλῃ 150.13
ἐκβάλω ibid.
ἐκβέβληκα 150.9
ἐκβληθήσονται 150.19
ἐκδιάζω 151.25
ἐκδώσεται 151.12
ἐκέρδησας 263.ult.

ἐκέρ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ἐκέρδησε	263.ult.	ἐκφεύξῃ	159.
ἐκζητηθῇ	152.11	ἐκφευξόμεθα	ibid
ἐκηρύχθη	265.5	ἐκφυγεῖν	159.5
ἐκκαθάρατε	152.24	ἐκφύγωσιν	159.8
ἐκκέχυται	159.antep.	ἔλαβε	279.penult.
ἔκκοψον	154.6	ἔλαθον	280.11
ἔκλασε	265.ult.	ἐλατόμησε	280.20
ἔκλαυσε	266.11	ἔλαχε	279.3
ἐκλείσθη	266.20	ἔλεγξον	161.9
ἐκλέλησθε	154.20	ἐλεγχθῇ	161.14
ἐκλήθη	241.22	ἐλεῆσαι	161.22
ἐκλίπητε	155 5	ἐλέησον	161.21
ἐκλυθῶσιν	155.10	ἐλεύσομαι	202.14
ἐκοιμήθη	268.21	ἐλεύσονται	ibid.
ἐκολάφισαν	270.4	ἐληλακότες	160.ult.
ἐκολοβώθησαν	270.19	ἐλήλυθα	202.18
ἐκομίσαντο	271.3	ἐλήλυθε	ibid.
ἐκόπασε	271.14	ἐλθεῖν	202.17
ἐκόσμησαν	272.16	ἔλθῃ	ibid.
ἐκπεσεῖν	156.16	ἐλθὸν	ibid.
ἐκπλεῦσαι	156.20	ἔλθω	ibid.
ἔκραξαν	273.13	ἐλθὼν	ibid.
ἔκραξε	ibid.	ἐλιθοβόλησεν	283.12
ἐκραύγασεν	274.25	ἐμάθετε	289.3
ἐκρύβη	276.6	ἔμαθον	ibid.
ἐκτείνας	157.27	ἐμβὰς ἀντὶ τοῦ	164.14
ἐκτινάξατε	158.10	ἐμβάψας	164.14
ἔκτισται	276.20	ἐμβῆναι	164.14
ἐκτραπῇ	158.20	ἔμεινε	294.12
ἐκτραπήσονται	158.23	ἔμελεν	293.1

ἐμβλύ-

ἐμιώυσεν 302.4
ἔμιξε 303.6.
ἐμνήσθη 303.24
ἐμνήσθημεν ibid.
ἐμπέσῃ 166.11
ἐμπλακέντες 166.19
ἐμφανισθῆναι 168.7
ἐμώρανεν΄· 309.12.
ἐμωράνθησαν 309.15
ἐναρξάμενος. 169.17
ἐνδεδυμένοι 171.16
ἐνδοξασθῇ 171.7
ἐνδύσασθε 171.20
ἐνδύσατε 171.15
ἐνεβριμήσατο 165.1
ἐνέγκας 475.penult.
ἐνέδυσαν 171.16
ἐνεδύσασθε 171.20
ἐνεῖχεν 173.2
ἐνεκεντρίσθην 140.19
ἐνεκεντρίσθης ibid.
ἐνεκοπτόμην 141.6
ἐνέκοψε 141.5
ἐνέκρυψεν 141.21
ἐνέπαιζον 165.23
ἐνέπαιξαν 165 24
ἐνεπαίχθη 165.27
ἐνεπλήσθησαν 166.28
ἐνέπρησε 167 15
ἐνέπλυσα. 167.21
ἐνέπλυσαν ibid.
ἐνετείλατε 175.14
ἐνετύλιξεν 177.3
ἐνέτυχον 177.1
ἐνεφανίσθησαν 168 6
ἐνεφύσησε 168.13
ἐνεχθῆναι 476.4
ἐνηργεῖτο 172.21
ἐνήργησε 172.19
ἑνὶ, ἑνὸς, ἕνα 147.20
ἐνταφιάσαι 175.5
ἐντειλάμενος 175.14
ἐντελεῖται ibid.
ἐντέταλται 175 13
ἐντραπῇ 176.9
ἐντραπήσονται 176.11
ἔνυξε 315.27
ἐνύσταξαν 315.24
ἐξαγαγεῖν 178.8
ἐξαγαγὼν ibid.
ἐξαλειφθῆναι 178.ult.
ἐξαναστήσῃ 179.7
ἐξανέστην 179.8
ἐξανέτειλε 179.6
ἐξαπέστειλε .179.24
ἐξέβαλον 150.11
ἐξεδέχετο 151.5
ἐξεδίκησε 151.18
ἐξέδοτο 151.13
ἐξέδυσαν 151.penult.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ἐξεθαμβήθησαν 152.15
ἐξείλετο 178.16
ἐξεκαύθησαν 152.28
ἐξεκέντησαν 151.6
ἐξεκλάσθησαν 153.14
ἐξεκλείσθη 153.11
ἐξεκρέματο 154.13
ἔξελε 178.16
ἐξελέσθαι 178.18
ἐξελεύσομαι 180.pen.
ἐξελήλυθε 181.3
ἔξελθε 180.ult.
ἐξελθὼν 181.2
ἐξέμαξε 155.13
ἐξενέγκατε 153.9
ἐξενεγκεῖν ibid.
ἐξέπεσον 156.15
ἐξεπέτασαν 156.12
ἐξεπλάγησαν 156.pen.
ἐξεπλήσσοντο 156.27
ἐξέστη 181.28
ἔξεστι 181.5
ἐξέδραπται 157.22
ἐξετάσατε 181.11
ἐξετράπησαν 158.19
ἐξέχεε 159.19
ἐξήγαγε 178.6
ἐξήγειρα 180.11
ἐξηγόρασε 178.1
ἐξήεσαν 180.15
ἐξήλθετε 180.ult.
ἐξῆλθον ibid.
ἐξήρανε 316.ult.
ἐξηράνθη 317.1
ἐξηρεύνησαν 180.27
ἐξητήσατο 178.21
ἐξηρτισμένος 179.pen.
ἐξίσταντο 181.ult.
ἔοικα 144.26
ἐξοίσουσι 159.1
ἐξὸν 181.8
ἔξω 213.19
ἐπαγαγεῖν 184.21
ἐπαγγειλάμενος 184.17
ἐπαισχυνθῇ 185.12
ἐπαισχυνθήσεται ibid.
ἔπαθον 350.22
ἔπαισε 337.18
ἐπαναγαγεῖν 185.pen.
ἐπαναστήσονται 186.10
ἐπανελθεῖν 186.8
ἐπάξας 184.20
ἐπάραντες 185.6
ἐπάρας ibid.
ἐπάρασα ibid.
ἐπάρατε 185.5
ἐπαχύνθη 351.20
ἐπέβαλον 188.penult.

ἐπε-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ἐπεβίβασαι 189.6
ἐπέβλεψεν 189.7
ἐπεγνωκόσι 189.29
ἐπεγνώσθην 189.ult.
ἐπέγνωτε 189 26
ἐπεθύμησαι 191.13
ἐπεθύμησαν ibid.
ἐπέδειξεν 190.7
ἐπεδίδου 190.21
ἐπέδωκαν 190.23
ἐπεζήτησεν 191.6
ἐπέθηκαν 197.23
ἐπείνασαι 352.18
ἐπείνασε ibid.
ἐπειρᾶτο 353.1
ἐπειρῶντο ibid.
ἐπεῖχον 188.10
ἐπικέρδησαν 191.16
ἐπέκειντο 191.ult.
ἐπέκελευε 192.14
ἐπιλάβετε 192.17
ἐπελάθοντο 192.23
ἐπέλυε 193.1
ἐπεμείναμεν 193.17
ἐπεμελήθη 193.12
ἐπέμενε 193.16
ἐπενεγκεῖν 198.25
ἐπεποίθει 352.16
ἐπέπεσεν 194.5
ἐπεσκέψασθε 195.7
ἐπεσκίασεν 195.14
ἔπεσεν 362.26
ἔπεσον ibid.
ἐπέστειλε 196.4
ἐπέστην 212.ult.
ἐπεστήριξε 196.9
ἐπέσχε 188.11
ἐπετίθουν 197.23
ἐπετίμα 197.penult.
ἐπετίμων ibid.
ἐπετίμησεν 197.ult.
ἐπετράπη 198.10
ἐπέτρεψε 198.7
ἐπέτυχον 198.14
ἐπέφερον 198.23
ἐπεφώνει 198.26
ἐπεχείρησαν 199.5
ἐπέχρισε 199.13
ἐπηγγείλατο 184.16
ἐπήγειρα 186.penult.
ἐπηκολούθησε 185.17
ἐπηκροῶντο 185.24
ἐπῄνεσεν 184.ult.
ἐπιώτησεν 186.14
ἔπηξεν 361.2
ἐπῆρεν 185.4
ἐπήρθη 185.7
ἐπήρκεσεν 186.17
ἐπήκουσαι 185.20
ἐπηρώτα 188.3

ἐπη-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ἐπηρώτησαν	188.4	ἐπιστεῖλαι	196.5
ἐπηρώτησε	ibid.	ἐπίστηθι	213.11
ἐπίασεν	361.17	ἐπιστραφήτω	196.19
ἐπιάσθη	361.20	ἐπιστρέψαι	196.17
ἐπιβάλλουσι	188.28	ἐπισυναγαγεῖν	196.26
ἐπιβεβηκὼς	188.24	ἐπισυναχθεισῶν	196.pen.
ἐπιγνόντες	189.28	ἐπισυνηγμένη	196.27
ἐπιγνοὺς	ibid.	ἐπιτίθει	197.22
ἐπιγνῷς	189.27	ἐπιτεθέασιν	197.21
ἐπιγνώσεσθε	189.25	ἐπιτεθῇ	ibid.
ἔπιδε	187.16	ἐπίτρεψον	198.7
ἐπιδεῖξαι	190.9	ἐπιφᾶναι	198.17
ἐπιδείξατε	190.8	ἔπλασαι	364.19
ἐπιδόντες	190.23	ἐπλάσθη	364.20
ἐπιδῶσι	190.22	ἐπλεόνασε	365.14
ἐπιθεὶς	197.21	ἐπληθύνθη	366.3
ἐπιθῇ	ibid.	ἔπλησαν	366.5
ἐπιθήσεται	197.26	ἐπλήσθη	366.6
ἐπικεῖσθαι	191.ult.	ἐπλήσθην	ibid.
ἐπικληθεὶς	191.24	ἔπνευσαν	368.11
ἐπιλαβέσθαι	192.19	ἔπνιγε	368.27
ἐπιλαβόμενοι	192.20	ἐπόρθουν	372.14
ἐπιλάβωνται	192.18	ἐποτίσατε	373.25
ἐπιλαθέσθαι	192.24	ἔπραξε	374.7
ἐπιλελησμένον	192.22	ἐπρίσθησαν	375.18
ἐπιμελήθητι	193.14	ἐπύθετο	394.10
ἔπιον	362.11	ἐρεῖ	146.26
ἐπιπεσὼν	194.6	ἐρεῖς	146.24
ἐπιπλήξῃς	194.10	ἐρεῖτε	146.27
ἐπιστὰς	213.2	ἐρημοῦται	201.8

ἐροῦμεν

ἐροῦμεν	146.26	ἐστὲ	145.17
ἐροῦσι	146.antepen.	ἕστηκα	234.24
ἐῤῥαβδίσθη	396.2	ἑστηκότων	ibid.
ἐῤῥαντισμένοι	397.1	ἔστην ης η	234.ult.
ἐῤῥάπισαν	397.5	ἔστησα	234.22
ἐῤῥέθη	397.27	ἔστησαν	ibid.
ἔῤῥηξαν	398.5	ἔστησεν	ibid.
ἐῤῥιμμένοι	398.27	ἐστράφη	419.6
ἔῤῥιψαν	398.25	ἐστρήνιασε	419.15
ἐῤῥύσατο	399.penult.	ἐστρωμένον	419.25
ἐῤῥύσθην	399.26	ἔστρωσαν	419.23
ἔῤῥωσο	400.6	ἔστω	145.24
ἔῤῥωσθε	400.7	ἑστὼς	234.25
ἐρῶ	146.23	ἑστῶτες	ibid.
ἐρωτήσω	202.20	ἑστώτων	ibid.
ἐσεβάσθησαν	403.23	ἐσφάγης	441.16
ἐσείσθη	404.2	ἐσφαγμένον	ibid.
ἔσεσθε	145.penult.	ἔσφαξαν	441.15
ἐσήμανε	404.18	ἔσφαξε	ibid.
ἐσιώπα	407.4	ἐσφράγισεν	441.24
ἐσκολίσθη	409.23	ἐσφραγίσθητε	441.26
ἔσονται	145.22	ἐσφραγισμένος	441.26
ἐσπάραξεν	411.9	ἔσχηκα	213.19
ἐσπαρμένον	412.2	ἐσχίσθη	442.7
ἔσπειρα	411.28	ἐσχίσθησαν	ibid.
ἐσπιλωμένον	413.8	ἔσχον	213.20
ἐσπλαγχνίσθη	413.18	ἔσωσα	442.22
ἐστάθην	235.1	ἐσώθην ης η	442.27
ἔσται	145.23	ἐτάξατο	446.9
ἔστακα	234.24	ἐταράχθη	445.24

ἐτα-

ἐπαῤῥάχθησαν 445.24
ἐπεῖφη 221.2
ἐπέθην 452.9
ἔτεκε 452.14
ἐτέλεσε 449.9
ἐτελείωσαν 448.5
ἐτελεύτησε 448.ult.
ἐτήρουν 451.16
ἐτίθει 452.4
ἐτίμησαν 452.27
ἐτιμήσαντο 452.28
ἐτόλμα 454.6
ἐτρυφήσατε 459.1
ἐτυμπανίσθησαν 459.14
εὐηγγελίζετο 204.16
εὐλαβηθεὶς 207.11
εὑρέθη 209.22
εὑρέθην ibid.
εὑρεῖν 209.20
εὗρεν 209.19
εὕρηκα 209.17
εὑρηκέναι 209.18.
εὑρήσετε 209.18
εὕρητε 209.2
εὗρον 209.19
εὐφρανθῆναι 211.9
ἐφάνη 473.25
ἐφείσατο 475.23
ἐφέστηκε 212.25
ἔφη 476.10
ἔφθασεν 476.1
ἐφικέσθαι 212.2
ἐφοβήθη 480.
ἔφραξαν 481.2
ἔφυγον 476.
ἐφυσιώθησαν 484.1
ἐφύτευσεν 484.2
ἐφωτίσθη 486.2
ἐχαλάσθην 486.2
ἐχάρην 486.1
ἐχάρησαν ibid.
ἐχαρίσθη 487.penult.
ἐχορτάσθησαν 491.28
ἐχρησάμεθα 492.10

Z.

Ζημιωθῇ 215.15
ζῆν 214.5
ζήσεται 214.9
ζῶσι 216.12

H.

Ἠβουλήθην 92.18
ἤγαγον 6.2
ἠγαλλιάσατο 2.3
ἠγαλλίασε 2.2
ἠγανάκτησαν 2.12
ἠγάπησα 2.15
ἠγγάρευσαν 2.25
ἤγγικα

ἤγγικα	138.antepen.	ἠκρίβωσε	16.2
ἤγγικε	ibid.	ἠκυρώσατε	16.24
ἤγγισαν	ibid.	ἤλασεν	160.27
ἠγέρθη	139.17	ἠλάττωσας	160.19
ἠγέρθην	ibid.	ἠλευθέρωσα	162.10
ἠγέρθησαν	ibid.	ἦλθε	202.16
ἤγεσθε	5.28	ἦλθες	ibid.
ἤγετο	ibid.	ἤλθομεν	ibid.
ἡγνικότες	4.13	ἦλθον	ibid.
ἠγνόουν	4.15	ἤλπικα	163.25
ἤγοντο	5.antep.	ἡμάρτηκα	21.12
ἠγόρασαν	5.3	ἥμαρτον	ibid.
ἠγοράσθητε	5.5	ἦμεν	145.17
ἠγορασμένοι	ibid.	ἤμην	145.20
ἠγώνισμαι	6.14	ἠνάγκασεν	26.16
ἤδει	143.25	ἤνεγκε	475.penult.
ᾔδεις	ibid.	ἠνειχόμην	36.17
ᾔδεισαν	ibid.	ἠνεχόμην	36.19
ἠδίκησε	7.19	ἠνέχθη	476.4
ἠδύνατο	134.8	ἠνεώχθην	39.6
ἠδυνήθησαν	134.13	ἤνοιξε	39.2
ἤθελε	222.18	ἥξει	217.penult.
ἠθέλησα	222.21	ἠξίου	44.15
ἠθέλησαν	ibid.	ἠξίωσα	44.16
ἠθέλησε	ibid.	ἠξίωται	44.20
ἤθελον	222.18	ἥξουσι	217.pen.
ἠκολούθησαν	15.12	ἠπατήθη	47.22
ἠκολούθησεν	ibid.	ἠπείθησαν	48.8
ἧκον	217.penult.	ἠπείθουν	48.7
ἠκούσθη	15.9	ἠπίστησαν	50.26

ἠπίστουν 50.25
ἤρεσαν 11.6
ἤρεσεν ibid.
ρεσε — 67. ib.
ἠρέτισα 11.1
ἠριθμημένον 68.6
ἠρημώθη 201.11
ἠρημωμένην 201.9
ἠρξάμην 71.16
ἤρξαντο ibid.
ἤρξατο ibid.
ἤρπασε 69.11
ἠρώτα 202.20
ἠρώτων ibid.
ἦσαν 145.17
ἦσθα 145.18
ἤσθιον 202.26
ἠτήσατο 12.7
ἡτοίμασα 203.27
ἡτοίμασαν ibid.
ἡτοιμασμένην 203.ult.
ἡτοίμασται 203.penult.
ἠτοῦντο 12.6
ηὐλήσαμεν 79.2
ηὐδόκησα 205.14
ηὐκαίρουν 206.19
ηὐλίσθη 78.28
ηὐλόγει 207.20
ηὔξανε 79.4
ηὐπορεῖτο 209.4
ἤχθη 6.5
ἠχρειώθην 84.12
ἥψατο 66.4

Θ.

ΘΑνατώσουσι 220.23
θαυμάσαι 221.16
θάψαι 221.1
θεαθῆναι 222.2

I.

ἸΑθη 230.3
ἰαθήσεται 230.4
ἴδε 144.4:230.13
ἰδεῖν 144.6
ἴδητε ibid.
ἰδόντες 144.8
ἰδὼν ibid.
ἴδωσιν 144.6
ἱλάσθητι 232.21
ἴσθι 145.23:234.18
ἴστε ſcitote 234.19

K.

ΚΑθίσαντες 238.10
καθίσατε 238.6
καθίσει 238.3
καθίσεσθε 238.12
καθίσῃ 238.9
καθίσωσιν ibid.
κάθου 237.24

καλύ-

καλύψατε	242.8	κατεβλήθη	244.17
κάμνητε	242.23	κατεγέλων	245.8
καταβᾶσα	244.9	κατέδραμον	256.10
καταβὰς	244.12	κατειλημμένος	249.10
καταβάτω	244.10	κατειλημμένην	ibid.
κατάβηθι	ibid.	κατειληφέναι	249.7
καταβήσεται	244.8	κατειργάσατο	258.2
καταγάγῃ	245.22	κατειργάσθαι	258.6
καταθέσθαι	256.2	κατεκάη	247.2
κατακαήσεται	247.3	κατεκρίθη	248.20
κατακαῦσαι	246.26	κατέλαβε	249.8
κατακεῖσθαι	247.12	κατέλαβον	ibid.
κατακέκριται	248.19	κατελήφθη	249.11
καταλαβέσθαι	249.13	κατελθὼν	258.10
καταλάβητε	ibid.	κατέλιπε	249.20
καταλαβόμενος	ibid.	κατενεχθεὶς	256.21
καταλιπὼν	249.20	κατενύγησαν	251.11
καταλλάγητε	249.27	κατεπέστησαν	258.20
καταμάθετε	250.10	κατέπλευσαν	252.14
καταπεσὼν	252.12	κατεπόθη	252.9
καταποθῇ	252.10	κατεστάθησαν	238.21
καταρωμένους	252.24	κατέστην	238.20
καταστῆσαι	238.19	κατέστρεψε	255.13
καταστήσῃς	ibid.	κατεστρώθησαν	255.21
κατασφάξατε	255.24	κατευθῦναι	258.17
κατάσχωμεν	258,25	κατεφθαρμένοι	256.27
καταφθαρήσονται	256.28	κατέφυγον	256.23
καταψύξῃ	257.18	κατέχεεν	257.10
κατέαξεν	245.15	κατηγωνίσαντο	245.28
κατέβην	244.9	κατῆλθε	258.8

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

κατηλλάγη 249.26
κατήνεγκα 256.18
κατήντησε 251.6
κατήργησε 252.ult.
κατήργηται 253.2
κατηρτίσθαι 253.17
κατηρτίσω 253.13
κατῃσχύνθην 246.20
κατῄσχυνον 246.17
κατήχθημαι 245.25
κατισχύσουσιν 260.4
κατίωται 260.8
κατῴκησεν 260.12
καυθήσωμαι 239.23
κεῖται 261.23
κεκαυμένῳ 239.21
κεκλημένοι 241.21
κεκληκὼς 241.20
κέκμηκα 242.22
κεκοίμηνται 268.19
κεκοπίακεν 271.25
κεκορεσμένος 272.13
κέλευσον 262.8
κερδῆσαι 264.1
κερδήσῃ 263.ult.
κεχάρισται 487.27
κεχρηματισμένον 493.6
κεχωρισμένος 496.ult.
κηρυχθῇ 265.1
κηρυχθῆναι ibid.
κηρυχθήσεται 265.6
κλάσαις 266.3
κλαύσετε 266.10
κλαυθμὸς 266.13
κλεῖς 266.14
κλείσαις 266.16
κλεισθῶ 266.20
κλέψεις 266.26
κλέψωσι ibid.
κληθήσεται 241.23
κληθῆτε 241.22
κληθῶ ibid.
κοινοῖ 268.28
κολάσωνται 269.25
κολοβωθήσονται 270.20
κομιεῖται 271.2
κομίσηται ibid.
κράξας 273.14
κρατῆσαι 274.11
κρατήσωσι 274.10
κρεμάσαντες 274.ult.
κρεμασθῇ 275.3
κριθῆναι 275.21
κρυβῆναι 276.3
κτήσασθε 276.13
κτήσησθε ibid.

Λ.

Λάβε 280.1
λάβετε ibid.

λαβεῖν	280.3	μέλαινα	292.penult.
λάβῃ	280.2	μέλαν	ibid.
λάβητε	ibid.	μεμενήκεισαν	294.11
λαβόντες	280.3	μεμιασμένος	302 ult.
λαβοῦσα	ibid.	μεμιγμένον	303.7
λαβοῦσαι	ibid.	μείνατε	294.13
λαβὼν	ibid.	μείνῃ	ibid.
λάβωμεν	280.2	μελέτα	293.2
λάβωσι	ibid.	μεριμνήσητε	294.20
λαλήσητε	279.18	μερίσασθαι	294.23
λάμψαι	280 6	μεταβὰς	296.9
λαμψάτω	ibid.	μεταβεβήκαμεν	296.6
λήψεσθαι	279.26	μεταβῇ	296 8
λήψομαι	ibid.	μετάβηθι	ibid.
ληψόμεθα	ibid	μεταβήσεται	296.6
λήψονται	ibid.	μεταδοῦναι	296.10
λευκᾶναι	282.11	μεταδῶ	ibid.
λιθάσαντες	283.6	μεταμεληθεὶς	297.18
λιθασθῶσιν	283.8	μετέβη	296.7
λιθάσωσιν	283.5	μετεμελήθητε	297.17
λικμήσει	283.19	μετεμελόμην	297.15
λιπὼν	281.15	μετέσχηκεν	299.8
		μετετέθησαν	299.3
M.		μετήλλαξαν	297.10
Μαθεῖν	289.3	μετῆρεν	296.26
μάθετε	ibid.	μιανθῶσι	303.2
μαθὼν	ibid.	μνησθῇς	303.24
μακροθύμησον	288.17	μνήσθητε	ibid.
μαρανθήσεται	289.26	μωρανθῇ	309.15

N.

NΑῦν 310.1
νίψαι 312.21
νομίσητε 313.11

O.

ὈΔυνᾶσαι 318.23
οἶδα 144.2
οἶδας ibid.
οἴδαμεν ibid.
οἴδατε ibid.
οἰκτειρήσω 320.antep.
οἴσει 475.antepen.
οἴσουσι ibid.
ὀμεῖται 323.27
ὀμόσαι 323.antepen.
ὀμόσῃ ibid.
ὀμόσῃς ibid.
ὀναίμην 325.26
ὀνειδίσωσι 325.17
ὁρίων 329.14
ὅτου 331.3
ὄψει 327.6
ὄψεσθε ibid.
ὄψονται ibid.

Π.

ΠΑθεῖν 350.22
παθὼν ibid.

παίσας 337.2
παραγενόμενος 339.23
παραγενώμεθα 339.22
παραδιδοὺς 340.18
παραδῷ 340.22
παραδώσω 340.19
παραθήσομαι 345.ult.
παράθου 346.1
παρακέκλημαι 341.27
παράλαβε 343.4
παραλαβεῖν ibid.
παραλαβὼν 343.6
παραπεσόντας 344.31
παραῤῥυῶμεν 345.5
παραστῆσαι 348.20
παραστῆτε 348.15
παρεβάλομεν 339.1
παρεβιάσαντο 339.9
παρεδόθη 340.antep.
παρέθεντο 345.ult.
πάρει 346.24
παρειμένας 348.25
παρεκάλεσας 341.ant.
παρεκάλουν 341.27
παρεκλήθη 341.ult.
παρέλαβον 343.5
παρέλαβε ibid.
παρεπίκραναν 344.17
παρεστῶτες 348.17
παΐξω 350.23

παρέτει-

παρέτεινε 345.16
παρήγγειλε 339.15
παρηκολούθηκας 342.24
παρῄνει 341.13
παρῃτημένον 341.20
παρῴκησεν 349.2
παρώτρυναν 349.ult.
πειραθῆναι 352.27
πείσας 352.6
πεισθέντες ibid.
πεισθῆναι ibid.
πεισθήσομαι 352.14
πέπαυται 351.17
πεπιεσμένον 361.23
πεπλάτυνται 364.pen.
πέποιθα 352.14
πέποιθας ibid.
πεποιθότες 352.16
πέπονθα 350.20
πέπρακα 362.18
πέπραχα 374.7
πεπραχέναι ibid.
πέπλωκα 362.25
πεπυρωμένος 394.25
περιδραμόντες 359.pen.
περιεβάλετε 355.9
περιεβάλετο 355.14
περιεζωσμένον 356.9
περιέθηκε 359.24
περιέκρυβεν 357.9
περιελόντες 355.3
περιέπεσεν 358.14
περιέπεσον ibid.
περιεσπᾶτο 358.24
περιέστησαν 356.15
περιεστῶτα 356.18
περιέσχεν 356.5
περιέτεμον 359.15
περιέζωσαι 356.12
περιῆλθεν 354.penult.
περιῆλθον 356.3
περιῃρεῖτο 355.5
περιήστραψεν 355.7
περιθεὶς 359.25
περιπέσητε 358.13
περιτεμεῖν 359.15
πεσεῖται 362.24
πέσῃ 362.27
πεσόντες 362.antepen.
πεσοῦμαι 362.24
πεσοῦνται ibid.
πεσὼν 362.antepen.
πέτηται 360.20
πετωμένου 360.18
πεφίμωσο 479.8
πεφορτισμένοι 481.4
πεφωτισμένος 486.2
πιάσωσιν 361.18
πιεῖν 362.12.
πίετε 362.11

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

πίῃ 362.12
πίητε ibid.
πίω ibid.
πίωμεν ibid.
πιοῦσα 362.13
πλάσαντι 364.19
πλέξαντες 365.5
πληθυνθείη 366.6
πληθυνθῆναι ibid.
πληρωθῶσι 367.1
πλήσαντες 366.5
πλήσας ibid
πλησθεὶς 366.8
ποιμάνατε 370.2
ποτίσῃ 373.26
πραθὲν 374.6
πραθῆναι ibid.
πράξαντας ibid.
προάξω 375.27
προβάλωσι 376.20
προβὰς 376.17
προβεβηκυῖα 376.16
προβλεψαμένου 377.1
προγεγονότων 377.2
προεγνωσμένου 377.7
προεγράφη 377.15
προέγραψα ibid.
προέδραμον 390.5
προεῖπεν 378.5
προείρηκα 377.antep.
προελθὼν 378.12
προέλαβε 380.1
προέλαβον ibid.
προεφήτευον 390.24
προεφήτευσε ibid.
προέφθασεν 390.27
προήγαγον 375.antep.
προῆγεν 375.27
προηλπικότας 378.3
προημαρτηκόσι 376.11
προήρχετο 378.9
προῃτιασάμεθα 376.4
προϊδὼν 377.26
προϊδοῦσα ibid.
προκατήγγειλε 379.9
προσάγαγε 381.23
προσεδόκων 382.20
προσεῖχον 383.20
προσεκολλήθη 384.23
προσέκοψαν 384.antep.
προσεκύλισε 385.4
προσεκύνει 385.12
προσελεύσεται 383.4
προσελήλυθα 383.6
προσένεγκε 388.16
προσενεγκάτω ibid.
προσενήνοχεν 388.20
προσέπεσον 386.penult.
προσέρρηξεν 387.5
προσέταξε 387:18

προσέπαιξεν 387.18
προσετέθη 387.penult.
προσέσχηκε 383.21
προσεύξομαι 383.16
προσεῶτος 382.24
προσῆλθεν 383.4
προσῆλθον ibid.
προσήνεγκα 388.17
προσήνεγκον 388.18
προσηνέχθη ibid.
προσηύξατο 383.15
προσθεῖναι 389.25
προσθεὶς ibid.
προσκαλεσάμενος 384.2
προσκυλίσας 385.4
προσλαβόμενος 386.6
προσμεῖναι 386.9
προσπήξαντες 386.25
προστεθήσεται 387.ult.
προσεζευγμένους 387.19
προσωρμίσθησαν 386.14
προσώχθισα 386.19
προϋπῆρχον 390.8
προώρισε 380.17
προωρώμην 380.14
πταίσητε 392.9
πτοηθῆτε 392.24
πτύξας 393.5

P.

Ῥεύσουσι 393.18
ῥηθεὶς 397.pen.
ῥηθὲν 397.ult.
ῥήξωσιν 398.6
ῥίψας 398.26
ῥῦσαι 399.penult.
ῥυσάσθω ibid.
ῥυσθῶ 399.27

Σ.

Σαλπίσῃς 401.20
σβέσαι 402.penult.
σημᾶναι 404.19
σιώπα 407.4
σκοτισθήτωσαν 409.24
σκοτισθῇ ibid.
σκορπισθῆτε 409.14
σοφίσαι 411.6
σπαρεὶς 412.3
σπλαγχνισθεὶς 413.20
στραφεὶς 419.7
στραφῆτε ibid.
σταθῇ 235.2
σταθήσεται 235.3
στῆθι 234.20
στήκετε 416.12
στῆσαι 234.21
συγνώσας 420.2

συγκαταβάντες	421.14
συγκατεψηφίσθη	421.22
συγκεχυμένη	423.11
συγχάρητε	422.antep.
συζῆν	423.14
συλλαβεῖν	424.antep.
συλλαβέσθαι	ibid.
συλλαβοῦσαι	ibid.
συλλέξατε	425.6
συλλήψῃ	424.26
συμβαλεῖν	425.19
συμβάντων	425.13
συμβέβηκε	4 5.14
συμβιβασθέντων	426.4
συμπαρακληθῆναι	427.13
συμφυεῖσαι	419.1
συναγαγεῖν	429.pen
συναγάγετε	429.ult.
συνάξει	429.antep.
συνᾶραι	430.26
συναχθήσεται	430.6
συνέβαλον	425.18
συνέβη	425.14
συνεβουλεύσαντο	426.13
συνεβουλεύσαντο	ibid.
συνέζευξεν	423.20
συνεζήτει	423.24
συνεζωοποίησε	424.1
συνέθεντο	438.22
συνειδυῖα	433.22
συνειδὼς	ibid.
συνειληφυῖα	424.antep.
συνείπετο	434.9
συνεισελθεῖν	433.antep.
συνεισῆλθε	ibid.
συνείχοντο	435.13
συνεκάθισεν	420.25
συνεκέρασε	421.27
συνεκίνησαν	422.1
συνέκλεισε	422.4
συνέλαβεν	424.antep.
συνελάλουν	424.22
συνεληλυθότας	434.23
συνελογίσαντο	425.10
συνεπαθήσατε	427.7
συνέπεμψα	427.24
συνεπέσῃ	435.8
συνεπίομεν	427.pen.
συνέπνιγον	428.6
συνέπνιξαν	428.8
συνεσπάραξαν	440.7
συνεσταυρωμένοι	440.21
συνέστειλαν	440.pen.
συνεστήσατε	437.5
συνεστῶτας	437.4
συνέταξε	437.27
συνεφώνησας	429.13
συνέχεον	423.4
συνεψήφισαν	429.20

συνε-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

συνεσταλμένος 440.pen.
συνετάφημεν 435.26
συνετέθειντο 438.21
συνετέλεσεν 438.4
συνετήρει 438.15
συνήγαγον 429.pen.
συνηγάγετε ibid.
συνήγειρε 433.11
συνηγέρθητε ibid.
συνηγμένη 430.4
συνηγμένων ibid.
συνήθλησαν 430.17
συνηθροισμένοι 430.21
συνῆκαν 436.16
συνήλασεν 430.17
συνῆλθον 434.19
συνήργει 434.14
συνήρχετο 434.18
συνήσθιον 434.25
συνήχθη 430.5
συνήχθησαν ibid.
συνθλασθήσεται 436.2
συνιδεῖν 433.16.
συνίετε 436.13
συνιοῦσι 436.10
συνιστῶντες 437.1
συνιῶν 436.12
συνιῶσι 436.15
σύνοιδα 437.14
συντετριμμένον 439.5
σφάξωσι 441.14
σφραγίσαντες 441.23
σφραγίσῃς 441.25
σωθῆναι 442.antep.
σωθησόμεθα 442.pen.
σῶσαι 442.21
σώσει ibid.
σῶσον 442.22
σώσων 442.21

T.

Τέθεικα 452.5
τεθῆναι 452.10
τεθλιμμένη 226.23
τεθνάναι 227.2
τεθνήκασι 226.antep.
τέθνηκεν ibid.
τεθυμένα 229.23
τελειωθῇ 448.16
τελέσητε 449.10
τελεσθῇ 449.14
τελεσθήσεται 449.13
τέξεται 452.14
τεταγμένοι 446.6
τέτακται ibid.
τετέλεκα 449.8
τετέλεσται 449.11
τετύφωται 460.16
τεχθεὶς 452.16
τηρήσητε 451.19

τιθέα-

τιθέασιν 451.ult.
τιμήσαντε 452.26
τιμήσῃ ibid.
τιμωρηθῶσι 453.9
τυχεῖν 459.5
τύχωσι 459.9

Υ.

Ὑβρίσαι 461.6
ὕβρισαν ibid.
ὑβρισθέντας 461.8
ὑβρισθήσεται 461.9
ὑμνήσαντες 462.19
ὕμνουν 462.17
ὑπέβαλον 466.20
ὑπέδειξα 266.23
ὑπέδειξεν ibid.
ὑπεδέξατο 466.pen.
ὑπέλαβεν 468.6
ὑπελείφθην 468.11
ὑπέμεινεν 468.24
ὑπεμνήσθη 469.4
ὑπενόουν 469.9
ὑπεπλεύσαμεν 469.12
ὑπερεπλεόνασε 465.18
ὑπερίδων 464.11
ὑπεστειλάμην 469.pen.
ὑπέστρεψεν 470.4
ὑπετάγησαν 470.17
ὑπέταξεν 470.12
ὑπήκουον 462.antep.
ὑπηκούσαντε 462.pen.
ὑπολύτησαν 463.5
ὑπῆρχε 463.8
ὑποδέδεκται 466.ant.
ὑποδεδεγμένους 467.8
ὑποδείξω 466.22
ὑπόδησαι 467.5
ὑπομείνας 468.20
ὑπομεμενηκότα 468.23
ὑπομνήσω 468.ult.
ὑποπνεύσαντος 469.13
ὑποταγησόμεθα 470.20
ὑποταγῇ 470.19
ὑποταγῆτε ibid.

Φ.

ΦΑνῆς 473.26
φανήσεται ibid.
φανῶσι ibid.
φεύξονται 476.6
φθαρῇ 476.24
φθερεῖ 476.21
φοβηθεῖσαι 480.10
φοβήθητε 480.8
φόβου 480 5
φραγῇ 481.26
φραγήσεται 481.27
φράσον 481.2
φυγεῖν 476.6

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

φύγητε 476.6
φυὲν 485.5
φυλάξαι 483.26
φυτεύθητι 484.28

X.

Χαρῆναι 486.12
χαρήσονται 486.13
χαρίσασθαι 486.5
χαροῦσιν 486.7
χορτάσαι 491.25
χορτασθῆναι 491.pen.
χρηματίσαι 493.2
χρηματισθεὶς 493.10
χωρεῖται 495.ult.
χωρισθῆ 496.5

Ψ.

Ψεύσασθαι 496.24
ψηφισάτω 497.23
ψυγήσεται 499.1
ψωμίσω 499.21

Ω.

Ὠκοδομήθη 320.10
ᾠκοδόμησαν 320.7
ᾠκοδόμησε ibid.
ὡμίλει 323.20
ὡμίλουν ibid.
ὡμοιώθη 324.11
ὡμολόγησας 324.25
ὤμοσα 323.antep.
ὤμοσε ibid.
ὢν 145.penult.
ὠνείδιζον 325.16
ὠνείδισε 325.17
ὠνήσατο 325.24
ὠνόμασε 326.4
ὠνομάσθη 326.5
ὠργίσθη 328.3
ὤρθριζε 329.9
ὥρισε 329.15
ὡρισμένος ἡ 329.18
ὥρμησαν 330.3
ὥρμησε ibid.
ὤρυξεν 330.14
ὠρχήσασθε 330.21
ὠρχήσατο ibid.
ὠσὶ 333.14
ὦτα ibid.
ὠφεληθῇς 502.16
ὠφέλησεν 502.13
ὤφθη 327.9
ὤφθησαν ibid.

ΤΕ΄ΛΟΣ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

LIBELLVS
DE
Græcis Novi Teſtamenti
ACCENTIBVS,
Editus
à
GEORGIO PASORE,
Græcarum litt. Profeſſore in inclyta
Academia Franekerana.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Ad Authorem epigramma
Iohan. Piſcatoris.

EVge juventutem ſic pergito Græca docere,
Scripta ut apoſtolica diſcere gnava queat.
Lexicon huic Græcum nuper ſpeciale dediſti,
Verbaque apoſtolicis eruta cuncta libris.
Nunc generalem addis de accentibus obſervandis
Doctrinam, ſine queis ſermo fit inſipidus.
Sanè ex hoc parvo cognoſcitur ecce libello,
Quantam hujus linguæ notitiam teneas.
Ergo te laudet pietatis alumna juventus,
Sedulaque & ſolers hæc tua ſcripta legat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

DE GRÆCIS N. T. ACCENTIBVS.

1. ACCENTVS *ab Hebræis dicuntur* טַעֲמִים *h. e. ſapores, quod oratio ſine iis inſulſa videatur, & inconcinna: unde liquet, notitiam eorum ad exquiſitam Græcarum dictionum pronuntiationem eſſe admodum neceſſariam.*

2. *Et ſacra* NOVI TESTAMENTI *tabula, ab ipſis Apoſtolis Græcè exarata tanti à nobis fieri debent, ut vel minima ejus punctula non prætereunda eſſe, meritò ſtatuamus.*

3. *Nonnulli nimis oſcitanter & mendosè Græca ediderunt, quorum incuria à Chriſtiano magiſtratu fuiſſet coërcenda. Reip. enim Chriſtianæ maximè intereſt, ut Græcus* N.T. *textus quàm emendatiſſimis deſcribatur typis. Viri doctiſſimi & Græcarum literarum peritiſſimi vel ab ultimis terris, liberaliſſimis principum ſumptibus eſſent evocandi, qui tàm præclaro præeſſent operi. Iudæi ſanctorum patriarcharum poſteri præpoſteri & fæces ſanctæ illius gentis, hîc (proh dolor) ſua nos vincunt induſtria, nulli operæ, nullis parcentes ſumptibus.*

4. Ac-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

4. Accentus Græcè dicitur προσῳδία, ex πρὸς *ad*, & ᾠδὴ *cantus*, quod accentu vox veluti accinatur. *item* τόνος ου ὁ vocis intentio. *à verbo* τείνω tendo. *F.* τενῶ. *P.* τέτακα. *præt. paſſ* τέταμαι. *præt. med.* τέτονα.

5. Sunt verò accentus tres, acutus´, gravis`, circumflexus῀. (προσῳδία ὀξεῖα, βαρεῖα καὶ περισπωμένη.)

6. Acutus tres occupat ſedes, nempe ſyllabam ultimam, penultimam & antepenultimam. (τὴν λήγουσαν, παραλήγουσαν ἢ προπαραλήγουσαν.) ut, *Apoc.* 17. *v.* 14. Κύριος Κυρίων ἐστί. Gravis afficit ſolam ultimam, *Iohan.* 7. *v.* 24. Μὴ κατ᾽ ὄψιν κρίνετε. *Hic in* μὴ *eſt accentus gravis.*

7. Circumflexus verò locum habet in ſola ultima & penultima, *ut Epheſ.* 1. 23. ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ. *Hic in* ἐστὶ τὸ *ſunt duo graves; in* σῶμα αὐτοῦ *ſunt duo circumflexi. Prov.* 8. 17, τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, *diligentes me diligo.*

8. *Excipe hîc* οὗτινος *cujuſnam* ᾧτινι *cuinam* οἷστισι *quibuſnam, &c. quæ perinde ac ſi non eſſent compoſita accentum retinent articulor.* οὗ ᾧ οἷς, *&c. Sic* τοῖσδεσι *&* τοῖσδεσσι *pro* τοῖσδε.

9. Vocabulum accentu *acuto* in fine notatum vocatur ὀξύτονον (*ex* ὀξὺς εῖα ὺ, *acutus, &* τόνος *intentio:*) *in penultima* παροξύτονον, *Latinè penacutum: in antepenultima* προπαροξύτονον. *Vocabulum gravi in fine notatum vocatur* βαρύτονον (*ex* βαρὺς εῖα ὺ.)

10. Voca-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

10. Vocabulum quod in ultima circumflexum habet, dicitur περισπώμενον. (*pro* περισπώμενον. σπάω ῶ traho, flecto, περισπάω circumflecto.) Quod in penultima, προπερισπώμενον.

11. Omnis *acutus* in fine vocis fit *gravis* in orationis contextu. Quod ipſum quoque in pronuntiatione non eſt negligendum. *Vt Rom. 2. 16.* Θεὸς κρινεῖ τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, *Deus judicabit occulta hominum. Hîc ultima in* Θεὸς, *item* τὰ κρυπτὰ, *non ſunt acutè proferenda; ita tamen, ut ſyllaba, in qua eſt accentus, præ aliis audiatur.* E *contrario, Ioh. 20 28.* ὁ Θεός μου, DEVS meus. *Hîc ultima in* Θεός *eſt acutè & elatè enuntianda.*

12. Quamvis verò omnis *acutus* in fine vocis, in ipſa orationis ſerie abeat in gravem, tamen in fine ſententiæ manet acutus. *Vt Theſſ. 4. 5.* καθάπερ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν. *ſicut gentes, quæ non noverunt* DEVM. *Hîc ultima in* Θεόν *eſt acutè proferenda.*

13. Accentus ergò *gravis* eſt *acuti* vicarius in contextu, nec eum extra orationis ſeriem uſpiam oſtenderis. *Latiori ſenſu* omnis ſyllaba in fine quæ non *acuto* aut *circumflexo* notata eſt, dicitur *barytona*. Hinc τύπτω Grammaticis eſt conjugationis barytonæ, quia ultima *gravi* accentu non ſcripto affecta judicatur.

14. Sicut Latini in accentibus penultimæ ſyllabæ, ita Græci ultimæ habere ſolent rationem. *Sic Græcè* εἴδωλον, *Latinè* idôlum.

Græcè

Græcè παράσιτος, *Latinè* parasítus. *Græcè* εἰκόνες, *Latinè* ícones. *Græcè* φιλοσοφία, *Latinè* Philoſóphia. *Græcè* θεολόγος, *Latinè* Theólogus. *Græcè* ναύκληρος, *Latinè* nauclêrus. *Græcè* ἐκκλησία, *Latinè* Ecclésia. *Græcè* παράκλητος *Latinè* paraclétus.

15. Dictio Græca unum naturâ habet accentum. Si itaque in ſerie orationis duo occurrant, unus eſt genuinus, alter adventitius.

16. Voculæ tamen ἄτονοι ſunt, εἰ εἰς ἐς ἐν ὁ ἡ οἱ αἱ ὡς οὐ οὐκ οὐχ ἐκ ἐξ.

17. At in fine cujuſcunque diſtinctionis οὔ accentu acuto notatur. *Vt Matth. 13. v. 29,* ὁ δὲ ἔφη, οὔ. *ille vero dixit, non: Hic* οὔ *in fine coli acuitur. Iohan. 21. 5,* ἀπεκρίθησαν αὐτῷ, οὔ. *reſponderunt ei, non.* Exod. 17. 7, εἰ ἔστι Κύριος ἐν ἡμῖν, ἢ οὔ; *eſtne* DOMINVS *inter nos, an non? Hic* ἔστι *poſt* εἰ *accentum habet in prima. vide infrà nun. 133.*

De ſingulorum verò accentuum ſedibus ſequentes regulæ notentur.

18. Dictio monoſyllaba contracta circumflectitur. *ut* φῶς *pro* φάος *lumen,* νοῦς *pro* νόος *mens,* γῆ *pro* γέα *terra. Sic* σπῶ *ex* σπάω *trabo,* πνεῖ *pro* πνέει *flat,* μοῦ *pro* μέο *mei.* Monoſyllaba brevis vel etiam longa (*non contracta*) acuitur. *ut* ὃς *qui,* ἃλς *ſal,* μὴ *ne. At* νῦν *nunc* περισπᾶται. & δᾲς *tæda, fax, (contract. pro* δαῒς*)* ὀξύνεται.

19. Etiam polyſyllaba circumflectit ſyllabam

bam contractam. *ut συκῆ pro συκέη ficus, Luc. 13. 7. ἡμῶν pro ἡμέων noſtri, ἡμεῖς pro ἡμέες nos, ἐμοῦ pro ἐμέο mei, ut Ioniſmus demonſtrat ἀγαπῶ pro ἀγαπάω, Ioh.4.21. ὁ ἀγαπῶν (pro ἀγαπάων) τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ (pro ἀγαπάει) καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, qui diligit* DEVM, *diligit etiam fratrem ſuum. At Epheſ. 5. 33. in ἀγαπάτω pro ἀγαπαέτω, etiamſi κρᾶσις ſit, α non circumflectitur ob ultimam longam.*

20. Diſſyllaba priorem naturâ longam (*ſi tonum habeant*) ſequente brevi circumflectunt. *ut σῶμα corpus, ἧλος clavus, οἶκος domus, γλῶσσα lingua, τεῖχος murus, κρῖνε judica, εἶδον vidi, οἶδα novi.*

21. Quædam etiam ἀνωμάλως circumflectunt penultimam longa ſequente. *ut χοῖνιξ chœnix, Apoc.6.6. αὖλαξ ſulcus, Φῆλιξ Felix, Act. 24. 3. At κήρυξ præco, 1 Tim. 2. 7. θώραξ thorax, &c. regulam ſequuntur.*

22. In polyſyllabis ultimâ exiſtente longâ acuitur penultima, ut cùm brevis eſt antepenultima. *ut Actor. 5. 4, οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, non mentitus es hominibus. Matth.27.57, ἄνθρωπος πλούσιος homo dives.*

23. Excipiuntur hic 1) genitivi Ionici. *ut Αἰνέιεω pro Αἰνέιου.* 2) nomina 4. declin. ſimplicium, quæ eſt declinatio Attica. *ut ἵλεως miſericors, propitius. in Genit. ἵλεω, ἀνίλεως ω immiſericors, Iac. 2. 13. ἀνώγεων ω τὸ cœnaculum, Luc.22.12. ὑπόχρεως ω ὁ debitor.* 3) Genitivi

tivi

tivi Attici 2. declin. contractorum. *Marc.* 5.12 πόλεων *urbium. Rom.* 11. *v.* 33. γνώσεως *ſcientiæ.* [4]) Quædam compoſita 5. declin. *ſimplicium. ut* κλαυσίγελως, φιλόγελως, ὧτος ὁ, *qui facilè ridet, qui facetiis delectatur, &c.* [5]) Item alia nonnulla. *ut* ὀλίγος *exiguus,* ποικίλος *varius,* ἐναντίος *contrarius,* νυμφίος *ſponſus,* σκορπίος *ſcorpius: omniaque Adject. in* αλέος, *ut* ἀργαλέος *moleſtus,* πενθαλέος *luctuoſus.* [6]) Verbalia in έος. *vide infrà* §. 103. [7]) Diminutiva in ίσκος, *ut* νεανίσκος *juvenculus.* [8]) Verbalia in ος cum nominibus è præt. medio ortis compoſita, quæ ſi activè capiantur, ſunt παροξύτονα. *ut Actor.* 17. 18, σπερμολόγος *nugator.* 1 *Timoth.* 1. *v.* 9, ἀνδροφόνος *homicida. Luc.* 12. 42, οἰκονόμος *domûs altor, qui paſcit ſeu alit familiam.* θεολόγος οὐ ὁ ἡ *qui de Deo diſſerit. Sic* κληρονόμος *hæres,* μογιλάλος, *qui vix fari poteſt.*

24. Sin paſſivè capiuntur, ex regula acuitur antepenultima. *ut*

ἰχθυοφάγος οὐ ὁ ἡ *qui vel quæ piſces edit.*

ἰχθυόφαγος οὐ ὁ ἡ *qui vel quæ à piſcibus editur. Exceptionem nonnulli obſervant in Pindar. Olymp. Od.* 6. (*p.* 109.) *ubi* λαοτρόφος τιμὴ *vocatur honor* (τρεφόμενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ) *nutritus à populo & alicui tributus vel à populo celebratus. Vide Lexicon* Porti *p.* 322. *Alii tamen activè accipiunt, & vertunt,* honorem populi altorem.

25. Se-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

25. Secus ſe habent verbalia in ος cum præpoſitione compoſita. *ut,* ἀπόστολος *legatus,* κατάσκοπος *explorator, Heb.11.31. Sic* κατάλογος *enumeratio,* διάλογος *colloquium.*

26. Diphthongi finales αι & οι, nulla ſequente conſona, habentur pro brevibus. *ut Ioh.1.32.* τεθέαμαι *vidi. Act.15.28,* ἐπιτίθεσθαι *interponere. Act.18.15,* οἱ ἔμποροι *mercatores.*

27. *Excipe* αι *in 3. ſing. a. 1. act. optativi, idque ad differentiam a. 1. med. imperativi. Verbi gratia ſolo accentu differunt*

ποιήσαι *3. ſing. a. 1. act. opt.* faciat.

ποιῆσαι *a. 1. act. infin.* facere.

ποίησαι *2. ſing. a. 1. med. imperat.* facito.

Sic adv. οἴκοι domi, *ad differentiam nominativi pl.* οἶκοι ædes. *item tertia ſingularis a. 2. act. opt.* εὕροι *non* εὑροῖ. *ab* εὑρίσκω *invenio.*

28. Particulæ α δυ δὴ δι ὁμο ἀρχι ἀντι ὑπο, &c. compoſita cum nominibus oxytonis accentum retrahunt. *ut* πιστὸς *fidelis,* ἄπιστος *infidelis, 1 Cor. 6. 6.* τακτὸς *ordinatus,* ἄτακτος *inordinatus, 1 Theſſ. 5. v. 14.* νοητὸς *ſub intelligentiam cadens,* δυσνόητος *difficilis intellectu, 2 Pet. 3. 16.* ψυχὴ *anima,* δίψυχος *animo duplex, Iacob. 4. 8.* ὁμότεχνος *qui eſt ejuſdem artificii, Act. 18. 3.* ἀντίχριστος *antichriſtus.* ὕπανδρος ἡ *quæ viro ſubjecta eſt, Rom. 7. 2.*

29. Item adjectiva ex duobus adjectivis compoſita ſunt προπαροξύτονα. *ut* σοφὸς *ſapiens,* φιλόσοφος *ſapientiæ ſtudioſus.* καλὸς *mundus,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

φιλόκαλος mundities ſtudioſus. At legimus Act. 7.14, ἑβδομηκονταπέντε, ubi accentus manet in penultima, διφωνίας ἕνεκα.

30. Sic ex duobus ſubſtantivis compoſita, *ναύκληρος ου ὁ ἡ navis hæres. δήμαρχος populi princeps.*

31. Item ex adjectivis & ſubſtantivis compoſita. *ut ἑκατόνταρχος ου ὁ ἡ centurio, Luc. 7.6.* ubi *τοῦ διφωνίας ἕνεκα iteratur. Dicitur enim ἑκατόνταρχος pro ἑκατόναρχος. ὀλίγωρος ου ὁ ἡ negligens, ex ὀλίγος parvus, & ὥρα ας ἡ cura. φιλόστοργος ex φίλος deditus; & στοργὴ ῆς ἡ amor innatus, qualis eſſe ſolet inter conſanguineos. δεκάλογος q. d. δέκα λόγοι, decem verba. θεήλατος ου ὁ ἡ à Deo immiſſus, pro θεοέλατος. ubi ο ε mutantur in η.*

32. At compoſita cum *οὐρὸς οῦ ὁ cuſtos* ſunt *ὀξύτονα. ut οἰκουρὸς οῦ ὁ ἡ domûs cuſtos. πυλωρὸς vel πυλουρὸς ου ὁ ἡ portæ cuſtos, janitor, trix.* Eodem modo ſe habent compoſita cum *Adj. ἀγωγὸς h.e. alliciendi vi præditus. ut ψυχαγωγὸς flexanimus, δημαγωγὸς οῦ ὁ ἡ qui plebem, quæ eſt bellua multorũ capitum, ſcit flectere, quò vult. παιδαγωγὸς pædagógus, &c.* item cum nomine *ἔργον ου τὸ opus, ubi ο ε contrahuntur in ου. ut ἀγαθουργὸς pro ἀγαθοεργὸς beneficus. δημιουργὸς pro δημιοεργὸς opifex publicus. θαυματουργὸς pro θαυματοεργὸς, qui miracula edit. λειτουργὸς pro ληϊτοεργὸς, publicus miniſter. συνεργὸς οῦ ὁ ἡ, 2 Cor. 8.23. collega. ὑπουργὸς pro ὑποεργὸς adjûtor, &c.*

excipe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

excipe *duo:* κακοῦργος (*pro* κακόεργος) *ſceleſtus,* & πανοῦργος (*pro* πανΐοεργος, *quod contractum pro* πανὶόεργος, *per ſyncopen literæ* ταῦ) *aſtutus.*

33. Secus ſe habent cum præpoſitionibus παρὰ & περὶ compoſita, *ut* πάρεργος *præter opus, ad rem non pertinens,* περίεργος *curioſus, &c.* Sic

Regulam ſequuntur compoſita ex ἔχω in οῦχος vel οχος. *ut* ῥαβδοῦχος ου ὁ *qui faſces geſtat, lictor. q. d.* ὁ ἔχων ῥάβδον. ἡνίοχος ου ὁ *auriga. q. d.* ὁ ἔχων τὴν ἡνίαν, *qui habenas capeſſit.*

34. Nominativi accentus manet in obliquis niſi regula generalis impediat. *ut* στεῖρα *ſterilis, q. d.* στεῤῥὰ *firma, Luc.1.v.7. Genit.* στείρας. *Dat.* στείρᾳ. *Accuſ.* στεῖραν. *Voc.* στεῖρα. *Genitivus & Dativus non retinent circumflexum ob ultimam naturâ longam.* προφήτης *prophéta, Genit.* προφήτου, *Luc.4.24. Nom.pl.* προφῆται, *Luc.10.v.24. ex regula. vide num.19.27.* σῦκον ου τὸ *ficus fructus. in Genit.* σύκου *ob ultimam longam.* ῥυτὶς ῥυτίδος *ruga,* ὄρνις ὄρνιθος *avis.* παροψὶς, παροψίδος *pátina, Matth.23.25.* πέλεκυς *ſecuris,* ἀξίνη δίστομος. *in Genit.* πελέκεως. σφραγὶς *ſigillum, in Genit.* σφραγῖδος, *ob penultimam naturâ longam.* μεγιστὰν, ᾶνος. *pl.* μεγιστᾶνες *proceres; Dat. pl.* μεγιστᾶσι. *Marc. 6. 21.* Accentus hîc ſemper in eodem manet loco, etſi non idem.

35. *At* δεσπότης *herus, in Vocat.* δέσποτα, *non*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

διαπότα. prout dicimus ἐπιστάτης in Voc. ἐπιστάτα, Luc 5. 5. Sic μία una, in Genit. μιᾶς. Dat. μιᾷ. οὐδεμία nulla. οὐδεμιᾶς, οὐδεμιᾷ. Sic ἀνὴρ vir. levir ſeu mariti frater. σωτὴρ ſervator. πατὴρ pater. in Vocat. ὦ ἄνερ, ὦ σῶτερ, ὦ πάτερ, ὦ δάερ, &c. ubi accentus retrahitur. Regulare eſt μήτηρ, ὦ μῆτερ.

36. Genitivi & Dativi cujuſcunque numeri in declinationibus pariſyllabicis ultimam circumflectunt, ſi in ea accentum habuerint. *ut μαθητὴς diſcipulus. Genit. μαθητοῦ. Dat. μαθητῇ Dual. μαθηταῖν. Genit. plur. μαθητῶν. Dat. μαθηταῖς. Τιμὴ pretium, honor. ῆς, ῇ, αῖν, ῶν, αῖς. Sic ὁδὸς, ὁδοῦ, ὁδῷ. D. ὁδοῖν. pl. ὁδῶν, ὁδοῖς.*

37. Excipe Genitivos ſingulares Atticos quartæ ſimplicium. *ut Ἀπολλὼς, in Gen. Ἀπολλὼ, nomen viri, 1 Cor. 1. v. 12. Sic νεὼς, templum, Genit. νεώ.*

38. Vltima Genitivi pluralis in prima & ſecunda ſimplicium, qualiſcunque etiam fuerit nominativi ſingularis accentus, ſemper circumflectitur. *ut τράπεζα menſa. Genit. pl. τραπεζῶν. πολίτης civis. Genit. pl. πολιτῶν. γλῶσσα lingua. Genit. pl. γλωσσῶν.*

39. Fœminina adj. ſecundæ ſimplicium orta à maſculinis tertiæ ſimplicium, genitivum pluralem parem habent ſuo maſculino. *ut ἅγιος ſanctus, ἁγίων. ἡ ἁγία ſancta Genit. pl. ἁγίων (non ἁγιῶν) ſanctarum. Æolicè diſtin-*

ctius

ctius ἁγιάων. ab οὗτος αὕτη Genit. pl. τούτων per omnia genera.

40. Secus fit in adjectivis f. g. quorum maſculina ſunt quintæ ſimplicium. *ut* πᾶς *omnis,* παντός. πᾶσα πασῶν. ἅπας *ſimul omnis,* ἅπαντος. ἅπασα *in Genit. pl.* ἁπασῶν. λέγων *dicens,* λέγοντος. *f. g.* λέγουσα. *g. pl.* λεγουσῶν.

41. Quintæ declinationis Genitivi & Dativi diſſyllabi accentum ſortiuntur in ultima: Nominativi verò, Accuſativi & Vocativi diſſyllabi in priori. *ut* χεὶρ, *manus,* χειρὸς, χειρὶ, χεῖρα, χεὶρ. χεῖρε, χειροῖν. χεῖρες, χειρῶν, χερσὶ, χεῖρας, χεῖρες. *ubi obiter nota,* χεὶρ *eſſe g. f. in ſing. & pl. numero: in duali verò Att. q. g. m.* τὼ χεῖρε. *quia maſcula virtus ex robore manuum & lacertorum inprimis apparet.*

42. Eandem accentus rationem ferè imitantur etiam alia. *ut* ἀνὴρ (*pro Genit.* ἀνέρος) ἀνδρός. *Dat.* ἀνδρί. *Accuſ.* ἄνδρα. *Voc.* ἄνερ. *Pl.* ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας, ἄνδρες. *Sic* πατὴρ, πατρὸς, πατρὶ, *at in Accuſ.* πατέρα *pro* πάτρα *differentiæ cauſa, ne videatur nomen* πάτρα ας ἡ *patria. Et* μήτηρ, *mater,* μητρὸς, μητρί. *At in Accuſ.* μητέρα, *ut diſtinguatur à nomine* μήτρα ας ἡ *matrix.* γαστὴρ *venter in Accuſ.* γαστέρα *tantùm, ut diſcriminetur à* γάστρα ας ἡ *vas amplum, ventricoſum. Item* γυνὴ, *mulier,* γυναικὸς, γυναικὶ, γυναῖκα, γύναι. *Dual.* γυναῖκε, γυναικοῖν. *P.* γυναῖκες, γυναικῶν, γυναιξὶ, γυναῖκας, γυναῖκες. θυγάτηρ

 filia,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

filia, θυγατρὸς, θυγατρὶ, θύγατρα, θύγατερ. D. θύγατρε, θυγατροῖν. *Pl.* θύγατρες, θυγατρῶν, θυγατράσι, θύγατρας, θύγατρες. *Homerus*, θυγατέρα ἥν, *filiam ſuam.*

43. Exripiuntur participia, ὢν *ens* ὄντος, ὄντι, ὄντα, ὤν. D. ὄντε, ὄντοιν. *Pl.* ὄντες, ὄντων, οὖσι, ὄντας, ὄντες. *Sic part. a. 2. act.* θεὶς *qui poſuit*, θέντος. στὰς, *qui ſtetit*, στάντος. γνοὺς, *qui cognovit*, γνόντος. δοὺς, *qui dedit*, δόντος. φὺς, *qui natus eſt*, φύντος, *&c.*

44. Excipiuntur præterea hi Genitivi plurales. πάντων *à nomine* πᾶς *omnis.* παίδων *à* παῖς *puer (pro quo quoque* παΐδων *dicitur à* πάϊς, *dialyſi poëtica.) item* φώτων, *Iac. 1. 17, à nomine* τὸ φῶς *lumen, ut diſtinguatur à Genit. pl.* φωτῶν *à nomine* ὁ φὼς *vir. item* ὤτων *aurium ab* οὖς *auris, ut diſcernatur ab* ὠτὸς τοῦ ὁ, *quod eſt nomen avis.* λύκον ὤτων κρατῶ *lupum auribus teneo. Prov. Sic* τρώων, δμώων, *à nomine* τρὼς *Troianus,* δμὼς *ſervus, ut diſcernantur à genitivis* τρωῶν, δμωῶν, *quorum nominativi ſingulares ſunt pariſyllabi* Τρωὸς τοῦ ὁ *Troianus,* δμωὸς τοῦ ὁ *ſervus. Sic* πᾶσι *pro* πασὶ *omnibus, ne videatur fluxiſſe à voce* πὰν, πανὸς *Pan, idolum. pl.* πᾶνες, πανῶν, πασί. *Sic* κῆρ τὸ *(pro* κέαρ ατος τὸ*)* τοῦ κῆρος, cor. *ad differentiam vocis* κὴρ κηρὸς ἡ fatum. ἦρ ἦρος τὸ *(pro* ἔαρ αρος τὸ*)* ver, *ob ſolam contractionem.*

45. Excipitur etiam τίς; quis? ἐρωτηματικόν. *h. e.* interrogativum. *quod ſic declinatur*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Τίς quis, τίνος, τίνι, τίνα.

τίνε, τίνοιν.

τίνες, τίνων, τίσι, τίνας.

Iohan. 6. 68. πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; *ad quemnam abituri eſſemus? Item quoties* τίνος *vertitur* cujus *& non* alicujus, *licet non ſit interrogativum reipſa ſed tantùm poteſtate. ut Iohan. 19. 24.* λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται, *ſortiamur de illa, cujus futura ſit. Iohan. 2. 25,* τί ἦν *quidnam eſſet. Ioh. 4. 10,* καὶ τίς ἐστιν *& quiſnam ſit. Iohan. 6. 64,* τίνες εἰσὶν *quinam eſſent. Luc. 9. 15,* τίς τί διεπραγματεύσατο, *quis quid negotiando confeciſſet. Iohan. 12. 49,* τί εἴπω καὶ τί λαλήσω, *quid dicam, & quid loquar.*

At τὶς aliquis ἀόριστον indefinitum ſic declinatur.

τὶς τινὸς τινὶ τινὰ

τινὲ τινοῖν

τινὲς τινῶν τισὶ τινάς.

46 *Sic* πῦρ ignis, *in nominativo plurali* πυρὰ ignes, incendia, *pro* πύρα, *idque neglecto diſcrimine. In cauſa eſt litera* ῥῶ *ad quam accentus feſtinat. Iliad.* θ. *509. 557. &c. At* πυρὰ ᾶς ἡ (*Ionicè* ἡ πυρὴ) pyra, rógus ardens. *Iliad.* ψ. *164.*

47. Dicitur etiam λάων, κράτων, δάδων, *quæ contracta ſunt ex* λαάων, κραάτων, δαΐδων. *à nominativis* λᾶας αος ὁ *lapis,* κράας ατος τὸ *caput,* δαῒς δαΐδος ἡ *fax à* δαίω *uro. quamvis non negem,* λᾶς λαὸς ὁ *lapis,* δᾲς δαδὸς ἡ *fax,* κρὰς

κερατὸς τὸ *caput*, *flecti etiam inſtar ſuperioris paradigmatis* χεὶρ χειρός.

48. *Sic* νόος νοῦς *in Genit.* νόου νοῦ. *Dat.* νόῳ νῷ, pro quibus *tamen* uſitatiora ſunt τοῦ νοὸς, τῷ νοΐ; *ubi* νοῦς *in Genit. & Dativo degenerat in familiam nominum quintæ ſimplicium.*

49. Vocativus in ες à propriis in ης primæ contractorum, *eſt* προπαροξύτονος, *ut* Σωσθένης, ὦ Σώσθενες. *vide ſuprà num.* 23. *Cætera in* ης *retinent accentum nominativi, ut* δυσεβὴς, ὦ δυσεβές.

50. Subſtantiva primæ contractorum in ος nunquam accentum habent in fine. *ut* τέλος εος τὸ *finis.* στρῆνος εος τὸ *luxus.* στῆθος εος τὸ *pectus.* ῥάκος εος τὸ *panniculus* ein lumpe. τεῖχος εος τὸ *murus.* σκεῦος εος τὸ *vas. Sic* polyſyllaba ἔλεος ἐλέεος τὸ *miſericordia,* ὄνειδος ὀνείδεος *probrum,* πέλαγος πελάγεος τὸ *profunditas maris,* μέγεθος μεγέθεος τὸ *magnitudo,* Epheſ. 1. 19.

51. Omnia nomina in εὺς ſunt ὀξύτονα, *ut* βασιλεὺς έος *vel Atticè* έως *rex,* θρησκεὺς έος ὁ *religioſus,* ἱερεὺς έος ὁ *ſacerdos.*

52. Nomina diminutiva in ιον accentum primorum ſequuuntur. *ut* παιδίον ου τὸ *puellulus* (*non* παίδιον) *oritur à Genitivo* παιδός. ὠτίον ου τὸ *auricula ab* οὖς ὠτὸς (*pro* οὐτὸς) *auris.* ψωμὸς οῦ ὁ *offa, unde eſt* ψωμίον ου τὸ *offula, Iohan.* 13. 26. *non dicimus* ψώμιον, *quia derivatur à* ψωμὸς, *quod eſt* ὀξύτονον. *ſic* στρουθὸς οῦ ὁ *paſſer,*

paſſer, unde eſt στρουθίον ου τὸ paſſerculus. κηρὸς οῦ ὁ cera, κηρίον ου τὸ favus, cellula cerea, in qua apes mellificant, Luc. 24. 42. μόριον ου τὸ particula, à μόρος ου ὁ portio. κέρας ατος τὸ cornu, κεράτιον (non κερατίον) ου τὸ ſiliqua, Luc. 15. v. 16. κτῆμα τος τὸ poſſeſſio, κτημάτιον (non κτηματίον) poſſeſſiuncula, à Genit. κτήματος. εἰδύλλιον ου τὸ tenue carmen, item oda, ab εἶδος ος τὸ ſpecies. At θυγάτριον ου τὸ filiola, Mat. 7. v. 25, à nomine θυγάτηρ, in Genit. θυγατρὸς, accentum nominativi ſequitur. à βότρυς υος ὁ uva, βοτρύδιον fit pro βοτρύϊον, εὐφωνίας ἕνεκα, interpoſito δέλτα, uvula, Eſaiæ 18. 5.

53. Diſcrepant pauca, ut σχοινίον ου τὸ funiculus, Act. 27. 27, 32, à σχοῖνος ου ὁ funis. βιβλίον ου τὸ à βίβλος ου ἡ liber. χωρίον ου τὸ ager (pro χώριον) Actor. 1. 18, à nomine χῶρος ου ὁ locus. τεκνίον, Gal. 4. 19, à τέκνον ου τὸ proles. νησίον ου τὸ parva inſula, Act. 27. 16, à νῆσος ου ἡ inſula. κράνον ου τὸ caput, κρανίον ου τὸ calvaria. πέδον ου τὸ ſolum, πεδίον ου τὸ campus. φορτίον ου τὸ onus à φόρτος ου ὁ. Sed obiter hic moneo, non omnia nomina in ιον eſſe diminutiva. V. g. δαιμόνιον ου τὸ non eſt diminutivum à δαίμων ονος ὁ ἡ ut videri poſſet, ſed eſt ab adjectivo δαιμόνιος ὁ ἡ, & ſubintelligitur πνεῦμα.

54. Diminutiva in άριον ſunt προπαροξύτονα, ut παιδάριον puellulus, βιβλάριον libellulus.

55. Diminutiva in ίσκος, ίλος, ίων, ſunt

penacuta. *ut* νεανίσκος ου ὁ *adoleſcentulus*, παιδίσκη ης ἡ *ancillula*, ἀνθρωπίσκος ου ὁ *homunculus*. ἀστερίσκος ου ὁ *ſtellula*, *ab* ἀστὴρ ἐρος ὁ *ſtella*. ναυτίλος *parvus nauta*, μωρίων *ineptulus*.

56. Adjectiva in εις, εσσα, εν ſunt in m. & n. g. παροξύτονα, *ut* χαρίεις εσσα εν *gratioſus a um*. σκιόεις εσσα εν *umbroſus a um*.

57. Adjectiva in ώδης copiam notant, more adjectivorum Latinorum in ôſus, & ſunt παροξύτονα, *ut* λιθώδης εος ὁ ἡ *lapidoſus a*. θρηνώδης εος ὁ ἡ *luctuoſus a*.

58. Adjectiva in ρος α ον ſunt ὀξύτονα, *ut* αἰσχρὸς ὰ ὸν *turpis*, σκληρὸς ὰ ὸν *durus*, πονηρὸς ὰ ὸν *malignus a um*. *Sic alia adjectiva in* ος, *ut* καλὸς *mundus*, σοφὸς *ſapiens*, κακὸς *malus*. *At* φίλος *amicus*, πρᾶος *mitis*, ἥσυχος *quietus*, ὠφέλιμος *utilis*, *&c. non habent accentum in ultima.*

59. Adjectiva in αῖος non ſolent ὀξύνεσθαι, *ut* ἀρχαῖος αία αῖον *antiquus*, ἑδραῖος αία αῖον *ſtabilis*, ἐξαπιναῖος αία αῖον *repentinus*, βίαιος αία αιον *violentus*, δίκαιος αία αιον *juſtus a um*. βέβαιος αία αιον *firmus*. *Sic* σπουδαῖος αία αῖον *ſtudioſus a um*, ἀναγκαῖος αία αῖον *neceſſarius a um*.

60. Excipiuntur perpauca. παλαιὸς ὰ ὸν *antiquus a um*. κραταιὸς ὰ ὸν *robuſtus*. γεραιὸς ὰ ὸν *ſenex*.

61. Gentilia omnia ad unum, ſi forte, accentum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

centum ſortiuntur in penultima. *ut* Ἀθηναῖος αία αῖον *Athenienſis*, Ῥωμαῖος αία αῖον *Romanenſis vel Romanus a um.*

62. Sic ſe etiam habent alia in ος purum, quæ formant fœmininum in α. *ut* νέος α *novus*, τέλειος εία ειον *perfectus a um.* αἰώνιος αἰωνία (*Heb.* 9. 12.) αἰώνιον *æternus a um.* σπάνιος α ον *rarus a um*, οὐράνιος α ον *cælestis e. Item* ἐπίγειος *terreſtris*, Ἀχίλλειος *Achillêus*, Ἀριστοτέλειος *Ariſtotelêus, non Ariſtotelæus.* ει *non mutatur in æ, ſed e longum.*

63. At ὄγδοος όη οον *octavus a um*, *&* ὁλοπαθῆ *h. e. quæ per omnes caſus patiuntur* κρᾶσιν, *ut* ἁπλόος οῦς, όη ῆ, όον οῦν *ſimplex. item adjectiva à* nominibus metallorum orta. *ut à* χρυσὸς *aurum, eſt* χρύσεος *& contractè* χρυσοῦς *aureus*, χρυσᾶ (*pro* χρύσεα) ἔπη, *aurea carmina. à* σίδηρος ου ὁ *ferrum eſt* σιδήρεος *contractè* σιδηροῦς *ferreus. in f. g.* σιδηρέα *contractè* σιδηρᾶ *Actor.* 12. 10. *Apoc.* 2. 27. *idque Doricè. à* χαλκὸς οῦ ὁ *æs, eſt* χάλκεος *contractè* χαλκοῦς *æneus. ab* ἄργυρος ου ὁ *argentum eſt* ἀργύρεος *contractè* ἀργυροῦς *argenteus.* λίνεος οῦς, έη ῆ, εον οῦν. *lineus a um. Sic* πορφύρεος οῦς *purpureus*, πορφυρέη ῆ, πορφύρεον *contractè* πορφυροῦν, *Iohan.* 19. *v.* 5. Obiter hîc obſervetur quòd differre videantur χρυσὸς οῦ ὁ *&* χρυσίον ου τὸ, *quorum illud aurum, hoc aureum indicat nummum. Sic* ἄργυρος ου ὁ *argentum &* ἀργύριον ου τὸ *pecunia.*

64. Nomina ſubſt. in εῖον locum notare ſolent, & circumflectunt penultimam. *ut* Λυκεῖον ου τὸ *Lycéum*, γυναικεῖον είου τὸ *gynacéum.* πανδοχεῖον είου τὸ *diverſorium publicum, Luc.10.v.34.* ταμεῖον είου τὸ *conclave, Marc. 2. v. 9.* μουσεῖον είου *muſéum (non muſæum.)*

65. *Item* Nomina in ὼν ῶνος locum notant. *ut* νυμφὼν ῶνος ὁ *ſponſi conclave, Marc. 2.19.* ἀμπελὼν ῶνος ὁ *vinea.* οἰνὼν ῶνος ὁ *cella vinaria.* ἐλαιὼν ῶνος ὁ *olivetum, Actor. 1.12.* κοιτὼν ῶνος ὁ *cubile, Act. 12. 20.* πυλὼν ῶνος ὁ *veſtibulum.*

66. Adjectiva in ης 1. contract. ſunt ὀξύτονα. *ut* ἀληθὴς έος ὁ ἡ *verus a. in n.g.* τὸ ἀληθὲς *verum.* ψευδὴς έος ὁ ἡ *falſus a, &c. item compoſita in* ης. *ut* εὐσεβὴς έος ὁ ἡ *pius a.* νουνεχὴς έος ὁ ἡ *cordatus.* ἐνδεὴς έος ὁ ἡ *indigus a.* ἀδεὴς *metu vacuus, q.d.* ἄνευ δέους. εὐφυὴς έος ὁ ἡ *bona indolis.* ἐγκρατὴς έος ὁ ἡ *continens.* συγγενὴς έος ὁ ἡ *ſanguine junctus a.* ἀγεννὴς έος ὁ ἡ *ignobilis.* εὐγεννὴς έος ὁ ἡ *nobilis, generoſus.*

67. Excipe compoſita cum ἦθος εος τὸ *mos. ut* ἀήθης εος ὁ ἡ *inſuetus a.* κακοήθης εος ὁ ἡ *pravis moribus imbutus. Hinc n.g.* κακόηθες εος τὸ *prava & inveterata conſuetudo. item cum* ἀρκέω, αὐτάρκης εος ὁ ἡ *ſufficiens,* ποδάρκης εος ὁ ἡ *pedibus præſtans. Sic* φιλαλήθης εος ὁ ἡ *amans veritatis, &c.*

68. Compoſita cum nomine ἔτος εος τὸ *annus* communiter acuunt ultimam: Atticè

verò

verò accentus retrahitur in penultimam. *ut* ἐνναετὴς ἔος ὁ ἡ *novennis, qui vel quæ eſt novem annorum. Atticè* ἐννάετης ου ὁ. *fœmininum* ἐννάετις ιδος ἡ, *quæ eſt novem annorum. Sic* διετὴς έος ὁ ἡ *biennis, bimulus a, Matth.* 2. 16. ἀπὸ διετοῦς *à bimulo.* τριετὴς *triennis,* ἑπταετὴς, *ſeptennis, &c.*

69. Adjectiva in ὺς ſunt ὀξύτονα, quorum fœmininum deſinit in εῖα, neutrum in ύ. *ut* ἡδὺς εῖα ὺ *ſuavis. in Genit.* ἡδέος ἡδείας ἡδέος, *&c. Eundē ſortiuntur accentum* βαθὺς *profundus.* βραδὺς *tardus, bardus* βαρὺς *gravis.* γλυκὺς *dulcis.* εὐρὺς *latus.* παχὺς *craſſus.* ταχὺς *celer.* ὠκὺς *velox. Sed ab hiſce degenerat* ἥμισυς *dimidius, in f. g.* ἡμίσεια, *in n. g.* ἥμισυ. λιγὺς *canorus,* λίγεια.

70. Nullus comparativus & ſuperlativus eſt ὀξύτονος, *ut* βελτίων *melior,* κράτιστος *præſtantiſſimus,* ὕψιστος *altiſſimus.*

71. Adjectiva in ος, orta à ſubſtantivis, non ſunt ὀξύτονα. *ut* σωτήριος ου ὁ ἡ *ſalutaris, Tit.* 2. 11. *à* σωτὴρ, *ſervator.* αἰώνιος ου ὁ ἡ *æternus a, ab* αἰὼν ῶνος ὁ *ævum.* χρήσιμος ου ὁ ἡ *utilis, à* χρῆσις εως ἡ *uſus. Sic habent ſe quoque Adjectiva pleraque in* ος *compoſita, ut* θεόπνευστος, *2 Tim.* 3. 16. *Pleraque dico, quia legimus* ἀγακλυτὸς Ἰλ. ζ. 436. Ὀδυσ. γ. 388.

72. Subſtantiva in ία ab adjectivis in ος, habent α longum, & proinde ſunt penacuta. *ut* φιλία ας ἡ *amicitia à* φίλος *amicus.* σοφία ας ἡ *ſapien-*

ſapientia, à σοφὸς ſapiens. κακία ας ἡ malitia à κακὸς malus. in pl. num. etiam manent penacuta. ut θυσία ας ἡ, θυσίαι ῶν αἱ. non θύσιαι. ἐπαγγελία ας ἡ, ἐπαγγελίαι ῶν αἱ promiſſiones.

73. At quæ à ſubſtantivis oriuntur, non ſunt penacuta. ut στρατιὰ ᾶς ἡ militia, à στρατὸς οῦ ὁ exercitus. τρυμαλιὰ ᾶς ἡ foramen, à τρύματος τὸ, Luc. 18. 25. ἀνθρακιὰ ᾶς ἡ prunarum congeries, à nomine ſubſt. ἄνθραξ ακος ὁ carbo. λαλιὰ ᾶς ἡ loquela, à λάλος loquaculus. καλιὰ ᾶς ἡ nidus à κᾶλον ου τὸ lignum. πατριὰ ᾶς ἡ familia à πατὴρ pater. τροχιὰ ᾶς ἡ rota vestigium, à τροχὸς οῦ ὁ rota. παιδιὰ ᾶς ἡ ludus puerorum, à παῖς puer. Multa tamen ſunt ἀνάλογα, Euphonia id requirente. ut διδασκαλία doctrina à διδάσκαλος ου ὁ magiſter, doctor. κοπρία ας ἡ ſordes à κόπρος ου ἡ ſtercus. ἀγγελία ας ἡ res quæ nuntiatur, ab ἄγγελος ου ὁ ἡ nuntius. λειτουργία ας ἡ miniſterium publicum, à λειτουργὸς οῦ ὁ ἡ publicus miniſter.

74. Eodem modo ſe habent ſubſtantiva in ότης, orta ab adj. in ος: ut αἰσχρότης ητος ἡ turpitudo, ab αἰσχρὸς ὰ ὸν turpis. At ἁδροτὴς ῆτος ἡ plenitudo, ab ἁδρὸς ὰ ὸν plenus. δηϊοτὴς ῆτος ἡ pugna, à δήϊος hoſtilis, quod à δαΐω uro.

Item deſinentia in ύτης. ut πραΰτης ύτητος ἡ manſuetudo, 1 Pet. 3. v. 15. ὀξύτης ητος ἡ acumen. At βραδυτὴς ῆτος ἡ tarditas, à βραδὺς tardus. 2 Pet. 3. 9. ταχυτὴς ῆτος ἡ celeritas, à ταχύς.

75. Subſtantiva fœminina orta, maſculinorum

rum ſuorum accentum imitantur: *cæteris tamen paribus. Vt* λέων *leo,* λέαινα. *Hic manet accentus in* ε ψιλῷ. *Sic* δώτωρ *dator,* δώτειρα. τέκτων *faber,* τέκταινα. γείτων *vicinus,* γείταινα. *Sic* πολίτης ου ὁ *civis mas,* πολῖτις ιδος ἡ *civis fœmina.* οἰκέτης ου ὁ *famulus domeſticus,* οἰκέτις ιδος ἡ *famula.* δοῦλος ου ὁ *ſervus,* δούλη ης ἡ *ſerva.* προστάτης ου ὁ *patronus,* προστάτις ιδος ἡ *patrona.* ἑταῖρος ου ὁ *ſocius,* ἑταίρα ας ἡ *ſocia. At Iud.* 15.2, συνέταιρος ου ὁ ἡ *ſodalis. & Iud.* 11. *verſ.* 37. συνεταιρὶς ιδος ἡ *ſodalis fœmina.*

76. Cæteris paribus *h. e. ita tamen ut cæterarum quoque regularum habeatur ratio. V. g.* δεσπότης ου ὁ *herus,* δέσποινα ας ἡ *hera.* ἀρτοπώλης ου ὁ *panum venditor,* ἀρτόπωλις εως ἡ *panum venditrix. non* ἀρτοπῶλις. παρακοίτης ου ὁ *maritus.* παράκοιτις ιδος ἡ *uxor.*

77. Subſtantiva in ον tertiæ ſimplicium *non ſunt* ὀξύτονα. *ut* δένδρον ου τὸ *arbor.* ξύλον ου τὸ *lignum.* δεῖπνον ου τὸ *cœna.* Excipe ᾠὸν οῦ τὸ ovum, *ut diſtinguatur ab* ᾦον ου τὸ *ſuperior pars domus.*

78. Subſtantiva in εια ab Adjectivis in ης habent α breve, & proinde ſunt προπαροξύτονα, *ut* ἀλήθεια είας ἡ *veritas, ab* ἀληθὴς έος ὁ ἡ *verus.* Nomina urbium *in* εια *eandem imitantur flexionem & accentum. ut* Καισάρεια είας ἡ *Cæsarêa.* Ἀντιόχεια είας ἡ *Antiochia.* Φιλαδέλφεια ας ἡ *Philadelphia.* Σαμάρεια είας ἡ Samaría. *Alii vitiosè Latinè pronuntiant*

Sama-

Samária, *&c. Sic* βασίλεια ας ἡ regina ἀ βασιλεύς.

79. Subſtantiva in εία orta à verbis in εύω habent α longum, ideoque ſunt παροξύτονα. *ut* βασιλεία ας ἡ *regnum*, ἀ βασιλεύω *regno vel ſum rex. in pl. nom.* βασιλεῖαι ῶν αἱ *regna.* δουλεία ας ἡ *ſervitus*, ἀ δουλεύω *ſervio.* προφητεία ας ἡ *prophetia*, ἀ προφητεύω *propheto. in pl. num.* προφητεῖαι ῶν αἱ *prophetiæ*, *Herod.* θεῖαι προῤῥήσεις.

80. Subſtantiva in οια orta ab Adj. *in* ος *habent* α *breve, ut ab* εὔνοος *benevolus, eſt* εὔνοια ας ἡ *benevolentia.*

81. Subſtantiva in σύνη ſunt penacuta. *ut* δικαιοσύνη ης ἡ *juſtitia.* σωφροσύνη *temperantia.* ἀσχημοσύνη ης ἡ *geſtuum turpitudo*, ἀ σχῆμα τος τὸ *geſtus. Rom.* 1. *v.* 27.

82. Diphthongi εῦ & οῦ finales in Nominibus & Adverbiis circumflectuntur, *ut* ὦ βασιλεῦ, ὁ *rex.* πανταχοῦ *ubique. At* ἰδοὺ ecce, *ad differentiam a. 2. med. imperat.* ἰδοῦ.

83. Subſtantiva in μα & μων orta à prima perſona præteriti paſſivi nunquam ſunt ὀξύτονα: *ut* κρίμα τος τὸ res judicata, ἀ κέκριμαι. ῥῆμα τος τὸ *verbum, ab* ἔῤῥημαι, *Atticè* εἴρημαι, *abjecto augmento & mutato* αι *in* α. λεῖμμα τος τὸ *reliquiæ, Roman.* 11. *verſ.* 5. ἀ 1. *præt. paſſ.* λέλειμμαι *relictus fui, verbi* λείπω *linquo, abjecto* λε *& mutato* αι *in* α. γνώμων ονος ὁ *gnomen, ſtylus horas indicans, ab*

ἔγνω-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

ἔγνωσμαι, *ubi* σίγμα *abjicitur* εὐφωνίας ἕνεκα.

84. At verbalia in μος à prima perſona præt. paſſ. ſunt omnia ὀξύτονα. *ut* ψαλμὸς οῦ ὁ *pſalmus. ab* ἔψαλμαι *verbi* ψάλλω. ἐπισιτισμὸς οῦ ὁ *cibaria, Luc.* 9. 12. ὑπογραμμὸς οῦ ὁ *exemplum. Quædam* εὐφωνίας ἕνεκα θ *interponunt. ut* κλαυθμὸς οῦ ὁ *fletus, pro* κλαυμὸς *à* κλαίω *in fut.* κλαύσω. *ſic* βαθμὸς οῦ ὁ *gradus*, κινηθμὸς οῦ ὁ *motus.*

85. Sic quoque nomina verbalia in μη ſe habent. *ut* γραμμὴ ῆς ἡ *linea.* στιγμὴ ῆς ἡ *punctum. At* γνώμη ης ἡ *ſententia, decretum.*

86. Subſtantiva in ις & ια orta à ſecunda perſona præt. paſſivi, nunquam ſunt ὀξύτονα. *ut* κρίσις εως ἡ actus judicandi. κλισία ας ἡ *diſcubitus, Luc.* 9. 14. θυσία ας ἡ *ſacrificium.* γνῶσις εως ἡ *notitia.* ἀγνωσία ας ἡ *ignorantia.* δοκιμασία ας ἡ *probatio.*

87. Nomina verbalia in τος, orta à 3. ſing. præt. paſſivi, paſſivè capiuntur, & ſemper ſunt ὀξύτονα. *ut* ὁρατὸς *viſibilis ab* ἑώραται. ποιητὸς *factus, à* πεποίηται. διδακτὸς *doctus, Ioh.* 6. 45, *à* δεδίδακται. εὐλογητὸς *benedictus, ab* εὐλόγηται *vel Atticè* ηὐλόγηται. Excipe [1] compoſita pleraque. *ut,* ἀπόβλητος *rejectaneus,* 1 *Tim.* 4. 4. ἀπόδεκτος *acceptus,* 1 *Tim.* 2. 3. εὐπρόσδεκτος *idem, Rom.* 15. 31. παράκλητος ου *Advocatus.* [2] nomina propria virorum, *idque differentiæ cauſâ. v.g.* τιτὸς honoratus. *at quum tribuitur viro, ſcribitur* Τίτος, *Gal.* 2. *v.* 3. *Sic*

ἐραστὸς

ἐραστὸς dilectus; *at quum viro tribuitur, accentus retrahitur,* Ἔραστος. *Rom. 16. 23.*

88. *Item* omnia Adjectiva in ικος hinc orta activè capiuntur, & ſunt ὀξύτονα. *ut* ποιητικὸς *factivus, à* ποιητός. διδακτικὸς *aptus ad docendum, à* διδακτός. Hunc accentum imitantur etiam alia in ικος. *ut* μουσικὸς *canendi peritus.* γραμματικὸς *ſcribendi gnarus.* μνημονικὸς *memor.* λειτουργικὸς *miniſtratorius, Heb. 1. 14.*

89. Verbalia in της ſunt ὀξύτονα. *ut* αὐλητὴς οῦ ὁ *tibicen.* κριτὴς οῦ ὁ *judex.* μαθητὴς οῦ ὁ *diſcipulus.* μιμητὴς οῦ ὁ *imitator.*

Verbalia in της *à verbis in* μι *ſunt penacuta, ut* θέτης ου ὁ *poſitor.* νομοθέτης ου ὁ *legiſlator.* προφήτης ου ὁ *propheta.* γνώστης ου ὁ *cognitor, tanquam à* γνῶμι. ἀναγνώστης ου ὁ *lector.* καρδιογνώστης ου ὁ, *cordium ſcrutator.*

Diphthongus in ψεύστης *retinet accentum in penultima.*

90. Verbalia in τηρ ad unum (*h.c. nullo excepto*) ſunt ὀξύτονα. *ut,* χαρακτὴρ ῆρος ὁ *character, Hebr. 1. 3.* στατὴρ ῆρος ὁ *ſtater, (genus numiſmatis) Matth. 17. 27.*

91. Verbalia in τωρ ſunt penacuta. *ut,* κτήτωρ ορος ὁ *poſſeſſor.* ῥήτωρ ορος ὁ *rhetor.*

92. Verbalia in τήριον & τριον nunquam habent accentum in ultima. *ut,* θυσιαστήριον ου τὸ *altare.* μυστήριον ου τὸ *myſterium.* οἰκητήριον ου τὸ *habitaculum, 2 Cor. 2. 5.* ἀκροατήριον ου τὸ *auditorium.* ποτήριον ου τὸ *poculum, 1 Cor. 10. 16.*

κάτο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

κάτοπτρον ου τὸ *ſpeculum.* κριτήριον ου τὸ *tribúnal.* δίδακτρον ου τὸ, *merces, quæ datur docenti.* λύτρον ου τὸ *pecunia quam damus pro redimendo captivo tempore belli. Sic* ἀντίλυτρον ου τὸ *idem.* σῶστρον ου τὸ, *quod damus ei, qui nos ſervavit.* κόμιστρον ου τὸ, *quod damus ei, qui noſtra bajulavit.* ἀμφίβληστρον ου τὸ *verriculum, rete quod utrimque jacitur. At* λουτρὸν ου τὸ lavacrum, *differentiæ cauſa.* λοῦτρον ου τὸ *enim ſignificat aquam ſordidam qua quis ſe lavit. Aliquando* σῖγμα *additur. ut in* ἀμφίβληστρον, *aliquando tollitur, ut in verbali* γνώμη *ab* ἔγνωσμαι, *de quo ſuprà num. 83. quarum ſubtilitatum Grammaticarum optimus magiſter eſt uſus, prout poëta ſcripſit,*

Solus &, artifices qui facit, uſus erit.

93. Subſtantiva verbalia in ος à præterito medio orta accentum non habent in fine. *ut* λόγος ου ὁ *ſermo à* λέλογα. δόμος ου ὁ *domus g. f. à* δέδομαι. τόμος ου ὁ *ſectio à* τέτομα *ſecui, verbi* τέμνω *ſeco.* ἄγγελος ου ὁ ἡ *angelus à præt. med.* ἤγγελα. *At* σκοπὸς οῦ ὁ *meta ad quam collimamus, ab* ἔσκοπα *verbi* σκέπτομαι *diſpicio.* Raró ſunt 1. contractorum, *ut* ψύχος εος τὸ *frigus, ab* ἔψυχα *verbi* ψύχω, *refrigero.*

94. Excipiuntur. quæ differunt. *ut,* τρόχος ου ὁ *curſus, Iacob. 3. 6.* τροχὸς οῦ ὁ *rota. à* τέτροχα *pro quo uſitatum eſt* δέδρομα. *unde etiam* δρόμος ου ὁ *curſus.* πρόδρομος ου ὁ ἡ *anteambulo, præcurſor.* τρόφος ου ὁ *qui alitur,* τροφὸς οῦ ὁ ἡ *altor,*

altor, nutrix. τόμος ου ὁ ſectio, pars. at τομὸς ἡ ὸν penetrans, Hebr.4.12. Nota. accentus eſt in fine eorum verbalium, quæ activè capiuntur.

95. Adjectiva contrà ſunt ὀξύτονα. ut, λοιπὸς ἡ ὸν reliquuus, à præt. med. λέλοιπα.

96. Verbalia in η & α à præterito medio orta ſunt ὀξύτονα. ut τομὴ ῆς ἡ ſectio. στολὴ ῆς ἡ veſtis. ῥιπὴ ῆς ἡ jactus, à ῥίπτω præt. med. ἔῤῥιπα. τρυφὴ ῆς ἡ deliciæ, à præt. med. τέτρυφα, verbi θρύπτω frango. ᾠδὴ (pro ἀοιδὴ) ῆς ἡ cantus, à præt. med. ἤοιδα, quod eſt ab ἀείδω. σπονδὴ ῆς ἡ fedus, ab ἔσπονδα verbi σπένδω libo. σπορὰ ᾶς ἡ ſatio, à præt. med. ἔσπορα ſevi. διαφορὰ ᾶς ἡ differentia, à διαφέρω, (tanquam à præt. med. διαπέφορα, quod non eſt uſitatum.) φθορὰ ᾶς ἡ corruptio, 1Cor.15.42, à præt. med. ἔφθορα verbi φθείρω. At βλάβη ης ἡ damnum, à βλάπτω. κάπη ης ἡ præſæpe, à κάπτω edo.

97. Idem ſæpe obſervatur in verbalibus ortis ab aliis temporibus, ut à præterito activo, &c. ut διδαχὴ ῆς ἡ doctrina, à δεδίδαχα docui, verbi διδάσκω. ταραχὴ ῆς ἡ perturbatio, à ταράσσω. ἁφὴ ῆς ἡ nexus, ab ἧφα verbi ἅπτω apto, necto. At σκάφη ης ἡ ſcapha, differentiæ cauſa. Nam σκαφὴ ῆς ἡ effoſſio. Sic δόξα ης ἡ otinio, gloria, eſt ab a. 1. ἔδοξα putavi, verbi δοκέω ῶ. θήκη ης ἡ ab a. 1. act. ἔθηκα. γόνος à γόνω, pro quo uſitatum γίνομαι vel γίγνομαι, poëtice γείνομαι. νέμος εος τὸ nemus, à νέμω.

98. Præterita & aoriſta tempora diſſyl-

laba

laba priori longa ſervant accentum eundem in compoſitis. *ut*, εἶπον *dixi*, προεῖπον *prædixi*. ἧκα *miſi*, συνῆκα *intellexi*. ἧψα *nexui*, καθῆψα *attigi*. ἷγμαι (*ab* ἱκνοῦμαι *pervenio*) ἐφῖγμαι. *Sic in præſ. infin.* κεῖσθαι *jacére*, ἐπικεῖσθαι *incumbere*. θεῖναι *ponere*, προσθεῖναι *apponere*. περιέχω *comprehendo. a.* 2. περιέσχον. ἐπάγω *in a.* 1. *act.* ἐπῆξα, *etiam diſcriminis cauſa, ne confundatur cum* ἔπηξα *à verbo* πήγνυμι. *At* οἶδα *novi*, σύνοιδα *conſcius ſum*.

99. Neutra principia ſedem retinent accentus maſculini, *ut* ἀγιάζον (*non* ἀγίαζον *juxta num.* 23.) *ab* ἀγιάζων, *Matth*. 19. 23. πῦρ καταναλίσκον *ignis conſumens, Hebr.* 12. *v.* 29. κύμβαλον ἀλαλάζον, *ut cymbalum tinniens*, 1*Cor*. 13. 1. τὸ ἐπιβάλλον μέρος, *Luc*. 15. 12, *partem mihi competentem. Actor*. 26. 7, λατρεῦον, *à maſculino* λατρεύων. *ibid. v.* 13, φῶς περιλάμψαν. *Apoc* 11. 7, ἀναβαῖνον. *Luc*. 11. 24, τὸ εὑρίσκον. *Sic* τὸ γηράσκον *ſeneſcens, Heb*. 8. 13. καθῆκον *quod convenit, Actor*. 22. *verſ*. 22. ἄρσεν διανοῖγον μήτραν *mas aperiens matricem, Luc*. 2. 23.

100. Omnis imperativus accentum habet in antepenultima, ſi eam habeat; ſecus in penultima. *ut*, 1 *Tim*. 6. 11, φεῦγε *fuge*. 1 *Tim*. 4. 16, ἔπεχε σεαυτῷ *intentus eſto tibi*, ἐπίμενε αὐτοῖς, *pérmane in iis. Iohan*. 8. 11, μηκέτι ἁμάρτανε, *ne pecca ampliùs Luc*. 6. 30, μὴ ἀπαίτει (*pro* ἀπαίτεε) *repétito*. Excipiuntur quinque

activa,

aƈtiva. εἰπὲ *dic* (*ad differentiam* εἶπε *dixit.*) λαβὲ *cape, ne videatur* λάβε *pro* ἔλαβε. εὑρὲ *inveni, ne accipiatur pro* εὗρε *invênit.* ἰδὲ *vide, ad differentiam* ἴδε *vidit pro* εἶδε. (*quamvis in* N. T. *ſemper legamus* ἴδε *ecce,* Rom. 2. 17. *&c. tanquam adverbium.*) ἐλθὲ *veni. item* omnia aoriſta 2. med. imperativi: γλυῦ ἔσθω *ſis, eſto.*

101. Participia præt. Aƈt. ſunt ὀξύτονα, *ut* ἡμαρτηκὼς ὅτος ὁ *qui peccavit,* Gen. 44. 32. *in f. g.* ἡμαρτηκυῖα ὑίας. *in n. g.* ἡμαρτηκὸς ὅτος.

102. Participia præteriti paſſivi ſunt penacuta. *ut* κεκορεσμένος *ſaturatus.* βεβλημένος *projeƈtus.*

103. *Item verbalia deſinentia in* έος. *ut* βλητέος *conjiciendus,* Marc. 2. 22. φευκτέον *fugiendum. vide ſuprà* §. 23.

104. *Sed ut multa paucis compleƈtar,* quiſquis cupit in accentuum doƈtrina expeditus eſſe & certus, declinationes & conjugationes exaƈtè diſcat. *Eſt enim perpetua & conſtans ſua ſingularum vocum* ἀναλογία.

105. Adverbia accentum primorum ſequuntur. *ut* θεόθεν *divinitus, à* θεός. οὐρανόθεν *cœlitus ab* οὐρανός. ἀγρόθεν *rure, ab* ἀγρός. ἐγγύθεν *cominus ab* ἐγγύς. οἴκοθεν *domo* (*non* οἰκόθεν) *ab* οἶκος. ἄλλοθεν *aliunde, ad* ἄλλος. παιδιόθεν *à pueritia, à* παιδίον *puerulus,* Marc. 9. v. 21. θύραζε *foras, à* θύρα ας ἡ *janua. Sic* Ἀθῆναι ῶν αἱ *Athenæ, unde eſt* Ἀθήνηθεν *ex Athenis,* Ἀθήνησι *Athenis,* Ἀθήναζε *Athenas.*

106. Le-

106. Legimus tamen, *ποντόθεν è mari, à πόντος ου ὁ mare. πεδόθεν è terra, à πέδον ου τὸ ſolum, terra. κυκλόθεν undique, Apoc. 4. 3. Sed Budæus (vide Theſaurum Stephani) ſcribit κύκλοθεν. Et veri fit ſimile, culpa eorum qui à manu fuerunt, menda ejuſmodi irrepſiſſe: ut jam putemus legendum, πόντοθεν pro ποντόθεν, & κύκλοθεν pro κυκλόθεν.* *πάντοθεν* undique, *tanquam à genit. pl. πάντων.*

107. Adverbia in *ως* formantur à Genitivo plurali, mutato *νῦ* in *σῖγμα. ut σοφῶς ſapienter, à σοφὸς, in genit. pl. σοφῶν. ῥητῶς diſertè à ῥητῶν. ἐπισταμένως peritè ab ἐπισταμένων. φειδομένως parcè à φειδομένων verbi φείδομαι parco. Sic οὐσιώδης εος ὁ ἡ in genit. pl. οὐσιωδέων ῶν, unde eſt οὐσιωδῶς eſſentialiter. κεφαλαιώδης εος ὁ ἡ ſummarius, Genit. pl. κεφαλαιωδέων ῶν, unde eſt κεφαλαιωδῶς ſummatim. Ab hac itaque regula deflectunt, qui ſcribunt αὐτάρκως pro αὐταρκῶς. φιλαλήθως pro φιλαληθῶς.*

108. Adverbia in *ἰῶτα* definentia *ſunt ὀξύτονα. ut πανστρατὶ cum toto exercitu. πανοικὶ cum tota domo. ἀθεεὶ ſine Deo. αὐτολεξεὶ iiſdem verbis. αὐθωρεὶ eádem horâ. παμπληθεὶ univerſa turba, Luc. 23. 18. Sic ἑβραϊστὶ Hebraicè, ἑλληνιστὶ Græcè,* Ῥ*ωμαϊστὶ* Latinè, *Ioh. 19. 20. At ab ἀντὶ eſt ἔναντι, Luc. 1. 8. & ἀπέναντι, Act. 3. 16.* corám. *Nomen tamen hinc ortum ἐναντίος* contrarius *retinet accentum ſui Thematis.*

109. Adverbia quantitatis in *άκις* ſunt pen-

acut.

acut. *ut* διστάκις *bis,* τριάκις *ter,* τετράκις *quater,* πεντάκις *quinquies,* ἑξάκις *ſexies,* ἑπτάκις *ſepties.* ὀλιγάκις *rarò.* πολλάκις, *etiam poſt Æolicam apocopen τοῦ σ* πολλάκι, *ſæpe.* ὁσάκις quoties, ἀόριστον. ποσάκις *quoties?* ἐρωτηματικόν.

110. Adverbia in δὸν ſunt ὀξύτονα. *ut* ὁμοθυμαδὸν *unanimiter,* ῥοιζηδὸν *cum ſtridore,* ἀγεληδὸν *gregatim,* κυνηδὸν *more canino.*

111. Adverbia in δην deſinentia ſunt, παροξύτονα. *ut* διαῤῥήδην *diſertè.* συλλήβδην *comprehenſim.* ἄρδην *penitus, ab* αἴρω *tollo.*

112. Præpoſitiones biſyllabæ accentum in fine habent. *ut* ἀπὸ *à, ab.* παρὰ, *apud, præter.* ἐνὶ *poëticè pro* ἐν. ἔνι *verò pro* ἔνεστι, *ineſt. ut* μέτα *pro* μέτεστι, *competit.* πάρα *pro* πάρεστι, *adeſt.*

113. Præpoſitiones immediatè poſtpoſitæ caſui, quem regunt, accentum retrahunt in primam. *ut* εἰρήνης πέρι *de pace, pro* περὶ εἰρήνης. ἀνὰ *tamen &* διὰ *differentiæ cauſa retinent, ne* δία *videri poſſit eſſe accuſativus à* ζεὺς, *Iupiter, &* ἄνα *vocativus ab* ἄναξ *rex. Dico* immediatè. *v. g. Act. 13. 23,* τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος, *ex hujus ſemine Deus. ubi* ἀπὸ *accentum retinet in fine, quia caſus genitivus non præcedit immediatè.*

114. Ὑφὲν inſtar makkaph Hebraici præcedentem dictionem naturâ ἔντονον accentu deſtituit. *ut* ἀει-παρθένος virgo. *Epitheton beatæ virginis Mariæ. Scilicet per* ὑφὲν. *q. d.* ὑφ' ἓν ſub unum. *Duæ voces coaleſcunt in unam, & proinde*

inde

inde quoque tanquam una vox uno duntaxat accentu proferuntur.

115. Syntaxi *(ceu compoſitione)* quandoque fit, ut plures dictiones coaleſcant veluti in unam, *unde quarundam nativo abjecto accentu, unus tantùm manet in præcipua dictione. ut* τουτέστι *hoc eſt.* τοκαταρχὰς *in principio.* τοτελευταῖον *poſtremò.* τοκαθημέραν *quotidie.* τοπρωῒ *mane. Quamvis etiam ſcribatur* τὸ πρωῒ, τὸ καθημέραν, *&c, pro* καθημέραν, καθ' ἡμέραν, *&c. Sic pro* τοῖοσδε *ſcribitur* τοιόσδε *abjecto circumflexo, pro* τοίασδε τοιᾶσδε, *2 Pet. 1. v. 17.* διὸ *pro* δι' ὃ *quapropter. Idque fit* τῆς ταχυγραφίας ἕνεκα.

116. *Ad extremum quum* dictiones encliticæ, *ut vocant, negotium faceſſant tironibus, iſtæ quoque enodandæ ſunt tricæ, ut prima fronte tàm de vera accentuum ſede, quàm de mendoſis accentibus ferre poſſimus judicium.*

117. Dictiones verò encliticæ ſunt *ſequentes.*

Ex articulo, τοῦ *poëticè* τεῦ *pro indefinito* τινὸς, *alicujus,* τῳ *pro* τινὶ *alicui.*

Ex nomine τὶς τὶ *aliquis, per omnes caſus. vide ſuprà num. 47.*

Ex pronomine μοῦ, μεῦ, *mei,* μοὶ *mihi,* μὲ *me. At* ἐγὼ ἐμοῦ ἐμὲ *encliticis non ſunt accenſenda. Sic* σοῦ (τεῦ σεῦ) *tui.* σοὶ *tibi, Doricè* τοι. σὲ, *te, Doricè* τέ. *At* σὺ τὺ *ſicut &* τέο *non patiuntur* ἔγκλισιν. *Sic* οὗ (εὗ ἕο) *ſui,* οἷ *ſibi,* ἓ *ſe,*

σφὲ

σφὲ σφωὲ σφὼ 3. *perſ. nam* σφὼ 2. *perſonæ non eſt encliticum. in pl. num.* σφίσι *&* σφὶν, *ſeu* σφὶ *pro* σφίσι, *ut &* σφᾶς *pro* σφέας, *&* ψὲ *pro* σφέ. *His adde poëtica pronomina* μὶν *&* νὶν *pro* ἓ *vel* αὐτόν.

118. Ex verbis ſunt enclitica, εἰμὶ *ſum*, ἐσσὶ *es.*, ἐςὶ *eſt.* ἐσμὲν *ſumus*, ἐςὲ *eſtis*, εἰσὶ *ſunt. Sic* φημὶ *inquam*, φησὶ *ait*, φαμὲν *dicimus*, φατὲ *dicitis*, φασὶ Doricè φαντὶ *ajunt*, *inquiunt. ubi ſecundæ ſingulares* εἶς *vel* εἶ *es*, *&* φὴς *ais*, *per* ής *acutum*, *(ut differat à 2. ſing. aoriſti 2. activi* φῆς *pro* ἔφης *dixiſti) non patiuntur* ἔγκλισιν.

119. Ex adverbio πως *quodammodo*, πω *adhuc, dum*, πη *alicubi*, πȣ *uſpiam, circiter*; *& alia id genus*; *quando non ſunt interrogativa, ſed indefinita. item* ποθὲν ποθὲ *alicunde, aliquando, Ariſtot. 3. pol. c. 11.* ποθὶ *alicubi*, ποτὲ *aliquando.*

120. Ex conjunctionibus *multæ ſunt enclitica, & quandoque* μόρια συμπληρωματικὰ *h.e. particulæ expletivæ. ut* τὲ *&* γὲ quidem. πὲρ quamvis *poſtpoſitum participio.* κὲ κὲν *dictiunculæ potentiales: in proſa reſpondent* τῷ ἄν. ῥὰ facilè, νὺ nunc, θὴν quidem, *ſunt ſæpe expletivæ particulæ. Huc pertinet* δὲ *Accuſativo poſtpoſitum, ubi valet* ad, *& eſt dictio enclitica.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

REGVLÆ.

121. [1]) Dictio enclitica rejicit accentum in ultimam præcedentis vocabuli proparoxytoni, *quem tamen adventitium accentum molliuſculè eſſe enuntiandum*, εὐφωνία *ſuadet. Marc.* 11. *v.* 30. ἀποκρίθητέ μοι *reſpondete mihi. Rom.* 2. 19. πέποιθάς τε *fidiſque. Rom.* 3. *v.* 3. ἠπίστησάν τινες, *increduli fuerunt quidam.* σοῦ tui *non reponit proprium ſeu nativum accentum, (vide ſuprà num.* 17.) *ſed acutum. idem fit in* μοῦ *mei,* οὗ *ſui. Cauſa eſt* ἡ εὐφωνία. *ultima enim ſyllaba, in quam hæc dictio enclitica rejicit talem accentum, prorſus averſatur circumflexum. ubicunque enim circumflexus eſt,* κρᾶσιν *notare ſolet, aut ſaltem quantitatem longam, quorum neutrum hîc locum habet, & præterea moram requirit. Iohan.* 17. 11. ἐν τῷ ὀνόματί σου, *in nomine tuo. Coloſſ.* 4. *v.* 18. μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν, *memores eſtote vinculorum meorum. Luc.* 4. 7. ἐνώπιόν μου, *coram me.*

122. [2]) Dictio enclitica monoſyllaba amittit accentum præcedente vocabulo paroxytono: diſſyllaba contrà retinet. *ut Iohan.* 4. 16. φώνησον τὸν ἄνδρα σου, *voca maritum tuum. Ioh.* 7. 27. πόθεν ἐστὶν *unde ſit. Iohan.* 15. 14. φίλοι μου ἐστὲ *amici mei eſtis. Hîc* μου *amittit accentum.* ἐστὲ *verò retinet in fine. Iohan.* 14. 19. ὁ κόσμος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ, *mundus me non am-*

plius conſpiciet. Iohan. 22. 18. ἄλλος ζώσει σε, *alius cinget te.* Iohan. 22. 22. σὺ ἀκολούθει μοι, *tu ſequere me.* Luc. 22. 35. ὄντος μου μεθ᾽ ὑμῶν, *quum eſſem vobiſcum.* Act. 5. 2. μέρος τι *partem quãdam.* Act. 16. 16. παιδίσκην τινὰ *puellam quandam.* Rom. 7. 9. ἐγὼ ἔζων χωρὶς νόμου ποτὲ, *ego vivus eram ſine lege quondam.* Rom. 8. 16. ὅτι ἐσμὲν τέκνα, *quod ſimus filii Dei.* Rom. 14. 8. τοῦ Κυρίου ἐσμὲν, *Domini ſumus.* Heb. 12. 8. ἄρα νόθοι ἐστὲ, *nempe ſpurii eſtis.* Iacob. 3. 5. ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶ, *lingua parvum membrum eſt.* 2 Pet. 1. 13. ἐφ᾽ ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, *quamdiu ſum in hoc tabernaculo.* 1 Cor. 3. 20. ὅτι εἰσὶ μάταιοι, *quod vani ſint.* Quidam hîc τὶς τὶ excipiunt. *ut* Ioh. 2. 25. ἵνα τὶς μαρτυρήσῃ, *ut aliquis teſtaretur. Confer Græcos interpretes* V. T. Exod. 22. v. 5, 16. Deut. 22. v. 13. 1 Sam. 10. 12. Prov. 6. 27. &c.

123. [3]) Præcedente vocabulo oxytono dictio enclitica quæcunque accentum prorſus amittit. *ut* Luc. 5. 21. τίς ἐστιν οὗτος; *Quis eſt iſte?* Luc. 10. 13. οὐαί σοι, *væ tibi.* Ioh. 19. 21. βασιλεύς εἰμι, *rex ſum.* Ioh. 20. 23. ἄν τινων ἀφῆτε, *ſi quorum remiſeritis.* Act. 10. 4. τί ἐστι κύριε; Act. 25. v. 19. ζητήματα δέ τινα, *quæſtiones verò quaſdam.* 1 Cor. 3. 9. Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοὶ, *Dei enim ſumus adminiſtri.* Rom. 1. 13. ἵνα καρπόν τινα σχῶ, *ut fructum aliquem conſequar.* Rom. 4. 16. ὅς ἐστι πατὴρ πάντων, *qui eſt pater omnium.* Luc. 13. 10. καί εἰσι, *& ſunt*; ἐστὶ quidem poſt καὶ

(vide

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

(*vide infrà*) *habet accentum in prima, ſed* τοῦ εἰσὶ *&c. alia eſt ratio.*

124. Præcedente dictione ἀτόνῳ (*ſuprà num.* 16.) dictio enclitica in eam accentum ſuum reponit. *ut, Iacob.* 1. 26. εἴ τις δοκεῖ *ſi quis videtur.* Alia tamen eſt ratio adverbii negativi οὐ, οὐκ, poſt quod εἰμὶ, ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσὶ accentum retinent. *ut, Luc.* 18. 11. οὐκ εἰμὶ *non ſum. Rom.* 6. 15. οὐκ ἐσμέν. *Iohan.* 15. 19. οὐκ ἐστέ. *ſcribitur etiam* τουτέστι *tanquam vox unica. Sic poſt* εἰ 2 *Cor.* 13. 5. εἰ ἐστὲ *ſi eſtis.*

125.[+]) Præcedente vocabulo properiſpómeno, dictio enclitica accentum ſuum reponit in ejus ultimam. *Matth.* 27. 24. ἀθῷός εἰμι *innocens ſum. Rom.* 8. 14. οὗτοί εἰσι υἱοὶ Θεοῦ, *hi ſunt filii Dei.* 1 *Cor.* 12. 5. ἓν σῶμά ἐσμεν, *unum corpus ſumus. Luc.* 1. 47. τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, *Deo ſervatori meo. Luc.* 1. 38. κατὰ τὸ ῥῆμά σου, *ſecundum verbum tuum. Luc.* 5. 24. πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου, *abi domum tuam.* 1 *Cor.* 12. 22. ἀναγκαῖά ἐστι, *neceſſaria ſunt.*

126.[5]) Præcedente verò vocabulo periſpómeno, dictio enclitica quæcunque penitus ſuum amittit accentum. *ut, Iohan.* 19. 11. εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον, *niſi tibi datum eſſet. Iohan.* 21. 15. ἀγαπᾷς με; *an diligis me? Act.* 14. 15. ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν. *Act.* 22. 3. ὑμεῖς ἐστε *vos eſtis. Rom.* 1. 8. εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, *gratias ago Deo meo.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

De Synencliticis.

127. [6]) Quum complures dictiones encliticæ concurrunt, ex ſequente in præcedentem transfertur accentus, ultima manente nuda ſeu ſine accentu. *ut Luc. 9. v. 38.* ὅτι μονογενής ἐστί μοι. *Luc. 10. 29.* τίς ἐστί μου πλησίον; *Quis eſt meus proximus? Luc. 19. 8.* εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, *ſi quid cuipiam per calumniam eripui. Rom. 3. 7.* καθώς φασί τινες, *prout quidam ajunt. Rom. 13. 4.* Θεοῦ διάκονός ἐστί σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. *Gal. 1. 7.* εἰ μή τινές εἰσιν. *Act. 18. 10.* διότι λαός ἐστί μοι πολύς. *At Tit. 1. 6.* εἴ τις ἐστί. *q.* εἴτις *ſit vox compoſita, & contrà* οὗ τινος *quaſi non ſit vox compoſita.*

128. Excipe μοῦ, σοῦ, οὗ, μοὶ, *&c. Iohan. 8. 31.* μαθηταί μου ἐστέ. *Rom. 1. 9.* μάρτυς γάρ μοι ἐστὶν ὁ Θεός. *Matth. 3. 11.* ἰσχυρότερός μου ἐστίν. *fortior me eſt. Philipp. 1. 8.* μάρτυς γάρ μου ἐστί. *Iohan. 15. 4.* ὑμεῖς φίλοι μου ἐστὲ, *vos amici mei eſtis. Act. 9. 15.* σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος. *Matth. 18. 8.* καλόν σοι ἐστίν. *Iohan. 19. 11.* διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοί. *item* quoties intérvenit diſtinctio quantulacunque, licet non ſemper ſit expreſſa. *ut Act. 9. 6.* λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. *Hic poſt* σοι *eſt tacita quædam diſtinctiuncula, ob quam* σοι *ex regula non habet accentum. Sic Act. 10. 6.* λαλήσει σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

129. Dictiones encliticæ in præpoſitiones præcedentes raró accentum ſuum rejiciunt,

idque

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

idque propter εὐφωνίαν, *Luc.4.10. Act.21.21.* περὶ σοῦ. *de te. Iohan. 17. v.5.* παρὰ σοὶ *apud te. Matth.18.15.* εἰς σέ. *Iohan.13.37.* ὑπὲρ σοῦ *pro te. Act.28.22.* παρὰ σοῦ *à te. Luc.11.35. & 19.44. Iohan.17.21.* ἐν σοὶ *in te. Act.18.10. Ioh.3.26.* μετὰ σοῦ *tecum. Act.26.3.* διὰ σοῦ *per te, Matth.5. v.42.* ἀπὸ σοῦ *à te, Act.23.30.* ἐπὶ σοῦ *coram te.* Interdum regulam ſequuntur. *Ioh.21.3.* σὺν σοὶ *tecum. Iohan.17.11. Luc.7.20. & 18.16.* πρός σε *ad te. Iohan.6.65. Act.22.10.* πρός με *ad me. Luc.18.9.* πρός τινας *ad quoſdam. Act.9.43.* παρά τινι *apud quendam.* Quandoque utroque modo ſe habent. *ut Act.13.11. & 19.22.* ἐπί σε *idque in fine periodi.* At contra *Deut.28.2.* ἐπὶ σὲ *contra te. Sic Iohan.21.23.* τί πρὸς σέ; *Quid tua refert. Alii* τί πρός σε;

130. [7]) Dictiones encliticæ retinent accentum ſuum ob quinque cauſas, nempe ob εὐφωνίαν, ἔμφασιν, διαφορὰν, παρένθεσιν, & διαστολὴν h. e. diſtinctionem.

Εὐφωνίας ἕνεκα, *Act.25.8.* οὔτε εἰς Καίσαρα τὶ ἥμαρτον, *neque in Cæſarem quicquam peccavi. Hîc* τὶ *retinet accentum. quem ſi rejiceret ex regula in ultimam præcedentis dictionis, tàm* κακόφωνον, *quàm obſcurum foret. Vide Editionem N. T. ab Henrico Stephano emendatiſſimè editam 1576. Sic* ἕνεκα μοῦ *dicimus. At Rom.8. v.36.* ἕνεκά σου (*pro* ἕνεκα σοῦ) θανατούμεθα, *tua cauſa occidimur.*

Ἐμφάσεως ἕνεκα. *Rom.11.v.18.* ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ.

Hic σὲ retinet accentum ob emphaſin. 1 Tim. 4. v. 14. ὃ ἐδόθη σοὶ, quod TIBI *datum eſt. Hic σοὶ retinet accentum ob ἔμφασιν. 2 Cor. 11. 16. μή τις μὲ δόξῃ ἄφρονα εἶναι, nequis me putet mente captum. μὲ hic retinet accentum ob ἔμφασιν.*

Διαφορᾶς ἕνεκα. *Eph. 2. 13. οἱ ποτὲ ὄντες, pro οἵ ποτε ὄντες: diſcriminis cauſa, ne quis putet οἱ eſſe ex nominativo ſingulari ὃς, qui. 2 Pet. 3. 9. ὡς τινὲς &c. non ὥς τινες, ne videretur ὣς poſitum pro οὕτως. Sic Luc. 14. 9. ὁ σὲ, non ὅ σε, ne ὁ videretur articulus poſtpoſitivus g. n.*

131. Diſtinctio (ἡ διαστολὴ) facit, ut dictio enclitica ſuum retineat accentum, idque in principio diſtinctionis ſemper, in fine rariſſimè. *Luc. 4. v. 6. σοὶ δώσω tibi dabo. σοὶ hic retinet accentum in principio periodi. Luc. 7. 14. νεανίσκε, σοὶ λέγω, Adoleſcens,* TIBI *dico. Hîc σοὶ retinet accentum poſt κόμμα, & ob ἔμφασιν. Matth. 17. 4. σοὶ μίαν. ibid. v. 27. ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ, pro me & te. σοῦ hîc retinet accentum ob finem periodi, nec non ἔμφασιν. Philip. 1. 15. τινὲς μὲν, τινὲς δὲ, alii quidem, alii verò &c. Hîc utrumque τινὲς accentum retinet ob diſtinctionem. unum enim eſt in principio periodi, alterum in principio τοῦ κόμματος. Iohan. 13. 3. εἰμὶ γὰρ ſum enim. Hîc εἰμὶ retinet accentum in principio coli. Luc. 10. 21. ἔμπροσθέν σου, hîc σου in fine periodi non retinet accentum, ſed rejicit in vocem proximè præcedentem. Sic Iohan. 14. 11. πιστεύετέ μοι in fine periodi.*

132. πι-

132. Παρενθέσεως ἕνεκα. *Marc. 5. 41.* τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειραι, *puella, tibi dico, ſurge. Hîc* σοὶ *retinet accentum ob* ἔνδειξιν *&* παρένθεσιν, *quæ ipſa eſt diſtinctionis ſpecies. Heb. 8. 5.* ὅρα γὰρ (φησὶ) *vide enim (inquit.) Alii pro parentheſios ſignis hic habent duo* κόμματα, *ſed res eódem redit. Marc. 2. 10.* (λέγει τῷ παραλυτικῷ) σοὶ λέγω, ἔγειραι, *dicit ad paralyticum,* TIBI *dico, ſurge. Confer Luc. 5. 24. Act. 26. 25.*

133. Ἔστι accentum ſortitur in prima ſyllaba; primò in principio ſententiæ, ſive ſit completa, ſive non. *Ioh. 5. 2.* ἔστι δὲ *eſt verò. 1 Cor. 15. 44.* ἔστι σῶμα ψυχικὸν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. *2 Tim. 4. 11.* ἔστι γάρ μοι εὔχρηστος, *eſt enim mihi perutilis. Matth. 13. 39.* ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ, ἔστιν ὁ διάβολος, *hoſtis qui ſevit illa zizania, eſt diabolus.*

134. Deinde ἔστι accentum in prima ſyllaba habet poſt voculas οὐκ, ὡς, καὶ, εἰ, ἀλλ᾽, τοῦτ᾽. *ut, Matth. 10. 24.* οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, *non eſt diſcipulus ſuper magiſtrum. Iohan. 1. 48.* ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι, *in quo non eſt dolus. Iohan. 20. 30.* ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα, *quæ non ſunt ſcripta. Sic* ἔνι *pro* ἔστι. *Iacob. 1. 17.* παρ᾽ ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ, *apud quem non eſt mutatio. Coloſſ. 3. 6.* καὶ ἔστι, *& eſt. Rom. 10. 6.* τοῦτ᾽ ἔστι, *hoc eſt. 2 Reg. 10. 24.* ἴδετε εἰ ἔστι μεθ᾽ ὑμῶν (τις) τῶν δούλων Κυρίου; *videte an ſit vobiſcum aliquis ex ſervis* DOMINI. *Ioh. 7. 28.* ἀλλ᾽ ἔστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, *ſed verax eſt, qui miſit me.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

135. Accentus quoque multas diſtinguit voces. *ut Luc. 4. 9.* εἰ εἶ, ſi es. *Sic differunt* ἡ hæc, ἣ quæ, ἦ (*ab* ἠμὶ *pro* φημὶ *per aphæreſin*) dixit, ἦ erat, ᾖ ſit, ᾗ qua. *item* ὢ ᾧ. μύριοι decies mille, μυρίοι infiniti. *Diſcrimen eſt inter* ἥ τε & hæc *Rom.* 1. *v.* 20. & ᾗτε quaque. *inter* μόνη ſola & μονὴ manſio, *Iohan.* 14. 17. ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν. *Hic differunt* ὃ & ὁ. *Sic* ἀλλὰ ſed & ἄλλα alia. ὦμος ὁ humerus & ὠμὸς crudelis. ἐχθρὰ inimica, ἔχθρα inimicitia. εἶσι vadit, & εἰσὶ ſunt. κρίνω judico & κρινῶ judicabo. στρέβλη ης ἡ tormentum & στρεβλὴ ῆς ἡ perverſa. ζωὸν vivum & ζῶον animal. κῦδος gloria & κύδος probrum. ἐραστὸς amatus, *at* ἔραστος *nomen viri, Act.* 19. 22.

136. Græci virgula ſeu intercisione (*Græc.* διαστολὴ ἢ ὑποδιαστολὴ, Euſtathio χωρισμὸς *dicitur*) multas diſcriminant, quæ virgula reſpondet accentui Hebraico metheg, idque ad vitandam ambiguitatem. *ut*, τό, τε & hoc *Act.* 27. *v.* 5. *differt à* τότε *tunc Actor.* 27. 21. *Sic* ὅ, τε vnd der *Act.* 13. 1. *Luc.* 23. 12. & ὅτε quando. *Luc.* 17. 22. *item* ὅ, τι quod *relativum Luc.* 10. 13. & ὅτι quod *conjunctio. Matth.* 18. *v.* 28. ἀπόδος μοι ὅ, τι ὀφείλεις. *Iohan.* 2. 5. ὅ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν ποιήσατε, *quicquid dixerit vobis facite.*

137. *Sæpe* accẽtus vocabula non diſtinguit, quorum diſcrimen ex ſerie orationis & analyſi Logica eruendum eſt. *Qualia ſunt,* οὗ ubi &

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

οὗ cujus. ἦτε eratis & ᾖτε ſitis. ἐρευνᾶτε inveſtigatis & ἐρευνᾶτε inveſtigate. *Ioh. 5. 39.* γινώσκουσι cognoſcunt & *Rom. 7. v. 1.* γινώσκουσι cognoſcentibus. *Deut. 28. 57.* ἐν τῇ θλίψει *(dat. ſingul.)* ᾗ θλίψει *(3. ſing. fut. 1. act. indic.)* σε ὁ ἐχθρός σου. πείσομαι perſuadebo & πείσομαι patiar. *Iohan. 17. 6.* σοὶ ἦσαν, *utrùm hic* σοὶ *ſit dativus à* σὺ *vel num. pl. à* σός. *Hebræi dicunt* לְךָ הָיוּ. *Sic Rom. 12.* ἐμοὶ ἡ ἐκδίκησις *pro* ἐμὴ ἡ ἐκδίκησις. *Hebraiſmus idem.* ἡ πόσις, εως *potio,* & ὁ πόσις, ιος *maritus;* μὴν *tamen,* & μὴν, μηνὸς *menſis.*

Sæpe utrolibet modo tempora quæ coincidere dicuntur, accipere licet. *Verbi gratia, perinde eſt utrum dicas* εἴπω *eſſe a. 1. act. vel a. 2. act. ſubj. Ioh. 12. 10.* ἀποκτείνωσιν *utrùm ſit a. 1. act. ſubj. vel præſ. act. ſubj.* γέγραφα *utrùm ſit præteriti activi vel medii.*

Nonnunquam diſtinguit ſignificatio, *ut* ἔστησαν *ſtitérunt Act. 1. v. 23.* & ἔστησαν *ſtetérunt Luc. 17. 12. quorum illud eſſe a. 1. act. hoc verò a. 2. act. oſtendit ſignificatio. Sic* τρύγητος ου ὁ *vindemia, fructuum collectio.* τρυγητὸς οῦ ὁ *verò tempus vindemiæ. At* ἀμητὸς οῦ ὁ *meſſis tempus. ſed* ἄμητος ου ὁ *meſſis.*

Sæpe genus *diſtinguit. ut* ἅλς ἁλὸς ὁ *ſal.* ἅλς ἁλὸς ἡ *mare,* βάτος ου ἡ *rubus,* βάτος ου ὁ *menſura liquidorum.* Vocalis. *ut,* νῶτος ου ὁ *dorſum,* νότος ου ὁ *notus, ventus.* conſona. νόθος ου ὁ *ſpurius, &c.*

138. Ex accentu quoque quantitas ſyllabæ perſæpe cognoſcitur. V. g. omnia nomina in ίτης (non verbalia) habent penultimam longam, ut πολίτης ου ὁ civis. in plural. num. πολῖται ῶν οἱ cives, Luc. 19.14. in f. g. πολῖτις ιδος ἡ civis fœmina. Sic νεὰν ᾶνος ὁ juvenis. νεᾶνις ιδος ἡ juvencula. Ergo α in νεανίας & νεανίσκος eſt longum. Simili rem explicabo. Gen. 27.11. ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος, ego vero ſum vir lévis. Hic Latinè diſcriminis cauſa dicendum & ſcribendum eſt lévis non levís. Nam lévis prima longa glat, levìs verò prima brevi leicht. λεῖος lévis vitioſè vulgò ſcribitur lævis. Nam ει in lingua Græca non mutatur in æ ſed in e vel i longum, ut πολιτεῖα politía, μουσεῖον muſéum. Lævus verò per æ à Græca λαιὸς idem eſt quod ſiniſter.

139. Ex origine plurimarum vocum tam orthographia, quàm proſodia ſponte emergit, primoque intuitu dignoſci poteſt. V. g. ſcribendum eſſe κίνδυνος periculum, compoſitio oſtendit. Sic n. dicitur q. κινεῖν δυνάμενος movere volens, vel q. κινῶν ὀδύνας ciens dolores. Sic ῥᾴθυμος piger ex ῥᾴδιος & θυμὸς, facilis ſeu diſſolutus animus. Sic dicimus αὕτη q. ἡ αὐτὴ hæc. τούτου q. τοῦ αὐτοῦ. οὗτοι q. οἱ αὐτοί. ſic θησαυρὸς παρὰ τὸ τεθῆναι εἰς αὔριον. Sic ſcribendum Latinè cœmeterium ex κοιμητήριον (non cum vulgo cæmiterium) h.e. cubile, vel dormitorium, prout eleganter per metaph.

ſepul-

ſepulcrétum Chriſtianorum *vocatur, Eſaiæ 57. v. 6.*

140. Dialectus quandoque tam ſpiritum, quàm accentum mutat. *ut,* ὅμοιος *ſimilis. Atticè* ὁμοῖος. *item* ἕτοιμος ἑτοῖμος *paratus,* γέλοιος γελοῖος *ridiculus. Apoc 6.14.* εἰλισσόμενος *pro* εἱλισσόμενος convolutus, *Æolicè. Æoles enim fugiunt aſpirationem. quamvis hic diſſentiat editio Stephani & Plantiniana. Sic ſuperiores Germani dicunt* **heiſchen**, *ſed in inferiori Germania* **eiſchen** *omiſſa litera* **h**. *Sic Heb. 11. 21.* ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ *pro* αὑτοῦ, *qui Æoliſmus, ſeu quæ pronominis relativi* ἐναλλαγὴ, *inprimis Græcis interpretibus, quos LXX vocant, eſt admodum frequens. Sic Dores pro* χράψω *ſcribunt* χραψῶ.

141. Apoſtrophus quoque tenues literas mutat in aſpiratas, & accentum aut tollit, aut revocat, aut relinquit. *ut, Act. 9. 31.* καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας *per totam Iudæam. Hic* α *in* κατὰ *tollitur, &* τ *mutatur in* θ *propter ſequentem vocalē aſpiratam. 1Cor. 15. 33.* φθείρουσιν ἤθη χρῆσθ' ὁμιλίαι κακαὶ, *corrumpunt bonos mores colloquia prava.* χρῆσθ' *pro* χρηστὰ, *ubi* τ *mutatur in* θ, *& accentus non tantùm revocatur in penultimam, ſed etiam mutatur, nempe gravis in circumflexum, quod tamen à nonnullis negatur. Sic* νύχθ' ὅλην tota nocte, *pro quo Luc. 5. v. 5.* δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, per totam noctem, *ubi accētus in* υ *manet.* πόλλ' ἔχω, *multa habeo,*

ἅπαντα

ἅπαντα τῷ πλούτῳ ἔθ' ὑπήκοα, *omnia divitiis obtemperant*, δεῖν' ἔπαθον *gravia paſſus ſum*, pro δεινά. *Vides, cùm vocalis acuto accentu notata per* ἀπόστροφον *abjicitur, in* dictionibus indeclinabilibus accentum *unà cum vocali* abjici; *in* declinabilibus *autem* accentum *vel* relinqui *loco ſuo, vel* transferri *ad ſyllabã præcedentem.*

142. *Sed hic obiter moneo* Apoſtrophum *perſæpe non eſſe, ubi eſſe poſſit, idque more Ionum. ut, Luc.* 15. 6. ἐπὶ ἑνὶ *pro* ἐφ' ἑνί. *Rom.* 2. 2. κατὰ ἀλήθειαν. *Rom.* 3. 5. κατὰ ἄνθρωπον λέγω. *Iohan.* 5. κατὰ ἑορτὴν *pro* καθ' ἑορτήν. *Rom.* 14. 15. οὐκ ἔτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς, *non jam ſecundum charitatem incedis. Rom.* 16. 25. & *Gal.* 2. 2. κατὰ (*pro* κατ') ἀποκάλυψιν *ex revelatione.*

Hactenus de Encliticarum dictionum accentibus *fusè dixi. Ne tamen aliquis tiro tot regularum congerie abſterritus, hanc de Accentibus inſtitutionem declinet, ad tres regulas ſequentes ferme omnia de dictionibus encliticis ſum contracturus.*

REGVLA I.

Dictio enclitica qualiſcunque poſt vocabulum προπαροξύτονον & προπερισπώμενον reponit *ſeu transfert* accentum ſuum. *ut, Iohan.* 21. 7. ὁ Κύριός ἐστι, DOMINVS eſt. *Iohan.* 20. 1. ἦραν τὸν Κύριόν μου, *abſtulerunt Dominum meum. Matth.* 11. 29. πρᾷός εἰμι, *mitis ſum. Act.* 7. 59. πνεῦμά μου, *Spiritus meus.*

REGVLA II.

Poſt vocabulum ὀξύτονον & περισπώμενον amittit accentum ſuum. *ut Matth. 28. v. 20.* μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι, *vobiſcum ſum. Act. 16. 9.* ἀνήρ τις, *vir quidam. Iohan. 21. 16.* ἀγαπᾷς με; *an diligis me?*

REGVLA III.

Poſt vocabulum penacutum *ſeu* παροξύτονον dictio enclitica monoſyllaba amittit accentum, diſſyllaba verò ſuum retinet, *ut, Rom. 14. v. 23.* πᾶν δ᾽ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστί. *Quicquid non eſt ex fide, peccatum eſt, Roman. 1. 11.* ἵνα τι μεταδῶ *ut quid impertiar. Hic* τι *amittit accentum ſuum poſt vocem penacutam.*

ΤΕΛΟΣ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 27